

Giới thiệu Chí Tôn Ký Convert

Mệnh mông thiên địa, chủng tộc vạn ngàn.

Thiên nhân mở đầu, Thánh nhân nhập cảnh, Thần nhân vấn đỉnh.

Mười vạn năm, nhân tộc phục hưng cuộc chiến.

Đằng Viêm, thế tục đệ nhất thiếu niên hư, mang theo kiếp trước bí ẩn, vận chuyển ngày xưa nhân tộc bố cục, lấy hung hăng thái độ thống lĩnh nhân tộc nghênh chiến vạn ngàn chủng tộc.

Giảm mạnh nhất kẻ địch, chiến mạnh nhất chủng tộc.

Nhân tộc vấn đỉnh, ai cùng so tài!!!

Đăng cấp Tu luyện:

Thế tục: Thế cảnh, Mạch cảnh, Huyết cảnh, Ngung Thần, Thiên nhân;

Trung vực: Huyền Đế, Địa Hoàng, Thiên Tôn, Bất Hủ, Thánh Nhân;

Thiên Vực Tinh Hà: Thị Thần, Huyền Thần, Vực Thần, Giới Thần, Hư Không Thần, Vũ Trụ Thần, Tổ Thần!!!

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Ngoại vực quật khởi, hỗn loạn chi đô - Chương 1: Đằng gia thiếu niên hư (1)

PrevNext

Thiên Võ đại lục, cường giả vi tôn;

Ngoại vực ở ngoài, thế tục nơi; Thiên nhân vô địch, ai cùng so tài.

Trung vực bên trong, tông môn san sát; Thánh nhân vị trí, khinh thường thiên địa.

Thiên Vực bên trên, cường giả như rừng; Thần cảnh bên dưới, đều là giun dế.

Mệnh mông tinh không, vị diện ngang dọc; Chủng tộc ngàn vạn, ai làm chủ tể.

Thiên Võ lịch 6482 năm;

Thiên Võ đại lục ngoại vực, tục xưng thế tục nơi. Tam đại Đế quốc hiện thế chân vạc tư thế chiếm giữ đại lục bên trên, tam quốc hoàng thất chí cao vô thượng, song... Tông môn bá quyền, hoàng thất chi vi khôi lỗi; Đường đường Đế quốc, vạn dặm ranh giới, trăm vạn sinh linh đều vì lệ thuộc; Thiên đạo vô tình, nhục nhọc cường thực, đại lục bên trên, bách tính đều là giun dế đồ chơi.

Tông môn chí thượng, Đế quốc lệ thuộc;

Nhục nhọc cường thực, dân chúng lâm than;

Từ Vân đế quốc, Đế đô.

Từ gia, làm Đế quốc hoàng thất, ở toàn bộ Từ Vân đế quốc tuyệt đối là chí cao vô thượng tồn tại. Mà không thể không đề chính là Từ Vân đế quốc một cái khác gia tộc, vậy thì là phủ tướng quân Đằng gia. Đằng gia không chế Đế quốc hai phần ba quân đội, đương nhiên này không phải Đằng gia siêu nhiên nguyên nhân chủ yếu, Đằng gia có thể trở thành Từ Vân đế quốc siêu nhiên tồn tại, thậm chí ngự trị ở hoàng thất bên trên cái kia hoàn toàn là bởi vì Đằng gia gia chủ đương thời, cũng chính là Đằng gia lão gia tử, Từ Vân đế quốc hiện nay đệ nhất cao thủ, hãn một thân tu vi sâu không lường được.

Ngoại giới đồn đại: Chỉ cần Đằng gia lão gia tử vẫn còn, Đằng gia liền có thể sừng sững không ngã.

Đương nhiên, không thể không nói chính là Đằng gia môn phong, vậy thì là điển hình bao che cho con, đặc biệt là vị này Từ Vân đế quốc thực lực đệ

nhất Đàng lão gia tử, hấn bao che cho con càng là hộ dũng mãnh, mà Đàng lão gia tử tối quan ái đương nhiên phải mảy Đàng gia ba đòi duy nhất đàn ông, cũng chính là hấn tôn tử, ở Đàng lão gia tử trong mắt hấn tôn tử mãi mãi cũng là đúng, mặc kệ làm cái gì. Cũng bởi như thế mới tạo nên Đế đô đệ nhất thiếu niên hư —— Đàng Viêm.

Phủ tướng quân Đàng gia.

"Vô liên sĩ, tiểu tử nguoi có phải là muốn tức chết nguoi Nhị thúc ta? Dĩ nhiên phạm thượng, làm ra loại này đại nghịch bất đạo sự tình, còn không mau cùng công chúa chịu nhận lỗi, thỉnh cầu công bên dưới chủ điện tha thứ!!!" Đàng gia phủ đệ, giờ khắc này bên trong cung điện một cái vóc người có chút thon gầy người đàn ông trung niên cái kia phần nộ tiếng gầm gừ vang lên, thanh như hồng chung, lửa giận thao thiên. Nam tử một thân trường bào màu xanh, có chút thon gầy vóc người làm cho người ta một loại yếu đuối mong manh cảm giác, thon dài tóc dài khoác đến bả vai, đặc biệt là cái kia một đôi hẹp dài hai mắt như hai thanh lưỡi dao sắc giống như vậy, chỉ có điều lúc này cái kia trong hai mắt nhưng tràn đầy lửa giận.

Hấn gọi Đàng Chiến Thiên, là chủ nhà họ Đàng Đàng lão gia tử con thứ hai.

Cường × chưa toại?

Nghĩ đến Đàng Viêm những việc làm, Đàng Chiến Thiên liền nảo hung thành nộ.

Huống chi hấn cường × đối tượng vẫn là Đế quốc công chúa, hiện nay thánh thượng yêu thích nhất Tử Vân Nhi công chúa.

Tuy rằng chưa toại, nhưng cũng không thể tha thứ.

Hanh...

Nghĩ, Đàng Chiến Thiên trọn mắt nhìn ở giữa cung điện thiếu niên không khỏi lạnh rên một tiếng.

Ở giữa cung điện, một tên tuổi ở mười lăm, mười sáu tuổi khoảng chừng thiếu niên quỳ rạp xuống nơi đó, hai tay hấn đặt ở uốn lượn trên đầu gối điện, cúi đầu vẫn như cũ có thể thấy rõ dung mạo của hấn. Thiếu niên vóc người khá dài, hắc như mực nước tóc rối, anh tuấn như kiếm trường lông mày, tà trường con mắt phảng phất liêu lĩnh hàn khí, sống mũi thẳng tắp để hấn xem ra thâm thúy cực kỳ, khoe miệng hơi héch lên, mang theo một tia cân nhắc, miệt thị ý cười, tựa hồ hấn căn bản cũng không có ý thức được chính mình phạm sai lầm ngộ.

Thiếu niên không phải người khác, chính là Đàng phủ Đại thiếu gia, cũng là đệ vô số người ghét cay ghét đắng lại vô hạn e ngại Đế đô đệ nhất thiếu niên hư —— Đàng Viêm.

Xin lỗi?

Ở giữa cung điện, nghe được Đàng Chiến Thiên, Đàng Viêm thân thể đột nhiên run lên, lập tức ngẩng đầu lên, cái kia thâm thúy con nguoi rơi vào hấn bên trái cái kia một tên mười sáu, mười bảy tuổi thiếu nữ trên người.

Thiếu nữ dài nhỏ đại lông mày, một đôi đôi mắt sáng đảo mắt quyến rũ, tú ươn lên mũi ngọc, đào quai hàm hàm sâu, như điểm giáng hai biện môi anh đào, trắng nõn như mỡ đông kiêu lúm đồng tiền trong suốt như ngọc, nhẵn nhụi không mang theo chút nào tỳ vết da thịt màu da kỳ đẹp, thân hình mềm mại, khác nào đập sóng mà đến tiên tử. Nàng là một mỹ nữ, một có thể làm cho bất kỳ một con nam tính gia súc cũng vì đó rung động mỹ nữ. Thế nhưng giờ khắc này Đàng Viêm nhìn trong ánh mắt nàng nhưng tràn đầy phần nộ cùng căm hận. Đặc biệt là thấy thiếu nữ cái kia khoe mắt chỗ hai hàng nước mắt thời điểm, ánh mắt của hấn bên trong càng là chỉ còn dư lại căm ghét.

"Ta không sai, tại sao muốn nhận sai?" Đàng Viêm tầm mắt từ thiếu nữ trên người dời đi, rơi vào trước mặt Đàng Chiến Thiên trên người, giọng lên kiêu ngạo đầu lâu, cái kia sắc bén thanh âm vang lên.

Thâm thúy hai con nguoi, một mặt kiên nghị;

Ta không sai!!

Đàng Viêm sắc bén ba chữ vang vọng vang vọng ở bên trong cung điện, vang vọng khắp nơi tràn tất cả mọi người đầu óc bên trong, để bầu không khí trước mắt trở nên càng thêm trầm trọng. Mọi người nhìn phía Đàng Viêm ánh mắt cũng biến thành càng thêm âm trầm, phần nộ.

Hấn, chết cũng không hối cải!!!

Đùng!!

Một giây sau, một tiếng âm thanh lạnh lạnh vang lên. Mọi người thấy rõ ràng Đàng Chiến Thiên thân hình đột nhiên xuất hiện ở thiếu niên trước mặt, sau đó một cái bạt tai đánh vào thiếu niên trên mặt, cái kia nén giận một đòn trong nháy mắt đem nguyên bản ngã quỵ trên mặt đất Đàng Viêm cả người đều đập ngã trên mặt đất, càng là ở Đàng Viêm trên mặt lưu lại một màu máu chường ản.

Xi!!

Một cái tinh hồng chất lỏng từ thiếu niên trong miệng phun ra.

Một chương này không chút lưu tình.

"Có nhận biết hay không sai?" Đẳng Chiến Thiên ánh mắt sắc bén nhìn Đẳng Viêm, thanh âm lạnh lùng vang lên.

"Người đánh ta? Người dĩ nhiên đánh ta?" Đẳng Viêm tay phải bụm mặt giáp, vất vả từ dưới đất ngồi dậy thân, không để ý đến khóe miệng cái kia một vết máu, mà là dùng cái kia vô hạn lạnh lẽo thâm thúy hai con ngươi nhìn chòng chọc vào Đẳng Chiến Thiên, cắn răng lạnh lùng nói, một mặt quật cường "Ta... Không... Sai." Lập tức, Đẳng Viêm cắn răng, ba chữ từng cái từng cái từ trong miệng vang lên; Hắn vẫn giữ lên kiêu ngạo đầu lâu, mười sáu tuổi thiếu niên hắn có người thường không có ngạo khí.

"Người không sai? Người không sai? Lẽ nào là ta sai rồi? Lẽ nào là chúng ta nơi này tất cả mọi người sai rồi? Lập tức xin lỗi nhận sai, không phải vậy ngày hôm nay tuyệt không dễ tha người." Nghe vậy, Đẳng Chiến Thiên tức đến nổ phổi, cái kia tức giận ánh mắt nhìn thiếu niên quát lớn đạo, ở đây nhưng là nhiều như vậy con mắt đều nhìn đây.

"Ta chính là không sai, là nàng câu dẫn ta, là nàng hãm hại ta... Ta không sai." Đẳng Viêm chỉ vào bên trái thiếu nữ, cái kia oán hận ánh mắt nhìn chòng chọc vào đối phương, cái kia gần như rít gào âm thanh cũng vang lên theo. Cái kia trong thanh âm, lửa giận, cừ hận tùy ý tràn ngập.

"Tiên nhân..."

"Người..." Đẳng Chiến Thiên tức đến nổ phổi.

"Công chúa sẽ câu dẫn người? Công chúa sẽ hãm hại người? Nàng tại sao muốn câu dẫn người? Nàng tại sao lại muốn hãm hại người? Đến hiện tại người còn chết cũng không hối cải, người thật sự coi cho rằng không ai thu thập người đúng hay không?" Lúc này, Đẳng Chiến Thiên cái kia tức giận thanh âm vang lên.

"Ta làm sao biết?" Đẳng Viêm nhìn lướt qua thiếu nữ lạnh lùng nói.

"Người không biết? Để cho ta tới nói cho người." Đẳng Chiến Thiên cả giận nói, "Người là ai? Người là Đẳng Viêm, Đẳng gia đại thiếu, ở này Đế đô người nào không biết người ác danh? Bất nạt đàn ông trông ghêo đàn bà, không chuyện ác nào không làm, người nói một chút, này Đế đô bên trong bao nhiêu cô gái bị người gieo vạ quá? A, người nói a... Ta Đẳng gia mặt đều bị người mất hết, trước đây, người hành động ta cũng là nhìn, thế nhưng bây giờ, người nếu liên công chúa đều dám xuống tay? Tuyệt đối không thể tiếp tục bỏ mặc cho người!" Đẳng Chiến Thiên ác liệt thanh âm vang lên, vang vọng khắp nơi tràn mỗi người trong đầu.

Đẳng gia thiếu niên hư!!

Đế đô bên trong, ai không biết ai không hiểu?

"Nói láo, những nữ nhân kia đều là chính mình đưa tới cửa, ăn thua gì đến ta. Ta lại không phải ngớ ngẩn, tặng không làm gì không muốn a? Lại nói ta lúc nào ác danh rõ ràng? Những kia toàn bộ đều là bọn họ đổ tội ta. Hừ, hơn nữa coi như là, lẽ nào liền nhất định là ta sủng gian nàng sao?" Đẳng Viêm càng nghĩ càng giận, lập tức cái kia tức giận âm thanh trực tiếp vang lên, lại bị một người phụ nữ cho hãm hại? Vô cùng nhục nhã. Lập tức, hắn thẳng thắn trực tiếp đứng lên, ta không sai tại sao phải lạy?

Đứng lên, Đẳng Viêm ánh mắt lạnh như băng nhìn chòng chọc vào thiếu nữ, chỉ vào nàng đạo "Liền nàng mặt hàng này? Muốn ngực không ngực, muốn vóc người không vóc người, liền cái kia mặt đại còn có thể gặp người, tặng không lão tử cũng không muốn. Lại nói, nếu như ta thật muốn muốn sủng gian nàng, nàng hiện tại còn có thể khỏe mạnh đứng ở chỗ này? Mười cái nàng cũng không đủ lão tử chơi, ma túy, tiên nhân..."

"Làm càn." Nghe được thiếu niên đáp lại Đẳng Chiến Thiên triệt để nổi giận.

"Người còn muốn đánh ta?" Cảm thụ Đẳng Chiến Thiên cử động, Đẳng Viêm thanh âm lạnh lùng vang lên, nghiêng đầu qua chỗ khác, tầm mắt rơi vào Đẳng Chiến Thiên trên người, cái kia trong ánh mắt né qua một tia lạnh lẽo. Đẳng Chiến Thiên một cái tát kia cũng im bật đi, liền như thế đứng ở Đẳng Viêm trước mặt, nhìn thiếu niên cái kia thâm thúy, chấp nhất con ngươi, Đẳng Chiến Thiên không khỏi sửng sốt.

"Vừa nãy một cái tát kia ta nhớ kỹ, người là Nhị thúc ta, người không giúp ta dĩ nhiên giúp tiên nhân này, ta nhất định sẽ nói cho gia gia, ma túy, Đẳng gia mặt đều bị người mất hết." Đẳng Viêm tức giận thanh âm vang lên, lớn như vậy hắn lúc nào bị người như thế hại quá? Hơn nữa lần này vẫn bị một người phụ nữ cho hãm hại, chuyện như vậy gọi hắn làm sao có thể khoan dung?

"Người sẽ chờ gia gia trừng trị người đi."

"Người..." Nghe vậy, Đẳng Chiến Thiên nghiêng răng nghiêng lợi, thân thể đều run rẩy không ngừng, đây là bị tức giận.

Chính mình ném Đẳng gia mặt?

Nhìn Đẳng Viêm, Đẳng Chiến Thiên một trận tức giận. Có vẻ như ném Đẳng gia mặt người là người chứ? Sủng gian chưa toại, người ném mặt còn nhỏ sao? Hiện tại từ hắn trong miệng nói ra đến dĩ nhiên biến thành chính mình ném gia tộc mặt? Có điều, Đẳng Chiến Thiên rất nhanh sẽ rõ ràng Đẳng Viêm trong lời nói ý tứ.

Ở Đế đô, tất cả mọi người đều rõ ràng Đẳng lão gia tử là người nào. Đó là tuyệt đối bao che cho con, đừng nói Đẳng Viêm hiện tại sủng gian công chúa chưa toại, chính là lên hoàng phi cái kia Đẳng lão gia tử cũng tuyệt đối sẽ đứng Đẳng Viêm bên này. Dùng đẳng lời của lão gia tử mà nói, vậy thì là tính đẳng đương nhiên phải giúp tính đẳng, không có đứng sai, trong lòng khó chịu vậy thì là bị ức khuất, ở bên ngoài bị ức khuất cái kia liền về nhà gọi người, một đánh không lại liền hai cái, hai cái không được liền ba cái, thực sự không được quân đội của đế quốc đều là chúng ta Đẳng gia, lấy ra quân đội với

hắn làm.

Nói chung không thể cho Đẳng gia mất mặt, bênh người thân không cần đạo lý.

Đây tuyệt đối là một dũng mãnh lão nhân.

Đẳng lão gia tử uy nghiêm Đẳng Chiến Thiên không dám khiêu khích, cũng chính bởi vì Đẳng lão gia tử sùng nịch, đẳng đại thiếu mới trở nên trắng trợn không kiêng dè, thô bạo vô lý. Mỗi lần Đẳng Viêm nháo ra chuyện gì đến, cuối cùng đều là do Đẳng lão gia tử đứng ra giải quyết, chỉ có điều lần này Đẳng lão gia tử bởi vì bề quan vì lẽ đó không có ở, nếu như hắn ở, đẳng đại thiếu cũng sẽ không ai một cái tát kia. Đương nhiên, một khi hắn xuất quan biết mình bảo bối này ngoại tôn được bắt nạt, cái kia đến thời điểm Đẳng Chiến Thiên tuyệt đối là cái thứ nhất xui xẻo. Hắn cũng mặc kệ ai đúng ai sai, Đẳng Viêm là hắn tôn tử, vậy thì không sai. Cái gì công chúa? Súng gian nằng đó là nhìn hợp mắt nằng, cho nằng mặt mũi. Bây giờ nghe Đẳng Viêm vừa nói như thế, có thể không chính là mình ở ném Đẳng gia mặt?

Vì lẽ đó, Đẳng Chiến Thiên trầm mặc.

"Còn có người tiện nhân này, kỹ nữ. Người dĩ nhiên vu hại ta, oan uổng ta, tiểu gia ta sẽ không bỏ qua cho người, người cho tiểu gia chờ." Nhìn trầm mặc Đẳng Chiến Thiên, Đẳng Viêm ánh mắt lạnh lùng nhìn cô gái kia chỉ vào nằng uy hiếp nói. Lời nói của hắn để tất cả mọi người tại chỗ đều là瑟瑟, bị đẳng đại thiếu nhìn chằm chằm người sau đó còn có ngày sống dễ chịu?

Áp chế;

Đây là * loa áp chế.

"Còn có các người, các người đều nói ta súng gian nằng, các người có chứng cứ gì? Oan uổng tiểu gia? Làm tiểu gia dễ bắt nạt lắm phải không là? Gia gia còn chưa có chết đây, ma túy, đều cho tiểu gia chờ." Sau khi, Đẳng Viêm tầm mắt lại quét về phía những người khác, chỉ vào mọi người giận dữ hét, một mặt nghiêm nghị.

Chứng cứ??

Lúc này, tất cả mọi người tại chỗ trong lòng không khỏi một trận phát trem, khoe miệng cũng không khỏi co quắp một trận, ánh mắt khinh bỉ kia nhìn Đẳng Viêm, thầm nghĩ trong lòng: Tiểu tử người đều bị zhuo gian ở giường, còn không thừa nhận? Nhiều như vậy người nhưng là tận mắt đến, người còn muốn chống chế?

Thực sự là... Vô liêm sỉ a.

Có điều, nghĩ đến Đẳng Viêm trong miệng Đẳng lão gia tử, mọi người trực tiếp lựa chọn trầm mặc, ông lão kia bọn họ cũng không dám nhạ a, hơn nữa bọn họ cũng là bị không hiểu ra sao kéo tới đây, việc này bản thân liên không có quan hệ gì với bọn họ, lúc này từng cái từng cái ôm một bộ việc không liên quan tới mình treo lên thật cao đáng về. Hơn nữa, đây là tiểu bối chuyện, bọn họ những này làm trưởng bối không tiện nhúng tay, một khi nhúng tay cái kia chẳng phải là thành lấy lớn ép nhỏ? Đến thời điểm Đẳng lão gia tử xuất quan, vậy bọn họ thể tất chịu không nổi —— không chết cũng đến đi lớp da.

Người ảnh thụ tên;

Đẳng lão gia tử, đó là một tuyệt đối dũng mãnh lão nhân!!!!

Đẳng Viêm, không cũng là bởi vì Đẳng lão gia tử che chở trở thành Đế đô không ai dám trêu chọc đệ nhất thiếu niên hư sao?

Bầu không khí, trong nháy mắt trở nên yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đẳng gia thiếu niên hư (2)

PrevNext

"Người... Người... Người... A... Phụ hoàng, ta muốn giết hắn, ta nhất định phải giết hắn." Rốt cục, vào lúc này làm lần này sự kiện một vị khác nhân vật chính, Từ Vân đế quốc Từ Vân Nhi công chúa cảm thụ trước mắt quái dị lại tình mạch bầu không khí, chỉ vào Đẳng Viêm gầm hét lên, một mặt sự phẫn

nộ cùng phát điên.

"Câm miệng tiện nhân." Đẳng Viêm nổi giận gầm lên một tiếng.

"Ngươi nói ta cưỡng gian ngươi, vậy tại sao ngươi hiện tại hoàn hảo tốt?" Lúc này, Đẳng Viêm giận dữ hét, trong hai mắt né qua một tia hết sạch.

"Ngươi." Từ Vân Nhi công chúa sững sờ.

"Ta là võ giả, ta là Thể cảnh sáu đoạn võ giả, ngươi chỉ là một kẻ tàn phế, một không thể tu luyện phế nhân, ngươi đương nhiên không làm gì được ta. Nếu như ta là người bình thường, đã sớm gặp phải độc thủ của ngươi, phụ hoàng, ngươi nhất định phải cho ta làm chủ a, giết hắn, giết hắn." Lập tức, Từ Vân Nhi công chúa chỉ vào Đẳng Viêm tức giận thanh âm vang lên, nàng đã triệt để phát điên, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, ngày hôm nay nhất định phải đem người này cho trừng trị.

Từ Vân Nhi công chúa dứt tiếng, ở đây bầu không khí lập tức biến đến mức dị thường quỷ dị, tất cả mọi người cái kia vẻ phức tạp toàn bộ đều rơi vào Đẳng Viêm trên người. Trong đề đô, tất cả mọi người đều biết đẳng đại thiếu là một không thể tu luyện phế nhân, mà này cũng đã trở thành đẳng đại thiếu vậy ngược, bất luận người nào nhắc tới chuyện này vậy thì là xúc động đẳng đại thiếu vậy ngược, hậu quả kia là vô cùng nghiêm trọng.

Cho tới Từ Vân Nhi trong miệng phụ hoàng?

Làm hiện nay ngôi cửu ngũ Từ Thiên Hào, Ngưng thần cảnh cao thủ, lúc này lại chỉ là lẳng lặng tọa ở một bên, híp mắt một mặt bình tĩnh, tựa hồ phát sinh trước mắt tất cả sự tình đều cùng hắn không có bất cứ quan hệ gì giống như vậy, hơn nữa chịu đến oan ức cũng không phải nữ nhi của hắn. Đương nhiên, ở đây ngoại trừ Từ Thiên Hào ở ngoài, ở Từ Thiên Hào bên người còn ngồi một người trung niên nam nhân, hắn là đương triều Tề Tể tướng, cũng là Đẳng Viêm nhạc phụ tương lai, lúc này hắn cũng là híp mắt trầm mặc không nói. Hai người bọn họ giống như những người khác, cũng đều là bị không hiểu ra sao kéo tới đây, sau đó chứng kiến Đẳng Viêm ở trên giường sắp đôi với Từ Vân Nhi công chúa "Thi bạo" một màn, phải nói là Đẳng Viêm trần như nhộng bị Từ Vân Nhi chế phục ở trên giường.

Tất cả đến phi thường đột nhiên, cũng phi thường quỷ dị. Lúc này hai người bọn họ ngôn hành cử chỉ cũng phi thường quỷ dị.

Yên lặng xem biến đổi!!

"Phế nhân?" Quả nhiên, nghe được Từ Vân Nhi, Đẳng Viêm sắc mặt trong nháy mắt âm trầm lại. Đây là trong lòng hắn to lớn nhất thống, tối không thể chạm đến vậy ngược, từ nhỏ bị người bí ẩn ám hại kinh mạch đứt đoạn, dẫn đến một đời đều không thể tu luyện, ở này cường giả vi tôn thế giới, đây là một loại ra sao bị kịch? Giờ khắc này, bị Từ Vân Nhi đề cập trong lòng thống, Đẳng Viêm lửa giận trong nháy mắt bạo phát, âm lãnh kia ánh mắt rơi vào Từ Vân Nhi trên người, cặp kia đồng như dã thú hai con ngươi giống như vậy, âm hàn thâm thúy, để Từ Vân Nhi bước chân không khỏi sau một lúc lùi.

Cái ánh mắt kia, để linh hồn nàng run rẩy.

Thật là đáng sợ.

"Ngươi, ngươi muốn làm gì?" Lúc này, Từ Vân Nhi nhợt nhạt thanh âm vang lên.

"Hanh..." Đẳng Viêm lạnh rên một tiếng, lập tức không nhìn trước mắt Từ Vân Nhi, hắn trực tiếp hướng về phía đi.

Hắn muốn làm gì?

Ở đây tất cả mọi người cái kia ánh mắt khó hiểu nhìn Đẳng Viêm cái kia hành động quái dị.

Răng rắc...

Ở mọi người kinh ngạc dưới con mắt, Đẳng Viêm trực tiếp đem một bên một cái khay trà kéo dài tới ở giữa cung điện, liền như thế bày ra ở hắn cùng Từ Vân Nhi trước mặt. Bất thành lời một màn, một màn quỷ dị này, để ở đây tất cả mọi người đều mang theo một tia không giảng hoà mê man, cái kia nghi hoặc ánh mắt nhìn Đẳng Viêm.

"Tiện nhân, ngươi nói tiểu gia cưỡng gian ngươi đúng hay không? Ngươi nói ngươi là võ giả đúng hay không? Thể cảnh sáu đoạn rất lợi hại phải không?" Nhìn Từ Vân Nhi, đứng bàn trà trước mặt, Đẳng Viêm một mặt lạnh lẽo nói rằng. Lập tức, ở tất cả mọi người nghi hoặc dưới con mắt, Đẳng Viêm từ trên người lấy ra một ít bình bình lon lon một chữ bày ra ở trước mặt hắn trên khay trà. "Ngươi là võ giả ta liền bắt ngươi không có cách nào? Vậy ta hiện tại sẽ nói cho ngươi biết, chó má Thể cảnh sáu đoạn, ở tiểu gia trong mắt chẳng là cái thứ gì, lão tử nếu như muốn chơi ngươi, mười cái ngươi đều chạy không được. Biết đây là cái gì ư?" Đẳng Viêm hỏi.

"Cái gì?" Mọi người nghi hoặc ánh mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người, đặc biệt là Từ Vân Nhi.

"Chai này là mê hồn hương, người bình thường nghe thấy sau khi chỉ ít hôn mê ba canh giờ, Thể cảnh chín đoạn trở xuống người nghe thấy sau khi chỉ ít hôn mê nửa canh giờ, Mạch cảnh vô hiệu. Nửa canh giờ ngươi biết có thể làm cái gì sao? Làm ngươi đầy đủ. Chai này là thức tỉnh tán, có thể làm cho Thể cảnh chín đoạn trở xuống nhân ý thức trong nháy mắt tan vỡ, dục hỏa đốt người, phóng thích nguyên thủy nhất bản năng, kéo dài thời gian nửa canh giờ, Mạch cảnh vô hiệu. Đây là u hồn hương, có thể...; Đây là Thực Tâm Đan...; Đây là..." Đẳng Viêm chỉ vào trước mặt một bình bình thuốc lạnh lùng nói, mỗi nói một loại đều sẽ hướng về mọi người giải thích một phen loại thuốc này công hiệu, đồng thời hắn mỗi nói một loại đều sẽ để mọi người cảm thấy một trận run rẩy, từng cái từng cái trên người mồ hôi lạnh chảy ròng, nhìn Đẳng Viêm ánh mắt đều triệt để thay đổi, mang theo một tia kiêng kỵ cùng phòng bị, tiểu tử này đến cùng là cái gì yêu nghiệt a, hắn những thứ đồ này đều là từ nơi nào làm ra?

Thiếu niên hư.

Này gia súc quả nhiên một điểm đều không hề có lỗi với hần tên gọi a;

Đẳng cấp võ giả chia làm: Thể cảnh, Mạch cảnh, Huyết cảnh, Ngưng thần, Thiên Nhân cảnh...

Thiên Nhân cảnh, vậy tuyệt đối là thể tục đỉnh cao tồn tại, có điều người như vậy ít đến mức đáng thương, toàn bộ thể tục phỏng chừng hai cái tay đều có thể nắm lại đây. Chính là Ngưng thần, Huyết cảnh người cũng không nhiều a, ở toàn bộ Đế đô sợ là đều không vượt qua 100 người. Mạch cảnh người tự nhiên không ít, thế nhưng Thể cảnh mới là toàn bộ thể tục chủ lưu a, tuyệt đại đa số Tu Luyện Giả đều là Thể cảnh. Mà Đẳng Viêm trong tay thuốc đối với Mạch cảnh trở xuống người đều hữu hiệu, đây là nhân vật khủng bố cỡ nào a? Mặc dù hần chỉ là một không thể tu luyện phế nhân, thế nhưng hần lực sát thương cũng tuyệt đối sẽ bởi vì những chất thuốc này mà khủng bố đến mức tận cùng.

[truyện của tui đốt net♥]

Này gia súc thật đáng sợ!!!!

Này gia súc tuyệt đối là các thiếu nữ ác mộng!!!

"Hanh... Hiện tại ngươi còn nói ta cường gian ngươi sao? Cường × chưa toại? Quả thực chính là buồn cười. Nếu như tiểu gia muốn trên ngươi, ngươi cảm thấy ngươi chạy đi được sao? Tùy tiện nơi này bất luận một loại nào thuốc, cũng có thể để tiểu gia đối với ngươi muốn làm gì thì làm, ngươi còn nói không phải vu hại ta?" Nhìn Từ Vân Nhi công chúa, Đẳng Viêm thanh âm lạnh lùng vang lên, tuy rằng hần là "Thiếu niên hư", thế nhưng cũng không thể mặc người vu hại không phải? Nếu không là hiện tại Đẳng lão gia tử bề quan, Đẳng Viêm đều lại phí lời trực tiếp động thủ đánh người, tin tưởng có Đẳng lão gia tử ở tuyệt đối không ai dám ngăn cản, cũng không người nào dám phản kháng.

"Dầu gì, tiểu gia ta để gia gia cùng Hoàng Đế thúc thúc cầu hôn, Hoàng Đế thúc thúc ngươi nhất định sẽ đáp ứng chính là chứ? Đến thời điểm ngươi còn không phải ta? Ta nghĩ đối với ngươi như vậy được cái đó. Cường gian? Tất yếu sao? Ta tuy rằng không phải người tốt, nhưng cũng không phải người ngu." Lập tức, Đẳng Viêm cái kia ánh mắt hài hước lạc ở một bên Từ Thiên Hào trên người chuyển đề tài ngưng ngưng nói rằng, trên một giây hần còn lửa giận ngút trời, này một giây nhưng là một mặt muốn ăn đòn đáng vẽ. Toàn bộ Đế đô, hoặc là nói toàn bộ Đế quốc, dám như thế cùng Từ Thiên Hào nói chuyện sợ là chỉ có cái tên này.

"..." Một bên, Từ Thiên Hào khoe miệng không khỏi co quắp một trận, đối với Đẳng Viêm, hần không lời nào dễ nói, hần vẫn duy trì trầm mặc.

"Ngươi..." Từ Vân Nhi nghẹn lời.

"Ngươi cái gì ngươi, ngươi có phải là muốn nói lão tử không đành lòng đối với ngươi dùng những thứ đồ này?" Đẳng Viêm khinh bỉ nói.

"Đúng, chính là như vậy."

"Đối với cái rắm, ngươi đều nói sủng gian, ngươi đi nhà các ngươi trong đại lao hỏi một chút, cái nào cường gian phạm còn có thể hiểu được thương hương tiếc ngọc? Nam nhân loại động vật này, một khi dục vọng đến rồi quản ngươi là ai, dùng hết thủ đoạn đẩy lên mới là vương đạo. Lại nói, tiểu gia vừa nãy đã nói qua, này thúc tình tán có thể làm cho người thôi phát đáy lòng nguyên thủy nhất dục vọng, đối phó ngươi đầy đủ, ta tại sao không cần? Ta ngốc a? Còn có, nói cho ngươi vật này ta là tại mọi thời khắc bên người mang theo, quên dẫn theo nói chuyện cũng không thể." Đẳng Viêm phẫn nộ quát, không cho Từ Vân Nhi bất kỳ cơ hội phản bác.

"Ta... Ta mặc kệ, ngược lại chính là ngươi muốn cường... Cường..." Từ Vân Nhi hoảng loạn thanh âm vang lên.

"Cường cái gì cường? Cường ngươi muội a, ngươi có thiếu chút gì sao? Tiểu gia có đối với ngươi làm cái gì sao? Coi như tiểu gia muốn làm ngươi, vậy thì thế nào? Hiện tại ngươi không có chuyện gì, vậy thì là nói cường gian chưa toại, chưa toại hiểu không? Chưa toại chính là chuyện gì đều không phát sinh, chuyện gì đều không phát sinh chính là không ai bị thương tổn, không ai bị thương tổn ngươi còn truy cứu cái rắm a? Ngươi nói ngươi, ngươi muốn oan uổng tiểu gia, vậy ngươi chỉ ít để lão tử đem ngươi XXX lại nói, như bây giờ... Nhớ kỹ, lần sau nhiều dưới điểm tiền vốn." Đẳng Viêm ngưng ngưng nói rằng, phảng phất, ở trong miệng hần cường gian vậy thì là một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

"Ngươi..." Từ Vân Nhi triệt để tan vỡ, tại sao có thể có như vậy người vô liêm sỉ?

"Hần..." Mọi người cũng là đối với đẳng đại thiếu một phen dừng mãnh lời nói cảm thấy sâu sắc khâm phục, đây là cái gì lý luận? Có điều vào lúc này bọn họ cũng đều đem ánh mắt rơi vào Từ Vân Nhi công chúa trên người, mang theo một mặt kinh ngạc. Đẳng đại thiếu tuy rằng thô bạo, thế nhưng hần nói cũng không phải là không có đạo lý, trên tay hần có những kia thuốc, nếu như thật muốn đối với Từ Vân Nhi làm chút gì, vẫn đúng là như hần nói tới, mười cái Từ Vân Nhi đều chạy không thoát. Cường gian chưa toại? Này nói không thông a, lẽ nào thật sự là công chúa vu hại này thiếu niên hư?

"Ngươi cái gì ngươi? Ngươi có phải là nợ * a? Nếu ngươi như vậy muốn bị tiểu gia cường ×, vậy ngươi còn chờ cái gì? Cởi quần áo tiểu gia hiện tại liền làm hạnh ngươi. Làm sao, không dám? Hừ, từ nay về sau, ngươi chờ bị tiểu gia bắt được cơ hội, không phải vậy tiểu gia nhất định đối với ngươi dưới mãnh dục, làm ngươi ba ngày ba đêm, gọi ngươi hãm hại tiểu gia." Đẳng Viêm lạnh lùng nói.

"Ngươi..." Từ Vân Nhi sắc mặt trắng bệch, đây là bị sợ đến.

"Chuyện này..." Mọi người xung quanh cũng sẽ sững sờ, cái kia ánh mắt đồng tình nhìn Từ Vân Nhi, bị thiếu niên hư nhìn chằm chằm này không phải là một chuyện tốt đẹp gì.

"Ta biết ngươi yêu thích tiểu gia không phải một ngày hai ngày, ai bảo tiểu gia trường như thế soái đây? Thế nhưng ngươi cũng không thể dùng loại này thủ đoạn hèn hạ a, nếu như ngươi yêu thích tiểu gia ngươi nói cho ta a, tiểu gia rất vẫn minh, tác thành ngươi là được rồi. Hiện tại ngươi biến thành như vậy, nếu như tiểu gia đón thêm được ngươi, cái kia tiểu gia sau đó còn làm sao đi ra ngoài gặp người a?" Lập tức, Đằng Viêm đi tới Từ Vân Nhi trước mặt, vỗ vỗ bờ vai của nàng một mặt vô liêm sỉ nói rằng.

"Vô liêm sỉ a..." Người ở chỗ này trong lòng không khỏi một tiếng thét kinh hãi. Đây gia súc cũng quá vô liêm sỉ điểm chứ? Hiện tại là ngươi cường gian nhân gia chưa toại, còn nói nhân gia yêu thích ngươi, muốn chủ động hiến thân? Còn hi vọng dùng phương thức này đến giữ lấy ngươi? Người có thể vô liêm sỉ, thế nhưng không thể vô liêm sỉ đến mức độ này a, đổi trắng thay đen, đẳng đại thiếu, ngươi quá trâu * a.

"Ta..." Từ Vân Nhi sắc mặt phát tử, đây là bị tức giận.

"Hiện tại biết sợ? Chậm. Còn có các ngươi, hiện tại đều làm rõ chuyện gì thế này chứ? Đây là nàng ở vu hại bốn thiếu gia, có điều bốn thiếu gia đại nhân bất kể tiểu nhân quả, hiện tại không cùng với nàng truy cứu, không sao rồi, đều ai về nhà nấy, các tìm các mẹ đi, nghe nói Túy Hương lâu (Đề đồ to lớn nhất kỹ viện) ngày hôm nay lại tới nữa rồi mấy cái đẹp để em gái, tiểu gia liền không bởi các ngươi." Đằng Viêm vẫy vẫy tay một mặt đắc ý nói, nhìn Từ Vân Nhi cái kia trắng bệch sắc mặt trong lòng hẳn chính là một trận vui sướng. Trên mặt của hắn là một bộ muốn ăn đòn đáng vẻ, sau đó không nhìn mọi người, trực tiếp hướng về bên ngoài đi đến.

Hồ...

Xoay người bước ra một bước thời điểm, đẳng đại thiếu không khỏi thở dài một cái.

Nữ nhân này thật ác độc.

Diệp đại thiếu thầm nghĩ trong lòng một tiếng, lập tức tăng nhanh bước chân mau mau lách người, bằng không không chắc còn sẽ xuất hiện cái gì yêu thiếu thân đây, hiện tại lão gia tử đang bế quan, có thể không ai tráo chính mình a, trước tiên trốn một quãng thời gian lại nói. Đồng thời, nhưng trong lòng của hắn là một phen khác cảnh tượng, trong đầu không ngừng hồi tưởng trước hình ảnh. Chính mình là bị Từ Vân Nhi hãm hại, thế nhưng từ những người trước mắt này đột nhiên xuất hiện đến xem, sự tình tuyệt đối không có đơn giản như vậy, tuyệt đối là có dự mưu, có kế hoạch hãm hại. Đế quốc Hoàng Đế, phủ tướng quân Đằng Chiến Thiên, liền ngay cả mình cái kia Tể Tướng phủ nhạc phụ tương lai đều đến rồi, Từ Vân đề quốc tam đại nhân vật cảm quyền đồng thời đến, còn có Đế quốc một ít văn thần võ tướng, một Từ Vân Nhi có thể xin mời động? Đây muốn nói Từ Vân Nhi không có giúp đỡ đánh chết Đằng Viêm cũng không tin.

Cường × Đế quốc công chúa?

Chuyện này quả thật chính là muốn đem mình hướng về từ lộ trên * a.

Sẽ là ai?

Đằng Viêm trong đầu không ngừng suy tư.

Từ nhỏ Đằng Viêm tâm tính liền vượt qua người thường, một tuổi có thể nói, ba tuổi có thể chạy. Thế nhưng những này đều chỉ có Đằng Viêm tự mình biết, liền ngay cả cái kia thương yêu nhất gia gia của hắn cũng không biết, dù sao này quá kinh thế hãi tục, phảng phất chính mình không phải một người thiếu niên, mà là một trải qua vô tận tang thương năm tháng lão quái vật. Bốn tuổi bị người hãm hại một khắc đó bắt đầu, Đằng Viêm liền cảm giác có người muốn hại chính mình, hoặc là nói có người không hy vọng chính mình thành tài. Hơn nữa cái cảm giác này phi thường mãnh liệt. Những năm này vẫn đây thiếu niên hư tên gọi ở Đế đô bên trong không có điều ác nào không làm, tuyệt đối là một không có việc gì siêu cấp công tử bột, cái này cũng là Đằng Viêm cố ý hành động, hẳn đây là một loại tự mình bảo vệ, hẳn là ở mê hoặc trong bóng tối kẻ địch, hẳn không biết mình nếu như biểu hiện quá mức xuất sắc, đối phương có thể hay không giết mình.

Tất cả, đều là hắn giả ra đến.

Đương nhiên, những năm này Đằng Viêm cũng không phải thật không có việc gì, chỉ ít hắn đã từng thử nghiệm các loại biện pháp chữa trị mình bị phế thân thể, xưa nay đều không hề từ bỏ theo đuổi võ đạo chí tâm, hơn nữa hắn gian khổ trả giá cũng làm cho hắn đạt đến Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao, thế nhưng bởi vì kinh mạch bị phế, hắn muốn càng gần hơn một bước, đặt chân Mạch cảnh nhưng cuối cùng đều là cuối cùng đều là thất bại.

Nếu như kinh mạch không thể chữa trị, như vậy Thể cảnh đỉnh cao chính là hắn điểm cuối.

Đây là đẳng đại thiếu đáy lòng bí mật lớn nhất, chỉ có chính hắn rõ ràng. Mà đối với Từ Vân Nhi Thể cảnh sáu đoạn, đẳng đại thiếu càng là xem thường, mình muốn ngược nàng tuyệt đối có thể hoàn toàn thất bại nàng, có điều đẳng to nhỏ không muốn bại lộ chính mình Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao tu vi mà thôi.

Cái kia chỉ làm cho chính mình tao đến họa sát thân;

Bây giờ;

Tại sao đột nhiên lại có người muốn đối với tự mình động thủ cơ chứ?

Tại sao?

Đằng Viên trong lòng không nghĩ ra, hần chau mày, giữa hai lông mày càng là mang theo tuổi tác cùng hần cực kỳ không hợp chăm chú cùng thâm tàng. Ngày mai chính là mình sinh nhật, rờn rã mười sáu năm, trừ mình ra từ nhỏ bị người độc thủ ở ngoài, những năm này vẫn luôn là tường an vô sự, hiện tại đột nhiên lại có người đối với tự mình động thủ, sẽ cùng lúc trước người bí ẩn kia có liên hệ gì sao?

Đáp án, không có ai sẽ nói cho Đằng Viên.

Thế nhưng, Đằng Viên nhưng trong lòng là rõ ràng, không có lừa mà lại có khối, nhất định có nguyên nhân. Có người muốn dựa vào công chúa tay đến giết chết chính mình, như vậy tuyệt đối là chuyện gì xảy ra, cái gì đối phương không muốn nhìn thấy sự tình. Đằng Viên đại não nhanh chóng vận chuyển, nghĩ loại kia loại khả năng.

Mười sáu tuổi sinh nhật?

Loại ý nghĩ này rất nhanh bị Đằng Viên phủ định.

Đỉnh hôn!!

Đột nhiên, Đằng Viên thân thể không khỏi một trận run rẩy, trong đầu cũng hiện lên hai chữ. Ngày mai là chính mình mười sáu tuổi sinh nhật, cũng là mình và Tề Tướng phủ thiên kim đính hôn tháng ngày. Loại ý nghĩ này ở Đằng Viên trong đầu bắt đầu sinh mà lên sau khi liền cũng lại lái đi không được. Đây là gần nhất phát sinh ở Đằng Viên phạm trên người to lớn nhất một lần biến cố, cũng là cho mình tao đến sát sinh tai họa duy nhất khả năng.

Tề Tướng phủ cùng phủ tướng quân thông gia?

Cường Cường liên hợp!!

Ai muốn ngăn cản?

Tại sao muốn ngăn cản?

Hoàng thất?

Đằng Viên trong đầu mang theo một tia nghi hoặc, nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông. Thế nhưng cái cảm giác này nhưng càng ngày càng mãnh liệt, sự kiện lần này tuyệt đối cùng ngày mai đính hôn có quan hệ. Thế nhưng là ai muốn ngăn cản, là ai trong bóng tối hãm hại chính mình, đến tốt cùng có phải là hoàng thất? Những này Đằng Viên nhưng là không rõ ràng. Có điều, đây đối với Đằng Viên mà nói hay là một cơ hội, chỉ ít có thể làm rõ đến tốt cùng là ai ở sau lưng "Bóp chết" Chính mình.

A...

Nghĩ, Đằng Viên khoe miệng hiện lên một vết tà mị nụ cười. Đằng đại thiếu tâm tính vượt xa người thường, tuyệt đối không phải người bình thường có thể so với, chỉ ít từ hần dùng thiếu niên hư thân phận này lừa dối tất cả mọi người rờn rã mười năm đều không có bị người nhìn thấu điểm này có thể thấy được, hần là một "Thiên tài".

Chơi âm mưu?

Hiện tại còn thật không có bao nhiêu người là đối thủ của hần.

Àm!!!

Đằng đại thiếu mới vừa bước ra đại điện, đột nhiên một bóng người xuất hiện ở trước mặt hần, lập tức không có chần chờ chút nào, một chương trực tiếp rơi vào Đằng Viên trên người. Đằng đại thiếu thân thể trong nhảy mắt như điều đứt dây giống như vậy, lần thứ hai bay ngược tiến vào bên trong cung điện.

Xi...

Một cái tinh hồng chất lỏng từ Đằng Viên trong miệng phun ra.

Cái kia một vết màu máu điểm lệ chói mắt;

Cái kia một vết màu máu óng ánh loá mắt;

Cái kia một vết huyết... Nhìn thấy mà giật mình!!!!

Chương 3: Hung hăng chân phi, Thiên nhân uy hiếp!!

PrevNext

Àm!!!

Đằng Viêm thân thể bay ngược tiến vào đại điện, tầng tầng ngã chổng vó trên mặt đất, phát sinh một tia nặng nề âm thanh. Sau đó, cái kia nỗi đau xé rách tim gan đi khắp Đằng Viêm toàn thân, hấn cắn răng thật chặt, khoe miệng mang theo một tia tỉnh hồng chất lỏng, muốn từ dưới đất bò dậy đến, lại phát hiện hấn căn bản không làm được. Bất đắc dĩ, cái kia thâm thúy trong con ngươi né qua một hơi khí lạnh, nhìn chòng chọc vào cửa vào đại điện, cái kia mỹ lệ bóng người, cái kia đem hấn một đòn trọng thương kẻ cầm đầu.

Chân phi!!

Lừa gạt, từ Đằng Viêm trong lòng triệt để bạo phát.

Tê...

Mà trong đại điện tất cả mọi người nhìn thấy hình ảnh trước mắt, đều không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh. Tất cả mọi người đều có thể nhìn ra, đằng đại thiếu thương không nhẹ. Cũng bởi như thế, tất cả mọi người trong lòng không khỏi rất gấp gáp, đằng đại thiếu là ai? Đó là Đằng lão gia tử yêu thích a, ở toàn bộ Đế đô ai dám đi nhạ tên sát tinh này? Vậy thì là trực tiếp khiêu khích Đằng lão gia tử, Đằng lão gia tử uy tín là ai cũng có thể khiêu khích? Cái này cũng là Đằng Viêm ở Đế đô trắng trợn không kiêng dè nguyên nhân căn bản.

Nhưng là bây giờ đây?

Có người dĩ nhiên đối với Đằng Viêm ra tay, hơn nữa còn là trực tiếp đem hấn trọng thương?

Chuyện này...

Tình cảnh này, làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi.

Chân phi?

Làm tất cả mọi người nhìn thấy đại điện ở ngoài ra tay đem Đằng Viêm trọng thương chủ nhân sau khi, tất cả mọi người không khỏi sửng sốt. Lập tức, cái kia từng đạo từng đạo ánh mắt quái dị toàn bộ rơi vào bên trong cung điện vẫn ngồi ngay ngắn ở đó Từ Thiên Hào trên người. Chân phi, tên đầy đủ Liễu Chân, Từ Thiên Hào phi tử, cũng là Từ Văn Nhi mẫu phi. Lúc này, nhìn thấy Liễu Chân, Từ Thiên Hào cũng là hơi nhướng mày.

"Viêm Nhi..." Nhìn thấy bị trọng thương Đằng Viêm, Đằng Chiến Thiên không có chần chờ chút nào, đi thẳng tới Đằng Viêm bên người, bắt đầu kiểm tra Đằng Viêm thân thể. Tuy rằng trước hấn cũng đánh Đằng Viêm một cái bạt tai, nhưng này thực sự là bởi vì Đằng Viêm làm quá phận quá đáng, nào hung thành nộ bên dưới hành vi. Thế nhưng hiện tại không giống nhau, dĩ nhiên có người ra tay đem Đằng Viêm trọng thương? Vẫn là ở phủ tướng quân? Này đã không phải Đằng Viêm chuyện của một cá nhân, mà là toàn bộ đẳng gia sự tình. Chính như Đằng Viêm trước từng nói, Đẳng gia môn phong là phi thường dũng mãnh —— bao che cho con.

"Tiên nhân, người... Dám đánh ta?" Ở Đằng Chiến Thiên nâng đỡ, Đằng Viêm vất vả đứng lên, âm lãnh kia ánh mắt nhìn chòng chọc vào nữ nhân trước mắt, cái kia vô hạn thanh âm lạnh như băng vang lên, tuy rằng hấn biết đối phương đòn đánh này không dùng toàn lực, nếu không mình đã sớm treo. Thế nhưng, mặc dù là như vậy hấn đáy lòng lửa giận càng là tiêu thăng đến một loại trước nay chưa từng có trình độ.

Từ nhỏ đến lớn, đằng đại thiếu đâu chịu nổi như vậy "Đãi ngộ"?

"Hừ, phạm vào sai lầm ngất trời còn muốn rời đi?" Vào lúc này, đại điện ở ngoài Liễu Chân lạnh rên một tiếng liền trực tiếp đi vào đại điện.

"Mẫu phi, người nên vì hài nhi làm chủ a." Nhìn thấy người đến, Từ Văn Nhi trực tiếp chạy đến Liễu Chân bên người, một mặt thống khổ nói rằng. Liễu Chân đến làm cho nàng trước không nhanh trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng, nàng tin tưởng chỉ cần có Liễu Chân ở, Đằng Viêm chắc chắn phải chết.

"Tiên nhân." Đằng Viêm thấy cảnh này, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

"Yên tâm, mẫu phi sẽ vì người làm chủ." Liễu Chân một mặt từ ái nhìn Từ Văn Nhi nói rằng.

"Liễu Chân, người muốn làm gì?" Từ Thiên Hào rốt cục ngồi không yên, một cái đứng lên, cái kia sắc bén hai mắt nhìn chòng chọc vào Liễu Chân phần nộ quát. Dưới cái nhìn của hấn, chuyện lúc trước có điều là tiểu bối trong lúc đó mâu thuẫn mà thôi, chính mình những này làm trưởng bối căn bản không nên nhúng tay. Hơn nữa, hấn từ đầu đến cuối cũng không tin Đằng Viêm sẽ làm ra chuyện như vậy, hơn nữa hấn hoài nghi chuyện này sau lưng có mặt khác một ít không thể cho ai biết bí mật, cái này cũng là hấn vẫn chưa từng có hỏi nguyên nhân. Thế nhưng Liễu Chân ra tay đã không cho phép hấn tiếp

tục trầm mặc xuống.

"Hoàng thượng, làm cha làm mẹ tự nhiên không hy vọng nhìn thấy con gái của chính mình chịu đến bắt nạt. Bây giờ, Vân nhi bị cái này thiếu niên hư bắt nạt, người cái này làm cha có thể làm như không nhìn thấy, thế nhưng ta không được, ta nhất định phải vì là Vân nhi đòi lại công đạo. Nếu như người muốn trách tội, thiếp thân sau đó cam nguyện bị phạt." Liễu Chân thanh âm lạnh lùng vang lên.

"Người..." Liễu Chân để Tử Thiên Hào nhíu mày càng chặt.

"Sự tình vẫn không có điều điều tra rõ ràng, người liền trực tiếp ra tay đánh nhau, này có phải là có chút quá?" Lập tức, Tử Thiên Hào lạnh lùng nói, âm lãnh kia trong trong mắt né qua một tia hàn quang. Làm một quốc chi chủ, hắn Tử Thiên Hào như thế nào sẽ không nhìn ra trong này một chút không bình thường đây?

"Điều tra? Hừ, chuyện bây giờ đã rất rõ ràng, nhiều như vậy con mắt đều nhìn thấy, không thể kìm được này thiếu niên hư chống chế." Liễu Chân lạnh rên một tiếng, lập tức cái kia ánh mắt lạnh như băng trực tiếp rơi vào Đằng Viêm trên người. "Người đến, đưa cái này thiếu niên hư bắt." Lúc này, Liễu Chân lạnh lùng nói.

Xoạt xoạt xoạt...

Trong nháy mắt, từ Đằng gia đại điện ở ngoài vọt vào một đám toàn thân áo giáp binh lính, trong nháy mắt đem Đằng Viêm cùng Đằng Chiến Thiên hai người vây nhốt.

Đằng đằng sát khí!!!

"Người dám!!!" Tử Thiên Hào giận dữ.

"Bất!!!" Liễu Chân phảng phất không nghe thấy giống như vậy, cái kia thanh âm lạnh lùng vang lên.

"Ai dám!!!" Vào lúc này, Đằng Chiến Thiên cũng là gầm lên đến, kiểm tra một phen Đằng Viêm thương thế sau khi trong lòng hắn cũng là một trận vui mừng, cũng còn tốt Đằng Viêm thương không phải rất nặng, lập tức, hắn nâng dậy Đằng Viêm, cái kia ánh mắt lạnh như băng nhìn quét một chút trước mắt những binh sĩ này, cái kia trợn mắt trong nháy mắt đối đầu Liễu Chân, gầm lên giận dữ vang lên.

"Người đến." Lập tức, Đằng Chiến Thiên thanh âm phẫn nộ vang lên, như một con bị làm tức giận hung thú.

Cộc cộc đất...

Một trận dày đặc tiếng bước chân truyền đến, từ Đằng gia bốn phía tám pháp hiện ra một quyền lính võ trang đầy đủ vọt thẳng tiến vào đại điện, đem những kia Liễu Chân thủ hạ binh lính toàn bộ vây nhốt, đồng thời đại điện ở ngoài càng là đứng đầy người, những người này mỗi một người đều là một thân khí sát phạt. Đằng gia phủ tướng quân, Đằng gia không chế Đế quốc hai phần ba quân đội, những binh sĩ này có thể đều là Đằng gia dòng chính, bọn họ cũng sẽ không quản cái gì hoàng thất vẫn là cái khác, trong mắt của bọn họ chỉ có Đằng gia, chỉ có Đằng lão tướng quân, cái khác tất cả cho bọn họ không quan hệ. Song phương trong lúc đó lẫn nhau đối lập, đại điện bên trong bầu không khí trong nháy mắt nghiêm nghị đến cực hạn.

Giương cung bạt kiếm!!

"Giết cho ta tiện nhân này, ma tủy." Nhìn thấy Đằng gia thị vệ toàn bộ vọt vào, bị Đằng Chiến Thiên nâng Đằng Viêm lập tức chỉ vào Liễu Chân cái kia tức giận thanh âm vang lên. Hắn cũng mặc kệ người cái gì hoàng phi không hoàng phi, hắn là thiếu niên hư, có Đằng lão gia tử chỗ dựa, giết một mình người hoàng phi thì lại làm sao? Huống chi nếu như vào lúc này hắn giữ yên lặng, cái kia chẳng phải là yếu đi hắn thiếu niên hư tên?

Trang, cũng phải trang như;

Đồng thời, tất cả mọi người đều không có phát hiện đằng đại thiếu chịu Liễu Chân này Ngưng thần chín đoạn cao thủ một đòn chỉ là phun một ngụm máu, lúc này lại đã không có quá đáng lo, nếu như chỉ là người bình thường có thể làm được như vậy? Đương nhiên không thể, đây tuyệt đối là một sơ hở, một đáng giá người suy nghĩ sâu sắc vấn đề, có điều nhưng bởi vì trước mắt bầu không khí, tất cả những thứ này trực tiếp bị tất cả mọi người cho quên.

Cộc cộc đất...

Đằng Viêm gầm lên giận dữ, Đằng gia thị vệ bước dài tiến vào.

"Đằng gia, đây là muốn tạo phản sao?" Nhìn thấy hình ảnh trước mắt, Liễu Chân sầm mặt lại, vẻ mặt bên trong né qua vẻ mặt phức tạp, lập tức cái kia thanh âm lạnh như băng vang lên.

"Câm miệng." Đằng Chiến Thiên còn chưa mở lời, Tử Thiên Hào cái kia thanh âm phẫn nộ trước tiên vang lên. Hắn cái kia thâm thúy con người nhìn hình ảnh trước mắt, trong lòng vô hạn tức giận. Hắn mới là Đế quốc hoàng thượng, vô thượng Chí Tôn, bây giờ... Những người trước mắt này đều đang không để hắn vào trong mắt, cái này gọi là hắn làm sao có thể nhịn được?

Hoàng thất uy nghiêm không cho đập lên!!!

"Toàn bộ cho ta lui ra." Lập tức, Tử Thiên Hào lại là nổi giận gầm lên một tiếng.

Tĩnh.

Toàn bộ đại diện yên tĩnh một cách chết chóc. Đối mặt Từ Thiên Hào cái này ngôi cửu ngũ gào thét, nhưng là không có một người đáp lại hắn, song phương vẫn thế như nước với lửa, giương cung bạt kiếm. Liễu Chân tự nhiên là không chịu liên như thế bỏ qua. Đẳng Chiến Thiên tự nhiên cũng không hy vọng nhìn thấy chính mình cháu trai bị bắt, nhìn Liễu Chân người không có lui ra, Đẳng gia người đương nhiên sẽ không thối lui.

Cương cục!!

Trước mắt cũng không cách nào giảm bớt cương cục!!

"Hanh..." Thấy thế, Từ Thiên Hào lạnh rên một tiếng, đột nhiên, toàn thân hắn một luồng lạnh liệt khí thể trong nháy mắt bạo phát, bao phủ toàn bộ đại diện, để tất cả mọi người tại chỗ đều có thể cảm nhận được cái kia cỗ khủng bố uy thế, toàn bộ không gian phảng phất bị Băng Khiết giống như vậy, rất nhiều người trực tiếp liên hô hấp đều thành khó khăn, Từ Thiên Hào cái kia thâm thúy con ngươi nhìn chòng chọc vào Liễu Chân, lửa giận thiêu đốt.

Thiên Nhân cảnh!!

Cảm nhận được Từ Thiên Hào khí thế, ở đây vô số người trong lòng cả kinh.

Thiên Nhân cảnh, hoàng thượng cư nhưng đã lên cấp Thiên nhân?

Tình cảnh này, làm cho tất cả mọi người cái kia kinh hãi ánh mắt toàn bộ rơi vào Từ Thiên Hào trên người, mang theo một tia khiếp sợ. Đặc biệt là ở đây Liễu Chân, nàng làm Từ Thiên Hào phi tử, bên gối người, có thể nói nàng đối với Từ Thiên Hào là hiểu rõ nhất, nàng cho tới nay đều cho rằng Từ Thiên Hào chỉ là Ngưng thần cảnh cấp độ, từ khi nàng lên cấp Ngưng thần chín đoạn sau khi, liền cũng không tiếp tục đem Từ Thiên Hào để ở trong mắt, thế giới này cường giả vì tôn, hoàng thất cũng là như vậy. Thế nhưng không nghĩ tới Từ Thiên Hào đã lên cấp Thiên nhân.

Thiên Nhân cảnh, đó là một ra sao cấp độ? Đó là thể tục đỉnh cao, tuy rằng Thiên Nhân cảnh cũng chia chín đoạn, thế nhưng mặc dù là Thiên nhân một đoạn cao thủ cũng không phải Ngưng thần kỳ cao thủ có thể ngang hàng, coi như là Ngưng thần chín đoạn cũng không được, trong lúc này có một đạo không thể vượt qua khe. Mà Thiên Nhân cảnh ở toàn bộ Từ Văn đế quốc cũng là như vậy rất ít mấy người mà thôi.

Lên cấp Thiên nhân, khó khăn cỡ nào!!

Hả?

Cảm nhận được Từ Thiên Hào cái kia Thiên Nhân cảnh uy thế, Đẳng Viêm cũng là hơi nhướng mày, lập tức liền khôi phục cái kia một mặt sắc mặt gian dữ đáng sợ.

"Liễu Chân, ngươi muốn tạo phản sao? Lập tức để ngươi người lui ra, không phải vậy... Đừng trách trẫm vô tình, ngươi thật cho là không ai thu thập ngươi?" Lập tức, Từ Thiên Hào thanh âm lạnh như băng vang lên. Để hoàng uy nghiêm thêm vào Thiên Nhân cảnh cao thủ khí thế không có một chút nào bảo lưu khóa chặt Liễu Chân, tựa hồ chỉ cần Liễu Chân tiếp tục ngu xuẩn mất khôn, hắn liền sẽ trực tiếp ra tay.

"Ngươi..." Nhìn Từ Thiên Hào, Liễu Chân sắc mặt khó coi đến cực hạn.

"Lui ra." Có điều, cuối cùng nàng cái kia bất đắc dĩ âm thanh vẫn là vang lên. Thiên Nhân cảnh cao thủ không phải nàng có thể chống lại, nàng bây giờ vẫn không có cường đại đến có thể cùng màu tím ngàn hào chính diện chống lại trình độ. Tuy rằng không cam lòng, nhưng cũng bất đắc dĩ.

"Lui ra." Nhìn thấy Liễu Chân người lui ra sau khi, Đẳng Chiến Thiên cũng là hạ lệnh. Có điều, hắn nhìn về phía Từ Thiên Hào ánh mắt mang theo một tia phức tạp, hoặc là nói ở đây tất cả mọi người nhìn thấy Từ Thiên Hào về mặt đều mang theo một tia phức tạp. Cho tới nay, toàn bộ Đế đô tất cả mọi người đều cho rằng Từ Thiên Hào chỉ là Ngưng thần cảnh mà thôi, thế nhưng không nghĩ tới hắn đã lên cấp Thiên nhân. Thiên nhân a, ở Đế đô Ngưng thần tinh cao thủ đều không có mấy cái, huống chi là Thiên Nhân cảnh.

Hồ...

Nhìn thấy người của song phương mã toàn bộ rút khỏi đại diện, tất cả mọi người tại chỗ cũng không nhịn được thở dài một cái.

Bầu không khí, nhưng không có được giảm bớt.

"Hoàng thượng, lẽ nào ngươi thật sự muốn giữ gìn cái này thiếu niên hư sao? Hắn hiện tại khinh nhờn là con gái của ta, nhưng cũng là con gái ngươi, lẽ nào ngươi liền thật sự như thế thờ ơ không động lòng sao? Nếu như hôm nay ngươi buông tha cái này thiếu niên hư, như vậy hoàng thất uy nghiêm từ đây đem không còn sót lại chút gì, mà ngươi... Đường đường ngôi cửu ngũ cũng đem danh dự quét rác, bị mười triệu người chế nhạo." Bình sĩ tuy rằng lui ra, thế nhưng Liễu Chân vẫn không có buông tha Đẳng Viêm ý nghĩ, chỉ vào Đẳng Viêm, cái kia thanh âm lạnh lùng vang lên, ánh mắt sắc bén bên trong hàn mang lấp lánh. "Đây không phải Văn nhi chuyện của một cá nhân, này liên quan đến toàn bộ hoàng thất bộ mặt."

Hoàng thất bộ mặt!!

Liễu Chân một lời nói, đem đại diện không khí sốt sắng lại một lần nữa đẩy đưa đến cực hạn. Tất cả mọi người về mặt biến đổi, thâm nghĩ thật ác độc nữ nhân a. Có điều nhưng không có người mở miệng nói chuyện, mà là đem tầm mắt rơi vào Từ Thiên Hào trên người, vào giờ phút này Từ Thiên Hào sắc mặt tuy rằng chỉ là hơi khó coi, thế nhưng nhưng trong lòng đã là nổi trận lôi đình. Liễu Chân đây là ở * hắn, * hắn đối với Đẳng Viêm động thủ. Vừa đám vừa xoa, đây chính là Liễu Chân thủ đoạn, cứng rắn không được liền đến nuyễn.

Ma túy, một đôi tiện nhân.

Đằng Viên trong lòng một tiếng tức giận mắng, nhìn nhìn vết thương đau đớn một đôi khiếp người hai mắt nhìn chòng chọc vào Liễu Chân cùng Từ Vân Nhi con gái, sắc mặt của hắn lạnh lẽo đến cực hạn, trong hai con ngươi càng là hàn quang lẫm liệt. Hắn bây giờ lại nơi nào còn không thấy được, hai mẹ con này vốn là một nhóm, bằng không Liễu Chân làm sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây, nàng như thế nào còn không có hỏi liền biết mình cùng Từ Vân Nhi trong lúc đó chuyện đã xảy ra? Phải biết trước cường gian sự tình chỉ có người ở chỗ này nhìn thấy, nàng là làm sao biết? Hơn nữa còn mang theo trọng binh đến đây?

Chuyện này căn bản là đã sớm chuẩn bị;

Chuyện này căn bản là đã sớm có dự mưu;

Các nàng đây là muốn đem mình hướng về tuyệt lộ * a!!!!

Thiếu gia ta nhớ rồi!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Lấy chết tương bức!!!

PrevNext

"Được rồi!!" Đối mặt Liễu Chân * bách, Từ Thiên Hào nổi giận gầm lên một tiếng. Vào giờ phút này hắn đã tức giận đến cực hạn, hắn hiện tại thậm chí cũng đã hoài nghi tất cả những thứ này đều là hai mẹ con này tự biên tự diễn, đối với Liễu Chân cái này lòng mang ý đồ xấu nữ nhân, Từ Thiên Hào vẫn luôn ở phòng bị, thế nhưng không nghĩ tới nàng dĩ nhiên sẽ chơi như thế vừa ra. Nàng không biết tại sao hai mẹ con này muốn đối phó Đằng Viên, thế nhưng Đằng Viên làm Đàng gia ba đời huyết mạch duy nhất, hắn tuyệt đối không thể xóa đi. Không vì cái gì khác, liền vì là Đàng gia vì là hoàng thất làm ra công hiến, vì là Đế quốc làm ra công hiến. Đằng Viên phụ thân một đời vì là Đế quốc, hiện tại rơi vào một sống chết không rõ kết cục, Đàng gia tam gia cũng là như thế, Đàng gia một môn trung liệt, bây giờ liền còn lại cái kế tiếp nhị gia Đàng Chiến Thiên. Nếu như vào lúc này đối với Đằng Viên động thủ, cái kia chẳng phải là lạnh lẽo lòng người? Để ngày khác sau làm sao đi đối mặt Đàng gia lão gia tử? Làm sao đối mặt Đế quốc trăm vạn tướng sĩ? Quan trọng nhất chính là hắn hiện tại hoàn toàn hoài nghi chuyện này có khác kỳ lạ.

Hoàng thất bộ mặt?

Hanh...

Từ Thiên Hào trong lòng lạnh rên một tiếng, cái kia ánh mắt lạnh như băng nhìn Liễu Chân, thầm nghĩ trong lòng: Mười mấy năm cùng giường cùng gối, người nhưng cũng không biết một tí gì trầm. Hoàng thất bộ mặt? Bây giờ hoàng thất còn có bộ mặt sao? Tông môn bá quyền, Đế quốc chỉ là lệ thuộc mà thôi, dưới tình huống này hoàng thất còn có cái gì uy tín có thể nói. Huống chi, ta Từ Thiên Hào không phải loại kia đến chết vẫn sĩ diện người.

"Chuyện này chấm dứt ở đây, ai cũng không cho phép tiếp tục đề cập, phủ giả... Trầm tru hắn cứu tộc." Sau đó, Từ Thiên Hào thanh âm lạnh lùng vang lên, Thiên Nhân cảnh uy thế trong nháy mắt bạo phát, để tất cả mọi người tại chỗ đều là một trận cả người run rẩy.

Đế hoàng uy nghiêm không cho đập lên!!

"Ngươi..." Liễu Chân tái nhợt mặt, nhìn Từ Thiên Hào một mặt không cam lòng.

"Vân nhi." Lập tức, lên lút cho bên người Từ Vân Nhi một cái ánh mắt.

"Phụ hoàng, ngươi... Dĩ nhiên đối xử với ta như thế?" Được Liễu Chân ánh mắt sau khi, Từ Vân Nhi cái kia thê thảm âm thanh trong nháy mắt vang lên, đồng thời, cái kia mỹ lệ trong hai mắt, một giọt chất lỏng óng ánh từ viền mắt bên trong lăn xuống dưới cằm, theo mắt lãnh chậm rãi lướt xuống. Một bộ làm người thương yêu tiếc đáng về. Đột nhiên, Từ Vân Nhi trong tay đột nhiên thêm ra một cái sắc bén chủy thủ, trong nháy mắt hướng về cổ của chính mình bổn giết mà đi "Ta sống sót còn có ý gì." Bì thâm âm thanh, thanh âm tuyệt vọng cũng vang lên theo.

"Vân nhi, ngươi làm gì?" Từ Vân Nhi bên người, Liễu Chân một tiếng thét kinh hãi, đoạt lấy Từ Vân Nhi chủy thủ trong tay, sau đó vứt sang một bên.

Keng

Chùy thủ rơi trên mặt đất, âm thanh lạnh lạnh quấy nhiễu ở đây tất cả mọi người.

Công chúa tự sát?

"Vân nhi, ngươi làm sao có thể như vậy coi thường mạng sống bản thân?" Lập tức, Liễu Chân cái kia trách cứ thanh âm vang lên.

"Mẫu phi..." Từ Vân Nhi một cái trông vào Liễu Chân trong lòng, "Mẫu phi, hài nhi bị người nhục nhã, hung thủ nhưng không thể đền tội, hài nhi sống sót còn có ý nghĩa gì? Sau đó còn có hà bộ mặt sống trên thế giới này? Còn không bằng chết rồi thoải mái, ô ô ô..." Từ Vân Nhi nức nở thanh âm vang lên.

Xoạt...

Một giây sau, Từ Vân Nhi lần thứ hai đẩy ra Liễu Chân, hướng về trên đất chùy thủ nhào tạt mà đi.

Nàng lòng muốn chết bất tử.

"Vân nhi, ngươi làm gì? Ngươi điên rồi... Mau dừng tay." Liễu Chân thấy thế, lúc này trực tiếp kéo Từ Vân Nhi.

"Mẫu phi, ngươi sẽ tác thành ta đi, ta sống sót đã không có bất kỳ bộ mặt, còn không bằng chết rồi quên đi. Coi như ngươi hiện tại ngăn cản ta cũng vô dụng, ta một lòng muốn chết, đều sẽ có cơ hội." Bị Liễu Chân ràng buộc, Từ Vân Nhi cái kia nức nở thanh âm vang lên.

Chuyện này...

Từ Vân Nhi để người ở chỗ này không khỏi sững sờ, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn nàng tất cả mọi người về mặt khó coi đến cực hạn.

Công chúa muốn chết?

Sự tình, lần này nháo lớn.

Khốn kiếp!!

Mà ở đây chỉ có hai người lúc này nhìn Liễu Chân mẹ con tình cảnh này nhưng là sắc mặt khó coi đến cực hạn. Một là Từ Thiên Hào, có thể ngồi trên ngôi cửu ngũ bảo tọa, hẳn xem người bản lĩnh đương nhiên sẽ không kém, lúc này, sắc mặt của hắn khó coi đến cực hạn, thậm chí là vặn vẹo. Còn có một chính là Đổng Viêm, nhìn Liễu Chân mẹ con tình cảnh này, Đổng Viêm trong lòng cảm giác đầu tiên chính là diễn kịch. Đúng, diễn kịch, hai mẹ con này vẫn không chịu buông tha chính mình.

Thực lực!!

Nếu như mình nắm giữ thực lực mạnh mẽ, coi như là hiện tại gia gia không ở nơi này thì lại làm sao? Những người này dám như thế đối xử chính mình sao? Cuối cùng hay là bởi vì chính mình chỉ là một kẻ tàn phế, một không thể tu luyện phế nhân, thời khắc này, Đổng Viêm nhìn Liễu Chân mẹ con, song quyền chăm chú nắm cùng nhau, hẳn chưa từng có như thời khắc này như thế đối với thực lực là như vậy khát vọng.

Nhất định phải nghĩ biện pháp để cho mình bước lên võ đạo một đường.

Thời khắc này, Đổng Viêm đáy lòng quyết định.

"Hoàng thượng..." Đột nhiên, Liễu Chân một tiếng thét kinh hãi vang lên.

"Hoàng thượng, lẽ nào ngươi như vậy không hoài cự cốt nhục tình, lẽ nào ngươi vì cái này một tên khốn kiếp, một công tử bột, liên cam nguyện như thế tro mắt nhìn Vân nhi chết ở trước mặt ngươi sao? Ngươi thật là ác độc tâm a..." Lúc này, Liễu Chân cái kia ánh mắt tuyệt vọng nhìn Từ Thiên Hào, cái kia bi thống thanh âm vang lên, thậm chí còn mang theo một tia ghen ghét. Tất cả mọi người tại chỗ đều là sững sờ, cái kia kinh hãi ánh mắt nhìn Liễu Chân mẹ con —— tranh thủ đồng tình, lấy chết tương *? Đúng, thời khắc này tất cả mọi người cái cảm giác này.

"Hanh... Nàng muốn chết không ai ngăn." Từ Thiên Hào cả giận nói.

"Ngươi..." Liễu Chân cùng Từ Vân Nhi thân thể hai người run rẩy, sắc mặt khó coi đến cực hạn.

"Hoàng thượng, Vân nhi nếu là có cái vạn nhất, ngươi sẽ đem ta hoàng thất đẩy hướng về vô tận vực sâu, ngươi không thể làm như thế." Lập tức, Liễu Chân cái kia thống khổ thanh âm vang lên, nàng không nghĩ tới Từ Thiên Hào thật sự độc ác như vậy, cam nguyện nhìn con gái của chính mình tự sát ở trước mặt mình? Đương nhiên, Từ Thiên Hào tự nhiên không muốn nhìn thấy Từ Vân Nhi tự sát, thế nhưng... Dưới cái nhìn của hắn, hai mẹ con này vốn là đang diễn trò.

"Hanh..." Từ Thiên Hào lạnh rên một tiếng.

"Hoàng thượng, ngươi khả năng còn không biết, Vân nhi bây giờ đã bái vào Thiên Huyền Tông, trở thành đệ tử thân truyền của tông chủ." Nhìn thấy Từ Thiên Hào cái kia một mặt quyết tuyệt đáng sợ, Liễu Chân đột nhiên mở miệng nói rằng.

"Cái gì?" Liễu Chân lập tức làm cho tất cả mọi người cả kinh.

"Vân nhi mười sáu tuổi lên cấp trở thành Thể cảnh sáu đoạn, hoàn toàn xứng đáng Đế đô thiên tài số một, Thiên Huyền Tông tông chủ xem Vân nhi tư chất siêu phàm, đã tự mình thu Vân nhi vì là tông chủ đệ tử thân truyền. Hoàng thượng, người hẳn phải biết đệ tử thân truyền ý vị như thế nào, dựa vào Vân nhi tư chất, ngày sau nhất định trở thành ta hoàng thất trụ cột, để ta hoàng thất hướng đi càng cao hơn sơn khải. Hơn nữa... Bây giờ Vân nhi đã là Thiên Huyền Tông đệ tử thân truyền, nếu như vào lúc này xuất hiện cái gì bất ngờ. Cái kia... Hoàng thượng, đến thời điểm chúng ta lấy cái gì cùng Thiên Huyền Tông bàn giao? Một khi chọc giận Thiên Huyền Tông, cái kia chắc chắn là toàn bộ Đế quốc tai ách a." Liễu Chân nức nở thanh âm vang lên.

Chuyện này...

Liễu Chân để ở đây tất cả mọi người đều trầm mặc.

Thiên Huyền Tông?

Đó là ra sao tồn tại? Đó là không chế Từ Vân đế quốc tồn tại, Từ Vân đế quốc chỉ có điều là bọn họ lệ thuộc mà thôi. Thiên Nhân cảnh cao thủ ở Đế quốc phi thường khan hiếm, thế nhưng ở Thiên Huyền Tông cũng không phải như vậy. Có thể nói nếu như Thiên Huyền Tông muốn diệt Từ Vân đế quốc, chuyện này quả là dễ như ăn cháo, cái này cũng là tại sao Đế quốc sẽ trở thành lệ thuộc, nhận hết tông môn ức hiếp nguyên nhân chủ yếu. Có thể nói, Thiên Huyền Tông căn bản là không phải Từ Vân đế quốc có thể trêu chọc.

Bây giờ, Liễu Chân chuyển ra Thiên Huyền Tông, không phải là muốn uy hiếp Từ Thiên Hào à.

Áp chế, đây tuyệt đối là * lừa áp chế.

Tiền nhân.

Từ Thiên Hào trong lòng nổi giận gầm lên một tiếng, hẳn hiện tại hận không thể đem Liễu Chân ngàn đao băm thây. Lễ nào nàng làm Đế quốc hoàng phi, nàng không biết Từ Vân đế quốc cùng hoàng thất quan hệ sao? Những năm này Từ Vân đế quốc nhận hết Thiên Huyền Tông ức hiếp, tuy rằng không thể làm gì, thế nhưng cũng làm cho hoàng thất đối với Thiên Huyền Tông căm hận đến cực hạn, song phương có thể nói là không chết không thôi tồn tại, nếu như có cơ hội, Từ Vân đế quốc nhất định sẽ không chút do dự cùng Thiên Huyền Tông khai chiến. Nhưng bây giờ thì sao? Người đàn bà của chính mình dĩ nhiên dùng chính mình đối thủ đến áp chế chính mình? Con gái của chính mình dĩ nhiên bán vào kẻ địch môn hạ? Chuyện như vậy thực để Từ Thiên Hào làm sao có thể nhịn được?

Nộ, giận không nhịn nổi!!!

Xoạt...

Từ Thiên Hào sắc mặt trong nháy mắt khó coi đến cực hạn, hẳn chăm chú nắm song quyền, xương cạc cạc cạc vang vọng. Hơn nữa, ngoại trừ Từ Thiên Hào ở ngoài, ở đây những người khác nhìn Liễu Chân mẹ con cũng là một mặt không quen. Thiên Huyền Tông? Bất kể là ai, chỉ cần là Từ Vân đế quốc người, đối với cái này tông môn ngoại trừ căm hận vẫn là căm hận, những năm này bọn họ chịu đến ức hiếp còn thiếu sao? Bây giờ, Từ Vân Nhi gia nhập Thiên Huyền Tông, Liễu Chân càng là lấy Thiên Huyền Tông áp chế, này cùng chủ bán cầu vinh có cái gì khác biệt?

Thật ác độc a!!

Mà cũng trong lúc đó, Đằng Viêm nhìn Liễu Chân mẹ con ánh mắt kia cũng là lạnh lẽo đến cực hạn. Thiên Huyền Tông? Này sợ mới là bọn họ chân chính sát chiêu chứ? Lợi dụng cường gian sự kiện làm bóng dáng, lợi dụng Thiên Huyền Tông làm thẻ đánh bạc, áp chế hoàng thất, đem chính mình * hướng về tuyệt lộ.

Thật là độc ác ky, thật tình vi bố cục.

Đằng Viêm lửa giận trong lòng gầm thét lên, hẳn không biết Liễu Chân mẹ con tại sao muốn như vậy vắt hết óc đối phó chính mình như thế một kẻ tàn phế, lễ nào thật sự chỉ là bởi vì mình và Tề Tương phủ thiên kim đính hôn sao? Nhưng là, chuyện này với bọn họ lại có uy hiếp gì? E ngại bọn họ chuyện gì? Bọn họ tại sao phải làm như vậy?

Đằng Viêm không nghĩ ra, chỉ ít hẳn giờ khắc này không nghĩ ra. Hẳn nắm chặt song quyền, lạnh lẽo hai con mắt, sát cơ lẫm liệt, gắt gao khóa chặt Liễu Chân mẹ con. Hồi tưởng trước Liễu Chân cái kia một đòn, Đằng Viêm lửa giận liền tùy ý căng phồng. Lúc này, trong lòng hẳn một trận gào thét, như đã thú rít gào, như Cự Long gào thét —— mỗi thù hôm nay, ngày khác ôn hòa gấp mười lần trả lại!!

Đồng thời, Đằng Viêm trong lòng lại là cười lạnh một tiếng.

Mười sáu tuổi trở thành Thể cảnh sáu đoạn chính là Đế đô thiên tài số một, vậy mình mười ba tuổi Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao lại tính là gì?

Thiên tài tuyệt thế?

"Người đến tốt cùng muốn thế nào?" Từ Thiên Hào cắn răng, vô hạn thanh âm lạnh như băng vang lên, thân thể hẳn đều đang run rẩy, đây là bị tức giận. Đối mặt Thiên Huyền Tông, cho dù trong lòng hẳn mọi cách căm hận, thế nhưng là cũng không thể làm gì. Hơn nữa, hiện tại còn không phải là cùng Thiên Huyền Tông trở mặt thời điểm, chỉ ít hiện tại còn không phải.

Nhẫn!!!

Không thể nhịn được nữa, vẫn cần nhịn nữa.

Đây chính là Tử Văn đế quốc bị kịch, đây chính là Đế quốc hoàng thất bị kịch, đây chính là hán Tử Thiên Hào bị kịch.

Tồng môn bá quyền, Đế quốc chỉ vì lệ thuộc.

Cường giả vi tôn, nhược nhục cường thực!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Trục xuất!!

PrevNext

Ngươi đến tột cùng muốn thế nào?

Tử Thiên Hào cái kia rít gào gào thét vang lên, vang vọng ở toàn bộ bên trong cung điện, vang vọng ở tất cả mọi người trong đầu, thậm chí liên ngay cả đại điện ở ngoài người đều nghe rõ ràng, đây là đế hoàng sự phẫn nộ, càng là Thiên Nhân cảnh cao thủ sự phẫn nộ, giờ khắc này Tử Thiên Hào lại như là một con bị triệt để làm tức giận hung thú.

Lửa giận thao thiên!!!

"Giết hán." Liễu Chân chỉ vào trước mắt Đằng Viêm, thanh âm lạnh lùng vang lên.

"Không thể." Tử Thiên Hào cắn răng kiên nghị thanh âm vang lên, hán sắc mặt phát tử, trong hai con ngươi lửa giận sôi trào "Liễu Chân, ngươi không muốn quá phận quá đáng. Ta Tử Văn đế quốc tuy rằng chỉ là lệ thuộc, thế nhưng... Còn chưa tới mức người xấu xé mức độ, nếu như ngươi tiếp tục ỏi chao tương *, quá mức ngọc đá cùng vỡ; Ngươi cho rằng Thiên Huyền Tông sẽ vì con gái ngươi theo ta Tử Văn đế quốc triệt để trở mặt sao?" Lửa giận sau khi, Tử Thiên Hào lạnh giọng nói rằng, hán càng là đem Tử Văn Nhi trực tiếp xưng hô thành con gái ngươi.

"Còn có, nhớ kỹ ngươi là Đế quốc hoàng phi, không phải Thiên Huyền Tông cầu."

"Ngươi..." Tử Thiên Hào để Liễu Chân sắc trong nháy mắt khó coi đến cực hạn, thậm chí là vận vẹo. Nàng biết, kim hôm sau nàng cùng Tử Thiên Hào xem như là triệt để trở mặt, tuy rằng sau đó nàng còn có thể là Đế quốc hoàng phi, thế nhưng... Tử Thiên Hào cùng nàng trong lúc đó ngăn cách đem cũng không còn cách nào tiêu trừ.

"Cáo mượn oai hùm, ngươi còn chưa xứng." Tử Thiên Hào lạnh lùng nói.

"Hoàng thượng, chân phi, chiến Thiên huynh, chư vị, này vốn là một chuyện nhỏ, huống chi công chúa cũng không có chịu đến tổn thương gì, đại gia không cần thiết trần hệ làm cứng. Nếu ta nói Đằng Viêm tiểu tử này lần này là có chút quá, cũng nên được chút xử phạt, thế nhưng cũng tội không đáng chết không phải. Không bằng đại gia ngồi xuống ôn hòa nhã nhận thương lượng một chút xử trí như thế nào tiểu tử này, làm sao?" Vào lúc này, vẫn tĩnh tọa ở một bên đương triều Tề Tướng Tần Minh đột nhiên đứng lên tới nói đạo, cũng là lời nói của hán phá giải trước mắt cương cực, hán cũng không muốn Tử Thiên Hào cùng Liễu Chân triệt để làm lộn tung lên, đôi kia với Đế quốc mà nói tuyệt đối không phải chuyện tốt đẹp gì.

"Hanh..." Liễu Chân lạnh rên một tiếng, tuy rằng không nói gì, nhưng cũng coi như là ngầm đồng ý.

"Đằng ái khanh, ngươi thấy thế nào?" Tử Thiên Hào không hề trả lời, mà là nhìn về phía Đằng Chiến Thiên hỏi. Dù sao chuyện lần này liên lụy chính là hán Đằng gia người, có một số việc cũng cần trung cầu Đằng gia ý tứ không phải, bây giờ Đằng lão gia tử bế quan không ra, tự nhiên là do Đằng Chiến Thiên đến quyết định.

"Tất cả toàn bằng hoàng thượng quyết đoán." Đằng Chiến Thiên sắc bén thanh âm vang lên, trong lòng hán cũng rõ ràng, nếu như thật sự làm hán cứng, đôi kia ai cũng không tốt, đặc biệt là cái kia Thiên Huyền Tông, không phải hiện tại Tử Văn đế quốc có thể chống lại. Có điều một giây sau ánh mắt của hán trực tiếp rơi vào một bên Liễu Chân trên người "Ta Đằng gia cũng không phải dễ ức hiếp, ai muốn là muốn cho ta Đằng gia tuyệt hậu, vậy ta Đằng gia cho dù ngọc đá cùng vỡ cũng phải để hán trả giá thật lớn, huyết đánh đổi." Thanh âm lạnh lùng vang lên, vô hạn kiên nghị, không có một chút nào thoái nhượng chỗ trống. Đằng Viêm làm Đằng gia ba đời huyết mạch duy nhất, hán nếu như chết rồi, Đằng gia không phải là tuyệt hậu sao?

"Đằng ái khanh yên tâm, nếu như có người quá phận quá đáng, trăm tuyệt không cho phép." Tử Thiên Hào đáp lại nói.

"Nói đi, chỉ cần yêu cầu của ngươi không phải quá phận quá đáng, trăm có thể đáp ứng. Thế nhưng, xin ngươi nhớ kỹ, không muốn quá phận quá đáng, không phải vậy... Trăm không bảo đảm ngươi ngày hôm nay có thể hay không sống sót rời đi nơi này." Lập tức, Từ Thiên Hào thanh âm lạnh lùng vang lên, điện vó trước mắt Liễu Chân, hần không có bất kỳ sắc mặt tốt. Hơn nữa, hần lời đã nói rất rõ ràng, nếu như Liễu Chân tiếp tục ỏi chao tương *, hần không ngại trực tiếp động thủ giết nàng. Từ Thiên Hào lời đã tỏ rõ lập trường, hần tuyệt đối đứng Đảng gia một bên.

"Ngươi..." Từ Thiên Hào đề Liễu Chân thân thể run lên.

"Được, không giết hần có thể, thế nhưng này thiếu niên hư không thể tiếp tục ở lại Đế đô, đây là ta cuối cùng yêu cầu, tuyệt không thoái nhượng." Sau một khắc, Liễu Chân sắc mặt khôi phục bình thường, một mặt kiên nghị nói. Vừa nhưng đã quyết định cùng Từ Thiên Hào trở mặt, như vậy nàng cũng không sẽ để ý mình và Từ Thiên Hào trong lúc đó tình cảm.

"Ngươi..." Liễu Chân đề Từ Thiên Hào sắc trong nháy mắt khó coi đến cực hạn. Không chỉ có là Từ Thiên Hào, chính là ở đây những người khác cũng là như thế, đem Đảng Viêm trực xuất ra Đế đô? Này cùng giết hần có cái gì khác nhau chứ? Phải biết đảng đại thiếu có điều là một kẻ tàn phế, ở Đế đô có Đảng gia che chở, ra Đế đô, vậy hần liền không còn gì cả a, hơn nữa đến thời điểm có người muốn giết hần, vậy tuyệt đối là dễ như trở bàn tay.

"Không thể." Đảng Chiến Thiên lập tức mở miệng nói.

"Chân phi, yêu cầu của ngươi có chút quá." Tần Minh cũng là mở miệng nói.

"Quá đáng? Cái này thiếu niên hư bắt nạt ta thời điểm các ngươi làm sao không nói hần quá đáng? Các ngươi tại sao đều muốn như thế che chở cái này thiếu niên hư? Hần vừa nãy nhưng là nói rồi, hần tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ta, lần này ta may mắn tránh được một kiếp, cái kia lần sau đây? Nếu để cho hần tiếp tục ở lại Đế đô, vậy ta làm sao bây giờ? Còn có, có bao nhiêu người sẽ tiếp tục bị này thiếu niên hư gieo vạ? Các ngươi... Lê nào sẽ không có con gái sao? Lê nào các ngươi liền không sợ sẽ có một ngày các ngươi con gái cũng bị này thiếu niên hư gieo vạ sao?" Đột nhiên, Từ Văn Nhi cái kia cuồng loạn thanh âm vang lên, nhìn Đảng Viêm nàng trong hai con ngươi tràn đầy lửa giận cùng căm hận.

"Nói chung, có hần không ta, đem hần đuổi ra Đế đô đây là ta ranh giới cuối cùng." Từ Văn Nhi nghiêm mặt nói.

"Chuyện này..." Từ Văn Nhi đề ở đây rất nhiều người đều trầm mặc.

"Ma tủy không phải là đề tiểu gia cắt đi sao? Tiểu gia đi là được rồi." Ở tất cả mọi người trầm mặc thời điểm, ở tất cả mọi người đều khó mà quyết đoán thời điểm, một rít gào âm thanh đột nhiên vang lên. Vẫn bị Đảng Chiến Thiên nâng Đảng Viêm đột nhiên mở miệng nói rằng, nhìn Từ Văn Nhi hai mắt vẫn hoàn toàn lạnh lẽo.

"Cái gì?" Đảng Viêm trong nháy mắt đề ở đây tất cả mọi người một trận kinh hãi, cái kia ánh mắt khó mà tin nổi toàn bộ rơi vào Đảng Viêm trên người. Coi như là Từ Văn Nhi cùng Liễu Chân cũng không ngoại lệ, các nàng cái kia ánh mắt khiếp sợ nhìn Đảng Viêm, các nàng tuyệt đối không nghĩ tới, Đảng Viêm sẽ mình lựa chọn rời đi.

"Viêm Nhi, ngươi điên rồi sao?" Đảng Chiến Thiên cấp thiết thanh âm vang lên.

"Ngươi yên tâm, chỉ cần có Nhị thúc ở, chỉ cần Đảng gia không ngã, ai cũng đừng nghĩ làm khó dễ ngươi. Đuổi ra Đế đô? Hanh... Vậy cũng đến hỏi trước một chút ta Đảng gia có đồng ý hay không. Đế quốc trăm vạn tướng sĩ có đồng ý hay không." Lập tức, Đảng Chiến Thiên thanh âm lạnh lùng vang lên, hần lời đã có một loại áp chế mùi vị. Đế quốc trăm vạn tướng sĩ? Đó cũng không chính là Đảng gia tư quân sao. Hần cũng là ở lấy này cảnh cáo Liễu Chân, chớ đem Đảng gia * cuồng lên.

"Đảng Viêm, ngươi yên tâm, Đế quốc vẫn là ta quyết định." Vào lúc này Từ Thiên Hào cũng là mở miệng nói rằng.

"Không, ta cảm thấy rời đi Đế đô rất tốt đẹp." Đối mặt mọi người khuyên bảo, Đảng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Nhưng là đề tất cả mọi người tại chỗ không còn gì để nói, rất tốt? Khá lắm thì, ngươi biết cái gì, ngươi ở Đế đô có Đảng gia che chở vậy cũng lấy trắng trợn không kiêng dè, một khi rời đi Đế quốc, ngươi liền chẳng là cái thá gì, ngươi còn muốn làm ác thiếu? Đến thời điểm ngươi khả năng liền chết như thế nào cũng không biết. Đương nhiên, Đảng Viêm chết khả năng rất nhiều người đều không sẽ để ý, nhưng là, Đảng Viêm như chết, Đảng gia lão gia tử nhất định tức giận, khi đó... Trời mới biết sẽ xảy ra chuyện gì.

"Nhị thúc ngươi không biết, ta từ nhỏ đã có giấc mộng nghĩ, vậy thì là đi khắp Thiên Võ đại lục, du lịch các nơi núi sông mỹ cảnh, đương nhiên rồi quan trọng nhất chính là còn muốn nhìn một chút các nơi mỹ nữ, trải nghiệm một hồi không giống phong thổ. Nói thật, đối với Đế đô ta cũng sớm đã mất hứng chỗ này... Chân tâm không cái gì đề ta động lòng em gái." Đảng Viêm ngượng ngùng nói rằng, lúc nói chuyện trên mặt hần một bộ ước mơ vẻ mặt.

Ngủ xuẩn mất khôn, đến chết không hối;

Nghe Đảng Viêm, ở đây tất cả mọi người khóe miệng không khỏi co quắp một trận, ánh mắt khinh bỉ kia nhìn Đảng Viêm. Cái tên này đúng là không cứu, hần muốn rời khỏi Đế đô dĩ nhiên là vì kiến thức càng nhiều mỹ nữ? Hoang đường, quá hoang đường. Lê nào hần không biết rời đi Đế đô sau khi hần đem đối mặt cái gì không? Thế giới tuy lớn, thế nhưng là hần một cái gì đều sẽ không hai thể chủ, thiếu niên hư có thể đi lang bạt? Khả năng vừa ra Đế đô liền chọc không thể hạ người mà trực tiếp bị người bóp chết. Còn mỹ nữ đây? Cái kia muốn ngươi có mệnh đi hưởng thụ mới được a.

Vô tri.

Quá vô tri.

Năm ngón cuống vừa thôi, kiêu căng tự mãn, cũng không biết thế gian hiểm ác.

Nghe con mới sinh không sợ cộp a!!!

"Hồ đồ!!" Đàng Chiến Thiên cái kia gầm lên giận dữ lúc này vang lên.

Hồ đồ?

Đàng Viêm trong lòng một trận xem thường, chính mình đúng là hồ nháo sao? Đương nhiên không phải, kỳ thực Đàng Viêm sớm đã có rồi đi Đế đô ý nghĩ, thời khắc này chỉ có điều là xuôi dòng thác chũ, cho mình rời đi Đế đô tìm một lý do thích hợp mà thôi, hơn nữa, Đàng Viêm rời đi Đế đô có mấy cái hấn không thể không rời đi nguyên nhân:

Số một, xem Liễu Chân mẹ con đáng về, các nàng là không thể dễ dàng buông tha chính mình, nếu như mình tiếp tục ở lại Đế đô, tuy rằng có Đàng gia che chở, thế nhưng an toàn vẫn như cũ không chiếm được bảo đảm, dù sao mình thương dễ tránh ám tiễn khó phòng không phải? Mặc dù rời khỏi Đế đô cũng khả năng gặp phải bọn họ đánh giết, thế nhưng... Chỉ cần mình tránh thoát đợt thứ nhất đánh giết, như vậy từ nay về sau trời đất bao la, bọn họ muốn phải tiếp tục đối phó chính mình liền khó khăn. Hơn nữa đối với làm sao rời đi Đế đô Đàng Viêm đã có kế hoạch;

Thứ hai, cái kia bốn tuổi thời điểm đập vỡ tan chính mình kinh mạch người trước sau là cái uy hiếp, có phải là cùng Liễu Chân một nhóm Đàng Viêm không biết, thế nhưng đối phương tồn tại đối với mình mà nói cũng tuyệt đối là một loại uy hiếp, rời đi Đế đô, hấn có thể rời xa loại này uy hiếp. Đàng ở này thế lực rắc rối phức tạp Đế đô, hơn mười năm qua hấn mỗi ngày cẩn thận một chút, mỗi đi một bước đều như băng mỏng trên giày. Thế nhưng rời đi Đế đô liền không giống nhau, Đế đô ở ngoài, từ đây trời cao mặc cho chim bay, biển rộng mặc cá nhảy, nơi đó mới là thế giới thuộc về mình.

Đệ tam, Từ Vân đế quốc tình thế Đàng Viêm trong lòng rõ ràng, nếu quả thật cùng Thiên Huyền Tông làm lộn tung lên, đôi kia hiện tại Từ Vân đế quốc mà nói tuyệt đối không phải một chuyện tốt, đối với Đàng gia cũng tuyệt đối không phải một chuyện tốt. Hấn có thể không muốn bởi vì chính mình mà đem Đàng gia đẩy hướng về vạn kiếp bất phục nơi. Bây giờ Liễu Chân nắm Thiên Huyền Tông áp chế, hấn không lựa chọn.

Đệ tứ, cũng là điểm trọng yếu nhất, Đàng Viêm muốn rời khỏi Đế đô đó là bởi vì thân thể của chính mình, bốn tuổi thời điểm liền bị người đập vỡ tan kinh mạch mà dẫn đến cả đời không cách nào đặt chân Mạch cảnh, thế nhưng Đàng Viêm nhiều như vậy năm vẫn luôn không hề từ bỏ chữa trị kinh mạch, Đế đô bên trong đã không thể, như vậy chỉ có đến thế giới bên ngoài đi tìm một ít kỳ ngộ, hay là hấn vẫn có thể chữa trị kinh mạch đi tới võ đạo một đường.

Vì lẽ đó, Đàng Viêm đáp ứng rời đi Đế đô tuyệt đối không phải hồ đồ.

"Nhi thức, ta đã quyết định. Nói thật, ta cũng không muốn tiếp tục nhìn thấy tiện nhân này." Đối mặt Đàng Chiến Thiên sự phẫn nộ, Đàng Viêm ngượng ngùng nói rằng, nhìn trước mắt Từ Vân Nhi một mặt lạnh lẽo. Hấn đã quyết định rời đi Đế đô, cái kia thì sẽ không thay đổi.

"Người..." Nghe được Đàng Viêm lại một lần gọi mình tiện nhân, Từ Vân Nhi sắc mặt trong nháy mắt khó coi đến cực hạn. Có điều... Nghĩ đến Đàng Viêm lập tức liền muốn rời khỏi Đế đô, nàng lập tức liền lại thoải mái, cùng một kẻ hấp hối sắp chết tranh luận cái gì? Căn bản cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

"Hanh..." Nghĩ, Từ Vân Nhi chính là lạnh rên một tiếng không tiếp tục để ý Đàng Viêm.

"Không được, người nếu như thật bị trục xuất ra Đế đô, lão gia tử kia bên kia làm sao bây giờ? Ta lấy cái gì đi bàn giao? Tuyệt đối không được." Đàng Chiến Thiên kiên nghị thanh âm vang lên. Ở đây những người khác cũng đều là như vậy. Bọn họ không nghĩ tới Đàng Viêm chính mình dĩ nhiên chọn rời đi Đế đô, bây giờ lại tăng thêm Liễu Chân mẹ con khô sò tương *, Đàng Viêm rời đi Đế đô sự tình trên căn bản đã có thể xác định, thế nhưng... Như thế nào cùng Đàng lão gia tử bàn giao? Hấn nhất định phải thủ vững.

"Có được hay không tiểu gia đã quyết định. Ta muốn lưu các người khả năng có thể khoảng chừng: Trái phải ta, thế nhưng ta phải đi, các người ai cũng không ngăn được." Lập tức, Đàng Viêm cái kia kiên nghị thanh âm vang lên, sau đó cái kia ánh mắt lạnh như băng rơi vào Liễu Chân trên người, khoe miệng nở lên một vết cười khẩy. "Mẹ con các người không phải là muốn * ta rời đi sao? Có thể, thiếu gia tác thành các người. Có điều, ta còn có một Tiểu Tiểu tiếc nuôi, nếu như nổi tiếc nuôi này không thể bù đắp, như vậy... Cho dù vừa chết, thiếu gia ta cũng tuyệt không rời đi."

Tiếc nuôi?

Đàng Viêm để người ở chỗ này không khỏi sửng sò.

"Người nói." Liễu Chân không có chần chờ chút nào, trực tiếp mở miệng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

PrevNext

Tiệc nuôi??

Đôi mắt Đàng Viêm, tất cả mọi người tại chỗ đều cảm thấy một tia hiếu kỳ, bọn họ không nghĩ ra cái này cả ngày không có việc gì thiếu niên hư đến tột cùng sẽ có cái gì tiệc nuôi? Hắn sẽ có tiệc nuôi sao? Hắn sẽ có sao? Không có ai biết, dưới cái nhìn của bọn họ này thiếu niên hư vốn là ở mò mẫm, bắt quả bọn hắn vẫn là đem tốt lắm kỳ ảnh mắt rơi vào Đàng Viêm trên người.

"Hanh..." Đàng Viêm cái kia ánh mắt lạnh như băng khóa chặt Liễu Chân, hừ lạnh một tiếng vang lên, cái kia đáy lòng lửa giận không có một chút nào bảo lưu, dưới tình huống như vậy nếu như hắn không hận Liễu Chân, nếu như lần nữa ần nhẫn, vậy thì quá giả, hắn muốn để tất cả mọi người biết, hắn chỉ có điều là một thiếu niên hư, một không còn gì khác, một có cừu oán tất báo thiếu niên hư, không chút tâm cơ nào.

"Rất đơn giản, thiếu gia ta muốn lập tức cưới vợ Tần Phi Nguyệt, đêm nay liền động phòng." Một giây sau, Đàng Viêm cái kia không chần chờ chút nào thanh âm vang lên. Đến giờ phút này, Đàng Viêm còn không rõ ràng lắm Liễu Chân mẹ con muốn đối phó chính mình đến tột cùng là không phải bởi vì chuyện này, vì lẽ đó hắn muốn dùng phương thức này đến xác nhận. Đồng thời, Đàng Viêm còn muốn mượn cơ hội này, nhìn ở đây những người này đến tột cùng ai cùng Liễu Chân mẹ con là "Một nhóm", ai đối với chuyện này tâm có khúc mắc.

Biến cố đột nhiên xuất hiện.

Đàng Viêm tin chắc mỗi người đều sẽ làm ra bản năng phản ứng, hiển lộ ra đáy lòng chân thật nhất khác hoạ. Vì lẽ đó ở trước một giây, hắn cái kia sắc bén như lưỡi dao sắc hai mắt đã khóa chặt ở đây mỗi người, quan sát ở đây mỗi người về mặt biến hóa.

"..." Đại đa số người, ở Đàng Viêm nói ra câu nói này thời điểm, khoe miệng không khỏi co quắp một trận, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn Đàng Viêm tràn đầy bất đắc dĩ cùng cười khổ, đồng thời bất đắc dĩ lắc lắc đầu. Này thiếu niên hư... Cũng đã bị * đến rồi đi Để đó, lại vẫn nghĩ nữ nhân? Quả nhiên là triệt triệt để để công tử bột a, hắn đòi này nhất định chôn vùi ở nữ nhân tay bên trong.

Rời đi Để đó là giả, cưới vợ Tần gia tiểu thư sợ mới là ý đồ của hắn chứ?

"Được!!!" Đồng thời, hai cái sắc bén âm thanh cũng đồng thời vang lên.

Từ Thiên Hào, Tần Minh.

Hả?

Hai người này đáp lại đề Đàng Viêm trong lòng sững sờ, đặc biệt là Từ Thiên Hào. Trước hắn còn đang hoài nghi Từ Thiên Hào cùng Liễu Chân tranh đấu đối lập có thể hay không là hai người diễn một tuồng kịch, dù sao phủ tướng quân cùng Tể Tướng phủ thông gia cái thứ nhất uy hiếp đến chính là hoàng thất, nhưng là Từ Thiên Hào phản ứng nhưng phủ định Đàng Viêm ý nghĩ này, thời khắc này Đàng Viêm có thể khẳng định, Từ Thiên Hào là chân chính đứng chính mình một bên, đứng Đàng gia một bên.

Cho tới Tần Minh? Phản ứng của hắn chỉ là đề Đàng Viêm sững sờ, không nghĩ ra cái tên này đến tột cùng là nghĩ như thế nào, mình lập tức liền muốn rời khỏi Để đó, hơn nữa chính mình thiếu niên hư nổi tiếng bên ngoài, dưới tình huống như vậy hắn lại vẫn muốn đem con gái của chính mình gả tới Đàng gia? Hắn không biết làm như vậy con gái của hắn đêm nay sau khi liền muốn trở thành "Quả phụ", một mình trông phòng?

Có điều, Đàng Viêm lưu ý không phải hai người này, mà là Liễu Chân.

Quả nhiên...

Làm Đàng Viêm nói ra lời nói này thời điểm, Liễu Chân sắc mặt trong nháy mắt thay đổi, liền ngay cả Từ Vân Nhi cũng là như thế, hai người sắc trong nháy mắt khó coi đến cực hạn, đặc biệt là Liễu Chân, tuy rằng về mặt của nàng chỉ là một cái thoáng mà qua, thế nhưng Đàng Viêm có thể xác định, các nàng muốn đối phó chính mình cũng là bởi vì dính hôn, cũng là bởi vì Đàng gia cùng Tần gia Cường Cường liên hợp.

Không sai được.

Có điều, còn có một người phản ứng đề Đàng Viêm trong lòng cả kinh, có thể nói là đáy lòng phát sinh một phen dòi sông lấp biển biến hóa a. Mà người này không phải người khác, chính là đứng bên cạnh mình Nhị thúc, cái kia một giây, hắn rõ ràng cảm nhận được Đàng Chiến Thiên về mặt biến hóa, tuy rằng rất ngắn, có thể nói chỉ là trong phút chốc sự tỉnh, thế nhưng vẫn bị Đàng Viêm bắt lấy, hơn nữa... Cái kia một giây, hắn có thể cảm nhận được Đàng Chiến Thiên trên người chột lóe lên sát cơ.

Nhị thúc?

Vì sao lại là Nhị thúc?

Đàng Viêm trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, hắn không nghĩ tới, chính mình phỏng đoán bên trong Liễu Chân đối tác dĩ nhiên là chính mình Nhị thúc, cái kia từ đầu đến cuối vẫn bảo hộ chính mình Nhị thúc. Nghĩ, Đàng Viêm đáy lòng một trận phát lạnh, phảng phất ở bên bờ sinh tử đi một lượt giống như vậy, ra sao kẻ địch đáng sợ nhất? Vậy dĩ nhiên là ần náu ở bên người, căn bản không phải kẻ địch kẻ địch mới đáng sợ nhất, Đàng Viêm hiện

tại cũng hoài nghi, bốn tuổi thời điểm đập vỡ tan chính mình kinh mạch người có thể hay không chính là cái này Nhị thúc, dù sao ở Đàng gia phủ đệ muốn phé bỏ chính mình, sau đó lặng yên không một tiếng động rời đi cái kia thực sự là quá khó khăn, coi như là Thiên Nhân cảnh cao thủ cũng chưa chắc có thể làm được lặng yên không một tiếng động, thế nhưng chuyện năm đó nhưng là không hề có một chút hung thủ dấu hiệu.

Như vừa tỉnh giấc chiêm bao!!!

Tê...

Bây giờ nghĩ lại... Đàng Viêm thân thể không nhận được một trận run cầm cập, hít vào một ngụm khí lạnh.

Năm đó, không chính là mình cái này Nhị thúc phát hiện mình bị người độc thủ sao?

Lẽ nào thật sự là hắn?

Nhưng là hắn tại sao muốn như thế đối với mình?

Có điều...

Đàng Viêm tâm tư rất nhanh sẽ khôi phục yên tĩnh, hắn muốn đáp án đã tìm tới, cái khác tất cả liên đều không trọng yếu. Hơn nữa, hắn về mặt vẫn luôn không có bất kỳ biến hóa nào, thậm chí ngay cả một tia sóng lớn đều không có, từ đầu đến cuối đều là cái kia một bộ hai thể chủ, công tử bột đáng vẻ.

"Như thế nào, chân phi, ngươi muốn cho tiểu gia đi, cái kia thế nào cũng phải để tiểu gia trước tiên đem lão bà cưới chứ? Bằng không... Đánh chết tiểu gia tiểu gia đều không đi." Lập tức, Đàng Viêm một mặt phần nộ có kiên nghị nhìn Liễu Chân nói rằng, đồng thời thâm nghĩ trong lòng: "Các ngươi không phải muốn ngăn cản Đàng gia cùng Tần gia thông gia sao? Cái kia tiểu gia liền làm triệt để một điểm, trực tiếp đem đính hôn biến thành kết hôn, đem động phòng vào, từ nay về sau đem Đàng gia cùng Tần gia vững vàng quấn lấy nhau." Đương nhiên, nếu như Liễu Chân biết lúc này Đàng Viêm tiếng lòng, không biết nàng sẽ có cảm tưởng thế nào, hơn nữa, nàng tuyệt đối không nghĩ tới, Đàng Viêm trong lòng đã có mặt khác mưu tính, tuyệt đối có thể làm cho Liễu Chân tức đến thổ huyết mưu tính.

"Hanh..." Liễu Chân lạnh rên một tiếng.

"Ta không ý kiến." Lập tức, Liễu Chân thanh âm lạnh lùng vang lên, một mặt khó chịu, có điều trong lòng nàng đã có những khác tính toán, dưới cái nhìn của nàng, Đàng Viêm nếu muốn rời khỏi Đế đô, như vậy coi như là đem Tần Phi Nguyệt gả tới Đàng gia vậy thì như thế nào? Đến thời điểm trái lại có thể để cho nàng làm càng nhiều chuyện hơn, thậm chí có thể mượn kế hoạch này đăng tẩn hai nhà mâu thuẫn.

"Ngươi có ý kiến cũng không được a, cặc cặc... Tần đại mỹ nữ, tiểu gia nhưng là cũng sớm đã coi trọng, cô nàng kia... Chà chà, nghĩ đều khiến lòng người động. Đế đô đệ nhất mỹ nữ a, lần này có thể muốn tiện nghi tiểu gia. Cái kia vóc người, cái kia mặt đất, da kia... Chà chà... Không phải là có mấy người có thể so với. Ha ha ha!!!" Lúc này, Đàng Viêm không có một chút nào bảo lưu, cái kia thanh âm hưng phấn vang lên, một mặt muốn ăn đòn dạng. Đồng thời còn không quên trào phúng một hồi Từ Vân Nhi.

"Khắc khắc..." Đại trong lúc cười, Đàng Viêm ho nhẹ một tiếng, một cái tinh hồng chất lỏng từ trong miệng hắn phun ra.

"Ma tủy, đáng giá. Đã trúng ngươi một chương liên có thể lấy được Đế đô đệ nhất mỹ nữ, thiếu gia lại ai một chương đều tình nguyện."

"Thật cái trắng cũng làm cho trư cho cưng." Người ở chỗ này khoe miệng đều là co quắp một trận, trong lòng thâm hận. Từ Vân Nhi càng là sắc mặt khó coi đến cực hạn, tuy rằng nàng tự nhận không bằng Tần Phi Nguyệt, thế nhưng... Này thiếu niên hư dĩ nhiên đem mình so với không đáng giá một đồng? Điều này làm cho nàng làm sao không nộ, bất quá nghĩ đến thiếu niên hư vận mệnh, nàng cũng là thoải mái.

Đồng thời một bên Tần Minh cũng là bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Từ Thiên Hào, thấy Từ Thiên Hào lắc lắc đầu, hắn cũng không nói thêm gì nữa. Nói thật có gái này tề tuyệt đối không phải lựa chọn tốt nhất, thậm chí là người kém cỏi nhất tuyển. Thế nhưng nghĩ đến Đế quốc vận mệnh, Tần Minh liền thoải mái, vì Đế quốc, hi sinh một chút gì lại có cái gì quá mức đây? Chỉ có thể oan ức hắn cái kia nữ nhi bảo bối.

Liễu Chân sắc mặt vẫn khó coi, Đàng Chiến Thiên đứng ở một bên không nói.

Trước mặt tình cảnh, bầu không khí có thể nói là quỷ dị đến cực hạn. Thế nhưng này không ảnh hưởng đàng đại thiếu tâm cảnh, ở đây những người này phản ứng hắn có thể đều nhất nhất đặt ở trong mắt, không chỉ có không có một chút nào phản cảm, thậm chí nhìn thấy có mấy người phản ứng hắn mừng rỡ trong lòng, coi như đánh không lại các ngươi, không đầu lại các ngươi, tiểu gia cũng buồn nôn hơn buồn nôn các ngươi. Ôm loại tâm thái này, Đàng Viêm lần nữa mở miệng nói "Đêm nay tiểu gia đại hôn, các vị liên không cần đi rồi, người gặp việc vui tinh thần thoải mái, tuy rằng chân phi trước ngươi đánh tiểu gia một chương, có điều tiểu gia cao hứng liền không so đo với ngươi, lưu lại uống một chén đi. Ha ha ha, tần đại mỹ nữ, ngươi là tiểu gia..."

"Hanh..." Nhìn Đàng Viêm cái kia hưng phấn đáng vẻ, Liễu Chân lạnh rên một tiếng liền trực tiếp xoay người rời đi. Liễu Chân rời đi, Từ Vân Nhi cũng không có dừng lại, có điều nàng trước khi rời đi vẫn là mạnh mẽ trừng một chút Đàng Viêm, cái kia tràn ngập sát cơ ánh mắt tựa hồ đang nói cho Đàng Viêm, ngươi liền cười đi, xem ngươi còn có thể cười bao lâu, thiếu niên hư.

"Liễu Chân, Từ Vân Nhi, món nợ này thiếu gia ta nhớ rồi." Nhìn Liễu Chân mẹ con rời đi, Đàng Viêm trong lòng cái kia thanh âm lạnh lùng vang lên, tuy rằng tạm thời tránh thoát một kiếp, thế nhưng rời đi Đế đô sự tình Đàng Viêm sẽ không bỏ qua. Đồng thời Đàng Viêm trong lòng còn có một nỗi nghi hoặc, vậy thì là —— Liễu Chân mẹ con vì sao lại như thế trắng trợn đối phó chính mình? Coi như là bọn họ thật sự đắc thủ vậy thì như thế nào? Chuyện ngày hôm nay nhiều như vậy người nhìn thấy, các nàng đối xử với mình như thế, sau đó nhất định sẽ gặp phải gia gia khủng bố trả thù, khi đó bọn họ chịu nổi sao?

Điểm này, để Đẳng Viêm khó hiểu, cái này cũng là tại sao ở Liễu Chân đưa ra để cho mình rời đi Đê đô thời điểm Đẳng Viêm không có nắm Đẳng lão gia từ đến phản bác nguyên nhân, tự mình nghĩ đến, đối phương tất nhiên cũng muốn lấy được, nhưng là nàng vẫn là làm như vậy rồi, vẫn là không có sợ hãi.

Không nghĩ ra, Đẳng Viêm cũng không tiếp tục đi suy nghĩ nhiều.

"Đẳng ái khanh, tần ái khanh, vậy tối nay trầm liên quấy rầy." Đối với Liễu Chân rời đi, Từ Thiên Hào không có một chút nào lưu ý, lập tức nhìn phía Đẳng Chiến Thiên cùng Tần Minh ngưng ngừng nói rằng, trên mặt hân mang theo một tia phát ra từ đáy lòng nụ cười, Đẳng gia cùng Tần gia thông gia, đây chính là ba bên sau khi thương lượng định ra, tuy rằng Đẳng Viêm bị ép rời đi Đê đô, thế nhưng đối với hôn sự này có thể định ra đến, Từ Thiên Hào vẫn là thật vui vẻ. Có điều... Đối với Đẳng Viêm rời đi hân trước sau tâm có khúc mắc, Đẳng gia lão gia từ bên kia làm sao bàn giao? Nghĩ Từ Thiên Hào liền đã quyết định quyết tâm, tất cả chờ thêm đêm nay lại nói, chỉ ít, tuyệt đối không thể để Đẳng Viêm liền như thế rời đi Đê đô.

"Hoàng thượng khách khí." Nghe vậy, Đẳng Chiến Thiên cùng Tần Minh hai người mỉm cười nói rằng.

"Đẳng huynh, không, phải nói là thân gia, từ nay về sau ngươì và ta chính là một nhà, ha ha. Như vậy, ta trước tiên đi sắp xếp một hồi, dù sao chuyện này đến Thái Thương xúc, một ít chuẩn bị hay là muốn, lễ nghi không thể thiếu." Lập tức, Tần Minh thần nhiên nói.

"Đẳng huynh, xin mời." Đẳng Chiến Thiên ngưng ngừng nói rằng.

"Trò hay, vừa mới bắt đầu..." Cảm thụ trước mắt một mảnh hi khí bầu không khí, Đẳng Viêm trong lòng thanh âm lạnh lùng vang lên, trong ánh mắt né qua một tia làm người ta sợ hãi hàn ý, khóe miệng càng là hiện lên một vết tà mị nụ cười, chột lóc lên.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Đẳng gia đại hôn, tân nương bí mật

PrevNext

Đẳng gia đại hôn!!

Chuyện như vậy đối với khắp cả Đê đô mà nói đều không phải việc nhỏ, tuy rằng đột nhiên xuất hiện, thế nhưng cũng ở mấy cái canh giờ liền truyền khắp toàn bộ Đê đô, dù sao Đẳng gia là Đê đô bốn thế lực lớn bên trong khá mạnh thế một gia tộc, không chế Đê đô hai phần ba quân đội, đây là một quái vật khổng lồ, hơn nữa cùng Đẳng gia thông gia chính là bốn thế lực lớn bên trong một phe khác Tần gia, này có thể tính trên cường cường liên hợp. Từ nay về sau, đẳng tần hai nhà đem biến thành siêu nhiên tồn tại.

Đối với dân chúng tầm thường mà nói bọn họ thảo luận không phải những này, mà là... Thiếu niên hư rốt cục muốn cưới vợ. Cho bọn họ mà nói, đây tuyệt đối là một chuyện vui, hi sự to lớn. Tại sao? Thiếu niên hư cưới người vợ, hơn nữa cưới vẫn là Tần gia tiểu thư, như vậy hân sau đó cũng không thể tiếp tục xằng bậy chứ? Có người quản, lời nói như vậy Đê đô bên trong tuổi thanh xuân thiếu nữ từ nay về sau thì sẽ không bị thiếu niên hư gieo vạ, cái này chẳng lẽ không phải việc vui sao? Vô số nhân gia bày đặt pháo, uống thái, chúc mừng, cũng vì Đẳng Viêm đại hôn tăng thêm mấy phần sắc mặt vui mừng.

Trên đường cái...

"Lão Trương, người nghe nói không? Cái kia thiếu niên hư muốn kết hôn."

"Phí lời, đại sự như vậy ta có thể không biết? Vì là ta đây còn thả ba xuyên pháo đây, nhớ chúng ta gia Hương nhi từ nay về sau rốt cục có thể quang minh chính đại ra ngoài, làm sao cũng đến hảo hảo chúc mừng một hồi không phải?"

"Đó là... Nhà chúng ta Văn nhi ở nhà đều ở lại: Sững sờ sáu năm, những năm này cửa lớn không ra cổng trong không bước, chính là sợ bị này thiếu niên hư nhìn chăm chăm, chỉ lát nữa là phải trở thành còn lại nữ, trong lòng ta cái kia gấp a. Hiện tại được rồi, thiếu niên hư đại hôn, chúng ta rốt cục có thể thở một hơi, này không ta mang Văn nhi đi ra đi dạo, xem có thể hay không mau mau tìm cái nhà chồng đem việc hôn nhân định." Người đàn ông trung niên chỉ mình bên người một tên mười sáu tuổi thiếu nữ một mặt hưng phấn nói.

"Ai nha, ta làm sao đem việc này đã quên, không được, ta cũng đến mau mau mang chúng ta gia Hương nhi đi ra đi dạo."

...

Trên đường cái, cảnh tượng như vậy chỗ nào cũng có, nguyên bản phồn hoa Đế đô ngày đó trở nên càng thêm phồn hoa, nguyên bản trên đường cái bình thường căn bản không nhìn thấy mấy cái xuất sắc nữ tử, thế nhưng ngày hôm nay... Tùy ý có thể thấy được cái kia từng cái từng cái Thanh Trần thoát tục tuổi thanh xuân thiếu nữ, cái kia tình cảnh được kêu là một "Phồn hoa a", dùng muôn hoa đua thắm khoe hồng để hình dung không một chút nào vì là quá.

Không vì cái gì khác.

Liên bởi vì thiếu niên hư đại hôn, các nàng an toàn.

Đương nhiên, có người vui mừng tự nhiên có người sầu.

Tàn đại tiểu thư, Đế đô đệ nhất mỹ nữ Tần Phi Nguyệt phải lập gia đình, hơn nữa gả vẫn là Đế đô đệ nhất thiếu niên hư? Đây đối với rất nhiều người mà nói tuyệt đối là tin dữ, kinh thiên tin dữ. Tần Phi Nguyệt xuất sắc tự nhiên là không thể nghi ngờ, làm Đế đô đệ nhất mỹ nữ, người ái mộ tự nhiên không ít, hơn nữa rất nhiều. Vô số công tử ca, con nhà giàu có thể nói đều là người theo đuổi nàng, thế nhưng bây giờ Tần Phi Nguyệt gả cho Đổng Viêm, này không phải là đứt đoạn mắt bọn họ nhớ nhưng sao? Quả thực so với giết bọn họ còn muốn tàn nhẫn.

"Khốn kiếp, thật cái trắng cũng làm cho trư cho cừ." "

"Không phải là, Phi Nguyệt a... Người làm sao có thể lập gia đình đây? Người gọi ta sau đó làm sao sống tạm a..."

"A a a, thiên đạo bất công a."

"Không được, ma túy, lão tử muốn đi cướp thân, lão tử muốn giải cứu nàng với thủy hỏa bên trong. Phi Nguyệt là của ta, là của ta, chết tiết thiếu niên hư..." Một tên hoa phục thiếu niên đứng lên, một mặt ảo não, phần nộ nói rằng, về mặt bên trong mang theo một tia kiên nghị cùng quyết tuyệt.

"Người ngốc * a? Cùng thiếu niên hư cướp lão bà? Người không sợ đến thời điểm người cái kia mấy phòng thể thiếp bị thiếu niên hư phản đoạt?"

"Ta..."

"Ồ, ngày hôm nay Đế đô làm sao xuất hiện nhiều mỹ nữ như vậy?"

"Còn không phải trước đây không dám ra ngoài, hiện tại thiếu niên hư đại hôn liền đều đi ra. Mỹ nữ? Những này cũng gọi là mỹ nữ? Cùng Phi Nguyệt so ra, quả thực chính là một đám dong chi tục phấn. Phi Nguyệt a, ta Phi Nguyệt, ta nữ thần..."

Tiếng kêu rên, khóc rống thanh, nói là "Tiếng kêu than dậy khắp trời đất" cũng không quá đáng.

Ngày hôm nay Đế đô nhất định náo nhiệt phi thường, ngày hôm nay Đế đô nhất định không giống bình thường. Tiếng hoan hô, tiếng khóc, chỗ nào cũng có. Tất cả những thứ này hoàn toàn là bởi vì Đổng Viêm cùng Tần Phi Nguyệt hai người đại hôn đưa đến, một thiếu niên hư, một nữ thần, có thể nói hai người là tuyệt nhiên không giống tồn tại, cái kia chênh lệch cũng là khác biệt một trời một vực. Một được vô số người vây đỡ, một nhận hết thế nhân phi nhỡ. Như vậy kết hợp ở trong mắt tất cả mọi người quả thực chính là Thương Thiên không có mắt, thiên đạo bất công.

Trên đường phố.

Một đội thân mang diêm lệ hầu hạ đội ngũ mệnh mông cuộn cuộn đi tới, cái kia đội ngũ vị trí trung tâm là một đài tám người đại kiệu. Không thể nghi ngờ, đây chính là Tần đại tiểu thư kiệu hoa, kiệu hoa cùng nhau đi tới, trên đường phố người đi đường dồn dập đi đường vòng, tình cờ cũng sẽ có một hai "Si tình giả" sẽ không nhìn được đi tới gần cản, ở này bước ngoặt cuối cùng lấy dừng khí hướng về Tần đại tiểu thư kỳ yêu, chỉ tiếc đều là bị đi theo Đổng gia tướng sĩ ngăn cản, chỉ có thể tro mắt nhìn Tần đại tiểu thư kiệu hoa hướng về đằng phủ chạy đi, rơi vào cái kia bóng tối vô tận vực sâu...

Nghiệt duyên a!!!

Kiệu hoa trên, một tên tuổi thanh xuân thiếu nữ lẳng lẳng ngồi ở trong đó.

Thiếu nữ có một đôi óng ánh con mắt, trong vắt trong suốt, xán lạn như đầy sao, con mắt loan như Nguyệt Nha Nhi như thế, phảng phất cái kia linh vận cũng tràn ra ngoài; Mày liễu cong cong, lông mi thật dài hơi rung động; Cẩn thận tóc dài đen nhánh, khoác với hai vai bên trên, có chút ôn nhu; Da thịt trắng nõn như mới vừa bóc xác trứng gà lộ ra nhàn nhạt phấn hồng, mỏng manh đôi môi như hoa hồng biện mềm mại ướt át. Một đôi lúm đồng tiền nhỏ đều đều phân bố ở gò má hai bên, lúm đồng tiền ở gò má như ẩn như hiện, mê người như Thiên Tiên.

Nàng vẻ đẹp, đẹp đến làm người ta nín thở, mỹ khiến người ta say mê;

Nàng vẻ đẹp, phảng phất rơi vào thế gian Thiên Sư bình thường không dính khói bụi trần gian, khiến người ta không đành lòng sinh khinh nhờn tâm ý.

Thiếu nữ trên người ăn mặc màu đỏ cảm bào, khéo léo áo không bầu vờn quanh nhỏ bé mềm mại cổ; Lối ao có hứng thú trôi chảy đường nét kẻ sát thân thể nhu mỹ, trước ngực cao vót hai vú lộ ra không bỏ sót; Xề tả vạt áo hơi lộ ra hai cái trắng nõn thon dài đùi đẹp, như ẩn như hiện, khắp nơi có vẻ tình xảo, trang nhã, ôn nhu, phiêu dật.

Tần Phi Nguyệt!!

Đề đô đệ nhất mỹ nữ, nàng không có bôi nhọ cái này mỹ danh.

Trên đường phố, dồn dập hỗn loạn âm thanh lần lượt lan truyền đến Tần Phi Nguyệt trong lỗ tai, không hề bảo lưu. Có khóc rống thanh, tiếng chửi rủa, có tiếc hận, có căm ghét. Nói chung, đối với nàng vô số người là tiếc hận, là đồng tình, đối với Đổng Viêm vậy thì là chửi bới, khinh bỉ, phẫn nộ. Hai người tuyệt đối là tuyệt nhiên không giống tồn tại, một là Thiên Sứ, một là ác ma. Thiên Sứ gả cho ác ma, từ đây rơi rụng vực sâu vạn trượng, mãi mãi không có ngày yên tĩnh, lại Vô Dương quang.

Thiếu niên hư?

Nghe kiểu hoa bên ngoài trên đường phố đối mặt với Đổng Viêm đánh giá, Tần Phi Nguyệt cười nhạt một tiếng.

Cái kia nở nụ cười đủ để Khuynh Thành;

Cái kia nở nụ cười đủ để khuynh quốc;

Cái kia nở nụ cười nghiêng nước nghiêng thành, lờ mờ hồng trần.

Đổng Viêm, cứ việc Đề đô bên trong đối với hắn là không người không biết không người không hiểu, có thể nói đẳng đại thiếu ác danh đã truyền khắp toàn bộ Đề đô, thậm chí toàn bộ Tử Vân đế quốc; Thế nhưng nàng Tần Phi Nguyệt nhưng là một ngoại lệ, cho dù làm vị hôn thê tồn tại cái kia cũng không ngoại lệ. Nàng đối với Đổng Viêm ký ức chỉ dừng lại Đổng Viêm năm tuổi trước, năm tuổi sau khi tất cả nàng cũng là từ bên người nha hoàn trong miệng nghe nói. Hắn bắt nạt đàn ông trông ghêo đàn bà, hắn không chuyện ác nào không làm, hắn ác danh khắp thiên hạ, có thể nói thiếu niên hư tên thực đến tên quý. Thế nhưng đối với tất cả những thứ này, Tần Phi Nguyệt chỉ là cười cho qua chuyện.

"Ngu muội vô tri người." Tần Phi Nguyệt tự nói.

Thiếu niên hư?

Nàng không tin!!

Không có ai biết Tần Phi Nguyệt trong lòng đối với Đổng Viêm đánh giá, liền ngay cả Đổng Viêm chính mình cũng không biết, mặc dù là bây giờ Đổng Viêm ác danh khắp thiên hạ, Tần Phi Nguyệt đối với hắn cũng có khác loại cái nhìn, phi thường cao đánh giá —— hắn là một thiên tài, càng là một yêu nghiệt. Đương nhiên tất cả những thứ này cũng không phải không có lừa mà lại có khó. Đổng gia cùng Tần gia vốn là đời đời giao hảo, mà Tần Phi Nguyệt khi còn bé cũng không có thiếu bị mẫu thân mang đi Đổng gia làm khách, thậm chí là ngủ lại. Chính là bởi vì như vậy, khi còn bé nàng sẽ bị cùng Đổng Viêm sắp xếp cùng nhau, hai cái sinh ra không bao lâu trẻ mới sinh, tự nhiên không có ai sẽ đi suy nghĩ nhiều, nhưng mà cũng là như vậy, Tần Phi Nguyệt đáy lòng bí mật lớn nhất cũng liền vào lúc đó dục ra.

Một tuổi có thể nói, ba tuổi có thể hành.

Những này, đối với người ngoài mà nói vốn là không thể biết đến bí mật, Đổng Viêm bí mật, kinh thiên bí mật, thế nhưng đối với Tần Phi Nguyệt mà nói cũng không phải. Những ký ức ấy, tuy rằng mơ hồ thế nhưng là chân thực tồn tại. Nàng nhớ mang máng, một tuổi bắt đầu Đổng Viêm lên lút không người thời điểm đưa giỡn chính mình hình ảnh, ở trước mặt nàng chỉ điểm giang sơn, giảng giải bên người thú người chuyện lý thú, phân tích Đề đô tình thế, triển vọng tương lai giấc mơ; Khi đó hắn là chân thành diễn thuyết giả, mà nàng là trung thực người nghe, tuy rằng không nghe rõ, thế nhưng những ký ức ấy nhưng chân chân thực thực tồn tại.

Cái kia phân chỉ điểm giang sơn trí tuệ;

Cái kia phân lòng dạ thiên hạ khí phách;

Theo năm tháng trôi qua dần dần trở nên mơ hồ, thế nhưng ký ức nhưng vĩnh viễn dấu ấn ở đầu óc nơi sâu xa. Sau đó, Đổng Viêm bị người đập vỡ tan kinh mạch, tâm tính đại biến sau khi, nàng đi Đổng gia thời gian liền càng ngày càng ít, thậm chí sau đó cũng không còn đi qua Đổng gia. Nhi thì bạn chơi cũng là như vậy chia lìa. Theo Tần Phi Nguyệt tuổi càng lúc càng lớn, hiểu sự tình cũng càng ngày càng nhiều, khi nàng bị nhận định thành Đề đô đệ nhất mỹ nữ thời điểm, Đổng Viêm đã là ác danh lan xa, Đề đô bên trong không người không biết không người không hiểu thiếu niên hư.

Một thiếu niên hư, một nữ thần;

Hắn phong mang diệt hết, nàng nghiêng nước nghiêng thành;

Hắn cùng nàng đem không có bất kỳ gặp nhau, hai người tựa hồ không phải người của một thế giới. Khởi đầu đối với đẳng đại thiếu ác danh Tần Phi Nguyệt cũng là khịt mũi con thường, cần bản khinh thường, một hai thế chủ mà thôi. Thế nhưng... Chỗ ấy thì ký ức, cái kia phân mộng lung ký ức nhưng lần lượt xuất hiện ở trong đầu của nàng, càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng sâu sắc, nhưng cũng càng ngày càng khiếp sợ.

Yêu nghiệt, thiên tài?

Làm những ký ức ấy dần dần rõ ràng thời điểm, Tần Phi Nguyệt ngoại trừ khiếp sợ vẫn là khiếp sợ. Nàng khó có thể tưởng tượng thế giới này dĩ nhiên có như vậy "Đáng sợ" tồn tại. Khi đó, nàng còn nhỏ, Đổng Viêm giảng những kia nàng đều không hiểu, thế nhưng bây giờ nhớ lại đến, nàng ngoại trừ chấn động vẫn là chấn động.

Đây là một thiên tài;

Này càng là một đáng sợ yêu nghiệt.

Sau đó nàng bắt đầu đối với Đằng Viêm sự tích tiến hành phân tích, đương nhiên những này cũng đều là để bên người nha hoàn đi ra ngoài hỏi thăm.

Năm tuổi cuồng kỹ viện?

Sáu tuổi đùa giỡn tuổi thanh xuân thiếu nữ?

Bảy tuổi ác bá đầu đường?

Tám tuổi...

Nên phải đến những này liên quan với Đằng Viêm tất cả ác sự thời điểm nàng nở nụ cười, đứng, nàng nở nụ cười, cười như vậy điểm lệ, cười như vậy nghiêng nước nghiêng thành, cười như vậy khiến người ta si mê, liền ngay cả bên người nàng nha hoàn cũng không biết chính mình tiểu thư làm sao. Thiếu niên hư? Nhưng mà Tần Phi Nguyệt có loại cảm giác dở khóc dở cười, tất cả mọi người đều nhìn thấy mặt ngoài, nhưng không có càng sâu sắc hơn suy nghĩ, đương nhiên... Điều này cũng không có thể trách người khác, hoàn toàn là bởi vì không có ai sẽ đi lưu ý một đứa bé tư tưởng, nếu như nàng cùng Đằng Viêm không phải có đoạn trí nhớ kia, nàng cũng sẽ không hướng về những chỗ khác suy nghĩ, đây là người tư duy theo quán tính.

Năm tuổi cuồng kỹ viện?

Năm tuổi, hắn đi kỹ viện có thể làm cái gì?

Sáu tuổi đùa giỡn tuổi thanh xuân thiếu nữ?

Sáu tuổi hài tử, hắn có thể làm cái gì?

Buồn cười không?

Buồn cười.

Nhưng là, toàn bộ Đế đô tất cả mọi người nhưng là tin tưởng, hơn nữa tin thâm căn cố đế, không mang theo chút nào nghi vấn. Lâu dần, Đằng Viêm thiếu niên hư đại danh cũng là lái đi không được, bởi vì hết thấy người đều đã quen, từ hắn năm tuổi thời điểm cuồng kỹ viện một khác đó bắt đầu, hết thấy người cũng đã đem hắn nhận định thành một công tử bột, một không chuyện ác nào không làm thiếu niên hư, trời sinh. Nghe sai đồn bậy, sau đó tất cả mọi người đều như thế nhìn hắn, mà hắn căn bản không để ý người ngoài cái nhìn, tựa hồ tự sướng.

Hắn làm ác che lấp hắn "Tài hoa".

Từng, Tần Phi Nguyệt nghĩ tới, có thể hay không là bởi vì hắn bị người hãm hại, biến thành phế nhân sau khi tự giận mình, tự cam đoạ lạc? Thế nhưng, loại ý nghĩ này rất nhanh bị Tần Phi Nguyệt phủ quyết, một người tính cách là trời sinh, không thể dễ dàng thay đổi. Coi như là phát sinh to lớn biến cố, hắn cũng không tin Đằng Viêm sẽ tự cam đoạ lạc, này không phải hắn, điều này cũng không giống hắn. Hắn trời sinh chính là vương giả, hắn tuyệt đối không cam lòng tâm thường vô vị.

Hắn có hấn ngạo khí.

Hắn có hấn thù vừng.

Từ cái kia sau khi, Tần Phi Nguyệt bắt đầu quan tâm Đằng Viêm trên người phát sinh tất cả, không một để sót. Hấn ác danh ở bên ngoài, nàng đỡ khóc đỡ cười. Tần Phi Nguyệt đến ra một cái kết luận, vậy thì là, hấn... Lừa dối tất cả mọi người, lừa dối toàn bộ Đế đô. Hấn vẫn là vị thiên tài kia, hấn vẫn là cái kia yêu nghiệt. Nhưng là... Hấn tại sao làm như thế? Thế cũng được Tần Phi Nguyệt đáy lòng to lớn nhất nghi hoặc, vẫn quá nhiều nàng, mãi đến tận hiện tại vẫn không có đáp án. Có điều, Tần Phi Nguyệt nhưng thủy chung có loại cảm giác:

Khi hấn không biết điều nữa thời điểm, hấn đem kính tuyệt thiên hạ;

Khi hấn phong mang lại lộ thời điểm, hấn đem vắn đỉnh đỉnh cao;

Hấn, là thiếu niên hư;

Hấn, nhưng là toàn bộ Đế đô xứng được với nàng Tần Phi Nguyệt người số một.

Vì lẽ đó, làm phụ thân Tần Minh lúc trước đưa ra cùng Đằng gia thông gia thời điểm nàng không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp đáp ứng rồi. Vì lẽ đó, ngày hôm nay Tần Minh đột nhiên về nhà nói muốn cho nàng ngày hôm nay liền gả tới Đằng gia thời điểm, nàng cũng dù muốn hay không liền đáp ứng rồi. Tần gia tất cả mọi người đều đối với Tần Phi Nguyệt quyết định cảm thấy khiếp sợ và hiếu kỳ, lẽ nào nàng không biết thiếu niên hư ác danh? Vẫn là nàng không muốn phản kháng chính mình cái kia bắt buộc dĩ vận mệnh? Nhưng lại không biết, Tần Phi Nguyệt trong lòng có như thế một đủ khiến bọn họ khiếp sợ bí mật, Đằng Viêm bí mật.

Tiếp cận hấn, hiểu rõ hấn, chỉ có như vậy mới có thể đi vào thế giới của hấn, được nàng muốn đáp án.

Thời khắc này, lập tức liền muốn đến.

"Tiểu sương, còn bao lâu đến Đẳng gia." Hồi ức xong tất cả sau khi, Tần Phi Nguyệt quay về kiệu hoa bên ngoài của hồi môn hầu gái hỏi.

"A?" Hầu gái một tiếng thét kinh hãi, từ trong trầm tư phục hồi tinh thần lại.

"Tiểu thư, lập tức, lập tức tới ngay." Tiểu sương nhược nhược thanh âm vang lên, trong thanh âm của nàng mang theo một tia sự bất đắc dĩ cùng hồn vía lên mây, làm của hồi môn hầu gái, nàng biết vận mệnh của mình, nàng cũng đem rơi vào cái kia thiếu niên hư ma trảo, không cách nào tránh thoát. "Tiểu thư, lẽ nào ngươi thật sự phải gả cho cái kia thiếu niên hư sao? Tiểu sương vì ngươi không đáng." Lập tức, tiểu sương cái kia nhược nhược thanh âm vang lên, những năm này nàng bởi vì giúp đỡ Tần Phi Nguyệt ở bên ngoài hồi thăm Đẳng Viêm sự tích, có thể nói nàng đối với Đẳng Viêm đã là căm ghét đến cực điểm.

"Thiếu niên hư?" Tần Phi Nguyệt cười nhạt một tiếng, Đẳng Viêm ác danh có thể nói đã là thâm căn cố đế, điểm này từ chính mình thị nữ kia nghe được tên hán loại kia nom nớp lo sợ phản ứng liền có thể thấy được. Không tiếp tục để ý kiệu ở ngoài hầu gái, lẳng lặng ngồi ở nàng hoa trong kiệu, vì chính mình che lên cái kia hồng khăn voan.

Người đàn ông kia thuộc về nàng.

Người đàn ông kia chính là nàng đời này to lớn nhất kiêu ngạo.

Thiếu niên hư?

Vô tri người toàn bộ đều đi hồi hận đi thôi.

Khi hán phong mang lại lộ thời điểm, thế giới này chắc chắn vì hán mà run rẩy!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

PrevNext

Phủ tướng quân, Đẳng gia phủ đệ.

Ngày hôm nay, đối với khắp cả Đế đô mà nói tuyệt đối là náo nhiệt nhất một ngày, dĩ nhiên đối với với Đẳng gia mà nói thì càng là như vậy.

Từ một canh giờ trước đế quốc các đại thủ lĩnh cấp nhân vật nhận được Đẳng gia thiệp cưới thời điểm, tất cả mọi người đều dồn dập lục tục lao tới Đẳng gia. Làm đế quốc quai vật không lồ bình thường tồn tại, siêu nhiên tồn tại, như vậy "Thịnh hội" bọn họ cũng không dám vắng chỗ, nếu như không đến vậy thì là không cho Đẳng gia mặt mũi. Đẳng gia người khả năng còn nói được, thế nhưng thời điểm nếu như này thiếu niên hư truy cứu cái kia tính chất liền không giống. Hơn nữa, đây chính là nịnh bợ Đẳng gia thời cơ tốt nhất, nịnh bợ thiếu niên hư ít nhất thời cơ, bọn họ làm sao có khả năng bỏ qua cơ hội như vậy?

Đương nhiên, bọn họ cũng không biết Đẳng Viêm tới nay sau khi sẽ bị trục xuất ra đế quốc, chuyện này người biết ở Đế đô cũng là như vậy rất ít mấy người mà thôi.

Giăng đèn kết hoa, thân bằng ngồi đầy.

Ngày hôm nay Đẳng gia, giờ khắc này Đẳng gia chỉ có thể dùng náo nhiệt để hình dung. Cái kia to lớn bên trong tòa phủ đệ, vô số người lui tới. Có đến đây chúc mừng, có mượn cơ hội này đến đây lập quan hệ. Thế nhưng, những người này đều có một đặc điểm, vậy thì là ở Đế đô bên trong đều là có máu mặt người, không giàu sang thì cũng cao quý. Đương nhiên Đẳng gia bên trong tòa phủ đệ cũng không thiếu những cái kia bận bịu không thể tách rời ra gia đình cùng hầu gái, mặc kệ bên ngoài làm sao đón đại Đẳng Viêm thiếu niên hư tên, bọn họ là Đẳng gia người, Đẳng Viêm là nhà bọn họ tiểu thiếu gia, bọn họ cũng đều đi theo cao hứng, hơn nữa Đẳng Viêm tuy rằng ác danh ở bên ngoài, thế nhưng đối với hạ nhân cũng thật là không nói, này hay là cùng Đẳng gia môn phong có quan hệ đi.

Nói chung, trước mắt Đẳng gia phủ đệ một mảnh hi khí.

Đẳng gia cửa lớn.

Lúc này, Đàng Viêm lẳng lẳng đứng cửa lớn, cái kia ánh mắt hưng phấn chăm chú nhìn chăm chăm xa xa đường phố. Đàng Viêm trên người cũng ăn mặc một thân hoa phục, một thân hi khí. Hơn nữa trên mặt hắn cũng tràn trề kích động sắc mặt vui mừng, người gặp việc vui tính thần thoải mái, đây chính là Đàng Viêm giờ khắc này chân thật nhất khắc họa, hướng chỉ hắn cười vẫn là Đế đô đệ nhất mỹ nữ.

Đương nhiên, đối với Đàng Viêm giờ khắc này cử động tất cả mọi người đều cảm thấy phi thường khó hiểu, người chờ tân nương cũng không cần ở cửa chờ chứ? Thế nhưng đối với đàng to nhỏ tính cách là không ai có thể mò thấy, vì lẽ đó cũng không có ai để ý những này, bọn họ cũng không muốn cho đàng đại thiếu mang đến cái gì ấn tượng xấu.

Đàng gia bên trong cung điện, Từ Thiên Hào, Đàng Chiến Thiên, Tần Minh, còn có Đế đô đỉnh cao quyền quý, cùng với đàng tân hai nhà hạt nhân nhân viên cũng đã ở chỗ này chờ chờ đợi. Đối với Đàng Viêm hành vi bọn họ cũng trực tiếp biểu thị không nhìn, tất cả mọi người tụ tập cùng nhau, lẫn nhau ăn mừng, đương nhiên chủ yếu chúc mừng đối tượng vẫn là Đàng Chiến Thiên cùng Tần Minh. Đàng tân hai nhà thông gia, ai cũng biết từ nay về sau hai nhà sắp trở thành siêu nhiên tồn tại, thậm chí ngự trị ở hoàng thất bên trên.

"Đến rồi, đến rồi, thiếu gia, đến rồi..."

Vừa lúc đó, từ Đàng gia phủ đệ ở ngoài đường phố xa xa chạy đến một cái vóc người mập mạp nam tử, hắn vừa chạy vừa gọi, cái kia hơn 200 cân thân thể hắn chạy tốc độ chân tâm làm cho tất cả mọi người không nói gì, hơn nữa hắn mỗi chạy một bước, đều sẽ miệng lớn thở hổn hển, chân tâm là làm khó hắn. Đương nhiên không ai dám đi chuyện cười mập mạp này, bởi vì ai cũng biết mập mạp này nhưng là đàng đại thiếu tâm phúc, cười hắn? Không sợ đàng đại thiếu trả thù à?

"A phó, người mà túy muốn đem thiếu gia gấp chết a, người ở đâu đây?" Đàng Viêm cấp thiết thanh âm vang lên.

"Ồ cái kia ở cái kia." Tên Béo đi tới Đàng Viêm trước mặt từng ngum từng ngum thở hổn hển, cái kia dày nặng âm thanh cũng vang lên theo, hắn tay chính chỉ vào hai mươi mét nơi đường phố trụ. Quả nhiên, vào lúc này Tần đại tiểu thư kiểu hoa xuất hiện ở Đàng Viêm cùng ở đây vậy xem tầm mắt mọi người bên trong.

"Ha ha, rốt cục đến rồi, nhưng làm thiếu gia gấp chết rồi." Đàng Viêm xoa xoa hai tay một mặt kích động nói.

"Xem đem người gấp." Người vậy xem không khỏi đối với đàng đại thiếu một trận mạnh mẽ khinh bỉ.

"A Phúc, cùng thiếu gia tới đón nhà người Thiếu phu nhân." Đàng Viêm lạc câu nói tiếp theo liền trực tiếp hướng về hai mươi mét nơi đón dâu đội ngũ chạy đi, a Phúc tự nhiên không dám có chần chờ chút nào, theo Đàng Viêm chạy ra ngoài, đáng tiếc... Hắn cái kia to mọng thân thể trở thành hắn to lớn nhất phiền toái, căn bản là theo không kịp Đàng Viêm, vừa đến một hồi, không đem hắn luy ngã xuống đã là kỳ tích.

"Đình đình đình." Đàng gia phủ đệ mười mét nơi, Đàng Viêm một cái ngăn cản đón dâu đội ngũ quát bảo ngưng lại nói.

"Ngạch?" Đàng Viêm cử động để ở đây tất cả mọi người đều cảm thấy không còn gì để nói, hắn đây là muốn làm gì? Có điều, đón dâu người bản thân liền là Đàng gia người, đối với đàng đại thiếu tự nhiên không dám chậm trễ chút nào, lúc này toàn bộ đón dâu đội ngũ ngay ở Đàng gia mười mét nơi ngừng lại, cái kia Tần đại tiểu thư kiểu hoa cũng bị để xuống, Đàng Viêm thấy thế không có chần chờ chút nào, trực tiếp hướng về kiểu hoa chạy đi.

"Ha ha, Đế đô đệ nhất mỹ nữ, sau đó là lão bà ta, thoải mái a..." Đàng Viêm thanh âm hưng phấn cũng vang lên theo.

"Há hê." Người chung quanh một trận khinh bỉ.

"Tiểu sương, người hỏi một chút hắn muốn làm gì?" Kiểu hoa bên trong, Đàng Viêm Tần Phi Nguyệt cũng là nghe rõ rõ ràng ràng, hơi nhướn mày, lúc này ở kiểu hoa bên trong nở miệng nói.

"Vâng, tiểu thư." Tiểu sương không có chần chờ chút nào.

"Cô... Cô gia... Người, người muốn làm gì?" Tiểu sương che ở Đàng Viêm trước mặt nhọc nhọc hỏi, nàng âm thanh đều mang theo một tia run rẩy, hết cách rồi, đàng đại thiếu ác danh thực sự là quá cường thịnh, đối với đàng đại thiếu nàng bản năng có một tia chống cự cùng sợ sệt.

"Làm gì? Đầu nói Tần gia tiểu thư là Đế đô đệ nhất mỹ nữ, nhưng là thiếu gia ta đều chưa từng thấy, ai biết có phải là thật hay không chính là Đế đô đệ nhất mỹ nữ a? Nếu như là cái xấu xí làm sao bây giờ? Cái kia thiếu gia cưới nàng không phải thiệt thòi? Làm thiếu gia là gốc * a? Thiếu gia đương nhiên trước tiên muốn nghiệm nghiệm hàng." Đàng Viêm nhìn trước mắt sạch sẽ có thể người hầu gái xem thường nói rằng.

"Nghiệm hàng?" Chu vi hết thấy có thể nghe được Đàng Viêm câu nói này người đều không khỏi đáy lòng một trận phát toát, khóe miệng đều không khỏi hơi co quắp một trận. Tần Phi Nguyệt Đế đô đệ nhất mỹ nữ mỹ danh người nào không biết? Đây còn có thể giả bộ? Liên ngay cả kiểu hoa mặt trên Tần Phi Nguyệt nghe được Đàng Viêm cũng là không khỏi sửng sốt, theo mặc dù là cười nhạt một tiếng không tiếp tục để ý những thứ này. Nàng đứng là muốn nhìn một chút này thiếu niên hư đến tột cùng muốn chơi trò xiếc gì.

"Tránh ra." Đàng Viêm không nhìn trước mắt tiểu sương, từng thanh nàng đẩy ra, trực tiếp xóc lên màn kiệu. Kiểu hoa bên trong Tần Phi Nguyệt trong nháy mắt xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn, cái kia cảm bảo bao vây thân thể, cái kia đường cong hoàn mỹ cũng là để Đàng Viêm run sợ một hồi, một giây sau, ở tất cả mọi người kinh ngạc dưới con mắt, Đàng Viêm trực tiếp đem Tần Phi Nguyệt lôi ra kiệu hoa.

"Hắn muốn làm gì?" Nhìn thấy Đàng Viêm cử động, tất cả mọi người đều há hốc mồm. Đây tân nương còn chưa tới gia, hắn liền đem người lôi ra kiệu hoa?

"Chà chà, này vóc dáng rất khá, chính là không biết trường thế nào?" Đàng Viêm lẳng lặng đánh giá trước mặt Tần Phi Nguyệt, thậm chí còn ở nàng chu vi quay một vòng, mà đối với tất cả những thứ này, Tần Phi Nguyệt nhưng là không để ý chút nào, liền như thế lẳng lặng đứng, không tức giận, cũng không tức giận.

"Nhìn..." Một giây sau, Đàng Viêm trực tiếp một cái xóc lên Tần Phi Nguyệt trên đỉnh đầu hồng khăn voan.

Rào...

Đàng đại thiếu cử động để người ở chỗ này triệt để sôi trào, há hốc mồm. Hắn làm cái gì vậy? Tần nương khăn voan không phải phải chờ tới động phòng thời điểm mới hát sao? Làm sao hắn hiện tại... Có điều, thời khắc này đã không có ai lưu ý những này, bởi vì lực chú ý của tất cả mọi người toàn bộ bị Tần Phi Nguyệt sắc đẹp hấp dẫn.

Óng ánh con mắt, linh vận hai con ngươi;

Da thịt trắng nõn, mỏng manh đôi môi;

Truyện Của Tui . Net Mái tóc đen nhánh, lông mi thật dài;

Đề độ đệ nhất mỹ nữ, nàng hoàn toàn xứng đáng.

"Quả nhiên không hổ là Đề độ đệ nhất mỹ nữ, liền tiểu gia ta đều có chút động lòng. Đáng tiếc a... Thiếu gia lập tức liền muốn rời khỏi Đề độ, nếu như thật sự cưới người vậy coi như đúng là hại người. Cũng được, thiếu gia ta làm ác hơn mười năm, ngày hôm nay liền làm về việc thiện, giúp người một tay." Nhìn trước mặt nghiêng nước nghiêng thành Tần Phi Nguyệt, Đàng Viêm trong lòng thanh âm nhàn nhạt vang lên, dưới cái nhìn của hắn Tần Phi Nguyệt gả cho mình vốn là bị * bắt cóc đi, bằng không Đề độ đệ nhất mỹ nữ sẽ đồng ý gả cho chính hắn một Đề độ đệ nhất thiếu niên hư?

Chuyện cười, Đàng Viêm chính mình cũng không tin.

Một giây sau.

"Ngạch..." Nhìn trước mặt Tần Phi Nguyệt, Đàng Viêm ở trước mặt tất cả mọi người không khỏi nuốt ngụm nước miếng, thanh âm kia... Hầu như tất cả mọi người đều có thể nghe rõ rõ ràng, cũng không biết là bản năng vẫn là hắn cố ý. "Đẹp, quá đẹp. Ma túy, có thể cùng mỹ nữ như vậy ngủ một giấc, thiếu gia ta chết rồi đều tình nguyện." Lúc này, Đàng Viêm cái kia dừng mãi thanh âm vang lên, không có một chút nào nạt nạt, mà đối với Đàng Viêm tất cả, Tần Phi Nguyệt nhưng là không có một chút nào lưu ý, đánh giá trước mặt cái này thiếu niên hư, nàng chỉ là cười nhạt một tiếng, nghiêng nước nghiêng thành.

"Chết rồi chết rồi, nụ cười này, mê chết người không đền mạng a. A Phúc... Người thiếu gia muốn sa đoạ." Nhìn Tần Phi Nguyệt nụ cười, Đàng Viêm cái kia thanh âm hưng phấn vang lên.

"Tê... Xoạt..." Ngay ở trước mặt vô số người trước mặt, Đàng Viêm cái kia tràn ngập xâm lược tính ánh mắt nhìn chòng chọc vào Tần Phi Nguyệt, sau đó, cái kia tay không ngừng lau chùi khóe miệng, tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy đàng đại thiếu tay cùng nơi khóe miệng liền tiếp một cái óng ánh chất lỏng, cái tên này ở chày nước miếng.

Muốn nhiều hèn mọn, thì có nhiều hèn mọn;

Chuyện này... Cũng quá khuếch đại đi?

"Không được, thiếu gia không chịu được." Một giây sau, Đàng Viêm cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, sau đó ở hết thấy người vậy xem trước mặt, không nhìn mọi người cái kia phát tóe về mặt, trực tiếp kéo Tần Phi Nguyệt tay, hướng về đàng phủ chạy đi, đối với này, Tần Phi Nguyệt đứng là không có một chút nào chống cự, dưới cái nhìn của nàng, thiếu niên hư hết thấy hành vi đều có điều là mê hoặc người thủ đoạn mà thôi.

"Thiếu... Thiếu gia, người, người chạy sai chỗ, đại điện ở bên kia." Mới vừa chạy vào đàng phủ, Đàng Viêm liền hướng hậu viện chạy đi, điều này làm cho a Phúc sững sờ, mau mau kéo Đàng Viêm giải thích. Ở đây các tân khách cũng đều cảm thấy không còn gì để nói, này gia súc hưng phấn đều tìm không được bắc, liền chính mình địa phương cũng không nhận ra đường.

"Đại điện? Đi đại điện làm cái gì? Thiếu gia vội vàng đi động phòng, không thời gian lý bên kia, chính người nhìn làm đi." Đàng Viêm ngượng ngùng nói rằng.

"Động phòng?" Tất cả mọi người đều há hốc mồm.

"Thiếu gia... Người, người thật giống như đã quên một chuyện." A Phúc nhọc nhọc nói rằng.

"Chuyện gì?"

"Thiếu gia người cùng Thiếu phu nhân còn không bái đường đây, nên trước tiên mang Thiếu phu nhân đi đại điện bái đường, sau đó sẽ là động phòng, hơn nữa nơi đó nhị gia bọn họ còn chờ lắm..." A Phúc nhọc nhọc nói rằng. Đối với thiếu gia nhà mình dừng mãi hành vi biểu thị không nói gì, coi như lão bà xinh đẹp nữa, cũng không cần như thế gấp chứ? Lại chạy không được.

"Bái đường?" Đàng Viêm sững sờ.

"Người gốc * a, bái đường thật lãng phí thời gian a, lão bà xinh đẹp như vậy đương nhiên là trước tiên động phòng rồi, ai yêu bái ai bái đi, thiếu gia không rảnh." Đàng Viêm một mặt nghiêm nghị nói rằng.

Rầm rầm rầm!!!

Ngay sau đó, ở đây vô số người toàn bộ triệt để cười ngất. Nhìn Đàng Viêm từng cái từng cái sắc mặt phát tím, này thiếu niên hư cũng quá cuồng lên chứ? Lễ nào hắn liền bái đường này chút thời gian cũng chờ không được? Có điều... Nhìn thấy Tần Phi Nguyệt sắc đẹp, lại liền tưởng đến thiếu niên hư tên tuổi. Đúng, nhân vật như vậy mỹ nữ thả ở trước mặt hắn, hắn nơi nào còn có thể muốn nhiều như vậy a.

Đàng đại thiếu, đó là nửa người dưới suy nghĩ động vật.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Trống trận lôi, Phong Vân Động!!

PrevNext

Bái cái gì đường?

Trước tiên động phòng??

Đàng đại thiếu ngôn luận làm cho tất cả mọi người đều triệt để há hốc mồm, cũng triệt để không nói gì. Này có thể nói là bọn họ lớn như vậy lần thứ nhất gặp phải tình huống như vậy, coi như thế nào đi nữa gấp, lễ nghi cũng không thể phế chứ? Không bái đường trực tiếp động phòng? Chuyện này... Quả thực chưa từng có ai a. Có điều liền tưởng đến thiếu niên hư uy danh, điều này cũng không kỳ quái. Có điều ở đây có mấy người nhưng cũng không dám có chân chờ chút nào, lúc này trực tiếp hướng về đại điện chạy đi, đương nhiên là đi báo cáo tình huống của nơi này.

Tần Phi Nguyệt.

Nói thế nào cũng là Tần gia Đại tiểu thư, hiện tại còn không bái đường liền trực tiếp vào động phòng? Này nếu như truyền đi, Tần gia bộ mặt ở đâu? Thiếu niên hư có thể làm bừa, thế nhưng cũng không thể chuyện gì đều tùy ý hắn làm bừa a. Đàng gia đúng là không có gì, thế nhưng Tần gia sẽ đồng ý? Làm Tần gia như vậy nhà giàu, mặt mũi có lúc là phi thường trọng yếu. Nếu như bởi vì như vậy dẫn đến Tần gia cùng Đàng gia quan hệ vỡ tan, vậy thì không tốt.

Nhất định phải thông báo!!

"Thiếu gia, cái này không được đâu?" Nghe Đàng Viêm cái kia dừng mãnh đáp lại, a Phúc nhọc nhọc nói rằng.

"Có cái gì không tốt? Kết hôn không chính là vì động phòng sao? Chẳng lẽ còn là vì bái đường?" Đàng Viêm một mặt xem thường nói rằng, nói được kêu là một lời lẽ đánh thép a. Đương nhiên, bên cạnh hắn Tần Phi Nguyệt phản ứng nhưng cũng là đủ để làm cho tất cả mọi người cảm thấy không nói gì. Tần đại tiểu thư, lễ nào người liền mặc kệ quản? Tùy ý này thiếu niên hư xằng bậy? Đây chính là liên quan đến đến người thanh danh của chính mình a. Đáng tiếc... Tần Phi Nguyệt đối với tất cả những thứ này căn bản không thèm để ý, nàng liền như vậy lẳng lặng đứng Đàng Viêm bên người, tay nhỏ bị Đàng Viêm nắm cũng không có bất kỳ phản kháng.

"Không phải, thiếu gia... Bái cái đường cũng không tốn bao nhiêu thời gian, lại nói, lại không ai giành với người Thiếu phu nhân, người liền đang chờ đợi đi." A Phúc nhọc nhọc khuyên giải nói. Bình thường ở bên ngoài thiếu gia có thể xằng bậy, thế nhưng chuyện này tuyệt đối không thể xằng bậy, đến thời điểm nếu như lão gia tử biết rồi sợ là cũng không đồng ý.

"Cuớp thiếu gia lão bà?" Đàng Viêm kinh ngạc ánh mắt nhìn a Phúc, sau đó lại nhìn bên người Tần Phi Nguyệt.

"Ma tủy, a Phúc nếu như người không nhắc nhở thiếu gia, thiếu gia suýt chút nữa đem chính sự quên đi. Lão bà xinh đẹp như vậy nếu như bị người đoạt cái kia thiếu gia chẳng phải là muốn hồi hận chết?" Lập tức, Đàng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên, bộ mặt nghiêm nghị, nhưng là để ở đây tất cả mọi người đều cảm thấy một trận sâu sắc không nói gì.

Cuớp lão bà người?

Thử hỏi toàn bộ trong đế đô ai dám cướp người đăng đại thiếu lão bà a, trừ phi ai sống đủ.

Tần Phi Nguyệt cũng là bị đăng đại thiếu đột nhiên xuất hiện ngôn ngữ cho kinh ngạc, này có phải là có chút quá chuyện bé xé ra to? Hắn muốn làm gì? Trong lòng nàng một trận hiếu kỳ, từ vừa này thiếu niên hư hành vì bắt đầu nàng liền vẫn đang suy nghĩ vấn đề này, hiện tại, nàng càng là có một loại cảm giác, đáp án lập tức liền muốn công bố, nàng cũng không nhận ra thiếu niên hư sẽ làm ra loại này hoang đường sự tình, hẳn như thế làm tất có thâm ý ở bên trong. Nghĩ, Tần Phi Nguyệt nhìn Đăng Viêm cười nhạt một tiếng, tùy ý Đăng Viêm làm.

"Thiếu gia?" A Phúc một mặt mờ mịt.

"Đi lầu canh." Sau một khắc, Đăng Viêm không có chần chờ chút nào, hạ xuống ba chữ liền trực tiếp lôi kéo Tần Phi Nguyệt hướng về Đăng gia bên trong tòa phủ đệ lầu canh chạy đi.

"Đi lầu canh?" Đăng Viêm cử động để người vây xem càng là mê man không rõ. Đăng gia lầu canh tồn tại tất cả mọi người đều là rõ ràng, Đăng gia phủ tướng quân, không chế đế quốc hai phần ba quân đội, mà lầu canh, cũng là Đăng gia điểm binh xuất chinh địa phương.

Ngày đại hôn, hắn đi lầu canh làm cái gì?

Không nghĩ ra, ở đây người vây xem đều dồn dập theo đăng đại thiếu bước chân hướng về lầu canh chạy đi, mà Tần Phi Nguyệt tuy rằng bị Đăng Viêm nắm đi, thế nhưng nàng cũng liên tục nhìn chăm chăm vào đăng đại thiếu mặt, lúc này trong lòng nàng càng là nghi hoặc, Đăng gia lầu canh nàng cũng biết, nhưng là hắn bây giờ đi đâu bên trong làm cái gì? Hiện tại lại không đánh trận.

Đăng gia đại điện.

"Hồ đồ!!" Đăng Chiến Thiên nghe được hạ nhân báo cáo sau khi, lúc này đứng lên, sắc mặt chìm xuống, cái kia thanh âm phần nộ vang lên. Nhạ toàn bộ đại điện nguyên bản vui mừng bầu không khí trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng. Tất cả mọi người thay vào đó chính là một mặt kinh ngạc cùng nghiêm nghị, này ngày vui, Đăng gia nhị gia phát cái gì hỏa, cái kia ánh mắt khó hiểu toàn bộ rơi vào Đăng Chiến Thiên trên người.

"Quả thực chính là hồ đồ."

"Đăng huynh, ngày vui liền không nên tức giận, tiểu hài tử không hiểu chuyện chúng ta khuyên một hồi là được rồi." Cảm thụ Đăng Chiến Thiên sự phần nộ, Tần Minh cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, có điều lông mày của hắn cũng là nhíu chặt, mà bên cạnh hắn Từ Thiên Hào càng là khóe miệng co giật, bất đắc dĩ lắc lắc đầu. Không bái đường trực tiếp động phòng? Nghe Đăng gia thị vệ báo lại, chính là hắn một đời đế hoàng cũng triệt để mà không nói gì, này đăng đại thiếu còn không phải bình thường dũng mãnh, còn không phải bình thường công tử bột a, quả thực quá hoang đường.

"Tần huynh, để người cười chê rồi, chuyện này người liền không cần phải để ý đến, chúng ta Đăng gia tuyệt đối không thể để Phi Nguyệt bị ủy khuất." Đăng Chiến Thiên nghiêm mặt nói.

"Các người lập tức đem thiếu gia mang tới, coi như trời cũng phải trời lại đây, tuyệt đối không thể để cho hắn làm bừa." Lập tức, Đăng Chiến Thiên quay về cái kia vài tên trở về báo cáo tình huống thị vệ nói rằng, Đăng Viêm hành vi đã triệt để làm tức giận hắn.

Đùng!!!

Nhưng là, ngay ở Đăng Chiến Thiên vừa dứt lời thời điểm, một tiếng du dương tiếng trống đột nhiên vang lên.

Thùng thùng!!!

Đùng!!

Đột nhiên xuất hiện tiếng trống làm cho cả đại điện bầu không khí trong nháy mắt căng thẳng đến cực hạn, chính là Từ Thiên Hào cũng không ngoại lệ, tất cả mọi người đều đứng lên, đồng thời ngay lập tức chạy ra đại điện, cái kia nghiêm nghị ánh mắt kinh ngạc hướng về xa xa Đăng gia lầu canh phương hướng nhìn tới, tất cả mọi người về mặt nghiêm túc đến cực hạn.

Xảy ra chuyện gì?

Đăng gia trống trận?

Ai ở đánh Đăng gia trống trận?

Phải biết, Đăng gia lầu canh là chuyên môn vì điều binh mà thiết trí, trống trận vừa vang, đại quân tập hợp. Mặc kệ người đang làm gì, mặc kệ người hiện tại ở vị trí nào, trống trận vừa vang, nhất định phải ngay đầu tiên đến địa điểm chỉ định tập hợp, vì là chiến đấu chuẩn bị sẵn sàng, không phải vạn bất đắc dĩ, Đăng gia trống trận là tuyệt đối không thể vang rền, điểm này có thể từ này trống trận đã hơn mười năm không có vang lên liền có thể thấy được. Hắn nhưng là có thể trực tiếp điều động toàn bộ Đế đô hai phần ba quân đội a, hơn nữa... Này còn không chỉ chỉ là Đế đô quân coi giữ đơn giản như vậy, còn bao gồm hết thảy Đăng gia dòng chính bộ đội, thậm chí... Nói chung, trống trận vừa vang, vậy tuyệt đối là đại sự, kinh thiên đại sự.

"Xảy ra chuyện gì?" Từ Thiên Hào nghiêm nghị thanh âm vang lên.

"Ai ở đánh trống trận?" Đăng Chiến Thiên cũng là một mặt mờ mịt cùng kinh ngạc. Đăng gia trống trận, không phải ai đều có thể gõ, chính là hắn cũng không thể, bởi vì hắn không có tư cách đó. Toàn bộ Đăng gia chỉ có một người nắm giữ tư cách này, vậy thì là Đăng gia gia chủ, bây giờ Đăng lão gia từ.

Những người khác đánh trống trận, đó là phải bị Lăng Trì chi tội a, mặc kệ nguyên nhân gì. Đẳng lão gia tử xuất quan? Đánh chết hần đều không tin, nếu như Đẳng lão gia tử xuất quan, biết bảo bối của chính mình Tôn Tử ngày hôm nay đại hôn, hần sẽ không xuất hiện? Hơn nữa, này trống trận là có thể tùy tiện đập loạn sao? Rõ ràng không thể, Đẳng lão gia tử cũng không biết. Vì lẽ đó, giờ khắc này Đẳng Chiến Thiên trong đầu cũng là trống rỗng cùng mê man.

Đùng!!

Thùng thùng!!

Đùng!!!

Trận thứ hai tiếng trống lại vang lên.

"Đi lâu canh." Lúc này, Đẳng gia bên trong cung điện tất cả mọi người không dám có chần chờ chút nào, dồn dập hướng về Đẳng gia lâu canh bồn tập mà đi. Tiếng trống trận đã vang lên, này bản thân cũng đã là đại sự, hơn nữa, này còn không phải chủ nhà họ Đẳng gõ trống trận, vậy thì càng là đại sự.

Đùng!!

Thùng thùng!!

Đùng!!

Đệ tam trận tiếng trống vang lên.

Trong đế đô.

Giờ khắc này, cái kia du dương tiếng trống vang vọng ở toàn bộ Đế đô bên trong, tuy rằng Đế đô tích rất rộng, rộng lớn đến bình thường âm thanh căn bản là không có cách khuếch tán đến toàn bộ Đế đô, thế nhưng Đẳng gia trống trận không giống nhau, Đẳng gia trống trận vì là chính là tập kết Đế đô quân coi giữ, một tiếng trống đủ để vang vọng toàn bộ Đế đô, vang vọng ở tất cả mọi người trong đầu.

Thật sắc bén tiếng trống!!

Người bình thường, lần đầu tiên nghe được cái này tiếng trống biểu hiện ra chính là hiếu kỳ cùng mê man. Dù sao, này tiếng trống bọn họ chưa từng có nghe từng thấy, cũng không biết điều này có ý vị gì, vì lẽ đó bọn họ mỗi một người đều chỉ là mang theo một tia hiếu kỳ cùng kinh ngạc.

Xảy ra chuyện gì?

Những kia biết này tiếng trống ý vị như thế nào người mỗi một người đều là cau mày, cái kia tầm mắt toàn bộ nhìn Đẳng gia vị trí, trước nay chưa từng có trầm trọng.

"Đế đô đông môn quân phòng giữ khẩn cấp tập hợp."

"Đế đô Tây Môn quân phòng giữ khẩn cấp tập hợp."

"Đế đô cửa nam quân phòng giữ khẩn cấp tập hợp."

"Đế đô bắc môn quân phòng giữ khẩn cấp tập hợp."

"Đế đô cận vệ quân khẩn cấp tập hợp."

"Đế đô tuần thành vệ khẩn cấp tập hợp."

.....

Đế đô bên trong, có không, hầu như hết thảy quân đội khi nghe đến tiếng trống một khắc đó liền bắt đầu rồi cấp tốc tập hợp, sau đó hướng về Đẳng gia phủ đệ đi mà tới. Hơn nữa, này tiếng trống không chỉ có riêng chỉ là Đế đô bên trong có thể nghe được, chính là Đế đô ở ngoài đóng quân hai mươi vạn đại quân cũng đồng dạng có thể nghe rõ rõ ràng ràng, ngay đầu tiên đã bắt đầu tập hợp, hướng về Đế đô đánh tới chớp nhoáng. Toàn bộ trong đế đô, càng là có vô số người trong bóng tối phun trào. Quán rượu bên trong, tiểu trong lầu, kỹ viện bên trong, nguyên bản từng cái từng cái Bình Bình không có gì lạ người vào giờ phút này cũng đều đôi trang phục, sau đó hướng về Đẳng gia phủ đệ đánh tới chớp nhoáng, vẻ mặt nghiêm túc, sát ý Lăng Nhiên.

Đùng!!

Thùng thùng!!

Đùng!!!

Trống trận vẫn, toàn bộ Đế đô bên trong cũng đã là phong vân dữ dội.

Rối loạn, triệt để rối loạn;

Nguyên bản, ngày hôm nay bởi vì đảng đại thiếu đại hôn, toàn bộ Đế đô đều là một mảnh sắc mặt vui mừng, thế nhưng vào giờ phút này loại này bầu không khí đã tiêu tan không thấy hình bóng, thay vào đó chính là vô cùng lo lắng, thậm chí là ngột ngạt. Coi như là người bình thường cũng đều không có một chút nào ngoại lệ, không vì cái gì khác, liền bởi vì lúc này Đế đô bên trong tùy ý có thể thấy được đều là từng cái từng cái vẻ mặt nghiêm túc, sát ý Lãng Nhiên binh lính. Chỉ là luồng khí thế kia liền không phải ai đều có thể chịu đựng. Đế đô bên trong, mấy vạn quân nhân, bốn phương tám hướng, hướng về đảng phủ đánh tới chớp nhoáng.

Trống trận vừa vang, kinh động thiên hạ;

Đùng!!

Thùng thùng!!

Đùng!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Trời lật rồi!!

PrevNext

Đùng!!

Thùng thùng!!

Đùng!!!

Dày đặc tiếng trống từng trận vang lên, cái kia du dương, sắc bén âm thanh vang vọng ở toàn bộ trong đế đô. Như từng tiếng sấm sét bình thường vang vọng ở Đế đô mỗi người trong đầu. Cái kia tiếng trống du dương thâm thúy; Cái kia tiếng trống bång bạc dâng trào, cái kia tiếng trống rung động đến tâm can, cái kia tiếng trống...

Trống trận lời, Phong Vân Động.

Toàn bộ Đế đô, bốn phương tám hướng vô số người hướng về Đảng gia đánh tới chớp nhoáng.

Khí thế cuộn cuộn, chiến ý lạng lết;

Đảng gia hậu viện.

Đảng gia lầu canh vốn là ở vào Đảng gia hậu viện, nơi này cũng là Đảng gia phủ đệ tối vị trí trung tâm, nơi này càng là có mấy trăm binh lính tinh nhuệ canh gác, người bình thường muốn tới gần cũng khó khăn. Mà lầu canh nhưng là đem Đảng gia chia làm hai bộ phận, bộ phận thứ nhất tự nhiên là Đảng gia phủ đệ, là Đảng gia sinh hoạt địa phương; Bộ phận thứ hai, cũng chính là Đảng gia hậu viện sau khi, lấy lầu canh vì là giới hạn, cái kia lầu canh sau khi là một mảnh diện tích bách mẫu gò đất, nơi này là thao trường, nơi này là phủ tướng quân điểm binh xuất chinh địa phương.

Vào giờ phút này...

Ở vùng này bách mẫu thao trường bên trên, đã tụ tập vô số người, những người này từng cái từng cái toàn thân trang bị khôi giáp dày cộm nặng nề, cầm vũ khí sắc bén, toàn thân tràn ngập dày nặng ý sát phạt; Mà những này không phải người khác, chính là Đế đô bên trong mỗi cái cửa thành thủ vệ quân, còn có tuần tra quân. Vào giờ phút này đã tụ tập mấy ngàn người, mà lúc này mới chỉ là trống trận vang lên ngăn ngăn mấy chục giây mà thôi. Càng nhiều người, nói chuẩn xác là càng nhiều binh lính lúc này chính như cá diếc sang sông bình thường hướng về nơi đây tụ lại mà tới.

Người càng tụ càng nhiều;

Bầu không khí, nhưng là càng ngày càng quỷ dị;

Xảy ra chuyện gì?

Đây là giờ khắc này ở đây hết thảy binh sĩ đầy lòng to lớn nhất nghi hoặc. Bởi vì bây giờ là thái bình thịnh thế, hơn nữa bọn họ cũng không nghe thấy bất kỳ cùng chiến tranh có quan hệ tin tức, này tiếng trống trận hầu như là không có dấu hiệu nào vang lên, này dĩ nhiên là để những binh sĩ này cảm thấy vô hạn mê man cùng không rõ. Có điều, cho dù là mê man cùng không rõ, bọn họ cũng không có chân chờ chút nào, từng cái từng cái liệt đội ngũ chỉnh tề, ngạo đứng ở đó thao trường chống đỡ. Tiếng trống, đã đại biểu tất cả, cái khác đều không trọng yếu.

Đằng gia lầu canh.

Đây là một chỗ cao tới mười mét cao lầu, thế nhưng chính tòa nhà bên trong không có thứ gì, có thể nói mười mét cao lầu chỉ là làm một viên trống trận phục vụ, ở cái kia cao mười mét lầu bên trên là một viên có tới ba người cao trống trận, điều này cũng làm cho là Đằng gia trống trận, một tiếng đủ để vang vọng toàn bộ Đế đô, Đế đô bên trong cũng chỉ cái này một viên.

"Khốn nạn!!!" Vào lúc này, Đằng Chiến Thiên một nhóm người cũng đã đi tới lầu canh, nghe bên tai cái kia rung động đến tâm can tiếng trống bao quát Đằng Chiến Thiên ở bên trong sắc mặt của mọi người đều khó nhìn đến cực hạn, càng là nghiêm nghị đến cực hạn. Không vì cái gì khác, liền bởi vì Đằng gia trống trận thực sự là quá trọng yếu. Một nhóm người vội vàng đi tới lầu canh, muốn nhìn một chút đến tột cùng là ai gan to như vậy, là ai đến tột cùng không muốn sống mệnh, lại dám vang lên Đằng gia trống trận, đồng thời bọn họ cũng phải nhanh một chút ngăn cản.

"Đứng lại." Nhưng là, làm Đằng Chiến Thiên một nhóm người đi tới cửa lầu thời điểm, nhưng là bị một đội binh sĩ ngăn cản. Binh sĩ cái kia ánh mắt sắc bén khóa chặt Đằng Chiến Thiên một nhóm người, trong tay cái kia vũ khí sắc bén đã toàn bộ lấy ra, trên mặt bọn họ mang theo một tia kiên nghị, chỉ cần Đằng Chiến Thiên đoàn người tiến lên nửa một bước, bọn họ nhất định liều mạng đánh nhau.

"Lầu canh trọng địa, người không phận sự miễn vào;"

"Khốn nạn.. Người không quen biết ta là ai sao?" Diện đối với hình ảnh trước mắt, Đằng Chiến Thiên gầm lên giận dữ vang lên, sắc mặt của hắn đã khí thành trư can sắc, trên mặt càng là thanh kinh tuôn ra. Không chỉ có là hắn, ở đây những người khác cũng là như thế, liền ngay cả Từ Thiên Hào cũng không ngoại lệ, thế nhưng bọn họ nhưng cũng không thể làm gì, những thủ vệ này lầu canh binh lính có thể đều là Đằng lão gia tử thân tín, hơn nữa từng cái từng cái thực lực đều không kém.

"Nhị gia." Nghe vậy, một bọn binh lính đáp lại nói.

"Biết còn chưa tránh ra." Đằng Chiến Thiên cả giận nói.

"Nhị gia, lầu canh quy củ ngài nên hiểu, xin mời không để cho chúng ta khó làm." Đối mặt Đằng Chiến Thiên lửa giận, mặt trước một tên binh lính thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt nhưng là mang theo một tia kiên nghị. Hắn đáp án đã rất rõ ràng, coi như đối phương là Đằng gia nhị gia cũng không thể tiến vào lầu canh, mà tên này đầu lĩnh binh lính càng là một tên Ngưng Thần cảnh cao thủ, cái khác hơn hai mươi tên lính cũng đều là huyết cảnh, mạch cảnh cao thủ, có thể tưởng tượng được, này lầu canh tầm quan trọng.

"Quy củ? Bây giờ có người vang lên trống trận người còn nói với ta quy củ? Làm lầu canh thủ vệ, các người dĩ nhiên khiến người ta dễ dàng tiến vào lầu canh, hơn nữa còn vang lên trống trận, thậm chí còn chẳng quan tâm, các người là muốn tạo phản sao? Có biết hay không trống trận vừa vang đại biểu cái gì? Lập tức tránh ra..." Đằng Chiến Thiên cả giận nói.

"Nhị gia, lầu canh bên trên người là thiếu gia." Đối mặt Đằng Chiến Thiên sự phẫn nộ, đầu lĩnh binh lính không có một chút nào phản cảm, cái kia thanh âm nhàn nhạt cũng vang lên theo.

"Cái gì?" Binh sĩ một câu nói, để tất cả mọi người tại chỗ đều không khỏi sững sờ.

"Người là nói vang lên trống trận người là Đằng Viêm?" Từ Thiên Hào không khỏi tiến lên một bước hỏi, sắc mặt của hắn cũng như thế không dễ nhìn, chỉ có điều nghe được đối phương nói lầu canh trên người là Đằng Viêm thời điểm, hắn trong ánh mắt né qua một tia kinh ngạc.

"Đúng, hoàng thượng."

"..." Ở đây đoàn người nghe binh sĩ trả lời, không khỏi khóe miệng co quắp một trận. Trước bọn họ nghĩ tới các loại khả năng, thế nhưng ai cũng không nghĩ tới này vang lên trống trận người không phải người khác, mà là Đằng gia cái kia thiếu niên hư. Hắn không phải đi động phòng sao? Tại sao lại chạy đến lầu canh đến gõ trống trận? Hắn muốn làm gì?

Lúc này, tất cả mọi người hai mắt nhìn nhau!!

"Không đúng vậy, chiến Thiên huynh đều không thể tiến vào lầu canh, tiểu tử này các người làm sao để hắn đi vào?" Đột nhiên, một bên Tần Minh nghị hỏi. Đằng Chiến Thiên nhưng là Đằng gia nhị gia a, hắn cũng không có thể đi vào, Đằng Viêm tại sao có thể? Muốn nói xông vào? Vậy thì càng không thể, ai cũng biết Đằng Viêm là một không thể tu luyện phế nhân.

"Đúng vậy..." Tầm mắt mọi người toàn bộ rơi vào cái kia cầm đầu binh sĩ trên người.

"Thiếu gia có cái quyền lợi này." Binh sĩ thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"..." Mọi người lần thứ hai không còn gì để nói, thiếu gia có cái quyền lợi này? Bọn họ rất nhanh sẽ rõ ràng, rất rõ ràng đây nhất định là Đằng lão gia tử cho quyền lợi, bằng không Đằng Viêm nào có tư cách này? Phải biết, này lầu canh thủ vệ chỉ nghe từ Đằng lão gia tử một người hiệu lệnh, liền ngay cả Đằng Chiến Thiên này Đằng gia nhị gia cũng không được, điểm này có thể từ binh sĩ về mặt thái độ diện nhìn ra.

"Không được, coi như là như vậy cũng không thể tùy theo hấn làm bừa." Đàng Chiến Thiên nghe vậy nói rằng, lập tức liền muốn xông vào.

"Nhi gia, xin mời không để cho chúng ta khó làm. Nếu như ngươi không phải muốn đi vào lầu canh, vậy cũng chỉ có thể từ chúng ta trên thi thể bước qua đi." Cảm nhận được Đàng Chiến Thiên cử động, cái kia dẫn đầu Ngưng Thần cảnh binh lính không có chần chờ chút nào, một cái ngăn ở Đàng Chiến Thiên trước mặt nói rằng, đồng thời chu vi cái kia hơn hai mươi tên lính cũng đều phóng thích chiến ý, đại có một trận chiến tư thế.

"Các ngươi... Tránh ra." Đàng Chiến Thiên sắc mặt khó coi đến cực hạn.

"Đàng huynh, quên đi..." Thấy thế, một bên Tần Minh lúc này kéo lại Đàng Chiến Thiên chặn lại nói.

"Vô liêm sỉ!!!" Cảm thụ trước mắt binh sĩ phản ứng, nghe Tần Minh khuyến cáo, Đàng Chiến Thiên nộ quát một tiếng, lập tức vung một cái tụ cũng không lại tiếp tục dừng lại, xoay người hướng về thao trường chạy đi, Từ Thiên Hào chờ người cũng không ngoại lệ, từng cái từng cái hướng về thao trường chạy đi: "Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút tiểu tử này đến tột cùng muốn làm gì, quả thực trời lật rồi."

Đàng gia thao trường!!

Vào giờ phút này, theo từng trận tiếng trống trận, nơi này đã tụ tập mấy vạn quân nhân, bọn họ từng cái từng cái đứng ngao nghể với thao trường bên trên, liệt chỉnh tề đội ngũ, đồng thời cái kia từng đôi sắc bén lại mê man hai mắt nhìn trước mắt cao mười mét lâu bên trên trống trận.

Đùng!!

Thùng thùng!!

Đùng!!!

Bên tai, tiếng trống trận vẫn.

"Khốn nạn, tiểu tử thú vị ngươi muốn làm gì? Lập tức cho lão tử lăn xuống đến." Đàng Chiến Thiên đoàn người đi tới thao trường sau khi, Đàng Chiến Thiên không có chần chờ chút nào, càng là không nhìn chu vi cái kia mấy vạn quân nhân, ngẩng đầu nhìn cao mười mét lâu đỉnh, cái kia phần nộ tiếng gầm gừ lúc này vang lên, không có một chút nào bảo lưu cùng chần chờ.

Hấn nổi giận, hấn thật sự nổi giận.

Đùng!!

Thùng thùng!!!

Đùng!!!

Đáng tiếc, cao lâu bên trên, Đàng Viêm phảng phất không nghe thấy Đàng Chiến Thiên gọi hàng giống như vậy, cái kia lắng liệt tiếng trống vẫn. Mà hình ảnh trước mắt cũng làm cho ở đây mấy vạn binh sĩ không khỏi sửng sò, cái kia từng cái từng cái kinh ngạc ánh mắt nhìn cao lâu đỉnh, sau đó lại nhìn Đàng Chiến Thiên. Vang lên trống trận người là Đàng thiếu gia?

Chuyện này...

Bọn họ từng cái từng cái triệt để kinh ngạc.

Đàng Viêm đại danh Đê đô bên trong ai không biết ai không hiểu a, chính là bọn họ những quân nhân này cũng không ngoại lệ, Đàng Viêm công tử bột đó là xa gần nghe tên, đàng đại thiếu ngày hôm nay không phải cười lão bà sao? Hơn nữa cười vẫn là Đê đô đệ nhất mỹ nữ, làm sao hiện tại chạy tới nơi này chơi trống trận? Chẳng trách đàng nhị gia sẽ tức giận như vậy, chính là bọn họ những quân nhân này đáy lòng cũng dâng lên một con lửa giận, phải biết này trống trận tầm quan trọng, không phải là tùy tùy tiện tiện liền có thể vang lên.

Trống trận vừa vang, ngàn quân bị chiến;

"Khốn nạn!!!!" Nghe bên tai không có dừng lại tiếng trống, Đàng Chiến Thiên cắn răng, song quyền nắm chặt, sắc mặt khó coi đến cực hạn, cả người hấn càng là tức giận thân thể run rẩy, hấn không nghĩ tới Đàng Viêm lại dám như vậy không nhìn lời nói của hấn.

"Tiểu tử thú vị, ngươi trời lật rồi đúng hay không? Lập tức cho lão tử lăn xuống đến, không phải vậy... Ta nhất định đem ngươi ngày hôm nay hành động nói cho lão gia tử, xem lão gia tử làm sao trừng trị ngươi." Đàng Chiến Thiên tức giận thanh âm vang lên, hấn thực sự là không có cách nào, chỉ có thể chuyển ra Đàng lão gia tử. Hết cách rồi, ai kêu toàn bộ Đê đô bên trong chỉ có Đàng lão gia tử một người có thể chế Đàng Viêm đây?

Có được hay không, chỉ có thể thử một lần.

Đùng...

Một tiếng du dương tiếng trống vang lên, lập tức im bật đi!!

Ngừng?

Tất cả mọi người sững sờ, lập tức cũng liền thở dài một cái. Tiếng trống trận rớt cục cũng đã ngừng, xem ra là Đổng Chiến Thiên có hiệu quả, hoặc là nói có thể hạn chế thiếu niên hư người cũng chỉ có Đổng lão gia tử một người. Có điều, lập tức Đổng Viêm một câu nói nhưng là làm cho tất cả mọi người đều há hốc mồm.

"Ma túy, này phá cổ ai làm? Làm lớn như vậy, hại thiếu gia gõ tay đều mềm nhũn."

Àm!!!

"Ai u...."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

PrevNext

"Ma túy, này phá cổ ai làm? Làm lớn như vậy, hại thiếu gia gõ tay đều mềm nhũn."

Đổng Viêm cái kia thanh âm du dương vang lên, vang vọng ở trong trời cao, vang vọng ở tất cả mọi người trong đầu. Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều há hốc mồm. Gõ tay đều mềm nhũn? Cảm tình đẳng đại thiếu không phải là bởi vì sợ sệt bị Đổng lão gia tử trách phạt mà dừng lại, hẳn là gõ một mồi.

Không nói gì...

Tất cả mọi người khoe miệng không khỏi co quắp một trận, Đổng Chiến Thiên sắc mặt càng là tức giận trắng bệch.

Àm!!

"Ai u..."

Hai thanh âm càng là một trước một sau vang lên, tất cả mọi người không làm rõ được đến tột cùng chuyện gì xảy ra. Thế nhưng ở đây một số cao thủ càng là thấy rõ, đặc biệt là Từ Thiên Hào vị này Thiên nhân cảnh giới cao thủ, mười mét khoảng cách đối với hắn mà nói căn bản là không tính là gì, hắn cũng thấy rõ ràng Đổng Viêm một cước đá vào trống trận bên trên, lập tức liền phát sinh một tiếng kêu rên, rất rõ ràng là bởi vì đẳng đại thiếu này một cước quá dùng sức, dẫn đến chính mình bị thương tổn mới phát sinh kêu rên.

Tiểu tử này...

Từ Thiên Hào lắc lắc đầu một trận bất đắc dĩ, Đổng gia ra Đổng Viêm như thế một thiếu niên hư đúng là gia môn bất hạnh, liền trống trận cũng dám tùy tiện đập loạn? Có điều vào lúc này trước hắn lo lắng cũng trong nháy mắt tiêu tan, gõ trống người là đẳng đại thiếu mà không phải có người hết sức quấy rối, cái kia là không sao. Mà thấy cảnh này không cũng chỉ có Từ Thiên Hào một người, ở đây rất nhiều người cũng đều xem rõ ràng, dù sao mười mét khoảng cách đối với một số cao thủ mà nói căn bản không tính là gì, đẳng đại thiếu hành vi chỉ là để trong lòng bọn họ một trận phát tò mò, kết hợp trước đẳng đại thiếu, hàng này nói rõ chính là muốn nắm này trống trận hạ giận, đáng tiếc... Thân thủ thực sự là không được.

Nghiêm nghị bầu không khí tiêu tan, thay vào đó chính là mọi người sự bất đắc dĩ;

Thiếu niên hư?

Ha ha...

Lầu canh đỉnh, trống trận cạnh.

Đổng Viêm lăng lăng đứng thẳng ở trống trận trước, mà trong tay hắn còn cầm một đôi dùi trống, đập trống trận một cước sau khi hắn đã đem tầm mắt chuyển đến thao trường bên trên, nhìn cái kia mấy vạn quân nhân, đương nhiên còn có cái kia một ít Đổng gia dòng chính. Mà ở Đổng Viêm bên cạnh nhưng là một thân tâm nương trang, vẫn nghiêng nước nghiêng thành Tần Phi Nguyệt. Xưa nay đến lầu canh, vang lên trống trận, nàng vẫn luôn ở đẳng đại thiếu bên người, đã phát sinh tất cả nàng cũng đều cảm thụ rõ rõ ràng ràng. Nhưng là, cũng cũng là bởi vì như vậy, lúc này nàng triệt để há hốc mồm, cái

kia linh động hai mắt mang theo một tia kinh ngạc, phảng phất một vũng nước xuôi bị Băng Khiết giống như vậy, một mặt như nhìn quái vật nhìn Đảng Viêm.

Đảng gia trống trận.

Trống trận đại diện cho cái gì? Coi như là nàng này không phải Đảng gia người cũng rõ ràng trống trận ý nghĩa, cái kia không phải ai đều có thể đập loạn. Nàng biết, lẽ nào làm Đảng gia đại thiếu Đảng Viêm sẽ không biết? Vậy căn bản liền không thể. Nhưng là, mặc dù là như vậy hấn vẫn là vang lên trống trận, điều này làm cho Tần Phi Nguyệt nghĩ mãi mà không ra.

Hấn muốn làm gì?

Trống trận vang lên một khắc đó, Tần Phi Nguyệt triệt để ngẩn ngang. Cho tới nay nàng đều cho rằng Đảng Viêm là đang lừa gạt tất cả mọi người, dù sao hấn mỗi một lần làm việc đều có lưu lại chỗ trống, hấn vẫn là vị thiên tài kia, hấn vẫn là cái kia yêu nghiệt. Nhưng là... Lần này không giống, trống trận vừa vang, cái kia cũng đã không có chỗ trống, này sai lầm lớn xem như là đúc thành, hấn làm sao cứu vãn? Tần Phi Nguyệt không nghĩ ra, cho nên nàng mê man, lẽ nào cho tới nay là chính mình đánh giá cao đảng đại thiếu, là chính mình nhìn lầm? Dù sao, cho tới nay đối với đảng đại thiếu sự tích Tần Phi Nguyệt chỉ là nghe nha hoàn nghe được nói cho nàng, sau đó do bản thân nàng phân tích, khả năng này cũng không phải không thể.

Nhưng là...

Thùng thùng!!

Vừa lúc đó, ngay ở Tần Phi Nguyệt nội tâm vô hạn thời điểm mê mẫn, đảng đại thiếu đem trong tay dùi trống ném ở trên mặt đất, sau đó hai cái tay lẫn nhau vỗ vỗ một cái, tựa hồ cái kia dùi trống dưới cái nhìn của hấn rất bản giống như vậy, sau đó ở trên cao nhìn xuống, một mặt khí phách phong cao quan sát thao trường bên trên mấy vạn quân nhân "Khắc khắc..." Lại là giả vờ ho nhẹ một tiếng.

Hồ...

Trong nháy mắt, toàn bộ thao trường không tên hoàn toàn tĩnh mịch, phảng phất tất cả mọi người đều chuẩn bị lắng nghe đảng đại thiếu "Giáo huấn". Toàn bộ thao trường bầu không khí càng là quý dị đến cực hạn, tầm mắt mọi người toàn bộ đều rơi vào lầu canh đỉnh đảng đại thiếu trên người, mặc kệ thấy rõ thấy không rõ lắm, đều không ngoại lệ.

"Các anh em tốt."

"Các anh em cực khổ rồi." Đảng đại thiếu thanh âm nhàn nhạt cũng vang lên theo.

Àm!!!!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người triệt để há hốc mồm, thậm chí rất nhiều người trên mặt né qua một tia sự phẫn nộ. Tuy rằng bọn họ là Đảng gia tư quân, Đảng gia dòng chính, thế nhưng... Đảng đại thiếu hành vi thực sự là quá phận quá đáng, đặc biệt là hấn vang lên trống trận một khắc đó, lẽ nào hấn không biết trống trận tầm quan trọng sao? Lẽ nào hấn đây là đang trêu cợt tất cả mọi người sao?

Khốn kiếp!!

Đáng ghét, đáng ghét!!

Hấn không thể tha thứ...

"Các anh em, các người đều là khá lắm, cho tới nay vì là đế quốc, vì là Đảng gia nhần nhục chịu khó. Ngày hôm nay là thiếu gia ta đại hi, đại hi sao tự nhiên không thể thất lễ các anh em không phải? Vì lẽ đó, thiếu gia ngày hôm nay đem mọi người mời tới ni chính là muốn xin mọi người uống một chén thiếu gia rượu mừng." Một giây sau, không nhìn tất cả mọi người cái kia phẫn nộ ánh mắt, Đảng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Cái gì?"

"Uống rượu mừng?"

"Liền vì mời chúng ta uống rượu mừng người lại vang lên trống trận?"

"Khốn kiếp..."

"Khốn nạn..."

Nhất thời, toàn bộ thao trường bên trên một mảnh ồn ào. Không có ai bởi vì đảng đại thiếu hảo ý cảm thấy cảm kích, ngược lại tất cả mọi người đều cảm thấy vô hạn sự phẫn nộ. Dùng trống trận tới mời Đế đô hết thảy tướng sĩ uống rượu mừng? Bọn họ là quân nhân, chết trận sa trường bọn họ không sợ.

Trống trận là cái gì?

Vậy thì như quân hồn giống như vậy, kịch liệt sĩ khí, nhen lửa chiến ý tác dụng, bây giờ đảng đại thiếu hành vi không thể nghi ngờ là khinh nhờn bọn họ quân hồn. Đùa giỡn, này trống trận là có thể cho người tùy tiện chơi phải không? Thực sự là quá phận quá đáng, quá phận quá đáng. Liền ngay cả Đảng

Chiến Thiên, Từ Thiên Hào, Tàn Minh chờ người sắc mặt cũng khó coi đến cực hạn, đương nhiên bọn họ càng nhiều chính là bất đắc dĩ, ai kêu Đằng Viêm là thiếu niên hư đây? Hắn công tử bột đã xưng tên. Đằng đại thiếu nhất thời chọc giận tất cả mọi người, để trước mắt thao trường một mảnh ồn ào, nghị luận sôi nổi, tức giận mắng không ngừng, đối với đằng đại thiếu ác tính càng là phần nộ đến cực hạn.

"Yên lặng một chút, yên lặng một chút, đại gia đều yên lặng một chút." Cảm thụ thao trường bên trên hỗn loạn tình cảnh, đằng đại thiếu thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Ma túy, đều cho thiếu gia yên lặng một chút, thiếu gia lời còn chưa nói hết đây, àm ỉ cái gì thế. Ma túy, vẫn là quân nhân đây, các người có kỷ luật hay không, có hiểu quy củ hay không? Ta thảo..." Cảm thụ không có ai để ý của chính mình, Đằng Viêm gầm lên giận dữ vang lên. Lập tức càng là trực tiếp đem bên chân một cái dùi trống cho đá ra ngoài, trực tiếp rơi vào cái kia vạn người thao trường bên trên.

Àm!!!

Đằng Viêm nhất thời để trước mắt mấy vạn binh sĩ lửa giận càng là tăng lên trên một nấc thang.

Giận không nhịn nổi!!!

"Đại gia yên lặng một chút, xem tiểu tử thú này cứu lại còn có cái gì muốn nói." Vào lúc này, Đằng Chiến Thiên tay giương lên cái kia sắc bén âm thanh cũng vang lên theo, có điều hắn trong giọng nói nhưng biểu lộ một tia không có một chút nào che giấu lửa giận. Nhưng cũng bởi như thế vượt lên trước mắt mấy vạn quân nhân đầy lòng lửa giận, để trước mắt toàn bộ thao trường lại một lần nữa bình tĩnh lại.

"Ta thảo... Rốt cục yên tĩnh." Đằng đại thiếu oán giận một câu.

"Đại gia nên đều biết ngày hôm nay là thiếu gia ta ngày vui, nhưng là đây... Đại gia có thể sẽ nghĩ đến ngày hôm nay là thiếu gia ngày vui, thiếu gia ta nên vội vã đi động phòng mới đúng đây, tại sao chạy tới nơi này gõ trống trận đây? Đây mẹ nhà hắn không phải đầu để con lừa đập sao? Các người nói đúng hay không?" Đằng Viêm thần nhiên nói.

"Chẳng lẽ không thật không?" Mọi người một trận khinh bỉ.

"Ai... Các anh em các người là không biết thiếu gia khó xử a. MB, ngay ở vừa nãy Liễu Chân cùng Từ Vân Nhi cái kia hai cái tiện nhân dĩ nhiên xếp đặt thiếu gia một đạo, Từ Vân Nhi con tiện nhân kia, dĩ nhiên nói thiếu gia ta cường gian nàng? Ta thảo, thiếu gia ta đàn ông ưu tú như vậy muốn em gái còn không phải một trào một đám lớn, sẽ đi cường gian nàng? Các người nói đúng hay không? Chuyện này quả thật chính là vô nghĩa. Có điều không có cách nào a... Tiện nhân kia có người làm chỗ dựa a, này không ít gia bị bọn họ * đến muốn rời khỏi Đế đô. Ai, các anh em a, các người bây giờ còn có thể nhìn thấy thiếu gia, nhưng là các người ngày mai sẽ không nhìn thấy thiếu gia ta. Thiếu gia ta vậy cũng là là cùng đại gia cáo biệt, các người nói thiếu gia ta uất ức không?" Đằng Viêm một mặt oán giận nói rằng.

"Cái gì?" Đằng Viêm dứt lời, toàn bộ thao trường đều sôi trào.

Từ Vân Nhi là ai?

Liễu Chân là ai?

Một công chúa, một hoàng phi, bọn họ hãm hại đằng đại thiếu? Hơn nữa còn đem đằng đại thiếu đuổi ra Đế đô? Tuy rằng bọn họ có chút không tin đằng đại thiếu, dù sao lấy đằng đại thiếu ác danh, hắn cường gian công chúa cũng không phải cái gì chuyện không thể nào. Thế nhưng... Đối phương dĩ nhiên đem đằng đại thiếu đuổi ra Đế đô? Tuy rằng bọn họ cũng không thích đằng đại thiếu, thế nhưng đằng đại thiếu bất kể nói thế nào cũng là Đằng gia Đại thiếu gia, ba đời huyết mạch duy nhất, hoàng thất dĩ nhiên đem đằng đại thiếu đuổi ra để cung?

Lửa giận nổ lớn mà lên!!

Xoạt xoạt xoạt...,

Mấy vạn binh sĩ, cái kia lăng liệt ánh mắt toàn bộ rơi vào Từ Thiên Hào trên người, dưới cái nhìn của bọn họ, có người cho Từ Vân Nhi cùng Liễu Chân chỗ dựa cái kia ngoại trừ Từ Thiên Hào còn có thể là ai? Các binh sĩ giờ khắc này lửa giận trong lòng đã cấp tốc tiêu thăng đến cực hạn, đem đằng đại thiếu đuổi ra Đế đô, đây tuyệt đối muốn so với đằng đại thiếu vang lên trống trận còn nghiêm trọng hơn, dù sao đằng đại thiếu nhưng là Đằng gia ba đời huyết mạch duy nhất a, đằng đại thiếu muốn chết không cần thận chết ở bên ngoài, cái kia Đằng gia liền tuyệt hậu a.

Đương nhiên này cùng đằng đại thiếu không quan hệ, nếu như đằng đại thiếu chỉ là người bình thường, hắn bị đuổi ra Đế đô, cái kia phỏng chừng những binh sĩ này đều muốn phát cờ hò reo chúc mừng. Đáng tiếc, đằng đại thiếu ngoại trừ là Đế đô thiếu niên hư ở ngoài vẫn là Đằng gia đại thiếu a, binh sĩ lửa giận chỉ là bởi vì Đằng gia lợi ích.

Tất cả, lấy Đằng gia làm chủ.

Binh sĩ đối với Đằng Viêm lửa giận trong nháy mắt bị chuyển đến Từ Thiên Hào trên người, chuyển đến hoàng thất trên người.

"Chuyện này..." Đằng Viêm, đặc biệt là cái kia mấy vạn binh sĩ ánh mắt sắc bén để Từ Thiên Hào không khỏi sửng sốt, một mặt lúng túng cùng cười khổ; Đằng Chiến Thiên chờ người cũng là như thế, từng cái từng cái trong lòng thất kinh. Lẽ nào đằng đại thiếu là muốn nhờ vào đó đến phản kích? Để cho mình ở lại Đế đô? Nếu như là như vậy, như vậy hắn vang lên trống trận cũng liền có thể giải thích thông.

"Hả?" Nhưng mà, Đẳng Viêm bên người Tần Phi Nguyệt cũng bởi vậy cũng sợ, cái kia kinh hãi ánh mắt không khỏi rơi vào Đẳng Viêm trên người. Nàng trước chỉ là đồng ý Tần Minh ngày hôm nay liền gả cho Đẳng Viêm, thế nhưng nàng nhưng lại không biết đấng đại thiếu bị đuổi ra Đế đô sự tình. Giờ khắc này, nghe Đẳng Viêm vừa nói như thế, trong lòng nàng trước nghi hoặc cũng là giải quyết dễ dàng. Hay là, hẳn là không thể làm gì, cho nên mới vang lên trống trận, tập hợp Đẳng gia sức mạnh, khiến cho mình có thể tiếp tục ở lại Đế đô.

Đáng tiếc...

Nhất định tất cả mọi người đều muốn sai rồi, tất cả mọi người cũng đều đánh giá thấp đấng đại thiếu.

"Ha ha ha, có điều thiếu gia ta thông minh, biết lập tức liền muốn rời khỏi Đế đô, này không ít gia ta cho Liễu Chân tiện nhân kia nói ra một yêu cầu, vậy thì là ngày hôm nay lập tức liền cưới vợ Tần đại tiểu thư. Tần đại tiểu thư mọi người đều biết chứ? Vậy cũng là Đế đô đệ nhất mỹ nữ a, thiếu gia ta muốn lấy được nàng đã không phải một ngày hai ngày, ngày hôm nay rốt cục có thể cưới hẳn làm vợ, thiếu gia ta tâm tình vào giờ khắc này, chà chà, kê động a... Có câu nói: Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quý cũng phong lưu." Sau một khắc, Đẳng Viêm cái kia thanh âm hưng phấn vang lên, Từ Thiên Hào chờ người càng là có thể thấy rõ ràng hàng này vừa nói còn một bên sát ngum nước.

"Ngạch..." Mấy vạn binh sĩ không khỏi cũng sợ, theo mặc dù là một mặt căm ghét.

Đều bị đuổi ra Đế đô người còn muốn nữ nhân??

Đều bị đuổi ra Đế đô người còn nhạc đi ra??

Ngốc *!!

Không có thuốc nào cứu được!!!

"Hả?" Mà Từ Thiên Hào chờ người càng là không rõ, lẽ nào hẳn vang lên trống trận không phải như bọn họ trước suy nghĩ như vậy? Dù sao nếu như hẳn là muốn nhờ vào đó để cho mình ở lại Đế đô nên thừa dịp vừa này thế, sau đó ở quạt gió thổi lửa một hồi, hay là còn có thể. Nhưng bây giờ thì sao? Lập tức... Tất cả mọi người cũng đều thoải mái, từng cái từng cái âm thầm lắc đầu, dù sao đấng đại thiếu không phải bọn họ, nào có bọn họ như vậy tâm cơ a, hẳn có thể nghĩ tới đến những này?

Đẳng Viêm bên người, Tần Phi Nguyệt càng là chau mày, nàng bây giờ đã càng ngày càng xem không hiểu bên người thiếu niên này.

"Nhìn thấy chưa? Đây chính là thiếu gia lão bà, Tần Phi Nguyệt, các người sau đó Thiếu phu nhân, đẹp dễ chứ? Chà chà, xem thiếu gia ta đều chảy nước miếng, hẳn không thể lập tức vào động phòng..." Đẳng Viêm nói một cái ôm đồm quá Tần Phi Nguyệt, tay phải khoát lên nàng trên vai, làm cho nàng tựa ở bên cạnh chính mình, đối với này, Tần Phi Nguyệt không có một chút nào chống cự, chỉ là lộ ra một tia ngưng ngưng, dù sao nàng cũng là lần thứ nhất bị một người đàn ông ôm.

"Nhưng mà..." Một giây sau, Đẳng Viêm trầm giọng nói.

"Các anh em nên đều biết Phi Nguyệt vậy cũng là Đế đô đệ nhất mỹ nữ a, muốn nói là trước đây thiếu gia khẳng định hài lòng mười ngày mười đêm không xuống giường." Đẳng Viêm thanh âm nhân nhạ vang lên, để tất cả mọi người tại chỗ không khỏi một trận phát tím, mười ngày mười đêm không xuống giường? Đấng đại thiếu, người có cái kia năng lực sao? Chính là Đẳng Viêm bên người Tần Phi Nguyệt cũng là không nhịn được một trận ngưng ngưng.

"Đáng tiếc lúc này không giống ngày xưa a, lão bà quá xinh đẹp vậy cũng là phiền phức."

"Thiếu gia rất khổ não a." Đẳng Viêm lắc lắc đầu, một mặt muốn ăn đòn thờ dài nói, lão bà đẹp dễ nếu như người khác cái kia vụng trộm nhạc còn không được, hẳn ngược lại tốt, đúng là khổ não lên. Khắp nơi tràn tất cả mọi người xem ra, đấng đại thiếu này nói rõ chính là ở khoe khoang, há hê.

"Khô não cái gì đây? Bằng thiếu gia thủ đoạn tự nhiên có thể làm cho Phi Nguyệt đối với thiếu gia khẳng định một mực, không đi để ý tới nam nhân khác. Nhưng là... Các người đều biết thiếu gia lập tức liền muốn rời khỏi, Phi Nguyệt nói thế nào cũng là Đế đô đệ nhất mỹ nữ, trước đây người theo đuổi liền không thiếu, thiếu gia muốn ở cái kia còn nói được, thiếu gia nếu như vừa đi, chuyện này... Những kia ong bướm tuyệt đối sẽ không bỏ qua, nhất định sẽ cả ngày dây dưa Phi Nguyệt. Có câu nói không sợ bị ăn trộm chỉ sợ bị trộm nhớ, thiếu gia ta cũng không muốn bị người kẻ bị cầm sừng a, hơn nữa Phi Nguyệt một tay trời gả không chặt lực lượng nữ nhân làm sao đến đối kháng những này ong bướm?"

"Thiếu gia rất khổ não, cũng rất hồ thẹn. Thiếu gia cảm giác xin lỗi Phi Nguyệt a... Cưới nàng nhưng không thể cho nàng hạnh phúc sinh hoạt." Đẳng Viêm một mặt hồ thẹn nói rằng. Để trước mắt bầu không khí trong nháy mắt biến đổi, trong lòng của tất cả mọi người cũng đều là sợ hãi, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn đấng đại thiếu. Lúc nào đấng đại thiếu đổi tính? Dĩ nhiên sẽ vì người khác cân nhắc? Này không đúng vậy, này không phải đấng đại thiếu phong cách a. Chính là Tần Phi Nguyệt cũng là sợ hãi, quay đầu qua, ánh mắt kinh ngạc rơi vào Đẳng Viêm trên người, một khắc đó nàng thậm chí cảm nhận được Đẳng Viêm trong ánh mắt cái kia chợt lóe lên chân tình biểu lộ, tâm không khỏi hơi một trận co rúm.

"Vì lẽ đó, thiếu gia làm một quyết định." Một giây sau, Đẳng Viêm một mặt nghiêm nghị nói rằng, trên mặt càng là mang theo một tia kiên nghị.

Quyết định?

Quyết định gì?

Mọi người cái kia kinh ngạc, hiểu kỳ ánh mắt toàn bộ rơi vào Đẳng Viêm trên người, mang theo một tia kinh ngạc. Thậm chí, Từ Thiên Hào, Đẳng Chiến

Thiên, Tần Minh, Tần Phi Nguyệt những người này cũng đều không ngoại lệ, bọn họ thậm chí cảm giác, đảng đại thiếu nói rồi phí lời nhiều như vậy, vì là chính là hấn quyết định này.

Hàng này lại muốn làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Chủ nhà họ Đảng —— Tần Phi Nguyệt

PrevNext

Quyết định?

Quyết định gì??

Vào giờ phút này, toàn bộ thao trường, mấy vạn người, bao quát Đảng Viêm bên người Tần Phi Nguyệt, tất cả mọi người đều nhìn chòng chọc vào đảng đại thiếu, không biết đảng đại thiếu đến tột cùng làm quyết định gì. Mà đảng đại thiếu đối với tất cả những thứ này, đối với này "Muôn người chú ý" một màn tựa hồ cũng không chút nào để ý, trên mặt vẫn mang theo trước loại kia thần sắc kiên nghị.

"Ma tủy thiếu gia nữ nhân làm sao có thể bị người bắt nạt? Vì lẽ đó, thiếu gia quyết định từ nay về sau các người... Đều muốn thay thế thiếu gia bảo vệ tốt Phi Nguyệt, đây là thiếu gia nghĩ đến rất lâu mới làm quyết định. Ma tủy nếu như cái nào tên gia hỏa có mắt không trông dám đánh Phi Nguyệt chủ ý, các người không cần cùng thiếu gia khách khí, cho thiếu gia ta đem hấn vào chỗ chết đánh, đánh chết đánh cho tàn phế." Đảng Viêm chăm chú ôm Tần Phi Nguyệt, sau đó một mặt oán giận kiên nghị nói.

"Chuyện này..." Tất cả mọi người kinh ngạc, kinh hãi ánh mắt nhìn Đảng Viêm, khóe miệng không khỏi hơi co quắp một trận. Người triệu tập nhiều như vậy người chính là vì đề quân đội của đế quốc đến bảo vệ người đàn bà của người? Để người không bị người kẻ bị cầm tù? Mà Đảng Chiến Thiên, Từ Thiên Hào đám người sắc mặt càng là khó coi đến cực hạn, đặc biệt là Tần Minh, Đảng Viêm thực sự là để hấn có loại tan vỡ cảm giác, hấn làm sao nghe thật giống không phải để những binh sĩ này đến bảo vệ Tần Phi Nguyệt, mà là để bọn họ giám thị Tần Phi Nguyệt không cho nàng quá trốn a?

Khốn kiếp!!

Đảng Viêm để những binh sĩ này càng thêm sự phẫn nộ. Bọn họ là Đảng gia quân đội này không sai, bọn họ cống hiến cho đế quốc, cống hiến cho Đảng gia này đều không sai. Thế nhưng, bọn họ vẫn là quân nhân, bọn họ không phải để dùng cho người đảng đại thiếu bảo vệ nữ nhân.

Quyết định?

Bảo vệ người đàn bà của người?

Đây là cái gì chó má quyết định a?

Người cho người là ai?

Chúng ta dựa vào cái gì giúp người bảo vệ người đàn bà của người??

Nộ!!

Giận không nhịn nổi!!!

"Tiểu tử thú, người nháo đủ chưa? Lập tức cho lão tử lăn xuống đến." Thao trường bên trên, Đảng Chiến Thiên sắc mặt đã không thể dùng bất luận cái nào từ để hình dung, hấn cái kia phẫn nộ rít gào trực tiếp vang lên.

"Nhị thúc, ta chờ động phòng cũng không vội, người gấp cái gì a? Chờ ta nói hết lời trước tiên." Đối mặt Đảng Chiến Thiên rít gào, Đảng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, lập tức không tiếp tục đề ý Đảng Chiến Thiên "Các anh em, thiếu gia ta biết để cho các người bảo vệ Phi Nguyệt này có chút không hợp lý, dù sao các người là Đảng gia người, không phải ta Đảng Viêm người, không cần thiết vì là thiếu gia ta một người phục vụ, vì lẽ đó thiếu gia ta quyết định..." Đảng Viêm nói dừng lại một chút, "Từ nay về sau, Phi Nguyệt chính là ta chủ nhà họ Đảng, toàn bộ Đảng gia đều muốn nghe nàng hiệu lệnh."

"Cái gì?"

Đặng Viêm dứt lời dưới, toàn bộ thao trường bên trên hoàn toàn tĩnh mịch. Phảng phất một viên bom nặng cân bao phủ tất cả mọi người giống như vậy, toàn bộ bầu không khí cũng trong nháy mắt trở nên vô hạn quỷ dị, tất cả mọi người cái kia ánh mắt khiếp sợ nhìn Đặng Viêm, từng cái từng cái triệt để há hốc mồm. Không chỉ có là những binh sĩ kia, chính là Đặng Chiến Thiên chờ người cũng không ngoại lệ.

Đặng Chiến Thiên đại ra!!

Từ Thiên Hào cũng đại ra!!

Tần Minh há hốc mồm!!

Tần Phi Nguyệt chấn kinh rồi!!

Chủ nhà họ Đặng đó là cái gì?

Chủ nhà họ Đặng đó là toàn bộ Đặng gia người nắm quyền, ở Đặng gia là chí cao vô thượng tồn tại. Quan trọng nhất trở thành chủ nhà họ Đặng liền đại biểu nòng cốt tiếp quản phủ tướng quân, không cần được hoàng thất gia phong trực tiếp trở thành đế quốc tướng quân, hiệu lệnh Đặng gia khống chế cái kia đế quốc hai phần ba quân đội, những người này chỉ nghe từ Đặng gia gia tộc một người hiệu lệnh, liền ngay cả Đặng Chiến Thiên này Đặng gia hai cũng không được. Có thể nói, chủ nhà họ Đặng ở toàn bộ đế quốc vậy thì là dưới một người trên vạn vạn người tồn tại, ngoại trừ hoàng thất đế hoàng ở ngoài, không ai bằng.

Bây giờ đây?

Đặng đại thiếu lại muốn đem chủ nhà họ Đặng vị trí truyền cho Tần Phi Nguyệt? Là, nàng là người đang đại thiếu lão bà này không sai, thế nhưng nàng chỉ là một họ khác người vợ mà thôi, nói trắng ra chỉ là một người ngoài, dựa vào cái gì đem chủ nhà họ Đặng vị trí truyền cho một người ngoài? Này không thì tương đương với đem toàn bộ Đặng gia qua tay tặng người sao?

Hồ đồ, quả thực chính là hồ đồ.

Còn có, người đang đại thiếu dựa vào cái gì đem chủ nhà họ Đặng vị trí truyền cho Tần Phi Nguyệt? Phải biết bây giờ chủ nhà họ Đặng nhưng là Đặng lão gia tử, không có hân mở miệng, ai đều là vô hiệu, gia truyền chủ vị trí? Đế quốc ngôi cửu ngũ Từ Thiên Hào không được, Đặng Chiến Thiên không được, người Đặng Viêm càng là không được.

"Tiểu tử thú, người nháo đủ chưa?" Đặng Chiến Thiên nhanh Khí Bạo.

"Nháo? Nhị thúc ta có thể không nháo." Đặng Viêm ngượng ngùng nói rằng.

"Người ma tủy, người còn không nháo? Gia chủ vị trí là người nói truyền cho ai liền truyền cho ai sao?" Đặng Chiến Thiên phẫn nộ tiếng gầm gừ vang lên, thời khắc này hân đối với đang đại thiếu đã xem như là triệt để thất vọng rồi, cái tên này đã không cứu, dĩ nhiên vì một người phụ nữ đem toàn bộ Đặng gia đều qua tay tặng người? Hân đây là muốn làm gì? Hân đây là muốn đem Đặng gia cho triệt để bại quang a. Này nếu để cho Đặng lão gia tử biết đến thoạt có thể hay không đem lão nhân gia người trực tiếp cho tươi sống tức chết.

Đặng Chiến Thiên như vậy, Từ Thiên Hào cùng Tần Minh cũng không ngoại lệ, đang đại thiếu công tử bột thực sự là đã không thể cứu chữa, dĩ nhiên đem cả gia tộc qua tay tặng người? Cho dù Tần Phi Nguyệt là con gái của chính mình, đang đại thiếu muốn đem Đặng gia đưa cho Tần Phi Nguyệt, Tần Minh cũng không có một chút nào lưu ý, dưới cái nhìn của hân Đặng Viêm đây chính là hồ đồ, dù sao điều này có thể là hân định đoạt?

"Ai nói ta nói không tính?" Đặng Viêm không cam lòng nói.

"Người..." Đặng Chiến Thiên tức giận thân thể chỉ run rẩy.

"Nhị thúc, ta không phải là đùa giỡn, ta nhưng là nói thật sự, việc này ta suy nghĩ thật lâu, Phi Nguyệt như thế đẹp để nếu như không điểm thù đoạn sau đó được bắt nạt làm sao bây giờ? Người xem đây là cái gì?" Một giây sau, Đặng Viêm nói trực tiếp từ trên người lấy ra một khối lệnh bài màu vàng óng, sau đó nâng tay lên hiện ra trong tầm mắt của mọi người. Lệnh bài có một bàn tay to nhỏ, toàn thân màu vàng, là dùng thuần hoàng kim chế tạo, ở lệnh bài bên trên càng là có một ít Long Văn đồ án, ở lệnh bài chính diện là một đấng tự, khiến cho bài mặt trái nhưng là một đem tự.

"Tướng quân lệnh!!" Ba chữ không khỏi từ Đặng Chiến Thiên trong miệng vang lên.

"Tướng quân lệnh!!" Không chỉ có là Đặng Chiến Thiên, chính là từ ngàn được, Tần Minh, còn có tất cả mọi người tại chỗ cũng không nhận được một tiếng thét kinh hãi, cái kia ánh mắt sắc bén đều nhìn chòng chọc vào Đặng Viêm trong tay lệnh bài màu vàng óng bên trên. Tướng quân lệnh, không sai, Đặng Viêm lệnh bài trong tay chính là tướng quân lệnh, chủ nhà họ Đặng lệnh bài, đế quốc tướng quân lệnh bài. Ai chương quản tướng quân lệnh chính là chủ nhà họ Đặng, đế quốc tướng quân, chương quản Đặng gia cùng đế quốc hai phần ba quân đội.

"Khốn nạn, người liền tướng quân lệnh cũng dám thâu?" Sau một khắc, Đặng Chiến Thiên cái kia tức giận thanh âm vang lên, hân hai mắt nhìn chòng chọc vào Đặng Viêm, song quyền nắm chặt, thân thể tức giận run.

Tướng quân lệnh tầm quan trọng đó là không thể nghi ngờ, hơn nữa tướng quân lệnh vẫn luôn là do Đặng lão gia tử chương quản, lúc này xuất hiện ở Đặng Viêm trong tay, cái kia không phải hân thâu đến còn có thể là làm sao đến? Không chỉ có là Đặng Chiến Thiên cho là như thế, chính là ở đây cái

khác tất cả mọi người cũng đều là cho là như thế. Đẳng lão gia tử sẽ đem tướng quân lệnh cho Đẳng Viêm? Cái kia làm sao có khả năng, cho dù Đẳng lão gia tử như thế nào đi nữa bảo vệ Đẳng Viêm, cũng không thể đem tướng quân lệnh cho hắn, Đẳng lão gia tử cũng không phải không biết này thiếu niên hư bản tính, đem tướng quân lệnh cho hắn cái kia không thể nghi ngờ chính là ở chôn vùi toàn bộ Đẳng gia, Đẳng lão gia tử sẽ làm như vậy? Căn bản là không thể.

"Thâu?" Đẳng Viêm sững sờ.

"Nhị thúc, lệnh bài kia nhưng là gia gia bế quan trước tự mình giao cho ta, làm sao có khả năng là thâu?" Đẳng Viêm một mặt oán giận nói rằng.

"Người làm Nhị thúc ba tuổi hải tử sao, lão gia tử sẽ đem tướng quân lệnh cho người? Người nói lời này ai tin?" Đẳng Chiến Thiên cả giận nói.

"Gia gia cho ta lệnh bài thời điểm nhưng là thật là nhiều người đều nhìn thấy, a Phúc là một, nam thúc cũng biết." Nghe vậy, Đẳng Viêm không có một chút nào lưu ý, mà là nhướn nhướn nói rằng. Trong miệng hắn a Phúc tự nhiên là cái kia hơn 200 cân tên Béo, hắn đẳng đại thiếu tâm phúc. Nếu như Đẳng Viêm chỉ nói là a Phúc nhìn thấy cái kia đương nhiên sẽ không có người tin tưởng, thế nhưng... Đẳng Viêm trong miệng nam thúc liền không giống nhau, hắn là Đẳng lão gia tử tâm phúc, từng đi theo Đẳng lão gia tử chinh chiến sa trường, một tiếng chinh chiến. Bây giờ, càng là toàn bộ Đẳng gia Đại tổng quản, ở Đẳng gia hắn tuyệt đối là Đẳng lão gia tử chỉ loại kém nhất người, nếu như hắn làm chứng, vậy thì giả không được. Nhưng là, sao có thể có chuyện đó?

"Tiểu thiếu gia nói không sai, tướng quân lệnh là lão gia tử tay giao cho hắn, hơn nữa lão gia cũng nói rồi tiểu thiếu gia có quyền quyết định sắp xếp như thế nào tướng quân lệnh, Đẳng gia tất cả mọi người nhất định phải vâng theo, người trái lệnh trực xuất Đẳng gia." Ngay ở Đẳng Viêm dứt lời, tất cả con tin nghi thời điểm, Đẳng gia bên trong tòa phủ đệ đột nhiên vang lên một tiếng nói già nua, thanh âm này vang vọng ở toàn bộ Đẳng gia, vang vọng ở tất cả mọi người trong đầu.

"Nam thúc?" Tất cả mọi người lần thứ hai sững sờ.

"Chuyện này..." Một giây sau, tất cả mọi người đều há hốc mồm.

"Nam thúc, sao có thể có chuyện đó?" Đẳng Chiến Thiên nhìn âm thanh khỏi nguồn phương hướng, cái kia không cam lòng âm thanh không khỏi vang lên. Đáng tiếc, đối phương căn bản cũng không có đáp lại hắn, tựa hồ cũng chỉ là vì giúp Đẳng Viêm làm chứng mà thôi, nhiệm vụ của hắn hoàn thành liền cũng sẽ không bao giờ hỏi đến những chuyện khác.

"Chuyện này..."

"Cũng nghe được chứ? Lệnh bài kia nhưng là gia gia tự tay cho ta, ta có quyền quyết định xử trí như thế nào, hiện tại ta liền giao nó cho Phi Nguyệt, từ nay về sau Phi Nguyệt chính là chủ nhà họ Đẳng. Đẳng gia tất cả mọi người đều phải muốn nghe từ Phi Nguyệt hiệu lệnh. Ai nếu không nghe, gia pháp hầu hạ." Lúc này, Đẳng Viêm cái kia đặc ý thanh âm vang lên, một mặt muốn ăn đòn dạng. Nhưng trong lòng hắn nhưng là một phen khác cảnh tượng: "Hừ, muốn ngăn cản Đẳng gia cùng Tần gia thông gia? Cái kia thiếu gia liền cho các người làm triệt để một điểm, để Tần Phi Nguyệt làm chủ nhà họ Đẳng, thứ này cũng ngang với đem Tần gia cùng Đẳng gia triệt để trời ở cùng nhau. Sau đó, ai muốn gây xích mích Đẳng gia cùng Tần gia trong lúc đó quan hệ cũng không tiếp tục khả năng, dù sao... Tần Phi Nguyệt là Tần gia thiên chi kiều nữ, bây giờ nàng càng là Đẳng gia gia chủ, Tần Minh cái này chủ nhà họ Tần luôn không khả năng cùng con gái của chính mình đối nghịch chứ? Các người muốn hại? Chỗ yếu thiếu gia, thiếu gia liền buồn nôn chết các người."

"Chuyện này..." Đẳng Viêm làm cho tất cả mọi người đều chấn kinh rồi, há hốc mồm, từng cái từng cái người xem ta, ta xem người, không biết làm sao.

"Phi Nguyệt, đồ chơi này cho người, người có thể phải cố gắng bảo quản a, coi như chúng ta tín vật đính ước, sau đó nếu ai không nghe người, vậy người liền mạnh mẽ giáo huấn hắn, không cần cho tướng công ta mặt mũi." Lập tức, ngay ở trước mặt mấy vạn người trước mặt, đẳng đại thiếu trực tiếp cầm trong tay tướng quân lệnh nhét vào Tần Phi Nguyệt trong tay, đồng thời một mặt nhu tình nói rằng. Đương nhiên, đẳng đại thiếu cũng không lo lắng Tần Phi Nguyệt sẽ làm ra cái gì xin lỗi đẳng gia sự tình, coi như nàng dám, nàng cũng không có năng lực này, dù sao tướng quân lệnh chỉ là một tượng trưng, mà Đẳng lão gia tử mới là Đẳng gia chân chính Định Hải Thần Châm, Đẳng lão gia tử vừa ra, người có tướng quân lệnh cũng không có. Đẳng Viêm hiện tại muốn chính là mình loại thái độ này, nói cho tất cả mọi người, từ hôm nay sau Tần gia tiểu thư chính là chủ nhà họ Đẳng, hắn Đẳng Viêm đem toàn bộ Đẳng gia đưa cho mình lão bà.

"Ta..." Tần Phi Nguyệt há hốc mồm, nàng triệt để há hốc mồm, nàng cũng không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra, cảm thụ trong tay cái kia "Nặng trình trịch" tướng quân lệnh, lại xem trước mặt đẳng đại thiếu cái kia một mặt muốn ăn đòn dáng vẻ. Cho dù lòng tin nàng vượt xa người thường, xử sự làm sao thông dong, thời khắc này nàng đều không thể bình tĩnh. Hắn dĩ nhiên đem tướng quân lệnh cho mình, hắn dĩ nhiên đem toàn bộ Đẳng gia đưa cho mình? Chuyện này... Dù là Tần Phi Nguyệt thiên tư thông minh, lúc này cũng không làm rõ được đẳng đại thiếu đến tột cùng phải làm gì.

"Các người còn lo lắng cái gì? Còn không mau tới bái kiến đời mới gia chủ? Vẫn là nói các người không biết người tướng quân này khiến đại diện cho cái gì? Thấy khiến như gặp người, lẽ nào các người đều quên rồi sao?" Đẳng Viêm không tiếp tục đề ý một mặt đại ra cùng khiếp sợ Tần Phi Nguyệt, trực tiếp quay về thao trường bên trên mấy vạn người hết lớn.

"Bái kiến tướng quân!!"

"Bái kiến gia chủ!!"

Thời khắc này, không còn người chần chờ!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đêm không ngủ, giết người dạ

PrevNext

Bái kiến tướng quân!!!

Bái kiến gia chủ!!!

To lớn thao trường bên trên, ngoại trừ Đẳng Chiến Thiên, Tử Thiên Hào, Tần Minh, còn có một chút hôm nay tới tham gia hôn lễ quyền quý ở ngoài, những người khác toàn bộ bán quỳ trên mặt đất, quay về lầu canh đỉnh Tần Phi Nguyệt la lên, cái kia tiếng hô phá vỡ Thương Khung: Những người này ngoại trừ quân đội của đế quốc chính là Đẳng gia dòng chính, bọn họ có bọn họ ngạo khí, bọn họ có bọn họ thủ vững, tuy rằng Tần Phi Nguyệt chỉ là một họ khác người vợ, thế nhưng ai kêu trong tay nàng cầm tướng quân lệnh, hơn nữa là đến đến lão gia tử thụ ý; Mặc dù là gián tiếp, thế nhưng cái kia đều không trọng yếu.

Quân lệnh ở tay, vạn đem bái phục;

Thời khắc này, nàng chính là tướng quân của bọn họ;

Thời khắc này, nàng chính là chủ nhà bọn họ;

Thời khắc này, bọn họ thần phục;

Chuyện này...

Cảm thụ trước mắt rộng lớn bầu không khí, nhìn trước mắt trên giáo trường mấy vạn người quỳ rạp xuống trước mặt chính mình, Tần Phi Nguyệt đột nhiên có loại không biết làm sao cảm giác, cảnh tượng như vậy nàng nơi nào từng trải qua? Cho dù nàng là Tần gia Đại tiểu thư cũng không có, huống chi hiện tại vẫn là người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, hơn nữa chính mình vẫn là nhân vật chính. Nàng cái kia mỹ lệ hai mắt không nhìn được rơi vào bên người Đẳng Viêm trên người, nàng tâm càng là mãnh liệt nhảy lên, phảng phất không chịu nổi phần này "Gánh nặng" bình thường; Nàng về mặt càng là đã động lại, triệt để đại ra.

Chủ nhà họ Đẳng?

Ta?

Nàng mộng, nàng triệt để mộng, nàng căn bản không làm rõ ràng được Đẳng Viêm đến tốt cùng muốn làm gì, nàng thật sự rất muốn hiện tại liền lớn tiếng hỏi lên. Chỉ tiếc, nàng vẫn là nhìn xuống, đồng thời cũng không chế tâm tình của chính mình, để cho mình mau chóng khôi phục lại yên lặng.

Chuyện này...

Mà cũng trong lúc đó, Tần Minh cùng Tử Thiên Hào hai người cũng là liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng cái kia kinh hoàng hai mắt toàn bộ rơi vào bên người Đẳng Chiến Thiên trên người.

Đẳng gia cùng Tần gia thông gia đây là đã sớm nhất định định chuyện kế tiếp, hơn nữa còn là Tử Thiên Hào đề nghị, do Tần Minh cùng Đẳng lão gia tử hai người tán thành. Vì là chính là đoàn kết đế quốc sức mạnh, đem toàn bộ đế quốc ngưng tụ thành một luồng thẳng, càng tốt hơn đến đối kháng Thiên Huyền Tông. Nhưng bây giờ thì sao? Bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng đẳng đại thiếu dĩ nhiên trực tiếp quân gia chủ vị trí đưa cho Tần Phi Nguyệt? Nếu như nói trước đẳng đại thiếu bị Liễu Chân * rồi đi Đế đô để bọn họ cảm thấy phần nộ cùng bất đắc dĩ, như vậy giờ khắc này đẳng đại thiếu hành vi nhưng là để bọn họ không biết làm sao. Dù sao... Đẳng đại thiếu hành vi có thể sẽ để nguyên bản dự đoán xuất hiện một chút ngoài ý muốn.

Liên tỷ như... Để Đẳng gia người đối với chuyện này sản sinh khúc mắc.

Đẳng Chiến Thiên, làm Đẳng gia nhị gia. Bây giờ Đẳng gia đại gia cùng tam gia toàn bộ không biết tung tích tình huống, hẳn là có khả năng nhất tiếp nhận Đẳng gia đời tiếp theo gia chủ vị trí. Nhưng bây giờ thì sao? Đẳng lão gia tử dĩ nhiên đem tướng quân lệnh cho Đẳng Viêm, mà bây giờ Đẳng Viêm càng là trước mặt nhiều người như vậy đem tướng quân lệnh, chủ nhà họ Đẳng vị trí truyền cho Tần Phi Nguyệt. Có thể nói Tần Phi Nguyệt chủ nhà họ Đẳng vị trí đã là chuyện chắc như đinh đóng cột, gia chủ vị trí cùng hẳn Đẳng Chiến Thiên tái vô quan hệ. Dưới tình huống như thế Đẳng Chiến Thiên sẽ nghĩ như thế nào?

Chỉ ít... Đẳng Chiến Thiên giờ khắc này sắc mặt liền không dễ nhìn.

Hanh...

Một giây sau, Đằng Chiến Thiên ngẩng đầu liếc mắt nhìn trên đài cao Đằng Viêm cùng Tần Phi Nguyệt, sau đó lạnh rên một tiếng, cái gì cũng không nói lời nào trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi. Tình cảnh này trực tiếp hiển lộ tiếng lòng của hắn, hắn là bất mãn bức nào cùng oán giận. Từ Thiên Hào cùng Tần Minh thấy thế, hai người không dám chậm trễ chút nào trực tiếp đuổi theo, chỉ ít bọn họ cần phải đi động viên một chút Đằng Chiến Thiên, vượt lên một hồi trong lòng hắn khả năng bởi vì chuyện này mà sản sinh khúc mắc. Dù sao, nếu như tùy ý tình thế như thế tiếp tục phát triển, đây đối với toàn bộ ba phe thế lực đoàn kết phi thường bất lợi.

Ha ha...

Lầu canh đình, Đằng Viêm nhìn Đằng Chiến Thiên phẩy tay áo bỏ đi, đáy lòng của hắn cười lạnh một tiếng. Từ vừa nãy hắn liền vẫn nhìn kỹ chính mình này Nhị thúc phản ứng, giờ khắc này nhìn Đằng Chiến Thiên phẩy tay áo bỏ đi, Đằng Viêm cái kia treu tức hai con ngươi nơi sâu xa né qua một tia âm lãnh cùng sắc bén, lập tức liền lại tiêu tan không thấy hình bóng.

"Ha ha ha, sự tình đều giải quyết, thiếu gia ta cũng an tâm, các anh em đêm nay ăn được uống được, thiếu gia ta liền không bồi đại gia, động phòng đi đi..." Đằng Viêm một mặt vui cười, cái kia thanh âm hưng phấn vang lên, lập tức ôm Tần Phi Nguyệt trực tiếp đi vào lầu canh, biến mất trong tầm mắt của mọi người, sau đó lại rời đi lầu canh, lôi kéo Tần Phi Nguyệt hướng về chính mình tân phòng chạy đi. Từ đầu đến cuối, Tần Phi Nguyệt đều không có bất kỳ phản kháng, chỉ có điều nắm trong tay tướng quân lệnh, Tần Phi Nguyệt tâm tình trước nay chưa từng có trầm trọng.

.....

Dạ, lặng yên giáng lâm;

Hoàng hôn hạ xuống, bóng tối bao trùm

Toàn bộ đệ cũng dần dần khôi phục yên tĩnh, an nhàn. Đằng gia bên trong tòa phủ đệ vẫn giăng đèn kết hoa, cũng đã là yến hội tàn tán, tân khách mãn đi. Cái kia náo nhiệt tình cảnh cũng đã tiêu tan không thấy hình bóng, không còn tồn tại nữa, duy nhất lưu lại chỉ có cái kia vui mừng bầu không khí. Mà hôm nay sau khi, Đế đô bên trong chắc chắn lần thứ hai truyền lên một đoạn giai thoại———Đằng gia thiếu niên hư vì là thân dung mạo, Đằng gia cơ nghiệp qua tay người khác; Đằng đại thiếu dũng cảm chắc chắn trong tương lai một quãng thời gian rất dài nhận hết Đế đô tất cả mọi người "Vây đỡ".

Tối nay, nhất định có rất nhiều người bởi vì Tần Phi Nguyệt này Đế đô đệ nhất mỹ nữ trở thành người phụ mà vô cùng đau đớn, trắng đêm khó ngủ;

Tối nay, nhất định có rất nhiều người bởi vì đằng đại thiếu này Đế đô đệ nhất thiếu niên hư đón đầu đại hi mà mờ cò trong bụng, hi rất khó kiên;

Tối nay, nhất định là một khó ngủ đêm;

Đế đô phía tây nam một chỗ trang viên. Đây là một chỗ không có bất kỳ tính đặc thù trang viên, ở toàn bộ trong đế đô không có một ngàn cũng có tám trăm, mà chỗ này trang viên chủ nhân cũng chỉ là một bình thường thương nhân mà thôi, không có bất kỳ không giống, đương nhiên này đều chỉ là mặt ngoài.

Trong trang viên.

Ầm... Đùng... Đùng..

Ầm..

Ở chỗ này trang viên một trong sương phòng, ở cái kia bầu trời đêm yên tĩnh bên dưới, truyền đến từng trận lạnh lạnh vỡ vang lên. Ở trong sương phòng, một người đàn ông tuổi trung niên đầy mặt tức giận, càng là không ngừng đem trong sương phòng một ít trang sức, trang trí toàn bộ nện xuống đất, mạnh mẽ suất thành mảnh vỡ. Tựa hồ, chỉ có như vậy mới có thể phát tiết hắn lửa giận trong lòng. Mà này người đàn ông trung niên không phải người khác, chính là Đằng gia nhị gia —— Đằng Chiến Thiên.

Ở Đằng Chiến Thiên bên người, Liễu Chân một mặt không giãi hoà lo lắng nhìn tức giận Đằng Chiến Thiên. Nếu như có người nhìn thấy hình ảnh trước mắt tuyệt đối sẽ nhìn thấy khiếp sợ. Dù sao, ngày hôm nay ban ngày thời điểm Đằng Chiến Thiên cùng Liễu Chân còn vì Đằng Viêm sự tình tranh đấu đối lập, thế nhưng lúc này ở này từ từ dưới bóng đêm nhưng là gặp nhau ở một chỗ yên lặng trong sương phòng, này bản cũng làm người ta đáng giá hoài nghi.

"Người làm cái gì vậy?" Liễu Chân đột nhiên kéo Đằng Chiến Thiên, một mặt lo lắng lo lắng hỏi.

"Ta hận, ta hận a..." Đằng Chiến Thiên song quyền nắm chặt, bộ mặt thanh kinh nổi lên, gào thét thanh âm vang lên.

Truyện Của Tui . Net "Được rồi, tuy rằng không có giống chúng ta mong muốn kế hoạch như vậy thuận lợi, thế nhưng... Cái kia thiếu niên hư không phải là bị chúng ta đuổi ra Đế đô sao? Cho tới Tần gia người phụ nữ kia tuy rằng nàng đã gả tiến vào Đằng gia, thế nhưng điều này cũng không có gì quá mức. Thiếu niên hư không ở, nàng ở Đằng gia nhiều lắm chính là một không ai nhìn hợp mắt quả phụ mà thôi, Đằng gia cùng Tần gia muốn thông qua thông gia triệt để liên hợp cái kia đã không thể. Mà chúng ta đã thành công giống như vậy, đón lấy chỉ cần chúng ta nắm lấy cơ hội, gây xích mích hai nhà trong lúc đó quan hệ là được." Nhìn về mặt dữ tợn, không cam lòng Đằng Chiến Thiên, Liễu Chân khuyên lon thanh âm vang lên. Trên mặt càng là mang theo một tia tự tin cùng hung tàn, phảng phất hết thảy đều ở nàng nắm trong bàn tay.

"Hơn nữa người làm Đẳng gia nhị gia, hiện vào lúc này hoàn toàn có thể lợi dụng Tàn Phi Nguyệt đến làm vãn, này nhất định sẽ để kế hoạch của chúng ta làm ít mà hiệu quả nhiều."

"Nói láo." Đối mặt Liễu Chân khuyên giớ, Đẳng Chiến Thiên cả giận nói.

"Người..." Liễu Chân không khỏi sững sờ.

"Người biết cái gì? Nếu như đúng là như vậy là tốt rồi, người biết cái kia tên rác rưởi hán làm cái gì không?" Ánh mắt sắc bén, phần nộ biểu hiện, Đẳng Chiến Thiên nhìn Liễu Chân cắn răng nói rằng, lời nói của hán hầu như mỗi một chữ đều là từ trong hàm răng đung tới, mà song quyền của hán vẫn chăm chú nắm, hán giờ khắc này thật sự rất tức giận, rất tức giận.

"Hán làm cái gì?" Nhìn Đẳng Chiến Thiên, Liễu Chân trên mặt né qua một tia ngạc nhiên nghi ngờ.

"Phế vật này dĩ nhiên đem chủ nhà họ Đẳng vị trí truyền cho Tàn Phi Nguyệt con tiện nhân kia." Đẳng Chiến Thiên tức giận thanh âm vang lên, nói lời này hán một chương trực tiếp vỗ vào trước mặt trên bàn, trong nháy mắt liền đem cái kia bàn đá đập thành mảnh vỡ, có thể tưởng tượng được hán giờ khắc này tâm cảnh là cỡ nào sự phần nộ.

"Cái gì?" Liễu Chân kinh ngạc thốt lên một tiếng, cái kia ánh mắt không thể tin nhìn Đẳng Chiến Thiên, trên mặt trước loại kia tự tin, âm lãnh trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng, thay vào đó chính là khiếp sợ, là kinh hãi, là khó mà tin nổi.

"Sao có thể có chuyện đó? Chủ nhà họ Đẳng vị trí há lại là hán tên rác rưởi này nói truyền cho ai liền truyền cho ai?"

"Nếu như là hán đó là đương nhiên không được, nhưng là... Cái kia lão bất tử cũng không biết đầu có phải là để con lừa đá, dĩ nhiên đem tướng quân lệnh cho tên rác rưởi này, ngày hôm nay phế vật này vang lên trống trận, đem toàn bộ đế quốc hết thảy Đẳng gia thế lực triệu tập đến thao trường, ngay ở trước mặt mấy vạn người tự tay đem tướng quân lệnh giao cho Tàn Phi Nguyệt trong tay, bây giờ, Tàn Phi Nguyệt chủ nhà họ Đẳng vị trí đã là ngồi vào chỗ của mình. Người nói, ta có thể không khí, ta có thể không nộ sao?" Đẳng Chiến Thiên gần như rít gào thanh âm vang lên, Liễu Chân nghe cả người đều triệt để há hốc mồm, cái này biến cố thực sự là quá to lớn, đại hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ, thậm chí hoàn toàn ở dự liệu của bọn họ ở ngoài.

"Khốn kiếp, sớm biết như vậy, vừa nãy người liền nên trực tiếp giết hán." Đẳng Chiến Thiên cả giận nói.

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

"Làm sao bây giờ? Bây giờ Tàn Phi Nguyệt đã ngồi trên chủ nhà họ Đẳng vị trí, này đã là không cách nào xoay chuyển sự thực, muốn phải tiếp tục gây xích mích tần đẳng hai nhà trong lúc đó quan hệ sẽ không giống trước đây đơn giản như vậy. Tên rác rưởi này hồng rồi chúng ta đại sự tự nhiên không thể dễ tha hán. Rồi đi Đế đô? Hán nghĩ tới nấy." Đẳng Chiến Thiên thanh âm lạnh lùng vang lên, hán cái kia ánh mắt sắc bén bên trong cũng là trong giây lát né qua một tia sắc bén sát ý, giờ khắc này, hán đối với Đẳng Viêm đã động sát niệm.

"Hừ, nếu không cách nào gây xích mích Tần Minh hai nhà, vậy chúng ta liền trực tiếp để hoàng thất cùng Đẳng gia làm lộn tung lên." Sau một khắc, Đẳng Chiến Thiên kiên định thanh âm vang lên.

"Gây xích mích hoàng thất cùng Đẳng gia?" Liễu Chân cả kinh.

"Không sai. Người bây giờ lập tức trở lại, điều động một phần đã thần phục chúng ta hoàng thất cao thủ đêm nay đánh giết tên rác rưởi này, chúng ta đến hán một vu oan giá họa, chỉ muốn tên rác rưởi này vừa chết, ta liền có thể làm cho Đẳng gia cùng hoàng thất triệt để làm lộn tung lên." Đẳng Chiến Thiên thanh âm lạnh lùng vang lên, trong ánh mắt càng là lóe lên một tia hung tàn.

"Này có thể không?"

"Có cái gì không thể?"

"Chuyện này..." Liễu Chân kinh ngạc ánh mắt nhìn Đẳng Chiến Thiên rất là không rõ.

"Người có phải là muốn bảo hôm nay tất cả mọi người đều nhìn thấy người cùng Từ Thiên Hào đã làm lộn tung lên? Coi như là người giết tên rác rưởi này cũng cùng hoàng thất không có bất kỳ quan hệ gì?"

"Chẳng lẽ không đúng sao?"

"Hanh... Ở tình huống bình thường khẳng định là như vậy. Thế nhưng, nếu như là người, người sẽ như vậy ngốc ban ngày vừa xảy ra chuyện như vậy, buổi tối liền ra tay đánh giết tên rác rưởi này? Này không phải làm cho tất cả mọi người đều đến hoài nghi người sao? Lẽ nào người liền không thể chờ đến chờ phế vật này rồi đi Đế đô ở động thủ sao?"

"Thứ hai, đến thời điểm chúng ta có thể xin mời tông môn vị kia thiên nhân cảnh cao thủ ra tay, toàn bộ Đế đô chỉ có Đẳng gia, Tàn gia, hoàng thất có thiên nhân cảnh cao thủ. Đẳng gia tự nhiên không thể đối với phế vật này ra tay, còn Tàn gia... Rác rưởi mới vừa đem toàn bộ Đẳng gia đều đưa cho bọn họ Tàn gia, bọn họ sẽ đối với rác rưởi ra tay? Vậy căn bản không thể, cũng nói không thông, như vậy duy nhất còn lại cũng chỉ có hoàng thất. Hơn nữa... Hoàng thất thiên nhân cảnh cao thủ chỉ có Từ Thiên Hào có thể điều động. Dưới tình huống như vậy, người nói hoàng thất có thể hay không là cái thứ nhất đáng giá đối tượng hoài nghi?"

"Đệ tam, đến thời điểm do người tự mình dẫn đội, giết hấn sau khi người cũng không cần về hoàng cung, chúng ta lại tìm cá nhân giả trang người đáng vẽ, sau đó giết nàng, lại hủy diệt dung mạo của nàng, tìm cái bí ẩn một điểm địa phương chôn, đợi được thích hợp thời cơ thời điểm lại sắp xếp người trong lúc lo lắng phát hiện thi thể này. Đến thời điểm người suy nghĩ một chút... Rác rưởi bị giết, chân phi bị giết, cái kia tất cả mọi người sẽ nghĩ như thế nào? Tất cả mọi người khẳng định đều sẽ cho rằng trước người cùng Từ Thiên Hào tranh đấu đối lập vốn là hai người các người diễn một tuồng kịch, vì là chính là cho Từ Thiên Hào giải vây, đáng tiếc Từ Thiên Hào vì bảo thủ bí mật trực tiếp giết người. Đến thời điểm hết thấy đầu mâu đều sẽ chỉ về Từ Thiên Hào."

"Đệ tứ, cũng là điểm trọng yếu nhất, ta là Đảng gia nhị gia, hoàn toàn có thể mượn cơ hội thúc đẩy Đảng gia đối với hoàng thất cừu hận, mà lão gia từ đang bề quan, căn bản không thể đi ra ngăn cản. Đến thời điểm ta đăng cao nhất hô..." Đảng Chiến Thiên một mặt hung tàn tự tin nói rằng, trên mặt càng là mang theo một tia kích động cùng ước mơ, hấn phảng phất đã thấy Đảng gia cùng hoàng thất đánh nhau chết sống tình cảnh.

"Cái kia động cơ giết người đây? Từ Thiên Hào tại sao muốn giết tên rác rưởi này? Không cần thiết a." Liễu Chân sau khi nghe trầm tư một chút hỏi.

"Động cơ giết người? Chúng ta động cơ giết người không phải là hấn Từ Thiên Hào động cơ giết người sao? Gần vua như gần cọp, cái này động cơ giết người dùng ở trên người hấn so với dùng ở chúng ta nơi này càng thêm hợp lý, càng thêm nói thông." Đảng Chiến Thiên tà mị nở nụ cười.

"Được, ta lập tức đi an bài."

"Chờ đã, người an bài xong sau khi đi gặp một hồi Vân nhi, kim hôm sau người thì sẽ không thể tiếp tục ở lại hoàng cung, sau đó hoàng cung sự tình liền giao cho nàng đến làm, nàng là con gái của chúng ta, có một số việc giao cho nàng so với giao cho người khác càng có thể làm cho ta yên tâm." Sau đó, Đảng Chiến Thiên lần thứ hai nói bổ sung.

"Được." Liễu Chân nói liền trực tiếp rời đi.

"Đảng Viêm, hanh... Xấu ta chuyện tốt, vậy cũng chờ quái ta đối với người không khách khí." Liễu Chân sau khi rời đi, Đảng Chiến Thiên lạnh lùng nói một câu, sau đó hấn cũng xoay người rời đi, nơi này không phải chỗ ở lâu, Đảng gia phủ đệ mới là hấn nên đi địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Vì sống sót...

PrevNext

Dưới bóng đêm, bóng người di động;

Trong đêm tối, sát cơ lảng lệt;

Đảng gia phủ tướng quân.

"Ha ha, rốt cục có thể động phòng, đem thiếu gia chúng ta thật khổ cực a." Tần phòng bên trong, cái kia ám muội, thanh âm hưng phấn vang lên. Đảng Viêm si mê hai mắt chăm chú nhìn cái kia lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở giường duyên bên cạnh nghiêng nước nghiêng thành Tần Phi Nguyệt, ánh mắt kia "Sắc bén" phảng phất một con mèo tháng không có ăn uống sói đói nhìn thấy một con không hề có chút sức chống đỡ cừu nhỏ giống như vậy, xoa xoa hai tay từng bước từng bước hướng về cái kia giường lớn B gần, hướng về Tần Phi Nguyệt B gần.

Bầu không khí, ám muội đến cực hạn;

Động tác, tà ác đến cực hạn;

"Người..." Nhìn từng bước từng bước B gần Đảng Viêm, nhìn đối phương cái kia tà mị vẻ mặt, cảm thụ chu vi cái kia ám muội bầu không khí, Tần Phi Nguyệt tâm mãnh liệt mà vừa vội tốc nhảy lên, trong ánh mắt càng là mang theo một tia trước nay chưa từng có hoảng loạn. Nàng biết tiếp đó sẽ xảy ra chuyện gì, nàng từ đáp ứng gã cho đăng đại thiếu một khắc đó cũng đã chuẩn bị kỹ càng. Thế nhưng, nàng dù sao vẫn là một chưa qua nhân sự thiếu nữ mà thôi, vào giờ phút này nàng đầu óc trống rỗng, tầm mắt của nàng bên trong chỉ có một con sói đói, một con muốn một ăn rồi chính mình sói đói.

Nàng ngượng ngùng;

Nàng càng là sợ sệt;

"Mỹ nhân, ta đến rồi." Dứt lời, Đẳng Viêm như một con sói đói chụp mồi, trực tiếp hướng về Tần Phi Nguyệt nhào tạt mà đi.

"A..." Một tiếng thét kinh hãi thanh từ Tần Phi Nguyệt trong miệng bản năng phát sinh, nàng sợ đến hoa dung thất sắc. Đáng tiếc, trong phút chốc nàng đã bị Đẳng Viêm đè xuống giường. Nàng cái kia óng ánh hai con mắt mang theo một tia hoảng loạn lảng lảng nhìn trước mặt cái kia gần như dán vào chính mình mặt đất khuôn mặt, cảm thụ Đẳng Viêm cái kia dày nặng thân thể, nhịp tim đập của nàng trở nên càng thêm cấp tốc, nàng hô hấp trở nên càng thêm gấp gáp, nàng cái kia trắng nõn mặt đất càng là trong nháy mắt hiện lên một vết ửng hồng. Lý trí biến mất không còn sót lại chút gì, hoảng hốt loạn đến cực hạn, nàng chỉ là bản năng quay đầu qua, không dám nhìn thẳng Đẳng Viêm cái kia cực nóng hai mắt.

Àm ăm ăm!!

Tâm, mãnh liệt nhảy lên;

Ta nên làm gì?

Ta nên làm gì?

Tần Phi Nguyệt đáy lòng cái kia hoảng loạn thanh âm vang lên, về mặt bên trong càng là mang theo một tia do dự. Tuy rằng nàng làm tốt gã cho đẳng đại thiếu chuẩn bị, thế nhưng là không có làm tốt cùng đẳng đại thiếu vượt qua cái kia bước cuối cùng chuẩn bị, hay hoặc là nói nàng lâm trận lùi bước, sợ sệt. Còn nàng trước đối với đẳng đại thiếu nghi kỵ, vào giờ phút này ở loại này bầu không khí cảnh tượng bên dưới cũng sớm đã bị lãng quên không còn một mống, đối mặt thời khắc này, nàng nơi nào còn quan tâm được nhiều như vậy a.

"Người thật sự muốn làm lão bà ta? Nghĩ kỹ?" Một giây sau, Đẳng Viêm cái kia trêu tức thanh âm vang lên.

"A?" Đẳng Viêm để Tần Phi Nguyệt sửng sốt, một tiếng thét kinh hãi vang lên, liền phảng phát một chậu nước lạnh dội ở trên người nàng giống như vậy, làm cho nàng trong nháy mắt khôi phục tỉnh táo. Cái kia một tia hoảng loạn, sợ sệt, do dự cũng trong nháy mắt tiêu tan không thấy hình bóng, thay vào đó chính là một tia kinh ngạc. Nàng cái kia linh động hai con ngươi nhìn trước mặt tuần tú khuôn mặt, trong giây lát sửng sốt. Đúng đấy, ta làm sao đã quên, hần là một lừa dối tất cả mọi người thiên tài, hần không phải thiếu niên hư, hần cũng không hảo sắc, những thứ này đều là giả, hần cưới ta khẳng định cũng là có hần sắp xếp, hần cũng không phải nghĩ... Trong nháy mắt, Tần Phi Nguyệt bỗng nhiên tỉnh táo, thế nhưng đáy lòng nhưng là không tên né qua một tia thất lạc, liền bản thân nàng đều không có phát hiện.

Hồ...

Cảm thụ Tần Phi Nguyệt biến hóa, Đẳng Viêm trực tiếp trở mình, sau đó nằm thẳng ở Tần Phi Nguyệt bên người, hai mắt lảng lảng nhìn đỉnh đầu.

"Ta là thiếu niên hư, người là nữ thần, chúng ta phối sao?" Thanh âm nhàn nhạt từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên.

Truyện c u a t u i n e t

"A?" Tần Phi Nguyệt lại là sửng sốt.

"Người gả cho ta là bởi vì người sự bất đắc dĩ, ta cưới người cũng có ta sự bất đắc dĩ, chúng ta kết hợp vốn là một cái sai lầm, nếu là sai lầm tại sao còn phải tiếp tục sai xuống đây?" Không để ý đến Tần Phi Nguyệt phản ứng, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Hần vốn là không phải cái gì thiếu niên hư, hần làm tất cả cũng đều chỉ là vì mê hoặc kẻ thù của chính mình, hướng chỉ hần lập tức liền muốn rời khỏi Đế đô, nếu như vậy thì tại sao muốn đi gieo vạ một nữ nhân đáng thương đây? Nàng là vô tội, chính mình cho không được nàng bất kỳ hứa hẹn, liền không muốn đi gieo vạ nàng. Không có cần thiết nhân vì chính mình mà chôn vùi một cô thiếu nữ mỹ hảo tương lai.

"Người yên tâm, ta sẽ không đối với người làm cái gì, chỉ là lợi dụng người diễn một tuồng kịch mà thôi."

Quả nhiên...

Nghe được Đẳng Viêm, Tần Phi Nguyệt trong lòng vui vẻ, nàng suy đoán đều là thật sự, đây là một thiên tài đến yêu nghiệt bình thường nam nhân, hần lừa tất cả mọi người. Không khỏi, Tần Phi Nguyệt trong lòng bản năng bay lên một loại hưng phấn kích động tâm tình, liền bản thân nàng đều không cách nào khống chế. Trên mặt của nàng cái kia một vết ửng hồng cũng hết mức thối lui, lưu lại chỉ là cái kia nhàn nhạt mỉm cười, linh động hai mắt, nàng nghiêng nước nghiêng thành.

"Người không xếp vào?" Du dương thanh âm vang lên.

"Hả?" Tần Phi Nguyệt để Đẳng Viêm trong lòng không khỏi cả kinh, sửng sốt. Hần cả người đột nhiên từ trên giường ngồi dậy đến, cái kia ánh mắt sắc bén trong nháy mắt rơi vào Tần Phi Nguyệt trên người, trong hai con ngươi càng là lập lòe một chút đề phòng cùng hàn quang, thời khắc này hần phảng phát một con dã thú hung mãnh giống như vậy, Đẳng Viêm tâm cũng là trước nay chưa từng có phòng bị.

"Người muốn giết người diệt khẩu?" Nước long lanh linh động hai mắt nhìn Đẳng Viêm, con ngươi xoay tròn chuyển động, tần phi nguyệt mang theo một nụ cười, thanh âm nhàn nhạt từ trong miệng nàng vang lên.

"A..." Nhìn trong tầm mắt tầm này Thiên Sứ giống như mặt đất, cái kia nụ cười vui vẻ cùng thông dong vẻ mặt, Đẳng Viêm cười nhạt một tiếng, cả người lần thứ hai một con ngã vào trên giường, lảng lảng bình nằm ở nơi đó, tựa hồ chưa từng xảy ra gì cả giống như vậy, trước loại kia đề phòng cùng hàn ý cũng trong nháy mắt tiêu tan không thấy hình bóng. Minh lập tức liền muốn rời khỏi Đế đô, cần gì phải lưu ý có người hay không phát hiện bí mật của chính mình đây? Hơn nữa, xếp vào hơn mười năm, Đẳng Viêm cũng cảm giác mình mệt mỏi.

"Xem ra, ta coi thường ngươi —— Tần đại tiểu thư." Sau một khắc, Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Thật sao?" Tần Phi Nguyệt hỏi.

"Chẳng lẽ không đúng sao?"

"Một tuổi có thể nói, ba tuổi có thể hành, ha ha, so với ngươi và ta lại tính là cái gì đây?"

"Thì ra là như vậy..."

"Cái gì thì ra là như vậy?"

"Vừa nãy ta còn ở hiếu kỳ ngươi Tần đại tiểu thư là thấy thế nào xuyên ta, dù sao... Ta cảm giác ta trang rất giống. Ha ha, không nghĩ tới khi còn bé ta cũng đã lộ ra kẽ hở." Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Một tuổi thời điểm hắn đã ửng có thành niên người tư duy cùng ký ức, nhi thi ký ức đối với Tần Phi Nguyệt mà nói hay là rất mông lung, thế nhưng đối với hắn mà nói nhưng là rõ ràng vô cùng. Thiên tài cũng có thiên tài buồn phiền, một một tuổi đứa nhỏ nếu như đối với người khác nói bốc nói phét vậy còn không hù chết người? Mà Tần Phi Nguyệt tự nhiên cũng là trở thành hắn nói hết đối tượng, không nghĩ tới sẽ nhờ đó cho mình lưu cái kế tiếp không cách nào cứu vãn kẽ hở, đương nhiên... Điều này cũng không oán Đằng Viêm, chỉ có thể nói Tần Phi Nguyệt cũng không đơn giản, một hai tuổi thời điểm ký ức nàng đều đang có thể nhớ tới.

"Tại sao phải làm như vậy?" Tần Phi Nguyệt hỏi.

"Vi sống sót..." Đằng Viêm cái kia cảm khái thanh âm vang lên, lời nói của hắn làm cho người ta một loại vô hạn tang thương, bi thương, bất đắc dĩ cảm giác.

"Vi sống sót?" Tần Phi Nguyệt không khỏi sững sờ, quay đầu qua, cái kia kinh ngạc ánh mắt không nhìn được liếc mắt một cái Đằng Viêm, lập tức nghĩ đến Đằng Viêm lúc còn rất nhỏ liền bị người độc thủ, bị người đập vỡ tan kinh mạch mà trở thành một không thể tu luyện phế nhân, nàng cũng là thoát mái. Đúng, vì sống sót, một yêu nghiệt giống như thiên tài, một có thể lừa bịp thế nhân hơn mười năm thiên tài, hắn như thế làm vụn vụn chỉ là vì sống sót, cỡ nào bi thương, cỡ nào thâm trầm.

Hai người đều không có mở miệng nói chuyện nữa, duy trì cái kia một phần độc nhất yên tĩnh.

Hồi lâu...

"Tại sao muốn đem tướng quân khiến cho ta?" Rốt cục, Tần Phi Nguyệt đánh vỡ cái kia một phần độc nhất yên tĩnh không nhận được hỏi, trong lòng nàng có quá nhiều quá nhiều nghi vấn muốn đằng đại thiếu đưa ra đáp án.

"Buồn nôn mấy người mà thôi."

"Buồn nôn mấy người?"

"Có người không muốn tần đẳng hai nhà thông gia, vậy ta liền làm càng thêm triệt để một ít, buồn nôn buồn nôn bọn họ."

"Ngươi đem toàn bộ Đằng gia đều giao cho một người ngoài chính là vì buồn nôn mấy người? Lẽ nào ngươi liền không sợ bởi vậy chôn vùi Đằng gia? Hoặc là nói ngươi không sợ chúng ta Tần gia mượn cơ hội chiếm đoạt Đằng gia?" Tần Phi Nguyệt không nhận được hỏi. Đằng đại thiếu hành vi thực sự là quá không thể tưởng tượng nổi. Nếu như hắn chỉ là một công tử bột, như vậy hắn như thế làm cũng có thể thông cảm được. Thế nhưng hắn không phải, hắn không chỉ có không phải, hơn nữa thiên phú của hắn càng là kinh người đáng sợ, hắn sẽ không nghĩ tới những thứ này.

"Ha ha." Đằng Viêm cười nhạt một tiếng, không hề trả lời.

"Là ai muốn ngăn cản tần đẳng hai nhà thông gia?" Thấy Đằng Viêm không hề trả lời, Tần Phi Nguyệt cũng không có tiếp tục ở vấn đề này xoắn xuýt.

"Xem ra ta đánh giá cao Tần đại tiểu thư."

"Có ý gì?" Tần Phi Nguyệt hơi nhướn mày, không rõ.

"Ai muốn đuổi ta ra Đế đô? Thì tại sao muốn đuổi ta ra Đế đô?" Đằng Viêm thản nhiên nói.

"Chân phi? Là nàng?" Tần Phi Nguyệt cả kinh.

"Ngươi còn không phải rất ngu, ha ha."

"Ngươi... Mới ngốc đây." Tần Phi Nguyệt trừng Đằng Viêm một chút gắt gỏng.

"Ha ha."

"Vậy ngươi định làm như thế nào? Lẽ nào liền như vậy nhận? Rồi đi Đế đô đối với ngươi không phải là chuyện tốt đẹp gì. Ngươi..." Tần Phi Nguyệt vốn muốn nói Đằng Viêm chỉ là một kẻ tàn phế mà thôi, lang thang ở bên ngoài nhất định sẽ chịu đến không ít uy hiếp, nhưng là đột nhiên ý thức được cái gì,

nàng câu chuyện trực tiếp biến đổi "Dù sao thế giới bên ngoài tràn ngập nguy hiểm, hơn nữa không có Đấng gia có thể che chở người."

"Nguy hiểm?" Đẳng Viêm cười nhạt một tiếng.

"Nguy hiểm cùng kỳ ngộ mãi mãi cũng là bằng nhau. Đối với ta mà nói làm sao không phải là một cơ hội đây?"

"Cơ hội?"

"Mười hai năm, ta ở Đế đô tiêu tốn ròng rã mười hai năm, muốn hết tất cả biện pháp, nhưng hôm nay ta vẫn là một không thể tu luyện phế nhân. Một người không cách nào tu luyện cái kia cho dù hấn thiên tư ngang dọc vậy thì như thế nào? Trước sau vẫn là một kẻ tàn phế, này không phải người ta muốn sinh." Đẳng Viêm không cam lòng mà lại kiên định thanh âm vang lên.

"Này không phải người ta muốn sinh." Tần Phi Nguyệt dư vị Đẳng Viêm, trong ánh mắt càng là mang theo một tia si mê. Mỹ nữ yêu anh hùng, đây là tuyên cổ bất biến đạo lý, nàng Tần Phi Nguyệt cũng là như thế, hơn nữa... Nàng cũng vẫn cho rằng toàn bộ trong đế đô chỉ có một Đẳng Viêm phối lên nàng Tần Phi Nguyệt. Lúc này, trước hết thấy suy đoán càng là được nghiệm chứng, hấn vẫn là vị thiên tài kia, hấn vẫn là cái kia yêu nghiệt; Khi hấn không biết điều nữa thời điểm, hấn đem kinh tuyệt thiên hạ; Khi hấn phong mang lại lộ thời điểm, hấn đem vắn đỉnh đỉnh cao; Hấn sắp rời đi, nàng cần làm chút gì.

"Vậy người đánh toán khi nào thì đi?"

"Ngày mai."

"Ngày mai sao? Xem ra chúng ta còn có thời gian."

"Thời gian nào?" Đẳng Viêm nghiêng người sang nhìn Tần Phi Nguyệt tràn đầy không rõ.

"Ngày hôm nay là chúng ta đêm động phòng hoa chúc." Tần Phi Nguyệt cũng là nghiêng người sang, cái kia linh động hai mắt nhìn Đẳng Viêm nói rằng. Dứt lời, nàng cái kia trắng nõn mặt đái trong nháy mắt hiện lên một vết ân hồng, không nhìn được cúi đầu, không dám nhìn thẳng Đẳng Viêm, cái kia một bộ mặc cho quân thái chi ngượng ngùng làm người thương yêu tiếc. Hai người nằm nghiêng ở trên thuyền, đối diện lẫn nhau trung gian cũng chỉ có một tí tẹo như thế khoảng cách, Đẳng Viêm có thể rõ rõ ràng ràng nhìn thấy Tần Phi Nguyệt cái kia khuôn mặt mỗi một tác da thịt, thậm chí còn có thể ngửi được cái kia một tia thiếu nữ mùi thơm cơ thể. Tần Phi Nguyệt vốn là Đế đô đệ nhất mỹ nữ, giờ khắc này càng là..., tình cảnh này, xem Đẳng Viêm cũng không nhìn được nuốt ngụm nước miếng.

Mỹ;

Quá đẹp;

Hấn thiếu niên hư tên đều là giả ra đến, này không giả; Thế nhưng, hấn cũng vẫn là một nam nhân bình thường a.

Như vậy mỹ nhân...

"Đêm động phòng hoa chúc?" Đẳng Viêm gần như thanh âm run rẩy vang lên, nuốt nước bọt, hấn tâm mười sáu năm qua lần thứ nhất triệt để ngổn ngang, chuyện này... Căn bản là không ở kế hoạch của hấn bên trong, cũng không ở hấn dự đoán bên trong a.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Cẩn thận Nhị thức

PrevNext

"Đêm động phòng hoa chúc?"

Đẳng Viêm gần như thanh âm run rẩy vang lên, nuốt nước bọt, hấn tâm mười sáu năm qua lần thứ nhất triệt để ngổn ngang, chuyện này... Căn bản là không ở kế hoạch của hấn bên trong, cũng không ở hấn dự đoán bên trong a.

Nhìn Tần Phi Nguyệt cái kia một bộ mặc cho quân thái chi ngượng ngùng dạng, Đẳng Viêm đáy lòng đột nhiên dâng lên một luồng dục hòa.

Trước nay chưa từng có!!

Xoạt...

Sau một khắc, Đẳng Viêm tay nhẹ nhàng đưa về phía Tần Phi Nguyệt, ở nàng cái kia trắng nõn có ngượng ngùng trên gương mặt nhẹ nhàng lướt qua. Một sát na kia, Tần Phi Nguyệt thân thể cũng là bản năng run rẩy một hồi, ở Đẳng Viêm tay lướt qua gò má nàng da thịt thời điểm, nàng phảng phất có một loại điện giật cảm giác.

"Người không hối hận?" Nhân nhạ bốn chữ từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên.

"Ta là Đẳng gia người vợ." Nghe Đẳng Viêm, Tần Phi Nguyệt đột nhiên sững sờ, cái kia nguyên bản hạ thấp xuống đầu cũng là đột nhiên giơ lên, cái kia nguyên bản không dám nhìn thẳng Đẳng Viêm hai mắt cũng trong nháy mắt rơi vào Đẳng Viêm trên mặt. Một khắc đó, trên mặt của nàng mang theo một tia kiên nghị, mang theo một tia chấp nhất. Nàng lời đã nói rõ tất cả, cũng biểu lộ tiếng lòng của nàng. Nàng là Đẳng gia người vợ, nàng liền sẽ không hối hận.

"Hô..." Tần Phi Nguyệt để Đẳng Viêm thờ dài một cái, lập tức liền trực tiếp thu về hân tay, sau đó cả người lần thứ hai nằm thẳng ở trên giường, không có đối với Tần Phi Nguyệt làm bất cứ chuyện gì ý nghĩ. Mà Tần Phi Nguyệt nhưng là đứng Đẳng Viêm hành vi cảm thấy một tia không rõ. Chính mình làm Đế đô đệ nhất mỹ nữ, bao nhiêu nam nhân muốn giữ lấy chính mình. Nhưng là hân đây? Đế đô đệ nhất thiếu niên hư mặc dù là trang, nhưng là... Hân dù sao cũng là người đàn ông, dưới tình huống như vậy cơ hội tốt như vậy, hân lại muốn từ bỏ?

"Tại sao?" Nhân nhạ ba chữ từ Tần Phi Nguyệt trong miệng vang lên, nàng đáy lòng có một chút thất lạc.

"Ta sẽ hối hận!!"

"Người sẽ hối hận?" Tần Phi Nguyệt sững sờ, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn Đẳng Viêm một trận không rõ, thậm chí còn có một tia tức giận. Chính mình cũng không hối hận, người hối hận cái gì?

"Người còn nhỏ." Tự hồ nhận ra được Tần Phi Nguyệt cái kia một tia bất mãn, Đẳng Viêm nhân nhạ ba chữ trong nháy mắt vang lên. Xác thực, bây giờ Tần Phi Nguyệt mặc dù là Đế đô đệ nhất mỹ nữ, hơn nữa nàng phật dục cũng phi thường hoàn mỹ, thế nhưng nàng vẫn chưa tới mười sáu tuổi. Ở Từ Vân đế quốc mười sáu tuổi xem như là thành niên, mà bình thường nữ tính xuất giá đều là mười tám tuổi, đương nhiên cũng có một chút người đại phú đại quý sẽ lấy mười tám tuổi trở xuống, thậm chí mười sáu tuổi trở xuống thiếu nữ đều có khả năng. Cái này cũng là tại sao trước tần đẳng hai nhà chỉ là ở Đẳng Viêm mười sáu tuổi thời điểm đính hôn mà không phải kết hôn nguyên nhân.

"Ta..." Tần Phi Nguyệt tâm hơi một trận co rúm, đây là không tên cảm động.

"Hơn nữa, ta lập tức liền muốn rời khỏi Đế đô, chính như lời người nói con đường phía trước làm sao không có ai biết, sinh tử cũng là không biết, ta không nên như thế ích kỷ. Vì nhất thời nhanh chóng mà phá hủy người một đời." Đẳng Viêm thanh âm nhân nhạ vang lên, cái này cũng là hân ý tưởng chân thật, cũng là trước hân tại sao không bãi đường trực tiếp đã nghĩ động phòng nguyên nhân chủ yếu, hân đây là ở cho Tần Phi Nguyệt để lại đường lui. Không có bãi đường, lại là tâm thân xử nữ, có thể nói chỉ cần Tần Phi Nguyệt nghĩ, nàng cùng Đẳng gia, cùng Đẳng Viêm không có bất kỳ quan hệ gì, nàng vẫn là Đế đô đệ nhất nữ thần.

"Ta đã lợi dụng người, tuyệt đối không thể hại nữa người."

"Nhưng là..." Tần Phi Nguyệt chần chờ thanh âm vang lên. Đối với Đẳng Viêm, nàng có thể nói cũng không biết, nàng đối với Đẳng Viêm ký ức cũng chỉ có khi còn bé cái kia phần trí nhớ mơ hồ mà thôi, đương nhiên còn có bên ngoài những kia lời truyền miệng.

Gã cho Đẳng Viêm?

Nguyên nhân lớn nhất chỉ là bởi vì kiều ngạo nàng cho rằng Đế đô bên trong chỉ có tên thiên tài này mới có thể phối lên nàng, còn có chính là nàng muốn nghiệm chứng chính mình suy đoán cùng với gia tộc phương diện các loại nguyên nhân gây nên. Có thể nói nàng đối với Đẳng Viêm không có bất luận cảm tình gì. Thế nhưng giờ khắc này, trong lòng nàng một cái huyền cũng bị Đẳng Viêm sâu sắc xúc đi chuyển, đó là cảm động.

Nữ nhân vốn là rất dễ dàng bị cảm động một loại động vật, có lúc mặc dù là một cái chuyện rất nhỏ cũng có thể, Tần Phi Nguyệt tự nhiên cũng không ngoại lệ. Vào giờ phút này, thông minh nàng lại làm sao có khả năng không biết Đẳng Viêm này hoàn toàn là đang vì mình suy nghĩ, thậm chí ngay cả trước cái kia trò đùa dai bình thường không bãi đường trực tiếp động phòng cũng là hân sớm có dự mưu, vì là chính là cho mình để lại đường lui. Có thể càng như vậy liền để nàng càng là không cách nào tự kiềm chế.

"Đối người như vậy ta đều được, không phải sao?" Nhìn Tần Phi Nguyệt, Đẳng Viêm mang theo vẻ mỉm cười thân nhiên nói.

"Người yêu thích ta sao?" Đột nhiên, Tần Phi Nguyệt hỏi. Đồng thời nàng cái kia linh động hai mắt nhìn Đẳng Viêm, một bộ sạch sẽ có thể người đáng vẻ, đặc biệt là cái kia viên mắt bên trong mang theo một tia nhân nhạ hơi nước, tựa hồ nếu như Đẳng Viêm muốn nói không, cái kia viên mắt bên trong hơi nước sẽ hóa thành nước mắt hoạt rơi xuống.

"Chuyện này..." Đẳng Viêm không khỏi sững sờ, cái kia ánh mắt kinh ngạc nhìn Tần Phi Nguyệt, hân không nghĩ tới Tần Phi Nguyệt đột nhiên sẽ hỏi ra vấn đề như vậy, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào. Muốn nói yêu thích? Hai người có thể nói ngoại trừ nhi thì ở ngoài lần thứ nhất gặp mặt. Muốn nói không thích, Đế đô đệ nhất mỹ nữ, ai sẽ không thích?

"Ta rõ ràng." Nhìn Đẳng Viêm cái kia kinh ngạc biểu hiện, Tần Phi Nguyệt si mê nở nụ cười, cái kia sạch sẽ có thể người đáng vẻ cũng biến mất không

thấy hình bóng, trên mặt mang theo một tia nhàn nhạt mỉm cười, một tia mỉm cười ngọt ngào, một tia thỏa mãn mỉm cười, mỹ không thể cứu chữa.

"Ta..." Đẳng Viêm há hốc mồm.

"Ngươi rõ ràng cái gì?" Lập tức, Đẳng Viêm trực tiếp ngồi dậy, nhìn Tần Phi Nguyệt cái kia kinh ngạc thanh âm vang lên, càng là một mặt nghi hoặc cùng không rõ. Chính mình có vẻ như không nói gì chứ? Cũng chỉ là chần chờ một chút mà thôi, ngươi rõ ràng cái gì? Cho dù đẳng đại thiếu thiên tư ngang dọc, lúc này cũng cảm giác đầu óc của chính mình đều sắp không đủ dùng.

"Ta sẽ chờ ngươi trở về, mặc kệ bao lâu." Đối mặt đẳng đại thiếu nghi hoặc, Tần Phi Nguyệt cái kia kiên định thanh âm vang lên, đồng thời Đẳng Viêm nở nụ cười.

"Ta..." Nhìn Tần Phi Nguyệt, Đẳng Viêm hai mắt sững sờ có loại sắp sửa tan vỡ cảm giác. Này tính là gì? Chính mình có vẻ như không nói gì chứ? Nha đầu này có phải là hiểu lầm cái gì? Mặc kệ bao lâu đều chờ mình trở về? Chuyện này... Này cùng mình dự đoán hoàn toàn khác nhau a.

"Quên đi, mặc cho số phận đi." Đẳng Viêm cái kia bắt đầu dĩ thanh âm vang lên.

"Ha ha." Nhìn Đẳng Viêm cái kia gần như tan vỡ vẻ mặt, Tần Phi Nguyệt cười nhạt một tiếng, nàng cái kia trong ánh mắt né qua một tia trong sáng, tựa hồ có loại âm mưu thực hiện được cảm giác, chỉ tiếc giờ khắc này Đẳng Viêm căn bản cũng không có nhận ra được.

"Nếu như ngươi muốn ở lại Đẳng gia, như vậy có chuyện ta nhất định phải nhắc nhở ngươi." Đẳng Viêm không lại xoắn xuýt vấn đề này, tuy rằng Đẳng Viêm vẫn là hi vọng Tần Phi Nguyệt có thể ở lại Đẳng gia, dù sao đây chính là Đế đô đệ nhất mỹ nữ a, ai có thể không động tâm? Đẳng Viêm cũng không ngoại lệ. Thế nhưng có một số việc bây giờ nói còn quá sớm, tương lai ra sao ai biết.

"Cái gì?" Tần Phi Nguyệt nhìn Đẳng Viêm một mặt nghiêm túc, không nhận được hỏi.

"Cẩn thận Nhị thúc." Thanh âm nhàn nhạt từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên. Nếu không là ngày hôm nay thăm dò, Đẳng Viêm thậm chí đều sẽ không đi hoài nghi đẳng chiến thiên cái gì, dù sao cho tới nay đẳng chiến thiên đối với mình bảo vệ đó là không thể nghi ngờ. Nhưng là bây giờ đây? Đẳng Viêm có thể không như thế xem, tuy rằng hẳn không thể khẳng định, thế nhưng cần phải phòng bị hay là muốn, Nhị thúc tuyệt đối không có đơn giản như vậy. Vì lẽ đó hẳn nhất định phải nhắc nhở một hồi Tần Phi Nguyệt, dù sao mình cái này từ nhỏ cùng đẳng chiến thiên sinh hoạt chung một chỗ người đều nhìn không thấu đẳng chiến thiên, là địch là hữu cũng không thể sáng tỏ, huống chi là Tần Phi Nguyệt.

"Nhị thúc? Đẳng nhị gia?" Tần Phi Nguyệt cái kia kinh hãi ánh mắt nhìn Đẳng Viêm, mang theo một mặt khó mà tin nổi.

"Ngươi chỉ phải nhớ kỹ ta là được."

"Được rồi, thời gian không còn sớm, đi ngủ sớm một chút đi." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên theo.

"Lẽ nào, ngươi thật không dự định làm chút gì?" Tần Phi Nguyệt một mặt không cam lòng nói rằng, cặp mắt kia càng là chớp chớp câu dẫn Đẳng Viêm. Nhưng là để Đẳng Viêm khỏe miệng không khỏi co quắp một trận, nhìn Đẳng Viêm đáng vẻ, Tần Phi Nguyệt si mê nở nụ cười, xem Đẳng Viêm được kêu là một tức đến nổ phổi a, hẳn nơi nào không thấy được cô nàng này vốn là đang đùa giỡn chính mình a. Lúc này, một vрон mình trực tiếp nhào vào Tần Phi Nguyệt trên người.

"Ngươi..." Đẳng Viêm đột nhiên xuất hiện phản ứng để Tần Phi Nguyệt không khỏi sững sờ, cả người triệt để đại ra.

"Chúc mừng ngươi, câu dẫn thành công, thiếu gia ta quyết định muốn đối với ngươi làm chút gì." Đối mặt Tần Phi Nguyệt cái kia đại ra vẻ mặt, Đẳng Viêm một mặt xấu xa nói rằng, nghiêm nhiên lần thứ hai khôi phục cái kia thiếu niên hư phong cách. Không giống nhau: Không chờ Tần Phi Nguyệt nói cái gì, Đẳng Viêm trực tiếp từ trên người lấy ra một bình nhỏ.

"Đây là cái gì?" Từ chốc lát đại ra bên trong lấy lại tinh thần, Tần Phi Nguyệt một mặt cười xấu xa nhìn Đẳng Viêm, dưới cái nhìn của nàng Đẳng Viêm chuyện này căn bản là là đang hù dọa chính mình, nếu như hẳn thật muốn đối với mình làm chút gì, vừa này đã sớm làm, sẽ đợi được hiện tại. Có điều, nàng đúng là đối với Đẳng Viêm đồ vật trong tay sản sinh một tia hứng thú.

"Thức tỉnh tán, có thể thôi phát nhân tính nguyên thủy nhất dục vọng, để chúng ta ở làm chuyện này thời điểm được to lớn nhất phóng thích cùng vui vẻ, khả khả." Đẳng Viêm cười khẩy nói rằng.

"Thức tỉnh tán?" Nghe vậy, Tần Phi Nguyệt sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch một mảnh, sợ hãi đến nàng hoa dung thất sắc, không giống nhau: Không chờ nàng làm ra phản ứng, Đẳng Viêm đã mở ra nắp bình, sau đó ở trước mũi của nàng nhẹ nhàng lướt qua, một tia nhàn nhạt mùi thơm trong nháy mắt xông vào mũi, trực tiếp bị Tần Phi Nguyệt hút vào trong cơ thể.

"Ta..." Nghe cái kia một tia mùi thơm ngát, Tần Phi Nguyệt hoảng loạn thanh âm vang lên.

"Ha ha, làm sao hiện tại sợ? Chậm." Đẳng Viêm một mặt cười xấu xa nói rằng.

"Ta mới không sợ, ngược lại sớm muộn đều là ngươi người, ngươi tới đi." Tần Phi Nguyệt bữu môi một mặt kiên định nói rằng, sau đó trực tiếp nhắm hai mắt lại, tư thế kia phảng phất ở nói cho Đẳng Viêm ngươi muốn thế nào thì được thế đó, đêm nay mặc ngươi muốn làm gì thì làm. Có điều nàng cái kia trắng nõn mặt đại vẫn là không nhận được hiện lên một vết đỏ bừng. Không thể không nói, thời khắc này Tần Phi Nguyệt có một loại khác loại vẻ đẹp, để Đẳng Viêm cảm giác mình đều muốn đem nắm không được đem nàng ăn đi. Có điều Đẳng Viêm lại không làm như thế, trực tiếp từ Tần Phi Nguyệt trên người rời đi, đồng thời đi xuống giường.

"Người..." Cảm nhận được Đàng Viêm phản ứng, Tần Phi Nguyệt không nhịn được mở mắt ra, lại phát hiện Đàng Viêm đã đứng bên giường.

"Chỉ đùa với người, cái kia không phải thức tỉnh tán, mà là mê hồn hương, nhiều lắm để người ngủ trên mấy cái canh giờ mà thôi, chờ người tỉnh lại thời điểm ta nên đã đi rồi." Đàng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Hắn kế hoạch ban đầu chính là muốn nhân màn đêm rồi đi, hắn cũng không muốn cho liễu chân ngày mai truy cơ hội giết chính mình.

"Người..." Tần Phi Nguyệt cả kinh, lập tức cái kia uể oải hai mắt liền chậm rãi nhắm lại.

"Ha ha." Đàng Viêm không chần chờ, trực tiếp giúp Tần Phi Nguyệt che lên chăn, sau đó lại đang nâng trên trán hôn nhẹ, đứng bên giường một mặt không muốn nhìn trên giường ngủ mỹ nhân "Đế đô đệ nhất mỹ nữ? Thiếu gia ta còn thực sự có chút xá không được rồi, đáng tiếc a..." Đàng Viêm lắc lắc đầu liền không chần chờ nữa, trực tiếp cầm lấy một bên gối ở bên trong tủ bao quần áo, sau đó hướng về bên ngoài đi đến. Hiện tại đã là lúc đêm khuya, vào lúc này rồi đi là không thể tốt hơn. Làm Đàng Viêm đi tới cạnh cửa một khắc đó, bước chân lại là ngừng lại, sau đó xoay người nhìn ngủ ở trên giường Tần Phi Nguyệt.

"Tần Phi Nguyệt, ba năm, nếu như ba năm sau ta còn mạng trở lại, nếu như ba năm sau người còn ở Đàng gia, ta cưới người." Dứt lời, Đàng Viêm không có chần chờ chút nào, trực tiếp đẩy cửa ra, sau đó đi lặng lẽ ra khỏi phòng càng làm cửa phòng nhẹ nhàng đóng lại, liền cũng không quay đầu lại hướng về đàng phủ ở ngoài chạy đi. Nhưng không có phát hiện, khi hắn nói cái kia mấy câu nói thời điểm, trên giường Tần Phi Nguyệt lông mi hơi run rẩy một hồi.

"Ba năm sao? Ta chờ người."

Đàng Viêm rời phòng sau khi, bên trong gian phòng vang lên một thanh âm nhàn nhạt, trên giường nguyên bản hai mắt nhắm nghiền Tần Phi Nguyệt đột nhiên mở hai mắt ra, cái kia một vùng thanh tuyến bình thường thấu triệt trong hai mắt né qua một tia vui sướng, trên mặt của nàng cũng là mang theo một tia nụ cười hạnh phúc. Nàng dùng sự kiên trì của nàng thắng được một hứa hẹn. Sau đó, Tần Phi Nguyệt tựa hồ là ý thức được cái gì giống như vậy, một cái vén chăn lên, trong phút chốc cũng đã xuất hiện ở cửa, không chút do dự nào mở cửa phòng, nhưng là nhìn thấy cũng chỉ có bên ngoài cái kia một tia bóng đêm, nàng cái kia mỹ lệ dung nhan bên trên không khỏi né qua một tia thất lạc, sau đó lại biến thành một tia kiên nghị.

"Trong vòng ba năm, ta sẽ để Đàng gia trở thành đế quốc đệ nhất gia tộc, ngự trị ở hoàng thất bên trên, chờ đợi người vương giả trở về." Tần Phi Nguyệt trên mặt mang theo một tia kiên nghị, dưới bóng đêm, nàng lập xuống lời thề. Nếu như vào giờ phút này Đàng Viêm thấy cảnh này, hẳn nhất định sẽ khiếp sợ khó có thể phụ gia, đúng, tuyệt đối sẽ là như vậy. Bởi vì chính hắn đã nói mê hồn hương đối với bất kỳ Mạch cảnh trở xuống người đều hữu hiệu, hơn nữa Đàng Viêm cũng không có nói ngoa. Thế nhưng, mê hồn hương rõ ràng đối với Tần Phi Nguyệt vô hiệu, vậy nói rõ cái gì? Không thể nghi ngờ, Tần Phi Nguyệt là một tên Mạch cảnh cao thủ, chỉ ít cũng là Mạch cảnh một đoạn.

Mạch cảnh một đoạn?

Ở toàn bộ Tử Vân đế quốc tuyệt đối không tính là gì. Thế nhưng, Tử Vân Nhi mười sáu tuổi đạt đến Thể cảnh sáu đoạn đã được khen là Đế đô thiên tài số một. Cái kia Tần Phi Nguyệt chỉ ít Mạch cảnh một đoạn tu vi lại tính là gì? Hơn nữa nàng còn cũng chỉ có mười lăm tuổi, mười lăm tuổi Mạch cảnh cao thủ, phóng tầm mắt toàn bộ Tử Vân đế quốc đều xưa nay chưa từng xuất hiện.

Thiên tài?

Vẫn là yêu nghiệt?

Đương nhiên, Đế đô bên trong còn có một càng thêm không người biết thiên tài, đây mới thực sự là yêu nghiệt, mười ba tuổi Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao Đàng Viêm đẳng đại thiếu, nếu như không phải kinh mạch bị phế, Đàng Viêm lúc mười ba tuổi cũng đã là Mạch cảnh cao thủ, chân chính đặt chân võ đạo một đường.

Mười ba tuổi Mạch cảnh cao thủ, đương thời có một không hai;

Ngày đó, hắn mười sáu, nàng mười lăm;

Ngày đó, đêm động phòng hoa chúc, nhưng là dạ dưới ly biệt thì;

Ngày đó, hắn ác danh rõ ràng, bị ép rồi đi Đế đô; Nàng lập xuống lời thề, chờ đợi vương giả trở về;

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Dạ dưới đánh giết

PrevNext

Dưới bóng đêm..

Đằng trong phủ vẫn tràn trề một tia hi khí, Đằng Viêm rời đi tân phòng sau khi ngênh ngang hướng về đằng phủ chỉ đi ra ngoài.

Đằng Viêm nghĩ tới muốn lén lút lút rồi đi, nhưng là Đằng gia thủ vệ nghiêm ngặt, lại làm sao có khả năng trốn được đằng trong phủ bọn thị vệ con mắt? Vì lẽ đó hẳn trực tiếp lựa chọn trực tiếp nhất phương thức, không chỉ có như vậy mỗi lần gặp phải Đằng gia thị vệ Đằng Viêm đều sẽ chủ động đi tới với bọn hắn chào hỏi.

Bọn thị vệ mỗi một người đều cảm thấy phi thường khó hiểu, ngày hôm nay không phải Đằng đại thiếu đêm đông phòng hoa chúc tháng ngày sao? Hơn nữa còn là cùng Đế đô đệ nhất mỹ nữ đêm đông phòng hoa chúc, dựa theo Đằng đại thiếu bản tính nên ở làm một loại nào đó vận động mới là, làm sao hiện tại ở đằng trong phủ mù loang quanh? Chuyện này thực sự là quá quỷ dị, quá không thể tưởng tượng nổi. Có điều những thị vệ này môn cũng không dám hỏi nhiều, dù sao Đằng đại thiếu tư duy ai có thể xem thấu a. Liên như vậy Đằng đại thiếu không có một chút nào trở ngại rồi đi đằng phủ, bọn thị vệ nhìn Đằng đại thiếu rồi đi đằng phủ cảm thấy phi thường kinh ngạc, nhưng lại không biết đây là Đằng đại thiếu chuẩn bị suốt đêm rồi đi Đế đô.

Đằng phủ ở ngoài.

"Chờ đã." Cái kia góc tối bên trong, một đám người mặc áo đen tụ tập cùng nhau, nguyên bản những người này đang chuẩn bị lặng yên tiến vào đằng phủ đánh giết Đằng Viêm, nhưng là vào lúc này một cảm đầu nữ nhân đột nhiên mở miệng ngăn lại nói. Mà này mở miệng nói chuyện nữ nhân không phải người khác, chính là Liễu Chân. Sờ dĩ đột nhiên thay đổi kế hoạch, đó là bởi vì lúc này Liễu Chân đứng dịp thấy đi ra đằng phủ Đằng Viêm.

"Phế vật này muốn làm gì?" Ánh mắt sắc bén mang theo một tia hàn mang, Liễu Chân nhìn Đằng Viêm một trận không rõ.

"Lẽ nào hẳn muốn rời đi Đế đô?"

"Ha ha, xem ra liền ông trời đều phải giúp ta, nếu người muốn chết vậy thì không oán ta được, đuổi tới hẳn, chờ phế vật này ra Đế đô ở động thủ." Nhìn Đằng Viêm hướng về cửa thành phương hướng đi đến, Liễu Chân cái kia thanh âm hưng phấn lập tức vang lên. Nguyên bản nếu như muốn lén vào Đằng gia đánh giết Đằng Viêm nhất định sẽ trả giá tổn thất nặng nề, thậm chí có thể không thể đắc thủ còn là một vấn đề, thế nhưng hiện tại không giống nhau, Đằng Viêm rời đi đằng phủ, hơn nữa còn là một thân một mình, dưới tình huống này nàng nếu muốn giết Đằng Viêm chuyện này quả là liền như bóp chết một con kiến đơn giản, hơn nữa còn có thể làm được thần không biết quỷ không hay.

"Đuổi tới." Lập tức, Liễu Chân không có chần chờ chút nào, trực tiếp đuổi theo, lén lút đi theo Đằng Viêm phía sau. Mà nàng mang đến người nhưng một đều không có hạ xuống, không thể không nói Liễu Chân phi thường cẩn thận, dưới tình huống như thế vẫn duy trì một tia cảnh giác, đương nhiên, Liễu Chân cũng biết cơ hội chỉ có một lần, ai biết có người hay không trong bóng tối bảo vệ Đằng Viêm.

Tên rác rưởi này nhất định phải chết!!

Tình cảnh này, nếu như bị Đằng Viêm nhìn thấy như vậy hẳn nhất định sẽ hối hận chết. Bởi vì hẳn nhân màn đêm rời đi Đế đô vì là chính là thần không biết quỷ không hay tách ra Liễu Chân, dù sao hẳn cũng không nhận ra Liễu Chân sẽ như vậy dễ dàng buông tha chính mình, mà hẳn buổi tối rồi đi như vậy trong lúc này thì có một quãng thời gian bước đệm, đợi được Liễu Chân sáng sớm ngày mai phát hiện mình đã biến mất thời điểm như vậy nàng muốn truy sát chính mình cũng đã không thể. Đáng tiếc... Đằng đại thiếu thiên toán vạn toán đều không có tính tới, liền bởi vì hẳn ngày hôm nay cưới vợ Tân Phi Nguyệt, cũng vừa quản lệnh cho Tân Phi Nguyệt, một loạt kích thích gọi ra Liễu Chân cùng Đằng Chiến Thiên tất phải giết tâm, nguyên bản ngày mai hành động ở tối nay sớm.

Đế đô ở ngoài!!

Bóng đêm man mát, toàn bộ thế giới đều ở Hắc Âm bao phủ bên trong, hiện ra đến mức dị thường bình tĩnh, an nhàn. Bóng đêm bao vây Đằng Viêm thân thể, hẳn lẳng lặng đứng thẳng ở Đế đô ngoài trăm thước, tùy ý cái kia Thanh Phong lướt nhẹ qua mặt, cái kia thâm thúy hai con mắt lẳng lặng nhìn trước mắt toà này xa xỉ mà lại phồn hoa thành thị. Đế đô, hẳn ở đây rờn rã sinh hoạt mười sáu năm, giờ khắc này liền muốn rời khỏi muốn nói không có không muốn cảm giác vậy tuyệt đối là giả. Đặc biệt là sắp sửa đối mặt cái kia không biết tương lai, không có Đằng gia cấm kỵ hết thảy đều cần chính hắn đến gánh chịu; Hẳn giờ phút này liền như trên biển rộng một chiếc thuyền đơn độc, cô độc, cô quạnh, bàng hoàng, càng là không có phương hướng.

Con đường phía trước làm sao?

Không có ai biết.

Thế nhưng hẳn vẫn là việc nghĩa chẳng từ nan chọn rồi đi, không phải là bởi vì Liễu Chân hung hăng * bách, mà là bởi vì hẳn cần ở vùng thế giới này tìm kiếm thuộc về mình cơ duyên, chính như Đằng Viêm đối với Tân Phi Nguyệt nói tới —— này không phải hẳn muốn nhân sinh. Hẳn phải thay đổi mình vận mệnh, tìm cơ hội để cho mình bước lên vô đạo một đường, mặc kệ trả giá cái gì.

Cường giả vì tôn thế giới, không lựa chọn, cũng không cần lựa chọn.

"Đế đô, thiếu gia ta còn có thể trở về." Dưới bóng đêm, Đằng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên, hẳn cái kia trong hai con ngươi né qua một tia kiên nghị, song quyền nắm chặt. Đế đô mười sáu năm, hẳn lừa dối tất cả mọi người nhưng cũng để cuộc sống mình ở một loại gông xiềng bên trong, mỗi

ngày đầu ở đóng vai một ngày cả mình đều cảm thấy khinh thường nhân vật. Ngày hôm nay, từ nay về sau, hắn sẽ tái hiện phong mang. Từ đây trời cao mặc cho chim bay, biển rộng mặc cá nhảy; Tim kiếm thuộc về hắn cơ duyên, bước lên thuộc về cuộc đời của hắn.

Hô...

Một tia gió lạnh thổi qua; Xoay người, Đằng Viêm dứt khoát hướng về phía trước cái kia không biết thế giới đi đến.

Gia gia, tạm biệt!!

Phi Nguyệt, tạm biệt!!

Muốn hại ta người, tạm biệt!!

Đế đô, tạm biệt!!

Thời khắc này, hắn không lại dừng lại.

"Đừng đừng đừng!!" Đột nhiên, một trận lạnh lẽo tiếng vỗ tay từ Đằng Viêm phía sau vang lên, trong nháy mắt đánh vỡ này một phương đêm tối yên tĩnh. Đây tiếng vỗ tay càng là như một hồi mưa to gió lớn bình thường bao phủ Đằng Viêm cả viên tâm, để hắn về mặt trong nháy mắt lạnh lùng đến cực hạn, cái kia thâm thúy trong con ngươi cũng là hàn quang lóng lánh, bước chân càng là trong giây lát đình trệ —— có người theo chính mình? Sẽ là ai?

"Rác rưởi, muốn như vậy liền rời đi Đế đô?" Lập tức, cái kia treu tức âm thanh từ Đằng Viêm phía sau truyền đến.

"Liễu Chân!!" Đằng Viêm trong đầu trong nháy mắt hiện lên một người đáng ghét, song quyền chăm chú nắm, cắn răng phát sinh cạc cạc cạc âm thanh, cái kia trong hai mắt bùng nổ ra hai đạo lửa giận, về mặt càng là trước nay chưa từng có nghiêm nghị. Nguyên bản hắn muốn suốt đêm rời đi vì là chính là tách ra Liễu Chân, thân không biết quý không hay rời đi. Nhưng là không nghĩ tới ở đây vẫn là gặp gỡ. Đây là trùng hợp sao? Làm sao có khả năng. Liễu Chân xuất hiện ở đây tuyệt đối là vì mình mà đến, vì giết chính mình mà tới. Nàng từ đầu đến cuối đều chưa hề nghĩ tới buông tha chính mình.

"Ngươi muốn thế nào?" Cẩn thận, xoay người, Đằng Viêm vô hạn thâm lạnh thanh âm vang lên, cái kia nhìn Liễu Chân hai mắt càng là hoàn toàn lạnh lẽo. Đặc biệt là nhìn thấy Liễu Chân phía sau cái kia mười mấy người thời điểm, Đằng Viêm trong lòng càng là bay lên một loại cảm giác vô lực. Một Liễu Chân chính là Ngưng Thần cảnh cao thủ, tiện tay có thể diệt chính mình, hiện tại còn thêm vào cái kia mười mấy người cao thủ, chính mình chạy sao? Lẽ nào liền như thế chết ở chỗ này? Đằng Viêm trong lòng tràn đầy không cam lòng.

"Thế nào? Hạnh... Ngươi xấu ta chuyện tốt còn muốn sống sót rời đi nơi này? Ngươi không cảm thấy ngươi quá ngây thơ sao?" Không nhìn Đằng Viêm về mặt, Liễu Chân cười lạnh một tiếng, cái kia trong hai mắt tràn đầy sát cơ.

"Ngươi muốn giết ta?"

"Giết ngươi? Cái kia chẳng phải là lợi cho ngươi quá rồi?" Liễu Chân lạnh lùng nói.

"Vậy ngươi muốn thế nào?"

"Hừ, nếu như ngươi còn ở Đằng gia vậy ta chỉ có thể trực tiếp giết ngươi. Nhưng là hiện tại không giống nhau, nơi này chỉ có một mình ngươi, ngày hôm nay bất luận làm sao ngươi đều chạy không được, nếu như vậy ta cần gì phải nóng lòng nhất thời đây? Ngươi xấu ta chuyện tốt, nếu như không cố gắng dẫn vật ngươi một hồi, gọi ta có thể nào hài lòng?" Liễu Chân thanh âm lạnh lùng vang lên.

"Ta cùng ngươi không thù không oán, ngươi tại sao phải đối với ta như vậy?"

"Muốn trách chỉ có thể trách ngươi Đằng gia không biết thời vụ. Đằng gia cái kia lão bất tử chính là như vậy, ngươi lão tử cũng là như vậy, nếu như các ngươi Đằng gia rất sớm thần phục ta Thiên Huyền Tông, sẽ rơi xuống hiện tại kết cục như vậy? Muốn trách liền chỉ có thể trách các ngươi Đằng gia người không biết tự lượng sức mình." Liễu Chân xem thường thanh âm vang lên.

"Phụ thân?" Liễu Chân để Đằng Viêm không khỏi sửng sốt, cả người thân thể đều không khỏi một trận run rẩy, lập tức cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Liễu Chân trên người. Đằng Viêm trong đầu đối với phụ thân ký ức có thể nói là linh, bởi vì hắn từ trước tới nay chưa từng gặp qua chính mình cái kia phụ thân, ở hắn vẫn không có sinh ra thời điểm Đằng Chiến Long cũng đã mất tích, không có ai biết hắn đi nơi nào, không rõ sống chết. Mà Đằng Viêm nẫu thân sinh dưới Đằng Viêm sau khi không bao lâu liền rời đi Đằng gia đi tìm Đằng Chiến Long, đáng tiếc cái kia vừa đi liền lại chưa từng trở về. Cũng bởi như thế, Đằng Viêm liền cha mẹ chính mình đến tột cùng trường ra sao cũng không biết. Bây giờ, giờ khắc này, nghe được Liễu Chân một lời nói, Đằng Viêm đáy lòng một con lửa giận không tên bộc phát ra.

"Là ngươi, là ngươi giết phụ thân ta?" Rít gào âm thanh bạo phát mà lên. Giờ khắc này Đằng Viêm như một con bị triệt để làm tức giận hung thú giống như vậy, cái kia trong hai con ngươi tràn đầy cừu hận cùng lửa giận, ở vô tận dưới bóng đêm gào thét. Chính mình từ nhỏ bị người đập vỡ tan kính mạch này cũng đã để Đằng Viêm lòng sinh cừu hận, lúc này nghe Liễu Chân, cha mẹ chính mình khả năng cũng là bị bọn họ làm hại, cũng là bởi vì bọn họ để nhà của chính mình đình trở nên vụn vặt, chuyện này.... Không thể nghĩ ngờ để Đằng Viêm đáy lòng cừu hận bạo phát tới cực điểm.

"Liễu Chân, ta cùng ngươi không chết không thôi, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, không biết..." Tiếng gào thét kinh sợ thiên địa.

"Không buông tha ta?" Liễu Chân xem thường nở nụ cười.

"Chỉ bằng một mình ngươi rác rưởi? Ngươi có thể làm khó dễ được ta? Hơn nữa... Ngươi cho rằng ngươi còn có cơ hội này sao?" Lập tức, Liễu Chân cái kia xem thường thanh âm vang lên, càng là cười lạnh một tiếng. Dưới cái nhìn của nàng đây là nàng đời này nghe qua êm tai nhất chuyện cười, hiện tại nàng nếu muốn giết Đãng Viêm liền còn như bóp chết một con kiến bình thường đơn giản, Đãng Viêm ngày hôm nay chắc chắn phải chết, cũng bởi như thế nàng mới sẽ nói cho Đãng Viêm nhiều như vậy, bằng không... Nàng ngốc a, nếu như Đãng lão gia tử biết con trai của hắn gặp phải Thiên Huyền Tông độc thủ, vậy hắn còn không bạo phát.

"Ta không sợ nói cho ngươi, ngươi lão tử hiện tại còn chưa có chết, ngay ở Thiên Huyền Tông, có điều... Hắn cách cái chết cũng đã không xa, mà ngươi đời này cũng không có cơ hội gặp lại được ngươi lão tử, ngày hôm nay ta phải giết ngươi." Một giây sau, Liễu Chân cái kia trêu tức thanh âm vang lên. Tựa hồ, nàng nhìn thấy Đãng Viêm càng là cừ hận, càng là phẫn nộ, nàng liền càng là hưng phấn.

"Gia gia!!!" Nhưng mà, một giây sau Đãng Viêm nhưng là không để ý đến Liễu Chân, mà là đem tầm mắt chuyển tới Liễu Chân chờ người phía sau, đồng thời cái kia trên mặt lộ ra một tia không hề che giấu chút nào kinh hi, thậm chí còn có một tia không cách nào áp chế hưng phấn, một tiếng kinh hi la lên vang lên.

Gia gia??

Đãng lão gia tử??

Nghe vậy, Liễu Chân đoán người nguyên bản trên mặt trêu tức, hưng phấn, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng, thay vào đó chính là một mặt trắng bệch, đại ra, hoảng sợ, cả người càng là đột nhiên một trận run rẩy, sau đó liền giống như bị cái gì ràng buộc giống như vậy, không thể động đậy một chút nào. Không khí chung quanh càng là bởi vậy biến đến mức dị thường quỷ dị, phảng phất toàn bộ không gian bị trong nháy mắt Băng Khiết giống như vậy, khiến người ta không rét mà run.

Người tên cây có bóng!!

Đãng lão gia tử là ai?

Đó là chủ nhà họ Đãng, càng là toàn bộ Đế đô cao thủ số một số hai, thế nhưng Đãng lão gia tử thực lực đến tột cùng cường hãn đến một loại cái tình trạng gì nhưng không có ai biết, chính là Thiên Huyền Tông cũng là như thế, cái này cũng là tại sao cho tới nay Thiên Huyền Tông không dám đối với Đãng lão gia tử ra tay nguyên nhân. Hơn nữa khoảng thời gian này toàn bộ Đế đô tất cả mọi người đều biết Đãng lão gia tử bề quan. Hiện tại xuất quan cái kia ý vị như thế nào? Cái kia không thể nghi ngờ chính là mang ý nghĩa Đãng lão gia tử đột phá, tu vi nâng cao một bước.

Tùng đã là nhân vật cực kỳ khủng bố, vậy bây giờ đây?

Cảm giác sợ hãi tự nhiên mà sinh ra...

Xoạt xoạt xoạt!!!

Liễu Chân chờ người không có một chút nào lười biếng, từng cái từng cái thân thể cứng ngắc bản năng xoay người, chỉ có điều tốc độ kia nhưng là chậm tới cực điểm, phảng phất từng bộ từng bộ cương thi. Hết cách rồi, thời khắc này mỗi một người bọn hắn tâm đều bị sợ hãi thật sâu bao phủ. Đãng lão gia tử đến rồi, bọn họ còn muốn giết Đãng Viêm? Chuyện này quả là chính là nằm mơ, bị giết người tuyệt đối sẽ không là Đãng Viêm, mà là bọn họ, không có cơ hội phản kháng, càng là không có cơ hội phản kháng.

Chạy!!!

Đối mặt Liễu Chân chờ người phản ứng, hoảng sợ, Đãng Viêm nhưng là không có một chút nào để ý tới, ở tại bọn hắn chậm rãi xoay người một sát na kia, Đãng Viêm không chút do dự, trong nháy mắt xoay người hướng về phía sau chạy đi, tốc độ kia... Tuyệt đối là Đãng Viêm từ trước tới nay tốc độ nhanh nhất, tuyệt đối là đã phát huy ra thân thể hắn cực hạn.

Chạy...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Sinh tử một đường

PrevNext

Chạy!!!

Đây là Đẳng Viêm giờ khắc này duy nhất có thể việc làm, đối mặt Liễu Chân đoàn người hấn căn bản cũng không có chút nào sức lực chống đỡ lại, dù cho là bại lộ Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao cũng không làm nên chuyện gì, ngoại trừ chạy vẫn là chạy. Còn báo thù? Hấn bây giờ đối mặt Liễu Chân quả thực chính là lấy trứng chọi đá —— muốn chết, Đẳng Viêm vẫn không có ngốc đến trình độ như thế này. Hết thầy cừu hận chỉ có áp chế ở đáy lòng, hết thầy sự phẫn nộ chỉ có chôn giấu ở đáy lòng, những này đều sắp trở thành Đẳng Viêm trở nên mạnh mẽ động lực, chỉ có trở nên mạnh mẽ mới có cơ hội báo thù. Còn Đẳng lão gia tử? Cái kia vốn là Đẳng Viêm nói bừa, vì là chính là uy hiếp Liễu Chân chờ người, vì là chính là cho mình thắng được cơ hội chạy trốn, dù cho chỉ có một giây cái này cũng là cơ hội không phải?

Chỉ có sống sót, mới có hi vọng!!

Chạy.....

Đẳng Viêm việc nghĩa chẳng từ nan hướng về phương xa bên tập mà đi, tốc độ của hấn đã tăng lên tới thân thể hấn cực hạn.

Nhanh một chút...

Nhanh hơn chút nữa...

Giờ khắc này, đối với Đẳng Viêm mà nói tốc độ chính là hi vọng, tốc độ chính là sinh mạng, tốc độ chính là tất cả. Cẩn rằng một đường chạy gấp, hấn hận không thể chính mình giờ khắc này có thể quá nhiều mọc ra mấy chân, chỉ ít có thể làm cho hấn chạy càng nhanh một chút, hấn lại như một con phát điên giống như dã thú, làm sinh tồn mà lao nhanh.

Xoạt....

Mà khi Đẳng Viêm chạy ra hơn một trăm mét thời điểm, Liễu Chân đoàn người rốt cục quay người sang, cái kia ánh mắt sợ hãi hướng về phía trước nhìn tới, Đẳng lão gia tử uy danh thực sự là quá thâm căn cố đế, mặc dù là Liễu Chân loại này liền từ ngàn hào này thiên nhân cảnh để hoàng đồ không để vào mắt tồn tại, đối mặt Đẳng lão gia tử cũng chỉ có sợ hãi thật sâu. Nhưng là khi bọn họ sợ hãi ánh mắt chuyển hướng về phía trước trong nháy mắt, bọn họ tất cả mọi người đều không khỏi sững sờ, cái kia trong ánh mắt né qua một tia mê man.

Đẳng lão gia tử?

Giờ khắc này, tầm mắt của bọn họ bên trong ngoại trừ xa xa Đế đô còn có cái kia một mảnh trống trải bình nguyên ở ngoài không có thứ gì, Đẳng lão gia tử ở nơi nào? Đừng nói là Đẳng lão gia tử tên sát tinh này, chính là liền một bóng người đều không có.

Bị lừa!!

Ngay lập tức, Liễu Chân liền ý thức được vấn đề này.

Oanh....

Trong nháy mắt, Liễu Chân cái kia trong ánh mắt hoảng sợ trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng, thay vào đó chính là một tia không cách nào ức chế lửa giận ở hai con mắt của nàng bên trong cháy bùng rực. Nàng cả người sắc mặt càng là khó coi đến cực hạn, nàng lại bị sái, bị một tên rác rưởi sái? Quả thực là lẽ nào có lí đó. Trong nháy mắt, Liễu Chân trên người tràn ngập lên một tầng dày đặc lửa giận còn có lảng lệt sát cơ, Ngưng Thần chín đoạn khí thế cũng trong nháy mắt bạo phát ra.

"Lại dám sái ta." Liễu Chân nổi giận gầm lên một tiếng, cả người trong nháy mắt xoay người.

"Muốn chạy? Hấn..." Nhìn phía xa một đường lao nhanh Đẳng Viêm, Liễu Chân trên mặt lộ ra một tia xem thường cùng cười nhạo ý cười. Dưới cái nhìn của nàng Đẳng Viêm loại hành vi này thực sự là quá vô tri, đối mặt một Ngưng Thần chín đoạn cao thủ, hấn một người bình thường có thể chạy? Liền giống với trước mặt Đẳng Viêm, từ Liễu Chân một nhóm người bị hấn dọa dẫn đến phản ứng lại trong lúc này một quãng thời gian nhìn như mạn dài không tới cũng chỉ có mấy hơi thở mà thôi, mấy hơi thở có thể làm gì? Nếu như nói là Ngưng Thần tinh cao thủ khả năng cũng sớm đã chạy không còn bóng, nhưng là Đẳng Viêm có điều là Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao mà thôi, vẫn không có chân chính đặt chân võ đạo một đường, mặc dù là đã đem hết toàn lực giải quyết xong cũng chỉ là chạy ra hơn một trăm mét mà thôi.

"Người chạy sao!" Lập tức, Liễu Chân lạnh rên một tiếng không có chần chờ chút nào, thân thể bắn ra mà ra, hướng về Đẳng Viêm truy kích mà đi.

Vèo....

Một bước xa mười mét ở ngoài.

Vèo vèo vèo.....

Đẳng Viêm một đường lao nhanh, đáng tiếc Liễu Chân mấy cái nhảy đánh cũng đã xuất hiện ở phía sau hấn, đây chính là chênh lệch, Thể cảnh cùng Ngưng Thần cảnh cao thủ sự chênh lệch, một là thiên, một là địa, trong lúc này có một đạo không thể vượt qua khe. Mà ở Liễu Chân truy kích tới đồng thời, nàng cái kia bên người hơn mười người cũng đồng thời đuổi theo, những người này đều không ngoại lệ toàn bộ đều là Mạch cảnh ngũ đoạn trở lên cao thủ, thậm chí còn có mấy cái Huyết cảnh cao thủ, không thể không nói lần này vì đánh giết Đẳng Viêm, Liễu Chân là bỏ ra vốn lớn.

Àm....

Liễu Chân trong nháy mắt truy kích đến Đẳng Viêm phía trước, không chờ Đẳng Viêm làm ra phản ứng chút nào nàng một chương trực tiếp đánh ra, không có chút hồi hộp nào rơi vào Đẳng Viêm trước ngực. Đòn đánh này tuy rằng không có khiến xuất toàn lực, nhưng cũng không phải Đẳng Viêm Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao có thể chịu đựng, lúc này, Đẳng Viêm thân thể đột nhiên bay ngược ra ngoài. Sau đó tầng tầng ngã trên mặt đất, trên đất càng là quay cuồng một hồi, mãi đến tận mười mét có hơn mới ngừng lại.

Xi....

Một ngụm tinh huyết từ trong miệng phun ra, ngực càng là truyền đến một loại nỗi đau xé rách tim gan. Đây là ngày hôm nay Liễu Chân lần thứ hai thương chính mình, có điều rất rõ ràng này lần thứ hai so với lần thứ nhất muốn tàn nhẫn nhiều hơn nhiều, ở Đẳng gia thời điểm Liễu Chân không dám hạ tử thủ, mà ở đây nàng có thể trắng trợn không kiêng dè, ở Đẳng Viêm xem ra Liễu Chân không có một đòn giáng giết mình vốn là muốn dẫn vật chính mình, như nàng trước nói như vậy.Đẳng chết, thất bại.

Không để ý đến tình huống chung quanh, Đẳng Viêm bụng bị Liễu Chân công kích lồng ngực vất vả đứng lên, trong lòng cái kia không cam lòng thanh âm vang lên, trên mặt càng là một mảnh tử sắc. Cơ hội duy nhất đã bỏ qua, ngày hôm nay hắn muốn sống sót rời đi nơi này căn bản là đã không thể, chờ đợi hắn liền còn lại tử vong.

Lẽ nào liền như thế nhận mệnh sao?

Không cam lòng a....

Thời khắc này, không cam lòng tâm tình chiếm cứ Đẳng Viêm toàn bộ tâm linh, nhưng là không thể làm gì;

Thực lực, cuối cùng vẫn là thực lực;

Nếu như, thực lực mình so với Liễu Chân cường cho tới bị nàng hãm hại còn muốn bị * đuổi ra Đế đô sao?

Nếu như, thực lực mình so với Liễu Chân cường chính mình còn dùng lên lên lút lút rồi đi Đế đô tách ra nàng sao?

Nếu như, thực lực mình so với Liễu Chân cường cho tới hiện tại liền hoàn thủ, thậm chí ngay cả cơ hội chạy trốn đều không có sao?

Đáng tiếc, không có nhiều như vậy nếu như.

Đẳng Viêm vất vả đứng lên, bụng cái kia đau xót ngực, cắn răng, khoe miệng càng là mang theo một tia dữ tợn vết máu, trong hai mắt một mảnh hàn mang. Đẳng Viêm phát hiện mình chưa từng có một khắc giống như bây giờ đối với thực lực là như vậy khát vọng. Cái kia lạnh lẽo hai mắt nhìn chăm chăm từng bước từng bước * gần Liễu Chân, lửa giận cũng thiêu đốt đến cực hạn.

"Làm sao không chạy? Tiếp tục chạy a?" Chỉ chớp lát sau, Liễu Chân đi tới Đẳng Viêm trước mặt, cái kia tiêu tức thanh âm vang lên.

"Muốn giết cứ giết." Đẳng Viêm lạnh rên một tiếng.

"Ngươi cho rằng ta sẽ không giết ngươi sao?"

"Ngươi tới thật lập tức động thủ, tuyệt đối không nên cho ta bất kỳ cơ hội nào, nếu như hôm nay ta bắt từ, ngày khác... Ta chắc chắn đưa ngươi ngàn đao băm thây." Cắn răng, kiên nghị âm thanh từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên, hắn về mặt trước nay chưa từng có nghiêm túc.

"Ta còn thực sự muốn nhìn một chút có hay không một ngày như vậy. Đáng tiếc a.... Ngươi biết quá nhiều, nếu như hiện tại thả ngươi rồi đi ngươi nếu như đem ta mới vừa nói nói cho Đẳng gia cái kia lão bất tử, ha ha.... Sợ là chết chính là ta." Liễu Chân thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Ha ha ha...." Nghe vậy, Đẳng Viêm đột nhiên cười to.

"Ngươi cười cái gì?"

"Ta cười ngươi ngớ ngẩn, mặc kệ ngươi ngày hôm nay có giết hay không ta, ngươi đều chết chắc rồi, biết tại sao không?" Đẳng Viêm ánh mắt lạnh như băng nhìn Liễu Chân, cái kia tiêu tức thanh âm vang lên.

"Tại sao?" Liễu Chân bản năng hỏi.

"Bởi vì... Ở ta trước khi rời đi ta cho gia gia để lại phong thư, ta nói cho hắn để hắn giết ngươi, không phải vậy ta liền không tiếp thu cái này gia gia, sau đó cũng không tiếp tục về Đế đô, lúc nào ngươi chết, ta lúc nào về Đế đô. Ngươi nói gia gia nếu như xuất quan sẽ làm cái gì? Chuyện làm đầu tiên chính là đi hoàng cung làm thịt ngươi, không muốn hoài nghi hắn sẽ sẽ không như thế làm, chỉ nếu ta nói gia gia nhất định sẽ thỏa mãn ta, điểm này ngươi nên so với ta rõ ràng. Muốn mạng sống? Vậy thì nhanh lên chạy trốn đi, ở lại Đế đô ngươi chắc chắn phải chết." Đẳng Viêm nói lại dừng lại một chút.

"Há, đúng rồi... Coi như ngươi chạy trốn cũng vô dụng, gia gia nhất định sẽ truy sát ngươi đến chân trời góc biển, mặt khác ở nói cho ngươi một bí mật, ngươi không phải Thiên Huyền Tông người sao? Các ngươi là không phải rất muốn biết gia gia tu vi bây giờ? Cái kia ta cho ngươi biết gia gia trước là Thiên nhân tám đoạn, lần này bề quan là xung kích Thiên nhân chín đoạn đỉnh cao. Ngươi chết chắc rồi..." Đẳng Viêm cắn răng một mặt trào phúng, cười xấu xa nói rằng. Đương nhiên những này toàn bộ đều là Đẳng Viêm nói ra dao động Liễu Chân, hắn căn bản là chưa cho Đẳng lão gia tử lưu tin,

cũng không biết Đẳng lão gia tử tu vi, chỉ là vì buồn nôn, hù dọa Liễu Chân mà thôi.

"Xung kích Thiên nhân chín đoạn đỉnh cao?" Trước mắt, ngoại trừ Liễu Chân ở ngoài tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, vẻ mặt một mảnh đại ra.

"Người...." Mà Liễu Chân sắc mặt cũng là khó coi đến cực hạn, hắn không nghĩ tới cái này thiếu niên hư lại vẫn để lại như thế một tay, bất quá nghĩ đến này thiếu niên hư bản tính hẳn như thế làm cũng là chuyện đương nhiên, dù sao cũng là chính mình đem hắn * ra Đế đô. Nhưng là.... Nghĩ đến Đẳng lão gia tử sẽ truy sát mình tới chân trời góc biển, Liễu Chân liền sợ sệt, nàng còn không muốn chết a, nếu như Đẳng lão gia tử thật sự đã đạt đến Thiên nhân chín đoạn tu vi, coi như là Thiên Huyền Tông cũng không thể bảo vệ chính mình. Cái kia.... Càng muốn Liễu Chân trong lòng liền càng là phần nộ, cái kia ánh mắt lạnh như băng nhìn Đẳng Viêm tràn đầy lửa giận cùng sát cơ.

"Người hiện tại còn muốn động thủ sao?" Đẳng Viêm nhìn Liễu Chân thanh âm lạnh lùng vang lên.

"Người muốn ta chết, ta cũng không cho người dễ chịu." Lập tức, Liễu Chân nộ quát một tiếng. Dưới cái nhìn của nàng nàng đã cũng không lui lại cơ hội.

"Tùy tiện." Đẳng Viêm một mặt khinh thường nói, giữa hai lông mày nhưng là mang theo một tia nghiêm nghị.

"Muốn chết...." Một giây sau, Liễu Chân không chần chừ nữa, lăng liệt sát chiêu trong nháy mắt hướng về Đẳng Viêm bên giết mà đi, thời khắc này nàng là thật sự phần nộ, cũng thật sự đã động sát tâm, nàng tuyệt đối sẽ không lại cùng Đẳng Viêm khách khí, giết hẳn một bách.

Chết!!

Cái này thiếu niên hư nhất định phải chết!!!

Xoạt....

Cảm thụ Liễu Chân như một con hung thú bình thường hướng mình đánh tới chớp nhoáng, Đẳng Viêm trực tiếp nhắm hai mắt lại, thời khắc này hắn đã không có bất kỳ hoàn thủ cơ hội.

Không cam lòng...

Đẳng Viêm đáy lòng tràn đầy không cam lòng.

Sinh mệnh, lẽ nào liền như vậy kết thúc rồi à...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Cô gái mặc áo trắng

PrevNext

Chết!!

Cái này thiếu niên hư nhất định phải chết!!!

Liễu Chân không hề bảo lưu hướng về Đẳng Viêm bên giết mà đến, thời khắc này nàng đã cố không được nhiều như vậy, nàng chỉ muốn giết Đẳng Viêm. Mà Đẳng Viêm cũng đã nhắm hai mắt lựa chọn từ bỏ, lăng lạng chờ đợi tử vong đến, dù sao đối mặt Ngưng Thần cảnh chín đoạn Liễu Chân, hẳn một người bình thường căn bản không có sức lực chống đỡ lại.

Vèo...

Đang lúc này, Đế đô phương hướng một bóng người lăng không mà tới.

Oanh...

Trong phút chốc bóng người kia cũng đã xuất hiện ở Đẳng Viêm chờ người vị trí, cũng từ giữa không trung hạ xuống, đứng lại ở Đẳng Viêm bên người, lập tức một luồng cuồng bạo thậm chí là khí thể kinh khủng từ trên người vừa tới bạo phát ra, cái kia khí thể kinh khủng lấy Đẳng Viêm cùng người vừa

tới làm trung tâm hướng về bốn phía điên cuồng khuếch tán, nguyên vốn chuẩn bị đánh giết Đằng Viêm Liễu Chân tại này cổ cuồng bạo khí thể bao phủ bên dưới thân hình trong nháy mắt cũng lùi lại mấy bước, mà những kia Huyết cảnh cùng Mạch cảnh người càng là rút lui mười mấy mét.

Chuyện này...

Đột nhiên xuất hiện một màn kinh hãi đến tất cả mọi người, liền ngay cả Đằng Viêm cũng không ngoại lệ.

Ngạch...

Biến cố đột nhiên xuất hiện để Đằng Viêm không nhìn được mở hai mắt ra, khi hắn nhìn thấy một luồng khí thể kinh khủng đem Liễu Chân chờ người đẩy lùi tình cảnh đó, Đằng Viêm không nhìn được nuốt ngụm nước miếng, quá cường hãn, Liễu Chân nhưng là Ngưng Thần chín đoạn cao thủ a, có thể dễ dàng như thể đưa nàng đẩy lùi chỉ ít cũng là Thiên Nhân cảnh cao thủ. Lập tức cái kia kinh ngạc mê man tầm mắt hướng về người ở bên cạnh nhìn tới. Ở Đằng Viêm bên người, một tên cô gái mặc áo trắng lẳng lặng đứng ở nơi đó, một bộ bạch y làm cho người ta một loại cảm giác không dính bụi phàm trần, mà nữ tử trên mặt nhưng là che lại một ổ bánh sa khiến người ta không nhìn thấy dung mạo của nàng, chỉ lộ ra cái kia một đôi còn như lưỡi đao bình thường sắc bén hai mắt, hơn nữa Đằng Viêm vẫn có thể từ trên người cô gái ngửi được một loại kỳ lạ hương vị, một loại quen thuộc hương vị.

"Người là người nào?" Liễu Chân kinh hãi ánh mắt cũng lạc ở cô gái này trên người, cái kia đề phòng thanh âm vang lên, mới vừa mới đối phương phóng thích khí thể kia nói cho nàng cô gái trước mắt tuyệt đối là Thiên Nhân cảnh cao thủ. Nhưng là... Liễu Chân có chút không nghĩ ra, Để đó bên trong lúc nào xuất hiện như vậy thiên nhân cảnh? Trước Từ Thiên Hào là như vậy, cô gái trước mắt cũng là như thế, hơn nữa đối với với cô gái trước mắt, Liễu Chân trong ký ức Để đó căn bản cũng không có nhân vật số một như vậy.

"Ta là người như thế nào không trọng yếu, trọng yếu chính là người không thể giết hắn." Nữ tử thanh âm nhàn nhạt vang lên, thanh âm kia còn như tiếng trời.

"Tại sao?" Liễu Chân hỏi như ong mầy.

"Bởi vì ta muốn bảo đảm hắn."

"Người..."

"Người có thể đi rồi." Sau đó, cô gái che mặt kia căn bản cũng không có để ý tới một mặt sắc mặt giận dữ Liễu Chân, mà là quay về bên người Đằng Viêm thản nhiên nói, thanh âm kia vẫn lạnh lẽo, vĩnh viễn làm cho người ta một loại tránh xa người ngàn dặm cảm giác, "Nhớ kỹ, người chỉ có hai cái canh giờ, hai canh giờ bên trong những người này ta sẽ giúp người nhìn, hai canh giờ sau khi là sống hay chết liền xem chính người."

"Cảm ơn." Nghe trước mắt này cô gái che mặt, Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, tuy rằng hắn không biết nữ nhân này tại sao muốn giúp mình, thế nhưng này đều không trọng yếu, trọng yếu chính là mình có thể mạng sống vậy thì được rồi, hai canh giờ? Đầy đủ. Đối với Đằng Viêm một tiếng cảm ơn, cô gái che mặt không nói gì. Đằng Viêm cũng không có để ý, trực tiếp hướng về xa xa đi đến, còn Liễu Chân chờ người muốn cản, thế nhưng diện với trước mắt cô gái che mặt, bọn họ căn bản là không dám ngăn trở.

"Chúng ta quen biết?" Đột nhiên, mới vừa chạy ra không bao xa Đằng Viêm xoay người nhìn cô gái kia hỏi.

"Không quen biết." Nữ tử cái kia thanh âm nhàn nhạt nói rằng.

"Vậy người vì là tại sao phải cứu ta?"

"Bị người chi thác."

"Cảm ơn." Đằng Viêm tuy rằng nói như vậy, thế nhưng trong lòng hắn trước sau có loại cảm giác, nữ nhân trước mắt này hắn tuyệt đối ở nơi nào từng thấy, thanh âm kia cho Đằng Viêm một loại cảm giác đã từng quen biết, còn có này trên người cô gái cái kia độc nhất hương vị, Đằng Viêm cũng tin chắc chính mình ở nơi nào nghe thấy được quá. Có điều nếu nhân gia không chịu nói, vậy hắn cũng sẽ không hỏi nhiều nữa, mà là xoay người rồi đi, hai canh giờ không nhiều.

"Đáng chết..." Nhìn dần dần đi xa Đằng Viêm, Liễu Chân đáy lòng cái kia tức giận thanh âm vang lên, nếu như liền như thế để Đằng Viêm đi rồi, nàng thực sự là không cam lòng, nhưng là... Trước mắt này Thiên Nhân cảnh nữ nhân lại là làm cho nàng vô hạn kiêng kỵ. Đột nhiên, Liễu Chân tựa hồ nghĩ tới điều gì giống như vậy, trên mặt lộ ra một tia tà mị ý cười.

"Nếu như người tiếp tục theo hắn, ta không ngại giết người." Đột nhiên, cô gái che mặt cái kia thanh âm lạnh như băng vang lên, để nguyên bản chính đang rời xa Đằng Viêm bước chân đột nhiên một trận đình trệ, mang theo một mặt không rõ về mặt quay người sang. Đồng thời Liễu Chân cũng là không khỏi cả kinh, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn tên này cô gái che mặt, lẽ nào bị phát hiện? Mà ở Đằng Viêm cách đó không xa địa phương, một âm náu ở trong bóng tối ông lão bước chân cũng là đột nhiên một trận đình trệ. Liếc mắt nhìn cô gái che mặt sau đó vừa liếc nhìn Đằng Viêm, trong lúc nhất thời không quyết định chắc chắn được.

Vèo...

Đột nhiên, cô gái che mặt lắc người một cái liền xuất hiện ở giữa không trung bên trong, đồng thời lấy một loại sắc bén ánh mắt nhìn ông lão kia vị trí. "Nếu như người muốn chết ta tác thành người." Thanh âm lạnh lùng vang vọng ở dưới bóng đêm, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy một trận sợ hãi thật sâu cùng run rẩy, liền ngay cả ông lão kia cũng không ngoại lệ, thanh âm kia phảng phất trong nháy mắt xuyên thủng linh hồn của hắn giống như vậy, để hắn cả người run rẩy. Đương nhiên ông lão cũng được, Liễu Chân mấy người cũng thôi, bọn họ lưu ý không phải là bởi vì này lời của cô gái mà là bởi

vì hành vi của nàng. Đứng lơ lửng trên không? Này chí ít cũng là Thiên nhân ngũ đoạn cao thủ a, mà người lão giả kia có điều chỉ có Thiên nhân hai đoạn, đối phương nếu thật sự muốn giết hắn, coi là thật như giết gà.

Tề...

Tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, mà ông lão kia cũng không tiếp tục ẩn giấu từ chỗ tối đi ra. Ở cô gái này trước mặt nếu muốn giết Đằng Viêm cái kia vốn là lời nói vô căn cứ, vốn là không hiện thực cũng không thể.

"Hai canh giờ bên trong các ngươi tốt nhất không nên lộn xộn, không phải vậy... Ta thật sự sẽ giết người." Sau đó, cô gái che mặt nói một câu sau khi liền không tiếp tục nói nữa, chỉ là nàng cả người liền như thế lẳng lặng đứng thẳng ở giữa không trung, mà ông lão kia nghe xong lời của cô gái sau khi, cả người đều ở run rẩy không ngừng, run cầm cập, đứng, hắn sợ sệt đến cực hạn, trước nay chưa từng có hoảng sợ.

Hai canh giờ?

Lẽ nào nàng liền dự định như thế ở trong hư không trạm hai canh giờ? Coi như là Thiên nhân chín đoạn đỉnh cao cao thủ cũng không làm được a, sao có thể có chuyện đó, này trong thế giới trần tục không thể xuất hiện người như vậy, tuyệt đối không thể a, vùng thế giới này căn bản thì sẽ không thể khoan dung người như vậy tồn tại. Càng nghĩ càng sợ sệt, càng nghĩ càng hoảng sợ, run lấy cả thân thể, mặc dù là Thiên Nhân cảnh cao thủ giờ khắc này ông lão cũng không dám nhúc nhích một phần. Thiên Nhân cảnh ông lão đều như vậy, Liễu Chân chờ người thì càng thêm không dám phản kháng.

Bầu không khí, biến đến mức dị thường quỷ dị cùng ngọt ngào.

"Cảm ơn." Mà xa xa Đằng Viêm nhìn thấy cái kia từ chỗ tối đi ra ông lão sau khi lập tức liền rõ ràng là xảy ra chuyện gì, Liễu Chân một nhóm người trước sau đều không có dự định buông tha chính mình, cũng còn tốt nữ nhân này phát hiện, bằng không chờ mình đi xa đối phương nếu là xuống tay với chính mình, chính mình cũng là chắc chắn phải chết.

"Liễu Chân, vừa nãy ta đã nói với người đều là lừa người, ta căn bản không có cho gia gia lưu cái gì tin. Có điều... Ngày khác tạm biệt, chính là ta giết người thời gian." Sau đó, Đằng Viêm để lại một câu nói liền không nói thêm nữa, xoay người rời đi. Liễu Chân nghe xong Đằng Viêm sau khi sắc mặt cũng là khó coi đến cực hạn, nàng lại một lần bị Đằng Viêm sai, có điều nhìn thấy trong hư không cô gái mặc áo trắng, cho dù nàng không cam lòng nhưng cũng bất đắc dĩ, căn bản không dám ra tay.

Về...

Mấy phút sau, Đằng Viêm đã biến mất ở tầm mắt mọi người bên trong, vào lúc này cô gái mặc áo trắng kia cũng lạc ở trên mặt đất, chỉ có điều nàng thần thức mạnh mẽ vẫn vững vàng khóa chặt ở đây mỗi người, hai canh giờ, đây là nàng đáp ứng Đằng Viêm, ai cũng không thể rời đi.

Hồ...

Nhưng mà, nhìn thấy cô gái mặc áo trắng rơi xuống đất một khắc đó, cái kia Thiên Nhân cảnh hai đoạn ông lão không nhìn được thờ dài một cái. Trước, hắn thật sự sợ sệt trước mắt cái này thần bí khó lường nữ nhân sẽ ở trong hư không chờ đợi hai canh giờ, nếu nói như vậy cái kia thật sự quá khủng bố, dù sao.... Người như vậy không thể tồn tại cùng vùng thế giới này. Ngoại vực thế tục, nơi này Thiên nhân chín đoạn chính là đỉnh cao, vượt qua cảnh giới này hết thảy đều là sẽ bị vùng thế giới này giết chết, về phần tại sao, ông lão không biết, cũng không người nào biết.

Đương nhiên, coi như trước mắt cô gái mặc áo trắng không phải hắn tưởng tượng bên trong tồn tại, giờ khắc này hắn cũng không dám nhúc nhích nửa phần. Hư không mà đứng, Thiên Nhân cảnh ngũ đoạn trở lên cao thủ, cái kia không phải hắn có thể chống lại, đối phương giết hắn giống hệt giết gà!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Thần Hoang sơn mạch, Cẩm Kỳ sâm lâm

PrevNext

Thiên Võ đại lục, bốn phía hoàn thủy, tam quốc thế chân vạc;

Từ Vân đế quốc, Thần Phong đế quốc, Thiên Hồn đế quốc;

Từ Vân đế quốc bắc tiếp Thần Phong đế quốc, đông lâm vô tận Hải Vực, phía tây nhưng là tam quốc chỗ giao giới hỗn loạn chi đều, mà mặt nam nhưng là vô biên vô hạn Thần Hoang sơn mạch.

Thần Hoang son mạch lại xưng Cẩm Kỵ sâm lâm;

Thần Hoang son mạch là toàn bộ thể tục thần bí nhất tồn tại, cũng là nhân vật nguy hiểm nhất.

Nơi này, nguy cơ tứ phía;

Thần Hoang son mạch mặc dù bị xưng là Cẩm Kỵ sâm lâm, tự nhiên có hấn nguyên nhân.

Số một, nó cái kia bao la ranh giới so với thể tục tam đại đế quốc gộp lại tích còn muốn lớn hơn nhiều hơn nhiều, chiếm cứ toàn bộ thể tục nơi một phần hai tích, một chút nói chuyện không đâu, vô tận son mạch, vô tận đại thụ che trời, nhân loại một khi đặt chân nơi này liền rất dễ dàng lạc lối phương hướng.

Thứ hai, Thần Hoang son mạch là một loại dị thú nơi cư trú, loại dị thú này được gọi là vũ thú. Bọn họ cùng nhân loại vô giả như thế, đẳng cấp sâm nghiêm. Xoay một cái, nhị chuyển, ba chuyển... Mỗi một chuyển đều đại diện cho vũ thú thực lực tăng lên. Xoay một cái vũ thú tương đương với nhân loại Thể cảnh, nhị chuyển là Mạch cảnh... Ngũ chuyển vũ thú nhưng là giống như là nhân loại Thiên Nhân cảnh cường giả. Hơn nữa vũ thú so với nhân loại còn có độc đáo ưu thế, đó chính là bọn họ có cường hấn thân thể, trong tình huống bình thường người cùng đẳng cấp loại cùng vũ thú chống lại, nhân loại tuyệt đối sẽ không là vũ thú đối thủ.

Cường giả vì tôn thể giới, vũ thú thể giới cũng là như thế;

Đồng thời làm thú loại, vũ thú so với nhân loại càng thêm hung tàn, khát máu. Bọn họ không chỉ hội công kích đồng loại của chính mình, hơn nữa... Một khi gặp phải nhân loại, như vậy nhân loại nhất định sẽ thành vì bọn họ săn giết mục tiêu, tuyệt đối là không chết không thôi.

Thí nghiệm một hồi;

Thần Hoang son mạch chiếm cứ toàn bộ thể tục một phần hai ranh giới, cái kia cư trú ở đây vũ thú số lượng lại sẽ đạt tới một ra sao kinh người con số? Hơn nữa, có rất nhiều vũ thú vẫn là quần cư sinh hoạt, một khi gặp phải này quần cư sinh hoạt vũ thú, cùng đẳng cấp bên dưới nhân loại chắc chắn phải chết, cái này cũng là tại sao hầu như không có ai sẽ độc thân tiến vào Thần Hoang son mạch nguyên nhân.

Nơi này là hung địa;

Nơi này càng là tử địa;

Cẩm Kỵ sâm lâm, sinh mệnh vùng cấm!!

Đệ tam, cũng là điểm trọng yếu nhất.

Thiên Võ đại lục tồn tại đến nay đã không biết có bao nhiêu năm tháng, mà Thần Hoang son mạch cũng là đồng dạng tồn tại. Nhân loại thăm dò đến nay cũng đem Thần Hoang son mạch phân chia khu vực: Ngoại vi, trung tầng, thâm tầng... Ba cái cấp độ. Đương nhiên, dựa vào nhân loại năng lực cũng chỉ có thể chia làm cái cấp độ, kỳ thực thâm tầng là hạng người gì loại cũng không biết, căn bản là không cách nào thăm dò.

Thần Hoang son mạch ngoại vi, nơi này sinh hoạt đại thể đều là xoay một cái, nhị chuyển, ba chuyển vũ thú, cũng chính là tương đương với nhân loại Thể cảnh, Mạch cảnh, Huyết cảnh tồn tại. Mà Thần Hoang son mạch trung tầng nhưng là bốn chuyển, ngũ chuyển vũ thú, tương đương với nhân loại Ngưng Thần cùng Thiên Nhân cảnh tồn tại.

Vũ thú, bọn họ mạnh yếu ý thức so với nhân loại càng thêm thâm căn cố đế;

Có thể nói mỗi một loại vũ thú đều có rất mạnh lãnh thổ ý thức, đặc biệt là những kia mạnh mẽ vũ thú, càng là không cho phép địa bàn của chính mình gặp phải cái khác vũ thú hoặc là nhân loại xâm lấn. Đồng thời, càng là mạnh mẽ vũ thú liền càng là yêu thích sinh sống ở Thần Hoang son mạch nơi sâu xa, tựa hồ nơi đó có cái gì hấp dẫn địa phương của bọn họ.

Ngoại vi là xoay một cái, nhị chuyển, ba chuyển vũ thú;

Trung tầng là bốn chuyển, ngũ chuyển vũ thú;

Như vậy thâm tầng đây?

Sáu chuyển vũ thú?

Cái kia có hay không bảy chuyển, tám chuyển, thậm chí càng mạnh mẽ, càng kinh khủng vũ thú đây?

Không có ai biết;

Cũng sẽ không có người biết.

Thế nhưng có một chút nhưng có thể xác định, vậy thì là từ Thần Hoang son mạch biên giới đến Thần Hoang son mạch trung tầng bao quát thổ địa diện tích còn chưa đủ toàn bộ Thần Hoang son mạch một nửa, Thần Hoang son mạch nơi sâu xa chỉ ít còn có một phần hai địa phương không có bị đào móc,

dựa theo vũ thú đẳng cấp phân chia, ở này nơi sâu xa cũng tuyệt đối với cuộc sống nhân vật khủng bố. Từng cũng có Thiên Nhân cảnh cường giả không cam lòng, hiếu kỳ, cùng với không tin, đánh bạo xuyên qua trung tầng, tiến vào nơi sâu xa. Nhưng là, từ cái kia sau khi những người này liền cũng không còn đi ra, này bên trong còn có Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao cường giả.

Chưa có trở về?

Kết quả kia chỉ có một, những người này tất nhiên là chết ở Thần Hoang son mạch nơi sâu xa. Cũng bởi như thế, bây giờ căn bản cũng không có người dám đặt chân Thần Hoang son mạch nơi sâu xa, nơi đó... Tựa hồ đã trở thành tất cả nhân loại cấm địa, sinh mệnh vùng cấm.

Kẻ tự tiện đi vào, chắc chắn phải chết!!

Mọi người đều biết, ở này thế tục nơi nhân loại đỉnh cao cũng chỉ có Thiên nhân chín đoạn, phạm là vượt qua Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao tồn tại thì sẽ bị vùng thế giới này trực tiếp giết chết, không có ai biết tại sao. Nhân loại chỉ có thể tồn tại Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao cường giả, mà vũ thú nhưng ừng sẽ vượt qua Thiên Nhân cảnh chín đoạn sáu chuyển vũ thú, thậm chí còn có bảy chuyển, tám chuyển... Càng mạnh mẽ vũ thú.

Lấy cái gì đi chống lại?

Lại lấy cái gì đi thăm dò?

Này, cũng là Thần Hoang son mạch được gọi là Cấm Kỳ sâm lâm nguyên nhân chủ yếu, không có một trong.

Nhưng mà...

Vào giờ phút này, Đẳng Viêm chạy trốn phương hướng chính là hướng về này khủng bố Thần Hoang son mạch mà đi.

Đẳng Viêm không biết Thần Hoang son mạch đặc thù?

Đương nhiên không phải.

Những năm này Đẳng Viêm tuy rằng không hề rời đi quá Đế đô, thế nhưng đối với này thế tục nơi còn là hiểu rõ quá, dù sao hắn đã sớm nghĩ tới muốn rời khỏi Đế đô tìm kiếm thuộc về mình thời cơ, để mình có thể chân chính đặt chân võ đạo một đường, lại há có thể không biết Thần Hoang son mạch khủng bố.

Muốn chết?

Vậy thì càng không thể.

Nếu như Đẳng Viêm muốn chết, cái kia căn bản cũng không cần như vậy lao lực sức của chín trâu hai hổ lưu vong, chỉ cần chờ Liễu Chân đem hắn giết chết chính là.

Đẳng Viêm lựa chọn Thần Hoang son mạch lưu vong tự nhiên cũng có hắn sự bất đắc dĩ, hoặc là nói hắn không có lựa chọn nào khác. Nếu như là ở tình huống bình thường Đẳng Viêm đương nhiên sẽ không lựa chọn Thần Hoang son mạch, thế nhưng tình huống bây giờ không giống nhau; Tuy rằng cô gái bí ẩn giúp mình ngăn cản Liễu Chân đoàn người, thế nhưng đối phương cũng nói rồi nàng chỉ giúp Đẳng Viêm tranh thủ hai canh giờ mà thôi. Hai canh giờ bảo vệ cũng không ngắn lắm, nói trường cũng không dài, Liễu Chân chờ người bất cứ lúc nào cũng có thể đuổi theo, dù sao Liễu Chân là Ngưng Thần cảnh cao thủ, hơn nữa đối phương còn có một Thiên Nhân cảnh cao thủ.

Từ Vân đế quốc tự nhiên là không thể tiếp tục lưu lại đi tới;

Thần Phong đế quốc, hỗn loạn chi đều, những này mặc dù là Đẳng Viêm rất lựa chọn tốt, thế nhưng... Từ Từ Vân đế quốc Đế đô sau khi rời đi muốn đi vào hai địa phương này trung gian cần đi qua một mảnh vô hạn gò đất, mà hai cái canh giờ Đẳng Viêm căn bản là không có cách lướt qua mảnh này gò đất, một khi Liễu Chân đám người đuổi theo đến, như vậy... Đẳng Viêm liền không chỗ che thân, chắc chắn phải chết. Mà Thần Hoang son mạch không giống, lấy Đẳng Viêm tốc độ, một nửa canh giờ liền có thể tiến vào Thần Hoang son mạch, hơn nữa còn có nửa cái canh giờ dùng để ẩn thân.

Nguy hiểm?

Đẳng Viêm tự nhiên biết tiến vào Thần Hoang son mạch nguy hiểm. Thế nhưng, so với Thần Phong đế quốc cùng hỗn loạn chi đều, vào giờ phút này Thần Hoang son mạch là đặt tại Đẳng Viêm trước mặt duy nhất sinh cơ, lựa chọn cái kia hai nơi Đẳng Viêm chắc chắn phải chết, lựa chọn Thần Hoang son mạch hay là còn có một tia sinh cơ.

Thần Hoang son mạch cái kia vô biên vô hạn núi rừng sắp trở thành Đẳng Viêm che chở tốt nhất, có thể tránh né Liễu Chân chờ người truy sát. Hơn nữa, dựa theo người bình thường tư duy, Liễu Chân mấy người cũng tuyệt đối không nghĩ tới Đẳng Viêm sẽ liều lĩnh phải chết nguy hiểm tiến vào Thần Hoang son mạch, điều này cũng làm cho cho Đẳng Viêm tăng thêm tiếp tục sinh sống cơ hội.

Không lựa chọn!!!

Mạng sống mới là quan trọng nhất;

Vì lẽ đó, Đẳng Viêm việc nghĩa chẳng từ nan lựa chọn trốn vào Thần Hoang son mạch.

Cho tới Thần Hoang son mạch vũ thú?

Đằng Viêm chỉ có thể mong đợi không nên để cho chính mình gặp gỡ nhị chuyển trở lên vũ thú, không phải vậy chắc chắn phải chết.

Chạy, chạy, chạy!!

Điên cuồng bên tập, tốc độ phát huy đến cực hạn; Thời khắc này, Đằng Viêm trong lòng rất rõ ràng, thời gian đối với mình mà nói chính là sinh mạng.....

Sau một canh giờ rưỡi.

"Thần Hoang son mạch!!" Một nửa canh giờ không có ngừng lại lao nhanh, Đằng Viêm lần thứ nhất dừng bước. Cái kia thâm thúy con người nhìn trước mắt vô biên vô hạn Thần Hoang son mạch, nhìn mảnh này Cẩm Kỳ sâm lâm. Một luồng không tên cảm giác nguy hiểm trong nháy mắt trước mắt đánh về phía Đằng Viêm, tất cả những thứ này hết thảy đều đến từ trước mắt Thần Hoang son mạch, hơn nữa, cái kia trong không khí tựa hồ còn tràn ngập một tia nhàn nhạt mùi máu tanh, tựa hồ báo trước Thần Hoang son mạch là một mảnh máu tanh vùng đất tử vong.

Cẩm Kỳ sâm lâm..

"Liều mạng." Lập tức, Đằng Viêm cắn răng một cái, không chần chừ nữa, một con vọt thẳng tiến vào Thần Hoang son mạch.

Hắn không có lựa chọn nào khác...

Hùng vĩ Thần Hoang son mạch, Đằng Viêm bóng người tiến vào này bên trong dãy núi, phảng phất muối bỏ biển giống như vậy, rất nhanh liền biến mất không thấy hình bóng, chôn vùi ở cái kia vô tận bên trong dãy núi.

Không có dấu vết mà tìm kiếm..

Thần Hoang son mạch, Cẩm Kỳ sâm lâm,

Nơi này, là thế tục bên trong tuyệt đối hung địa; Thế nhưng, nơi này cũng là thế tục bên trong tuyệt đối bảo địa.

Nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại.

Thần hoàng bên trong dãy núi có vô số hung tàn vũ thú, đồng thời ở bên trong dãy núi này cũng tồn tại vô số thiên tài địa bảo. Trong này liền bao quát một ít linh thảo, linh dược... Những thứ này đều là võ giả thứ luôn mơ tưởng, những thứ đó này đều có thể dùng đến tăng lên võ giả tu vi, gia tốc võ giả tu luyện. Cũng bởi như thế, mặc dù là biết thần hoàng bên trong dãy núi nguy cơ tứ phía, thế nhưng mỗi thời mỗi khắc đều sẽ có vô số võ giả tổ đoàn đi tới nơi này thần hoàng bên trong dãy núi tầm bảo.

Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm;

Đương nhiên, hết thảy đi tới Thần Hoang son mạch võ giả chỉ là phía bên ngoài cùng trung tầng ngoại bộ thăm dò, nơi sâu xa... Mãi mãi cũng là nhân loại cấm địa, nhân loại ác mộng, không dám đặt chân.

Vũ thú;

Một loại hung tàn mà lại khát máu dị thú;

Nhưng mà, mỗi một đầu vũ thú lại là võ giả thứ luôn mơ tưởng. Bọn họ cùng những thiên tài địa bảo giống như vậy, vũ thú toàn thân đều là báu vật; Vũ thú huyết nhục không chỉ mỹ vị, hơn nữa dùng ăn sau khi có thể tăng cường nhân loại thân thể, đương nhiên, càng là mạnh mẽ vũ thú máu thịt của bọn họ hiệu quả cũng là càng tốt; Vũ thú xương, củ ấu, đều là chế tạo vũ khí tốt nhất vật liệu, vũ thú da thú... Nói chung, vũ thú toàn thân đều là báu vật, mỗi một đầu vũ thú thi thể đều có thể bán ra một giá tiền không rẻ, cấp cao vũ thú càng là giá trên trời.

Người chết vì tiền, chim chết vì ăn;

Vì lẽ đó, này được gọi là Cẩm Kỳ sâm lâm Thần Hoang son mạch, mãi mãi cũng sẽ không khuyết thiếu người mạo hiểm..

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thành niên ngày, hồn tỉnh thời gian

PrevNext

Thần Hoang son mạch khu vực bên ngoài.

Một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi ở khu vực này điên cuồng bồn tập, không có ai biết thiếu niên này đến tột cùng đang làm gì, cũng không người nào biết thiếu niên này đến tột cùng là ai. Nói chung, hắn lại như là một người điên bình thường không hề có mục đích lao nhanh. Đúng, hắn chính là một người điên, nếu như có người nhìn thấy tuyệt đối sẽ cho là như thế. Một không có tu vi thiếu niên ở thần hoang bên trong dãy núi lao nhanh hắn không phải kẻ điên là cái gì? Cái kia vốn là muốn chết. Đương nhiên, người này không phải người khác, chính là Đằng Viêm.

Hai canh giờ rưỡi.

Đằng Viêm tiến vào Thần Hoang son mạch đã ròng rã hai canh giờ rưỡi, này hai canh giờ rưỡi hắn chưa từng có ngừng lại quá, ở thần hoang bên trong dãy núi không ngừng chạy trốn, phảng phất một đài mãi mãi cũng sẽ không uể oải cơ khí. Không phải Đằng Viêm không muốn dừng lại, mà là hắn căn bản là không dám dừng lại.

Dừng lại?

Khả năng này liền mang ý nghĩa tử vong:

Hai canh giờ rưỡi, vào giờ phút này liền ngay cả Đằng Viêm chính mình cũng không biết hắn hiện tại đến tột cùng ở vị trí nào, nói chung... Đằng Viêm bốn phía đầu đầu cũng có cái kia từng viên một cổ thụ che trời, phóng tầm mắt nhìn, không có giới hạn. Hai người này bán canh giờ Đằng Viêm ngoại trừ điên cuồng chạy trốn ở ngoài, hắn còn vô cùng cẩn thận lưu ý tất cả xung quanh, dù sao nơi này tùy tiện bốc lên một con vũ thú khả năng đều không phải hắn có thể chống lại. Có thể là trời cao chăm sóc, có thể là Đằng Viêm mệnh không nên tuyệt, hai canh giờ rưỡi, hắn liền một con vũ thú đều không có gặp phải.

May mắn cực điểm!!!

Àm!!!

Đột nhiên, chạy trốn bên trong Đằng Viêm lao đảo một cái một con ngã chồng vó trên mặt đất.

Hồ...

Thở ra một hơi thật dài, ngã xuống sau khi Đằng Viêm trực tiếp bò ở trên mặt đất, cũng không còn bò lên. Đương nhiên, không phải hắn không muốn đứng lên đến, mà là... Vào giờ phút này hắn thực sự là quá mệt mỏi quá mệt mỏi, thân thể của hắn cũng sớm đã đến cực hạn, chỉ là đáy lòng cái kia mãnh liệt cầu sinh dục vọng để hắn vẫn luôn thủ vững một hơi, để cho mình kiên trì đến hiện tại. Bây giờ, một con ngã chồng vó, cái kia thủ vững một hơi cũng phun ra ngoài, Đằng Viêm cũng không còn khí lực kiên trì.

Từ Đê đô ở ngoài chạy trốn cho tới bây giờ, đã ròng rã bốn cái canh giờ.

Bốn cái canh giờ lao nhanh, Đằng Viêm từ đầu đến cuối đều không có ngừng lại quá. Coi như là Mạch cảnh hoặc là Huyết cảnh giới võ giả khả năng đều kiên trì không được như thế cường độ cao chạy trốn, huống chi là Đằng Viêm? Đây đối với Đằng Viêm mà nói quả thực chính là một kỳ tích, một không thể kỳ tích, thế nhưng vì sinh tồn hắn vẫn là làm được.

Giờ khắc này ngã trên mặt đất, Đằng Viêm cảm giác thân thể mỗi một tác da thịt phảng phất bị vô số kim đâm.

Đau;

Nỗi đau xé rách tim gan;

Ào ào ào...

Thế nhưng, Đằng Viêm tựa hồ không để ý chút nào này nỗi đau xé rách tim gan giống như vậy, lại phảng phất bộ thân thể này không phải chính hắn giống như vậy, hắn chỉ lo từng ngum từng ngum thở hỗn hển, thật sự nếu không hô hấp, hắn sau một khắc khả năng sẽ nghẹt thở. Đồng thời, Đằng Viêm một thân quần áo cũng sớm đã bị ướt đầm mồ hôi, thế nhưng tất cả những thứ này hắn đều không để ý chút nào.

"Nên... An toàn chứ?" Sau mười mấy phút, Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, thanh âm kia nhưng không có một tia sức lực. Tuy nhưng đã bốn cái canh giờ, thế nhưng hắn vẫn là không cách nào xác định Liễu Chân chờ người có thể hay không lần thứ hai truy sát tới.

"Nên an toàn." Lại trên đất nằm hơn nửa giờ, vẫn không nhìn thấy Liễu Chân chờ người truy sát tới, Đằng Viêm cái kia làm bầm lầy bầu âm thanh lại vang lên.

[Http://truyencuatui.Net](http://truyencuatui.Net) Hồ...

Đằng Viêm vẫn nằm trên đất ngược nhìn đỉnh đầu, mặc cho cái kia một tia ánh mặt trời xuyên thấu qua cây cối khe hở chiếu rọi ở trên mặt của chính

mình, tuy nhưng đã nghỉ ngơi hơn nửa giờ, thế nhưng trên người loại kia cảm giác uể oải vẫn là tồn tại, thời khắc này Đẳng Viêm cái gì đều không muốn làm, cũng không muốn tiếp tục lưu vong, chỉ muốn trên đất khỏe mạnh nằm, liền như thế nằm.

Hắn quá mệt mỏi;

Đẳng Viêm hai mắt dần dần nhắm lại, tựa hồ liền trọn tròn mắt cũng làm cho hắn cảm thấy mệt nhọc giống như vậy, đồng thời còn thật dài hít một hơi, phảng phất cùng vùng thế giới này hòa làm một thể giống như vậy, cảm thụ bên người loại kia thanh tân hơi thở sự sống, cũng chỉ có như vậy mới có thể để hắn biết rõ chính mình còn sống sót.

Trở về từ cõi chết;

Cái cảm giác này trước nay chưa từng có tốt.

"Sống sót... Thật tốt." Một giây sau, Đẳng Viêm cái kia nhân nhật cảm khái tiếng vang lên. Hắn thả lỏng chưa từng có, có điều cũng là bởi vì không có trước loại kia thoát thân cảm giác gấp gáp, giờ khắc này thanh tĩnh lại sau khi, trước cái kia tích lũy xuống hết thấy uể oải cũng toàn bộ hiện lên đi ra.

Luy;

Hắn luy một cũng không muốn nhúc nhích;

Ào ào ào...

Mấy phút sau, yếu ớt tiếng thở dốc từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên, hắn nhắm hai mắt, nằm trên đất, đang ở Thần Hoang sơn mạch khu vực bên ngoài, liền như thế... Ngủ. Đúng, ngủ, vô hạn cảm giác uể oải để Đẳng Viêm cũng không còn cách nào suy nghĩ Liễu Chân một nhóm người còn có thể hay không truy sát tới, cũng không suy nghĩ thêm nữa này thần hoang bên trong dãy núi khắp nơi đều tràn ngập nguy cơ tử vong. Hắn cái gì đều không đi nghĩ, cái gì cũng không muốn làm, chỉ muốn khỏe mạnh ngủ một giấc, cảm giác uể oải để hắn rất tự nhiên rơi vào trong giấc ngủ say...

Liệt nhật cao chiếu;

Đẳng Viêm rời đi Đế đô thời điểm vẫn là đêm khuya, thế nhưng giờ khắc này cũng đã là liệt nhật cao chiếu;

Bốn cái canh giờ lao nhanh, trước nay chưa từng có;

Ngày hôm nay, vốn nên là hắn mười sáu tuổi thành nhân ngày, cũng là mười sáu năm trước hắn sinh ra một ngày; Làm phủ tướng quân thiếu chủ, hắn vốn nên ở trong đế đô hưởng thụ vô số người chúc mừng, hưởng thụ này hạnh phúc một ngày, dù sao, lễ thành nhân đây là thế tục nơi rất trọng yếu một ngày, đặc biệt là như Đẳng Viêm loại này gia thế hiển hách tồn tại. Thế nhưng, ngày đó hắn nhưng trong lúc chạy trốn vượt qua, sinh từ một đường; Mặc kệ hiện tại như thế nào, cũng mặc kệ tương lai làm sao, giờ khắc này, hắn còn sống sót, ở đây lòng hắn một viên mầm móng cừu hận đã mai phục, không cách nào xóa đi.

Đối với Liễu Chân hận;

Đối với Thiên Huyền Tông hận;

...

Thần hoang bên trong dãy núi vẫn tràn ngập một tia độc thuộc về nơi này yên tĩnh.

Đẳng Viêm lẳng lặng nằm ở cái kia đại địa bên trên, chịu đựng ánh mặt trời an ủi, ngọt ngào ngủ. Thời khắc này yên tĩnh, thời khắc này an nhàn, đợi được hắn sau khi tỉnh lại sẽ biến mất không thấy hình bóng, khả năng sau đó cũng sẽ không nắm giữ. Bởi vì, bắt đầu từ hôm nay, hắn sắp sửa triển khai cuộc sống mới, không có thiếu niên hư tên, không có Đẳng gia che chở, tất cả hết thảy đều muốn dựa vào chính mình. Ở này cường giả vì tôn thế giới, hắn một không thể người tu luyện ở thế giới này quả thực chính là nửa bước khó đi.

Tiền đồ không rõ, sinh tử không biết;

Oanh...

Đột nhiên, nơi trong giấc mộng Đẳng Viêm trên người quý dị bùng nổ ra một tia dòng khí màu trắng sữa, luồng khí này phi thường quý dị, không có dấu hiệu nào, hơn nửa giờ khắc này cũng chăm chú bao vây Đẳng Viêm thân thể. Nơi trong giấc mộng Đẳng Viêm cũng bị trong giây lát thức tỉnh, cả người hắn đột nhiên ngồi dậy, đề phòng ánh mắt tra xét tất cả xung quanh, cuối cùng rốt cục phát hiện mình thân thể bên trên dị dạng.

"Chuyện này... Chuyện gì thế này?" Kinh hãi ánh mắt nhìn mình xung quanh cơ thể tràn ngập cái kia một tầng dòng khí màu trắng sữa, Đẳng Viêm cái kia kinh ngạc thanh âm vang lên. Thế nhưng vào giờ phút này căn bản không có ai đáp lại hắn, cũng căn bản sẽ không có người cho hắn đáp án. Mà Đẳng Viêm chính mình cũng không có phát hiện, ngày hôm nay là hắn thành nhân ngày, mà giờ khắc này... Mới là hắn chân chính thành nhân thời gian, cũng chính là mười sáu năm trước hắn sinh ra thời khắc, một phần không kém, một không chút nào khuyết, thời gian vừa vặn.

Oanh...

Một giây sau, Đẳng Viêm trên người cái kia dòng khí màu trắng sữa lần thứ hai phát sinh ra biến hóa.

Oanh...

Đằng Viêm toàn thân cái kia dòng khí màu trắng sữa phảng phất chịu đến món đồ gì dẫn dắt giống như vậy, điên cuồng hiện lên Đằng Viêm thân thể, không, chính xác nói hẳn là hiện lên Đằng Viêm đầu, hiện lên Đằng Viêm cặp kia lông mày trong lúc đó. Biến cố đột nhiên xuất hiện để Đằng Viêm kinh hãi không ngớt, càng là không biết làm sao.

Hô...

Một hô hấp, Đằng Viêm quanh thân cái kia quý dị nhu khí lưu màu trắng biến mất không thấy hình bóng.

"A..."

Một giây sau, một tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên, thanh âm kia rung động đến tâm can, vang vọng ở trước mắt này một mảnh Thần Hoàng sơn mạch chỗ, thật lâu đều không thể tiêu tan. Đằng Viêm hai tay ôm đầu, cả người càng là trực tiếp ngã trên mặt đất, thống khổ gầy gù, kêu rên.

Thời khắc này, hẳn cảm giác đầu của chính mình dường như muốn bị nổ tung giống như vậy, cái kia linh hồn thật giống cũng bị xé rách.

Thống khổ;

Trước nay chưa từng có thống khổ;

Loại đau này, tan nát cõi lòng;

Loại đau này, đau đến không muốn sống;

Sống còn khó chịu hơn chết!!!

Oanh...

Thống khổ vẫn còn tiếp tục, thế nhưng Đằng Viêm trong đầu lại đột nhiên hiện ra một chút không tên đồ vật, đó là từng đoạn ký ức, đúng, từng đoạn ký ức. Vào giờ phút này, những kia không tên ký ức điên cuồng tràn vào Đằng Viêm trong đầu, tràn vào trong trí nhớ của hắn.

Vũ quyết, đan dược, linh thảo, thiên tài, địa bảo...

Vô số ký ức, vô số không hiểu ra sao đồ vật tràn vào Đằng Viêm trong đầu, để đầu óc của hắn có loại không chịu nổi nhiều như thế ký ức sắp nổ tung. Thế nhưng đối với tất cả những thứ này Đằng Viêm nhưng là không thể làm gì, cũng không thể nào chống cự. Hắn chỉ có thể ngã trên mặt đất thống khổ gầy gù, kêu rên, chịu đựng không phải người có thể chịu đựng thống khổ.

Tan nát cõi lòng!!!

Ầm!!!

Không biết quá bao lâu, cũng không biết chịu đựng biết bao nhiêu thống khổ, loại kia linh hồn bị lôi kéo cảm giác dần dần thối lui, mãi đến tận tiêu vong. Mà Đằng Viêm trong đầu, ký ức bên trong càng là có thêm vô số đồ vật, thế nhưng hắn đã không có tinh lực đi cảm thụ và chinh lý những thứ đó, thời khắc này cả người hắn một con ngã chổng vó trên mặt đất. Trước cái kia đã khô cạn quần áo giờ khắc này lại một lần nữa bị ướt đầm mồ hôi, vừa nãy loại kia quá trình... Để Đằng Viêm miễn cưỡng cảm nhận được cái gì gọi là muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể.

Ào ào ào...

Ngã trên mặt đất, Đằng Viêm từng ngum từng ngum thờ hồn hèn, có một loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Thiên địa biến sắc, khủng bố hồn niệm

Sau mười mấy phút.

Hồ...

Đặng Viêm thờ ra một hơi thật dài, vuốt đầu từ trên mặt đất ngồi dậy đến. Giờ khắc này hắn vẫn là không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra, đối với vừa nãy tất cả vẫn như cũ ký ức chưa phai. Đồng thời, đầu cũng có loại ngơ ngác ngắc ngắc cảm giác, trong ký ức cũng không hiểu ra sao thêm ra vô số đồ vật, cái kia vô số ký ức phảng phất đã vượt qua Đặng Viêm đại não gánh nặng giống như vậy, để đại não sắp căng nứt.

Các loại cấp bậc bất nhất linh thảo;

Các loại hiệu quả không giống đan dược, linh dược, độc dược...

Các loại cấp độ không giống dị thú;

.....

Vô số ký ức, vô số tri thức hiện lên ở Đặng Viêm trong đầu, để hắn cảm thấy không hiểu ra sao nhưng lại vô hạn khiếp sợ. Tất cả những thứ này hết thảy đều vượt qua hắn dĩ vãng nhận thức, thậm chí rất nhiều thứ hắn trước đây chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy. Liền giống với ở đoạn này trong ký ức dị thú không đơn thuần chỉ có vũ thú một loại, hơn nữa còn có một loại dược gọi là hồn thú. Đương nhiên, đây chỉ là một phần trong đó mà thôi, tuyệt đại đa số ký ức đều là cùng linh thảo, đan dược có quan hệ, tựa hồ đoạn này ký ức là đến từ một vị dược sư truyền thừa.

Nói chung, không hiểu ra sao.

Hồ...

Thở dài một cái, Đặng Viêm không lại đi để ý tới những này, cũng không nghĩ nữa những này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, vào giờ phút này hắn bắt đầu thu dọn lên trong đầu cái kia rắc rối phức tạp ký ức đến rồi, thậm chí quên mình lúc này nơi sâu xa hung hiểm vạn phần thần hoang bên trong dãy núi. Không thể nghĩ ngợi, đoạn này không tên mà đến ký ức đối với Đặng Viêm mà nói tuyệt đối là một món tài phú quý giá. Mà giờ khắc này hắn ở đoạn này trong ký ức điên cuồng tìm tòi chữa trị kinh mạch phương thức, dù sao nếu như không cách nào chữa trị kinh mạch, tất cả những thứ này đối với hắn mà nói chỉ là một đồng trang trí mà thôi, căn bản không được bất kỳ tác dụng gì.

Đặt chân võ đạo!!

Đây mới là Đặng Viêm giờ khắc này to lớn nhất kỳ vọng!!

Oanh...

Nhưng là vừa lúc đó, ngay ở Đặng Viêm mới vừa vừa mới chuẩn bị thu dọn trong đầu cái kia đoạn không hiểu ra sao ký ức thời điểm, Đặng Viêm đỉnh đầu cái kia trên chín tầng trời, một luồng khí thể kinh khủng đột nhiên bạo phát, lấy Đặng Viêm bầu trời làm trung tâm hướng về toàn bộ Thần Hoang sơn mạch bắt đầu điên cuồng khuếch tán, không, phải nói hướng về toàn bộ thể tục điên cuồng khuếch tán.

Oanh...

Khí thể kinh khủng, Nghịch Thiên uy thế;

Trong khoảnh khắc khuếch tán đến toàn bộ Thần Hoang sơn mạch, đồng thời hướng về toàn bộ thể tục khuếch tán.

"Chuyện này..." Biến cố đột nhiên xuất hiện, để Đặng Viêm không khỏi sửng sốt, cả người chợt đứng lên, ngẩng đầu lên, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn đỉnh đầu bầu trời, "Chuyện này... Đây gọi là lại là nháo loại nào?" Lập tức, Đặng Viêm cái kia chửi bới âm thanh trực tiếp vang lên. Vừa trải qua một hồi bên bờ sinh tử lưu vong, đồng thời lại chịu đựng một hồi không hiểu ra sao dần vật, bây giờ biến cố bất thành linh để Đặng Viêm đã có loại sắp sửa tan vỡ cảm giác.

Ngày đó, tuyệt đối là Đặng Viêm từ lúc sinh ra tới nay tới "Đặc sắc" một ngày.

Oanh...

Thiên địa biến sắc, nhật nguyệt ám đạm;

Toàn bộ thể giới lập tức rơi vào bóng tối vô tận bên trong.

Phảng phất thể giới tận thế;

Phảng phất thiên địa sắp đổ nát;

Ào ào ào...

Đặng Viêm bên người, cái kia thần hoang bên trong dãy núi không hiểu ra sao thổi bay từng trận âm phong.

Hồng hồng hồng;

Thần Hoang son mạch ngoại vi, cái kia từng con vũ thú phát sinh gào thét thảm thiết, hí dài;

Ầm ầm ầm;

Lên tới hàng ngàn, hàng vạn vũ thú phảng phất gặp phải nguy cơ trước đó chưa từng có giống như vậy, điên cuồng chạy trốn, như thiên quân vạn mã; Những kia thực lực nhỏ yếu vũ thú giờ khắc này liền hướng về Thần Hoang son mạch nơi sâu xa chạy trốn mà đi, tựa hồ so với này cổ khí thể kinh khủng, cái kia nơi sâu xa cao đẳng vũ thú uy hiếp liền có vẻ như vậy bé nhỏ không đáng kể. Nhưng là vũ thú môn tốc độ căn bản là không sánh được này khí thể khủng bố mở rộng, trong khoảnh khắc liền trực tiếp bị này khí thể khủng bố bao phủ, sau đó hết thấy vũ thú không có dấu hiệu nào toàn bộ bò ở trên mặt đất, không nhúc nhích.

Hồng hồng hồng!!!

Khí thể kinh khủng không ngừng mở rộng, không ngừng hướng về Thần Hoang son mạch nơi sâu xa mở rộng, cái kia nơi sâu xa cường đại đến khủng bố vũ thú cũng phát sinh từng tiếng tức giận gào thét, có điều rất nhanh tất cả liền khôi phục lại yên lặng, những kia nơi sâu xa cường hãn vũ thú cùng ngoại vi những kia nhỏ yếu vũ thú như thế, tại này cổ khí thể kinh khủng bao phủ bên dưới, toàn bộ nằm rạp ở trên mặt đất, không nhúc nhích, không cách nào nhúc nhích;

Không nghi ngờ chút nào, hết thấy vũ thú toàn bộ xụi lơ, nằm sấp trên mặt đất, không nhúc nhích, cũng chưa chết bất kỳ khác biệt gì, nếu như vào lúc này có người xuất hiện ở những này vũ thú trước mặt, tuyệt đối có thể dễ như ăn cháo đem bọn họ đánh giết, dù cho chỉ là một người bình thường, tin tưởng những này cường hãn vũ thú cũng tuyệt đối sẽ không phản kháng.

Khí thể kinh khủng!!!

Trước nay chưa từng có biến cố!!

Thần Hoang son mạch nơi sâu xa nhất, nơi này linh khí nồng nặc đã kết thành sương mù, nơi này tuyệt đối là các võ giả tha thiết ước mơ tu luyện Thánh Địa, ở đây tu luyện tuyệt đối là bên ngoài mấy lần, thậm chí mấy chục lần. Nhưng mà, vào giờ phút này ở này nơi sâu xa nhất, một con nhắc nhở khổng lồ vũ thú, cấp bậc của nó đã tới một loại tuyệt đối trình độ khủng bố. Vào giờ phút này con này khủng bố vũ thú nhưng cũng là nhìn đỉnh đầu bầu trời, cái kia thân thể khổng lồ run lay bầy. Tuy rằng nó không giống cái khác vũ thú bình thường trực tiếp xụi lơ ở trên mặt đất, thế nhưng giờ khắc này cũng không dám làm một cử động nhỏ nào.

Toàn bộ Thần Hoang son mạch rơi vào trong một mảnh hỗn loạn;

Chỉ chốc lát sau, cái kia khí thể khủng bố bao phủ toàn bộ Thần Hoang son mạch;

Tĩnh;

Toàn bộ Thần Hoang son mạch yên tĩnh một cách chết chóc.

Phảng phất hết thấy sinh linh trong chốc lát toàn bộ tiêu vong bình thường;

"Chuyện này..." Thần Hoang son mạch ngoại vi, Đẳng Viêm kinh ngạc ánh mắt ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, chu vi đã rơi vào đen kịt một màu, mà trước phát sinh tất cả Đẳng Viêm cũng đều là tự thể nghiệm, tuy rằng Đẳng Viêm cũng không biết, thế nhưng... Cái kia khí thể kinh khủng ven vện mấy hơi thở trong lúc đó liền bao phủ toàn bộ Thần Hoang son mạch. Hơn nữa giờ khắc này toàn bộ Thần Hoang son mạch yên tĩnh một cách chết chóc, Đẳng Viêm thậm chí có thể rõ ràng nghe được tiếng hít thở của chính mình, tiếng tim đập. Tất cả những thứ này quá quý dị, cũng quá khủng bố.

"Này gọi ả chuyện gì xảy ra?" Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, thanh âm kinh ngạc từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên.

Hắn, ngây người như phỗng!!

Nhưng mà...

Tất cả những thứ này còn chưa kết thúc, cái kia khí thể kinh khủng trong chốc lát bao phủ toàn bộ Thần Hoang son mạch, lại tựa hồ như không có bất kỳ đỉnh trệ dấu hiệu, giờ khắc này đang điên cuồng hướng về toàn bộ thế tục nơi khuếch tán, hướng về nhân loại sinh hoạt địa phương khuếch tán. Cái kia khí thể kinh khủng bao phủ mỗi một tấc thiên địa, ngày đó địa thì sẽ rơi vào trong một mảng bóng tối.

Từ Vân đế quốc;

Thần Phong đế quốc;

Thiên Hồn đế quốc;

Vùng biển vô tận;

.....

Mấy hơi thở trong lúc đó, này khí thể kinh khủng liền bao phủ toàn bộ thế tục;

Xảy ra chuyện gì?

Trong thế giới trần tục, vô số nhân loại cường giả toàn bộ bị đột nhiên xuất hiện một màn hấp dẫn, đặc biệt là cái kia Thiên Nhân cảnh cường giả tối đỉnh càng là như vậy. Bọn họ cái kia cường hãn năng lực nhận biết sớm ở con khí thể này bao phủ tới thời điểm cũng đã nhận ra được, bọn họ từng cái từng cái sợ hãi ánh mắt nhìn không ngừng biến thành đen bầu trời đang muốn muốn tìm hiểu ngọn ngành, nhưng là... Làm luồng khí thể kia bao phủ tới thời điểm, làm luồng khí thể kia bao phủ bọn họ thời điểm. Cái gì Thiên Nhân cảnh, cái gì cường giả tối đỉnh, tất cả mọi người đều kinh hãi phát hiện, ở con khí thể này trước mặt thân thể của bọn họ cũng không còn cách nào nhúc nhích.

Dù cho là Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao cũng không được;

Khủng hoảng...

Toàn bộ thế tục rơi vào trước nay chưa từng có khủng hoảng.

Phốc phốc phốc...

Khí thể khủng bố, thiên địa biến sắc;

Mấy hơi thở trong lúc đó, này khí thể kinh khủng liền bao phủ toàn bộ thế tục mỗi một tấc đất, bao phủ này trong thế giới trần tục mỗi một cái sinh linh, mặc kệ là vũ thú vẫn là nhân loại, cũng hoặc là cái khác sinh vật, đều không ngoại lệ, ở này khí thể khủng bố trước mặt, ở cái kia Nghịch Thiên uy thế bên dưới, vào giờ phút này toàn bộ nằm rạp ở trên mặt đất, thân thể không cách nào nhúc nhích, cũng không dám nhúc nhích.

Linh hồn đều ở run rẩy!!

Nhưng mà...

To lớn trong thế giới trần tục nhưng có một cái ngoại lệ.

Đặng Viêm!!

Vào giờ phút này, ở thần hoang bên trong dãy núi, Đặng Viêm vẫn lẳng lặng đứng thẳng, một mặt khó mà tin nổi nhìn đỉnh đầu bầu trời, trong ánh mắt mang theo kinh hãi cùng mê man. Hắn không chút nào chịu đến này khí thể khủng bố bất luận ảnh hưởng gì, cũng không biết toàn bộ thế tục nơi hết thấy sinh linh chịu đến này khí thể khủng bố ảnh hưởng rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Quá quý dị...

Phảng phất, khí thể kia đối với Đặng Viêm đặc thù chăm sóc bình thường;

"Lão đầu, người rốt cục tỉnh rồi." Chỉ chớp lát sau, ở Đặng Viêm vô hạn kinh hãi cùng thời điểm mê man, một sắc bén âm thanh vang vọng ở Đặng Viêm trong đầu. Thanh âm kia vô hạn xa lạ, thanh âm kia lại phảng phất vô hạn quen thuộc, đến từ sâu trong linh hồn quen thuộc...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Hỗn Độn ngự thiên quyết!!

PrevNext

"Ai? Là ai đang nói chuyện?"

Đột nhiên xuất hiện âm thanh, để Đặng Viêm nguyên bản kinh ngạc trở nên càng thêm dày đặc, cái kia đề phòng âm thanh không nhận được vang lên. Hết cách rồi, ngày hôm nay phát sinh tất cả đối với Đặng Viêm mà nói thực sự là quá quý dị. Liễu Chân truy sát so với tất cả những thứ này quả thực chính là không đáng nhắc tới. Đầu tiên là chịu đựng một hồi không hiểu ra sao dần vật, trong đại não có thêm vô số ký ức, hiện tại lại là... Đặc biệt là bất thành linh âm thanh, Đặng Viêm bốn phía tìm tòi, căn bản cũng không có phát hiện chung quanh đây có người.

Có thể thanh âm này xác thực tồn tại;

"Ồ?" Đột nhiên, Đằng Viêm bên tai truyền tới một kinh ngạc âm thanh.

"Thì ra là như vậy!!!"

"Lão đầu, xem ra trận chiến đó ngươi thương cũng không nhẹ a, lấy linh hồn của ngươi tu vi dĩ nhiên cũng rơi vào tự mình phong ấn, có điều cũng còn tốt, chỉ ít ngươi còn sống sót, mà ta nhưng..." Sau khi, cái thanh âm kia lại vang lên, tựa hồ đang lầm bầm lâu bầu giống như vậy, lại nói đạo một nửa rồi lại là im bất đi, cái kia trong thanh âm càng là mang theo một vết ưu thương cùng bất đắc dĩ, cô đơn.

Lão tốp?

Tự mình phong ấn?

Đằng Viêm căn bản là không nghe rõ;

"Ai, đến tột cùng là ai đang nói chuyện, cho tiểu gia đi ra, thiếu ở nơi đó giả thần giả quỷ." Lúc này, Đằng Viêm cái kia nổi giận thanh âm vang lên.

"Giả thần giả quỷ? Ha ha." Thanh âm kia cười nhạt một tiếng.

"Lão đầu, quên đi, nếu ngươi hiện tại còn nhớ không nổi ta là ai, vậy ta liền tạm thời xưng hô ngươi vì là tiểu huynh đệ đi." Lập tức, thanh âm kia mở miệng lần nữa nói rằng.

"Tiểu huynh đệ? Ngươi là đang nói chuyện với ta?" Đằng Viêm sững sờ.

"Lẽ nào nơi này trừ ngươi ra còn có người khác sao?"

"Ta... Ngươi ở đâu?"

"Ta? Ta ở khắp mọi nơi, hoặc là nói ta đã không còn tồn tại nữa. Bây giờ cùng ngươi giao lưu có điều là ta khi còn sống lưu lại một đạo hồn niệm mà thôi, vì lẽ đó ngươi không cần tìm, ngươi căn bản là không nhìn thấy ta." Thanh âm kia nhàn nhạt giải thích.

"Hồn niệm?" Đằng Viêm sững sờ.

"Ngươi là nói... Ngươi chỉ là một đạo hồn niệm? Cái kia vừa nãy khí thế kia..." Khiếp sợ thanh âm vang lên, Đằng Viêm đã không dám tưởng tượng, vẻ mặt càng là triệt để động lại. Trong lòng hắn thậm chí đã bay lên một đáng sợ ý nghĩ."Cái kia đúng là ta gây ra đó."

"Tê..." Đằng Viêm không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng càng là khiếp sợ khó có thể dùng lời diễn tả được. Vừa nãy cái kia khí thế kinh khủng Đằng Viêm tuy rằng không có chịu đến cái gì ảnh hưởng, thế nhưng là cũng là chân thực cảm nhận được, trước hắn còn tưởng rằng xảy ra biến cố gì, hay hoặc là là cái gì cấp độ nghịch thiên cao thủ xuất hiện, thế nhưng hiện tại đây? Đối phương dĩ nhiên tự nói với mình đó chỉ là một cái hồn niệm?

Một đạo hồn niệm liền kinh khủng như thế;

Cái kia...

Đối phương bản tôn đem khủng bố tới trình độ nào?

Đằng Viêm đã không dám tưởng tượng.

Quá chấn động;

Quá khủng bố;

"Chờ đã, ngươi vừa nãy gọi ta là lão đầu? Chúng ta quen biết?" Một giây sau, Đằng Viêm cái kia kinh hãi thanh âm vang lên. Trong lòng càng là khiếp sợ không thôi, đối phương khủng bố đã không thể nghĩ ngờ, mà như vậy nhân vật khủng bố dĩ nhiên nhận biết mình, hơn nữa tựa hồ còn cùng mình rất quen?

"Đương nhiên nhận thức."

"Chuyện này... Làm sao có khả năng?"

"Không có cái gì không thể, sau đó ngươi thì sẽ biết ta là ai, ngươi là ai, còn hiện tại sao? Hay là đáp án đối với ngươi mà nói sẽ chỉ là một loại gánh nặng, ngươi vẫn là không biết tốt. Ngươi chỉ phải nhớ kỹ không ngừng tăng cao thực lực, làm bản thân mạnh lên là được. Đợi được sẽ có một ngày ngươi cường đại đến mức độ nhất định, đáp án dĩ nhiên là sẽ công bố." Thanh âm nhàn nhạt ở Đằng Viêm vang lên bên tai.

"Ta..." Đằng Viêm ngẩn ngang.

"Thời gian không nhiều, ta vẫn là mau chóng hoàn thành sứ mạng của ta đi." Một giây sau, thanh âm kia lại vang lên.

"Sứ mệnh? Cái gì sứ mệnh?"

"Truyền cho ngươi Hỗn Độn ngự thiên quyết." Sắc bén thanh âm vang lên.

"Hỗn Độn ngự thiên quyết? Truyền cho ta?"

"Không sai. Hỗn Độn ngự thiên quyết chính là nhân tộc chí bảo, vô thượng vũ quyết, chia làm trên dưới hai thiên. Bản thượng tu võ, bản hạ tu hồn; Bây giờ linh hồn ngươi đã thức tỉnh, tin tưởng Hỗn Độn ngự thiên quyết tu hồn thiên đã ở trong trí nhớ của ngươi, còn tu võ thiên nhưng là cần ta đến truyền thừa cùng ngươi, cái này cũng là ta sứ mệnh cuối cùng."

"Chuyện này..." Đẳng Viêm miệng trương đủ để nhét dưới một cái trứng gà, có thể nói đối phương mang đến cho mình chấn động tuyệt đối là không tiền khoáng hậu, giờ khắc này, Đẳng Viêm thậm chí có loại chính mình thân ở trong mộng cảnh cảm giác, tất cả quá không chân thực.

"Được rồi, hiện tại ngươi cái gì cũng không cần làm, chờ ta truyền thừa cho ngươi."

"Chờ đã..." Nghe vậy, Đẳng Viêm chận lại nói.

"Ngươi còn có chuyện gì? Lão đầu ta thật sự kiên trì không được bao lâu."

"Ta... Ngươi hẳn phải biết ta hiện tại tình huống thế nào đúng hay không? Nếu đại gia đều như thế quen, ngươi xem ngươi có phải là giúp một chút ta? Hiện tại ta kinh mạch đứt đoạn, đừng nói truyền thừa cho người thế nào của ta tộc đỉnh cấp công pháp, coi như là ngươi truyền thừa cho ta thế gian mạnh mẽ nhất công pháp vậy thì như thế nào? Kinh mạch đứt đoạn ta căn bản là không có cách đặt chân võ đạo một đường, căn bản là không thể tu luyện, cái kia tất cả không đều là vô nghĩa sao?" Đẳng Viêm cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trước mắt người bí ẩn thực lực như vậy khủng bố, nói vậy chữa trị kinh mạch đối với hắn mà nói nên không tính là gì, Đẳng Viêm đương nhiên sẽ không buông tha như vậy cơ hội ngàn năm một thuở.

"Chuyện này... Ta không thể ra sức."

"Cái gì? Không thể ra sức?" Khiếp sợ âm thanh từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên.

"Ta hiện tại chỉ là một đạo hồn niệm."

"Ngươi..." Đẳng Viêm chỉ vào hư không, vẻ mặt một trận vận vẹo cùng thất vọng.

"Có điều..." Thanh âm kia lại vang lên.

"Tuy nhiên làm sao?" Đẳng Viêm vui vẻ.

"Tuy rằng ta giúp không được ngươi cái gì, thế nhưng bây giờ linh hồn ngươi đã thức tỉnh, chữa trị kinh mạch đối với ngươi mà nói căn bản là không tính là gì. Đừng nói là chữa trị kinh mạch, coi như là tái tạo thân thể tin tưởng đối với ngươi mà nói cũng chỉ là việc nhỏ như con thỏ, vì lẽ đó ngươi căn bản cũng không cần lo lắng, hơn nữa Hỗn Độn ngự thiên quyết cùng những khác vũ quyết không giống, mặc dù là ngươi kinh mạch tổn hại, vẫn có thể tu luyện."

"Thật sự?"

"Ta không cần thiết lừa ngươi, được rồi, ta thời gian thật sự không hơn nhiều, hiện tại liền truyền cho ngươi Hỗn Độn ngự thiên quyết tu võ thiên." Đối phương cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, Đẳng Viêm còn muốn nói điều gì đối phương cũng đã không tiếp tục để ý Đẳng Viêm, lập tức, trong hư không một tia dòng khí màu trắng sữa hướng về Đẳng Viêm dâng trào mà tới.

"A..." Một tiếng hét thảm thanh từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên.

"Ngươi... Muội." Ôm đầu trên đất thống khổ giãy giụa, đồng thời Đẳng Viêm trong lòng không nhịn được một trận chửi bới. Không vì cái gì khác, liền bởi vì vừa nãy loại kia linh hồn bị xé rách thống khổ lần thứ hai hiện lên mà đến, Đẳng Viêm trong lòng càng là tức giận không ngớt, lẽ nào truyền thừa công pháp liền nhất định phải chịu đựng kinh khủng như vậy thống khổ sao? Đáp án đương nhiên là phủ định, chỉ có điều tình huống bây giờ khá là đặc thù mà thôi. Thế nhưng tất cả những thứ này đều không phải Đẳng Viêm có thể lựa chọn.

Thống;

Tan nát cõi lòng thống;

Hồ...

Không biết quá bao lâu, loại kia cảm giác thống khổ lần thứ hai tiêu tan.

Hồ...

Đẳng Viêm ngã trên mặt đất, từng ngum từng ngum thờ hồn hên, còn cái kia thần bí cường giả Đẳng Viêm giờ khắc này căn bản là không có thời gian để ý, hẳn bây giờ cùng trước như thế toàn thân mệt mỏi hơi tai, trước nay chưa từng có uest, nơi nào còn có cơ hội đi để ý tới người khác a.

"Lão đầu, tạm biệt, chúng ta... Còn có thể gặp mặt." Lập tức, âm thanh quen thuộc đó lần thứ hai ở Đằng Viêm vang lên bên tai.

Oanh...

Một giây sau, cái kia tất cả biến cố trong nháy mắt tiêu tan.

Bầu trời khôi phục lại sự trong sáng;

Khí thể kinh khủng tiêu tan không thấy hình bóng.

Tất cả uy thế cũng tiêu tan đương nhiên vô tồn.

Tất cả, đến nhanh, đi cũng nhanh; Phảng phất chưa từng xảy ra gì cả.

Chuyện gì xảy ra?

Nhưng mà, làm tất cả những thứ này tiêu tan sau khi, toàn bộ thế tục vô số người khôi phục tự do sau khi đẩy lòng cái kia sợ hãi tiếng lòng vang lên, bọn họ chung quanh tra xét tất cả xung quanh, vừa nãy loại kia khủng bố uy thế bọn họ cả đời này đều không thể quên, tuy rằng vẹn vẹn chỉ là quá mấy phút mà thôi, thế nhưng quá trình đó để bọn họ cảm giác so với vượt qua dài lâu ngàn năm còn muốn dầy vò.

Quá khủng bố;

Thần Hoang son mạch, vô cùng vô tận vũ thú cũng khôi phục tự do, thế nhưng là rơi vào trong một mảnh hỗn loạn, không vì cái gì khác, liền bởi vì trước ngoại vì những kia nhỏ yếu vũ thú vì tránh né cái kia khí thể kinh khủng dồn dập chạy vào nơi sâu xa, giờ khắc này nguy cơ tận trừ, vũ thú lãnh chúa ý thức cũng toàn diện bạo phát.

Hống hống hống!!!

Thần Hoang son mạch nơi sâu xa, những kia cường hãn vũ thú gầm thét lên, nhìn đặt chân lãnh địa mình nhỏ yếu vũ thú, dồn dập triển khai máu tanh tàn sát.

Màu máu tràn ngập!!

Thần Hoang son mạch ngoại vi.

Đằng Viêm vô lực nằm trên đất, thậm chí con người nhìn trong hư không tất cả tiêu tan nhưng một chữ cũng không nói ra được, một ngày chịu đựng hai lần không phải người bình thường dần vật, giờ khắc này Đằng Viêm cả người uể oải, ngay cả ngón tay động đậy đều cảm giác bị mệt mỏi, hơn nữa trước tất cả cảnh là như mộng cảnh bình thường tồn tại, là như vậy không chân thực.

Hồn Độn ngự thiên quyết;

Trong đầu cái kia thêm ra một phần vũ quyết đã thấy chứng tất cả những thứ này đều là thật sự!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Võ tu thân, hồn tu thần

PrevNext

Nguy cơ từ phía Cẩm Kỳ sâm lâm;

Đằng Viêm trên đất nằm đã mấy tiếng, thời gian mấy tiếng hán đều ở thu dọn trong đầu ký ức. Còn trước phát sinh tất cả hán đã hoàn toàn không đi lưu ý, đối với Đằng Viêm mà nói chữa trị kinh mạch đặt chân võ đạo một đường mới là hán hiện tại bức thiết cần chuyện cần làm, còn cái khác tất cả, không có thực lực cái gì đều là phù vân.

Thực lực, mới là tất cả;

"Chẳng lẽ thiếu gia ta thực sự là vị nào đại năng chuyển thế?" Hồi lâu sau, Đằng Viêm cái kia ni non thanh âm vang lên. Đằng Viêm như thể muốn tự nhiên có hần nguyên nhân, số một, không thể nghi ngờ là bởi vì vị kia cường giả khủng bố hồn niệm, còn có đối phương từng nói, gây nên; Thứ hai, tự nhiên là này trong ký ức thêm ra đến truyền thừa, mấy tiếng hiểu rõ Đằng Viêm cũng biết một cách đại khái, hơn nữa những ký ức này phảng phất chính là thuộc về mình giống như vậy, đối với hần Đằng Viêm là quen thuộc như vậy.

Đằng Viêm thu hoạch rất nhiều đồ vật.

Linh thảo, linh dịch, độc dược, đan dược, phương pháp luyện đan, thủ pháp luyện đan, chế thuốc thủ pháp, các thức thiên tài địa bảo...

Rất nhiều trước đây chưa có tiếp xúc qua đồ vật đều bị chạm trổ ở Đằng Viêm trong ký ức. Đương nhiên, đối với tất cả những thứ này ký ức Đằng Viêm đề ý nhất liền muốn chúc đan dược, cái kia vô số phương pháp luyện đan luyện chế ra đến mỗi một loại đan dược cũng có không giống tác dụng, có chút thậm chí là Nghịch Thiên. Này bên trong rất nhiều tốc tu luyện, hữu dụng đến phá tan bình cảnh, hữu dụng đến chữa thương... Nói chung đa dạng, không thiếu gì cả. Mà Đằng Viêm đề ý nhất chính là trong đó một mực tên là "Ngưng mạch tử đan" đan dược, mùi này đan dược chính là dùng để chữa trị bị hao tổn kinh mạch.

Ngưng mạch tử đan, chuyện này quả thật chính là vì Đằng Viêm đo ni đóng giày.

Đáng tiếc...

Ngưng mạch tử đan là nhị phẩm đan dược, cần dược sư đẳng cấp đạt đến nhị phẩm mới có thể luyện chế.

Dược sư chia làm vừa đến thập phẩm, đan dược cũng là như thế;

Nhị phẩm dược sư?

Đằng Viêm trong lòng một trận bất đắc dĩ, mình bây giờ không cần nói luyện chế nhị phẩm đan dược, chính là liền luyện đan đều không biết. Đương nhiên, Đằng Viêm cũng có thể tìm những khác dược sư đến luyện chế mùi này đan dược, đáng tiếc... To lớn thế tục dược sư nhưng là một phi thường hi hữu nghề nghiệp, căn cứ Đằng Viêm hiểu rõ, ở này thế tục nơi chỉ có ba đại trong tông môn có dược sư tồn tại, những nơi khác? Coi như là tam đại đế quốc hoàng thất đều không có một tên dược sư, có thể tưởng tượng dược sư ở thế tục nơi là cỡ nào hiếm có tồn tại, Đằng Viêm muốn muốn tìm người giúp mình luyện chế ngưng mạch tử đan hầu như chính là không thể.

"Ngưng mạch tử đan, người muội, vua hồ a..." Nghĩ đến chính mình tuy rằng tìm tới chữa trị kinh mạch phương pháp, thế nhưng là không cách nào làm được, Đằng Viêm cái kia bất đắc dĩ thanh âm vang lên, một mặt khổ não. Cuối cùng chỉ có thể tạm thời từ bỏ đánh ngưng mạch tử đan chủ ý, đem hết thấy tinh lực tập trung đến Hồn Động ngự thiên quyết mặt trên.

Có điều, Đằng Viêm đã chuẩn bị đặt chân dược sư một đường;

Dù sao, ngưng mạch tử đan là chữa trị chính mình kinh mạch duy nhất con đường, Đằng Viêm tự nhiên không muốn từ bỏ.

Hồn Động ngự thiên quyết —— nhân tộc chí bảo, vô thượng vũ quyết.

Đây là cái kia cường giả khủng bố đối với Hồn Động ngự thiên quyết miêu tả, tuy rằng Đằng Viêm không biết này vũ quyết đến tốt cùng là cái gì cấp bậc, thế nhưng nghĩ đến cũng không đơn giản, dù sao cái kia cường giả khủng bố thực lực đã tới một loại để Đằng Viêm hít khói trình độ, cường giả như vậy công pháp tu luyện có thể chênh lệch?

Hơn nữa chỉ là nghe danh tự này liền thô bạo mười phần.

Vũ quyết chia làm Phàm, người, huyền, địa, thiên cấp năm, đồng thời mỗi một giai vũ quyết lại chia làm thượng trung hạ tam phẩm; Vô giả tu luyện càng là cao cấp vũ quyết tốc độ tu luyện cũng là càng nhanh. Ở vô giả bên trong thế giới ngoại trừ vô giả tu luyện vũ quyết ở ngoài còn có võ kỹ, võ kỹ cũng đồng dạng chia làm phàm, người, huyền, địa, thiên cấp năm, đồng thời mỗi một giai lại chia làm thượng trung hạ tam phẩm, càng là cấp cao võ kỹ triển khai ra uy lực cũng càng lớn. Đương nhiên, tuy rằng vũ quyết cùng võ kỹ đều chia làm cấp năm mười lăm phẩm, thế nhưng Đằng Viêm ở Đế đô thời điểm cũng chỉ có từng thấy nhân cấp vũ quyết cùng võ kỹ, nhân cấp thượng phẩm hầu như cũng đã là đỉnh cao tồn tại.

Vũ quyết, võ kỹ ở này trong thế giới tràn tục là phi thường khiếm khuyết;

"Hồn Động ngự thiên quyết, hi vọng người không nên để cho thiếu gia ta thất vọng a." Nghĩ đến cái kia ngưng mạch tử đan, Đằng Viêm cái kia bất đắc dĩ âm thanh lại vang lên.

"Vô tu thân, hồn tu thân?" Thanh âm nhàn nhạt vang lên, đại thể biết một chút hai thiên Hồn Động ngự thiên quyết, Đằng Viêm đến ra một cái kết luận. Hồn Động ngự thiên quyết chia làm tu vô thiên cùng tu hồn thiên. Tu hồn thiên chủ yếu là tu luyện linh hồn, là một bộ linh hồn vũ quyết, như vậy vũ quyết Đằng Viêm trước đây nghe đều chưa từng nghe nói, hoặc là nói thế tục nơi căn bản cũng không có tu luyện linh hồn tu giả. Mà tu vô thiên là tốt rồi lý giải, trên căn bản cùng Đằng Viêm nhận thức bên trong vũ quyết tương tự.

Tu hồn thiên?

Đằng Viêm tạm thời từ bỏ, tuy rằng Đằng Viêm có thể tu luyện này tu hồn thiên, thế nhưng hần vẫn là hy vọng có thể sớm ngày đặt chân võ đạo một đường.

Tu võ thiên;

Tăng cao tu vi, tăng cường thân thể?

Làm Đẳng Viêm hiểu rõ Hồn Độn ngự thiên quyết tu võ thiên thời điểm, hẳn toàn bộ sự chú ý cũng đều tập trung ở này tu võ thiên mặt trên, hoặc là nói Đẳng Viêm toàn bộ sự chú ý đều tập trung ở "Tăng cường thân thể" bốn chữ mặt trên.

Mọi người đều biết vũ quyết đều là dùng đến tăng lên võ giả tu vi, theo tu vi tăng lên võ giả thân thể cũng sẽ thích hợp tăng cường.

Truyện Của TUi chấm Net Đường nhiên, sẽ không tăng cường quá nhiều;

Người cùng đẳng cấp loại tại sao không phải vũ thú đối thủ?

Không cũng là bởi vì vũ thú nắm giữ cường hãn thân thể sao!!

Võ giả, chỉ có tiến vào Mạch cảnh Tu Luyện Giả mới có thể trở thành chân chính võ giả;

Tại sao?

Bởi vì Thể cảnh võ giả chỉ là rèn luyện cơ thể chính mình, làm tu vi đạt đến Thể cảnh cấp chín đỉnh cao thời điểm, nhân loại thân thể cũng đã tiến vào một điểm giới hạn, muốn phải tiếp tục tăng cường chỉ dựa vào ngoại lực đã rất khó làm được. Mà khi thân thể đạt đến Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao thời điểm thân thể sẽ sản sinh khí cảm, cũng có thể nói là đối với thiên địa linh khí cảm ứng. Vào lúc này, võ giả phương thức tu luyện liền đã biến thành hấp thu chu vi thiên địa linh khí đến lớn mạnh chính mình, liền giống với đem tự thân xem là một lò nung.

Mạch cảnh: Võ giả bên trong thân thể sản sinh đạo thứ nhất linh khí bắt đầu lớn mạnh đồng thời mở ra các vị trí cơ thể kinh mạch, mở rộng hấp thu linh khí con đường;

Huyệt cảnh: Hết thấy kinh mạch toàn bộ mở ra, mở rộng, vào lúc này liền bắt đầu xung kích các nơi huyệt vị, tiến một bước mở rộng hấp thu linh khí con đường;

Ngưng Thần: Kinh mạch, huyệt vị đã toàn bộ mở ra, vào lúc này là có thể bắt đầu trắng trợn hấp thu linh khí chung quanh, thông qua kinh mạch, huyệt vị dựa theo công pháp vận hành con đường chuyển hóa thành linh lực, cuối cùng chứa đựng đến thân thể trong đan điền, đồng thời hơn nữa tinh luyện, áp súc.

Thiên Nhân cảnh: Bên trong đan điền súc tích linh lực đã đạt đến mức độ nhất định, theo tiếp tục hấp thu linh lực, đan điền sẽ bị không ngừng mở rộng mà vào lúc này võ giả đã có thể thuyền chuyển những này bị chứa đựng lên linh lực, nói thí dụ như công kích, Thiên Nhân cảnh ngũ đoạn lấy thượng vũ giả có thể ngự không mà đi cũng là đối với vận dụng linh lực.

Cho nên nói, võ giả tu luyện chính là một đối với linh khí hấp thu cùng vận dụng quá trình. Hấp thu, súc tích, cô đọng linh lực càng nhiều, như vậy tu vi cũng là càng cao, võ giả cũng là càng cường đại. Thế nhưng, trong quá trình này, ngoại trừ Thể cảnh thời điểm là chuyên môn đối với thân thể tiến hành rèn luyện ở ngoài, cảnh giới của hắn đều là tương đối tăng cường thân thể, cùng tự thân tu vi so với quả thực có thể bỏ qua không tính. Mà giờ khắc này này Hồn Độn ngự thiên quyết đây? Hẳn tăng cao tu vi đồng thời còn sẽ không ngừng cường hóa thân thể, nói cách khác hấp thu một nửa linh khí sẽ bị dùng để rèn luyện thân thể.

Không ngừng rèn luyện thân thể, cái kia thân thể sẽ đạt tới một loại ra sao trình độ?

"Tăng cường thân thể", Đẳng Viêm trong đầu hiện lên bốn chữ này liền cũng lại lải đi không được. Đẳng Viêm tại sao không thể đặt chân võ đạo một đường? Không cũng là bởi vì kinh mạch bị hao tổn, không cách nào mở ra kinh mạch, chớ đừng nói chỉ là thông qua kinh mạch đem linh khí nhét vào trong đan điền. Thế nhưng này Hồn Độn ngự thiên quyết không giống nhau, coi như là Đẳng Viêm không thể tăng cao tu vi tiến vào Mạch cảnh, thế nhưng cơ thể hắn nhưng có thể không ngừng cường hóa xuống, nhiều lắm chính là hấp thu linh khí sẽ lãng phí một nửa mà thôi.

Lãng phí một nửa?

Lãng phí một nửa dù sao cũng hơn không thể tu luyện thân thiết chứ?

Không ngừng cường hóa thân thể.

Thân thể sẽ tu luyện tới một loại ra sao cảnh giới?

Vào giờ phút này, Đẳng Viêm đã không dám nghĩ tới, hoặc là nói hắn đã triệt để kích động. Coi như mình trước sau chỉ là Thể cảnh chín đoạn vậy thì như thế nào? Chỉ cần cơ thể chính mình cường đại đến mức độ nhất định, cái gì Mạch cảnh, cái gì Huyệt cảnh, cái gì Ngưng Thần cảnh, coi như là Thiên Nhân cảnh Đẳng Viêm tin tưởng hắn cũng có sức đánh một trận.

Chỉ bằng vào thân thể chiến đấu, có gì không thể?

Tu luyện!!

Nhất định phải tu luyện!!!

Thời khắc này, Đằng Viêm đã có loại không thể chờ đợi được nữa cảm giác. Hơn mười năm qua, kinh mạch bị hao tổn để tu vi của hắn không cách nào tiến thêm một bước, này có thể nói đã trở thành Đằng Viêm một cái tâm bệnh, tu vi theo không kịp liền đại diện cho sức chiến đấu theo không kịp, thế nhưng giờ khắc này có một loại công pháp vẫn có thể tăng cường lực chiến đấu của hắn, hắn còn sẽ tiếp tục chờ đợi sao?

Đáp án là phủ định.

"Tu luyện." Đằng Viêm không chút do dự, trực tiếp ở này thân hoang bên trong dãy núi tu luyện nổi lên Hỗn Độn ngưng thiên quyết.

Ngày đó, hắn đã đợi rất lâu rồi...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Khủng bố vũ quyết, Mạch cảnh thân thể

PrevNext

Hỗn Độn ngưng thiên quyết!!

Thần Hoang son mạch ngoại vi, Đằng Viêm vứt bỏ hết thầy tập niệm, toàn thân tâm tập trung vào tu luyện Hỗn Độn ngưng thiên quyết bên trong. Này đã không phải Đằng Viêm lần thứ nhất tu luyện vũ quyết, từng hắn cũng thường thử tu luyện qua các loại vũ quyết, thế nhưng đều bởi vì kinh mạch bị hao tổn nguyên nhân mà dẫn đến không cách nào tu luyện.

Thế nhưng giờ khắc này...

Àm!!!

Theo Đằng Viêm vận chuyển Hỗn Độn ngưng thiên quyết, Đằng Viêm thân thể đột nhiên run lên, chu vi thiên địa linh khí phảng phất chịu đến cường lực dẫn dắt giống như vậy, điên cuồng hướng về Đằng Viêm chu vi khuynh dũng mà đến, tốc độ kia... Nhanh đến mức cực hạn, không thể bảo là không điên cuồng, cũng không thể bảo là không khủng bố.

Lấy Đằng Viêm làm trung tâm;

Một linh khí vòng xoáy trong nháy mắt thai nghén thành hình;

Rầm rầm rầm!!!

Cường bạo linh khí, điên cuồng tràn vào Đằng Viêm thân thể. Giờ khắc này Đằng Viêm hai mắt nhắm nghiền, hắn căn bản cũng không có phát hiện ngoại giới tất cả, cũng không có phát hiện cái kia linh khí hình thành khủng bố vòng xoáy. Hắn giờ phút này chỉ cảm thấy thân thể trước nay chưa từng có thoải mái, cái kia vô số linh khí dừng vào trong thân thể, cuốn sạch lấy thân thể hắn mỗi một tấc huyết nhục, phảng phất một con mềm mại tay sờ xoạng mỗi một tấc da thịt.

Thoải mái;

Thoải mái;

Trước nay chưa từng có thoải mái;

Loại cảm giác đó để Đằng Viêm phi thường hưởng thụ.

Đây chính là tu luyện cảm giác sao?

Hơn mười năm sự bất đắc dĩ, hơn mười năm tuyệt vọng. Thời khắc này, cảm thụ cái kia từng tia một linh khí tiến vào thân thể của chính mình, thoải mái mỗi một tấc huyết nhục, Đằng Viêm càng thêm sẽ không bỏ qua này đến không dễ tu luyện cơ hội, tiếp tục điên cuồng vận chuyển Hỗn Độn ngưng thiên quyết, mà chu vi thiên địa linh khí cũng điên cuồng hướng về Đằng Viêm hiện lên mà tới.

Hắn, lại như là một tham ăn hải tặc!!

Linh khí mỏng manh thế tục;

Nhưng mà, giờ khắc này lấy Đẳng Viêm làm trung tâm, phía kia viên trong vòng trăm thước đều tràn ngập dày đặc thiên địa linh khí, ở Đẳng Viêm xung quanh cơ thể, cái kia linh khí càng là dày đặc đã hình thành một lớp sương khói mỏng manh. Đây một màn kinh khủng, đây dữ tợn một màn, nếu như bị người ngoài chứng kiến không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Tuyệt đối sẽ vì đó điên cuồng;

Vũ quyết;

Võ giả tu luyện không thể khiếm khuyết, vũ quyết đẳng cấp cũng không giống. Nhưng mà càng là cấp cao vũ quyết, võ giả tốc độ tu luyện cũng là càng nhanh, hấp thu thiên địa linh khí tốc độ cũng là càng điên cuồng. Vào giờ phút này, Đẳng Viêm quanh thân linh khí mức độ đậm đặc đã nói rõ tất cả, Hỗn Độn ngự thiên quyết tuyệt đối là một bộ khủng bố công pháp.

Nhân tộc chí bảo, vô thượng pháp quyết.

Này, không hề có một chút nào sai;

Nó, hoàn toàn xứng đáng.

Rầm rầm rầm..

Cường bạo linh khí tràn vào Đẳng Viêm thân thể, nhưng mà hắn kinh mạch đứt đoạn, những linh khí này căn bản là không cách nào chảy vào trong kinh mạch, cũng không thể trợ giúp Đẳng Viêm đến mở ra kinh mạch. Nếu như đặt ở ở tình huống bình thường, những này bị hấp thu linh khí sẽ theo thời gian mà chậm rãi tiêu tan, trở về thiên địa. Thế nhưng Hỗn Độn ngự thiên quyết không giống, nó chẳng những có thể tăng cao tu vi, hơn nữa còn có thể tu luyện thân thể. Giờ khắc này, cái kia vô số linh khí tràn vào Đẳng Viêm thân thể, không có dùng để chữa đưng lợ chứa của bọn họ, những linh khí này chỉ có thể điên cuồng cuốn sạch lấy Đẳng Viêm thân thể mỗi một tấc máu thịt;

Một tấc một tấc, lại một tấc;

Cái kia khủng bố linh khí cuốn sạch lấy Đẳng Viêm mỗi một tấc máu thịt, mà theo linh khí bao phủ, rèn luyện, Đẳng Viêm thân thể cũng đang bị không ngừng cường hóa.

Cường hóa, cường hóa, lại cường hóa...

Thế cảnh chín đoạn đỉnh cao, này vốn nên là không có đặt chân võ đạo một đường nhân loại thân thể cực hạn.

Mà giờ khắc này...

Đẳng Viêm hoàn toàn chính là một khác loại, hoặc là nói Hỗn Độn ngự thiên quyết chính là một khác loại, cơ thể hắn đang không ngừng bị rèn luyện, cường hóa.

Hầu như mỗi một cái hô hấp đều ở biến hóa, tăng cường.

Mọi người đều biết, làm một trong lý đựng vào đủ lượng tảng đá sau khi như vậy liền cũng không còn cách nào tiếp tục hướng bên trong nhét vào tảng đá; Thế nhưng vào lúc này nếu như đôi làm là cát mịn, như vậy ở cái này trong lý vẫn có thể đựng vào không ít cát mịn. Làm cát mịn cũng không cách nào tiếp tục đổ đầy tiến vào cái chén thời điểm, nếu như lần thứ hai đôi làm là thủy, như vậy này trong lý vẫn có thể rót vào không ít thủy.

Cái này lợ chứa, phảng phất sẽ không có cực hạn.

Nhưng mà Đẳng Viêm giờ khắc này thân thể cũng là như thế, cái kia nguyên vốn đã đạt đến cực hạn thân thể, tuy rằng cảnh giới đồng dạng còn chỉ là Thế cảnh chín đoạn đỉnh cao, thế nhưng cơ thể hắn đang bị không ngừng áp súc, một lần một lần áp súc, phảng phất không có cực hạn.

Không ngừng rèn luyện, không ngừng áp súc, không ngừng tăng cường.

Không biết quá bao lâu, Đẳng Viêm thân thể so với trước chỉ ít đã cường hãn gấp đôi.

Gấp đôi;

Thế cảnh chín đoạn đỉnh cao thân thể lần thứ hai tăng cường gấp đôi, đó là ra sao khái niệm?

Tình huống như vậy chưa bao giờ có;

Nhưng mà, cái kia linh khí còn đang điên cuồng hấp thu, điên cuồng rèn luyện Đẳng Viêm thân thể.

Rầm rầm rầm..

Đây là một quá trình dài dằng dặc, nhưng đây đối với Đẳng Viêm mà nói cũng là một chờ mong đã lâu quá trình, đủ để nhiệt huyết sôi trào quá trình. Tuy rằng còn chưa thể chân chính đặt chân vô đạo một đường, thế nhưng thân thể tăng cường cũng đại diện cho Đẳng Viêm sức chiến đấu tăng cường.

Đẳng Viêm vô hạn si mê chìm đắm trong đó.

Quên mất thời gian;

Quên mất năm tháng;

Cũng quên mất chu vi nguy cơ;

Tu luyện, điên cuồng tu luyện;

Rầm rầm rầm...

Không biết đến tốt cùng quá bao lâu, Đẳng Viêm thân thể lại một lần đạt đến một cực hạn, thật giống như trước Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao thời điểm như thế, cái kia rèn luyện, tăng lên, cường hóa tốc độ cũng bị chậm lại không ít, tựa hồ cái kia đã là cực hạn, đã là đỉnh cao, không cách nào tiếp tục cường hóa xuống, không cách nào tiếp tục tăng cường xuống.

Oanh...

Đột nhiên, Đẳng Viêm cái kia tĩnh tọa thân thể đột nhiên run lên.

Nhào...

Cái kia thân thể cực hạn phảng phất lần thứ hai bị đánh vỡ giống như vậy, một trận cảm giác thư thả bao phủ toàn thân.

Mạch cảnh thân thể?

Đẳng Viêm tuy rằng vẫn hai mắt nhắm nghiền, thế nhưng trong lòng của hắn là bị khiếp sợ khó có thể phụ gia, cơ thể hắn dĩ nhiên tiến vào Mạch cảnh trong hàng ngũ. Tình huống như vậy ở Đẳng Viêm nhận thức bên trong căn bản cũng không có từng xuất hiện, cũng quá quý dị. Còn không phải võ giả, thế nhưng thân thể cũng đã trước tiên bước vào Mạch cảnh, nếu như nói đi ra ngoài tuyệt đối sẽ không có người tin tưởng. Thế nhưng giờ khắc này Đẳng Viêm cũng chỉ là thoáng kinh ngạc mà thôi, tùy theo mà đến chính là mừng như điên.

Mạch cảnh thân thể?

Cái kia chẳng phải là mang ý nghĩa chính mình có thể dựa vào Hỗn Động ngự thiên quyết đem thân thể không ngừng cường hóa xuống? Cái kia có phải là nói sau đó coi như là mình không thể đủ tu luyện, cái kia cơ thể chính mình cũng có thể bước vào Huyết cảnh, Ngưng Thần cảnh, Thiên Nhân cảnh, thậm chí là cảnh giới càng cao hơn?

Đẳng Viêm đã không dám tưởng tượng, giờ khắc này hắn đáy lòng có ngoại trừ kích động vẫn là kích động.

Hơn nữa hắn đáy lòng càng thêm rõ ràng, tuy rằng cơ thể hắn chỉ là Mạch cảnh một đoạn thân thể, thế nhưng là không phải phổ thông Mạch cảnh một đoạn võ giả có thể chống lại cùng ngang hàng. Đẳng Viêm hiện tại Mạch cảnh một đoạn thân thể chỉ ít có thể sánh ngang Mạch cảnh ba đoạn, thậm chí là bốn đoạn võ giả thân thể.

Một còn không cách nào người tu luyện, thân thể cũng đã có thể chống lại Mạch cảnh ba, bốn đoạn võ giả.

Vậy nếu như sau đó có thể tu luyện sau khi đây?

Không dám tưởng tượng.

Hô...

Lúc này, theo Đẳng Viêm thân thể đột phá tới Mạch cảnh, chu vi cái kia trước điên cuồng hiện lên mà đến linh khí cũng dần dần trở nên mỏng manh, cái kia tốc độ hấp thu cũng không cách nào cùng trước đánh đồng với nhau, tuy rằng so với phổ thông công pháp tốc độ hấp thu còn nhanh hơn, thế nhưng còn không đến mức như trước như vậy để linh khí hình thành sương mù kinh khủng như vậy.

Đây chỉ là Đẳng Viêm lần thứ nhất tu luyện Hỗn Động ngự thiên quyết duyên cớ.

"Là thời điểm rồi đi." Thân thể lên cấp Mạch cảnh, Đẳng Viêm đáy lòng cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên. Trước bởi vì Hỗn Động ngự thiên quyết mang đến kinh hi để Đẳng Viêm rơi vào trong tu luyện điên cuồng, trực tiếp quên hiện tại còn ở nguy cơ tứ phía thần hoang bên trong dãy núi, hiện tại mới rốt cục ý thức được vấn đề này. Hơn nữa hiện tại mình đã tìm tới một cái thích hợp việc tu luyện của chính mình phương thức, như vậy ở nơi nào không thể tu luyện, tại sao còn phải tiếp tục lưu lại nơi này nguy cơ tứ phía Thần Hoang sơn mạch?

Đương nhiên, tuy rằng thân thể có thể không ngừng cường hóa xuống, thế nhưng Đẳng Viêm vẫn là sẽ không bỏ qua đặt chân vô đạo một đường.

Cường hân thân thể, thêm vào ngang nhau tu vi, Đằng Viêm tin tưởng hân tuyệt đối có thể làm được đồng cấp sự tồn tại vô địch. Đương nhiên tất cả những thứ này cũng phải để cho mình đặt chân vô đạo mới được. Trước đây Đằng Viêm là không có cách nào, hiện tại nhưng không giống nhau, Đằng Viêm đã có mục tiêu —— ngưng mạch tử đan. Việc cấp bách chính là nắm giữ truyền thừa trong ký ức luyện đan phương pháp, trước tiên để cho mình trở thành một tên được sư.

Có điều, hiện tại trước tiên muốn rời khỏi Thần Hoang son mạch;

Hô...

Nghĩ, Đằng Viêm liền đình chỉ tiếp tục vận chuyển Hỗn Động ngự thiên quyết;

Hả?

Nhưng là, làm Đằng Viêm vừa chấm dứt vận chuyển Hỗn Động ngự thiên quyết một khắc đó, trong thân thể bất ngờ xảy ra chuyện. Trước, Đằng Viêm nhiệt cái kia hấp thu vô số linh khí một phần dùng để rèn luyện thân thể, mà một phần khác... Nguyên bản Đằng Viêm cho rằng những linh khí này sẽ theo tu luyện kết thúc mà tiêu tan, thế nhưng vào giờ phút này, Đằng Viêm mới phát hiện mình sai rồi, sai thái quá.

Àm!!!

Hỗn Động ngự thiên quyết đình chỉ vận chuyển, cái kia bao phủ ở thân thể bên trong linh khí giờ khắc này phảng phất chịu đến một loại nào đó dẫn dắt giống như vậy, hướng về Đằng Viêm đan điền điên cuồng bôn tập mà đi, tốc độ kia... Nhanh đến mức cực hạn. Biến cố bất thành linh để Đằng Viêm trong lòng cả kinh.

"Nên... Sẽ không xuất hiện cái gì tác dụng phụ chứ?" Đằng Viêm vẻ mặt động lại, cái kia thanh âm kinh ngạc vang lên.

Àm!!!

Nhưng mà, sự thực lại một lần nữa nói cho Đằng Viêm, hân sai rồi. Cái kia nguyên bản tiệc đáp lễ quyền ở trong máu thịt linh khí giờ khắc này điên cuồng tràn vào trong đan điền, đồng thời lấy một loại phi thường tốc độ khủng khiếp chuyển hóa thành linh lực, hơn nữa bởi vì trước không ngừng rèn luyện thân thể, những linh lực này đã là phi thường tinh khiết, vào giờ phút này những linh khí này lần thứ hai bị tinh luyện sau đó lẳng lặng xoay quanh ở Đằng Viêm trong đan điền, cuối cùng... Cái kia vô số linh lực hóa thành một cái bé nhỏ linh lực dừng lại ở Đằng Viêm trong đan điền.

Tất cả, bình tĩnh lại.

Kết thúc?

Đằng Viêm sững sờ, cảm thụ trong đan điền cái kia một tia so với sợi tóc còn nhỏ hơn tiểu vô số lần linh lực, Đằng Viêm không biết sai. Còn không phải vô giả, bên trong đan điền cũng đã sản sinh linh lực? Chuyện này.... Tình huống như vậy thực sự là quá quý dị, phải biết trong đan điền xuất hiện linh lực vậy làm sao nói cũng là Ngưng Thần cảnh cường giả mới có thể làm được a.

Thế nhưng Đằng Viêm tình huống bây giờ, giải thích không thông.

"Hân là Hỗn Động ngự thiên quyết đặc thù chứ?" Không nghĩ ra, Đằng Viêm liền trực tiếp đem tất cả nguyên nhân đặt ở Hỗn Động ngự thiên quyết bên trên. Chỉ ít hiện tại thân thể của hân không có sản sinh cái gì không khỏe, hơn nữa thân thể cũng đặt chân Mạch cảnh, này cũng đã đầy đủ.

Không nghĩ nhiều nữa, Đằng Viêm trực tiếp mở hai mắt ra.

"Chuyện này..."

Nhưng mà, làm Đằng Viêm mở mắt ra một sát na kia, hân trực tiếp há hốc mồm.

Trời tối!!

Đằng Viêm tu luyện Hỗn Động ngự thiên quyết thời điểm vẫn là giữa trưa, hiện tại cũng đã vào đêm, nói cách khác Đằng Viêm này lần thứ nhất tu luyện liền kéo dài mấy cái canh giờ. Điều này không khỏi làm cho Đằng Viêm cảm thấy tu luyện không năm tháng a, cảm giác chỉ là mười mấy phút cũng đã vượt qua dài lâu mấy cái canh giờ. Có điều, Đằng Viêm vận may quả thực thật đến nghịch thiên rồi.

Mấy cái canh giờ, ở này Thần Hoang son mạch dĩ nhiên không có gặp phải một con vũ thú.

Chương 25: Người súc sinh này còn viện binh?

PrevNext

Dạ, yên tĩnh như nước;

Thần Hoang son mạch đêm tối càng là hoàn toàn tĩnh mịch. Cái kia che trời đại thụ che đầy trên bầu trời cái kia một vầng minh nguyệt, yếu ớt nguyệt quang như ẩn như hiện, làm cho cả Thần Hoang son mạch có vẻ càng thêm âm u, có vẻ càng thêm quý dị. Trong rừng thính thoảng thổi tới một trận Thanh Phong, gọi lên chu vi bụi cỏ, phát sinh từng tiếng lất pha lất phát âm thanh, dường như cái kia vũ thú hí dài.

Cầm Kỳ sâm lâm, dưới bóng đêm Thần Hoang son mạch càng thêm khủng bố.

Nguy cơ tứ phía!!!

Tê...

Cầm thụ dưới bóng đêm Thần Hoang son mạch, Đằng Viêm hít một hơi dài, cái kia đề phòng ánh mắt bốn phía tìm tòi, rất sợ đột nhiên gặp phải vũ thú tập kích bình thường "Phải lập tức rời đi." Lập tức, Đằng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên, hắn quyết định chủ ý, nhất định phải phải lập tức rời đi này Thần Hoang son mạch. Trước hoàn toàn là vì tránh né Liễu Chân truy sát hắn mới lựa chọn tiến vào Thần Hoang son mạch. Nói thật, này Thần Hoang son mạch thực sự là không thích hợp hắn bây giờ đến đây, hoặc là nói căn bản không thích hợp một thân một mình nhân loại đến đây.

Quá nguy hiểm;

To lớn thần hoang bên trong dãy núi sinh sống vô số hung mãnh vũ thú. Mà buổi tối chính là rất nhiều vũ thú đi ra kiếm ăn thời điểm, vào lúc này tuyệt đối là nguy hiểm nhất. Nếu như gặp phải một con nhị chuyển vũ thú, Đằng Viêm hầu như không có bất kỳ phản kháng. Đương nhiên, nếu như gặp gỡ những kia quần cư vũ thú, cái kia Đằng Viêm thì càng thêm bị kích.

Đi!!!

Quyết định chủ ý, Đằng Viêm không có chần chờ chút nào, trong nháy mắt triển khai bước chân hướng về Thần Hoang son mạch bên ngoài chạy đi, cũng còn tốt hắn hiện tại ở Thần Hoang son mạch ngoại vi, nếu như là ở trung tâm, vậy hắn là có thể trực tiếp từ bỏ chạy trốn ý nghĩ, chắc chắn phải chết.

Gào...

Một đường lao nhanh, Đằng Viêm phi thường may mắn không có gặp phải một con vũ thú. Nhưng mà ngay ở Đằng Viêm âm thầm vui mừng thời điểm, một tiếng sói tru đột nhiên ở Đằng Viêm vang lên bên tai, để Đằng Viêm không khỏi sửng sò, bước chân cũng là đột nhiên một trận đình trệ.

"Sói tru?" Trong chốc lát, Đằng Viêm về mặt đại biến.

Đằng Viêm phía trước, ở cái kia bóng đêm đen thui bên dưới, ở cái kia xa xưa giữa núi rừng, một đôi bích hai con người màu xanh lục chính nhìn chòng chọc vào Đằng Viêm, nhưng căn bản không thấy rõ dáng dấp của đối phương. Cái kia hai con người màu xanh lục bên trong mang theo một tia khát máu cùng với hung tàn hàn quang, khiến người ta nhìn đều cảm giác sơn cả tóc gáy.

Gào...

Lại là một tiếng sói tru vang lên;

Oanh...

Một giây sau, cái kia một đôi bích hai con người màu xanh lục cũng nhanh chóng hướng về Đằng Viêm bên này đánh tới chớp nhoáng.

"Xoay một cái vũ thú —— Thiên Hóa lang!!" Rốt cục, theo cặp kia bích hai con người màu xanh lục không ngừng * gần, Đằng Viêm cũng rốt cục nhìn rõ ràng dáng dấp của đối phương, một con cao hơn một mét lang loại vũ thú. Cũng bởi như thế, một tiếng hét kinh hãi trực tiếp từ Đằng Viêm trong miệng vang lên, Đằng Viêm sắc mặt càng là hoàn toàn trắng bệch.

Chạy!!!

Một giây sau, Đằng Viêm không có chần chờ chút nào, xoay người liền hướng ngày đó Hòa Lang hướng ngược lại chạy trốn mà đi.

Tốc độ, nhanh đến cực hạn!!

Thiên Hóa lang, đây là một loại Thần Hoang son mạch phi thường phổ thông vũ thú.

Cấp bậc của bọn họ cũng phi thường thấp, thực lực cũng chỉ là tương đương với nhân loại. Thể cảnh tám đoạn khoảng chừng: Trái phải nhân loại, có thể nói một Mạch cảnh võ giả liền có thể rất dễ dàng đánh giết một con Thiên Họa lang. Thế nhưng, loại này vũ thú vừa vặn là mỗi một cái đi tới Thần Hoàng sơn mạch võ giả sống sót đoàn đội không thích nhất gặp phải vũ thú. Liền giống với hiện tại Đẳng Viêm giống như vậy, Đẳng Viêm tuy rằng còn không phải võ giả, thế nhưng cơ thể hắn đã đạt đến Mạch cảnh, muốn đánh giết trước mắt con này Thiên Họa lang có thể nói rất dễ dàng, thế nhưng Đẳng Viêm vẫn là lựa chọn chạy trốn.

Tại sao?

Tự nhiên không phải Đẳng Viêm nhát gan, sợ chết. Mà là mỗi một cái Thiên Võ đại lục cư dân hầu như đều biết lang là một loại quần cư động vật, trước mắt Thiên Họa lang cũng là như thế. Đây là một loại quần cư vũ thú, xuất hiện một con Thiên Họa lang, vậy thì mang ý nghĩa chung quanh đây có một bầy sói. Cũng bởi như thế, võ giả không thích nhất gặp gỡ loại này vũ thú.

Mỗi một cái bầy sói chỉ có một con Lang Vương;

Thế nhưng mỗi một cái bầy sói chỉ ít cũng nắm giữ một hai bách thành viên, nhiều thậm chí là lên tới hàng ngàn, hàng vạn.

Một con Thiên Họa lang có thể rất dễ dàng đánh giết;

Cái kia một bầy sói đây?

Chuyện này quả là cũng không cách nào giết chết tồn tại. Thí nghĩ một hồi, đồng thời đối mặt một hai bách Thể cảnh tám đoạn cao thủ nào sẽ là một loại ra sao cục diện? Coi như là Huyết cảnh một đoạn cao thủ cũng không dám khinh thường, chớ nói chỉ là Đẳng Viêm chỉ là Mạch cảnh một đoạn. Hơn nữa lang loại này vũ thú trời sinh chính là hung tàn, khát máu, một khi gặp phải tất nhiên là không chết không thôi. Đối mặt như vậy vũ thú, không có thực lực mạnh mẽ không chạy chuyện này quả là chính là muốn chết.

Chạy;

Chỉ có thể chạy.

Gào gào gào...

Đẳng Viêm điên cuồng bồn tập, mà phía sau hắn cái kia một con Thiên Họa lang nhưng là khóa chặt Đẳng Viêm giống như vậy, không ngừng truy kích, không ngừng rít gào, phảng phất đây chính là hắn đêm nay con mồi, tuyệt đối không thể để hắn chạy mất.

"Người muội Thiên Họa lang, thiếu gia ta làm sao liền như thế bị kích, lần thứ nhất gặp gỡ vũ thú chính là quần cư vũ thú, chơi ta đây?" Đẳng Viêm một bên lao nhanh, một bên oán giận. Giờ khắc này, hắn tốc độ kia đã phát huy đến cực hạn, thế nhưng cái kia phía sau Thiên Họa lang nhưng là không tha thứ, hơn nữa song phương trong lúc đó khoảng cách cũng đang không ngừng rút ngắn.

Gần rồi, gần rồi, càng gần hơn.

Tuy rằng Đẳng Viêm thân thể đạt đến Mạch cảnh một đoạn, mà ngày đó Họa Lang vền vền chỉ là Thể cảnh tám đoạn khoảng chừng: Trái phải tu vi, thế nhưng luận tốc độ, Đẳng Viêm căn bản là không cách nào cùng ngày này Họa Lang đánh đồng với nhau, không có mấy phút ngày đó Họa Lang cũng đã sắp đuổi kịp đến rồi.

"Ồ?" Chạy mấy phút Đẳng Viêm đột nhiên phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ âm thanh.

"Không đúng vậy." Tuy rằng còn ở lao nhanh, thế nhưng Đẳng Viêm trên mặt nhưng là lộ ra một tia thần sắc mê mang. Bởi vì bây giờ hắn chạy cũng có mấy phần chung, thế nhưng từ đầu đến cuối hắn cũng chỉ có nghe được phía sau cái kia một con Thiên Họa lang sói tru, còn cái khác sói tru? Căn bản cũng không có.

"Lạc đàn?" Không xác định âm thanh từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên.

"MB, cũng thật là đầu rơi đàn súc sinh." Mấy phút sau, Đẳng Viêm rốt cục xác định phía sau hắn con này Thiên Họa lang là một con lạc đàn vũ thú, ở bên cạnh hắn căn bản cũng không có bầy sói. Nghĩ rõ ràng, nhìn rõ ràng, Đẳng Viêm cũng sẽ không chạy, trực tiếp ngừng lại, đồng thời xoay người cái kia lăng liệt ánh mắt trực tiếp rơi vào đầu kia còn đang không ngừng hướng mình đánh tới chớp nhoáng Thiên Họa lang trên người.

"Người muội, không có đồng lõa người cũng dám lớn lối như vậy?" Chỉ vào đánh tới chớp nhoáng Thiên Họa lang, Đẳng Viêm rít lên một tiếng.

Hống!!!

Mà cái kia một con Thiên Họa lang tựa hồ chịu đến Đẳng Viêm khiêu khích giống như vậy, cái kia rít gào sói tru lại vang lên.

"Vừa vặn tiểu gia đói bụng, xem tiểu gia làm sao trừng trị người." Nghe sói tru, Đẳng Viêm lạnh lùng nói. Lập tức không lùi mà tiến tới, hướng về đầu kia Thiên Họa lang bồn giết mà đi. Nói thế nào Đẳng Viêm hiện tại thân thể cũng đạt đến Mạch cảnh một đoạn cường độ, hơn nữa so với bình thường võ giả mạnh hơn không biết bao nhiêu, giờ khắc này làm rõ trước mắt đây là một con rơi xuống Thiên Họa lang sau khi, hắn cũng không lui nữa rút.

Hống!!!!

Nhìn thấy Đằng Viêm hướng về chính mình vỗ giết mà đến, ngày đó Hỏa Lang phần nộ gào thét vang lên, phảng phất chịu đến trước nay chưa từng có khiêu khích.

Ầm!!!

Một người Nhất Lang, song phương tốc độ phát huy đến mức tận cùng, trong khoảnh khắc liền va chạm vào nhau.

Ầm!!

Đằng Viêm không có chần chờ chút nào, * gần trước mắt Thiên Hỏa lang hai tay liền trực tiếp nắm lấy đối phương dưới cằm cùng đầu, Thiên Hỏa lang loại này cấp thấp vũ thú, duy nhất nắm giữ lực sát thương chính là cái kia phó hàm răng. Giờ khắc này, Đằng Viêm MẠch cảnh một đoạn thân thể giờ khắc này toàn lực bạo phát, hai tay gắt gao cầm lấy con này Thiên Hỏa lang đầu, để hắn căn bản là mở không nổi miệng, sắc bén kia hàm răng cũng không có đất dụng võ. Đồng thời một xung phong trong lúc đó, Đằng Viêm càng là trực tiếp đem con này Thiên Hỏa lang nhào tới ở địa.

"Người muội, người gọi a, tại sao không gọi?" Hai tay bạo phát sức mạnh tuyệt đối, để Thiên Hỏa lang căn bản là không cách nào công kích, đồng thời Đằng Viêm trong miệng cái kia đùa giỡn thanh âm vang lên.

"Ô ô ô..." Bị Đằng Viêm nhào tới ở địa, ngày đó Hỏa Lang không ngừng giãy dụa, đồng thời phát sinh từng trận tiếng ngen ngào.

"Làm sao, biết sợ? Sớm làm gì đi tới?" Đằng Viêm lạnh rên một tiếng, hai tay vẫn gắt gao cầm lấy Thiên Hỏa lang đầu, ràng buộc nó cường lực giãy dụa, đồng thời gắt gao đem hắn ấn tới trên đất, một giây sau, Đằng Viêm cúi phải đầu gối nâng lên, đột nhiên hướng về Thiên Hỏa lang trên người va chạm mà đi.

Ầm!!

Một tiếng nặng nề thanh âm vang lên.

Ồ...

Thiên Hỏa lang phát sinh một tiếng thê thảm kêu rên.

Ầm ầm ầm!!!

Không đề ý đến cái kia phát sinh từng tiếng tiếng ngen ngào Thiên Hỏa lang, Đằng Viêm đầu gối lần lượt va chạm Thiên Hỏa lang thân thể, điên cuồng va chạm, còn hai tay? Lúc này chính gắt gao cầm lấy Thiên Hỏa lang đầu, để hắn căn bản không có cách nào công kích. Mà ngày đó Hỏa Lang càng là điên cuồng giãy dụa, cái kia trên thân thể đau đớn tựa hồ kích thích lửa giận của hắn giống như vậy, để hắn giãy dụa không chỉ không có yếu bớt, trái lại càng thêm mãnh liệt.

"Người súc sinh này vẫn thật nại đánh?" Cảm thụ Thiên Hỏa lang cái kia kịch liệt giãy dụa cùng phản kháng, Đằng Viêm nói.

Oanh...

Rất cực, ở Thiên Hỏa lang điên cuồng tránh thoát bên dưới, Đằng Viêm một thổ không kịp đề phòng, bị Thiên Hỏa lang tránh thoát chính mình ràng buộc.

Hống!!!

Tránh thoát ràng buộc sau khi, Thiên Hỏa lang trực tiếp lùi tới Đằng Viêm mấy mét ở ngoài, cái kia khát máu hai con người nhìn chòng chọc vào Đằng Viêm, cái kia trong hai con người bắn ra một tia làm người ta sợ hãi hàn quang, là phần nộ, là cứu hận, càng là khát máu. Đồng thời cái kia phần nộ sói tru không ngừng vang lên, cái kia từng tiếng sói tru vang vọng ở toàn bộ thần hoang bên trong dãy núi.

Đằng Viêm không nhìn Thiên Hỏa lang gào thét, một bước tiến lên.

Gào gào gào...

Thiên Hỏa lang cái kia phần nộ, đề phòng ánh mắt nhìn chăm chăm Đằng Viêm, cảm thụ Đằng Viêm một bước tiến lên, bước chân của hắn cũng là sau một lúc lùi. Có điều cái kia phần nộ sói tru nhưng là từ đầu đến cuối không có ngừng lại, phảng phất đang cảnh cáo Đằng Viêm.

"Kêu gào... Người súc sinh này còn biết sợ sệt? Còn biết chạy?" Nhìn Thiên Hỏa lang phản ứng, Đằng Viêm hí ngược thanh âm vang lên "Sớm làm gì đi tới? Hiện tại biết sợ sệt? Chậm, người gọi đi, dùng sức gọi đi, người gọi càng hung, tiểu gia liền càng hung phần, đêm nay người là chạy không được, hừ hừ..." Đằng Viêm vuốt cái bụng âm lãnh kia thanh âm vang lên. Từng bước từng bước hướng về trước mắt Thiên Hỏa lang B gần.

Gào gào gào...

Thế nhưng, ngày đó Hỏa Lang căn bản cũng không có đề ý tới Đằng Viêm, vẫn phần nộ gào thét.

Gào...

Gào gào...

Gào...

Sau một khắc, bốn phương tám hướng truyền đến từng trận làm người ta sợ hãi tiếng sói tru.

"Người..."

Nghe vậy, Đằng Viêm nhìn trước mặt đầu kia lạc đàn Thiên Hỏa mặt sắc hoàn toàn trắng bệch;

"Người muội, người súc sinh này còn viện binh?"

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Sinh tử một đường, bày sói oai

PrevNext

Người muội, người súc sinh này cũng viện binh?

Cảm thụ chu vi cái kia từng tiếng sói tru, đang nhìn mình trước mặt đầu kia bị đánh vô cùng chặt vật Thiên Hỏa lang, Đằng Viêm cái kia tức giận lại khiếp sợ thanh âm vang lên. Tình cảnh này, Đằng Viêm làm sao không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra a, cảm tình đầu kia Thiên Hỏa lang trước căn bản là không phải là bởi vì sợ sệt cùng phần nộ mà gào thét, mà là đang kêu gọi đồng loại của nó tìm xin giúp đỡ.

Bốn phương tám hướng đều là sói tru, Đằng Viêm không thể không tiếp thu một sự thật;

Hắn bị vây quanh!!

Hắn bị một đám vũ thú vây quanh!!

Hắn bị một đám súc sinh vây quanh!!!

"Súc sinh, này giờ ạ vẫn là súc sinh sao?" Cảm thụ chính mình hiện tại tại quần cảnh, Đằng Viêm cái kia bắt đầu thanh âm vang lên, sắc mặt một trận trắng bệch, khóe miệng càng là không ngừng mà co giật. Vũ thú, ai có thể nghĩ đến một con vũ thú dĩ nhiên cũng sẽ biết sợ sệt, ai có thể biết một con vũ thú dĩ nhiên sẽ biết viện binh a.

Giờ khắc này, Đằng Viêm gấp trở ngại ý nghĩ đều có.

Quá bất nạt người.

Hống hống hống!!!

Thế nhưng, chu vi cái kia từng con chậm rãi hướng về Đằng Viêm xúm lại mà đến Thiên Hỏa lang nhưng là không chút nào lĩnh hội Đằng Viêm tâm tình vào giờ khắc này. Chúng nó từng bước một * gần, chúng nó không ngừng xúm lại mà tới. Mà trước đầu kia suýt chút nữa bị Đằng Viêm giết chết Thiên Hỏa lang lúc này tiếng kêu gào cũng biến thành càng thêm hung mãnh, càng thêm to rõ, phảng phất nó rốt cuộc tìm được trả thù cơ hội. Mà ở nó bên người cũng đã thêm ra ba con Thiên Hỏa lang.

Hống hống hống!!

Liên miên sói tru, càng ngày càng nhiều Thiên Hỏa lang;

Chỉ chốc lát sau, Đằng Viêm chu vi đã xuất hiện mấy chục con Thiên Hỏa lang, hơn nữa số lượng còn đang không ngừng tăng cường, Đằng Viêm phạm vi hoạt động cũng đang không ngừng thu nhỏ lại. Đáng thương chính là Đằng Viêm giờ khắc này căn bản là không dám động, Đằng Viêm có thể khẳng định nếu như hắn hiện tại hơi động, như vậy những ngày qua Hỏa Lang tuyệt đối sẽ lập tức nhào lên.

Mấy chục con Thiên Hỏa lang, lấy cái gì đi binh a!!

Chạy?

Đã là không có cơ hội.

Chiến?

Mấy chục con Thiên Họa lang Đẳng Viêm lấy cái gì đi chiến.

Làm sao bây giờ?

Đẳng Viêm trên trán một giọt mồ hôi lạnh không nhận được lẫn xuống, hân tình huống bây giờ trước nay chưa từng có gian nan, lại bị một bầy sói vây quanh. "Người muội, tốt nhất không nên để cho tiểu gia sống sót rồi đi nơi này, nếu như tiểu gia ngày hôm nay bắt từ, tiểu gia sau đó nhất định thấy lang giết lang, giết tới các người tuyệt chủng." Đối mặt bầy sói, Đẳng Viêm đẩy lòng cái kia phần nộ lời thể vang lên, quay về một đám vũ thú bất chấp. Có điều hân nhưng cũng không nghĩ nhiều như vậy, mà là nghĩ làm sao từ những này bầy sói trước mặt thoát hiểm.

Thụ?

Vào lúc này, Đẳng Viêm sự chú ý rơi vào bên người những kia đầy đủ cao mấy chục mét cổ thụ mặt trên, ở này thần hoang bên trong dãy núi, như vậy cao mấy chục mét cổ thụ có thể nói là đếm không xuể. Thế nhưng giờ khắc này Đẳng Viêm lưu ý cũng không phải là những thứ này, mà là... Đây cổ thụ cao tới mấy chục mét, nếu như mình bò đến này trên cây, như vậy nói vậy những ngày qua Họa Lang liền không cách nào công kích được chính mình chứ? Mặc dù không cách nào thoát hiểm, thế nhưng chí ít vẫn có thể tránh thoát những ngày qua Họa Lang công kích, hi vọng đợi được hừng đông, hoặc là đợi được những ngày qua Họa Lang đợi được thiếu kiên nhẫn thời điểm tự động rời đi.

Cứ làm như vậy.

Quyết định chủ ý, Đẳng Viêm không chần chừ nữa.

Hống hống hống!!!

Mà vào lúc này, Đẳng Viêm chu vi Thiên Họa lang đã vượt qua một trăm đầu, chúng nó tựa hồ đang chờ đợi toàn bộ bầy sói toàn bộ đến mới chuẩn bị tiến công.

Vèo...

Một giây sau, Đẳng Viêm không chần chừ nữa, một bước xa trực tiếp đánh về phía bên người gần nhất một gốc cây cổ thụ.

Hống!!!

Nhìn thấy Đẳng Viêm di chuyển, chu vi những kia Thiên Họa lang cũng không chần chừ nữa, dồn dập hướng về Đẳng Viêm vỗ giết mà đến, bọn họ khoảng cách Đẳng Viêm gần nhất cũng là mấy mét khoảng cách mà thôi, mấy hơi thở liền có thể vỗ giết đến Đẳng Viêm trước mặt. Thế nhưng, này mấy hơi thở đối với Đẳng Viêm mà nói đã đầy đủ. Trong phút chốc Đẳng Viêm liền ôm lấy bên người gần nhất một viên cổ thụ, toàn lực bạo phát, hai chân dùng sức, trong nháy mắt leo lên đến cổ thụ ba mét chỗ.

Ầm ầm ầm!!!

Mà vào lúc này, những kia Thiên Họa lang cũng đã vỗ giết mà đến rồi, chỉ tiếc chúng nó tuyệt đại đa số đều vỗ hụt, càng là có một phản trực tiếp va chạm ở Đẳng Viêm bên người cây kia cổ thụ mặt trên.

"Ha ha ha, súc sinh chính là súc sinh, đến a, các người cắn ta a." Nhìn Thiên Họa lang môn tình huống, Đẳng Viêm cái kia cười nhạo thanh âm vang lên, khiêu khích dưới thân Thiên Họa lang bầy sói. Cảm nhận được Đẳng Viêm cười nhạo, những ngày qua Họa Lang càng thêm sự phẫn nộ, từng cái từng cái hướng về trên cây Đẳng Viêm vỗ giết mà đến, có chút thậm chí rút lui mấy mét sau khi ở phát động xung phong, hướng về ba mét chỗ Đẳng Viêm vỗ giết mà tới.

Liều lĩnh!!!

"Người muội." Nhìn Thiên Họa lang môn điên cuồng tấn công, Đẳng Viêm không dám chần chừ, tiếp tục hướng về càng chỗ cao leo lên mà đi. Có một con Thiên Họa lang thậm chí thiếu một chút liền đem mình nhào lại đi, này càng làm cho Đẳng Viêm bóp một cái mồ hôi lạnh.

Bốn mét, không đủ;

Năm mét, cao thêm chút nữa;

Sáu mét, gần đủ rồi.

Mãi đến tận bò đến trên cây sáu mét chỗ thời điểm Đẳng Viêm mới dừng lại, vào lúc này những kia Thiên Họa lang cũng rất cực không cách nào công kích được Đẳng Viêm, Đẳng Viêm cũng coi như là tạm thời an toàn. "Hô..." Cảm thụ chính mình tạm thời thoát ly nguy hiểm, Đẳng Viêm không nhận được thở dài một cái, chỉ tiếc những kia Thiên Họa lang tựa hồ cũng không có dự định liền như thế rời đi, hoặc là nói bọn họ cũng không tính liền như thế buông tha Đẳng Viêm. Đẳng Viêm chỉ có thể chăm chú ôm trước người cổ thụ, nếu như hân không cẩn thận rớt xuống, như vậy kết quả cũng chỉ có một,

bị mấy trăm con Thiên Hỏa lang cho nuốt đi.

Gào gào gào...

Từng con Thiên Hỏa lang vây quanh này khóa cổ thụ, ngẩng đầu lơ quay về sáu mét chỗ Đẳng Viêm gầm thét lên.

Gào gào gào...

Cổ thụ bên dưới, Thiên Hỏa lang số lượng đã đạt đến khủng bố hơn 150 đầu.

Chờ đi!!!

Thiên Hỏa lang không có rời đi, Đẳng Viêm tự nhiên cũng không dám hạ xuống. Song phương trong lúc đó lập tức rơi vào một loại cương cục.

Bóng đêm yên tĩnh;

Nguy cơ từ phía Thần Hoang sơn mạch giờ khắc này nhưng trình diễn phi thường quái dị một màn. Một người thiếu niên ôm một viên cổ thụ, thân thể dừng lại ở cổ thụ sáu mét địa phương, ở hẳn trước người cây kia cổ thụ bên dưới tụ tập hơn 100 ngày hôm trước Hỏa Lang, chuyện này căn bản là một bầy sói. Vào giờ phút này, thiếu niên quay về này một bộ tộc Thiên Hỏa lang không ngừng chửi rủa, mà ngày đó Hỏa Lang nhưng là hướng về đại thụ bên trên thiếu niên không ngừng gào thét, rít gào. Song phương trong lúc đó tựa hồ là ở đầu khí.

"Người muội, đến a, các người này quần súc sinh."

"Gào gào gào..."

"Kêu là cái gì, các người cần ta a?"

"Gào gào gào..."

"Gọi đi, dùng sức gọi đi, các người cho tiểu gia chờ, từ nay về sau chúng ta chính là không chết không thôi, nếu không chính là ta chết, nếu không chính là các người diệt tộc."

"Gào gào gào..."

"Xem các người hung hăng tới khi nào."

"Gào gào gào..."

"Đại ca, đại tỷ, sắc trời không muộn, các người về sớm một chút tẩy tẩy ngủ đi." Thời gian đã không biết quá khứ bao lâu, Đẳng Viêm cảm giác mình đã miệng khô lưỡi khô, cái bụng càng là không ngừng bồn chồn, toàn thân vô lực, nhưng là những ngày qua Hỏa Lang căn bản cũng không có muốn rời đi ý tứ, hơn nữa từng cái từng cái tinh lực dồi dào, chúng nó tựa hồ cùng mình tiêu hao, bắt buộc đi Đẳng Viêm chỉ có thể thỏa hiệp.

"Gào gào gào..." Đáng tiếc, Thiên Hỏa lang căn bản là không để ý tới Đẳng Viêm.

"Hống!!!" Vừa lúc đó, trong bầy sói vang lên một tiếng uy nghiêm sói tru, thanh âm kia để Đẳng Viêm không khỏi sửng sốt, thanh âm này so với trước sói tru càng thêm to rõ, càng thêm uy nghiêm. Nhưng mà, còn không chờ Đẳng Viêm chú ý, biến cố lần thứ hai phát sinh.

Ầm ầm ầm!!!

Cái kia một tiếng sói tru sau khi, cái kia một đám Thiên Hỏa lang phảng phất chịu đến cái gì kích thích giống như vậy, từng con điên cuồng va chạm Đẳng Viêm vị trí cây kia cổ thụ che trời.

Ầm ầm ầm!!!!

Mãnh liệt va chạm, từng con Thiên Hỏa lang lần lượt điên cuồng va chạm, mặc dù là cái kia cổ thụ che trời giờ khắc này đều đang run rẩy. Mà đại thụ bên trên Đẳng Viêm càng là vẻ mặt biến đổi, trước nay chưa từng có căng thẳng, hẳn thậm chí có thể rõ ràng cảm nhận được cổ thụ cái kia kịch liệt run rẩy, đầu càng là không nhìn được hơi hướng phía dưới phui một chút, không nhìn còn khá, vừa nhìn... Đẳng Viêm tâm trước nay chưa từng có căng thẳng. Trong lòng càng là khiếp sợ không thôi, này giờ à vẫn là cấp thấp vũ thú sao? Tuy rằng cấp cao vũ thú nắm giữ không thấp hơn trí tuệ của nhân loại, thậm chí còn nắm giữ mạnh mẽ võ kỹ. Thế nhưng ngày này Hỏa Lang không giống a, này vẻn vẹn chỉ là một đám xoay một cái vũ thú a, trí tuệ của bọn họ... Bao quát trước đầu kia hướng về đồng bạn câu viện Thiên Hỏa lang biểu hiện ra trí tuệ đã để Đẳng Viêm cảm thấy sâu sắc chấn kinh rồi.

Ầm ầm ầm!!!

Lần lượt va chạm, cổ thụ run rẩy không ngừng.

Ầm ầm ầm!!!

Đẳng Viêm tâm đã nhắc tới giọng khàn, nếu như tiếp tục nữa, như vậy.... Đợi được này khóa cổ thụ bị này quần Thiên Hỏa lang đụng vào thời điểm,

chính mình vẫn có thể chạy trốn nơi đâu? Đối với Thiên Họa lang có thể hay không làm được điểm này Đẳng Viêm không chút nào làm hoài nghi, dù sao này có thể đều là Thể cảnh tám đoạn khoảng chừng: Trái phải Thiên Họa lang a, hơn nửa vũ thú thân thể trời sinh liền so với nhân loại cường hãn, hướng chỉ nơi này vẫn là hơn 100 ngày hôm trước Họa Lang, kéo dài như thế, cổ thụ tất cũng.

Làm sao bây giờ?

Cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có ở Đẳng Viêm trong lòng hiện lên mà lên!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 27: Vũ thú cũng đẩy ngã!!!

PrevNext

Làm sao bây giờ?

Đối mặt Thiên Họa lang tộc quần điên cuồng, cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có hiện lên mà tới.

Buông tay một kích?

Đẳng Viêm bây giờ căn bản cũng không có thực lực này.

Ngồi chờ chết?

Như vậy chỉ có một đường chết.

Ầm ầm ầm!!!

Ở Đẳng Viêm không thể làm gì thời điểm, cổ thụ bên dưới đám kia Thiên Họa lang vẫn không ngừng mà lại điên cuồng va chạm cổ thụ, tựa hồ không đem cổ thụ đụng vào, không đem Đẳng Viêm nuốt, chúng nó thì sẽ không bỏ qua.

Hơi thở ngưng trọng, nghẹt thở bầu không khí.

"Đúng rồi, tiểu gia ta làm sao đem vật này quên đi mất?" Đột nhiên, đối mặt tuyệt cảnh Đẳng Viêm một tiếng kinh hi thanh âm vang lên, trên mặt cũng là né qua một tia hưng phấn. "Thiên Họa lang mặc dù là vũ thú, thể nhưng cũng là Mạch cảnh trở xuống tu vi, cùng nhân loại võ giả không khác nhau gì cả, ta tại sao không cắn mê hồn hương thử xem? Nếu như đem này quần Thiên Họa lang toàn bộ mê đảo, cái kia... Tiểu gia ta chẳng phải là được cứu trợ?" Kinh hi âm thanh từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên.

"Thử xem." Lập tức, Đẳng Viêm không có chần chờ chút nào, hai chân gắt gao kẹp lấy cổ thụ, đồng thời tay trái cũng chăm chú ôm cổ thụ, mà tay phải nhưng là luồn vào y phục của chính mình bên trong. Đẳng Viêm trên người vẫn luôn bày đặt mê hồn hương, thức tỉnh tán loạn này thuốc, giờ khắc này hẳn trực tiếp từ trên người lấy ra một dùi bé nhỏ bình sứ chứa mê hồn hương, đồng thời bình hồ hấp, cẩn thận từng li từng tí một xóa nếp bình, sau đó không có chần chờ chút nào hướng về thụ dưới bày sới ném đi.

Xoạt...

Chứa đầy mê hồn hương bình sứ từ sáu mét trong trời cao không ngừng rơi rụng.

"Ngàn vạn muốn thành công a." Phiết đầu, nhìn chòng chọc vào chứa mê hồn hương bình nhỏ hướng về phía dưới rơi xuống mà đi, Đẳng Viêm cái kia mong đợi thanh âm vang lên, trước nay chưa từng có căng thẳng. Mê hồn hương hiệu quả đó là không thể nghi ngờ, thể nhưng cho tới nay Đẳng Viêm chỉ biết là đối với Mạch cảnh trở xuống nhân loại hữu hiệu, còn vũ thú hữu hiệu vô hiệu Đẳng Viêm cũng không rõ ràng, trong lòng cũng không chắc chắn.

Gào...

Rốt cục, cái bọc kia đầy mê hồn hương bình nhỏ sắp muốn rơi vào trong bày sới, chỉ cần chờ bình sứ bên trong mê hồn hương chậm rãi vung phát ra, thả ra ngoài, Đẳng Viêm liền biết mê hồn hương đối với vũ thú có hiệu quả hay không. Nhưng là... Làm cái kia bình nhỏ sắp rơi xuống đất thời điểm, một con Thiên Họa lang tựa hồ phát hiện từ giữa không trung rơi xuống bình nhỏ, lập tức toàn bộ lang thân nhào lên.

A ô!!

Một cái, trực tiếp đem chứa mê hồn hương bình nhỏ nuốt vào trong bụng.

"Ngươi... Muội!!!"

Thấy cảnh này, Đằng Viêm không nhịn được chửi bới một tiếng. Những ngày qua Hỏa Lang quả thực chính là đem mình hướng về tuyệt lộ * a, chính mình thật vất vả nghĩ đến một biện pháp giải quyết, đáng tiếc này quần súc sinh nhưng.. Liền mê hồn hương đều ăn?

Đằng Viêm khòe miệng co giật, vẻ mặt vụn vẹo.

Tuyệt vọng;

Vô hạn tuyệt vọng.

Này quần súc sinh quá phận quá đáng!!

Ầm!!!

Nhưng là, vừa lúc đó, đầu kia nuốt vào chính bình mê hồn hương Thiên Hỏa lang đột nhiên một con ngựa chổng vó trên mặt đất.

"Hữu hiệu?"

Biến cố đột nhiên xuất hiện để Đằng Viêm không khỏi sững sờ, cái kia tầm mắt nhìn chòng chọc vào trên đất đầu kia ngựa trên mặt đất không nhúc nhích Thiên Hỏa lang, không nghi ngờ chút nào, đầu kia Thiên Hỏa lang chính là trước chính bình nuốt vào mê hồn hương đầu kia Thiên Hỏa lang.

Mê đảo?

Thật sự mê đảo!!

Tuy rằng mê hồn hương chỉ cần ngửi một hồi là được, còn ăn đi là phản ứng gì Đằng Viêm không rõ ràng. Thế nhưng giờ khắc này đầu kia nuốt vào chính bình mê hồn hương Thiên Hỏa lang trực tiếp phóng tới này không liền nói rõ tất cả sao? Về phần tại sao được hiệu vì là nhanh như vậy? Phải biết mê hồn hương vật này Đằng Viêm nhưng là dùng số tiền lớn mua được, ngửi trên vừa nghe liền có thể phóng tới một Thể cảnh chín đoạn nhân loại, tuy rằng này vũ thú thân thể cường hãn, thế nhưng vậy cũng là rỗng rã một bình a, mấy trăm Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao tồn tại đều có thể mê đảo, huống chi là một đầu... Lang;

"Giời ạ, hữu hiệu, thật sự có hiệu." Trước nay chưa từng có kinh hi từ Đằng Viêm nhiệt trong miệng vang lên, có điều một giây sau hân về mặt nhưng là một mảnh thê thảm.

"Ngươi muội, ngươi con này chết tiết súc sinh, ngươi đưa ta mê hồn hương, đưa ta mê hồn hương a..." Cuồng loạn âm thanh từ Đằng Viêm trong miệng vang lên. Vào giờ phút này Đằng Viêm đối với đầu kia hôn mê Thiên Hỏa lang có thể nói là cảm hận đến cực hạn. Mê hồn hương mặc dù hữu hiệu, thế nhưng Đằng Viêm trên người cũng là như vậy một bình a, hơn nữa này một bình toàn bộ bị đầu kia chết tiết Thiên Hỏa lang toàn bộ nuốt xuống. Hữu hiệu có thể thế nào? Xảo phụ cũng làm khó không bột đổ gột nên hồ, không có mê hồn hương làm sao mê đảo còn lại Thiên Hỏa lang.

Vậy cũng là hơn 100 đầu a!!!

Ầm ầm ầm!!!

Nhưng mà, cái kia cổ thụ bên dưới Thiên Hỏa bày sới căn bản là không để ý tới Đằng Viêm nổi khùng, bọn họ vẫn điên cuồng và chạp này khóa cổ thụ, hơn nữa này cổ thụ đã có chút lão đã lão đảo, tin tưởng không tốn thời gian dài tất nhiên ngã xuống, cũng bởi như thế, này quần Thiên Hỏa lang và chạp trở nên so với trước càng thêm mãnh liệt, càng thêm hung tàn.

Kẻ nhân loại này, nhất định phải chết.

Ầm ầm ầm!!!

"Ta thảo, lão tử liền không tin tà, nếu mê hồn hương hữu dụng, cái kia thúc tình tán nói vậy cũng hữu dụng chứ?" Một giây sau, Đằng Viêm cắn răng cái kia thanh âm phẫn nộ vang lên, vào giờ phút này đối với những ngày qua Hỏa Lang hân có thể nói là cảm hận đến cực hạn, quả thực chính là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào. "Ma tủy, tiểu gia coi như là không mê hoặc nói các ngươi cũng không thể để cho các ngươi khỏe quá, cho các ngươi đến điểm kích thích."

Hồ...

Đằng Viêm thờ dãi một cái, lập tức liền trực tiếp móc ra trên người cái kia còn sót lại một bình thúc tình tán.

Thúc tình tán: Có thể làm cho Mạch cảnh trở xuống, bao quát Thể cảnh chín đoạn đỉnh cao nhân ý thức trong nháy mắt tan vỡ, dục hỏa đốt người, phóng thích nguyên thủy nhất bản năng, bất luận nam nữ, bất luận già trẻ, không nói giới tính, điên cuồng nhào tới, kéo dài thời gian nửa canh giờ, cũng chính là một canh giờ.

Xuân được!!

Cực phẩm xuân được!!

"Khà khà!!" Nhìn trong tay mình thức tỉnh tán, Đẳng Viêm tà cười một tiếng. Nếu mê hồn hương đối với Thiên Hỏa lang hữu hiệu, như vậy này thức tỉnh tán cũng là không thể nghi ngờ, chỉ có điều hai người hiệu quả không giống nhau mà thôi. Thời khắc này Đẳng Viêm không có chần chờ chút nào, trực tiếp mở ra nắp bình, sau đó hướng về thụ dưới đáy Thiên Hỏa bày sói ném đi.

Tổng không đến nỗi xui xẻo như vậy, lần thứ hai bị một đầu khác Thiên Hỏa sói nuốt đi chứ?

Chuyên chờ thức tỉnh tán bình nhỏ chậm rãi tằm tích, Đẳng Viêm tầm mắt cũng theo bình nhỏ di động, đồng thời trong lòng càng là trước nay chưa từng có căng thẳng, hẳn nhưng không hi vọng như trước tình huống như vậy lần thứ hai phát sinh, nếu như nói như vậy cái kia đúng là liền ông trời đều muốn vong chính mình. Trong lòng chỉ có thể mong đợi ngàn vạn muốn thành công, ngàn vạn muốn thành công.

Đùng!!

Rốt cục, chứa thức tỉnh tán bình nhỏ rơi xuống ở trên mặt đất. Lần này, chưa từng xuất hiện Thiên Hỏa sói nuốt thực thức tỉnh tán bình nhỏ sự tình.

Hô...

Thấy cảnh này, Đẳng Viêm không nhịn được thở dài một cái.

Ào ào ào...

Thần hoang bên trong dãy núi, giữa núi rừng khí lưu hơi di động.

Ầm ầm ầm!!!

Đẳng Viêm cổ thụ lòng đất, cái kia một đám Thiên Hỏa lang vẫn điên cuồng va chạm trước mắt này khóa cổ thụ, bọn họ từng con tinh thần sáng láng, trạng thái trước nay chưa từng có tốt, tựa hồ vĩnh viễn cũng không biết uể oải. Mà vào lúc này này quần Thiên Hỏa lang cũng không có phát hiện ở tại bọn hắn trung gian, ở dưới chân của bọn họ, một bình nhỏ cái kia từng sợi từng sợi dị dạng khí thể không ngừng vung phát ra, không ngừng hướng về không gian chung quanh khuếch tán ra đến.

Vô sắc vô vị!!

Ầm ầm ầm!!

Thiên Hỏa bày sói vẫn điên cuồng.

"Làm sao còn không phản ứng?" Đại thụ bên trên, Đẳng Viêm cái kia căng thẳng lại cấp thiết thanh âm vang lên, vừa nãy mê hồn hương lập tức liền đem một con Thiên Hỏa lang cho mê đảo, nhưng là trước mắt này thức tỉnh tán cũng đã phát huy mấy hơi thở, nhưng là đám kia Thiên Hỏa lang vẫn là khỏe mạnh, này miễn không được để Đẳng Viêm có chút sốt ruột.

Lẽ nào này bày chim thú cùng nhân loại không giống?

Không đúng vậy.

Nếu như đúng là như vậy, bọn họ làm sao sinh dục? Làm sao sinh sôi đời sau?

Chờ chút, chờ một chút.

Đẳng Viêm không ngừng an ủi chính mình.

Gào gừ...

Đột nhiên, một tiếng quái dị sói tru ở thụ dưới đáy trong bày sói vang lên.

"Lên phản ứng?" Đẳng Viêm vui vẻ, cái kia kích động ánh mắt hướng về cái kia sói tru vị trí nhìn tới, này một tiếng sói tru cùng trước những kia sói tru không giống, còn nơi nào không giống Đẳng Viêm cũng không hiểu, dù sao hẳn không phải vũ thú, càng thêm không phải Thiên Hỏa lang, tự nhiên không biết chúng nó biểu đạt chính là có ý gì. Thế nhưng Đẳng Viêm có thể xác định, này sói tru tuyệt đối cùng trước những kia không giống nhau. Làm Đẳng Viêm tầm mắt rơi vào cái kia một con phát sinh sói tru Thiên Hỏa lang trên người sau khi, hẳn phát hiện con này Thiên Hỏa lang không có tiếp tục va chạm cổ thụ, mà là lẳng lặng dừng lại ở tại chỗ, đáng đáp kia phi thường quái dị.

Gào gừ...

Gào gừ...

Đột nhiên, một tiếng một tiếng quái dị sói tru không ngừng vang lên.

Gào gừ...

Gào gừ...

Mãnh liệt va chạm không gặp, còn lại chỉ là cái kia một mảnh quỷ dị sói tru. Thanh âm kia nghe Đằng Viêm một trận sờn cả tóc gáy. Mà Đằng Viêm trong tầm mắt, cái kia trước con thứ nhất phát sinh sói tru Thiên Hỏa lang vào giờ phút này cái kia trong hai con người khát máu cùng hung tàn cảm giác đã không có, mà là một mảnh nóng rực. Ánh mắt kia làm cho người ta cảm giác thật giống như là một mấy năm không có chạm qua nữ nhân, đột nhiên lập tức nhìn thấy một toàn thân * mỹ nữ đứng ở trước mặt mình nam nhân ánh mắt.

Cực kỳ tương tự!!

Gào gừ...

Một giây sau, đầu kia Thiên Hỏa lang một tiếng sói tru, trong nháy mắt hướng về chính mình đồng bạn bên cạnh nhào tạt mà đi.

Thành công?

Thấy cảnh này, Đằng Viêm đại hi!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

PrevNext

Gào gừ...

Thần Hoang sơn mạch ngoại vi, cái kia từng tiếng sói tru vang vọng đất trời, vang vọng ở toàn bộ bên trong dãy núi. Cái kia từng trận kéo dài không dứt sói tru chấn động quanh thân vũ thú thấp thòem lo âu. Lang tuy rằng chỉ là một loại cấp thấp vũ thú, thế nhưng thắng ở chúng nó số lượng nhiều a, giờ khắc này như vậy dày đặc sói tru tự nhiên dọa lui không ít cấp thấp vũ thú.

Gào gừ...

Gào gừ...

Đằng Viêm trong tầm mắt, cái kia đệ nhất đầu thiên hỏa lang hướng về đồng bạn của chính mình điên cuồng nhào tới, sói đối chụp môi. Giờ khắc này Thiên Hỏa lang cùng nhân loại như thế, ở thức tỉnh tán được lực thôi phát dưới, cái kia nguyên thủy nhất dục vọng bị triệt để kích phát rồi, chúng nó cần phát tiết, cần phóng thích.

Gào gừ...

Chịu đựng đồng loại cái kia hành động điên cuồng, đầu kia chịu đến "Công kích" Thiên Hỏa lang phát sinh một tiếng tiêu hồn sói tru.

Gào gừ...

Gào gừ...

Nhưng mà, tất cả đều là như vậy bất tận như lang ý. Đệ nhất đầu thiên hỏa lang được lực hoàn toàn thôi phát đồng thời, cái khác Thiên Hỏa lang được lực cũng đồng dạng bị thôi phát. Vào lúc này đệ nhất đầu thiên hỏa lang chính đang phát tiết cùng phóng thích bên trong, cái khác Thiên Hỏa lang đã vô giết mà đến rồi, theo chân nó cướp giật "Bầu bạn", này đầu thiên hỏa lang tự nhiên không cam lòng, trong nháy mắt triển khai phản kích. Trong nháy mắt, phi thường hỗn loạn một màn phát sinh, hơn 100 đầu thiên hỏa lang ở thức tỉnh tán dưới sự kích thích toàn bộ phóng thích nguyên thủy nhất bản năng.

Cái này bày sói có bao nhiêu mẫu lang, có bao nhiêu công lang Đằng Viêm không rõ ràng.

Vào giờ phút này, Đằng Viêm chỉ nhìn thấy đều sẽ có mấy đầu thiên hỏa lang đồng thời đánh về phía một đầu thiên hỏa lang, nói vậy cái kia một con hẳn

là mẫu lang chứ? Đẳng Viêm chuyện đương nhiên nghĩ đến. Thế nhưng tựa hồ hết thảy đều không phải thuận lợi như vậy, mặc kệ là cái nào đầu thiên hỏa lang giờ khắc này một khi tìm tới phát tiết đối tượng đều sẽ gặp phải cái khác đồng loại trở ngại, thậm chí là cướp giật.

Lang, loại này vũ thú luôn luôn đoàn kết.

Thế nhưng giờ khắc này?

Này quần Thiên Hỏa lang phảng phất giống như bị điên, cái gì đồng loại, cái gì cùng tộc? Toàn bộ đều là vô nghĩa, chúng nó điên cuồng cắn xé, điên cuồng tranh đoạt.

Hống hống hống!!!

Từng tiếng sói tru Chấn Thiên động địa.

Gào gào gào...

Trong bầy sói, hết thảy Thiên Hỏa lang điên cuồng cắn xé, chém giết, cướp giật.

Xi xì.

Từng đạo từng đạo tinh hồng chất lỏng từ lang trên người bắn mạnh mà ra, bọn họ điên cuồng công kích bên người đồng loại, vì là chỉ là cướp giật chính mình phát tiết đối tượng. Theo hết thảy Thiên Hỏa lang đều không ngừng công kích, mỗi một đầu thiên hỏa lang trên người đều ít nhiều gì xuất hiện vết thương, đặc biệt là mấy con bị "Tranh đoạt" mẫu lang, cái kia trạng thái gọi một thảm a.

Hống hống hống!!

Hỗn loạn tình cảnh.

Đẳng Viêm chỉ có thể dùng một chữ để hình dung —— thảm,

Giờ khắc này Thiên Hỏa bầy sói liền giống với là hết thảy lang cũng đang cướp đoạt một tảng mỡ dày. Hết thảy lang đều muốn ăn được tảng mỡ dày này, thế nhưng đây? Một khi có người mới vừa cướp được vẫn không có cắn một cái, một giây sau sẽ có cái khác lang nhào lên cùng hấn tranh đoạt, như vậy dền đáp lại, cuối cùng ai cũng ăn không được khối này thịt, chỉ là làm một cục diện lưỡng bại câu thương.

"Quá điên cuồng... Cướp đi, đánh đi, bính đi, để cho các ngươi vậy công tiểu gia, hiện tại biết lợi hại chưa. Để bảo táp đến càng mãnh liệt đi, ha ha ha..." Nhìn thụ dưới đáy cái kia máu tanh, thê thảm một màn, Đẳng Viêm hưng phấn tiếng gầm gừ vang lên, đồng thời không nhận được một phen cảm khái, nhưng quên tất cả những thứ này người khỏi xương chính là mình.

"Chà chà, lang tinh bản sắc a!! Máu tanh, bạo lực còn rất hoang, tình cảnh này nếu như bắt được Đế đô đi diễn nhất định có thể thu được không ít vé vào cửa thu vào." Lập tức, Đẳng Viêm lại một lần mở miệng nói. Không thể không nói cái tên này quá vô liêm sỉ.

Gào gừ...

Nhưng mà, thời khắc này ngày đó Hỏa Lang quần thành viên nhưng không có ai đi để ý tới Đẳng Viêm, bọn họ trước sau như một điên cuồng.

Gào gừ...

Gào gừ...

Đột nhiên, nguyên bản cái kia điên cuồng tranh cướp, cắn xé, chém giết tình cảnh dần dần tiêu tan. Tựa hồ những ngày qua Hỏa Lang cũng ý thức được như vậy xuống bọn họ ai đều không thể được phát tiết. Những ngày qua Hỏa Lang không lại tiếp tục tiến công, mà là gần đây lựa chọn mục tiêu của chính mình, bất luận công mẫu...

Gào gào gào...

Quý dị sói tru, quý dị âm thanh.

"Chuyện này..."

Đột nhiên xuất hiện chuyển biến, để Đẳng Viêm tròn to mắt, một mặt khó mà tin nổi.

Cổ thụ dưới đây, cái kia một con đầu thiên hỏa lang đều điên cuồng phát tiết, hơn nữa chúng nó cũng đều tìm tới chính mình phát tiết đối tượng, thế nhưng Đẳng Viêm nhưng há hốc mồm. Lẽ nào một Thiên Hỏa trong bầy sói mẫu lang cùng công lang số lượng vừa vặn là tương đồng? Làm sao có khả năng, nếu như là như vậy trước cũng sẽ không xuất hiện cái kia tranh đoạt cục diện. Không thể nghĩ ngờ, tình huống trước mắt cũng chỉ có một khả năng, vậy thì là... Những ngày qua Hỏa Lang một phen điên cuồng tranh đoạt sau khi, không chống cự nổi cái kia dục vọng bạo phát, lựa chọn lùi lại mà cầu việc khác.

Công lang cùng công lang cũng không thương không thể.

"Cầm thú a..." Nghĩ, Đẳng Viêm không khỏi khinh bỉ nói.

"Ai u..." Thở không kịp đề phòng dưới, Đẳng Viêm suýt chút nữa liền không từ cổ thụ trên rớt xuống, cũng còn tốt hấn đứng lúc ôm lấy cổ thụ. Nếu không, vào lúc này rơi xuống đất, Đẳng Viêm thật không biết này quần Thiên Họa lang sẽ làm sao đối xử chính mình.

Hồ...

Thật dài hít một hơi, Đẳng Viêm cũng không lại đi để ý tới thuộc hạ cái kia không thể tả hình ảnh, tiếp tục chăm chú ôm cổ thụ.

Gào gừ...

Sau nửa canh giờ, theo một tiếng sói tru, tất cả lần thứ hai bình tĩnh lại.

"Kết thúc?" Đẳng Viêm sững sờ, này nửa cái canh giờ đối với hấn mà nói quả thực chính là một loại dày vò a, hấn ôm này cổ thụ đã sắp một canh giờ, hai tay đều có chút mất cảm giác, cũng còn tốt trước thân thể đột phá đến Mạch cảnh, nếu không Đẳng Viêm đã sớm bởi vì cánh tay thoát ly mà ngã xuống. Lúc này nghe cái kia cuối cùng một tiếng sói tru sau khi tất cả bình tĩnh lại, Đẳng Viêm không nhận được lần thứ hai hướng về thụ dưới đáy nhìn tới.

Vào giờ phút này...

Cái kia trước uy phong lẫm lẫm Thiên Họa lang bày sói đã không còn tồn tại nữa. Thay vào đó chính là một màn vô hạn chán chường, vô hạn không thể tả hình ảnh. Cái kia từng con tinh lực dồi dào Thiên Họa lang lúc này đã là toàn bộ đều mệt bỏ hơi tai, từng con nằm trên mặt đất, yếu ớt thở hỗn hển.

Mặc dù là Thể cảnh tám đoạn Thiên Họa lang;

Mặc dù là nắm giữ cường hấn thân thể vũ thú;

Đối mặt cực phẩm xuân dược, đối mặt được hiệu kinh người thức tỉnh tán, cũng giang không được cái kia nửa canh giờ triệt để điên cuồng a.

"Cuối cùng kết thúc." Nhìn thấy cái kia trên đất ngã xuống một mảnh Thiên Họa lang, Đẳng Viêm không nhận được thở dài một cái. Có điều, lập tức Đẳng Viêm cũng không chần chờ nữa, trực tiếp từ trên cây tuột xuống, lúc này không đi càng chờ khi nào? Phải biết những ngày qua Họa Lang còn chưa có chết, chỉ có điều là bởi vì tiêu hao quá độ mệt đến mà thôi. Nếu như chờ bọn hấn khôi phục như cũ, cái kia Đẳng Viêm muốn chạy thật là liền không có cơ hội, hơn nữa... Đẳng Viêm trên người cũng không có mê hồn hương cùng thức tỉnh tán đi, đến thời điểm vậy cũng thật chính là tuyệt vọng.

Ầm!!!

Từ trên cây nhảy xuống, Đẳng Viêm đứng Thiên Họa lang bày sói trung gian, cái kia một con đầu thiên họa lang lập tức bị kinh động, khát máu hai con người nhìn chòng chọc vào Đẳng Viêm, chi tiết... Tung khiến cho bọn họ muốn phải tiếp tục vây giết Đẳng Viêm, bọn họ nhưng cũng không có bất kỳ tinh lực cùng sức mạnh đến vây giết Đẳng Viêm.

Giờ khắc này Thiên Họa lang, rồi cùng trước lao nhanh bốn cái canh giờ Đẳng Viêm như thế.

Luy;

Luy giống như chó chết.

Ầm ầm ầm!!!

Nhìn thấy Đẳng Viêm, những ngày qua Họa Lang muốn phải phản kích, nhưng phát hiện mình đã luy mệt bỏ hơi tai, chỉ có thể lần thứ hai nằm đến trên đất, từng ngum từng ngum hô hấp. Đối mặt tình cảnh này, Đẳng Viêm khoe miệng nổi lên một tia tà mị ý cười, cái kia tàn tạ tình cảnh, cái kia không thể động đậy Thiên Họa lang.

Lúc báo thù đến rồi.

Nhìn trước mắt Thiên Họa lang, Đẳng Viêm cái kia hí ngược trong ánh mắt né qua một tia sắc bén.

Giết!!

Một giây sau, Đẳng Viêm không chần chờ nữa, gần đây khóa chặt một con cách mình gần nhất Thiên Họa lang, đồng thời trực tiếp hướng về đối phương bôn giết mà đi, cái kia cuồng bạo một cước trực tiếp đá vào Thiên Họa lang trên đầu diện, trước bị Thiên Họa lang vây công, bị * cùng đường mặt lộ, Đẳng Viêm đối với những ngày qua Họa Lang đã là hận thấu xương, giờ khắc này càng là sẽ không có chút bảo lưu.

Ầm...

Theo Đẳng Viêm cuồng bạo một cước hạ xuống, cái kia đầu thiên họa lang đầu óc trong nháy mắt nở hoa.

Nhào...

Một đạo tinh hồng chất lỏng trong nháy mắt bắn mạnh mà ra, óc càn là rải rác một chỗ.

Gào gừ... Gào gừ...

Chu vi Thiên Hòa lang đều phát hiện tình cảnh này, cái kia phần nộ sói tru vang lên, thế nhưng cái kia sói tru nhưng là vô lực như vậy, những ngày qua Hỏa Lang cũng căn bản là không cách nào phản kháng, từng con chỉ có thể gào thét nhưng căn bản là không có cách ngăn cản bọn họ bị Đằng Viêm tàn sát vận mệnh.

Mặc người xấu xé!!!

Giết giết giết.

Vào lúc này, Đằng Viêm tia không để ý chút nào những ngày qua Hỏa Lang sói tru, đem đối với Liễu Chân hận, đối với Thiên Huyền Tông hận toàn bộ đều phát tiết ở những ngày qua Hỏa Lang trên người, không ngừng công kích này trong bầy sói thành viên, không ngừng đánh giết này từng con hung mãnh Thiên Hòa lang.

Ầm ầm ầm!!

Đằng Viêm, phảng phất một vị đến từ Luyện Ngục giết như thần.

Lãnh huyết, vô tình;

Diễn cuồng tàn sát;

Một đầu, hai con, ba con...

Sau mười mấy phút, hơn 100 đầu thiên hỏa lang, một toàn bộ bầy sói toàn bộ bị Đằng Viêm tàn sát hầu như không còn, không ai sống sót.

Ầm..

Đánh giết cuối cùng một đầu thiên hỏa lang sau khi, Đằng Viêm cũng là một con ngã chổng vó trên mặt đất, tuy rằng những kia Thiên Hỏa lang đến chết nhiều không có phản kháng, thế nhưng, tốt lắm ngạt cũng là hơn 100 đầu Thể cảnh tám đoạn vũ thú a, coi như là đối phương không có phản kháng, Đằng Viêm đem bọn họ đánh giết cũng mệt mỏi không được.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Sơ ngộ Đường Tam

PrevNext

Ào ào ào...

Yên tĩnh thần hoang bên trong dãy núi, trong không khí chảy xuôi Đằng Viêm cái kia yếu ớt tiếng hít thở. Đằng Viêm nằm trên đất, ngược nhìn cái kia bầu trời đêm vô tận, bên cạnh hắn là cái kia mấy trăm đầu thiên hỏa lang thi thể. Ngày hôm nay một ngày phát sinh ở trên người hắn sự tình quả thực muốn so với hắn này hơn mười năm qua hết thấy trải qua còn muốn đặc sắc. Đầu tiên là Liễu Chân truy sát sinh tử một đường, sau đó lại là cô gái bí ẩn ra tay giúp đỡ, sau khi lại là không hiểu ra sao linh hồn truyền thừa, lại sau đó lại là thần bí cường giả khủng bố, cuối cùng lại là ngày đó Hỏa Lang quần.

Mỗi một chuyện đều là đặc sắc tuyệt luân;

Mỗi một chuyện đều là hung hiểm vạn phần;

Có điều, Đằng Viêm yêu thích loại này hung hiểm cảm giác, yêu thích loại này đặc sắc sinh hoạt.

Nam nhi lập thế làm "Giết người";

Tuy rằng hung hiểm, thế nhưng đây mới là Đằng Viêm mong muốn sinh hoạt, hắn không chịu cam lòng tầm thường vô vi. Cũng may hắn hiện tại đã tìm tới

một cái thích hợp bản thân phương thức tu luyện, đầu tiên là tu luyện thân thể, sau đó sẽ chữa trị kinh mạch, đương nhiên linh hồn tu luyện Đẳng Viêm cũng sẽ không bỏ qua, hơn nữa hắn còn muốn trở thành một tên được sư. Đẳng Viêm tin tưởng hẳn sau đó nhân sinh tuyệt đối sẽ đặc sắc tuyệt luân, có điều hiện ở một cái những vấn đề mới lại xuất hiện.

Phải đi con đường nào?

Đề đô, trong thời gian ngắn là không thể trở lại.

Nhưng là to lớn Thiên Võ đại lục thế tục, Đẳng Viêm nhưng lại không biết chính mình đến tột cùng nên đi chỗ nào.

Ừng ục ừng ục...

Vào lúc này, cái bụng phát sinh một trận "Lôi Minh" Giống như âm thanh, bắt đầu hướng về Đẳng Viêm biểu thị kháng nghị.

"Quên đi, nghĩ nhiều như thế làm cái gì, trước tiên lấp đầy bụng lại nói." Thanh âm nhàn nhạt từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên, cả người hắn trực tiếp ngồi dậy tầm mắt rơi ở bên người cái kia từng con đằm máu Thiên Hỏa lang trên người. Hơn nữa hẳn tạm thời cũng không có ý định rời đi Thần Hoang sơn mạch, ít nhất cũng phải đợi được hừng đông. Bằng không ai biết đi suốt đêm có thể hay không lần thứ hai gặp gỡ Thiên Hỏa lang bình thường vũ thú, Đẳng Viêm trên người bây giờ cũng không có mê hồn hương cùng thức tỉnh tán thứ này.

Nhóm lửa, khảo lang;

Thần Hoang sơn mạch dưới bóng đêm, Đẳng Viêm bắt đầu bắt đầu bận túi bụi.

Vũ thú;

Chúng nó không chỉ có thực lực có thể cùng nhân loại võ giả chống đỡ được, hơn nữa vũ thú toàn thân đều là báu vật. Vũ thú thịt càng phi thường mỹ vị ngon miệng, hơn nữa người bình thường thường thường dùng ăn vũ thú, mặc dù là không có tu luyện người bình thường tổ chất thân thể cũng sẽ dần dần trở nên mạnh mẽ. Đương nhiên, người bình thường muốn dùng ăn vũ thú cái kia vốn là không thể, mỗi một đầu vũ thú giá trị đều không phải người bình thường có thể chịu đựng, lại như là trước mắt loại này cấp thấp Thiên Hỏa lang cũng không được, hưởng chi là loại kia cấp cao vũ thú.

"Thật là thơm..."

Hồi lâu sau, cái kia bị Đẳng Viêm gác ở hỏa trên chậm rãi nướng Thiên Hỏa lang phát sinh một trận nhàn nhạt mùi thịt, để Đẳng Viêm không nhịn được phát sinh một tiếng thét kinh hãi, đặc biệt là như Đẳng Viêm như vậy đã một ngày không có ăn uống tồn tại, mặc dù là không có tăng thêm bất kỳ đồ gia vị, ngày này Hỏa Lang lang thịt giờ khắc này quả thực chính là mỹ vị đến cực điểm.

Xi...

Đẳng Viêm không có chần chờ chút nào, trực tiếp kéo xuống một con sói chân bắt đầu ăn như hùm như sói lên.

Àm!!!

[truyện của tui đốt net♥] Nhưng mà liền ngay cả Đẳng Viêm chính mình cũng không có phát hiện, làm những kia lang thịt bị Đẳng Viêm ăn tiến vào trong bụng sau khi, Hồn Độn ngự thiên quyết đã tự động vận chuyển lên, hơn nữa cái kia lang thịt bên trong ẩn chứa từng tia một tinh khiết sức mạnh cũng bị điên cuồng phân giải, hấp thu, sau đó hướng về Đẳng Viêm huyết nhục hiện lên mà đi, không ngừng lớn mạnh Đẳng Viêm thân thể. Tất cả đến quá mức đột nhiên, tất cả lại có vẻ quá mức vi diệu, Đẳng Viêm căn bản cũng không có phát hiện. Đối với Hồn Độn ngự thiên quyết, còn có rất nhiều phương diện Đẳng Viêm đều không có phát hiện.

Đẳng Viêm điên cuồng ăn, Hồn Độn ngự thiên quyết không ngừng vận chuyển, lang thịt bị không ngừng phân giải, thân thể không ngừng cường hóa.

Đây là một vô hạn tuần hoàn quá trình.

"Giờ à... Thiếu gia thân thể ta sẽ không là xảy ra vấn đề gì chứ?" Sau nửa canh giờ, nhìn trên đất chỉ còn dư lại một đồng lang cốt nội tạng Thiên Hỏa lang, Đẳng Viêm cái kia thanh âm kinh ngạc vang lên. Một đầu thiên hỏa lang ít nói cũng có một hai trăm cân, ngoại trừ da sói, lang cốt, nội tạng, chỉ là lang thịt sợ là tối thiểu cũng có năm mươi, sáu mươi cân chứ? Thế nhưng giờ khắc này Đẳng Viêm nhưng mạnh mẽ ăn năm mươi, sáu mươi cân lang thịt, hơn nữa còn không có ăn no.

Năm mươi, sáu mươi cân lang thịt vẫn không có để một người ăn no?

Quái vật;

Đẳng Viêm giờ khắc này tuyệt đối là một sống sờ sờ quái vật.

"Ồ, không đúng, cơ thể ta thật giống lại tăng cường không ít." Đột nhiên, Đẳng Viêm cái kia ngạc nhiên nghi ngờ thanh âm vang lên, hắn có thể cảm nhận được cơ thể chính mình so với trước cường hãn không ít, tuy rằng không có đột phá đến Mạch cảnh hai đoạn, thế nhưng cũng cách biệt không xa.

"Lẽ nào, ăn lang thịt vẫn có thể tăng cường thân thể?"

Nghĩ đến, Đẳng Viêm không chân chừ nữa.

Nhóm lửa, khảo lang, ăn thịt...

"Cách..." Lại là sau nửa canh giờ, Đẳng Viêm cả người trực tiếp nằm ở trên mặt đất đánh một ợ no nê. Nửa cái canh giờ, Đẳng Viêm lại ăn đi hai đầu thiên hòa lang, thêm vào trước một đầu, tổng cộng là ba con, cuối cùng cũng coi như là ăn no.

Một hơi ăn ba đầu thiên hòa lang?

Hoàn toàn xứng đáng quái thai.

Có điều, Đẳng Viêm có thể cảm giác được rõ rệt cơ thể chính mình cũng tăng cường không ít, hiện tại đã vô hạn tiếp cận Mạch cảnh hai đoạn, bất cứ lúc nào đều có thể đột phá. Sự phát hiện này đối với Đẳng Viêm mà nói không thể nghi ngờ là to lớn nhất kinh hi, ăn lang thịt đều có thể dùng để tu luyện, còn có cái gì là so với này đáng giá khiến người ta vui mừng đây? Nếu như không phải thực sự ăn không vô, Đẳng Viêm tuyệt đối sẽ đem mất top 100 nhiều đầu thiên hòa lang toàn bộ "Tiêu diệt".

Thần Hoang son mạch.

Vào giờ phút này, Đẳng Viêm cảm thấy này Thần Hoang son mạch đối với hắn mà nói quả thực chính là một khối phúc địa, bảo địa a. Không chỉ để hắn tìm tới phương thức tu luyện, hơn nữa... Thiên Hòa lang, Đẳng Viêm hiện đang nghĩ đến Thiên Hòa lang được kêu là một hưng phần a, ăn lang thịt liền có thể tăng cường thân thể, toàn bộ thần hoang bên trong dãy núi có bao nhiêu Thiên Hòa lang, lại có bao nhiêu thiếu lang tộc? Nếu như đem chúng nó toàn bộ đều ăn, cái kia cơ thể chính mình sẽ kinh khủng đến trình độ gì?

Ăn;

Nhất định phải ăn;

Ăn sạch hết thấy Thiên Hòa lang;

Giờ khắc này Đẳng Viêm đã triệt để trở thành một kẻ tham ăn.

"Đúng rồi, Thiên Hòa lang có thể tăng cường thân thể, cái kia cái khác vũ thú đây?" Lập tức, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, "Không được, tìm cơ hội nhất định phải thử xem cái khác vũ thú, nếu như... Hết thấy vũ thú đều có cái này công hiệu, cái kia..." Đẳng Viêm đã không dám tưởng tượng.

Dưới bóng đêm

Thần Hoang son mạch vẫn nắm giữ rất cái kia một phần độc nhất yên tĩnh.

Dần vật một ngày, Đẳng Viêm không chỉ không có chạy tới mệt mỏi ý tứ, trái lại càng ngày càng tinh thần. Giờ khắc này đã ăn uống no đủ, thể nhưng Đẳng Viêm cũng không có ý định hiện tại liền rời đi, càng không thể ngủ ở chỗ này, dù sao đó là rất nguy hiểm, vì lẽ đó Đẳng Viêm quyết định tiếp tục tu luyện Hỗn Động ngự thiên quyết, đợi được hùng dũng sẽ rời đi.

Thực lực, hiện tại là Đẳng Viêm khát vọng nhất.

Vào...

Vừa lúc đó, Thần Hoang son mạch nơi sâu xa đột nhiên một bóng người điên cuồng hướng về Thần Hoang son mạch ngoại vi đánh tới chớp nhoáng, tốc độ kia nhanh đến mức cực hạn, quả thực liền như một cơn gió. Hơn nữa bóng người này giờ khắc này đang hướng về Đẳng Viêm vị trí đánh tới chớp nhoáng, không vì cái gì khác, liền bởi vì đẳng mất trước người cái kia một thốc đồng lửa ở này đen kịt thần hoang bên trong dãy núi có vẻ đặc biệt chói mắt.

"Người nào?" Cảm nhận được có một luồng khí tức mạnh mẽ tới gần, Đẳng Viêm cả người trong nháy mắt đứng lên, cái kia đề phòng ánh mắt nhìn tất cả xung quanh.

Vào...

Trong phút chốc, một bóng người đã xuất hiện ở Đẳng Viêm trước mặt.

Tê...

Nhìn trước mắt đột nhiên bóng người xuất hiện, Đẳng Viêm không nhìn được hít vào một ngụm khí lạnh, tốc độ của người này thực sự là quá nhanh, hắn căn bản cũng không có phát hiện đối phương là từ nơi nào tới được, đột nhiên xuất hiện một màn không thể không để Đẳng Viêm toàn bộ tinh thần đề phòng, biểu hiện cũng là trước nay chưa từng có nghiêm nghị. Ai biết người đến là ai, là địch hay là bạn? Nếu như cùng Liễu Chân là một nhóm đây?

"Tiểu huynh đệ, không cần sốt sắng, ta không có ác ý." Vào lúc này, người đến cái kia thanh âm dồn dập vang lên, tựa hồ sợ Đẳng Viêm hiểu lầm.

"Thật sao?" Đẳng Viêm kéo dài âm thanh nói rằng, mặc dù đối phương nói không có ác ý, thể nhưng Đẳng Viêm vẫn không có thả lỏng đề phòng, cùng đối phương duy trì ba mét khoảng cách, cái kia ánh mắt sắc bén khóa chặt đối phương. Giờ khắc này hắn cũng bắt đầu toàn thân tâm quan sát người

trước mắt đến rồi. Ở Đàng Viêm trước mắt là một năm mươi, sáu mươi tuổi ông lão, ông lão một bộ màu đồng cổ khuôn mặt, một đôi chuông đồng giống như con mắt, Tiêm Tiêm trên cằm, bay một tia râu dê cần. Thân thể lộm khộm, rộng rộng kiên, tuy nhìn hần đã qua tuổi mệnh trời, thế nhưng cả người hần trên người vẫn như cũ tràn ngập một tia khí tức nguy hiểm.

Người này không đơn giản.

Đánh giá một phen lão giả trước mắt sau khi, Đàng Viêm trong lòng cảm giác đầu tiên chính là như vậy. Từ cái này trên người ông lão hần cảm nhận được một loại cùng mình cái kia dũng mãnh gia gia tương đồng cảm giác —— mạnh mẽ, nguy hiểm, không đơn giản, loại cảm giác đó giống nhau như đúc.

Có điều, Đàng Viêm giờ khắc này lưu ý không phải những này, mà là người lão giả này trạng thái.

Hần bị thương.

Đúng, trước mắt người lão giả này bị thương, hơn nữa tựa hồ còn thương không nhẹ, toàn thân hần quần áo đã kinh biến đến mức rách tả tơi, rất nhiều nơi thậm chí đều mang theo tơ máu, khí tức cũng phi thường hỗn loạn. Quan trọng nhất chính là giờ khắc này hần căn bản cũng không có để ý tới Đàng Viêm ý tứ, cả người trực tiếp ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, dáng dấp kia dường như ở chữa thương.

Không để ý đến chính mình?

Đàng Viêm không khỏi sững sờ.

Hần là ai?

Lập tức, Đàng Viêm đáy lòng lại bay lên một nghi vấn lớn. Nơi này là Thần Hoang sơn mạch, mọi người đều biết nơi này khắp nơi đều tràn ngập nguy cơ, người bình thường là không thể một thân một mình đi tới Thần Hoang sơn mạch, chính là Đàng Viêm nếu như chính mình không phải vì thoát thân cũng sẽ không tiến vào này Thần Hoang sơn mạch. Thế nhưng người lão giả này đây? Rất rõ ràng hần là một người, hay hoặc là đồng bạn của hần cũng đã chết rồi. Quan trọng nhất chính là hần vẫn là từ nơi sâu xa chạy đến, hơn nữa còn bị thương nặng như vậy.

Hồ...

Chỉ chớp lát sau, ông lão thở ra một hơi thật dài, vào lúc này ông lão cũng đã trạm lên, cái kia chuông đồng giống như hai mắt rơi vào Đàng Viêm trên người.

"Người là người nào?" Đề phòng âm thanh từ Đàng Viêm trong miệng vang lên.

"Tiểu huynh đệ không cần sốt sắng, ta tên Đường Tam, đối với người cũng không có ác ý." Đánh giá Đàng Viêm một phen, ông lão cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia nhàn nhạt mỉm cười, tựa hồ là ở hưởng vẻ rất viêm biểu lộ hần thần mặt.

"Đường Tam?"

"Không sai. Đúng rồi tiểu huynh đệ, nơi này đến tột cùng là nơi nào?" Lập tức, Đường Tam cái kia kinh ngạc âm thanh lại vang lên, cái kia trong thanh âm càng là mang theo một tia sợ hãi cùng hoảng loạn.

"Nơi nào?" Đàng Viêm sững sờ, cái kia ánh mắt quái dị đánh giá Đường Tam, phảng phất như là ở nhìn quái vật.

"Người... Người không biết nơi này là nơi nào?" Chỉ chớp lát sau, Đàng Viêm cái kia khiếp sợ thanh âm vang lên. Mặc dù mình xưa nay đều không hề rời đi quá Đề đồ, thế nhưng cũng biết nơi này là hung hiểm vạn phần Thần Hoang sơn mạch. Thế nhưng trước mắt người lão giả này đây? Hần là từ Thần Hoang sơn mạch nơi sâu xa chạy đến, hơn nữa còn bị trọng thương, có thể sống ra tới nói rõ tu vi của đối phương tất nhiên không yếu, nhưng mà hần dĩ nhiên không biết hần vị trí chính là thế tục nơi nguy hiểm nhất Thần Hoang sơn mạch?

"Ta... Thật sự không rõ ràng." Đường Tam cười khỏ nói.

"Nơi này là Thần Hoang sơn mạch."

"Thần Hoang sơn mạch?" Đường Tam sững sờ "Không nghĩ tới này thế tục nơi vẫn còn có như vậy nhân vật khủng bố, lão phu thiếu một chút liền đi đòi nhà ma." Một giây sau, Đường Tam cái kia kiêng kỵ âm thanh lại vang lên, hần trong ánh mắt tràn ngập một tia hoảng sợ.

"Thế tục nơi vẫn còn có nơi như thế này, làm sao sẽ xuất hiện bảy chuyển vũ thú?" Lập tức, Đường Tam cái kia nỉ non âm thanh lại vang lên.

"Quả nhiên... Nhân ngôn không thể tin." Đường Tam tự nói.

"..."

Nhưng mà Đường Tam còn không có gì, thế nhưng Đàng Viêm cũng đã triệt để đại ra, cái kia sợ hãi ánh mắt nhìn lão giả trước mắt, trong lòng càng là khiếp sợ khó có thể phụ gia. Lão giả trước mắt tuy rằng đến từ Thần Hoang sơn mạch nơi sâu xa, nhưng lại không biết Thần Hoang sơn mạch tồn tại. Quan trọng nhất chính là hần một thân thương tựa hồ vẫn là bảy chuyển vũ thú tạo thành, ngũ chuyển vũ thú thì tương đương với nhân loại Thiên Nhân cảnh cường giả, cái kia bảy chuyển đây??? Còn có, Đường Tam một phen ngôn ngữ, đây mới là để Đàng Viêm kinh hãi nhất.

Hắn, tựa hồ không thuộc về này thế tục nơi...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Đường Tam

PrevNext

"Ngươi..." Đẳng Viêm chỉ vào Đường Tam một mặt kinh hãi.

"Thật không tiện tiểu huynh đệ, lão hủ thất thố." Cảm thụ Đẳng Viêm phản ứng, Đường Tam cái kia giọng áy náy vang lên. Vào giờ phút này hắn cũng rốt cục bắt đầu quan sát tình huống chung quanh đến rồi, vừa nãy vì thoát thân hắn căn bản cũng không có quản nhiều như vậy. Giờ khắc này nhìn thấy Đẳng Viêm một "Người bình thường" Đều có thể ở đây dừng lại, hắn tự nhiên cũng không lại lo lắng.

"Hả?" Có điều, Đường Tam rất nhanh chính là sững sờ, hơi nhượng mày.

"Tiểu huynh đệ, những ngày qua Hòa Lang đều là ngươi giết?" Lập tức, cái kia mê man âm thanh từ Đường Tam trong miệng vang lên. Thiên Hòa lang mặc dù là một loại cấp thấp nhất vũ thú, thế nhưng cũng tương đương với nhân loại Thể cảnh tám đoạn tồn tại, trước mắt những ngày qua Hòa Lang rất rõ ràng vẫn là một bầy sói; Nhưng là ở trước mặt hắn Đẳng Viêm nhưng chỉ là một không thể tu luyện "Người bình thường", bên người vừa không có người khác, Đường Tam trong lòng làm sao có khả năng không mê man.

Một "Người bình thường", giết chết một đám Thiên Hòa lang?

Chuyện này quả thật chính là hoang đường!!!

"Coi như thế đi." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, trực tiếp trên đất ngồi xuống. Vào lúc này tuy rằng hắn còn chưa thể khẳng định Đường Tam nói tới tất cả có phải là thật hay không, thế nhưng chỉ ít hắn có thể xác định đối phương đối với mình quả thật không có ác ý, một có thể từ Thần Hoang sơn mạch sống sót chạy đến người, đối phương muốn muốn giết mình quả thực chính là dễ như trở bàn tay.

"Làm sao có khả năng?" Đường Tam triệt để chấn kinh rồi.

"Tiểu huynh đệ, những ngày qua Hòa Lang thật là ngươi giết?" Không xác định âm thanh lần thứ hai từ Đường Tam trong miệng vang lên. Hắn muốn muốn tiêu diệt như vậy một đám Thiên Hòa lang vậy tuyệt đối là chuyện dễ như trở bàn tay, thế nhưng Đẳng Viêm không phải, hắn có thể cảm nhận được ở Đẳng Viêm trên người căn bản cũng không có một võ giả khí tức, nói cách khác đối phương vẫn không có đặt chân võ đạo, một không có đặt chân võ đạo người lại có thể giết chết một đám Thiên Hòa lang, chuyện này... Đường Tam quả thực chính là chưa từng nghe thấy.

Song phương trong lúc đó bầu không khí vào lúc này cũng hòa hoãn không ít, hoặc là nói hắn là Đẳng Viêm đối với Đường Tam đề phòng giảm ít đi không ít, còn Đường Tam, hắn từ đầu đến cuối sẽ không có đem Đẳng Viêm để ở trong mắt, một người bình thường đối với hắn mà nói căn bản là không tạo thành được bất kỳ nguy hiểm, cũng là không đáng kể phòng bị.

"Nơi này ngoại trừ ta còn có người khác sao?" Đẳng Viêm nói.

"Đúng rồi tiền bối, nghe ý của ngươi, ngươi tựa hồ... Không thuộc về này thế tục nơi?" Lập tức, Đẳng Viêm ngẩng đầu lên, nhìn Đường Tam, cái kia chân chờ thanh âm vang lên. Đây là Đẳng Viêm nhìn thấy Đường Tam sau khi đáy lòng to lớn nhất nghi vấn, tuy rằng có chút khó có thể tin, thế nhưng sự thực tựa hồ chính là như vậy.

"Coi như thế đi." Đường Tam cũng không có tiếp tục hỏi dò Thiên Hòa lang sự tình, mà là ngồi ở Đẳng Viêm đối diện nói rằng, trên mặt của hắn cũng thuận theo né qua một vết ưu thương, một vết bất đắc dĩ, còn có một vết không cách nào che giấu cừu hận cùng phẫn nộ.

"Dĩ nhiên là thật sự." Đẳng Viêm trong lòng cả kinh, nhìn Đường Tam ánh mắt cũng triệt để thay đổi.

Ngoại vực thế tục.

Ở Đẳng Viêm quá khứ hơn mười năm bên trong, hắn nhận thức cũng giới hạn với Thiên Võ đại lục ngoại vực, tam đại đế quốc, Thần Hoang sơn mạch. Nhưng mà, từ khi thấy được trước cái kia cường giả khủng bố hồn niệm sau khi Đẳng Viêm trong lòng thì có một loại cảm giác, thế giới này còn có rất nhiều hắn không biết tồn tại. Chỉ ít, này ngoại vực Thiên Nhân cảnh chính là đỉnh cao, mà cái kia cường giả khủng bố tu vi xa vượt xa Thiên Nhân cảnh.

Giờ khắc này, nghe Đường Tam trả lời, Đằng Viêm càng thêm có thể xác định, thế tục ở ngoài còn có không muốn người biết tồn tại.

Nào sẽ là nơi nào?

Đằng Viêm trong lòng hiếu kỳ vô cùng, cũng phi thường chờ mong, có điều thời khắc này hấn nhưng không có biểu lộ ra, hơn nữa cũng rất nhanh khôi phục yên tĩnh. Chỉ ít, mặc kệ những kia là ra sao địa phương, nơi đó sẽ có ra sao tồn tại, những này đều không phải hấn bây giờ có thể chạm đến.

Tăng cao thực lực;

Mới là Đằng Viêm hiện tại chuyện nên làm.

"Tiền bối thì tại sao sẽ đi tới nơi này thế tục nơi đây?" Lập tức, Đằng Viêm hỏi lần nữa. Đối với Đường Tam tất cả Đằng Viêm đều hiếu kỳ vô cùng, đặc biệt là vừa nãy Đường Tam trong ánh mắt né qua loại kia vẻ phức tạp, tất cả những thứ này đều nói cho Đằng Viêm, lão giả trước mắt có một đoạn không thể tả qua lại.

"Vì sao lại đi tới nơi này thế tục nơi?" Đường Tam nghe vậy tự nói một tiếng.

"Nếu như ta nói là vì thoát thân, tiểu huynh đệ ngươi sẽ tin sao?" Lập tức, Đường Tam cái kia cô đơn ánh mắt rơi vào Đằng Viêm trên người, cười khổ một tiếng nói rằng.

"Tin." Đằng Viêm kiên định thanh âm vang lên.

"Ồ? Tiểu huynh đệ tại sao như vậy vững tin?" Đường Tam sửng sốt, cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào Đằng Viêm trên người.

"Tiền bối cùng ta tổ không quen biết, thì tại sao muốn lừa dối ta đây?" Đằng Viêm nói.

"Ha ha, đúng đấy, ngươi và ta tổ không quen biết, lão hủ cần gì phải muốn lừa dối cho ngươi?" Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, cái kia cô đơn vẻ mặt bên trên cũng lộ ra một tia lâu không gặp ý cười. "Đúng rồi tiểu huynh đệ, ngươi lại tại sao lại xuất hiện ở đây đây? Tựa hồ... Chỗ này không phải ngươi nên đến." Lập tức, Đường Tam cũng tò mò hỏi.

"Nếu như ta nói ta cũng là vì thoát thân, tiền bối tin sao?"

"Há, cái kia cũng thật là đúng dịp. Ngươi và ta đều là thoát thân, rồi lại ở này thần hoang bên trong dãy núi gấp gờ, cũng thật là hữu duyên a." Đường Tam cái kia nụ cười nhàn nhạt tiếng vang lên, đối với Đằng Viêm hấn cũng không có một chút nào nghi vấn, dù sao dưới cái nhìn của hấn Đằng Viêm ngoại trừ thoát thân ở ngoài là không thể tới đây sao hung hiểm địa phương, dù sao hấn chỉ là một "Người bình thường".

"Hữu duyên thiên lí năng tương ngộ, tiểu tử cùng tiền bối quả thật có duyên." Đằng Viêm nói.

"Được lắm hữu duyên thiên lí năng tương ngộ. Đáng tiếc a... Nơi này không tửu, không phải vậy ta tất cùng tiểu huynh đệ ngươi ra sức uống một phen." Đường Tam ngượng ngùng nói rằng. Giờ khắc này hấn không cần phòng bị kẻ thù truy sát, hấn cũng là thả lỏng chưa từng có, cuộc sống như thế hấn đã lâu đều không có hưởng thụ quá.

"Tiền bối xưng hô tiểu tử Đằng Viêm liền vâng." Đằng Viêm thần nhiên nói.

"Vậy ngươi cũng không muốn một cái một tiền bối kêu, gọi thẳng ta Đường Tam là được."

"Như vậy sao được, không bằng tiểu tử liền xưng ngài một tiếng Đường lão đi."

"Đường lão liền Đường lão đi, xưng hô mà thôi."

"Đường lão, tuy rằng nơi này không tửu, thế nhưng ngươi và ta lấy thiên vi là bị, lấy địa vi là giường, ở này Thần Hoang sơn mạch nơi thừa dịp bóng đêm trường đêm, không cũng có một phong vị khác sao?" Thanh âm nhàn nhạt từ Đằng Viêm trong miệng vang lên, giờ khắc này Đằng Viêm cũng là thả lỏng chưa từng có. Hơn mười năm qua hấn lừa dối Đế đô mọi người, thế nhưng xếp vào hơn mười năm hấn cũng rất mệt, thời khắc này, ở trước mắt Đường Tam trước mặt hấn cũng không cần tiếp tục mang theo "Mặt nạ" gặp người.

"Được lắm đặc sắc."

"Đúng rồi Đường lão, không biết ngươi sau đó có tính toán gì?" Đằng Viêm dò hỏi.

"Dự định?" Nghe vậy, Đường Tam nụ cười trên mặt trong nháy mắt tiêu tan, thay vào đó chính là một tia sự bất đắc dĩ cùng cô đơn. "Đi tới nơi này thế tục nơi vẫn có thể có tính toán gì? Chỉ có thể tìm một chỗ cuối đời với sinh..." Cô đơn âm thanh từ Đường Tam trong miệng vang lên.

"Đường lão chẳng lẽ không dự định báo thù?"

"Báo thù? A... Đằng Viêm tiểu tử có một số việc không ngươi nghĩ đơn giản như vậy, ngươi biết kẻ thù của ta cường đại đến mức nào sao? Ở này thế tục nơi đỉnh cao Thiên Nhân cảnh ở trong mắt bọn họ có điều là giun dế bình thường tồn tại, mặc dù là thời điểm toàn thịnh ta báo không được mối thù này, huống chi hiện tại ta..." Đường Tam cô đơn trong thanh âm tiết lộ một tia sự bất đắc dĩ, phẫn nộ, tuyệt vọng, còn có không cam lòng.

"Lẽ nào Đường lão liền dự định như vậy từ bỏ? Tuy rằng tiểu tử không biết tiên bối trên người gánh vác ra sao huyết hải thâm cừu, thế nhưng tiểu tử lại biết có thù không báo không phải là quân tử. Mặc kệ đối thủ mạnh bao nhiêu, chỉ cần chúng ta nỗ lực, ta tin tưởng một ngày nào đó sẽ nợ máu trả bằng máu." Đàng Viêm nói này trong ánh mắt né qua một tia tàn nhẫn sắc, ở Đường Tam trên người hần phảng phát nhìn thấy chính mình, chính mình đối với Liễu Chân, Thiên Huyền Tông làm sao không phải là như vậy? Thời khắc này Đàng Viêm, hoàn toàn là chân tình biểu lộ.

"Nỗ lực có lúc không phải tuyệt đối."

"Khi ta đặt chân này thế tục nơi thời điểm cũng đã quyết định từ bỏ." Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Tại sao?"

"Bởi vì đã không có cơ hội."

"Chỉ cần Đường lão ngươi không buông tha, lại làm sao biết không có cơ hội đây?"

"Ha ha..." Đường Tam cười nhạt một tiếng.

"Cơ hội? Đàng Viêm tiểu tử ngươi biết tu vi của ta bây giờ cùng thời điểm toàn thịnh so với làm sao?"

"Làm sao?"

"Không đủ một phần mười."

"Không đủ một phần mười?" Đàng Viêm sắc mặt trong nháy mắt triệt để động lại. Hắn tuy rằng không biết Đường Tam hiện tại là cảnh giới gì, thế nhưng hắn có thể cảm nhận được Đường Tam thực lực tất nhiên sẽ không quá kém, chí ít cũng là Ngưng Thần cảnh, cũng có thể là Thiên Nhân cảnh. Nhưng là thực lực như vậy nhưng liền thời điểm toàn thịnh một phần mười cũng chưa tới, cái kia Đường Tam thời điểm toàn thịnh nên cường đại đến mức nào?

Có thể nói khủng bố!!!

"Rất kinh ngạc đúng hay không? Kỳ thực cũng không có gì, ta thân trúng kịch độc, tuy rằng loại độc chất này sẽ không cần ta mệnh, thế nhưng mỗi thời mỗi khắc đều ở nuốt chửng thân thể của ta, nuốt chửng ta linh khí, để tu vi của ta không ngừng giảm xuống, đợi được ta linh lực trong cơ thể bị triệt để nuốt chửng thời điểm, cũng chính là tính mạng của ta phần cuối." Đường Tam cái kia cô đơn thanh âm vang lên, trên mặt hắn chỉ còn dư lại một mảnh tuyệt vọng.

"Dĩ nhiên có như vậy độc?" Đàng Viêm sửng sò.

"Lẽ nào sẽ không có giải độc phương pháp?" Lập tức, Đàng Viêm không nhịn được hỏi, đối với Đường Tam hần đáy lòng giờ khắc này ít nhiều gì sản sinh một tia đồng tình. Một qua tuổi mệnh trời ông lão lại vẫn muốn chịu đựng như vậy thống khổ, so với Đường Tam, chính mình hay là đã xem như là rất may mắn.

"Có."

"Cái kia..."

"Ngươi có phải là muốn nói vậy ta tại sao không đi tìm giới độc phương pháp?"

"Đúng thế."

"Ha ha, trước đây ta mỗi ngày đều sinh sống ở bị đuổi giết bên trong, căn bản cũng không có cơ hội. Mà hiện tại... Không có kẻ thù truy sát, thế nhưng là cũng không có giới độc cơ hội." Đường Tam cô đơn thanh âm vang lên, có thể nói khi hắn tiến vào thế tục thời điểm, tất cả cũng đã nhất định.

"Tại sao?"

"Được sư, cấp cao được sư, muốn giải trên người ta loại độc chất này nhất định phải là cấp cao được sư mới có thể làm được. Đáng tiếc... Ở này thế tục nơi căn bản là không thể tồn tại được sư loại nghề nghiệp này, coi như là có lão hủ ta cũng không có thời gian đi tìm." Giờ khắc này Đường Tam chính là tuyệt vọng.

"Cấp cao được sư a..." Đường Tam một trận thở dài.

Vù ~~~

Nhưng mà Đường Tam để Đàng Viêm thân thể không khỏi run lên, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đường Tam trên người.

Được sư?

Chính mình không phải là kế thừa một đoạn được sư truyền thừa sao?

Đặt chân được sư?

Vậy cũng là chuyện sớm hay muộn!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Thu cường người hầu?

Dược sư!!!

Đây là Đẳng Viêm ngày hôm nay lần thứ hai tiếp xúc cái từ này.

Lần thứ nhất tự nhiên là trong ký ức cái kia đoạn truyền thừa, lần thứ hai tự nhiên chính là hiện tại từ Đường Tam trong miệng biết đến. Trước đây Đẳng Viêm căn bản liền không biết dược sư là cái gì, thế nhưng hiện tại, mặc kệ là từ cái kia truyền thừa ký ức vẫn là Đường Tam trong miệng, Đẳng Viêm biết rõ dược sư tuyệt đối là một phi thường mạnh mẽ nghề nghiệp, chí ít cũng là một phi thường có "Tiền đồ" nghề nghiệp. Về nghĩ một hồi trong ký ức cái kia các loại đan dược, linh dịch không đúng là như thế sao, loại kia hiệu quả đối với hiện tại Đẳng Viêm mà nói có thể nói khủng bố.

Có điều...

Đẳng Viêm vẫn là không cách nào đối với dược sư nghề nghiệp này cái kế tiếp định nghĩa, lúc này nhìn Đường Tam hỏi.

"Đường lão, người dược sư này lẽ nào rất lợi hại?"

"Lợi hại? Ha ha..." Đường Tam cười nhạt một tiếng.

"Dược sư đầu chỉ là lợi hại a, quả thực chính là có thể nói khủng bố. Mặc dù là ở ta sinh hoạt địa phương dược sư cũng là một phi thường cao quý nghề nghiệp, đặc biệt là những kia cấp cao dược sư." Đường Tam nói trong ánh mắt né qua một tia thần sắc âm mộ, âm thanh cũng là một trận dừng lại "Dược sư tuy rằng không có võ giả như vậy lực chiến đấu mạnh mẽ, thế nhưng mỗi một cái dược sư bên người đều có vô số cường giả đi theo, đặc biệt là cấp cao dược sư, coi như là cường giả đứng đầu cũng khả năng cam nguyện thành vì là nô bộc của bọn họ, hơn nữa còn là đồ xô tới."

Tề...

Nghe vậy, Đẳng Viêm không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, cao thủ hàng đầu cũng cam nguyện trở thành dược sư nô bộc? Cái kia ánh mắt khiếp sợ rơi vào Đường Tam trên người, có điều Đẳng Viêm rất nhanh sẽ thoải mái. Xác thực, dược sư luyện chế loại kia Nghịch Thiên đan dược, linh dịch tuyệt đối là võ giả tha thiết ước mơ, vì theo đuổi thực lực, trở thành dược sư nô bộc thì lại làm sao?

Dược sư, Đẳng Viêm bắt đầu sản sinh chờ mong.

"Đúng rồi Đường lão, nếu dược sư như thế được hoan nghênh, cái kia loại nghề nghiệp này nên rất đa tài đúng đấy." Lập tức, Đẳng Viêm lại không hiểu hỏi.

"Rất nhiều?" Nghe vậy, Đường Tam cười nhạt một tiếng.

"Nếu như dược sư số lượng rất nhiều còn có thể sẽ để vô số cường giả đồ xô tới sao? Vật lấy hi vì là quý, muốn trở thành một tên dược sư vậy tuyệt đối so với trở thành một tên võ giả còn khó hơn mấy chục lần. Muốn trở thành một tên dược sư đầu tiên muốn có hệ" lửa "vũ mạch, còn muốn ỷ có nhất định thiên phú." Đường Tam thần nhiên nói, hẳn không để ý chút nào cho Đẳng Viêm phổ cập những kiến thức này.

"Vũ mạch?" Đẳng Viêm sững sờ, không rõ nhìn Đường Tam.

"Ha ha, người không biết vũ mạch cũng rất bình thường, dù sao nơi này chỉ là thế tục nơi, tu võ chi phong cũng không hưng thịnh." Đường Tam nói.

"Ở ta sinh hoạt địa phương, nhân loại muốn đặt chân võ đạo đầu tiên đều sẽ tiến hành vũ mạch kiểm tra. Hầu như tuyệt đại đa số người vũ mạch là trong dòng, đều là loại kia tạp hệ vũ mạch, loại này vũ mạch có thể tu luyện bất kỳ tông loại vũ quyết. Thế nhưng còn có một loại, vậy thì là thuần hệ vũ mạch, người như thế đã ít lại càng ít, thế nhưng nắm giữ thuần hệ vũ mạch người đều là bị các đại tông môn, thế lực tranh đoạt thiên tài tuyệt thế. Những người này tu luyện tương ứng vũ quyết tốc độ kia tuyệt đối là người bình thường mấy lần, hệ" lửa "vũ mạch chính là một người trong đó."

"Đương nhiên, nếu như có hệ" lửa "vũ mạch người tu luyện Thủy Hệ vũ quyết, như vậy... Tốc độ tu luyện của hắn cũng sẽ so với người bình thường chậm mấy chục lần, thậm chí cả đời không cách nào đặt chân võ đạo, đương nhiên tình huống như thế rất ít phát sinh." Lập tức, Đường Tam lần thứ hai

nói bổ sung.

"Chuyện này..." Đẳng Viêm lần thứ hai chấn kinh rồi, cũng ngẩn ngang.

Tại sao?

Đẳng Viêm không biết mình là cái gì chủng loại vũ mạch, nhưng là mình kinh mạch đều tổn, dựa theo Đường Tam lời giải thích chính mình căn bản là không cách nào trở thành một tên được sư. Thế nhưng... Đối với trong trí nhớ mình cái kia đoạn được sư truyền thừa Đẳng Viêm đã quen thuộc quá, chính mình hoàn toàn có thể trở thành một tên được sư, hơn nữa dựa theo cái kia đoạn trong ký ức lời giải thích, muốn trở thành một tên được sư cùng vũ mạch không có quá to lớn quan hệ.

Chuyện gì thế này?

Đẳng Viêm không rõ.

♥đọc truyện với <http://truyencuatui.Net/>

"Đương nhiên, hệ" lửa "vũ mạch chỉ là trở thành được sư cơ sở điều kiện, muốn trở thành một tên chân chính được sư quan trọng nhất vẫn là được sư truyền thừa, nếu như không có được sư truyền thừa như vậy coi như là có hệ" lửa "vũ mạch cũng không cách nào trở thành một tên được sư. Hơn nữa được sư truyền thừa đều là chỉ một, muốn thu được được sư truyền thừa quả thực khó như lên trời, điều này sẽ đưa đến được sư số lượng mãi mãi cũng duy trì ở một loại hết sức thiếu hụt trạng thái." Không chờ Đẳng Viêm đặt câu hỏi, Đường Tam mở miệng lần nữa nói rằng.

"Chỉ cần chỉ là như vậy còn chưa đủ lấy trở thành một tên cấp cao được sư, muốn trở thành một tên cấp cao được sư nhất định phải có tuyệt đối tài lực chống đỡ, dù sao được sư trưởng thành cần phải không ngừng luyện kế kinh nghiệm, luyện chế vô số đan dược, mà trong quá trình này liên cần tiêu hao không ít thiên tài địa bảo, đặc biệt là linh thảo tiêu hao, nếu như là người bình thường căn bản là không thể chịu đựng mức tiêu hao này. Vì lẽ đó, tuyệt đại đa số được sư đều sẽ chọn gia nhập các đại tông môn hoặc là thế lực, đương nhiên những thế lực này cũng sẽ dốc toàn lực bồi dưỡng những được sư này, có thể đổi lấy kết quả nhưng là những được sư này nên vì hấn tương ứng thực lực cống hiến."

"Cấp cao được sư, xen vào loại kia loại nguyên nhân, tự nhiên cũng là trở thành phi thường cao quý tồn tại, đặc biệt là những kia không có thế lực được sư, càng làm cho vô số võ giả đỏ mắt tới." Đường Tam cái kia cô đơn thanh âm vang lên, từng hấn cũng muốn đuổi theo theo một tên cấp cao được sư, chỉ tiếc bị đối phương từ chối.

"Hệ" lửa "vũ mạch, được sư truyền thừa, tuyệt đối của cái, đây là bồi dưỡng một cấp cao được sư căn bản nhất ba cái điều kiện, này ba cái điều kiện thiếu một thứ cũng không được. Mà ở này trong thế giới trần tục, muốn thỏa mãn này ba cái điều kiện khó khăn cỡ nào, vì lẽ đó ta mới nói tiến vào này thế tục nơi ta muốn giải độc đó là căn bản chuyện không thể nào." Cuối cùng, Đường Tam cái kia cô đơn thanh âm vang lên.

"Thì ra là như vậy." Vào giờ phút này, Đẳng Viêm đối với được sư cũng hiểu chút đỉnh, đồng thời cũng càng thêm khẳng định mình muốn trở thành một tên được sư không có bất kỳ độ khó. Vào lúc này, Đẳng Viêm cái kia ánh mắt phức tạp rơi vào Đường Tam trên người. Đối với Đường Tam, Đẳng Viêm có thể nói chỉ là bèo nước gặp nhau, thậm chí đối với đối phương quá khứ không biết gì cả. Bất quá đối với Đường Tam nhân phẩm Đẳng Viêm vẫn là có thể tin tưởng, chỉ ít đối với mới có thể cùng chính mình như vậy một người không quen biết giảng nhiều như vậy.

Đương nhiên, Đẳng Viêm để ý nhất vẫn là Đường Tam thực lực.

Một mình rời đi Đế đô, con đường tương lai làm sao Đẳng Viêm chính mình cũng không biết, tuy rằng hiện tại có thể tu luyện, thế nhưng ở trưởng thành trước nếu như có một cường giả có thể bảo hộ ở bên cạnh chính mình cũng chưa chắc đã không phải là một chuyện tốt. Quan trọng nhất chính là Đường Tam từng trải, nếu như có Đường Tam ở bên cạnh mình như vậy chính mình liền có thể thiếu đi rất nhiều đường vòng.

Thời khắc này, Đẳng Viêm trong lòng đã có thu phục Đường Tam ý nghĩ.

Cho tới thế đánh bạc?

Được sư, không phải là Đẳng Viêm tốt nhất thế đánh bạc à.

"Đúng rồi Đường lão, ngài tu vi bây giờ là..." Nghĩ, Đẳng Viêm không nhịn được vừa hỏi.

"Tu vi? Ha ha... Cái kia chết tiệt độc dược hại người rất nặng a, ta tuy rằng cảnh giới vẫn còn, thế nhưng tu vi cũng đã giảm xuống đến Ngưng Thần tám đoạn, hơn nữa lại hai ngày nữa liền nên lui tới Ngưng Thần bảy đoạn." Nghe vậy, Đường Tam không e dè, cái kia cô đơn thanh âm vang lên.

"Ngưng Thần bảy đoạn?" Nghe vậy, Đẳng Viêm trong lòng vui vẻ.

Ngưng Thần bảy đoạn khả năng ở Đường Tam trong mắt không tính là gì, thế nhưng... Nơi này dù sao không phải Đường Tam từng sinh hoạt địa phương, nơi này là thế tục, cao nhất cũng là chỉ là Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao, Ngưng Thần bảy đoạn cái kia đã là nhân vật hết sức mạnh mẽ, chỉ ít Liễu Chân cũng chỉ có Ngưng Thần chín đoạn mà thôi. Hơn nữa Đẳng Viêm tin tưởng chính mình sớm muộn đều có thể giải hết Đường Tam trên người độc, khi đó Đường Tam tu vi một khi khôi phục, tất nhiên sẽ trở thành chính mình mạnh mẽ trợ lực.

Ngưng Thần bảy đoạn?

So với đỉnh cao thời kì một phần mười không đủ?

Khó có thể tưởng tượng, nếu như Đường Tam khôi phục thực lực, hẳn sẽ là cỡ nào nhân vật nghịch thiên.

"Ha ha!!" Nhìn đặng viêm trên mặt né qua vẻ vui mừng, Đường Tam thấy thế cũng là cười nhạt một tiếng "Đương nhiên, tuy rằng lão hủ hiện nay tu vi chỉ có Ngưng Thần tám đoạn, thế nhưng này thế tục nơi bình thường Thiên Nhân cảnh một đoạn người lão hủ muốn muốn thu thập hẳn vẫn là có thể làm được. Cùng tiểu tử ngươi gặp gỡ cũng coi như là hữu duyên, nếu như kẻ thù của ngươi là Thiên Nhân cảnh một đoạn trở xuống, lão hủ đúng là có thể giúp ngươi một tay, giúp ngươi hiểu rõ đoạn ân oán này, coi như là lão hủ trước khi chết làm một chuyện tốt." Lập tức, Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, rất rõ ràng hẳn lý giải sai rồi Đặng Viêm ý tứ.

"Chuyện này..." Nghe vậy, Đặng Viêm sững sờ, cái kia ánh mắt khó mà tin nổi rơi vào Đường Tam trên người, đồng thời trong lòng càng là một trận hổ thẹn.

Mình và Đường Tam đồng dạng là bèo nước gặp nhau. Thế nhưng đối phương nhưng vô tư muốn vì chính mình báo thù. Mà chính mình đây? Hai người đem so sánh, Đặng Viêm phát hiện mình quả thật có chút lòng tiểu nhân, xấu hổ không ngớt. Đồng thời cũng bị Đường Tam vô tư chiết phục.

"Đường lão, xin lỗi." Một giây sau, Đặng Viêm cái kia giọng áy náy vang lên.

"Hả? Tiểu tử ngươi đây là ý gì?" Đường Tam không rõ.

"Đường lão, kỳ thực... Ta cũng là một tên được sư." Đặng Viêm không hề trả lời Đường Tam vấn đề, mà là nhìn Đường Tam nói rằng.

"Được sư?" Đường Tam nhất thời chưa kịp phản ứng.

"Được sư, tiểu huynh đệ ngươi là một tên được sư?" Một giây sau, phục hồi tinh thần lại Đường Tam cả người không nhịn được kích động trạm lên, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đặng Viêm trên người. Cho dù Đường Tam từng cũng là một đời cường giả, thế nhưng thời khắc này hẳn vẫn là không cách nào duy trì trầm ổn cùng bình tĩnh.

Đi tới thế tục nơi hẳn bản cũng đã từ bỏ hi vọng, liền dự định chờ chết, dù sao người được sư này thực sự là quá hiếm có, nói là muối bỏ biển cũng không quá đáng. Thế nhưng giờ khắc này đây? Một được sư liền như vậy sống sờ sờ bãi ở trước mặt của hắn, mặc kệ là cấp thấp vẫn là cấp cao, chí ít cũng là một được sư, cũng là một phần hi vọng a.

Đường Tam, há có thể không kích động.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Đường Tam hi vọng

Từ bỏ?

Nếu như không phải tuyệt vọng, Đường Tam sẽ bỏ qua báo thù?

Đương nhiên sẽ không.

Chỉ có điều Đường Tam đối với với tình huống của chính mình rất rõ ràng, nếu như không có cấp cao được sư vì chính mình giải độc nói lời từ biệt nói là báo thù, coi như là sống tiếp cũng đều là một loại hy vọng xa vời. Hơn nữa này thế tục nơi liền ngay cả cấp thấp được sư cũng khó khăn tìm, chớ nói chi là cấp cao được sư. Nhưng mà, giờ khắc này Đặng Viêm nhưng nói cho chính hắn là một tên được sư, mặc kệ là cấp thấp vẫn là cấp cao, đây đối với Đường Tam mà nói đều là một phần hi vọng không phải, hẳn há có thể không kích động, há có thể không hưng phấn?

Được sư hi hữu mọi người đều biết.

Đường Tam chính mình cũng không nghĩ tới hắn đi tới thế tục gặp phải cái thứ nhất khá là hợp ý thiếu niên dĩ nhiên là một tên được sư.

Trước nay chưa từng có kích động.

Lẽ nào liền ông trời đều đang giúp mình?

Đường Tam không biết.

"Tiểu... Tiểu huynh đệ... Ngươi... Ngươi thật... Đúng là một tên được sư?" Nghe vậy, Đường Tam cái kia thanh âm run rẩy vang lên, trên mặt hắn biểu lộ không cách nào che giấu kích động cùng vui sướng, đương nhiên còn có cái kia một tia khiếp sợ cùng chấn động. Tất cả những thứ này đến quá mức đột nhiên, mặc dù là Đường Tam vị này từng cường giả cũng không cách nào tiếp tục duy trì bình tĩnh.

"Ta..." Nhìn trước mắt Đường Tam, Đổng Viêm không nhận được sững sờ, hắn không nghĩ tới Đường Tam dĩ nhiên sẽ biểu hiện kích động như thế.

"Đường lão, ta xác thực được một đoạn được sư truyền thừa, hơn nữa cũng bất cứ lúc nào cũng có thể trở thành một tên được sư, chỉ có điều tạm thời còn không vãng." Lập tức, Đổng Viêm không có chần chờ chút nào, nhìn Đường Tam nói rằng. Đương nhiên, có chút tình huống Đổng Viêm vẫn là sẽ không nói cho Đường Tam, dù sao truyền thừa của hắn đến đặc thù, hơn nữa đoạn này trong truyền thừa đối với được sư tu luyện cũng quá mức đặc thù. Tuy rằng cảm thấy Đường Tam người không sai, thế nhưng Đổng Viêm cũng không đến nỗi đem chính mình hết thảy bí mật đều nói cho Đường Tam.

Lòng hại người không thể có, nhưng nên có tâm phòng bị người.

Điểm này, Đổng Viêm vẫn là biết đến.

"Được sư truyền thừa? Ngươi... Ngươi đúng là một tên được sư?" Đường Tam khiếp sợ âm thanh lần thứ hai run rẩy vang lên.

"Chờ đã..." Lập tức, Đường Tam lại là sững sờ, trên mặt khiếp sợ cùng vui sướng biểu hiện trong nháy mắt động lại, một giây sau liền trực tiếp hướng về Đổng Viêm đập tới, bất thành linh một màn để Đổng Viêm cả kinh, thế nhưng còn không chờ Đổng Viêm phản ứng lại, Đường Tam cũng đã xuất hiện ở Đổng Viêm trước mặt, cũng một phát bắt được Đổng Viêm thủ đoạn, "Không sai, kinh mạch đứt đoạn, là kinh mạch đứt đoạn." Cảm lấy Đổng Viêm thủ đoạn, Đường Tam cái kia ni non thanh âm vang lên, mang theo một tia thất lạc, liền rất nhanh thả ra Đổng Viêm.

"Tiểu huynh đệ, lão hủ thất lễ." Đồng thời quay về Đổng Viêm áy náy nói.

"Đường lão ngươi..." Đổng Viêm vẻ mặt nghiêm túc.

"Trách ta quá kích động. Có điều tiểu huynh đệ... Vừa nãy ta đã nói qua, muốn trở thành một tên được sư, Tiên Thiên tam đại điều kiện thiếu một thứ cũng không được, tuy rằng ngươi thu được được sư truyền thừa, thế nhưng ngươi kinh mạch đứt đoạn là không có thể trở thành một tên được sư. Nghĩ đến tất cả những thứ này hẳn là kẻ thù của ngươi gây nên chứ? Hơn nữa nhìn ngươi kinh mạch trạng thái hẳn là lúc còn rất nhỏ liền tạo thành, đáng ghét... Đến tốt cùng là người nào, dĩ nhiên như vậy ác độc." Đường Tam cái kia sắc bén thanh âm vang lên, Đổng Viêm thậm chí cũng có thể cảm nhận được Đường Tam trong giọng nói cái kia một tia sắc bén sát cơ.

"Tiểu huynh đệ tuy rằng ngươi không thể trở thành được sư, thế nhưng... Ngươi phần ân tình này lão hủ đỡ lấy. Lão hủ đời này cảm hận nhất chính là loại này lòng dạ độc ác người, ngươi yên tâm, ngươi thù này người ta Đường Tam đỡ lấy, sau đó ngươi liền dẫn lão hủ đi tìm ngươi thù này người, mặc kệ đối phương là tu vi gì, lão hủ coi như liều mạng cái mạng này cũng nhất định phải giúp ngươi hiểu rõ đoạn ân oán này." Một giây sau, Đường Tam cái kia kiên định thanh âm vang lên. Hẳn vốn là một kẻ hấp hối sắp chết, có thể ở trước khi chết giúp Đổng Viêm một cái cũng không thường không thể.

Vù~~~~~

Nhưng mà, Đường Tam nhưng là để Đổng Viêm tâm đột nhiên run lên.

Người nói vô tâm, người nghe nhưng là có ý định.

Từ nhỏ đến lớn, Đổng Viêm ác danh có thể nói là danh chấn Đế đô, tuyệt đại đa số người thân cận Đổng Viêm cũng là bởi vì Đổng gia gia thế. Chân chính đối với Đổng Viêm chân tâm chờ đợi người cũng là như vậy mấy cái, đối với Đổng Viêm sâu sắc nhất cũng chỉ có Đổng lão gia tử, đương nhiên còn có tâm phúc của hắn Phúc, rồi đi Đế đô trước lại thêm một người Tàn Phi Nguyệt. Giờ khắc này Đường Tam tuyệt đối là thứ tư xúc động Đổng Viêm tiếng lòng người.

Cường giả vì tôn thế giới, ngươi lừa ta gạt;

Từ nhỏ Đổng Viêm liền xem quen rồi Đế đô bên trong câu tâm đấu giác, lẫn nhau tính toán. Liền ngay cả vậy có huyết thống tình Nhị thúc đều tính toán chính mình, chớ nói chi là những người khác. Cho nên đối với người, Đổng Viêm từ đầu đến cuối đều ôm một loại phòng bị tâm thái.

Mà giờ khắc này Đường Tam đây?

Đổng Viêm có thể cảm nhận được Đường Tam chân thành, không có bất kỳ giả vờ cùng dối trá.

Đổng Viêm cùng Đường Tam hai người quen biết có điều ngăn ngăn mấy cái canh giờ mà thôi, thế nhưng Đường Tam dĩ nhiên đồng ý khoát ra tính mạng của chính mình giúp mình báo thù, đương nhiên, Đổng Viêm cũng biết này bên trong cũng có cái khác nguyên nhân ở bên trong, dù sao Đường Tam chính mình cũng nói rồi hẳn cũng là một kẻ hấp hối sắp chết. Thế nhưng này đều không trọng yếu, trọng yếu chính là Đường Tam loại thái độ đó, loại kia quyết tâm, đủ khiến Đổng Viêm cảm động.

"Đường lão, ngài trước hết nghe ta nói." Lập tức, Đổng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Được, ngươi nói." Đường Tam thân nhiên nói, thế nhưng Đổng Viêm vẫn có thể cảm nhận được hắn trong ánh mắt loại kia quyết tâm, loại kia lãng liệt

hàn ý cùng sát cơ.

"Đường lão, đầu tiên đa tạ ý tốt của ngài, có điều kẻ thù của ta không đơn giản, bọn họ cũng không xứng Đường lão ngài lấy mệnh vật lộn với nhau, quan trọng nhất chính là sẽ có một ngày ta sẽ đích thân diệt giết bọn họ. Còn có chính là... Tuy rằng ta kinh mạch đứt đoạn, thế nhưng ta vẫn như cũ có thể trở thành một tên được sư." Đổng Viêm thần nhiên nói, một mặt chân thành.

"Cái gì? Sao có thể có chuyện đó?" Đường Tam khiếp sợ.

"Khả năng này là ta thu được đoạn này được sư truyền thừa khá là đặc thù đi, có điều cụ thể ta cũng không rõ ràng, chỉ cần nắm giữ lực lượng linh hồn, như vậy ta là có thể trở thành một tên được sư. Hơn nữa chỉ cần ta lực lượng linh hồn không ngừng cường hóa xuống, như vậy ta được sư đẳng cấp cũng là càng cao. Khi ta trở thành nhị phẩm được sư thời điểm, ta liền có thể chữa trị kinh mạch của chính mình." Đổng Viêm nhân nhật giải thích, còn Hồn Độn ngự thiên quyết, Đổng Viêm không có nói, đây chính là hãn cuối cùng lá bài tẩy a, ngoại trừ chính hãn ở ngoài, hãn sẽ không nói cho người thứ hai.

"Chuyện này..." Đường Tam chấn kinh rồi, cũng triệt để ngẩn ngang. Có thể nói, Đổng Viêm nói tới tất cả đã triệt để lật đổ hãn dĩ vãng nhận thức. Không có hệ "lửa" vũ mạch đều có thể trở thành được sư? Không, xác thực nói hãn là không có vũ mạch đều có thể trở thành được sư? Chuyện này thực sự là quá khó mà tin nổi, chuyện này quả thật chính là chưa từng nghe thấy a. Đường Tam giờ khắc này có thể khẳng định, Đổng Viêm thu được nếu như truyền thừa nhất định là loại kia cấp độ nghịch thiên tồn tại, hơn nữa đoạn này được sư truyền thừa nếu như thả đi ra bên ngoài, tin tưởng sẽ trở thành vô số người cướp giật mục tiêu.

"Đổng Viêm tiểu tử, trừ ta ra còn có ai biết nơi thu được như vậy một đoạn được sư truyền thừa?" Một giây sau, Đường Tam cái kia nghiêm nghị thanh âm vang lên.

"Chuyện này... Tạm thời chỉ có ngươi và ta hai người."

"Hô..." Nghe vậy, Đường Tam không nhịn được thở dài một cái.

"Đổng Viêm tiểu tử, ngươi phải nhớ kỹ chuyện này sau đó không nên cùng bất luận người nào nhắc lên, dù cho là ngươi trở thành chân chính được sư cũng không thể để cho người khác phát hiện ngươi đặc thù, coi như là thân nhân của ngươi cũng không được. Lòng người hiểm ác, ngươi biết ngươi đoạn này được sư truyền thừa đại diện cho cái gì không? Một khi thu được ngươi đoạn này truyền thừa, vậy thì mang ý nghĩa bất luận người nào đều có thể trở thành được sư, có thể tưởng tượng được một khi chuyện này tiết lộ ra ngoài, ngươi tất sắp trở thành chứng thi chi, chắc chắn đưa tới họa sát thân." Một giây sau, Đường Tam cái kia nghiêm nghị căn dặn tiếng vang lên.

"Ta rõ ràng." Đổng Viêm tuy rằng âm thanh hồ hững, thế nhưng trong lòng là một hồi cảm động. Hãn làm sao thường không biết Đường Tam như thế căn dặn ý của chính mình đây? Thất phu vô tội mang ngọc mắc tội đạo lý này Đổng Viêm tự nhiên hiểu. Hơn nữa Đường Tam giờ khắc này hoàn toàn có thể cướp giật Đổng Viêm đoạn này truyền thừa, thế nhưng hãn nhưng không có làm như thế. Đương nhiên, Đổng Viêm trong lòng càng thêm rõ ràng, mặc dù mình thu được đoạn này truyền thừa rất đặc thù, nhưng là chân chính đặc thù chính là Hồn Độn ngự thiên quyết, không có Hồn Độn ngự thiên quyết, Đổng Viêm thu hoạch đến đoạn này truyền thừa chính là trang trí, không hề tác dụng.

"Đường lão, cho nên nói ngài không cần tuyệt vọng, tiểu tử có lòng tin có thể giải đi ngài trên người độc, để ngài trở lại đỉnh cao, thậm chí vượt qua từng." Một giây sau, Đổng Viêm cũng không chần chừ nữa, cái kia kiên định thanh âm vang lên. Có Hồn Độn ngự thiên quyết, chỉ cần có đầy đủ thời gian, Đổng Viêm tin chắc hãn tương lai không cách nào đánh giá.

Vù ~~~~

Đổng Viêm để Đường Tam thân thể đột nhiên run lên.

Trở lại đỉnh cao!!!

Bốn chữ này vang vọng ở Đường Tam trong đầu, thật lâu không cách nào tản đi. Đường Tam cả người càng là thần kinh căng thẳng, trở lại đỉnh cao? Hãn nghĩ tới sao? Nghĩ tới, nhưng là đi tới nơi này thế tục nơi sau khi hãn cũng đã hoàn toàn từ bỏ, cũng không còn quá loại ý nghĩ này. Thế nhưng giờ khắc này, Đổng Viêm nhưng cho hãn vô hạn hi vọng.

"Đáng tiếc, ta đã không có thời gian..." Một giây sau, Đường Tam cái kia thất lạc thanh âm vang lên. Hãn tin tưởng Đổng Viêm sẽ có một ngày nhất định có thể trở thành một tên cấp cao được sư, thế nhưng thời gian của hãn đã không có thêm, dựa theo hiện ở tình huống như vậy đi, dùng không được mấy tháng tu vi của hãn thì sẽ quy linh, vào lúc ấy độc tố sẽ nuốt chửng thân thể của hãn, hãn cũng sẽ đi về phía tử vong. Hãn đã không có thời gian chờ đợi Đổng Viêm lên cấp trở thành một tên cấp cao được sư.

"Không, ngài còn có thời gian." Nghe vậy, Đổng Viêm kiên định thanh âm vang lên.

"Đường lão, ta hiện tại có thể phối chế một loại linh dịch, nó hoàn toàn có thể trấn áp ngài độc trong người tổ, để độc tố không cách nào tiếp tục nuốt chửng thân thể của ngài, đợi được ta lên cấp cao được sư thời điểm, liền có thể luyện chế Giải Độc Đan, vì ngươi giải trên người chi độc." Đổng Viêm kiên định thanh âm vang lên. Hãn lại làm sao có khả năng không biết Đường Tam trong lòng lo lắng, ngay ở mới vừa rồi cùng Đường Tam đối thoại thời điểm Đổng Viêm đã sưu tầm một phen cái kia đoạn truyền thừa ký ức, hơn nữa cũng tìm tới một loại trấn áp cái gì độc tố phương thức, hơn nữa phối chế loại này linh dịch coi như là người bình thường đều có thể làm được, không có bất kỳ độ khó.

"Thật sự?" Đường Tam khiếp sợ thanh âm vang lên, thanh âm kia đều đang run rẩy.

"Thật sự, loại này linh dịch tên là thanh linh dịch, chỉ cần mấy vị phổ thông linh thảo liền có thể phối chế, có điều chỉ có thể trấn áp độc tố, cũng không thể Cú Thanh trừ độc tố." Đẳng Viêm kiên định thanh âm vang lên.

"Làm sao có khả năng?" Đường Tam nghi vấn thanh âm vang lên. Phổ thông linh thảo phối chế nước thuốc có thể trấn áp trên người hắc kịch độc? Hắc nhưng là rõ ràng trên người hắc loại kịch độc này khủng bố, càng thêm biết mình lúc trước là tu vì gì, mặc dù là như vậy tồn tại đều không thể trấn áp, mấy vị phổ thông linh thảo phối chế nước thuốc liền có thể trấn áp?

"Chính xác trăm phần trăm. Tuy rằng cần linh thảo rất phổ thông, thế nhưng nếu như không có phương pháp phối chế cũng không cách nào chế biến ra thanh linh dịch."

"Thanh linh dịch, thanh linh dịch, thanh linh dịch..." Đường Tam cái kia nỉ non thanh âm vang lên, này chính là hắc toàn bộ hi vọng, thời khắc này, hắc cái kia cô đơn trong hai con người hiện lên một vết sinh cơ còn có vô tận kinh hi...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Cố chấp ông lão!

Thanh linh dịch!!

Giờ khắc này, Đẳng Viêm trong miệng loại nước thuốc này cho Đường Tam mang đến trước nay chưa từng có hi vọng. Hắc sở dĩ tuyệt vọng không cũng là bởi vì này thế tục nơi không có cấp cao dược sư sao? Không cũng là bởi vì hắc đã không có quá nhiều thời gian sao? Thế nhưng giờ khắc này giờ khắc này Đẳng Viêm loại này thanh linh dịch nhưng cho hắc tuyệt đối hi vọng, nếu như loại nước thuốc này thật sự có thể trấn áp độc tố trong cơ thể của hắc, như vậy hắc thì có đầy đủ thời gian. Có thời gian hắc liền có thể tìm kiếm cấp cao dược sư, hơn nữa hắc hiện tại đều không cần đi tìm cấp cao dược sư, hắc chỉ cần chờ đợi Đẳng Viêm lên cấp cấp cao là được.

Àm!!!

Một giây sau, Đường Tam đột nhiên ngồi dậy, sau đó lại trực tiếp quỳ rạp xuống Đẳng Viêm trước mặt.

"Đường lão, ngài làm cái gì vậy? Mau đứng lên." Đẳng Viêm kinh hãi, mau mau đỡ lấy Đường Tam, muốn đem Đường Tam đỡ lên đến, đáng tiếc... Đường Tam tựa hồ hạ quyết tâm giống như vậy, chính là không đứng lên, ngã quỳ trên mặt đất vẫn không nhúc nhích. Mà dựa vào Đẳng Viêm thực lực căn bản là không cách nào làm được đem Đường Tam mạnh mẽ nâng dậy.

"Ta Đường Tam một đời giúp mọi người làm điều tốt, rộng rãi kết thiện duyên, nhưng không nghĩ rơi vào một cửa nát nhà tan thảm cảnh. Tự thân càng là gặp phải ngày xưa bạn tốt hãm hại, một thân tu vi không còn sót lại chút gì. Báo thù không cửa, cầu sinh vô vọng. Ta hận a, ta hận a..." Không để ý đến Đẳng Viêm, Đường Tam ghéech đầu lên, hai con người vẫn vận tia máu, cái kia thê thảm tiếng gầm gừ vang lên, cuồng bạo âm thanh bao phủ không gian chung quanh, có thể nói là Chấn Thiên động địa, rồi lại là tan nát cõi lòng. Đẳng Viêm thậm chí đều có thể rõ ràng cảm nhận được Đường Tam trong giọng nói cái kia cô trước nay chưa từng có cừ hận, cái kia cổ bất đắc dĩ, cái kia cổ tuyệt vọng.

"Vậy mà hôm nay may mắn gặp phải tiểu hữu." Một giây sau, Đường Tam cái kia cứng cáp hai con người rơi vào Đẳng Viêm trên người.

"Tuy rằng cùng tiểu hữu tổ không quen biết, thế nhưng tiểu hữu nhưng đồng ý trợ giúp lão hủ, mặc kệ kết quả làm sao, phần ân tình này nghị lão hủ không lấy báo lại. Ta Đường Tam đối với thiên tuyên thệ, từ nay về sau người làm chủ, ta vì là người hầu, ta Đường Tam nguyện một đời đi theo chủ nhân, chỉ từ không khi." Cái kia sắc bén âm thanh từ Đường Tam trong miệng vang lên, tiếng nói của hắc vô hạn kiên định, hắc về mặt càng là vô hạn nghiêm túc.

Oanh...

Đường Tam lời thề để Đẳng Viêm không khỏi sững sờ.

"Đường lão, ngài làm cái gì vậy, mau đứng lên, mau đứng lên." Lập tức, Đẳng Viêm vẻ mặt căng thẳng, cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, muốn nâng dậy Đường Tam, nhưng căn bản liền không làm được. Này xác thực là trước Đẳng Viêm kết quả mong muốn. Nhưng là cùng Đường Tam một phen ở chung sau khi, Đẳng Viêm đã thay đổi ban đầu ý nghĩ, hắc tình nguyện cùng Đường Tam trở thành anh em kết nghĩa cũng không muốn hai người trở thành chủ tớ thân phận.

"Không, Đẳng Viêm tiểu tử, cái này cũng là lão hủ một lần cuối cùng như thế xưng hô người, từ nay về sau người chính là lão hủ chủ nhân. Tuy rằng giúp ta giải độc khả năng đối với người mà nói là một chuyện bé nhỏ không đáng kể, thế nhưng đối với ta mà nói nhưng là liên quan đến sinh tử, càng là quan

hệ huyết hải thâm cừ. Người đối với lão hủ có thể nói có tái tạo chi ân, này thanh chủ nhân người gánh vác được." Đường Tam cái kia kiên định có quật cường thanh âm vang lên.

"Đường lão, ngài làm cái gì vậy, trước ngài không phải cũng đồng ý không trả giá giúp ta báo thù sao? Thậm chí đồng ý đánh bạc tính mạng. Cùng ngài so với, tiểu tử ta làm những này lại tính là cái gì đây? Ngài mau đứng lên, ngài đây là chiết sát tiểu tử a." Đẳng Viêm cái kia cấp thiết thanh âm vang lên.

"Này không giống, lão hủ vốn là sắp chết người." Đường Tam nói.

"Nếu như ngày hôm nay tiểu hữu không đáp ứng, vậy ta Đường Tam liền quỳ xuống đất không nổi, càng là sẽ không tiếp nhận tiểu hữu bất kỳ trợ giúp nào." Một giây sau, Đường Tam cái kia kiên định âm thanh lại vang lên, tựa hồ chỉ cần là Đẳng Viêm không đáp ứng, hắn liền ở ngay đây quỳ xuống giống như chết.

"Ta..." Đẳng Viêm sắc mặt một trận vận vẹo cùng bất đắc dĩ.

"Đường lão ngài..."

"Cầu chủ nhân nhận lấy Đường Tam." Đường Tam cái kia sắc bén ánh mắt nhìn Đẳng Viêm nói.

"Ta..."

"Cầu chủ nhân nhận lấy Đường Tam."

"Được, ta đáp ứng rồi, thế nhưng..."

"Đa tạ chủ nhân, xin nhận Đường Tam ba bái."

"Chờ đã, Đường lão ta còn chưa nói hết đây." Nghe vậy, Đẳng Viêm một cái ngăn lại Đường Tam, sau đó mở miệng khuyên can nói.

"Chủ nhân mời nói."

"..." Đẳng Viêm nhìn trước mặt Đường Tam, nghe hắn một tiếng chủ nhân chủ lòng người bên trong một trận khó chịu, trên mặt càng là một trận bất đắc dĩ: "Số một, ngài là ta trưởng bối, này thanh chủ nhân ta làm không nổi, hơn nữa nghe cũng khó chịu, không bằng như vậy... Ngài gọi ta là thiếu gia là được." Đẳng Viêm thân nhiên nói, dù sao lấy trước ở Đế đô thời điểm tất cả mọi người đều là như thế xưng hô chính mình, hắn cũng nghe dễ nghe. Hơn nữa cái này cũng là một loại khuyên bảo Đường Tam biện pháp tốt nhất.

"Thiếu gia."

"Thứ hai, người và ta trong lúc đó không có chủ tớ nói chuyện, ngài là ta trưởng bối, mà ta chỉ là văn bối, này chủ tớ câu chuyện ta làm không nổi."

"Thiếu gia, cái này không được, lễ nghi không thể phế."

"..." Đẳng Viêm không nói gì.

"Ta đều nói rồi giữa chúng ta là trưởng bối cùng văn bối quan hệ, cái gì lễ nghi, muốn kính cũng là ta kính ngài."

"Nếu ta tôn ngài làm chủ, này lễ nghi tự nhiên không thể phế."

"..." Đẳng Viêm một mặt vận vẹo, khóe miệng cũng không ngừng co giật. Trước hắn làm sao sẽ không có phát hiện Đường Tam lại vẫn là một như thế bảo thủ, cố chấp người? "Nếu người tôn ta làm chủ, vậy chính là ta định đoạt, ta nói không cần liền không cần." Lập tức, Đẳng Viêm tức giận đến.

"Vâng, thiếu gia. Đã như vậy, cái kia xin mời thiếu gia được lão nô ba bái."

"..." Đẳng Viêm không nói gì.

Ầm ầm ầm!!!!

Đẳng Viêm chỉ có thể nhìn Đường Tam ở trước mặt mình dập đầu lạy ba cái, thế nhưng Đẳng Viêm nhưng trong lòng là như vậy cảm giác khó chịu, tại sao? Liền ngay cả Đẳng Viêm chính mình cũng không nói ra được.

"Đường lão, ngài hiện tại có thể lên chứ?" Nhìn dập đầu xong Đường Tam, Đẳng Viêm cái kia bất đắc dĩ thanh âm vang lên.

"Không được." Đường Tam nói.

"Tại sao?" Đẳng Viêm khóe miệng co quắp một trận, hắn thật sự rất muốn chất vấn Đường Tam còn xong chưa.

"Lão hủ còn có một việc tình hi vọng thiếu gia có thể đáp ứng." Đường Tam nghiêm túc thanh âm vang lên, càng là một mặt kiên quyết nhìn Đẳng Viêm.

"Chuyện gì Đường lão ngài lên nói liền vâng."

"Lão hủ hi vọng thiếu gia đáp ứng lão hủ, nếu như sẽ có một ngày lão hủ trên người độc tố toàn thanh, tu vi khôi phục ngày, thiếu gia đáp ứng lão hủ rồi đi, để lão hủ đi báo cái kia biến máu mối thù. Đại thù đến báo, lão hủ tất nhiên trở về đi theo thiếu gia chí tử. Nếu như lão hủ bất hạnh bỏ mình, vậy người ta chủ tớ tình cũng theo đó kết thúc." Đường Tam cái kia sắc bén thanh âm vang lên, chỉ tiếc hắn vẫn không có đứng dậy, vẫn quỳ rạp xuống Đằng Viêm trước mặt. Không thể không nói, đây là một cổ chấp lại quật cường ông lão.

"Không được." Nghe vậy, Đằng Viêm trực tiếp chặn lại nói.

"Tại sao?" Lần này, đến phiên Đường Tam khiếp sợ cùng ngẩn ngang.

"Không có tại sao, nếu người tôn ta làm chủ, như vậy từ nay về sau nếu như không có lệnh của ta, người không được tự tiện đi vào báo thù." Đằng Viêm cái kia kiên định thanh âm vang lên. Hắn sở dĩ nói như vậy cũng là vì Đường Tam suy nghĩ. Dù sao hắn có thể khẳng định nếu như Đường Tam tu vi khôi phục nhất định sẽ liều lĩnh đi vào báo thù, thế nhưng từ trước Đường Tam tự thuật bên trong Đằng Viêm có thể khẳng định, Đường Tam kẻ thù phi thường mạnh mẽ, coi như là Đường Tam khôi phục trước tu vi cũng không cách nào báo thù, không thể nghĩ ngờ chính là chịu chết. Hơn nữa Đằng Viêm tin chắc, chỉ cần cho mình đầy đủ thời gian, mình nhất định có thể trưởng thành đến một loại nhân vật hết sức mạnh mẽ, đến thời điểm cũng có thể giúp Đường Tam một cái, vì lẽ đó hắn trực tiếp từ chối Đường Tam thỉnh cầu.

"Chuyện này..." Đường Tam chần chờ.

"Nếu như người không đáp ứng, vậy ta cũng không có cách nào, từ đó về sau người và ta ai đi đường nấy." Thấy thế, Đằng Viêm nói rằng.

"Ta..." Đường Tam rơi vào gian nan lựa chọn.

"Đương nhiên, từ nay về sau lão gia ngài cừu chính là ta Đằng Viêm cừu, chờ sẽ có một ngày chúng ta có đủ thực lực, ta bảo đảm nhất định để lão gia ngài tự tay đâm cừu hận, báo cái kia biến máu mối thù." Một giây sau, nhìn làm khó dễ Đường Tam, Đằng Viêm kiên định thanh âm vang lên. Hắn tự nhiên biết Đường Tam do dự chính là cái gì, hơn nữa hắn cũng lo lắng Đường Tam này quật cường tính khí thật sự sẽ đi thẳng một mạch, như vậy đối với Đằng Viêm mà nói nhưng là cái được không đủ bù đắp cái mất. Đương nhiên, Đằng Viêm nói giúp Đường Tam báo thù vậy cũng không phải thuận miệng nói một chút.

"Đa tạ thiếu gia." Đường Tam lần này không chần chờ, cái kia kính nể thanh âm vang lên.

"Đường lão, hiện tại ngài đều có thể lên chứ?" Lập tức, Đằng Viêm cái kia khổ não thanh âm vang lên. Hồi tưởng trước cùng Đường Tam mới vừa quen thời điểm cảnh tượng, vào lúc ấy Đường Tam cùng hiện tại Đường Tam quả thực chính là hai cái đáng về, không nghi ngờ chút nào, Đằng Viêm vẫn là yêu thích trước Đường Tam, hiện tại Đường Tam quá mức gò bó, giữa hai người tựa hồ thêm ra một đạo ngăn cách. Có điều Đằng Viêm không lo lắng, tin tưởng theo thời gian trôi đi, tầng này ngăn cách sớm muộn sẽ biến mất, hắn cùng Đường Tam cũng có thể trở lại trước mới quen thời điểm như vậy.

"Phải!!" Nghe Đằng Viêm, Đường Tam đứng lên, nhưng là như một cái gỗ như thế đứng ở đó một bên.

"..." Thấy thế, Đằng Viêm không còn gì để nói, chỉ có thể lắc lắc đầu, nghĩ thầm đợi được sau đó lại chậm rãi đi thay đổi Đường Tam đi, ông lão này quá quật cường. Kỳ thực Đằng Viêm làm sao biết ở Đường Tam từng vị trí chuyện như vậy quá bình thường có điều.

Nơi đó so với thế tục càng thêm hiện thực;

Nơi đó so với thế tục càng thêm tàn khốc;

Nơi đó cường giả vi tôn;

Nơi đó không có trường áu, bất luận nam nữ, chỉ luận thực lực.

Đường Tam sinh sống ở nơi đó, tự nhiên cũng bắt tri bắt giác chịu đến ảnh hưởng.

Tồn ti phân chia, thâm căn cố đế.

Từ Đường Tam quyết định chủ ý tôn Đằng Viêm làm chủ một khắc đó bắt đầu, hắn liền đã hạ quyết tâm!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Hỗn loạn chi đô

Ánh bình minh ánh rạng đông chậm rãi bay lên, dần dần bao phủ toàn bộ Thần Hoang sơn mạch.

Một đêm vô sự!!

Đây là Đẳng Viêm ở Đế đô ở ngoài vượt qua buổi tối thứ nhất, cái này cũng là Đẳng Viêm ở Thần Hoang sơn mạch vượt qua buổi tối thứ nhất. Ngày đó, đêm đó, đối với Đẳng Viêm mà nói không thể bảo là không đặc sắc. Đương nhiên, Đẳng Viêm đáy lòng cũng rất rõ ràng, từ nay về sau cuộc sống của hắn sẽ trở nên càng thêm đặc sắc.

Không có Đế đô an nhàn;

Không có Đẳng gia cảm kị;

Hết thầy đều muốn dựa vào chính mình.

Có điều, hiện ở bên người có thêm một Đường Tam, cũng làm cho Đẳng Viêm hệ số an toàn tăng lên không ít, chí ít dựa theo Đường Tam lời giải thích, phổ thông Thiên Nhân cảnh một đoạn căn bản là không phải là đối thủ của hắn, chỉ cần không phải gặp phải Thiên Nhân cảnh hai đoạn trở lên cường giả, Đường Tam hoàn toàn có thể quét ngang tất cả. Đương nhiên tiền đề là Đẳng Viêm nhất định phải mau chóng chế biến ra thanh linh dịch, nếu không Đường Tam tu vi còn sẽ tiếp tục suy yếu xuống.

Từ khi tự nguyện nhận Đẳng Viêm làm chủ sau khi, Đường Tam hãy cùng biến thành người khác tự, lời nói cử chỉ bên trong đô mang theo một tia ràng buộc, không có trước cái kia phân hiền hoà.

Điều này làm cho Đẳng Viêm rất là bất đắc dĩ.

Đêm đó Đẳng Viêm không có ngủ, Đường Tam cũng đồng dạng không có ngủ. Hai người nói chuyện trắng đêm toàn bộ buổi tối, đương nhiên này bên trong Đường Tam đô duy trì một phần gò bó. Đẳng Viêm cũng từ Đường Tam khẩu bên trong hiểu được một chút trước đây không biết sự tình, dĩ nhiên đối với Đường Tam từng sinh hoạt địa phương Đẳng Viêm mặc dù hiểu kỳ thể nhưng cũng không có hay đi hỏi thăm. Dù sao Đẳng Viêm trong lòng rất rõ ràng chỗ đó không phải mình bây giờ có thể chạm đến, biết đến càng nhiều trái lại càng là ảnh hưởng tâm tình của chính mình, đối với sự trưởng thành của mình chỉ có chỗ hỏng không có lợi.

Đồng thời, Đẳng Viêm cũng cùng Đường Tam giảng giải một lần này thế tục nơi tình huống.

Tam đại đế quốc;

Ba đại tông môn;

Thần Hoang sơn mạch, vùng biển vô tận.

Ngày mới lượng thời điểm Đẳng Viêm cùng Đường Tam hai người cũng đã bắt đầu chạy đi, giờ khắc này đã tới gần Thần Hoang sơn mạch biên giới, tức sắp rồi đi Thần Hoang sơn mạch. Tuy rằng có Đường Tam vị này Ngưng Thần cảnh cao thủ ở, ở Thần Hoang sơn mạch ngoại vi trên căn bản không hội ngộ đến nguy hiểm gì, thể nhưng Đẳng Viêm vẫn cảm thấy Thần Hoang sơn mạch không phải chỗ ở lâu, hơn nữa hiện tại việc cấp bách là cho Đường Tam bố trí thanh linh dịch.

"Thiếu gia, ta cảm thấy hỗn loạn chi đô hiện tại thích hợp nhất thiếu gia phát triển." Sắp đi ra Thần Hoang sơn mạch, vào lúc này đi theo Đẳng Viêm bên người Đường Tam đột nhiên mở miệng nói rằng.

"Đường lão tại sao cho là như thế?" Đẳng Viêm không có dừng bước lại, nhưng là hỏi.

"Cư thiếu gia giảng giải, tuy rằng đối lập với những nơi khác thiếu gia càng thêm quen thuộc Từ Vân đế quốc, thể nhưng Từ Vân đế quốc cũng đã không phải lựa chọn tốt nhất, dù sao hiện tại Đẳng lão gia vẫn không có xuất quan, vào lúc này thiếu gia trở lại tuyệt đối là dẫm vào miệng cọp. Cái khác hai đại đế quốc, địa vực quá lớn, hơn nữa thế lực khắp nơi nhằng nhịt khắp nơi cũng không thích hợp phát triển. Đặc biệt là thiếu gia thân phận cũng không thích hợp trường cư ở này hai đại đế quốc bên trong." Đường Tam nói thẳng ra phủ quyết đi tới tam đại đế quốc nguyên nhân.

"Cho tới hỗn loạn chi đô..." Lập tức, Đường Tam cái kia chân chờ thanh âm vang lên, bắt đầu nhớ lại Đẳng Viêm đối với hỗn loạn chi đô miêu tả.

Hỗn loạn chi đô.

Đây là thế tục nơi một khá là đặc thù tồn tại. Nó tọa lạc ở tam đại đế quốc giao tiếp nơi, cùng tam đại đế quốc đụng vào nhau, rồi lại không thuộc về bất luận cái nào đế quốc. Hơn nữa nơi này vẫn là một việc không ai quản lý khu vực, mặc kệ là ba đại tông môn vẫn là tam đại đế quốc, đối với hỗn loạn chi đô vẫn luôn là chẳng quan tâm.

Không người hỏi thăm?

Đương nhiên không phải.

Mặc kệ là tam đại đế quốc vẫn là ba đại tông môn, từng đều muốn chinh phục này hỗn loạn chi đô, thế nhưng cuối cùng cuối cùng đều là thất bại. Có điều cũng không phải là những thứ này thế lực thực lực không đủ, mà là nếu như thật sự muốn bắt dưới cả tòa hỗn loạn chi đô bọn họ cũng đều muốn trả giá đánh đổi nặng nề, thậm chí là không cách nào cứu vãn đánh đổi. Dưới tình huống như vậy tam đại đế quốc cùng ba đại tông môn tự nhiên từ bỏ thu phục hỗn loạn chi đô. Bởi vì nhỏ mất lớn, cái kia cũng không sáng suốt. Cũng bởi như thế, những năm này hỗn loạn chi đô tên cũng đã bao phủ toàn bộ thế tục, danh tiếng vang xa.

Đến người tới chỗ này cũng là càng ngày càng nhiều.

Giặc cướp, sát thủ, lính đánh thuê, phạm nhân tử hình, tội phạm truy nã...

Đương nhiên những người này tuyệt đại đa số đều là ở tam đại đế quốc không cách nào tiếp tục sinh tồn được, lưu vong đi tới nơi này. Một khi tiến vào hỗn loạn chi đô, mặc kệ trước đây người là thân phận gì, lớn bao nhiêu quyền thế, ở đây cũng chỉ là phổ thông một thành viên. Nói trắng ra chính là mất đi tất cả, làm lại từ đầu.

Vì mạng sống những kia kẻ liều mạng vẫn là rất tinh nguyện đi tới nơi này.

Lâu dần, hỗn loạn chi đô thực lực tổng hợp cũng biến thành càng thêm cường hãn. Dù sao người ở chỗ này đô rõ ràng một khi bị tam đại đế quốc hoặc là ba đại tông môn bắt này hỗn loạn chi đô, như vậy chờ đợi bọn họ sẽ là ra sao vận mệnh. Vì lẽ đó đối mặt tam đại đế quốc hoặc là ba đại tông môn thời điểm, mặc kệ ở hỗn loạn chi đô thế lực khắp nơi là quan hệ gì, lẫn nhau trong lúc đó lại có ra sao ân oán, một khi đến lúc này toàn bộ hỗn loạn chi đô người đều sẽ đoàn kết cùng nhau.

Cái này cũng là tam đại đế quốc, ba đại tông môn nắm hỗn loạn chi cũng không có cách nào nguyên nhân chủ yếu.

Tiêu diệt một đám người liều mạng?

Kết quả kia chỉ có thể là lưỡng bại câu thương, không có ai sẽ như vậy ngốc làm như vậy vớ và không có kết quả tốt sự tình.

Cứ thế mãi, hỗn loạn chi đô cũng là càng ngày càng lớn mạnh, mãi đến tận hiện tại trở thành tam đại đế quốc, ba đại tông môn triệt để bắt đắc dĩ lại đau đầu tồn tại, đứng ngao ngễ ở này thế tục chi đô, sừng sững không ngã!!! Nhưng mà, bởi vì tụ tập người ở chỗ này đều là một ít kẻ liều mạng, điều này cũng làm cho tạo nên hỗn loạn chi đô lại một đặc điểm.

Sát thủ, giặc cướp, lính đánh thuê, đào phạm...

Có thể tưởng tượng được như vậy một đám người tụ tập ở đây sẽ phát sinh ra sao sự tình.

Từ vong, giết chóc, mỗi ngày đều ở diễn dịch.

Mạnh mẽ hỗn loạn chi đô, cũng là tàn khốc hỗn loạn chi đô. Sinh sống ở hỗn loạn chi đô liền muốn hoàn toàn vâng theo hỗn loạn chi đô pháp tắc. Ở đây không có thực lực người tốt nhất đang hoàng, không phải vậy liền chết như thế nào cũng không biết. Có thể nói đây là một toà chân chính tràn ngập hỗn loạn cùng máu tanh thành thị. Ở đây không có cái gì đúng và sai, cũng không có chính nghĩa cùng tà ác. Ở đây chỉ có thực lực và lợi ích. Thực lực có thể chúa tể tất cả, lợi ích có thể khoảng chừng: Trái phải tất cả, hỗn loạn chi đô tên nó hoàn toàn xứng đáng.

Đương nhiên, những này cũng đều là Đẳng Viêm nghe nói, ngoại giới đồn đại.

Dù sao, Đẳng Viêm cũng chưa từng đi hỗn loạn chi đô.

"Chính như thiếu gia từng nói, hỗn loạn chi đô không bị tam đại đế quốc cùng ba đại tông môn ràng buộc, đây là lão nô cho rằng nơi này thích hợp thiếu gia phát triển để một cái nguyên nhân. Ngày sau coi như là thiếu gia kẻ thù biết rồi thiếu gia ở đây bọn họ cũng không có cách nào đối với thiếu gia như thế nào." Hồi ức một phen Đẳng Viêm đối với hỗn loạn chi đô miêu tả sau khi, Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Điểm thứ hai chính là chỗ này người. Nơi này sinh hoạt đều là sát thủ, giặc cướp, đào phạm, lính đánh thuê... Những người này đô có một đặc điểm, vậy thì là đều là một ít kẻ liều mạng. Quan trọng nhất chính là nếu ba đại tông môn đô không làm gì được hỗn loạn chi đô, như vậy liền nói rõ thực lực của những người này không tính yếu, nếu như có thể đem những người này lôi kéo tới, đối với thiếu gia mà nói tuyệt đối là một luồng không nhỏ trợ lực."

"Điểm thứ ba, cũng là điểm trọng yếu nhất. Nơi này là tam quốc chỗ giao giới, lại tới gần Thần Hoang sơn mạch, nơi này tài nguyên nói vậy cũng sẽ càng thêm phong phú, đôi này: Chuyện này đối với thiếu gia tăng lên được sự đáng giá phi thường có lợi. Còn vấn đề an toàn, lão nô tuy rằng hiện tại tu vi giảm nhiều, thế nhưng vẫn có thể chống lại bình thường Thiên Nhân cảnh một đoạn tồn tại, muốn phải bảo vệ thiếu gia vấn đề cũng không lớn. Hơn nữa thiếu gia là một tên được sự, nói vậy ở chỗ này sẽ rất được hoan nghênh. Thế giới này, mặc kệ là ở nơi nào, lợi ích mãi mãi cũng là vĩnh hằng. Đến thời điểm người nơi này không chỉ sẽ không làm thương tổn thiếu gia, ngược lại bọn họ còn có thể giao hảo thiếu gia, lôi kéo thiếu gia, thậm chí bảo vệ thiếu gia." Đường Tam nhàn nhạt giảng giải hẳn lựa chọn hỗn loạn chi đô nguyên nhân.

"Ha ha, quả nhiên gừng càng già càng cay, liền theo Đường lão lời giải thích, chúng ta liền đi này hỗn loạn chi đô." Một giây sau, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, đối với Đường Tam lời giải thích cùng phân tích cũng phi thường chống đỡ, càng là biểu thị đồng ý.

Thế nhưng sự thực đây?

Kỳ thực Đẳng Viêm trời vừa sáng liền quyết định đi này hỗn loạn chi cũng, còn nguyên nhân? Cùng Đường Tam phân tích gần như. Sở dĩ hiện ở làm như thế, cái kia hoàn toàn là Đẳng Viêm muốn phải thay đổi mình cùng Đường Tam quan hệ, để Đường Tam chậm rãi phát sinh chuyển biến, chỉ ít không muốn là như hiện tại như vậy cung cung kính kính, tràn ngập ràng buộc.

"Toàn bằng thiếu gia quyết định." Đường Tam thanh âm cung kính vang lên.

Ầm!!!

Vừa lúc đó, ở Đẳng Viêm cùng Đường Tam phía trước, đột nhiên vang lên một tiếng nặng nề âm thanh.

Xảy ra chuyện gì?

Đẳng Viêm cùng Đường Tam hai người không khỏi bản năng liếc nhau một cái, hai người trong mắt đỏ né qua một tia mê man. Lúc này hai người bọn họ đã đi ngơ cả ngàn núi hoang mạch, lẽ ra nơi này đã sẽ không xuất hiện vũ thú, cũng thì càng thêm sẽ không xuất hiện cái gì nguy cơ. Nhưng là cái kia một tiếng vang thật lớn nhưng nói rõ xa xa xác thực có chuyện phát sinh.

"Đường lão, đi, đi xem xem." Đẳng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên, một giây sau hẳn cùng Đường Tam hai người hướng về thanh âm kia vang lên phương hướng bốn tập hơn nữa...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lão tử là giặc cướp, không phải cóc B

Thần Hoang sơn mạch biên giới.

Một đám khuôn mặt dữ tợn đại hán chăm chú vì cùng nhau, nhân số của bọn họ có hai mươi, ba mươi người, mỗi người trên mặt đỏ biểu lộ một tia cân nhắc ý cười. Ở đám người kia trung gian, bảy cái mạng thương người chăm chú dựa vào nhau, cái kia phần nộ ánh mắt, cái kia cừu hận ánh mắt nhìn chòng chọc vào trước mặt bọn họ đám người kia, bọn họ phảng phất bảy con bị làm tức giận hung thú giống như vậy, đồng thời ở bảy người này trung gian càng là có một con vũ thú thi thể.

Bảy người, thủ hộ một bộ vũ thú thi thể.

Bầu không khí nghiêm nghị, quý dị;

Song phương trong lúc đó giương cung bạt kiếm!!!

"Sở Phi, đại gia đều là ở hỗn loạn chi đồ lẫn lộn, ta cũng không làm khó các ngươi, lưu lại tam vĩ Ngân Hồ cùng trên người hết thảy tài vật rút nhanh lên trướng, không phải vậy... Đừng trách ta Thiết Nam trở mặt không quen biết." Trong đám người, một người đầu trọc đại hán cái kia thanh âm lạnh lùng vang lên, đây là một Huyết cảnh một đoạn võ giả, cũng là trong đám người này tu là tối cao, rất rõ ràng hẳn chính là đám người kia thủ lĩnh. Theo đại hán hừ lạnh một tiếng, ánh mắt của hắn bên trong né qua một tia hàn quang.

Giết người cướp của!!!

"Lão đại, với bọn hắn nói nhảm gì đó, trực tiếp giết liền vâng." Theo Thiết Nam dứt lời, bên cạnh hắn một thon gầy nam tử âm lãnh kia thanh âm vang lên. Hắn cái kia tàn nhẫn tầm mắt nhìn trước mặt bảy người tràn đầy xem thường, tham lam cùng cân nhắc.

Đùng!!!

Đột nhiên, Thiết Nam một cái bạt tai trực tiếp đánh vào này thon gầy nam tử trên mặt.

"Lão đại???" Thon gầy nam tử vuốt chính mình rất mặt đá, nhìn Thiết Nam một mặt mê man cùng không rõ.

"Ngươi cóc B a, lão tử dạy các ngươi bao nhiêu lần, chúng ta là cầu tài, không phải hại mệnh. Khốn kiếp, giết giết giết, cả ngày liền biết giết, đem bọn họ giết sau đó chúng ta cướp ai đi?" Nhìn thon gầy nam tử cái kia một bộ vẻ mặt vô tội, Thiết Nam phần nộ tiếng chửi rửa vang lên, được kêu là một chi tiếc mài sắt không nên kim a.

Hắn không giết người?

Vén vén chỉ là vì lần sau tiếp tục cướp đoạt!!!

"..." Thon gầy nam từ một trận bắt đắc dĩ.

"Sở Phi, hiểu rõ rồi chưa, đòi mạng hay là muốn tiền? Lão tử kiên trì có hạn." Một giây sau, Thiết Nam không tiếp tục để ý bên người thon gầy nam tử, cái kia ánh mắt sắc bén rơi vào phía trước bảy người trên người, đặc biệt là khóa chặt một người trong đó chừng hai mươi tuổi trên người thiếu niên.

Thiếu niên mày kiếm mắt sao, tuấn lãng bất phàm.

Hắn gọi Sở Phi, Mạch cánh ngũ đoạn, là bọn họ trong bảy người tu là tối cao, tương tự cũng là bảy người này thủ lĩnh. Có điều giờ khắc này hắn đã bị thương, cùng mấy người khác như thế tuy rằng không đủ để trí mạng, thế nhưng trạng thái cũng không phải rất tốt, đương nhiên tất cả những thứ này đều là Thiết Nam một nhóm người tạo thành.

"Thiết Nam, này tam vĩ Ngân Hồ đối với chúng ta rất trọng yếu." Nghe vậy, Sở Phi cắn răng cái kia kiên định thanh âm vang lên.

"Trọng yếu? Ngươi ma túy lẽ nào so với tính mạng của các ngươi còn trọng yếu hơn sao?" Thiết Nam cái kia xem thường thanh âm vang lên.

"Đúng thế." Sở Phi cái kia kiên định thanh âm vang lên.

"Ta thảo, lão tử trước đây làm sao liền không phát hiện tiểu tử ngươi hay là muốn tiền không muốn sống chưa ời." Thiết Nam nghe vậy giận dữ, khoe miệng càng là co quắp một trận. Hắn làm cường đạo đã rất nhiều năm, xưa nay đô chưa bao giờ gặp tình huống như vậy. Trước đây phạm là gặp phải "Con mồi", nhìn thấy đánh không lại chính mình một nhóm người người nào không phải bé ngoan thả xuống tài vật sau đó chạy trốn, đương nhiên bọn họ xưa nay không so sánh chính mình một nhóm cường người ra tay.

Nhưng là trước mắt bảy người này đây?

Quả thực chính là trong hàm cầu diện tăng đá, vừa thối vừa cứng.

"Muội muội ta ngươi biết đến, bán ra này tam vĩ Ngân Hồ ta thì có tiền cho hắn xem bệnh. Thiết Nam, thả chúng ta một con ngựa, coi như ta Sở Phi nợ một món nợ ân tình của ngươi, coi như là để ta cho ngươi làm trâu làm ngựa đều được." Lập tức, Sở Phi cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt của hắn càng là mang theo vẻ kiên nghị.

"Sở đại ca..." Nghe vậy, Sở Phi bên người sáu người kinh hãi, Sở Phi nhưng là không biến sắc chút nào.

"Làm trâu làm ngựa? Sở Phi ngươi nào tàn đúng hay không? Lão tử là giặc cướp, không phải gốc B. Tiểu tử ngươi không thể ăn, lại không thể chơi, lão tử còn muốn cho ngươi com ăn, muốn ngươi làm cái gì? Hơn nữa ngươi cảm thấy ngươi so với này ba chuyển vũ thú còn đáng giá? Nương... Trừ phi muội muội ngươi cho ta làm vợ, như vậy ta liền tha các ngươi rồi đi, không chỉ có như vậy, ta còn ra tiền cho muội muội ngươi xem bệnh, làm sao?" Lập tức, Thiết Nam cái kia sắc bén thanh âm vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia si mê. Sở Phi muội muội mặc dù là một chi có thể nằm ở trên giường bệnh ương tử, thế nhưng không thể không nói Sở Phi cái kia muội muội trường tốt lắm lắm.

"Ha ha ha..." Theo Thiết Nam, bên cạnh hắn cái kia hơn hai mươi tên giặc cướp phát sinh một trận tiếng cười.

"Ngươi..." Nghe vậy, Sở Phi sắc mặt chìm xuống.

"Thiết Nam, đó là không nói chuyện?" Sở Phi thanh âm lạnh lùng vang lên, hắn song quyền nắm chặt, đã làm tốt từ chiến đến cùng chuẩn bị. Sở Phi từ nhỏ đã phụ nẫu đều mất, cùng em gái của chính mình sống nương tựa lẫn nhau, muội muội chính là hắn tất cả, chính là toàn bộ của hắn, hắn làm sao có khả năng đem em gái của chính mình giao cho Thiết Nam.

Lần này bọn họ đến Thần Hoang sơn mạch cũng là vì gom góp cho muội muội mình chữa bệnh phí dụng, khả năng là ông trời có mắt, để bọn họ gặp phải một con trọng thương sắp chết tam vĩ Ngân Hồ, lúc này mới đưa nó đánh giết. Bằng không, dựa vào Sở Phi bảy người làm sao có khả năng đánh giết một con ba chuyển vũ thú, vậy cũng là tương đương với nhân loại Huyết cảnh tồn tại, hơn nữa tam vĩ Ngân Hồ đặc thù, coi như là Huyết cảnh chín đoạn võ giả cũng không làm gì được nó.

Có thể tưởng tượng được tam vĩ Ngân Hồ giá trị sẽ cao tới đâu.

Qua tay người khác?

Sở Phi không làm được, cũng tuyệt đối sẽ không đi làm. Dù sao mình muội muội tình huống bây giờ vô cùng nguy hiểm, thật sự nếu không trị liệu bất cứ lúc nào cũng sẽ rời đi thế giới này, rồi đi chính mình. Đây là hắn hy vọng cuối cùng, hắn tuyệt đối sẽ không từ bỏ, cho dù chết cũng tuyệt không buông tha.

Biết rõ không địch lại, cũng phải chiến.

"Đàm luận, đàm luận cái rắm." Thiết Nam cả giận nói.

"Sở Phi, lão tử lại cho ngươi ba giây cân nhắc cơ hội, đòi tiền hay là muốn mệnh. 3..." Theo Thiết Nam cái kia thanh âm lạnh như băng vang lên, bên cạnh hắn cái kia hơn hai mươi tên giặc cướp đã chuẩn bị kỹ càng. Những người này thực lực tuy rằng không bằng Thiết Nam, thế nhưng cũng có bảy,

tám cái Mạch cảnh còn lại cũng đều là Thể cảnh ngũ đoạn trở lên tồn tại. Bây giờ, chỉ cần Thiết Nam ra lệnh một tiếng, bọn họ tuyệt đối sẽ đối với Sở Phi bảy người phát động mãnh liệt nhất tiến công.

"Sở đại ca..." Nhìn thấy Thiết Nam một nhóm người phản ứng, Sở Phi bảy người càng là chăm chú dựa vào nhau, cái kia đề phòng ánh mắt phòng bị đối phương, đã bày ra một trận chiến chuẩn bị, Sở Phi sắc mặt mình càng là khó coi đến cực hạn.

"Thiết Nam, này tam vĩ Ngân Hồ là của ta, cùng bọn họ không có quan hệ, thả bọn họ rồi đi." Một giây sau, Sở Phi cái kia kiên định thanh âm vang lên. Đây là hán chuyện của một cá nhân, hán đã làm tốt từ chiến đến cùng chuẩn bị, thế nhưng hán không dự định liên lụy chính mình vào sinh ra tử huynh đệ.

"Sở đại ca..." Sở Phi bên người sáu người nghe vậy kinh hãi.

"Sở đại ca, Tình nhi là muội muội người, nhưng cũng là chúng ta muội muội. Ngày hôm nay cho dù chết chúng ta cũng tuyệt không thối lui." Một giây sau, một người trong đó cái kia kiên định thanh âm vang lên. Rồi đi? Bọn họ không làm được, tuổi của bọn họ đồ cùng Sở Phi tương đương, đồng thời cũng đều là cô nhi, cho tới nay bọn họ bảy người thêm vào Sở Phi muội muội ở bên trong lại như là người một nhà như thế, hơn nữa đều là Sở Phi đang chăm sóc bọn họ, vào lúc này để bọn họ vì mạng sống vứt bỏ Sở Phi? Bọn họ không làm được.

"Đứng, từ chiến đến cùng."

"Các người..." Sở Phi cái kia thanh âm khàn khàn vang lên.

"Sở đại ca, cái gì đồ đừng nói, không phải là vừa chết sao, có cái gì quá mức."

"Ta thảo, mẹ nhà hán một đám gốc B. Các người đã muốn chết vậy cũng chó quai lão tử, giết cho ta, không giữ lại ai." Không chờ Sở Phi nhiều lời, Thiết Nam cái kia rít gào âm thanh đã vang lên. Hán cho tới nay trên căn bản không thể nào giết người, không vì cái gì khác, liên bởi vì chỉ có để những kia bị cướp đoạt tượng sống sót hán còn có lại một lần nữa cướp đoạt cơ hội của bọn họ, giết bọn họ nên cái gì đồ không có. Thế nhưng trước mắt Sở Phi một đám người đã để hán cảm giác được, ngày hôm nay nếu như không giết bảy người này, vậy hán là không thể được cái kia tam vĩ Ngân Hồ thì thế.

Ba chuyển vũ thú a, hơn nữa còn là đặc thù tam vĩ Ngân Hồ, cái kia giá trị... Khó có thể tin tưởng được.

Giết!!!!

Thiết Nam ra lệnh một tiếng, bên cạnh hán hơn hai mươi tên giặc cướp không chần chừ nữa, hướng về Sở Phi bảy người bốn giết mà đi.

Chiến!!!

Sở Phi bảy người cũng là chiến ý Lãng Nhiên.

Ầm!!!

Song phương trong lúc đó, chỉ là vừa đối mặt cũng đã giao chiến cùng nhau.

Ầm..

Địch nhiều ta ít, vền vẹn vừa đối mặt, Sở Phi một phương cái kia một thực lực yếu nhất Thể cảnh bảy đoạn liên tục tiếp bị đánh bay, tầng tầng ngã vào mây mết có hơn địa phương, phun ra một ngụm tinh huyết sau khi liên tục tiếp hôn mê đi, sinh tử càng là không biết.

"A Long."

Thấy thế, Sở Phi một nhóm còn lại sáu người không khỏi kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Nộ;

Trước nay chưa từng có nộ;

Với bọn hán liều mạng!!!

Lúc này, Sở Phi sáu người như là phát điên công kích này Thiết Nam đoàn người.

Chiến chiến chiến!!

Cuồng bạo chiến ý tăng vọt, từng cái từng cái đã quyết định từ chiến đến cùng quyết tâm.

Sở Phi bảy người, ngoại trừ Sở Phi là Mạch cảnh ngũ đoạn tu vi ở ngoài, còn lại sáu người phân biệt là Mạch cảnh ba đoạn 2 người, Mạch cảnh hai đoạn 1 người, Mạch cảnh một đoạn 1 người, Thể cảnh chín đoạn 2 người, Thể cảnh bảy đoạn 1 người. Trái lại Thiết Nam một phương, Thiết Nam tự nhiên không cần phải nói, đó là Huyết cảnh cường giả, mà những người còn lại bên trong cũng có bảy, tám cái Mạch cảnh võ giả, thế nhưng cấp độ đồ không cao, cũng là ở ba đoạn, bốn đoạn khoảng chừng; Trái phải. Còn lại đại đa số đều là Thể cảnh võ giả. Lúc này Thiết Nam không có ra tay, tuy rằng nhân số chênh lệch khá lớn, thế nhưng Sở Phi một phương cũng không có lập tức thua trận.

Giết!!!!

Chiến ý bão táp, nhìn thấy huynh đệ của chính mình bị đối phương trọng thương không rõ sống chết. Sở Phi một nhóm sáu người cũng như là phát điên giống như vậy, điên cuồng công kích Thiết Nam một nhóm giặc cướp, mà vào giờ phút này bọn họ tựa hồ đã chuẩn bị kỹ càng để đón nhận cái chết, tránh né những kia Mạch cảnh võ giả, chỉ là công kích những kia Thê cảnh võ giả.

Không vì là cầu sinh, chỉ vì để đối thủ trả giá to lớn nhất đánh đổi.

Àm âm âm!!

Mạch cảnh cùng Thê cảnh, tuy rằng chỉ là một đẳng cấp chênh lệch, thế nhưng trong này nhưng có một đạo không thể vượt qua khe. Đối mặt Mạch cảnh võ giả điên cuồng phản công, Thiết Nam một phương những kia Thê cảnh võ giả trong nháy mắt từng cái từng cái bay ngược ra ngoài. Đương nhiên Sở Phi chờ người cũng không dễ chịu, dù sao đối phương nhiều người, hơn nữa Mạch cảnh nhân số cũng không so với bên mình thiếu.

Đã thương địch thủ tám trăm, tự tổn một ngàn.

Chiến đấu;

Khốc liệt đến cực hạn...

"Muốn chết." Nhìn thấy hình ảnh trước mắt, nhìn thấy Sở Phi chờ người điên cuồng phản công, vẫn không có ra tay Thiết Nam rốt cục không nhịn được, gầm lên giận dữ vang lên, trực tiếp hướng về tu là tối cao Sở Phi bên giết mà đi, tốc độ kia càng là nhanh đến mức cực hạn.

Àm!!!

Thiết Nam một quyền trực tiếp rơi vào sở bay người lên, trong nháy mắt đem Sở Phi đánh bay.

Xi!!

Một ngụm tinh huyết từ Sở Phi trong miệng phun ra.

"Giết cho ta!!!" Thiết Nam tức giận thanh âm vang lên, vang vọng ở toàn bộ phía trên chiến trường.

Oanh...

Đột nhiên, một luồng khí thế kinh khủng đánh tới chớp nhoáng, bao phủ toàn bộ chiến trường.

Xây ra chuyện gì?

Tất cả mọi người không khỏi sửng sò, bao quát Thiết Nam ở bên trong.

Toàn bộ chiến trường trong nháy mắt hoàn toàn tĩnh mịch.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Đánh cướp, đánh cướp hiểu chưa?

Oanh...

Khí thế kinh khủng bao phủ toàn bộ chiến trường, làm cho tất cả mọi người chiến đấu một trận đình trệ. Cái kia từng cái từng cái trong ánh mắt càng là toát ra một tia sợ hãi cùng bất an, coi như là Thiết Nam cái kia Huyệt cảnh một đoạn "Cường giả" Cũng không ngoại lệ, bất thành linh khí thế để hấn cảm thấy sợ hãi thật sâu, còn có đến từ linh hồn run rẩy.

Xây ra chuyện gì?

Phía trên chiến trường tất cả mọi người trong lòng vô hạn khiếp sợ cùng mê man.

Àm!!

Mà vào lúc này, bị Thiết Nam đánh bay Sở Phi cũng là tăng tăng ngã trên mặt đất.

Xi...

Một ngụm tinh huyết từ Sở Phi trong miệng lần thứ hai phun ra.

"Sở đại ca..." Chiến đấu rơi vào đình trệ, Sở Phi một nhóm còn lại năm người toàn bộ chạy hướng về phía Sở Phi, đồng thời cái kia giọng quan thiết vang lên. Sở Phi từ dưới đất bò dậy đến, bụng bị Thiết Nam công kích địa phương, khóe miệng còn mang theo một tia tinh hồng chất lỏng. Huyết cảnh cường giả quả nhiên không phải Mạch cảnh võ giả có thể chống lại. Có điều giờ khắc này hấn nhưng không có để ý những này "Ta không có chuyện gì, nhìn A Long thế nào rồi." Thanh âm nhàn nhạt vang lên, Sở Phi dứt lời càng là chau mày, tất cả mọi người đô cảm nhận được cái kia cổ khí tức kinh khủng, hấn làm sao không phải là như vậy?

Đùng đùng đùng!!!

Một trận lạnh lạnh tiếng vỗ tay vang lên.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người hướng về tiếng vỗ tay khởi nguồn phương hướng nhìn tới.

Một lão già cùng một người thiếu niên trong nháy mắt xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, hai người giờ khắc này chính từng bước từng bước hướng về bọn họ B gần. Cái kia mỗi một bước đều sẽ cho ở đây tất cả mọi người mang đến một loại không tên cảm giác ngọt ngọt cùng nghệt thờ cảm.

Hai người này không phải người khác, chính là Đằng Viêm cùng Đường Tam.

Vừa nãy nghe được động tĩnh Đằng Viêm hai người liền chạy tới, vừa vận mắt thấy tình cảnh lúc trước.

Đối với Sở Phi bảy người, Đằng Viêm biểu thị kính phục!!!

Người nào?

Nhìn Đằng Viêm cùng Đường Tam, ở đây tất cả mọi người hầu như đều là hơi nhượng mày, đồng thời đáy lòng cũng là bay lên một nghi vấn.

Vừa nãy khí tức cùng bọn họ có quan hệ?

"Các ngươi... Các ngươi là người nào?" Chốc lát bên trong, Đằng Viêm hai người liền xuất hiện ở trước mắt trước mặt mọi người, tầm mắt mọi người quét xuống ở Đằng Viêm trên người của hai người, đương nhiên trước mắt tu là tối cao Thiết Nam cũng không ngoại lệ. Thiết Nam tầm mắt đầu tiên chính là rơi vào Đằng Viêm trên người, phát hiện Đằng Viêm chỉ là một người bình thường liền không có một chút nào lưu ý, cuối cùng lại rơi vào Đường Tam trên người, cảm thụ Đường Tam khí tức trên người, Thiết Nam trong lòng không khỏi run lên, con ngươi càng là rút lại một hồi, lúc này cái kia thanh âm run rẩy vang lên.

Không nhìn thấu đối phương cảnh giới?

Phải biết, Thiết Nam nhưng là Huyết cảnh một đoạn võ giả, coi như đối phương là Ngưng Thần cảnh tu vi hấn cũng có thể cảm giác được.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lão già trước mắt nhưng cho hấn một loại không thể vượt qua cảm giác.

Hấn nhìn không thấu Đường Tam tu vi và cảnh giới, như vậy cũng chỉ có một loại giải thích, lão già trước mắt là một vượt qua Ngưng Thần cảnh tồn tại, chí ít cũng là Thiên Nhân cảnh một đoạn.

Thiên Nhân cảnh a....

Đó là ra sao tồn tại?

Thiết Nam muốn đô không dám nghĩ tới.

Đương nhiên, Thiết Nam không biết Đường Tam giờ khắc này chỉ có Ngưng Thần bảy đoạn tu vi mà thôi, thế nhưng này không trọng yếu, tuy rằng Đường Tam tu vi giảm xuống rất nhiều, thế nhưng cảnh giới của hấn nhưng vẫn còn, đừng nói là Thiết Nam chỉ là một Huyết cảnh võ giả, coi như là Thiên Nhân cảnh chín đoạn cường giả tối đỉnh cũng nhìn không ra Đường Tam sâu cạn.

Tê...

Theo Thiết Nam hỏi dò, những người khác cũng là không nhận được hít vào một ngụm khí lạnh. Bọn họ tự nhiên cũng có thể cảm nhận được Thiết Nam cái kia trong thanh âm run rẩy cùng sợ sệt. Để Thiết Nam này trước mắt thực lực nhân vật mạnh mẽ nhất đô cảm thấy sâu sắc kiêng kỵ người, đó là nhân vật khủng bố cỡ nào?

Người hán đã không dám tưởng tượng.

"Mắc mớ gì tới người." Nghe vậy, Đằng Viêm cái kia xem thường thanh âm vang lên.

"Người..." Thiết Nam về mặt trong nháy mắt khó coi đến cực hạn, cái kia phần nộ ánh mắt trừng mắt Đằng Viêm. Tuy rằng hán kiêu kỳ Đường Tam, thể nhưng không có nghĩa là hán sợ sệt Đằng Viêm a, phải biết Đằng Viêm chỉ là một "Người bình thường", ở Thiết Nam trong mắt quả thực chính là giun dế bình thường tồn tại. Nếu như không phải kiêu kỳ Đường Tam, Thiết Nam cũng đã trực tiếp đối với Đằng Viêm động thủ.

"Người cái gì người?" Đằng Viêm về mặt biến đổi, ánh mắt sắc bén như một cái lưỡi dao sắc bình thường trực * Thiết Nam.

"Ma túy, tiểu tử người môn đồ gì, lại dám đối với lão đại của chúng ta nói như vậy?" Nghe vậy, trước cái kia đã trúng Thiết Nam một cái bạt tai thon gầy nam tử chỉ vào Đằng Viêm cái kia phần nộ tiếng gào thét trong nháy mắt vang lên. Thiết Nam nhưng là tâm đột nhiên chìm xuống, thời khắc này hán thật sự liên giết này thon gầy nam tử ý nghĩ đồ có. Tiểu tử người lẽ nào không có phát hiện trước mắt tiểu tử này cùng lão nhân kia là đồng thời sao? Lẽ nào người không phát hiện lão tử nhìn thấy ông lão kia hãy cùng chuột thấy mèo bình thường sao?

Ma túy!!!

Thành sự không đủ bại sự có thừa;

Thiết Nam trong lòng một tiếng chửi bới, thể nhưng là không dám nói nhiều một câu.

"Làm càn!!" Đằng Viêm bên người Đường Tam nộ quát một tiếng.

Vèo...

Một giây sau, thân hình của hán đột nhiên hướng về cái kia thon gầy nam tử bốn tập mà đi.

Tốc độ, khủng bố đến mức tận cùng.

Ầm!!!

Một tiếng vang thật lớn.

Xi..

Một ngụm tinh huyết trực tiếp từ cái kia thon gầy nam tử trong miệng dâng trào ra, thân thể của hán càng là như cái kia như điều đứt dây giống như vậy, bay ngược ra mấy chục mét xa, sau đó lại nặng nề ngã trên mặt đất, một ngụm tinh huyết lần thứ hai phun ra, thân thể càng là một trận vận vẹo, sau đó tất cả bình tĩnh lại, mà cái kia thon gầy nam tử đã không còn bất kỳ phản ứng nào.

Chết rồi?

Tất cả mọi người nhìn tình cảnh này, tâm đột nhiên chìm xuống.

Vậy cũng là Mạch cảnh giới ba đoạn võ giả a.

Liền như thế chết rồi?

Quá khủng bố.

Trong nháy mắt tất cả mọi người nhìn Đường Tam về mặt trước nay chưa từng có nghiêm nghị, hoảng sợ. Mà Đường Tam đây? Sau một đòn cũng đã trở lại Đằng Viêm bên người, dường như chuyện gì đó không có phát sinh giống như vậy, hơn nữa từ hán công kích được tất cả kết thúc, này trước chỉ có điều một hô hấp mà thôi, có thể tưởng tượng được Đường Tam là nhân vật khủng bố cỡ nào.

"Đối với thiếu gia nhà ta vô lễ, chết!!!" Thanh âm lạnh lùng lập tức từ Đường Tam trong miệng vang lên.

Thiếu gia?

Tất cả mọi người cái kia sợ hãi tầm mắt trong nháy mắt từ Đường Tam trên người chuyển đến Đằng Viêm trên người.

Tê...

Tất cả mọi người không nhận được hít vào một ngụm khí lạnh.

"Vị tiền bối này..." Lúc này, Thiết Nam cái kia thanh âm cung kính vang lên, lập tức lại là một trận dừng lại, tầm mắt từ Đường Tam trên người rơi vào Đằng Viêm trên người, bởi vì hán ở mở miệng trong nháy mắt đó mới nghĩ đến thiếu niên ở trước mắt mới là nhân vật chính, ông lão kia chỉ có điều là người hầu mà thôi.

"Vị công tử này, tại hạ Thiết Nam, không biết có chỗ nào năng lực công tử ra sức?" Thiết Nam cái kia thanh âm cung kính vang lên, hết cách rồi, ai kêu Đường Tam quá hung hăng, quá khủng bố đây? Thiết Nam tuy rằng chỉ là một gã cướp, thế nhưng hắn còn là phi thường có nhân lực, biết người nào có thể nã, người nào không thể chọc, cái này cũng là tại sao bọn họ này một nhóm gã cướp có thể tồn tại đến nay nguyên nhân.

Cây hồng kiếm nhuyễn năm!!

Đây chính là Thiết Nam pháp tắc sinh tồn.

Thiết Nam như vậy, dưới tay hắn cái kia hỏa gác cướp giờ khắc này càng là từng cái từng cái không nói một lời, thậm chí ngay cả động đậy một chút cũng không dám. Mà trái lại Sở Phi bảy người, giờ khắc này bọn họ bảy người trong ánh mắt ngoại trừ khiếp sợ, hoảng sợ ở ngoài càng nhiều chính là hi vọng, nếu như trước mắt khủng bố ông lão thu thập Thiết Nam một nhóm người, bọn họ không phải được cứu vớt sao? Có điều, bọn họ cũng chỉ là muốn muốn mà thôi, dù sao bọn họ cùng trước mắt Đẳng Viêm hai người cũng không quen biết, chỉ có thể trong lòng yên lặng mong đợi.

"Ra sức liền không cần..." Nghe vậy, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"A... Vậy nếu như công tử không có chuyện gì, cái kia tiểu nhân liền cáo lui trước?" Lập tức, Thiết Nam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên. Vào giờ phút này, hắn là một kẻ cũng không muốn ở đây dừng lại, còn cái kia cái gì tam vĩ Ngân Hồ cái gì, hắn càng là muốn đều không đi nghĩ đến, tiền tài chỉ là ngoài thân vật, có thể có so với sinh mệnh càng quan trọng sao?

"Điểm quan trọng (giọt) ngành, triệt!!" Không chờ Đẳng Viêm trả lời, Thiết Nam liền mở miệng nói rằng, hiện tại hắn chỉ muốn mau chóng rời khỏi nơi này, thoát thân.

Dứt lời, Thiết Nam bước chân càng là không có chân chờ chút nào, trực tiếp về phía sau bước ra một bước, dù sao hắn cũng không biết trước mắt một gã một trẻ này đến tốt cùng muốn làm gì, mau nhanh rút ra mới là vương đạo.

"Chờ đã." Đáng tiếc, Đẳng Viêm cũng không cho hắn toại nguyện, cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Ngạc...

Thiết Nam bước chân ở hơn hai mét một trận đình trệ, về mặt càng là khó coi đến cực hạn. Sau đó chậm rãi xoay người, trên mặt cái kia khó coi về mặt cũng dần dần đã biến thành một nụ cười, đợi được lần thứ hai đối mặt Đẳng Viêm thời điểm hắn một mặt mỉm cười, lập tức hùng hục chạy đến Đẳng Viêm trước mặt.

Dường như một con chó thấy chủ nhân.

"Không biết công tử còn có cái gì muốn bàn giao?"

"Bàn giao? Không có." Đẳng Viêm nói.

"Cái kia..."

"Thiếu gia gần nhất trong tay có chút khăn, ngại hiểu?" Đẳng Viêm mang theo một mặt mỉm cười, nhìn Thiết Nam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"A?" Thiết Nam cả kinh, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn Đẳng Viêm.

"Vị công tử này, chuyện này... Đây là ý gì?" Lúc này, cái kia chân chờ, quái dị âm thanh lần thứ hai từ Thiết Nam trong miệng vang lên.

"Có ý gì? Đánh cướp, đánh cướp có hiểu hay không?" Đẳng viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên. Vừa nãy Đẳng Viêm nhưng là tận mắt đến Thiết Nam một nhóm người cướp đoạt Sở Phi chờ người cảnh tượng, đây là một nhóm gã cướp, không trách móc không cướp. Hơn nữa Đẳng Viêm hai nhân mã trên liền muốn đi vào hỗn loạn chi cũng, người không có đồng nào sao được.

"Đánh cướp??" Thiết Nam sắc mặt trong nháy mắt khó coi đến cực hạn, lại như là cái kia bị đánh đồ ngũ vị bình giống như vậy, được kêu là một đặc sắc a.

Cướp đoạt?

Hắn cho tới nay không phải là làm cướp đoạt hoạt động sao?

Nhưng bây giờ thì sao?

Hắn lại bị người khác cướp đoạt?

Hơn nữa trước mặt hắn còn ở cướp đoạt người khác, thế nhưng hiện tại... Loại kia chênh lệch thực sự là để Thiết Nam tâm tình triệt để vận vẹo, phức tạp đến cực hạn, được kêu là một cảm giác khó chịu a.

"Ta..." Thiết Nam cái kia chân chờ thanh âm vang lên, lại là lén lút liếc mắt một cái Đẳng Viêm bên người Đường Tam.

"Ngươi muội, đánh cướp ngươi không nghe sao? Đem trên người tiền toàn bộ đồ lấy ra, nhanh lên một chút... Thiếu niên tới tập chung mấy chục triệu

trên dưới, trì hoãn các người thường nổi sao?" Không nhìn Thiết Nam chần chờ, Đẳng Viêm trực tiếp găm lên gặm dữ vang lên, càng là trực tiếp một cước đá vào Thiết Nam trên người.

Khốn kiếp!!!

Thiết Nam bị đau, trong lòng một trận gào thét, thế nhưng là không dám bại lộ. Đồng thời trong lòng càng thêm cảm giác khó chịu, đối với Đẳng Viêm càng là oán hận đến cực hạn, con mẹ nó người tới tập chung mấy chục triệu trên dưới, người trả lại cướp chúng ta một đám giặc cướp? Không biết chúng ta kiếm lời đều là khổ cực tiền, đều là bán mạng tiền sao?

Thiết Nam một nhóm còn lại giặc cướp cũng là như thế.

Làm cường đạo bị người khác cướp đoạt?

Chuyện này là sao a!!!

Đáng tiếc, nhìn thấy Đẳng Viêm bên người Đường Tam, lại nhìn trên đất cái kia một bộ đồng bọn thi thể sau khi, bọn họ chỉ có thể nhận ngã xuống.

Hết cách rồi, ai gọi nhân gia thực lực mạnh đây.

"Nhìn cái gì vậy, còn không mau nhanh nắm tiền?" Đẳng Viêm cái kia bắt mắt thanh âm vang lên.

"Vâng vâng vâng, hiểu kính công tử đó là nên." Tuy rằng trong lòng tức giận đến cực hạn, thế nhưng Thiết Nam vẫn là một mặt mỉm cười nói rằng, đồng thời từ trên người móc ra hơn ba mươi đồng tiền vàng giao cho Đẳng Viêm, thế nhưng tâm nhưng ở nơi đó nhỏ máu a, hơn ba mươi đồng tiền vàng, nhìn như không nhiều, thế nhưng cũng không ít a. (Thế tục nơi tiền: Ngân tệ, kim tệ, tử kim tệ. 1 tử kim tệ = 100 kim tệ = 10000 ngân tệ)

"Mẹ kiếp, chỉ có ngàn ấy? Con mẹ nó người vẫn là giặc cướp sao? Quả thực so với ăn mày đồ cùng." Xem trong tay hơn ba mươi đồng tiền vàng, Đẳng Viêm cái kia bắt mắt thanh âm vang lên, hết cách rồi, nhớ lúc đầu hắn ở Đê đồ thời điểm đi chuyển ji dụcan còn chưa hết điểm ấy.

"Ngạch... Công tử, tiểu trên thân thể người liền nhiều như vậy, thật sự không còn."

"Thật sự không còn?"

"Thật không còn."

"Vậy bọn họ đây?" Lập tức, Đẳng Viêm tầm mắt rơi vào còn lại hơn hai mươi tên giặc cướp trên người.

"Ma túy, các người còn đứng ngây ra đó làm gì? Còn không mau đem tiền trên người lấy ra hiểu kính công tử? Khốn kiếp..." Thiết Nam quay về dưới tay hắn cái kia hơn hai mươi tên đồng bọn gặm dữ hết. Những kia giặc cướp không dám có chần chờ chút nào, dồn dập đem tiền trên người tài toàn bộ đó lấy ra, thêm vào Thiết Nam, tổng cộng 51 kim tệ, 23 ngân tệ.

"Thảo, còn giặc cướp đây, người muối, nghèo như vậy." Đẳng Viêm bắt mắt thanh âm vang lên.

"Ngạch..." Thiết Nam một nhóm triệt để không nói gì.

"Công tử, cái kia... Chúng ta hiện tại có thể đi rồi chưa?" Lập tức, Thiết Nam cái kia nom nớp lo sợ thanh âm vang lên, hiện tại hắn chỉ muốn nhanh lên một chút rồi đi nơi này, cái khác cái gì đồ không muốn. Đường nhiên, hắn đáy lòng đã đem Đẳng Viêm triệt để oán hận lên.

"Cút đi..." Đẳng Viêm trực tiếp cho Thiết Nam một cước.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Thành chủ tranh bá tái!!

Tình mịch bầu không khí!!

Thiết Nam chờ người chạy trốn sau khi, Sở Phi sáu người cái kia sợ hãi ánh mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người, bọn họ một người trong đó giờ khắc này còn ở hôn mê bên trong. Nhìn Đẳng Viêm, bọn họ sáu tâm tình người ta trước nay chưa từng có trầm trọng, sắc mặt cũng khó coi đến cực hạn, từng cái

từng cái cắn răng, đồng thời sáu người ánh mắt kia hầu như không có dấu hiệu nào toàn bộ rơi vào cái kia ba chuyển vũ thú trên thi thể, sau đó cái kia bắt đầu dĩ, không cam lòng ánh mắt lần thứ hai rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Phản kháng?

Liên Huyệt cảnh một đoạn Thiết Nam đô chịu thua, bọn họ lấy cái gì đi phản kháng.

Nhưng là, liên như thế thỏa hiệp?

Sở Phi không cam lòng, hắn rất không cam tâm.

Này ba chuyển vũ thú nhưng là hắn chuẩn bị bán ra sau khi đổi lấy tiền tài trị liệu muối muối của hắn, đây là muối muối của hắn hy vọng cuối cùng, cũng là hắn hy vọng cuối cùng. Hắn lại làm sao có khả năng nhẹ như vậy dịch từ bỏ, nếu như là, sớm lúc trước liền từ bỏ.

Cộc cộc đất...

Bưng trước bị Thiết Nam công kích địa phương, Sở Phi từng bước một chậm chạp hướng về Đẳng Viêm đi tới, bên cạnh hắn còn lại năm người cũng đều theo sát, còn có một người bị một người khác nâng. Bảy người, liên như thế từng bước từng bước hướng về Đẳng Viêm tới gần.

Ầm!!!

Làm Sở Phi đi tới Đẳng Viêm trước mặt không đủ 1 mét địa phương thời điểm, cả người hắn đột nhiên quỵ xuống.

Nam nhi dưới gối có hoàng kim.

Nhưng là giờ khắc này.... Đối với Sở Phi mà nói tất cả những thứ này đô không trọng yếu.

Ầm ầm ầm!!!

Nhìn Sở Phi phản ứng, còn lại năm người cũng là lần lượt quỵ rạp xuống Đẳng Viêm trước mặt.

"Công tử, đây là chúng ta trên người hết thấy tài vật, cầu người buông tha chúng ta đi..." Sở Phi sắc bén thanh âm vang lên, đồng thời hắn lấy ra ba đồng tiền vàng đặt ở Đẳng Viêm trước mặt "Này vũ thú thi thể là ta dự định bán ra sau khi dùng để gom góp trị liệu muối muối ta phí dụng, cầu công tử đại từ đại bi thả chúng ta một con ngựa đi, ta Sở Phi đời này kiếp này đồng ý vì là công tử làm trâu làm ngựa." Một giây sau, Sở Phi cái kia kiên định thanh âm vang lên, trước hắn đối với Thiết Nam cũng đã nói đồng dạng mấy câu nói, không phải hắn sợ chết, cũng không phải hắn nhu nhược, mà là vì muối muối hắn có thể từ bỏ tất cả.

"Không cần." Nhàn nhạt vài chữ từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên.

"Không cần?" Sở Phi mấy người không khỏi sửng sốt, cái kia kinh hãi ánh mắt nhìn Đẳng Viêm, một mặt không rõ.

"Thiếu gia lúc nào nói muốn cướp các người?"

"A?" Sở Phi sáu người cái kia ánh mắt khó mà tin nổi trợn lên lão đại.

"Đứng lên đi, nam nhi dưới gối có hoàng kim, lạy trời quỵ xuống đất lạy cha mẹ, nếu như các người tiếp tục quỵ, cái kia thiếu gia không ngại nhận lấy con này tam vị Ngân Hồ thi thể." Một giây sau, Đẳng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên. Hắn sờ dĩ ra tay cũng là vì trợ giúp Sở Phi chờ người, đương nhiên, nếu như Sở Phi một nhóm người không phải có tình có nghĩa Đẳng Viêm cũng sẽ không giúp bọn họ.

"A?" Sở Phi chờ người lần thứ hai sửng sốt.

"Cảm ơn, tạ công tử." Một giây sau, sáu người cái kia cảm kích thanh âm vang lên, đồng thời từng cái từng cái không thể chờ đợi được nữa từ trên mặt đất trạm lên, rất sợ đến thời điểm bởi vì muốn một bước bọn họ ba chuyển vũ thú liền không gánh nổi. Đồng thời, mặc dù là trạm lên, giờ khắc này bọn họ vẫn lẳng lặng đứng tại chỗ, trong ánh mắt nhìn Đẳng Viêm càng là mang theo một tia kính nể.

"Không cần cảm ơn." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Đứng rồi, vừa nãy nghe các người nói cẩn thận như các người là đến từ hỗn loạn chi đô?" Một giây sau, Đẳng Viêm tốt lắm kỳ âm thanh cũng vang lên theo.

"Vâng vâng vâng, huynh đệ chúng ta bảy người đều là đến từ hỗn loạn chi đô, còn có vừa nãy Thiết Nam một nhóm người cũng là đến từ hỗn loạn chi đô." Không dám có chần chờ chút nào, Sở Phi nơm nớp lo sợ trả lời Đẳng Viêm vấn đề. Hết cách rồi, cường giả vì tôn thể giới chính là như vậy. Đang khi nói chuyện bọn họ cái kia kiêng kỵ ánh mắt còn không quên lén lút liếc mắt một cái Đường Tam, vậy cũng là liên Huyệt cảnh một đoạn Thiết Nam đô e ngại không ngớt tồn tại a.

"Vừa vặn, thiếu gia ta đang chuẩn bị đi hỗn loạn chi đô, không biết mấy vị có nguyện ý hay không giúp ta dẫn đường?" Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, tuy rằng hắn biết hỗn loạn chi đô vị trí đại khái, thế nhưng nhưng lại không biết vị trí cụ thể, nếu như có hỗn loạn chi đô người dẫn đường, vậy thì thuận tiện hơn nhiều.

"Công tử chuẩn bị đi hỗn loạn chi đô?" Sở Phi cũng sờ.

"Có vấn đề gì không?" Đổng Viêm hỏi như muốn mảy mò.

"Không, không thành vấn đề. Có thể vì là công tử dẫn đường, đó là vinh hạnh của chúng ta." Sở Phi cái kia thanh âm cung kính vang lên, đồng thời trong lòng càng là một trận hưng phấn.

Từ nơi này đến hỗn loạn chi đô tối thiểu còn có một ngày lộ trình, một ngày lộ trình ai biết trên đường có thể hay không gặp lại tình huống của hắn, đến thời điểm nếu như lần thứ hai phát sinh hướng về Thiết Nam một nhóm như thế giặc cướp, bọn họ tam vị Ngân Hồ khả năng vẫn vẫn là không gánh nổi.

Thế nhưng nếu như cùng Đổng Viêm hai người đồng hành liền không giống nhau.

T♥ry ecauN eĐường Tam mạnh mẽ bọn họ đã từng gặp qua, có như vậy một vị cao thủ đồng hành, người khác coi như là muốn muốn động thủ cũng phải cân nhắc một chút chính mình có hay không cái kia năng lực.

"Vậy thì không thể tốt hơn, phiền phức mấy vị." Đổng Viêm khách khí thanh âm vang lên.

"Không phiền phức, không phiền phức."

"Đúng rồi, thiếu gia còn không biết người tên gì đây." Lập tức, Đổng Viêm lần nữa mở miệng nói.

"Tiểu nhân gọi Sở Phi, mấy vị này là huynh đệ của ta Tần Vinh, Tề Hiền, Yên Phi nam, Hàn Tiểu Lục, Ngụy Minh, Triệu Long"

"Sở Phi huynh đệ, người cũng đừng công tử công tử, nghe quá khó chịu, người liền gọi ta Đổng Viêm được rồi, so với người và ta không có gì đặc biệt, thậm chí còn không bằng người..." Đổng Viêm thanh âm nhân nhát vang lên, nếu như là ở Đế đô thời điểm hắn nhất định sẽ bãi làm ra một bộ vênh vào hung hăng tư thế, thế nhưng hiện ở đây không phải Đế đô, hơn nữa hắn cũng cảm thấy Sở Phi người này không sai, đáng giá kết giao. Dù sao nếu như Sở Phi làm người không được, bên cạnh hắn những người kia cũng sẽ không nguyện ý cùng hắn vào sinh ra tử.

"Hả?" Đổng Viêm để Sở Phi sáu người cũng sờ, có điều lập tức bọn họ liền phản ứng lại Đổng Viêm nói tới chính là cái gì, dù sao bọn họ có thể cảm nhận được Đổng Viêm trên người không có sóng linh khí, tựa hồ hắn chỉ là một "Người bình thường", có điều Sở Phi sáu người cũng không có để ý những thứ này.

"Vậy ta liền xưng hô người vì là Viêm thiếu đi." Sở Phi nói.

"Tùy tiện, đúng rồi chúng ta lúc nào chạy đi? Còn có từ nơi này đến hỗn loạn chi đô còn cần bao lâu?" Đổng Viêm có chút vội vàng hỏi, hắn bây giờ đã nghĩ tìm một chỗ yên ổn, sau đó tu luyện tăng lên thực lực của chính mình.

"Nhanh nhất cũng phải một ngày."

"Vậy còn chờ gì, chạy đi đi, đúng rồi, người vị kia huynh đệ không có sao chứ?"

"Không có chuyện gì, chỉ là tạm thời hôn mê mà thôi." Nghe vậy, Sở Phi cũng sờ, đồng thời bọn họ sáu người đối với Đổng Viêm hảo cảm cũng tăng lên không ít, đối phương không chỉ cứu bọn họ bảy người một mạng, bây giờ còn không quên quan tâm một hồi huynh đệ của bọn họ. Người như vậy, đặc biệt là kẻ bề trên, ở này cường giả vì tôn thể giới đã không còn nhiều.

Lúc này, đoàn người lần thứ hai hướng về hỗn loạn chi đô xuất phát.

Thời gian một ngày đảo mắt mà qua.

Này thời gian một ngày Đổng Viêm bọn người ở chạy đi bên trong. Đương nhiên, dọc theo con đường này cũng gặp phải không ít đoàn lính đánh thuê cùng giặc cướp đoàn, đáng tiếc... Tuy rằng những người này thêm nhỏ dãi Sở Phi chờ nhân thủ bên trong tam vị Ngân Hồ, nhưng là vừa kiêng kỵ Đường Tam cái kia nhìn không thấu cảnh giới, mỗi một người đều không dám động thủ.

Cũng bởi như thế, vào giờ phút này Đổng Viêm đám người bọn họ phía sau đã cùng không ít người.

Chỉ ít một ngàn người;

Những người này có lính đánh thuê, thế nhưng đại số đều là giặc cướp.

Một đường theo đuôi.

Đối với tất cả những thứ này, Đổng Viêm không quan tâm chút nào, chỉ cần đối phương không động thủ hắn liền làm như không nhìn thấy. Thế nhưng nếu như đối phương động thủ, như vậy hắn không ngại lại cướp trên một hồi hai hồi, dù sao tiến vào hỗn loạn chi đô cần phải tiêu tốn vẫn là cần.

Sở Phi mấy người cũng là âm thầm vui mừng.

Một ngày lộ trình, Đổng Viêm cũng coi như là cùng Sở Phi chờ người hỗn quen. Đồng thời cũng từ Sở Phi nơi đó hiểu rõ không ít liên quan với hỗn loạn

chi đô sự tình, tuy rằng cơ bản trên hỗn loạn chi đô cùng ngoại giới đồn đại không khác nhau gì cả, thế nhưng vẫn có một ít là có sai lệch.

Liên giống với...

Hỗn loạn chi đô ở bên ngoài đồn đại nơi này tràn ngập giết chóc cùng máu tanh.

Nhưng thực tế đây?

Đúng, từ lúc nhiều năm trước đây hỗn loạn chi đô bên trong xác thực là tràn ngập máu tanh cùng giết chóc, ở đây hầu như mỗi một ngày đô có người chết thảm đầu đường. Thế nhưng những năm này tất cả những thứ này đã triệt để thay đổi, bây giờ hỗn loạn chi đô bên trong có thể nói không cho phép bất luận người nào động võ, coi như là có cái gì ân oán cũng nhất định phải đến ngoài thành giải quyết.

Cướp đoạt, giết người?

Cái kia ở trong thành càng là không cho phép.

Hơn nữa, theo những năm này phát triển, hỗn loạn chi đô cũng xuất hiện một chút loại cỡ lớn thế lực, có thể nói lẫn nhau trong lúc đó quan hệ rắc rối phức tạp, này bên trong liền muốn mấy ba cái thế lực cường đại nhất, bọn họ có thể nói là toàn bộ hỗn loạn chi đô cao nhất tồn tại, cũng là bọn họ quyết định cùng khoảng chừng: Trái phải hỗn loạn chi đô tất cả. Mà trong thành này không cho phép động võ cũng là này ba thế lực lớn cộng đồng quyết định, không thể nghi ngờ, đôi này: Chuyện này đối với hỗn loạn chi đô phát triển chỉ mới có lợi không có chỗ xấu.

Đồng thời, Đảng Viêm trả lại giải đến hỗn loạn chi đô một khá là đặc thù tồn tại.

Thành chủ!!!

Mọi người đều biết này hỗn loạn chi đô là một toà vô chủ thành thị, thế nhưng Đảng Viêm nhưng từ Sở Phi khẩu bên trong hiểu được đến một chút người ngoài không biết tình huống. Vậy thì là này hỗn loạn chi đô chức thành chủ, thành chủ khống chế cả tòa hỗn loạn chi đô, trước đây không có thu thuế, hiện tại ở đây các loại cửa hàng nhưng nhất định phải nộp lên trên nhất định thu thuế, vào thành cũng cần thu thuế, mà hết thảy này đô Quy thành chủ hết thảy. Đương nhiên, người thành chủ này còn có một tồn tại đặc thù, đó chính là hắn không phải tuyệt đối, cũng không phải nhất định.

Năm năm một đổi!!!

"Sở Phi huynh đệ, người thành chủ này tranh bá tái là xảy ra chuyện gì?" Nghĩ, Đảng Viêm không nhịn được hỏi.

"Viêm thiếu, nếu là thành chủ tranh bá tái tự nhiên là cướp giật hỗn loạn chi đô chức thành chủ thì đầu đi." Không chờ Sở Phi mở miệng, Sở Phi bên người Hàn Tiểu Lục cũng đã xen vào nói đạo. Đương nhiên, đối với này Đảng Viêm cũng không có để ý, dù sao này đến ít nói rõ hắn cùng trước mắt mấy người quan hệ kéo gần thêm không ít.

"Cướp giật hỗn loạn chi đô chức thành chủ?" Đảng Viêm hơi nhướng mày.

"Viêm thiếu, này hỗn loạn chi đô chức thành chủ mỗi năm năm đổi một lần. Trước ta cũng đã nói, này hỗn loạn chi đô hết thảy thu thuế đô Quy thành chủ hết thảy, cũng bởi như thế này chức thành chủ nhất định sẽ bị vô số người thêm nhỏ dãi. Thế nhưng hỗn loạn chi đô thế lực khắp nơi lại ai cũng không phục ai, cho nên mới xuất hiện người thành chủ này tranh bá tái, ai thực lực mạnh, người đó liền có thể tham gia. Chỉ cần là cuối cùng người thắng trận liền có thể trở thành này hỗn loạn chi đô thành chủ, tương lai năm năm chinh tòa thành thị đô quy hắn quản lý, hơn nữa hết thảy thu thuế cũng đều Quy thành chủ." Sở Phi giải thích.

"Ai cũng có thể tham gia?" Đảng Viêm sững sờ.

"Đúng, ai cũng có thể tham gia. Có điều, những năm này này chức thành chủ đô ở ba thế lực lớn nắm trong bàn tay, hầu như bọn họ ba gia mỗi năm năm thay phiên một lần, này tựa hồ đã ở giữa bọn họ sản sinh hiểu ngầm. Tuy rằng những thế lực khác cũng muốn chiếm cứ này chức thành chủ, thế nhưng thực lực kém xa ba thế lực lớn." Sở Phi thanh âm nhàn nhạt vang lên, chức thành chủ a, nếu như hắn có thực lực tuyệt đối, hắn cũng sẽ đi tham gia.

"Thật sao?" Đảng Viêm chần chờ thanh âm vang lên.

"Chẳng lẽ Viêm thiếu đối với này chức thành chủ cũng có hứng thú?" Nhìn Đảng Viêm, Sở Phi không nhịn được hỏi. Dù sao Đảng Viêm bên người có một Đường Tam, tuy rằng hắn không biết Đường Tam là nhân vật cấp bậc nào, thế nhưng tất nhiên không kém.

"Chức thành chủ... Ha ha." Đảng Viêm không có làm đáp lại, chỉ là cái kia ý tứ sâu xa thanh âm vang lên.

"Đến." Vào lúc này, Sở Phi cái kia sắc bén thanh âm vang lên.

"Viêm thiếu, phía trước chính là hỗn loạn chi đô cũng."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Mới tới hỗn loạn chi đô, chúng thử chi!!

Viêm thiếu, phía trước chính là hỗn loạn chi đô.

Một giây sau, Sở Phi cái kia sắc bén thanh âm vang lên. Cái kia trong thanh âm biểu lộ một tia kích động cùng vui sướng, thậm chí còn có hưng phấn.

Trở lại Hỗn Loạn chi đô, vậy thì tương đương với về đến nhà.

Đối với nơi này Sở Phi chờ người có một phần khác lòng trung thành. Hơn nữa, Hỗn Loạn chi đô đang ở trước mắt, bọn họ tam vĩ Ngân Hồ vẫn còn, bọn họ cũng xem là khá thờ ra một hơi.

"Đã tới chưa?" Nghe vậy, Đằng Viêm tâm mắt hướng về phía trước nhìn tới.

Đập vào mắt;

Một toà rộng lớn thành thị xuất hiện ở Đằng Viêm trong tầm mắt.

Cái kia rộng lớn thành thị, cái kia cao tới mấy chục mét tường thành, cái kia trên thành tường khắp nơi thương di, cái kia từng đạo từng đạo sai bại dấu vết ký ức từng phát sinh ở đây từng cuộc một kinh thiên đại chiến. Mà giờ khắc này Đằng Viêm lưu ý cũng không phải là những thứ này, mà là trước mắt thành phố này cái kia một chỗ cao mười mét, gần rộng hai mươi mét cự cửa thành lớn.

Ngẩng đầu nhìn tới;

Cái kia cự cửa thành lớn bên trên, điêu khắc bốn cái cổ điển đại tự —— Hỗn Loạn chi đô;

Giờ khắc này, mặc dù là đứng thành này môn vào miệng: Lối vào, cũng có thể cảm giác được rõ rệt một luồng rộng lớn khí tức phả vào mặt. Bốn cái cổ điển đại tự, vắt ngang ở cửa thành ngay phía trên, dường như một cái ngai đông ngàn năm định bay lượn cửu thiên Cự Long, ẩn chứa một luồng vô cùng mạnh mẽ khí thế, đó là một loại bá đạo vương giả tư thế.

Hỗn Loạn chi đô, mặc dù mới hưng khởi không có bao nhiêu năm.

Thế nhưng..

Thành phố này tồn tại thời gian nhưng là đã phi thường cửu viễn. Hẳn lúc nào kiến tạo ở đây đã không có ai biết, chỉ có một chút là có thể khẳng định, thành phố này tồn tại thời gian so với tam đại đế quốc còn phải xa xưa hơn nhiều hơn nhiều.

Sự tồn tại của hẳn thậm chí cùng Thần Hoang son mạch bình thường cửu viễn.

Đọc truyện♥ cùng <http://truyencuatui.Net> Nhưng mà, hiện tại Hỗn Loạn chi đô đã bị tàn trang quá vô số lần, đã mất đi hẳn trước hết thời điểm loại kia cổ điển khí tức.

Có điều trước mắt thành này môn bên trên bốn chữ, nhưng là vẫn.

Nó, kéo dài không suy!!!

"Thật một toà Hỗn Loạn chi đô." Lập tức, Đằng Viêm cái kia cảm khái thanh âm vang lên, trước mắt thành phố này phồn hoa trình độ không thua kém một chút nào Từ Vân đế quốc Đế đô. Tuy rằng Đằng Viêm không biết trong thành là ra sao cảnh tượng, thế nhưng mặc dù là thành này môn ở ngoài phồn hoa cảnh tượng cũng không phải Từ Vân đế quốc Đế đô có thể so bì.

Người đến người đi, qua lại không dứt;

Từng con từng con đội ngũ ở này Hỗn Loạn chi đô ra ra vào vào, muôn hình muôn vẻ người đến người đi; Dày đặc dòng người không chút nào so với Từ Vân đế quốc Đế đô phải kém, thậm chí càng mạnh hơn như vậy mấy phần. Hơn nữa những người này toàn bộ đều là võ giả, kém cỏi nhất cũng đều là Thể cảnh một đoạn tồn tại, có thể tưởng tượng được Hỗn Loạn chi đô gốc gác là cỡ nào "Đáng sợ". Đương nhiên, cái này cũng là tất nhiên, dù sao ở như vậy một toà trong thành thị sinh hoạt, không có nhất định thực lực làm sao sinh tồn?

Xoạt...

Làm Đằng Viêm đoàn người đi tới cửa thành trong nháy mắt, hầu như hấp dẫn tất cả mọi người nhãn cầu.

Muôn người chú ý!!!

Tại sao?

Rất đơn giản, hoàn toàn là bởi vì Đảng Viên đảm người chuyển này đội ngũ thực sự là quá khổng lồ, cái kia nhân số ít nói cũng có gần nghìn người, như vậy một con đội ngũ tự nhiên dễ dàng nhất làm người khác chú ý, quá chói mắt. Đương nhiên, này còn không phải chủ yếu, chủ yếu vẫn là Sở Phi chờ trên thân thể người gánh cái kia một con tam vĩ Ngân Hồ thì thể.

Tam vĩ Ngân Hồ;

Ba chuyển vũ thú;

Giá trị không thể nghi ngờ!!!!

Nhưng mà, mấy cái thực lực nhỏ yếu thiếu niên gánh một con như vậy có giá trị không nhỏ ba chuyển vũ thú, phía sau bọn họ lại cùng nhiều người như vậy, dù là ai đều có thể nghĩ tới đây đến tột cùng là xảy ra chuyện gì. Không thể nghi ngờ, tất cả mọi người đó ở đánh này tam vĩ Ngân Hồ chủ ý.

Cho tới Sở Phi chờ người?

Trực tiếp bị người không nhìn, quá yếu.

Ba chuyển vũ thú a...

Ngắm lại cũng làm cho người kích động, một khi cướp đoạt tới, sau đó nắm vào thành đi bán ra, vậy tuyệt đối có thể thu được một bút không ít thù lao. Ba chuyển vũ thú đối với Ngưng Thần cảnh cường giả mà nói không tính là gì, thể nhưng đối với này quần thực lực vị trí thấp kẻ liều mạng mà nói nhưng là bọn họ không cách nào không nhìn. Vào giờ phút này, trước mắt những người vây xem này từng cái từng cái trong ánh mắt đó dâng lên một tia nóng rực tình cảm, đó là vô tận tham lam.

Tam vĩ Ngân Hồ giá trị thật là làm cho người ta tâm di chuyển, hơn nữa cái kia nắm giữ thực lực cũng quá yếu. Quan trọng nhất chính là ở này Hỗn Loạn chi đô sinh hoạt người đều không phải cái gì hời hợt hạng người, những người này không phải giặc cướp chính là sát thủ, hay hoặc là nói là lính đánh thuê.

Giết người, cướp đoạt?

Quá bình thường.

Trong nháy mắt, Sở Phi đoàn người thành chúng thi chi.

Thất phu vô tội mang ngọc mắc tội!!!

Nơi này là Hỗn Loạn chi đô, cướp đoạt giết người vốn là thừa thốt bình thường việc.

Xoạt xoạt xoạt...

Trong nháy mắt, cái kia cửa thành ở ngoài tuyệt đại đa số người đó xúm lại, che ở Sở Phi chờ người trước mặt. Nơi này vẫn là ngoài thành, bọn họ còn có cơ hội ra tay. Thế nhưng một khi để Sở Phi chờ người tiến vào thành, như vậy bọn họ coi như là thêm nhỏ dải tam vĩ Ngân Hồ này ba chuyển vũ thú cũng đã không có cơ hội.

Cướp;

Nhất định phải cướp;

Ở tại bọn hán còn không trước khi vào thành động thủ cướp.

Nhìn Sở Phi đoàn người, hoặc là nói là nhìn Sở Phi chờ người tam vĩ Ngân Hồ, tất cả mọi người trong lòng cái kia kiên định, tham lam thanh âm vang lên, bọn họ tựa hồ đã có chút không thể chờ đợi được nữa.

Ai cũng động lòng.

Chuyện này...

Cảm thụ hình ảnh trước mắt, Sở Phi chờ người bắt đầu lo lắng, bảy người chăm chú dựa vào nhau.

Nhưng mà...

Những này kẻ liều mạng cũng không phải ngu xuẩn, bọn họ rất nhanh liền ý thức được một vấn đề, một phi thường vấn đề nghiêm trọng. Cái kia từng đôi kinh ngạc ánh mắt hướng về Sở Phi chờ người phía sau nhìn tới, hướng về cái kia hơn một ngàn người nhìn tới. Rất rõ ràng những người này là một đường theo Sở Phi đám người đi tới nơi này, nhưng là... Bọn họ dĩ nhiên không hề động thủ.

Chuyện gì thế này?

Những này kẻ liều mạng trong lòng không khỏi một trận không rõ.

Lẽ nào những người kia lương tâm phát hiện?

Làm sao có khả năng.

Ở tuyệt đối tiền tài mê hoặc trước mặt, Hồn Loạn chi đồ người sẽ không động lòng?

Đánh chết bọn họ đồ không có ai tin tưởng.

Hơn nữa, nếu như những người kia đúng là lương tâm phát hiện, không chuẩn bị với trước mắt mấy người thiếu niên động thủ, vậy bọn họ tại sao lại sẽ cùng ở phía sau của bọn họ? Hơn nữa còn tụ tập nhiều người như vậy? Đây bản chính là chuẩn bị động thủ điếm báo, nhưng là bọn họ tại sao đợi được mấy tên thiếu niên đó sắp vào thành còn chưa động thủ?

Đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì?

Lẽ nào là mấy tên thiếu niên đó giấu giếm thực lực?

Hồn Loạn chi đồ ở ngoài, tràn ngập một tia quý dị bầu không khí, tất cả mọi người trong lòng đều hiếu kỳ không ngớt. Lại là muốn muốn động thủ, lại là không dám động thủ, trong lúc nhất thời rơi vào một loại cục diện giằng co. Mà vào lúc này, tầm mắt mọi người lại một lần rơi vào Sở Phi chờ người trên người, bắt đầu trên dưới đánh giá mấy người thiếu niên đến tốt cùng có chỗ nào khá là đặc thù.

Một đám Mạch cảnh thiếu niên;

Cao nhất cũng là một Mạch cảnh ngũ đoạn, vẫn là bị thương.

Hả?

Còn có một kẻ tàn phế.

Không nên a, như vậy một đám người tùy tiện một Mạch cảnh bảy, tám đoạn liền có thể đem bọn họ quét ngang, căn bản cũng không có bất kỳ nguy hiểm.

Chờ chút!!

Đột nhiên, tất cả mọi người lại nhận ra được một tia không đúng.

Xoạt xoạt xoạt...

Hầu như cũng trong lúc đó, tất cả mọi người đồ không có dấu hiệu nào đem tầm mắt rơi vào Đường Tam trên người.

Không nhìn thấu cảnh giới?

Tề...

Một giây sau, tất cả mọi người cũng không nhìn được hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt kia càng là nhìn chòng chọc vào Đường Tam. Một không nhìn thấu cảnh giới ông lão? Cái kia tu vi của hắn..... Đã không người nào dám suy nghĩ giống, có điều tất cả mọi người cũng rất cuộc tìm được nguyên nhân, tại sao cái kia hơn một ngàn người cùng đến Hồn Loạn chi đồ cửa đô vẫn không có động thủ.

Không phải là không muốn, mà là không dám.

Không nhìn thấu cảnh giới ông lão, hắn mạnh bao nhiêu?

Ai biết a!!!

Tam vĩ Ngân Hồ làm ba chuyện vũ thú, giá trị của hắn tuy rằng làm cho tất cả mọi người động lòng, thế nhưng còn chưa đủ để cho mình từ bỏ sinh mệnh. Nếu như chết rồi, cái kia cướp được này tam vĩ Ngân Hồ lại còn có ý nghĩa gì, hơn nữa, ở vậy không biết sâu cạn ông lão trước mặt, có thể hay không cướp được vẫn là một vấn đề.

Bầu không khí, trong nhảy mắt quý dị đến cực hạn.

"Ha ha," nhìn trước mắt một đám không biết làm sao kẻ liều mạng, Đằng Viêm nhàn nhạt nở nụ cười "Đi, chúng ta vào thành." Một giây sau, cái kia hí ngược âm thanh từ Đằng Viêm trong miệng vang lên. Những người trước mắt này đang suy nghĩ gì hắn biết rõ, tam vĩ Ngân Hồ tuy rằng để bọn họ động lòng, thế nhưng Đường Tam tồn tại lại để cho bọn họ kiêng kỵ.

Cộc cộc...

Không có chân chờ chút nào, Đẳng Viêm trực tiếp nhanh chân về phía trước, mà chặn ở cửa thành người thấy thế trực tiếp tránh ra nói.

Cản?

Lấy cái gì nát?

Muốn chết sao?

Sờ Phi mấy người thấy thế, cũng không có chân chờ chút nào, dồn dập đuổi tới Đẳng Viêm bước chân. Vừa nãy loại kia bầu không khí quả thực để bọn họ nghẹt thở, có điều vào lúc này bọn họ mới phát hiện, Đẳng Viêm bên người còn có một vị không biết mức độ khủng bố người hầu, bọn họ còn sợ gì?

Đoàn người ở Đẳng Viêm dẫn dắt đi từng bước một hướng về cửa thành bước vào.

Ba mét...

Hai mét...

Thời khắc này, đối với ở đây rất nhiều người mà nói quả thực chính là một loại dày vò, một loại dẫn vật a. Tam vĩ Ngân Hồ liền đặt tại trước mặt, vậy cũng là "Giá trị liên thành" tồn tại a, như vậy cũng tốt so với một miếng thịt đặt ở trước mặt người, muốn ăn nhưng lại không dám ăn, loại cảm giác đó thực sự là khiến người ta phát điên.

Dày vò a...

"Chờ đã..." Rốt cục, ở Đẳng Viêm chờ người khoảng cách cửa thành không đủ 1m50 thời điểm, ở phía sau bọn họ một sắc bén thanh âm vang lên, trong nháy mắt tất cả mọi người đổ bị âm thanh này hấp dẫn, cái kia tầm mắt cũng đều toàn bộ rơi vào cái kia mở miệng nhân thân trên.

Hả?

Đẳng Viêm bước chân cũng là một trận đình trệ.

Một giây sau, Đẳng Viêm không có tiếp tục hướng phía trước đi, mà là trực tiếp quay người sang, giống như những người khác hướng về thanh âm kia khởi nguồn phương hướng nhìn tới, trong tầm mắt một người đàn ông trung niên xuất hiện ở Đẳng Viêm trong tầm mắt, đối phương vẫn là một Ngưng Thần cảnh cường giả, chỉ có điều cấp độ không cao, chỉ là Ngưng Thần một đoạn mà thôi, có điều ở những người trước mắt này bên trong cũng đã tính được là là cao thủ số một số hai, hơn nữa này người đàn ông trung niên mang theo hán những người kia cũng theo Đẳng Viêm một nhóm một đường.

"Không nhìn được muốn muốn động thủ sao?" Nhìn đối phương, Đẳng Viêm trong lòng cười lạnh một tiếng.

Xoạt...

Vào lúc này, cái kia Ngưng Thần cảnh nam tử ánh mắt sắc bén cũng là nhìn Đẳng Viêm, chỉ có điều tựa hồ hán quyết định cái gì quyết tâm giống như vậy, trên một giây trên mặt còn mang theo một tia chân chờ cùng do dự về mặt, thế nhưng này một giây hán đã khôi phục một mặt kiên nghị. Lập tức, hán tay giương lên, phía sau hán hơn hai trăm người trong nháy mắt đem Đẳng Viêm chờ người đem vây lại.

Không nhìn được muốn muốn động thủ...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Đường Tam lập uy

Nhìn chu vi một màn, đẳng viêm trong lòng cười lạnh một tiếng.

"Có chuyện gì?"

Đẳng Viêm không có biểu hiện ra bất kỳ bất mãn, mà là nhìn trước mắt cái kia Ngưng Thần cảnh người đàn ông trung niên một mặt bình tĩnh hỏi, cái kia về mặt thông dong đến cực hạn. Có điều nhưng trong lòng là đã bay lên một tia sát ý, đối với trung niên nam tử này sát ý.

Trước những người này vẫn theo Đàng Viêm một nhóm, Đàng Viêm tự nhiên biết bọn họ phải làm gì. Nghĩ đến sau đó muốn ở Hồn Loạn chi đô sinh tồn, mới đến gây thù hằn quá nhiều rõ ràng không phải một chuyện tốt, vì lẽ đó bọn họ không động thủ Đàng Viêm cũng không sẽ động thủ.

Thế nhưng giờ khác này liền không giống nhau, nếu như những người trước mắt này muốn muốn động thủ, như vậy Đàng Viêm không ngại bắt bọn họ đến lập uy.

Ngưng Thần cảnh?

Ở Đường Tam trong mắt chính là giun dế bình thường tồn tại.

Giết hần như giết gà!!!

Chuyện gì?

Nhưng mà, tất cả mọi người tại chỗ nghe được Đàng Viêm sau khi đều là đột nhiên sững sờ, cái kia ánh mắt khó mà tin nổi cũng là rơi vào Đàng Viêm trên người.

Chuyện gì?

Người nói chuyện gì?

Thiếu niên này là ngớ ngẩn sao?

Vẫn là hần là gốc B?

Lẽ nào hần không thấy được nhân gia là muốn cướp người sao?

"Hả?" Nghe vậy, cái kia Ngưng Thần cảnh một đoạn người đàn ông trung niên nhìn đàng viêm cũng là sững sờ, khóe miệng càng là co quắp một trận. Chẳng lẽ mình biểu hiện còn chưa đủ rõ ràng? Có điều, hần cũng không có để ý nhiều như vậy, trước hần bởi vì kiêng kỵ Đường Tam vì lẽ đó vẫn đang do dự muốn không nên động thủ, thế nhưng hiện tại hần vừa nhiên đã hạ quyết tâm, như vậy hần thì sẽ không thu tay lại. Hơn nữa, dưới cái nhìn của hần Đường Tam không hần là vô địch. Chính mình vốn là Ngưng Thần cảnh cường giả, còn có hơn 200 tên thù hằn.

Hai quyền khó địch bốn tay;

Đương nhiên, còn có điểm trọng yếu nhất.

Trước, hần không biết Đàng Viêm đoàn người cũng là tới đây Hồn Loạn chi đô. Thế nhưng hiện tại đã nói rõ tất cả, rất rõ ràng những người này nguyên vốn là đến từ Hồn Loạn chi đô, thế nhưng hần ở Hồn Loạn chi đô bên trong căn bản cũng không có nghe nói qua Đường Tam nhân vật số một như vậy.

Thiên Nhân cảnh?

Hồn Loạn chi đô cái kia mấy cái Thiên Nhân cảnh cường giả hần đều biết.

Rõ ràng, Đường Tam không phải.

Không phải Thiên Nhân cảnh, cái kia thì càng thêm không cần sợ hãi.

Tam vĩ Ngân Hồ vậy cũng là đặc thù ba chuyển vũ thú, vô hạn tiếp cận bốn chuyển tồn tại, coi như là hần muốn đánh giết cũng không thể, không thể nghi ngờ này bút to lớn của cái đối với hần mà nói cũng là một loại không cách nào chống lại mê hoặc, vì lẽ đó, hần không nhận được ra tay rồi.

"Ha ha, tiểu huynh đệ chúng ta người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, đem người này tam vĩ Ngân Hồ lưu lại, ta thả người vào thành." Người đàn ông trung niên không chần chờ, cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên. Hần giờ phút này mang theo một tia nụ cười vẫn là khách khí, thế nhưng ai cũng có thể khẳng định, một khi hần chuẩn bị động thủ đoạt, như vậy hần tuyệt đối sẽ không khách khí.

"Chuyện này... Xem như là cướp đoạt sao?" Nghe vậy, Đàng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Cướp đoạt? Coi như thế đi." Người đàn ông trung niên sững sờ. Đồng thời đáy lòng của hần bay lên một loại phức tạp cảm giác, vậy thì là thiếu niên ở trước mắt từ đầu đến cuối đô không có toát ra một tia thần sắc sợ hãi, điều này làm cho hần đáy lòng phi thường bất an, lẽ nào đối phương thật sự có dựa dẫm? Vẫn là ông lão kia thật sự lợi hại như vậy?

"Ha ha." Đàng Viêm cười nhạt một tiếng.

"Cái kia nếu như bốn thiếu gia không đáp ứng đây?"

"Hả?" Người đàn ông trung niên sững sờ.

"Ha ha ha, tiểu tử, không đáp ứng? Không đáp ứng người cũng đừng muốn sống vào thành." Lập tức, còn không chờ người đàn ông trung niên mở miệng, hần đồng bọn bên trong liền có một người mở miệng đáp lại.

Người chung quanh cũng đều nhìn Đẳng Viêm biểu thị sâu sắc khâm phục, mặc kệ thực lực của hắn như thế nào, giờ khắc này đối mặt một vị Ngưng Thần cảnh cường giả vẫn có thể duy trì phần này thông dong, riêng là phần này khí phách cũng đủ để cho bất luận người nào kính nể. Sở Phi đoàn người nhưng là về mặt nghiêm túc, dù sao đối phương nhưng là Ngưng Thần cảnh cường giả a. Cái kia ánh mắt phức tạp rơi vào Đẳng Viêm trên người.

"Thật sao?" Nhưng mà, Đẳng Viêm cái kia âm trầm âm thanh đã lại vang lên.

"Thế giới này mãi mãi cũng là có nhiều như vậy ngông cuồng tự đại người." Một giây sau, Đẳng Viêm cái kia xem thường thanh âm vang lên.

"Đường lão!!!"

Đường lão?

Ông lão kia?

Tê...

Ở đây tất cả mọi người theo Đẳng Viêm cũng không nhận được hít vào một hơi, cái kia đề phòng ánh mắt cũng toàn bộ rơi vào Đường Tam trên người. Trước bọn họ không động thủ không cũng là bởi vì kiêng kỵ trước mắt cái này không nhìn thấu cảnh giới ông lão sao? Vào giờ phút này, nghe Đẳng Viêm ý tứ, ông lão này là chuẩn bị muốn ra tay rồi sao?

Hắn có phải là thật hay không rất mạnh?

Kính ngạc ánh mắt, phức tạp tâm tình.

Ầm ầm ầm!!!

Trái tim tất cả mọi người đô mãnh liệt nhảy lên;

Thời khắc này, liền ngay cả cái kia Ngưng Thần cảnh một đoạn người đàn ông trung niên cũng không ngoại lệ.

Dù sao, hắn trong lòng cũng không chắc chắn.

"Lão nô ơ." Đường Tam thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Giết!!!" Một chữ chi biến, tất cả đều là sát cơ, một chữ, đã đại biểu tất cả.

"Vâng." Đường Tam cái kia thanh âm bình tĩnh vang lên, phảng phất này ở trong mắt hắn là một chuyện bé nhỏ không đáng kể giống như vậy, chỉ là đối với Đẳng Viêm làm một tuân mệnh tư thế, sau đó cái kia tầm mắt trực tiếp rơi vào Ngưng Thần cảnh nam tử trên người. Sống lâu như vậy, Đường Tam tự nhiên biết Đẳng Viêm phải làm gì, nếu Đẳng Viêm muốn lập uy, hắn tự nhiên sẽ cực lực phối hợp, dù sao chuyện này đối với sau đó Đẳng Viêm ở Hỗn Loạn chi đô phát triển cực kỳ có lợi.

Oanh...

Đẳng Viêm, Đường Tam phản ứng, đề ở đây tất cả mọi người đô đột nhiên sững sờ.

Muốn động thủ?

Một giây sau, ở đây tất cả mọi người đô không có chần chờ chút nào, dồn dập tán ra, lưu lại một mảnh khu vực chân không, cái kia vị trí trung tâm chỉ còn dư lại Đẳng Viêm đám người và Ngưng Thần cảnh người đàn ông trung niên một nhóm. Dù sao đại chiến sắp tới, ai cũng không muốn đề cho mình đã bị lan đến. Mười mấy mét ở ngoài, tất cả mọi người cái kia ánh mắt mong đợi toàn bộ đổ rơi vào Đường Tam trên người.

Ông lão này đến tột cùng mạnh bao nhiêu?

"Giết!!!" Ngưng Thần cảnh người đàn ông trung niên cũng không chần chờ nữa, sự tình đến một bước này đã không có lùi bước chỗ trống, nếu đối phương chuẩn bị phản kháng vậy hắn chỉ có thể lạnh lùng hạ sát thủ. Lập tức ra lệnh một tiếng, mệnh lệnh thủ hạ của hắn động thủ.

Đến miệng một bên thịt há có thể buông tha?

Oanh...

Nhưng là, hắn người vẫn không có động thủ, một luồng cuồng bạo khí thế liền từ Đường Tam thân trong nháy mắt bộc phát ra.

Cái kia khí thế kinh khủng như một con rít gào mãnh thú giống như vậy, trong nháy mắt lấy Đường Tam làm trung tâm hướng về chu vi chung quanh bao phủ, dường như muốn đem toàn bộ thiên địa đô đập vỡ tan. Cái kia khí thế kinh khủng trong phút chốc liền bao phủ tất cả mọi người, để trái tim tất cả mọi người đột nhiên chìm xuống, sắc mặt kia càng là hiện lên vẻ kinh sợ.

Không gian động lại!!!

Đường Tam tuy rằng hiện tại chỉ còn dư lại Ngưng Thần tám đoạn tu vi.

Thế nhưng..

Tu vi chỉ là tương ứng đại biểu sức chiến đấu.

Đường Tam từng là xa vượt xa Thiên Nhân cảnh tồn tại, tu vi của hắn giảm xuống, thế nhưng cảnh giới của hắn vẫn còn, loại kia cũng sớm đã động lại mà thành kẻ bề trên khí thể cũng vẫn còn, cái kia vượt qua Thiên Nhân cảnh khí thể giờ khắc này toàn lực bạo phát đó là cỡ nào nhân vật khủng bố?

Đường Tam, tuyệt đối là Đẳng Viêm trang * lợi khí.

Oanh...

Đường Tam khí thể toàn lực bạo phát!!!

Ầm ầm ầm!!

Ở đây một ít tu vi yếu ớt người trực tiếp đặt mộng ngồi trên mặt đất, trong ánh mắt càng là tràn đầy hoảng sợ.

Khí thể kia, quá mạnh mẽ.

Khí thể kia, trước nay chưa từng có khủng bố.

Này vẫn là người sao?

Giờ khắc này, đối với Đường Tam tất cả mọi người tại chỗ duy nhất cảm giác chính là khủng bố, siêu cấp khủng bố, ông lão này tuyệt đối không thể trêu chọc, hắn thậm chí đã là vượt qua Thiên Nhân cảnh tồn tại. Dù sao, Thiên Nhân cảnh tuy rằng rất ít, thế nhưng cũng không phải là không có. Hơn nữa ở đây rất nhiều người đô tiếp xúc qua Thiên Nhân cảnh.

Thiên Nhân cảnh khí thể có như thế khủng bố sao?

Đáp án là phủ định.

Oanh...

Làm Đường Tam quanh thân khí thể trong nháy mắt khủng bố bạo phát thời điểm, cái kia Ngưng Thần cảnh người đàn ông trung niên tâm đột nhiên run lên, sắc mặt đã sớm hoàn toàn trắng bệch, ánh mắt của hắn bên trong càng thêm là trước nay chưa từng có hoảng sợ. Luồng khí thể kia, để hắn phát ra từ linh hồn run rẩy cùng hoảng sợ. Giờ khắc này, hắn cũng rốt cuộc biết chính mình lần này chân chính đá vào tấm sắt.

"Trước... Tiền bối..." Hai chân run rẩy, run rẩy âm thanh vang lên theo.

Hắn muốn xin tha!!

Đáng tiếc...

Đường Tam là không thể liên như vậy bỏ qua, vừa nhưng đã muốn ra tay rồi, như vậy thì sẽ không ngừng tay. Hơn nữa cái này cũng là hắn lập uy tốt nhất thời kì, Đẳng Viêm lập uy tốt nhất thời kì. Sau đó còn muốn ở này Hỗn Loạn chi đô sinh tồn, hiện đang làm ra động tĩnh lớn như vậy, đương nhiên phải tiến hành tới cùng.

Hiệu quả càng lớn càng tốt;

Chế tạo động tĩnh càng lớn càng tốt;

Không thể làm cho tất cả mọi người sợ sệt, cũng phải làm cho tất cả mọi người kiêng kỵ.

Oanh...

Một giây sau, tất cả mọi người đô thấy rõ ràng Đường Tam hướng về Ngưng Thần cảnh nam tử bên giết mà đi, đồng thời tất cả mọi người đều có thể thấy rõ ràng Đường Tam quanh thân tựa hồ hiện lên một con hung mãnh con cọp, cái kia Cự Hồ hung mãnh rít gào, mỗi người bên tai càng là truyền đến cái kia Chấn Thiên tiếng hô gầm.

Võ kỹ!!

Vẫn có thể ngưng tụ vũ ý võ kỹ!!

Này chỉ ít cũng là Huyền giai thượng phẩm võ kỹ a!!!

Trong lòng của tất cả mọi người chấn động không ngớt, liền ngay cả Đẳng Viêm cũng là bị Đường Tam cử động khiếp sợ đến, Huyền giai võ kỹ a, chuyện này quả thật chính là thể tục nơi chí bảo. Đồng thời Đẳng Viêm trong lòng cũng rõ ràng, Đường Tam giờ khắc này đã sử dụng tới trước mắt hắn toàn lực, thể nhưng Đẳng Viêm rõ ràng, những người khác không rõ ràng a.

Đường Tam biểu hiện ra đã rất xa vượt qua tất cả mọi người nhận thức.

Thậm chí..

Khắp nơi tràn trong lòng của tất cả mọi người, đó là vượt qua Thiên Nhân cảnh tồn tại.

Hống!!!

Một giây sau, cái kia hồ hình bóng mờ theo Đường Tam cùng hướng về cái kia Ngưng Thần cảnh người đàn ông trung niên bồn giết mà đi. Cái kia khí thể kinh khủng cũng sớm đã sợ hãi đến cái kia Ngưng Thần cảnh nam tử không biết làm sao, giờ khắc này Đường Tam công kích được đến hắn thậm chí cũng đã quên phản kháng.

Không gian Băng Khiết;

Hống!!!

Công kích được đến, Hồ gào hạ xuống.

Phốc!!!

Ngưng Thần cảnh người đàn ông trung niên thân thể trực tiếp bị xuyên thủng, một vệt tinh hồng chất lỏng từ phía sau lưng hắn xì ra.

Ầm!!!

Một giây sau, người đàn ông trung niên thân thể trực tiếp nổ nổ hoa, huyết nhục tung toé.

Chết rồi?

Ngưng Thần cảnh cao thủ bị thuận sát?

Vẫn là hài cốt không còn?

Khủng bố;

Quá khủng bố;

Trước nay chưa từng có cảm giác sợ hãi bao phủ tất cả mọi người tại chỗ.

Ông lão này quá khủng bố.

Nhìn Đường Tam, tất cả mọi người trong lòng chỉ còn dư lại sâu sắc chấn động cùng hoảng sợ, liền ngay cả cái kia linh hồn đỏ ở run rẩy!!!!

Một vệt máu máu tùy ý di động.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Lại cướp?

Thuấn sát!!!

Ngưng Thần cảnh cường giả lại bị thuận sát?

Tê...

Tất cả mọi người tại chỗ cũng không nhận được hít vào một ngụm khí lạnh, cái kia từng cái từng cái nhìn Đường Tam ánh mắt tràn đầy hoảng sợ. Vào giờ phút này, bọn họ thậm chí có thể cảm nhận được trong không khí cái kia một vệt dày đặc mùi máu tanh.

Một đòn;

Vền vền một đòn liền đem một vị Ngưng Thần cảnh cường giả oanh hài cốt không còn.

Này vẫn là người sao?

Nhân gia tuy rằng chỉ là Ngưng Thần một đoạn, thế nhưng tốt lắm ngạt cũng là Ngưng Thần cảnh cường giả a.

Ngưng Thần cảnh cao thủ lúc nào như thế không đỡ nổi một đòn?

Rất nhanh, tất cả mọi người đô ý thức được một vấn đề. Vậy thì có phải là Ngưng Thần cảnh quá yếu, mà là đối thủ quá mạnh mẽ. Ý thức được vấn đề này, tất cả mọi người bước chân cũng đều dồn dập lùi về sau, cái kia một từng cái từng cái ánh mắt trước nay chưa từng có hoảng sợ, thân thể đô đang không ngừng run cầm cập cùng run rẩy.

Quá khủng bố.

Ông lão này quá khủng bố.

Thuấn sát Ngưng Thần cảnh;

Giờ khắc này, không còn có người đánh đàng viên đoàn người chủ ý.

Cướp đoạt?

Cái kia không thể nghi ngờ chính là muốn chết.

Đồng thời, tất cả mọi người tại chỗ từng cái từng cái trong lòng cũng ở trong tối tăm vui mừng, cũng còn tốt chính mình trước không hề động thủ, bằng không... Cái kia Ngưng Thần cảnh nam tử kết cục giờ khắc này chính là vận mệnh của mình. Ngưng Thần cảnh đô bị thuấn sát, bọn họ cũng không nhận ra mình có thể chịu đựng được Đường Tam giết chết, thậm chí ngay cả một chiêu cũng không được.

Hết thấy đều bởi vì ông lão kia quá khủng bố!!!

Hồ...

Nhưng mà, vào lúc này Đường Tam một đòn thuấn sát Ngưng Thần cảnh nam tử sau khi cũng đã trở lại Đẳng Viên bên người, vẫn lẳng lặng đứng thẳng, thậm chí ngay cả không hề liếc mắt nhìn những người khác một chút, nhẹ như mây gió, tựa hồ thuấn sát một Ngưng Thần cảnh cường giả đối với hắn mà nói vốn là một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Ngưng Thần cảnh?

Giun dế mà thôi!!!

Cho tới cái kia Ngưng Thần cảnh thủ hạ?

Đường Tam không để ý đến.

Xem thường!!

Đúng, khắp nơi tràn trong mắt tất cả mọi người, Đường Tam sở dĩ không đúng những người kia động thủ vốn là bởi vì xem thường.

Xem thường giết bọn họ!!!

Cao thủ, cũng có cao thủ gạo khô!!!

Đường Tam không nhúc nhích những người kia, không chỉ không có khiến người ta nghi vấn thực lực của hắn, trái lại khiến người ta càng thêm tin chắc Đường Tam khủng bố.

Nhưng mà...

Đẳng Viên cũng không phải như vậy.

Đẳng Viên ra lệnh rất đơn giản, vậy thì là giết. Tin tưởng Đường Tam cũng tuyệt đối rõ ràng ý của hắn, vậy thì là sát quang những người này, ở đây lập uy. Thế nhưng Đường Tam dĩ nhiên không có làm như thế? Điều này làm cho Đẳng Viên trong lòng hiếu kỳ vô cùng, cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào Đường Tam trên người.

Xem thường giết người?

Chuyện này căn bản là không thể.

Có điều, rất nhanh Đường Tam liền ở Đằng Viêm bên tai nói nhỏ vài câu, Đằng Viêm thân thể không khỏi sùng sục, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đường Tam trên người, hai con ngươi nơi sâu xa càng là né qua một tia hết sạch. Lập tức, Đằng Viêm cũng không có tiếp tục để ý tới tất cả những thứ này, mà là đem cái kia lạnh lẽo tâm mắt rơi vào trước mắt cái kia Ngưng Thần cảnh hơn 200 tên thủ hạ trên người.

Tề...

Cảm thụ Đằng Viêm cái kia ánh mắt lạnh như băng, cái kia Ngưng Thần cảnh cường giả hơn 200 tên thủ hạ không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Hoảng sợ, trước nay chưa từng có hoảng sợ.

Ầm ầm ầm!!!

Trong đó phần lớn người càng là không chịu nổi cái kia một phần Đường Tam mang đến hoảng sợ, từng cái từng cái đặt mộng liền trực tiếp ngã vào ở trên mặt đất. Đồng thời cái kia trong ánh mắt cũng tràn ngập hoảng sợ, thân thể của bọn họ đang run rẩy, linh hồn của bọn họ đều ở run rẩy.

Cướp đoạt?

Lão đại của bọn họ đều bị người thuần sát, bọn họ còn lấy cái gì đi cướp đoạt nhân gia?

Thời khắc này, bọn họ mới ý thức tới chính mình một nhóm lần này gặp phải "Con mồi" Là khủng bố cỡ nào, bên mình cùng đối phương so với vậy căn bản liền không cùng đẳng cấp. Thiết bản, đây mới thực là thiết bản, cướp đoạt nhân gia? Chuyện này quả là chính là chuyện cười. Hồi tưởng trước đối với bọn họ xem thường, nhóm người này giờ khắc này mới chính thức ý thức được, chân chính ngốc B chính là chính bọn hắn.

Làm sao bây giờ?

Những người này từng cái từng cái trong lòng sợ sệt đến cực hạn.

"Như thế nào, hiện tại còn chuẩn bị cướp đoạt thiếu gia ta sao?" Vào lúc này, Đằng Viêm cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia hí ngược, khinh bỉ nụ cười. Thanh âm kia cũng là phi thường bình tĩnh, thế nhưng nghe vào này hơn 200 tên giặc cướp trong tai liền như ác ma kêu khóc giống như vậy, chuyện này quả là chính là tử vong triệu hoán.

Linh hồn run rẩy...

Cướp đoạt?

Còn ai dám cướp người a.

Xin tha.

Đúng, chỉ có xin tha.

Ầm ầm ầm!!!

Lúc này, cái kia hơn 200 tên giặc cướp đều không ngoại lệ, toàn bộ quỳ rạp xuống Đằng Viêm trước mặt.

Xin tha.

Vào giờ phút này, bọn họ nghĩ đến biện pháp duy nhất chính là xin tha. Còn liều mạng một lần? Bọn họ liền không chút suy nghĩ, càng là không dám nghĩ tới. Ngưng Thần cảnh lão đại đều bị thuần sát, liền bọn họ những người này còn muốn phản kháng? Chuyện này quả là chính là trúng gà và tăng đá, muốn chết.

"Đại nhân, tiểu nhân môn có mắt mà không thấy núi thái sơn, van cầu người thả chúng ta một con chó mệnh đi. Lần này đều là lão đại của chúng ta tên khốn kia chú ý, theo chúng ta không có quan hệ, chúng ta... Chúng ta cho ngài dập đầu." Thanh âm run rẩy từ một Huyết cảnh võ giả trong miệng vang lên.

Ầm ầm ầm!!!

Hơn 200 tên giặc cướp, ở cái kia Huyết cảnh võ giả dẫn dắt đi, từng cái từng cái ngã quỳ trên mặt đất, đầu mãnh liệt va chạm này mặt đất, mặc dù là đánh vỡ đầu cũng không dừng lại chút nào.

Cùng tính mạng so với, điểm ấy thương lại tính là cái gì đây?

Hơn hai trăm người quay về một người thiếu niên dập đầu xin tha?

Tình cảnh này, nếu như là ở bình thường tự nhiên sẽ bị không để ý tới người cười nhạo. Thế nhưng vào giờ phút này, trước mắt tụ tập mấy ngàn người nhưng là không có một người cười nhạo này hơn 200 tên giặc cướp, trái lại ở đây mỗi người trên mặt đều mang theo vẻ ngưng trọng. Nhân gia bên người có như vậy một khung cảnh ông lão, lúc này nếu như là đối làm bọn họ cũng tất nhiên làm như thế.

Cường giả vì tôn thể giới chính là như vậy.

"A..." Nhìn hình ảnh trước mắt, Đẳng Viêm một tiếng cười gần vang lên, khắp khuôn mặt là xem thường. Những người trước mắt này cùng Sở Phi bảy huynh đệ so sánh, quả thực chính là hai cái cấp độ người. Sở Phi đoàn người mặc dù là đang đối mặt sinh thời điểm chết cũng vẫn đoàn kết, chỉ từ không khí.

Thế nhưng những người này đây?

Nhìn phản ứng của đối phương Đẳng Viêm tràn đầy chán ghét.

"Lấy ra các ngươi hết thầy tiền, sau đó rút đi." Một giây sau, Đẳng Viêm cái kia cuồng bạo thanh âm vang lên.

Lấy ra hết thầy tiền?

Nhưng mà rút đi?

Tất cả mọi người tại chỗ đều không khỏi sửng sốt, bao quát cái kia hơn 200 tên giặc cướp, tất cả mọi người cái kia ánh mắt khó mà tin nổi đều rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Cướp đoạt?

Không sai, chính là cướp đoạt.

Trên một giây vẫn là hơn 200 tên giặc cướp cướp đoạt Đẳng Viêm chín người, thế nhưng này một giây nhân gia nhưng là ngược lại cướp đoạt cái kia hơn 200 tên giặc cướp.

Trào phúng,

To lớn trào phúng!!

Thế nhưng nghĩ đến Đường Tam cái kia thực lực khủng bố, tất cả mọi người cũng đều thoải mái.

"Vâng, là, là, đa tạ Đại nhân, đa tạ Đại nhân." Đối mặt Đẳng Viêm cướp đoạt, cái kia một nhóm giặc cướp không có biểu thị bất kỳ bất mãn, ngược lại mỗi một người đều âm thầm vui mừng, thậm chí còn không quên cảm tạ Đẳng Viêm, Đẳng Viêm âm thanh giờ khắc này ở tại bọn hắn bên tai chuyện này quả là còn như tiếng trời.

Tiền tài ngoài thân vật, so với sinh mệnh không đáng nhắc tới.

Rất nhanh, hơn 200 tên giặc cướp đều lấy ra trên người tài vật, đặt ở Đẳng Viêm trước mặt trên mặt đất. Không thể không nói này một nhóm giặc cướp so với Thiết Nam một nhóm người muốn giàu có nhiều hơn nhiều, lúc này đặt ở Đẳng Viêm trước mặt kim tệ đầy đủ hai, ba trăm viên, đây tuyệt đối là một bút không nhỏ của cải. Nhưng mà mặc dù là lấy ra trên người toàn bộ tài vật, nhóm cường đạo này cũng không có đi một lần mò, mà là cái kia sợ hãi ánh mắt vẫn nhìn Đẳng Viêm, càng là mang theo một tia khát vọng.

Không có cách nào.

Đẳng Viêm không mở miệng bọn họ căn bản là không dám đi.

"Rút!!!"

Một giây sau, Đẳng Viêm gầm lên một tiếng vang lên.

"Vâng, là, là, Tạ đại nhân..." Nghe vậy, nhóm cường đạo này cái kia cảm kích thanh âm vang lên, lúc này từng cái từng cái không dám có chút dừng lại, lúc này liền trực tiếp đi tứ tán, tốc độ kia.... Khiến người ta không thể không đi nghỉ vấn bọn họ trước có phải là giấu giếm thực lực.

"Chà chà, trước đây không lâu mới vừa có người đưa một khoản tiền cho thiếu gia, hiện tại lại có người cho thiếu gia đưa tiền đến rồi. Này Hỗn Loạn chi đô cũng thật là địa phương tốt a, tiếp tục như vậy không bao lâu nữa thiếu gia ta liền muốn phát tài." Không nhìn cái kia hốt hoảng chạy trốn hơn 200 tên giặc cướp, Đẳng Viêm cái kia hí ngược thanh âm vang lên, đồng thời bắt đầu thu thập trên đất hai, ba trăm viên kim tệ.

Nói "Vô tâm", người nghe nhưng là có ý định.

Trước đây không lâu?

Ở đây tất cả mọi người nghe xong Đẳng Viêm sau khi trong lòng đột nhiên run lên.

Trước cũng có người bị cướp quá?

Không.

Phải nói là có người muốn cướp đoạt thiếu niên này, cuối cùng lại bị thiếu niên này phản đoạt.

Đúng, chính là như vậy.

Vừa nghĩ, ở đây tất cả mọi người trong lòng không khỏi cả kinh, đối với Đẳng Viêm hoảng sợ càng là tăng lên trên đến một loại cường không có trình độ. Đồng thời, người ở chỗ này đều không ngoại lệ toàn bộ nhớ rồi Đẳng Viêm hình dạng, tại sao? Rất đơn giản, bọn họ nhất định phải nhớ kỹ Đẳng Viêm, sau đó tuyệt đối không thể cướp đoạt thiếu niên này, bằng không tuyệt đối sẽ bị người ta phản cướp. Không chỉ có chính bọn họ muốn rõ ràng, hơn nữa bọn họ còn muốn nói cho bọn họ biết bằng hữu, huynh đệ, người thân, tuyệt đối không thể đánh thiếu niên này chủ ý.

Nhưng mà, cái này cũng là Đẳng Viêm mong muốn.

"Chà chà, 237 đồng tiền vàng, không sai, không sai." Vào lúc này, Đẳng Viêm đã thu thập xong cái kia hơn 200 tên giặc cướp hết thảy của cải, một mặt thỏa mãn nói rằng. Dứt lời, Đẳng Viêm cái kia nóng rực ánh mắt trong nháy mắt nhìn quét ở đây những người khác.

"Như thế nào, còn có ai hay không muốn cướp đoạt thiếu gia?" Thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"..." Nghe vậy, tất cả mọi người không khỏi khóe miệng co quắp một trận.

Cướp người?

Cướp người muội a, chúng ta lại không phải ngốc B.

"Không ai đoạt? Không ai cướp đoạt thiếu gia ta có thể muốn vào thành nha?" Đẳng Viêm cái kia thanh âm nhàn nhạt lại vang lên.

"Ai... Xem ra thật không ai đoạt, cái kia thiếu gia ta chỉ có thể vào thành." Nhìn trước mắt đám người kia cái kia kiên kỵ ánh mắt, Đẳng Viêm bắt đầu đi lắc lắc đầu, một tiếng thờ dài phảng phất đáy lòng vô hạn thất lạc. Một giây sau Đẳng Viêm không tiếp tục để ý những người trước mắt này, mà là trước tiên hướng về Hỗn Loạn chi đô trong thành đi đến, Đường Tam vẫn lặng lẽ theo Đẳng Viêm.

Sở Phi chờ người giờ khắc này đã chấn kinh khó có thể dùng lời diễn tả được.

Đường Tam thực lực đã sâu sắc vượt qua bọn họ nhận thức, nguyên bản bọn họ liền biết Đường Tam là cao thủ rất lợi hại, thế nhưng giờ khắc này bọn họ mới phát hiện bọn họ vẫn là đánh giá thấp Đường Tam khủng bố. Có điều, vào lúc này thấy Đẳng Viêm vào thành, bọn họ cũng đều không chần chờ, dồn dập đi theo.

"..." Nhìn Đẳng Viêm cái kia đi xa bóng lưng, ở đây mấy ngàn người từng cái từng cái khóe miệng điên cuồng co giật.

"Ai... Xem ra thật không ai đoạt, cái kia thiếu gia ta chỉ có thể vào thành." Đồng thời, Đẳng Viêm cái kia câu nói sau cùng càng là vang vọng ở tất cả mọi người trong đầu. Bọn họ có thể cảm nhận được Đẳng Viêm lời kia bên trong sự bất đắc dĩ, thất lạc. Thế nhưng tại sao thất lạc? Thì tại sao bất đắc dĩ? Không cũng là bởi vì không có ai cướp đoạt hắn à.

Kẻ điên!!

Thiếu niên này tuyệt đối là người điên.

Thời đại này, dĩ nhiên nghĩ người khác tới cướp đoạt chính mình.

Này không phải kẻ điên là cái gì?

Có điều, nghĩ đến Đường Tam thực lực tất cả mọi người cũng đều thoải mái.

Ai cướp ai a?

Thiếu niên này hi vọng có người cướp đoạt hắn không cũng là bởi vì hắn muốn phản cướp người khác sao?

Đồng thời, tất cả mọi người cũng đều nhìn ra một điểm, vậy thì là chỉ cần không phải có người chủ động trêu chọc thiếu niên kia, thiếu niên kia cũng là tuyệt đối sẽ không đến trêu chọc người khác. Điểm này, cũng là làm cho tất cả mọi người một trận vui mừng, bằng không lấy ông lão kia thực lực khủng bố, thiếu niên này nếu như chủ động cướp đoạt người khác, cái kia lại có ai có thể phản kháng?

Hồ...

Nhìn thấy Đẳng Viêm chờ người thân hình rốt cục tiến vào Hỗn Loạn chi đô, rốt cục biến mất ở tầm mắt mọi người bên trong, tất cả mọi người không nhịn được thờ dài một cái.

Đường Tam mang đến hoảng sợ cũng chậm chậm tiêu tan.

Thế nhưng...

Hỗn Loạn chi đô cửa thành ở ngoài trên đất cái kia một mảnh tình hồng dấu ấn nhưng là vĩnh viễn lưu lại, điều này cũng ở tất cả mọi người đáy lòng lưu lại ấn tượng sâu sắc. Vậy cũng là Ngưng Thần cảnh cao thù vết máu a, bọn họ cũng đều nhớ rõ Đường Tam thuần sát Ngưng Thần cảnh cao thù một màn, càng là một đòn đem đối phương đánh giết hải cốt không còn.

Đường Tam khủng bố, bị những người này sâu sắc khắc ở trong ký ức.

Đằng Viêm khủng bố, cũng bị những người này sâu sắc chạm trở ở đầu óc bên trong.

Đây là không cách nào bị người quên mất một ngày.

Cái kia một già một trẻ...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Đường Tam thổ huyết!!

Hỗn Loạn chi đô.

Toàn bộ Hỗn Loạn chi đô bị chia làm năm cái khu vực, đông, nam, tây, bắc bốn cái nội thành cùng với trung gian khu vực trung tâm.

Đông thành Vương gia, Nam Thành Hiên Viên gia, tây thành con lóc đoàn lính đánh thuê.

Vương gia cùng Hiên Viên gia từng chỉ là hai cái loại nhỏ gia tộc, những năm này chiếm giữ ở Hỗn Loạn chi đô cũng được tuyệt đối phát triển cùng lớn mạnh, ngoại trừ gia tộc thành viên trọng yếu ở ngoài, Hỗn Loạn chi đô vô số vô gia cũng gia nhập vào này hai trong đại gia tộc, để vương, Hiên Viên hai nhà trở thành Hỗn Loạn chi đô tam đại bá chủ thứ hai, phân biệt khống chế đông thành cùng Nam Thành.

Tây thành nhưng là Hỗn Loạn chi đô đệ nhất đoàn lính đánh thuê con lóc đoàn lính đánh thuê địa bàn, ở đây hết thảy tất cả đô quy con lóc đoàn lính đánh thuê chưởng quản.

Vương gia, Hiên Viên gia, Cụ Phong Đoàn, được xưng Hỗn Loạn chi đô tam đại bá chủ.

Ba thế lực lớn chiếm giữ ở Hỗn Loạn chi đô trong thành, những năm gần đây ba thế lực lớn không ai phục ai, ai lại không làm gì được ai, đồng thời ba gia cũng đều lẫn nhau kiềm chế lẫn nhau, hạn chế, làm cho cả Hỗn Loạn chi đô hiện ra thế ba chân vạc cục diện.

Hỗn Loạn chi đô khu vực trung tâm.

Nơi này là toàn bộ Hỗn Loạn chi đô vị trí trung tâm, cũng là toàn bộ Hỗn Loạn chi đô phồn hoa nhất khu vực, đồng thời cũng là phủ thành chủ vị trí. Có điều những năm gần đây chức thành chủ đô bị ba thế lực lớn nắm trong lòng bàn tay, vì lẽ đó phủ thành chủ cũng vèn vèn chỉ là một trang trí mà thôi.

Cho tới thành Bắc...

Thành Bắc, là toàn bộ Hỗn Loạn chi đô hỗn loạn nhất, thế lực phức tạp nhất khu vực. Nơi này đóng quân vô số du tán thế lực, lính đánh thuê, sát thủ, giặc cướp... Mỗi cái lĩnh vực người đều có. Đương nhiên, này thành Bắc cũng Bất Quy bất kỳ bên nào thế lực khống chế, nhưng cũng là toàn bộ Hỗn Loạn chi đô tối cần cỗi địa phương, thậm chí ở ba thế lực lớn trong mắt này thành Bắc chính là xóm nghèo.

Bắc trong thành không có cửa hàng, chỉ có nơi ở.

Những nơi này ở toàn bộ đều là những du tán thế lực chỗ ở, đương nhiên muốn ở chỗ này ở lại mỗi tháng đều cần hướng về phủ thành chủ giao nộp một bút phí dụng, không giao không được. Thành Bắc tất cả mọi người ở ba thế lực lớn trong mắt chính là bản dân, tiện dân, càng bị bóc lột đối tượng.

Đương nhiên, sinh hoạt người ở chỗ này cũng có thể thoát khỏi cái này vận mệnh.

Hoặc là dùng tiền, hoặc là dùng thực lực.

Có đầy đủ tiền tài là có thể ở đông thành, Nam Thành, tây thành, vùng đất trung tâm địa phương thuê lại một khu nhà cửa hàng hoặc là nơi ở, đương nhiên cái kia tiền thuê cũng là quý đáng sợ, người bình thường căn bản thì sẽ không thể chịu đựng. Có điều chỉ cần có thể sinh sống ở những chỗ này liền có thể thoát khỏi bản dân thân phận. Mà vùng đất trung tâm tiền thuê vẫn Quy thành chủ phủ hết thảy, cái này cũng là tất cả mọi người điên cuồng tranh đoạt chức thành chủ nguyên nhân lớn nhất, phải biết vùng đất trung tâm làm toàn bộ Hỗn Loạn chi đô phồn hoa nhất địa phương, nơi này cửa hàng càng là nhiều không kể xiết, mỗi tháng chỉ là tiền thuê chính là một bút làm cho tất cả mọi người đô động lòng của cái.

Lợi ích bên trên;

Mặt khác một loại thoát khỏi bản dân thân phận phương thức chính là thực lực.

Cường giả vì tôn;

Chỉ cần nắm giữ đủ thực lực liền có thể lựa chọn gia nhập ba gia tộc lớn, chỉ muốn trở thành ba gia tộc lớn thành viên như vậy liền có thể ở đông thành, tây thành hoặc là thành Bắc thu được một chỗ nơi ở, hơn nữa không cần thanh toán bất kỳ tiền thuê, này có thể nói là toàn bộ Hỗn Loạn chi đô rất nhiều bản dân tha thiết ước mơ.

Đương nhiên, muốn muốn gia nhập ba thế lực lớn cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Thực lực vĩnh viễn là đệ nhất cân nhắc nhân tố.

Mạch cảnh ngũ đoạn là gia nhập ba thế lực lớn thấp nhất điều kiện, chỉ có thực lực đạt đến Mạch cảnh ngũ đoạn nhân tài có tư cách gia nhập ba thế lực lớn, đương nhiên thực lực như vậy mặc dù là gia nhập ba thế lực lớn cũng không chiếm được trọng dụng, chỉ là bia đỡ đạn bình thường tồn tại.

Ngưng Thần cảnh cường giả đem sẽ phải chịu ba thế lực lớn trọng dụng, hơn nữa đãi ngộ cũng sẽ khác nhau, đối lập khá là phong phú.

Cho tới Ngưng Thần ngũ đoạn trở lên tồn tại, như vậy tuyệt đối là ba thế lực lớn tranh đoạt đối tượng, ba thế lực lớn sẽ tung phong phú điều kiện mời cường giả như vậy gia nhập bọn họ, thậm chí để bọn họ trở thành khách quý.

Dù sao, Ngưng Thần ngũ đoạn trở lên cường giả ở thế tục vốn là không nhiều.

Cho tới Thiên Nhân cảnh?

Cường giả như vậy nếu như muốn gia nhập ba thế lực lớn, vậy tuyệt đối có thể trở thành ba thế lực lớn trường lão cấp bậc tồn tại. Một khi gia nhập bất kỳ bên nào, ở này phe thế lực bên trong cũng đem nắm giữ tuyệt đối quyền lên tiếng, dù sao Thiên Nhân cảnh cường giả nhưng là thế tục đỉnh cao. Đương nhiên người như vậy không nhiều, thậm chí có thể nói không có.

Thiên Nhân cảnh ngũ đoạn trở lên cường giả?

Cường giả như vậy coi như là có cũng tuyệt đối không thể gia nhập bất kỳ bên nào thế lực, thậm chí có thể cướp giật chức thành chủ, trở thành Hỗn Loạn chi đô chúa tể một phương. Đương nhiên này cũng không có nghĩa là ba thế lực lớn bên trong không có Thiên Nhân cảnh ngũ đoạn trở lên cường giả, nếu như không có? Hỗn Loạn chi đô làm sao ở tam đại đế quốc cùng ba đại tông môn trước mặt sinh tồn?

Người có chí riêng.

Ở Hỗn Loạn chi đô bên trong tuy rằng gia nhập ba gia tộc lớn có thể thoát khỏi bản dân thân phận, chí ít không cần vì là ăn, mặc, ở, đi lại phát sầu, thế nhưng cũng không phải tất cả mọi người đô đồng ý gia nhập ba thế lực lớn, dù sao gia nhập ba thế lực lớn sau khi liền đại diện cho mất đi tự do. Tuyệt đại đa số người vẫn là đồng ý thành lập thế lực của chính mình, mặc dù là sinh sống ở thành Bắc cũng không ngoại lệ. Liền giống với trước Đăng Viêm ở cửa thành gặp phải vị kia Ngưng Thần ngũ đoạn võ giả, hẳn sẽ không có gia nhập ba thế lực lớn, mà là thành lập thế lực của chính mình, đồng thời ở đồng thành nắm giữ chính mình nhà ở cùng cư trú nơi.

Thành Bắc.

Một chỗ hẻo lánh tiểu viện tọa lạc ở đây, bên trong khu nhà nhỏ này chỉ có ba cái gian phòng, hơn nữa không gian cũng không phải rất lớn. Thế nhưng mặc dù là như vậy tiểu viện cái kia mỗi tháng tiền thuê đối với rất nhiều người mà nói cũng là một phi thường con số kinh khủng, như vậy tiểu viện mỗi tháng tiền thuê là 10 cái kim tệ.

10 cái kim tệ?

Nhìn như không nhiều, thế nhưng trên thực tế đây?

Người bình thường căn bản là không chịu đựng nổi như vậy tiêu phí.

Đồng thời, ở này bắc trong thành như vậy tiểu viện đâu chỉ một ngàn, hết thảy tiểu viện gộp lại cái kia mỗi tháng tiền thuê cũng là một con số kinh khủng. Hơn nữa ở này bắc trong thành loại này tiểu viện chỉ là kém cỏi nhất tồn tại, còn có những kia càng to lớn hơn, càng sang trọng nhà ở, cái kia tiền thuê càng là khủng bố.

Thành Bắc, mỗi tháng tiền thuê đều là một con số trên trời.

Cái này cũng là ba thế lực lớn tranh đoạt chức thành chủ, tất cả mọi người đô điên cuồng tranh đoạt chức thành chủ một trong những nguyên nhân. Thu được chức thành chủ liền có thể thu được này thành Bắc mỗi tháng không ít tiền thuê, hơn nữa vừa thu lại vẫn là năm năm, cái kia chính là một ra sao khái niệm?

Khó có thể tưởng tượng.

"Viêm thiếu, nơi này chính là chúng ta nơi ở." Vào giờ phút này, Sở Phi chỉ vào trước mắt khu nhà nhỏ này, nhìn Đẳng Viêm một mặt lúng túng nói. Khu nhà nhỏ này coi như là ở Sở Phi chính mình xem ra vậy cũng là cũ nát không thể tả tồn tại, hướng chỉ dưới cái nhìn của hắn là ở Đẳng Viêm loại này "Có thân phận" trong mắt người, có điều Sở Phi cũng không có cách nào, khu nhà nhỏ này mỗi tháng 10 cái kim tệ tiền thuê là bọn họ một nhóm người có thể chịu đựng to lớn nhất cực hạn. Chỉ ít có thể làm cho bọn họ có một cư trú vị trí.

"Đi vào." Đẳng Viêm không có để ý tiểu viện cũ nát, càng là không để ý đến Sở Phi lúng túng, cái kia không chần chờ chút nào thanh âm vang lên. Vừa nãy tiến vào Hỗn Loạn chi đô sau khi Đẳng Viêm liền để Sở Phi chờ người dùng tốc độ nhanh nhất dẫn bọn họ về nhà, đối với Đẳng Viêm bức thiết Sở Phi không hiểu nguyên nhân, thế nhưng vẫn là nghe theo, giờ khắc này Đẳng Viêm càng là như vậy, tựa hồ đã có chút không thể chờ đợi được nữa.

Àm!!!

Đẳng Viêm không để ý đến Sở Phi chờ người, trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Đường Tam theo sát phía sau.

Chuyện này...

Đẳng Viêm cử động, để Sở Phi chờ người phi thường kinh ngạc.

Viêm thiếu đây là làm sao?

Thế nhưng đoàn người vẫn không có chần chờ chút nào, theo Đẳng Viêm cùng Đường Tam bước chân trực tiếp đi vào tiểu viện, chỉ ít trong lòng bọn họ rõ ràng Đẳng Viêm tuyệt đối không có ác ý, nếu như phải có, bọn họ cũng không thể bình yên tiến vào này Hỗn Loạn chi đô.

Giờ khắc này, nơi này tựa hồ thành Đẳng Viêm địa bàn, Đẳng Viêm mới là chủ nhân của nơi này.

"Đóng cửa." Có người tiến vào tiểu viện sau khi, Đẳng Viêm cái kia cấp thiết thanh âm vang lên.

"Ồ."

Sở Phi một trong người đi đường Hàn Tiểu Lục bản năng đáp một tiếng liền trực tiếp đóng cửa lại. Vào giờ phút này, không chỉ có là hắn, chính là mấy người còn lại, bao quát Sở Phi ở bên trong tất cả mọi người cái kia không giảng hoà mê man ánh mắt đều nhìn Đẳng Viêm, không làm rõ ràng được đến tốt cùng chuyện gì xảy ra, có thể nói từ vừa nãy tiến vào Hỗn Loạn chi đô sau khi, Đẳng Viêm biểu hiện đô phi thường khác thường.

Phốc!!!!

Nhưng mà...

Ở cửa lớn bị giam trên một khắc đó, Đẳng Viêm đã không nhận được một cái đỡ lấy Đường Tam. Cũng là vào lúc này, Đường Tam thân thể lao đảo một cái, suýt chút nữa sẽ không có té lăn trên đất, cũng còn tốt bị Đẳng Viêm đỡ lấy, đồng thời một cái chất lỏng màu đen từ Đường Tam trong miệng phun ra.

Chuyện này...

Đột nhiên xuất hiện một màn để Sở Phi chờ người kinh ngạc đến ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Nói cho tất cả mọi người ta là Thiên Nhân cảnh

Chuyện này...

Đường Tam thổ huyết?

Bất thành linh một màn, để Sở Phi ba người triệt để chấn kinh rồi.

Chuyện gì thế này?

Nhìn khẩu ói máu đen Đường Tam, Sở Phi mấy người triệt để há hốc mồm, chấn kinh rồi cũng đại ra. Đường Tam thực lực bọn họ nhưng là từng trải qua, vậy cũng là thuận sát Ngưng Thần cảnh tồn tại a. Nhưng bây giờ thì sao? Như vậy cao thủ khủng bố dĩ nhiên khẩu ói máu đen?

Nhìn đáng vẻ của hán tử hồ còn bị thương không nhẹ?

Xoạt xoạt xoạt...

Mọi người cái kia ánh mắt khó hiểu toàn bộ rơi vào Đằng Viêm trên người.

"Đường lão, ngài không có sao chứ?" Đằng Viêm không để ý đến Sở Phi chờ người, mà là đỡ Đường Tam cái kia giọng quan thiết vang lên.

"Không có việc lớn gì, chỉ có điều tu vi lại hàng rồi một đẳng cấp mà thôi, xem ra lão hủ vẫn là đánh giá thấp này độc." Đường Tam cười khổ một tiếng nói rằng. Kỳ thực trước Đường Tam ở thuận sát cái kia Ngưng Thần cảnh võ giả thời điểm cũng đã gặp phải cự độc phản phệ, chỉ là bởi vì vì mê hoặc tất cả mọi người, hán tử vẫn luôn áp chế một cách cường ép độc trong người, để cho mình sẽ không lộ ra bất kỳ cái gì kẻ hở. Cái này cũng là tại sao Đường Tam thuận sát Ngưng Thần cảnh cường giả sau khi không có tiếp tục động thủ nguyên nhân, này càng là Đằng Viêm để cho chạy cái kia hai trăm giặc cướp nguyên nhân chủ yếu.

Một cái máu đen phun ra, Đường Tam trạng thái cũng khá hơn nhiều.

"Hô..." Nghe Đường Tam Đằng Viêm cũng không nhịn được thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần Đường Tam không có chuyện gì là được, còn tu vi lần thứ hai giảm xuống một đẳng cấp cũng không có gì, sau đó có thể chậm rãi khôi phục. Có điều, lập tức Đằng Viêm sắc mặt rồi lại là biến đổi, né qua một tia lo lắng.

Trước ở ngoài thành làm ra động tĩnh lớn như vậy, tất nhiên đã kinh động này Hỗn Loạn chi đô không ít người, thậm chí cái kia ba thể lực lớn cũng không ngoại lệ. Nếu như vào lúc này có người tìm đến cửa, hoặc là nói Thiên Nhân cảnh cường giả trực tiếp tìm đến cửa, đối kia với Đằng Viêm chờ người mà nói tuyệt đối không phải chuyện tốt đẹp gì, hơn nữa tuyệt đối là chuyện xấu, phiền phức ngập trời.

Dù sao....

Đường Tam hiện tại trạng thái trong thời gian ngắn không thích hợp động võ.

"Thiếu gia không cần phải lo lắng, lão hủ tu dưỡng một hồi liền không ngại."

"Hơn nữa... Tin tưởng chuyện lúc trước chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp toàn bộ Hỗn Loạn chi đô. Tuy rằng này Hỗn Loạn chi đô những kia Thiên Nhân cảnh cường giả không nhìn thấy tình cảnh lúc trước, thế nhưng bọn họ đô rõ ràng có thể đem một tên Ngưng Thần cảnh một đoạn võ giả thân thể triệt để đánh giết ý vị như thế nào, lão hủ vừa nãy cái kia một đòn uy lực thực sự đủ để thuận sát một tên Thiên Nhân cảnh một đoạn võ giả. Quan trọng nhất chính là Huyền giai thượng phẩm võ kỹ cũng chỉ có Thiên Nhân cảnh võ giả mới có thể thôi thúc. Vì lẽ đó, trong thời gian ngắn là không người nào dám tới tìm chúng ta phiền phức." Nhìn Đằng Viêm trên mặt cái kia một vẻ lo âu về mặt, Đường Tam giải thích.

Võ kỹ, tuy rằng có thể tăng cường võ giả lực sát thương, hơn nữa càng là cấp bậc cao võ kỹ lực sát thương cũng lại càng lớn, nhưng là không phải là người nào đều có thể tùy ý thôi thúc bất kỳ vũ kỹ nào.

Mạch cảnh võ giả nhiều nhất chỉ có thể thôi thúc phạm giai võ kỹ;

Huyết cảnh võ giả có thể thôi thúc nhân cấp võ kỹ;

Ngưng Thần cảnh võ giả có thể thôi thúc Huyền giai võ kỹ, thế nhưng cũng chỉ có thể thôi thúc Huyền giai hạ phẩm cùng trung phẩm võ kỹ, còn Huyền giai thượng phẩm võ kỹ, chỉ có Thiên Nhân cảnh võ giả có thể thôi thúc.

Đường Tam trước thuận sát Ngưng Thần một đoạn võ giả sử dụng chính là Huyền giai thượng phẩm võ kỹ.

Thôi thúc Huyền giai thượng phẩm võ kỹ ý vị như thế nào?

Thiên Nhân cảnh cường giả tuyệt đối rõ ràng.

Đường Tam vì chế tạo tuyệt đối kinh sợ, lấy Ngưng Thần tám đoạn tu vi mạnh mẽ thôi thúc Huyền giai thượng phẩm võ kỹ lúc này mới cho trong cơ thể hán tử cự độc phản phệ cơ hội, cũng là gia tốc hán tử tu vi giảm xuống, từ Ngưng Thần tám đoạn trực tiếp giảm xuống đến Ngưng Thần bảy đoạn. Thế nhưng này đô không trọng yếu, mấy ngàn người đô tận mắt đến Đường Tam thôi thúc Huyền giai thượng phẩm võ kỹ đánh giết Ngưng Thần cảnh cường giả, này đã đủ rồi. Đường Tam Thiên Nhân cảnh tu vi ở Hỗn Loạn chi đô trong mắt người đã không thể nghi ngờ, vào lúc này tuyệt đối sẽ không có người xằng bậy.

Cùng Thiên Nhân cảnh cường giả là địch?

Chuyện này quả là chính là muốn chết.

Trừ phi này Hỗn Loạn chi đô người đầu óc có vấn đề, không phải vậy tuyệt đối sẽ không mạo tuý tiện cùng một tên Thiên Nhân cảnh cường giả là địch.

Dù cho là đồng cấp Thiên Nhân cảnh.

Đường Tam như thế làm mục đích cũng là như thế, nếu muốn lập uy vậy sẽ phải lập triệt để. Lấy cao nhất tư thái, lấy vạm vỡ nhất phương thức nói cho tất cả mọi người, ta là Thiên Nhân cảnh cường giả, phương thức này tuy rằng đề tu vi của hắn giảm xuống, thậm chí gặp phải kịch độc phản phệ, thế nhưng là tuyệt đối là nhất lao vĩnh dật biện pháp.

Bằng không...

Lẽ nào một lần một lần phản kích này Hỗn Loạn chi đô những kia hạng giá áo túi cơm khiêu khích?

Đường Tam chính mình cũng hiếm phiền phức.

"Đường lão, ngài..." Nghe vậy, Đằng Viêm một hồi cảm động. Hắn làm sao thường không hiểu Đường Tam ý tứ, nếu như không phải hắn mạnh mẽ thôi thúc Huyền giai thượng phẩm võ kỹ đến phối hợp chính mình lập uy ý nghĩ, hắn cũng sẽ không gặp phải cự độc phản phệ, tu vi càng là sẽ không cấp tốc như thế giảm xuống.

"Thiếu gia, đây là lão nô phải làm." Nhìn Đằng Viêm phản ứng, Đường Tam cười nhạt một tiếng.

"Đường lão ngài yên tâm, ta ngay lập tức sẽ bố trí thanh linh dịch, cũng sẽ ở trong thời gian nhanh nhất tăng lên được sư cấp độ, vì là ngài giải độc." Một giây sau, Đằng Viêm kiên định thanh âm vang lên, chỉ có thể để cho mình trong thời gian ngắn nhất tăng lên được sư đẳng cấp, đến giúp Đường Tam giải độc, giải trừ Đường Tam thống khổ.

"Thiếu gia không cần vội vã như thế, lão nô được này cự độc nỗi đau đã nhiều năm, chỉ cần thiếu gia có thể vì là lão nô phối chế linh dịch áp chế độc tính là được, lão nô coi như là nhiều hơn nữa chờ mấy năm cũng không đáng kể." Đường Tam thanh âm nhàn nhạt vang lên, tuy rằng hắn một mặt không đáng kể đáng về, thế nhưng nội tâm hắn đây? Hắn thật sự không muốn mau sớm giải độc sao? Đương nhiên không phải, hắn chỉ là không hy vọng Đằng Viêm đem hết thầy tính lực đổ đặt ở trên người mình mà thôi.

Đằng Viêm, Đường Tam

Hai người chính mình cũng không biết quan hệ của bọn họ lại một lần nữa sâu sắc thêm.

"Viêm thiếu... Chuyện này..." Mà vào lúc này, nơi lúc trước trong khiếp sợ Sở Phi rốt cục mở miệng. Hắn cái kia kinh hãi ánh mắt nhìn Đằng Viêm cùng Đường Tam, không chỉ có là hắn, mấy người còn lại cũng là như thế. Đường Tam miệng phun máu tươi một màn bọn họ có thể xem rõ rõ ràng ràng, thế nhưng này không phải trọng yếu nhất, trọng yếu chính là... Đường Tam nói trước hắn cái kia một đòn đủ để thuần sát Thiên Nhân cảnh một đoạn cường giả.

Thiên Nhân cảnh a.

Mặc dù là Thiên Nhân cảnh một đoạn, vậy cũng là Sở Phi chờ người ngược nhìn tồn tại.

Thế nhưng hiện tại đây?

Đường Tam dĩ nhiên nói trước hắn cái kia một đòn đủ để thuần sát một vị Thiên Nhân cảnh một đoạn cường giả.

Thuần sát.

Cái gì là thuần sát?

Sở Phi chờ trong lòng người rất rõ ràng, trước bọn họ nhìn thấy Đường Tam thuần sát Ngưng Thần cảnh cường giả thời điểm liền đã chấn kinh không ngớt, bị chấn động nói không ra lời. Thế nhưng hiện tại đây? Đường Tam dĩ nhiên nói cho bọn họ biết trước cái kia một đòn dừng nói là Ngưng Thần cảnh, coi như là Thiên Nhân cảnh cũng như thường bị giết.

Bọn họ còn làm sao bình tĩnh?

Trọng yếu nhất chính là, Đường Tam tình huống bọn họ đô tận mắt thấy, miệng phun máu tươi, thân trúng kịch độc, thậm chí tu vi của hắn còn giảm xuống một đẳng cấp, hơn nữa trước cũng đã giảm xuống không ít. Thế nhưng, chính là nhân vật như vậy lại vẫn có thể thuần sát Thiên Nhân cảnh cường giả, cái kia Đường Tam đỉnh cao thời kì đây?

Bọn họ đã không dám tưởng tượng.

Nguyên bản, bọn họ cho rằng Đường Tam là nhân vật hết sức khủng bố, hiện ở tại bọn họ chân chính phát hiện khủng bố cái từ này đã không đủ để đề

hình dung Đường Tam.

Đây chính là một cái quái vật.

"Sở Phi huynh đệ, Đường lão chuyên bị trúng độc mong rằng mấy vị huynh đệ bảo mật." Đẳng Viêm nhìn về phía Sở Phi, cái kia kiên định thanh âm vang lên. Đương nhiên, Đẳng Viêm đối với Sở Phi chờ người nhân phẩm vẫn là tuyệt đối tín nhiệm, bằng không cũng sẽ không ở trước mặt bọn họ cùng Đường Tam nói những câu nói kia. Tuy rằng này bên trong có một phần lo lắng Đường lão mà dẫn đến dưới tình thế cấp bách không nhận được nói ra khỏi miệng thành phần ở bên trong, thế nhưng đối với Sở Phi chờ người nhân phẩm khẳng định mới là chủ yếu.

"Viêm thiếu yên tâm, chuyện ngày hôm nay ta Sở Phi tuyệt đối sẽ không nói lậu nửa cái tự, ta đồng ý thế với trời." Nghe vậy, Sở Phi cái kia kiên định thanh âm vang lên.

"Chúng ta cũng vậy." Mấy người còn lại cũng là trăm miệng một lời nói rằng, trên mặt bọn họ cũng đều mang theo một tia kiên quyết. Bọn họ tự nhiên rõ ràng tất cả những thứ này nếu như để lộ ra đi đem ý vị như thế nào, bằng không... Trước Đường Tam cũng sẽ không cố nén chờ đi tới nơi này chỗ không có người mới phát tác.

"Mấy vị huynh đệ xin thế liền không cần, nếu như thiếu gia ta không tin mấy vị cũng sẽ không ở trước mặt các người bại lộ nhiều như vậy." Đẳng Viêm thanh âm nhân nhạ vang lên, trên mặt mang theo một tia ý cười nhân nhạ.

"Viêm thiếu... Yên tâm." Sở Phi còn muốn nói điều gì, thế nhưng cuối cùng vẫn là chỉ nói một yên tâm, bởi vì hắn rõ ràng vào lúc này nói cái gì cũng đều là dư thừa, chỉ có dùng hành động đến nói cho Đẳng Viêm. Hơn nữa đối với Đẳng Viêm, Sở Phi mấy người càng là tiến một bước kính phục, thậm chí là hoàn toàn tin cậy.

Tại sao?

Sinh sống ở Hỗn Loạn chi đô nơi như thế này, Sở Phi chờ người tuổi tuy rằng không lớn, thế nhưng đã sớm nhìn thấu nhân tính.

Người nào sẽ không bán đi bí mật của chính mình?

Không thể nghi ngờ, vậy tuyệt đối là người chết.

Vào giờ phút này, Đẳng Viêm hoàn toàn có thể giết bọn họ đến diệt khẩu, lời nói như vậy Đường Tam bí mật sẽ vĩnh viễn sẽ không có bại lộ khả năng, thế nhưng hắn nhưng không có làm như thế, mà là lựa chọn tin tưởng bọn hắn mấy người. Lễ nào này còn chưa đủ lấy Sở Phi chờ người đối với Đẳng Viêm thành thật với nhau sao?

"Ha ha, đối với cho các người, thiếu gia ta tự nhiên yên tâm." Đẳng Viêm thần nhiên nói.

"Đúng rồi, Sở Phi huynh đệ. Thiếu gia ta cùng Đường lão mới tới này Hỗn Loạn chi đô, hiện tại vẫn không có chỗ đặt chân, tạm thời khả năng muốn làm phiền Sở Phi huynh đệ, không biết mới không tiện." Một giây sau, Đẳng Viêm cái kia thanh âm nhân nhạ vang lên.

"Thuận tiện, đương nhiên thuận tiện, chỉ cần Viêm thiếu không chê chúng ta nơi này đơn sơ là được." Nghe vậy, Sở Phi không chần chờ chút nào đáp lại nói. Nếu như không có Đẳng Viêm cùng Đường Tam, hoặc là huynh đệ bọn họ bảy người hiện tại cũng đã là người chết, càng không cần phải nói giống như bây giờ không chỉ không chết, còn bình yên mang về tam vĩ Ngân Hồ. Đẳng Viêm quả thực chính là bọn họ ân nhân cứu mạng, đừng nói chỉ là tạm thời ở nhờ, coi như là vĩnh viễn ở nơi này bọn họ cũng không có ý kiến.

"Vậy thì đa tạ." Đẳng Viêm nói.

"Đúng rồi, khả năng còn có một việc cần Sở Phi huynh đệ hỗ trợ." Lập tức, Đẳng Viêm lần nữa mở miệng nói.

"Viêm thiếu mời nói, chỉ cần ta Sở Phi có thể làm được, coi như là bồi thêm ta cái mạng này cũng tuyệt bất thời trì." Sở Phi cái kia kiên định thanh âm vang lên.

"Sở Phi huynh đệ nói quá lời, thiếu gia ta chỉ là muốn người giúp ta đi mua một ít đồ vật mà thôi." Đối với Sở Phi Đẳng Viêm cảm thấy không còn gì để nói, có điều cũng không hề nói gì, hơn nữa hắn hiện tại xác thực cần Sở Phi giúp việc này, dù sao đối với Hỗn Loạn chi đô hắn không có Sở Phi quen thuộc, hơn nữa... Hắn hiện tại cần bức thiết vì là Đường Tam phối chế thanh linh dịch.

"Nếu như vậy, vậy chúng ta vào nhà nói đi." Sở Phi cũng không nét mực, lúc này dẫn Đẳng Viêm chờ người vào nhà.

Nhưng mà vào lúc này...

Toàn bộ Hỗn Loạn chi đô đô bởi vì Đẳng Viêm cùng Đường Tam đến mà rơi vào một hồi trước nay chưa từng có rung chuyển bên trong.

Thuấn sát Ngưng Thần cảnh ông lão!!!!

Đường Tam khiếp sợ toàn bộ Hỗn Loạn chi đô.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Thiên Nhân cảnh, cường người hầu?

Hỗn Loạn chi đô.

Đường Tam hung hăng ra tay, thuần sát Ngung Thần cảnh cường giả.

Chuyện này phát sinh tiền tiền hậu hậu có điều ngăn ngăn mười mấy phút mà thôi, thế nhưng là đã truyền khắp toàn bộ Hỗn Loạn chi đô, hầu như làm mọi người đều biết, thậm chí còn trong lúc hỗn loạn gây nên một hồi sóng lớn mênh mông, trở thành tuyệt đại đa số người đàm luận đề tài.

Cho tới những người bề trên kia, càng là chịu đến sâu sắc chấn động.

Ngung Thần một đoạn?

Như vậy võ giả tuy rằng không tính yếu, thế nhưng ở Hỗn Loạn chi đô bên trong nhưng cũng không có thiếu, thậm chí còn có càng mạnh hơn. Thế nhưng, thuần sát Ngung Thần một đoạn tồn tại, ở toàn bộ Hỗn Loạn chi đô nhưng là đã ít lại càng ít, dù sao Ngung Thần một đoạn tuy rằng không mạnh, thế nhưng muốn thuần sát Ngung Thần một đoạn vậy cho dù là Ngung Thần bảy, tám đoạn cường giả cũng không được, ít nhất cũng phải Ngung Thần chín đoạn đỉnh cao, thậm chí càng càng mạnh hơn.

Thật sự chi là như vậy sao?

Đây chi là cấp thấp võ giả suy đoán.

Không ở cái kia lĩnh vực căn bản liền không biết tới tình huống chân thực, Ngung Thần chín đoạn muốn đánh giết Ngung Thần một đoạn đúng là chuyện dễ như trở bàn tay.

Thế nhưng...

Muốn chân chính làm được thuần sát Ngung Thần cảnh võ giả, hơn nữa còn là ở đối phương liền phản kháng chỗ trống đô không có tình huống thuần sát, cái kia ngoại trừ Thiên Nhân cảnh cường giả ở ngoài căn bản là không cách nào làm được điểm này.

Hỗn Loạn chi đô xuất hiện Thiên Nhân cảnh cường giả?

Tin tức này trong nháy mắt náo động không ít thế lực, đặc biệt là này Hỗn Loạn chi đô bá chủ —— ba thế lực lớn.

Làm Hỗn Loạn chi đô tam đại siêu cấp thế lực, Vương gia, Hiên Viên gia, con lốc đoàn lính đánh thuê bọn họ ngoại trừ từng người chiếm giữ một phương, không chế đông, nam, tây ba cái nội thành ở ngoài, ở toàn bộ Hỗn Loạn chi đô bên trong tự nhiên thiếu không được cơ sở ngầm của bọn họ, hơn nữa còn có người ở ba thế lực lớn an bài xuống trường kỳ trú ở lại Hỗn Loạn chi đô cửa thành, những người này tác dụng tự nhiên là vì là ba thế lực lớn khai quật những người mới tới Hỗn Loạn chi đô, đồng thời có thực lực nhân vật mạnh mẽ, làm cho ba thế lực lớn có cơ hội đem bọn họ lôi kéo tới.

Trước Đường Tam hung hăng thuần sát Ngung Thần một đoạn võ giả thời điểm thì có ba thế lực lớn cơ sở ngầm ở bên trong.

Giờ khắc này...

Những người này ngay lập tức chính là đem chuyện nào hỏi báo lên.

Thuần sát Ngung Thần cảnh tồn tại a.

Cái kia đến tột cùng là cỡ nào mạnh, nhân vật khủng bố cỡ nào, những này cơ sở ngầm tuy rằng trong lòng không rõ ràng, thế nhưng bọn họ nhưng đô biết rõ chuyện này nhất định phải đáng báo, dù sao cường giả như vậy tuyệt đối sẽ làm cho bọn họ tương ứng thế lực động lòng, mà cái này cũng là chức trách của bọn họ.

Oanh...

Làm Đường Tam hung hăng thuần sát Ngung Thần một đoạn võ giả tin tức truyền quay lại ba thế lực lớn bên trong thời điểm, hầu như không có bất kỳ dấu hiệu, ở ba thế lực lớn bên trong trong nháy mắt sản sinh to lớn náo động, trước nay chưa từng có náo động, quả thực liền như kinh thiên sóng biển.

Hiên Viên gia!!

Chính trực giữa trưa, giờ khắc này chính là bữa trưa thời gian.

Hiên Viên gia tộc cũng không ngoại lệ, hơn nữa Hiên Viên gia tộc so với Hỗn Loạn chi đô cái khác hai thể lực lớn càng thêm truyền thống, một ngày ba món ăn, phàm là ở trong thành gia tộc hạt nhân nhân viên đều sẽ tụ tập cùng nhau dùng cơm, đây là Hiên Viên gia tộc lão gia tử Hiên Viên Vô Địch định ra quy củ, vì là chính là không cho Hiên Viên gia tộc hạt nhân nhân viên quan hệ sẽ không xảy ra sơ, duy trì tuyệt đối đoàn kết.

Đương nhiên, to lớn Hiên Viên gia tộc, Hỗn Loạn chi đô tam đại bá chủ một trong, thể nhưng nói đến hạt nhân nhân viên nhưng cũng liền như vậy mấy người.

Hiên Viên Vô Địch, Hiên Viên gia tộc làm đời gia chủ.

Cái gọi là hạt nhân, chính là bao quát Hiên Viên Vô Địch ở bên trong, hẳn hai đứa con trai Hiên Viên Văn cùng Hiên Viên Vũ, cùng với hai cái con dâu, còn có hai cái Tôn Tử cùng một tôn nữ, tổng cộng tám miệng ăn. Đương nhiên là một người gia tộc tự nhiên không thể chỉ có mấy người như vậy, này bên trong những kia chi thứ, lệ thuộc đồ sẽ không bị toán ở bên trong.

Giờ khắc này, Hiên Viên gia tộc trong đại sảnh bầu không khí nhưng là tương đương quý dị.

"Người nói cái gì? Cửa thành xuất hiện một thuẫn sát Ngưng Thần một đoạn ông lão, hơn nữa đối phương triển khai võ kỹ vẫn là Huyền giai thượng phẩm?" Hiên Viên Vô Địch cái kia ánh mắt sắc bén nhìn trước mắt truyền đến tin tức thủ hạ, cái kia trong ánh mắt hết sạch lấp lánh, cái kia trong thanh âm càng là mang theo một tia kinh hãi. Giờ khắc này mặc dù là Hiên Viên Vô Địch này Hiên Viên gia tộc tộc trưởng, Thiên Nhân cảnh cường giả cũng không cách nào tiếp tục duy trì bình tĩnh.

Thuần sát Ngưng Thần một đoạn?

Triển khai Huyền giai thượng phẩm võ kỹ?

Vị này hà một cái đô đủ để chứng minh đối phương là Thiên Nhân cảnh cường giả.

Đương nhiên, nếu như ở ở tình huống bình thường mặc dù là Thiên Nhân cảnh cường giả Hiên Viên Vô Địch cũng sẽ không khiếp sợ như vậy, thể nhưng tình huống bây giờ không giống, nơi này là ở Hỗn Loạn chi đô, hơn nữa đối phương khả năng là một vừa tới đến Hỗn Loạn chi đô Thiên Nhân cảnh cường giả.

Vậy thì không giống nhau.

Phải biết, Hỗn Loạn chi đô ba thể lực lớn cho tới nay lẫn nhau trong lúc đó thực lực đều là lực lượng ngang nhau, người này cũng không làm gì được người kia. Hơn nữa ba trong nhà đô có Thiên Nhân cảnh cường giả, thể nhưng số lượng cùng thực lực đều là gần như. Thế nhưng hiện tại đột nhiên xuất hiện một Thiên Nhân cảnh cường giả, nếu như cái nào một nhà có thể lôi kéo vị này Thiên Nhân cảnh cường giả, như vậy tuyệt đối sẽ đánh vỡ ba gia cân bằng cục diện.

Cường giả vi tôn;

Ở loại này Tùng Lâm pháp tắc bên dưới một tên Thiên Nhân cảnh cường giả thực sự là quá trọng yếu.

Nhất định phải lôi kéo đối phương.

Hiên Viên Vô Địch trong lòng vang lên một kiên định âm thanh.

"Người kia hiện tại ở nơi nào?" Lúc này, Hiên Viên Vô Địch cái kia cấp thiết thanh âm vang lên.

"Tiểu nhân theo bọn hắn vẫn tiến vào thành Bắc, hơn nữa bọn họ cuối cùng tiến vào một chỗ bên trong khu nhà nhỏ, tiểu nhân cũng đã điều tra, cái kia nơi tiểu viện chủ nhân là một người tên là Sở Phi thiếu niên, thực lực chỉ có Mạch cảnh ngũ đoạn, hơn nữa ông lão kia chính là theo cái này Sở Phi đồng thời tiến vào Hỗn Loạn chi đô."

"Sở Phi? Mạch cảnh ngũ đoạn? Tiểu tử này là người nào?" Hiên Viên Vô Địch hơi nhướng mày. Một Thiên Nhân cảnh cường giả dĩ nhiên cùng một Mạch cảnh ngũ đoạn thiếu niên cùng nhau? Hơn nữa còn tiến vào Hỗn Loạn chi đô khu dân nghèo? Chuyện này thực sự là để hắn không nghĩ ra giữa hai người này đến tột cùng là quan hệ gì.

"Cái này Sở Phi chỉ là một bình thường thiếu niên, bọn họ..." Thanh âm nhàn nhạt vang lên, người đến bắt đầu hướng về Hiên Viên Vô Địch giảng giải nội tình Sở Phi tình huống, có thể nói còn kém không đem Sở Phi mười tám đời tổ tông cho phiên tra được, đương nhiên, bao quát Sở Phi có một bệnh loại muộn muộn đây là tự nhiên cũng là không gạt được.

"Chuyện này..." Nghe xong Sở Phi tình huống, Hiên Viên Vô Địch càng thêm mê man, Thiên Nhân cảnh cường giả làm sao sẽ cùng người như vậy hỗn cùng nhau? Quả thực chính là không thể tưởng tượng nổi.

"Phụ thân, chúng ta đừng động nhiều như vậy, ta hiện tại liền dẫn người đi, tin tưởng chỉ cần chúng ta tung đầy đủ phong phú điều kiện, tin tưởng đối phương tuyệt đối đồng ý gia nhập chúng ta Hiên Viên gia tộc. Nếu như bị cái khác hai nhà giành trước vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất." Đột nhiên, Hiên Viên Vô Địch con thứ hai Hiên Viên Vũ cái kia kiên định thanh âm vang lên, một Thiên Nhân cảnh cường giả đối với gia tộc tầm quan trọng

hắn tự nhiên rõ ràng.

"Được... Người chuyện này..." Hiên Viên Vô Địch cái kia không chần chờ chút nào thanh âm vang lên, nhưng là bị trước mắt đến đây báo cáo tin tức người đánh gãy.

"Lão gia, nhị gia, còn có một việc." Người kia chần chờ một chút mở miệng nói rằng.

"Chuyện gì?" Hiên Viên Vô Địch hơi nhướng mày, một trận không thích.

"Chính là... Chính là người kia tu vi khả năng ở lão gia ngài bên trên." Dừng lại một chút, người kia cái kia chần chờ thanh âm vang lên, đồng thời cái kia kiêng kỵ ánh mắt lén lút liếc mắt một cái Hiên Viên Vô Địch, tựa hồ là sợ sệt làm tức giận Hiên Viên Vô Địch giống như vậy, cũng bởi như thế hắn mới đến hiện tại mới nói ra bản thân ý nghĩ này.

"Cái gì? Người nói cái gì?" Nghe vậy, Hiên Viên Vô Địch còn chưa mở lời, Hiên Viên vũ cái kia khiếp sợ âm thanh đã vang lên, thậm chí còn mang theo một tia sự phẫn nộ. Cha của chính mình vậy cũng là Thiên Nhân cảnh sáu đoạn tồn tại, lập tức liền muốn lên cấp bảy đoạn, đối phương làm sao có khả năng thực lực vượt qua cha của chính mình? Không chỉ có là Hiên Viên vũ, chính là Hiên Viên Vô Địch, cùng với tất cả mọi người tại chỗ cái kia khiếp sợ lại phẫn nộ tầm mắt toàn bộ rơi vào cái kia dưới trên thân thể người, suýt chút nữa không đem người này cho dọa chết tươi.

"Ta..."

"Người cái gì người, người dựa vào cái gì nói thực lực của đối phương ở phụ thân bên trên?" Hiên Viên vũ chất vấn, không phải là bởi vì hắn phẫn nộ, mà là bởi vì chuyện này thực sự là quá trọng yếu, ngự trị ở Hiên Viên Vô Địch bên trên tồn tại? Đó là ra sao khái niệm.

"Cái này... Lão gia năm năm trước tham gia thành chủ tranh bá tái thời điểm tiểu nhân cảm thụ quá lão gia khí thế, còn có ngay lúc đó chủ nhà họ Vương cùng con lốc đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng, tất cả mọi người khí thế đồ không kịp ông lão kia. Trước ông lão kia khí thế bạo phát trong nháy mắt, tiểu nhân... Tiểu nhân cảm giác linh hồn đồ bị làm kinh sợ, thậm chí Băng Khiết." Thanh âm run rẩy vang lên, người nói chuyện nhưng là Mạch cảnh bảy đoạn tồn tại a, thế nhưng vén vén chỉ là một luồng khí thế liền đem hắn làm kinh sợ, tình huống như thế liền ngay cả Hiên Viên Vô Địch đều không thể làm được, vì lẽ đó hắn không thể không đề.

"Cái gì?" Hiên lên về kinh sợ âm thanh lại vang lên.

"Chuyện này... Chuyện này... Phụ thân, chuyện này..." Nhìn Hiên Viên Vô Địch, Hiên Viên vũ cùng Hiên Viên Văn hai huynh đệ triệt để chấn kinh rồi, hoặc là nói là chấn động. Chỉ bằng vào khí thế liền chấn động rồi Mạch cảnh bảy đoạn võ giả? Hơn nữa nhìn trước mắt này tên thủ hạ đáng vẽ, đối phương tựa hồ cũng không có khuyếch đại, thậm chí còn có bảo lưu.

"Mặc kệ như thế nào, trước tiên đi gặp trên vừa thấy, có điều lần này do ta tự mình đi." Không để ý đến người trước mắt, Hiên Viên Vô Địch suy tư một hồi sau khi liền mở miệng nói rằng. Khả năng vượt qua chính mình Thiên Nhân cảnh cường giả? Người như vậy thực sự là quá trọng yếu, nếu như những thứ này đều là thật sự, như vậy muốn lôi kéo đối phương vốn là không có khả năng, thế nhưng ít nhất cũng phải cùng đối phương giao hảo, đây là Hiên Viên Vô Địch giờ khắc này ý nghĩ.

Đối mặt Hiên Viên Vô Địch, Hiên Viên Văn cùng Hiên Viên vũ đồ không có ngăn cản.

Nếu như là trong tình huống bình thường muốn lôi kéo đối phương, dù cho là Thiên Nhân cảnh cũng không đủ để Hiên Viên Vô Địch đứng ra, thế nhưng tình huống bây giờ không giống nhau, đối phương khả năng là vượt qua Hiên Viên sự tồn tại vô địch, người như vậy nếu như chỉ là Hiên Viên Văn, Hiên Viên vũ hai huynh đệ đi vào, cái kia xác thực không còn gì để nói.

"Lão gia, còn có một việc tình." Vào lúc này, người làm kia lần nữa mở miệng nói.

"Con mẹ nó người còn xong chưa? Có thể hay không một lần nói hết lời?" Hiên Viên vũ cái kia nổi giận thanh âm vang lên, hắn nổi giận, hắn thật sự nổi giận, hắn hiện tại cảm giác trước mắt này người hầu thật giống là đang đùa bọn họ giống như vậy, lần lượt cho bọn họ mang đến chấn động. Đương nhiên, điều này cũng không phải nói Hiên Viên gia tộc đối xử người làm không được, thực sự là lúc này bầu không khí quá quái dị.

"Ta..." Người làm kinh hoàng.

"Người nói." Hiên Viên Vô Địch cái kia thanh âm nhàn nhạt nhưng lại vang lên, hắn tuy rằng trên mặt vẫn bình tĩnh, thế nhưng trong lòng đã là sóng to gió lớn, hắn lúc này chỉ là áp chế một cách cưỡng ép chính mình khiếp sợ trong lòng cùng không bình tĩnh.

"Lão gia, cái kia, ông lão kia thật giống là một người thiếu niên người hầu." Người làm nghe vậy cái kia trừ trừ thanh âm vang lên.

"Cái gì?" Nhiều tiếng hô kinh ngạc lại vang lên.

"Người, người nói cái gì? Người làm? Cái kia Thiên Nhân cảnh cường giả dĩ nhiên chỉ là một người thiếu niên người hầu?" Hiên Viên Vô Địch khiếp sợ âm thanh lại vang lên, thời khắc này hắn đã cũng không còn cách nào tiếp tục duy trì thông dong cùng bình tĩnh.

Khả năng vượt qua chính mình cường giả dĩ nhiên chỉ là một người thiếu niên người hầu?

Có người nào có thể làm cho nhân vật như vậy trở thành người hầu?

Này thế tục nơi có nhân vật như vậy sao?

Mặc dù là tam đại đế quốc hoàng thất hoàng tử, công chúa cũng không được.

Tam đại đế hoàng cũng không được;

Thiên Nhân cảnh a...

Cường giả như thế làm sao có khả năng cam tâm trở thành người khác nô bộc?

"Vâng... Đúng, lúc đó tiểu nhân rõ ràng nghe được ông lão kia xưng hô thiếu niên bên cạnh vì là thiếu gia, mà xưng hô chính mình vì là lão nô. Quan trọng nhất chính là thiếu niên kia vẫn là một kẻ tàn phế." Người làm thanh âm run rẩy vang lên, hẳn vốn là không muốn nói, thế nhưng suy nghĩ một chút vẫn cảm thấy những tình huống này nên đăng báo.

Oanh...

Hiên Viên Vô Dịch một nhà triết đế chấn kinh rồi, từng cái từng cái sắc mặt phức tạp đến cực hạn, thậm chí đã triết đế vận vẹo.

Một khả năng vượt qua Hiên Viên Vô Dịch cường giả;

Một tên rác rưởi thiếu niên;

Chủ tớ quan hệ?

Chuyện này...

Này mẹ nhà hắn là có thật không?

Kỳ thực, giờ khắc này không chỉ có là Hiên Viên gia tộc như vậy, Vương gia cùng con lóc đoàn lính đánh thuê hầu như cũng là tình huống giống nhau, tất cả mọi người đều là đồng dạng chấn động. Một khả năng vượt qua mấy đại nhân vật cầm quyền ông lão, đối phương dĩ nhiên là một tên rác rưởi thiếu niên người hầu?

Quá vô nghĩa!!

Cũng quá chấn động...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Thuần băng vũ mạch!!

Sở Phi tiểu viện.

Mặc kệ ngoại giới nào động đến làm sao vui vẻ sung sướng, mặc kệ cái kia ba thể lực lớn làm sao khiếp sợ, đối với tất cả những thứ này Đằng Viêm chờ người căn bản là hào không biết chuyện. Lúc này, ở Sở Phi dẫn dắt đi Đằng Viêm chờ người tiến vào một cái phòng, thông qua Sở Phi giới thiệu, Đằng Viêm hiểu rõ đến khu nhà nhỏ này tổng cộng có ba cái ngủ gian phòng, còn có một là bình thường Sở Phi chờ người làm cơm chỗ ăn cơm.

Ba cái gian phòng, Sở Phi muội muội một người một gian, Sở Phi bảy người phân ở tại cái khác hai gian.

"Viêm thiếu, ngài cùng Đường lão liên trụ này được rồi." Đưa vào phòng, Sở Phi quay về Đằng Viêm nói rằng, gian phòng này trước đây là Sở Phi cùng trong đó hai tên huynh đệ ở lại, có điều hiện tại hẳn chuẩn bị tặng cho Đằng Viêm hai người đến ở lại. Còn chính mình, cùng những huynh đệ khác chen chen là được rồi.

Giờ khắc này bên trong gian phòng liền Sở Phi cùng Đằng Viêm, Đường lão tam người, Sở Phi còn lại sáu tên huynh đệ một người đã ở một căn phòng khác nghi ngại dưỡng thương, còn năm người khác bắt đầu chuẩn bị cơm trưa.

"Vậy thì đa tạ Sở Phi huynh đệ." Đằng Viêm cũng biết Sở Phi chờ người tình huống, thế nhưng là không có từ chối, bởi vì hắn biết mình ở đây sẽ không lưu lại quá lâu, nếu muốn ở Hỗn Loạn chi đô cảm rảnh, cái kia nhất định phải tìm một điểm dừng chân, rõ ràng Sở Phi nơi này không thích hợp.

"Viêm thiếu khách khí."

"Đúng rồi Viêm thiếu, vừa nãy người dự định để ta mua món đồ gì? Vừa vặn ta một hồi muốn đi ra ngoài bán ra cái kia tam vĩ Ngân Hồ." Lập tức, Sở Phi mở miệng dò hỏi.

"Kỳ thực cũng không có gì, chính là mấy vị thuốc cùng linh thảo mà thôi, ta lập tức cho Sở Phi huynh đệ viết xuống đến." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, những dược thảo này tự nhiên là để dùng cho Đường lão phối chế thanh linh dịch dùng, đương nhiên Đẳng Viêm còn muốn mua một ít cái khác dược thảo, dùng để phối chế một loại nước thuốc, loại nước thuốc này có thể tăng cường thân thể thân thể, đối với Đẳng Viêm mà nói đó là không thể tốt hơn.

"Ca ca..." Vào lúc này, ngoài cửa truyện đến một giọng nói ngọt ngào.

"Ca ca, người đã về rồi." Một tuổi thanh xuân thiếu nữ từ bên ngoài đi vào, thiếu nữ một con như mây tóc đen như ngân hà rót xuống từ chín tầng trời giống như trút xuống hạ xuống, như nguyệt đôi mi thanh tú, một đôi mắt hạnh ân tình đưa tình, xinh đẹp mũi ngọc tinh xảo, ngọc quai hàm ứng đỏ, như điểm giáng môi anh đào, trắng nõn như tuyết mặt trong suốt như ngọc, như tuyết ngọc giống như óng ánh tuyết cơ nộn trạch như nhu mật, vóc người Tiêm Tiêm, mặc dù là nàng ăn mặc mộc mạc cũng không che giấu nổi hấn cái kia hoa nhường nguyệt thẹn chi dung.

Hoàn toàn xứng đáng mỹ nữ.

Nhìn người tới trong nháy mắt đó Đẳng Viêm không khỏi sững sờ, mặc dù là ở Đế đô bên trong nhìn quen sắc đẹp trác tuyệt nữ nhân, nhưng là cùng thiếu nữ trước mắt so với những nữ nhân kia quả thực chính là dong chi tực phần. Đương nhiên, cùng Tần Phi Nguyệt so với thiếu nữ trước mắt vẫn là kém hơn một chút.

"Tình nhi..." Sở Phi một cái đỡ lấy đối phương, rất sợ đối phương ngã chổng vó.

"Tình nhi, vị này chính là Viêm thiếu, đây là Đường lão, lần này nếu như không có bọn họ ca ca hay là liền không về được." Sở Phi đỡ thiếu nữ, nhìn Đẳng Viêm cùng Đường lão thân nhiên nói, tuy rằng hấn ngữ khí bình thản, thế nhưng thần sắc hấn bên trong vẫn như cũ ẩn chứa một loại thần sắc cảm kích.

"Cảm ơn Viêm thiếu, cảm tạ Đường lão." Nghe vậy, thiếu nữ quay về Đẳng Viêm hai người cảm kích nói rằng.

"Viêm thiếu, vị này chính là muội muội ta Sở Tinh." Đồng thời, Sở Phi cũng không quên cho Đẳng Viêm hai người giới thiệu một phen chính mình cô em gái này. Sở Tinh là Sở Phi ở trên thế giới này thân nhân duy nhất, hấn lần này tiến vào Thần Hoang sơn mạch cũng là vì giúp em gái của chính mình gom góp chữa bệnh phí dụng.

Vào...

Ngay ở Đẳng Viêm chuẩn bị nói cái gì thời điểm, bên cạnh hấn Đường Tam đột nhiên trong nháy mắt liền xuất hiện ở Sở Tinh trước mặt.

Chuyện này...

Đột nhiên xuất hiện một màn, để ở đây còn lại ba người không khỏi cả kinh.

"Đường lão, ngài đây là..." Nhìn Đường Tam cái kia hành động khác thường, Sở Phi cái kia thanh âm kinh ngạc vang lên. Có điều Đường Tam thật giống hoàn toàn không nghe thấy giống như vậy, cái kia ánh mắt sắc bén chăm chú khóa chặt Sở Tinh, tỉ mỉ đánh giá, cũng vừa lúc đó, Đường Tam một phát bắt được Sở Tinh thủ đoạn.

"A..." Biến cố đột nhiên xuất hiện, bị một xa lạ lão nhân nắm lấy tay của chính mình oản, một tiếng thét kinh hãi không nhận được từ Sở Tinh trong miệng vang lên, nàng cả người sắc mặt càng là hoàn toàn trắng bệch, chuyện này căn bản là bị Đường Tam đột nhiên xuất hiện cử động cho sợ hãi đến. Muốn tránh thoát nhưng căn bản là không có cách tránh thoát, Sở Phi sắc mặt cũng là trong nháy mắt khó coi đến cực hạn, Sở Tinh nhưng là hấn thân nhân duy nhất, thế nhưng trước mắt Đường Tam cử động nhưng là để hấn cảm thấy một tia bất mãn, mặc dù là đối phương là ân nhân cứu mạng hấn cũng không cách nào khoan dung.

Đường Tam hình tượng trong nháy mắt kém đến cực hạn.

Ông lão này lẽ nào là một sắc phôi?

Dẫn sói vào nhà?

"Đường lão." Đẳng Viêm cũng là bị Đường Tam cử động cho làm mờ, lúc này một tiếng thét kinh hãi vang lên.

"Hô..." Rất nhanh, Đường Tam liền thở dài một cái, đồng thời cũng buông ra Sở Tinh thủ đoạn, có điều trên mặt của hấn nhưng là bịt kín một tầng vẻ phức tạp, thậm chí còn là suy nghĩ về mặt. Thấy cảnh này, Sở Phi vẻ mặt mới hòa hoãn không ít, có điều nhìn Đường Tam ánh mắt vẫn mang theo một chút đề phòng.

"Sở tiểu thư xin lỗi, lão nô đường đột." Hồi lâu, Đường Tam cái kia giọng áy náy vang lên.

"Hả?" Đường Tam cử động để mọi người một trận không rõ.

"Đường lão, này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?" Đẳng Viêm đi tới Đường Tam bên người không nhịn được hỏi.

"Thiếu gia, lão nô muốn hỏi vị tiểu thư này mấy vấn đề." Đường Tam thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Hả?" Đẳng Viêm chờ người không khỏi sững sờ, ánh mắt kinh ngạc nhìn Đường Tam.

"Vấn đề gì?" Không chờ Đẳng Viêm mở miệng, Sở Phi cái kia đề phòng âm thanh đã vang lên.

"Sở tiểu thư có phải là thường thường sẽ cảm thấy toàn thân rét run, đặc biệt là ở mỗi đêm thời gian thời điểm, loại kia lạnh càng là sâu tận xương tủy, để Sở tiểu thư có loại sống không bằng chết cảm giác? Thậm chí có lúc trên người sẽ kết trên một tầng miếng băng mỏng?" Một giây sau, Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, Đẳng Viêm lòng tràn đầy không rõ, có điều tốt lắm kỳ ánh mắt cũng rơi vào Sở Phi huynh muội trên người. Mà ngay tại lúc này, Sở Phi cùng Sở Tĩnh hai người thân thể không nhịn được run lên, cái kia kinh hãi ánh mắt trong nháy mắt rơi vào Đường Tam trên người.

Sở Tĩnh tình huống không đúng là như thế à!!!

Nhưng là...

Đường Tam là làm sao biết?

Sở Tĩnh cái kia ánh mắt khiếp sợ nhìn Đường Tam, có điều giờ khắc này đối với Đường Tam nàng vẫn có một tia e ngại, dù sao tình cảnh vừa nãy nàng còn không có quên. Thế nhưng Sở Phi nhưng là không giống nhau, nghe được Đường Tam sau khi trên mặt hẩn nể qua một tia kinh hi thậm chí là kích động.

Hắn tại sao muốn đi Thần Hoang sơn mạch?

Đăng nhập♥<http://truyencuatui.Net/> để đọc truyện♥

Hắn thì tại sao muốn liều mạng bảo vệ tam vĩ Ngân Hồ?

Hắn tại sao như thế quan tâm tiền?

Không chính là vì cho em gái của chính mình chữa bệnh sao?

Giờ khắc này, Đường Tam nhưng chỉ là liếc mắt nhìn liền có thể nói ra muội muội mình tình huống, này không phải đại diện cho hắn biết mình muội muội đến chính là bệnh gì sao? Cho tới nay, Sở Phi khổ nhất não chính là vấn đề này, thế nhưng giờ khắc này không giống nhau, Đường Tam nếu biết muội muội mình bệnh tình, cái kia có phải là nói đúng mới hiểu làm sao chữa?

Chỉ ít cũng là một cái hy vọng.

"Đường lão, muội muội ta bệnh ngài có thể trị?" Âm thanh kích động từ Sở Phi trong miệng vang lên, tiếng nói của hắn thậm chí mang theo một tia run rẩy. Bên cạnh hắn Sở Tĩnh nghe được Sở Phi âm thanh, thân thể cũng là không khỏi sững sờ, cái kia ánh mắt phức tạp rơi vào Đường Tam trên người, tình huống của chính mình chính mình rõ ràng, loại kia lạnh lẽo thấu xương cảm giác quả thực so với chết còn khó chịu hơn, nếu như có người có thể chữa khỏi chính mình, Sở Tĩnh có thể không vui sao?

"Đường lão hiểu thuật?" Mà vào lúc này, Đẳng Viêm cái kia kinh ngạc âm thanh cũng không nhịn được vang lên.

"Thiếu gia, sở bệnh của tiểu thư lão nô trị không được." Nghe vậy, Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, có điều trên mặt của hắn nhưng là mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt. Nhưng là Đường Tam giờ khắc này nụ cười ở Đẳng Viêm chờ trong mắt người nhưng là như vậy quý giá.

Người trị không được người còn cười?

"Đường lão, thật... Không có cách nào trị?" Sở Phi cái kia thất lạc, không cam lòng thanh âm vang lên, nguyên bản đáy lòng một chút hy vọng cũng trong nháy mắt tiêu tan không thấy hình bóng.

"Không pháp trị." Đường Tam cái kia kiên định thanh âm vang lên.

"Có điều, Sở tiểu thư chuyện này căn bản là không phải bệnh." Một giây sau, ở Sở Phi hết sức thất vọng thời điểm, Đường Tam cái kia phi thường tự tin âm thanh lại vang lên.

"Cái gì?" Nghe vậy, Sở Phi huynh muội cả kinh, liền ngay cả Đẳng Viêm cũng là như thế.

"Không phải bệnh? Sao có thể có chuyện đó?" Sở Phi cái kia nghi vấn thanh âm vang lên.

"Đường lão, đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, ngài liền nói thẳng ra đi, nghe chúng ta đô gấp." Nhìn Sở Phi cái kia cấp thiết lại đáng đáp lo lắng, Đẳng Viêm cái kia thanh âm nhàn nhạt không nhịn được vang lên.

"Vâng, thiếu gia."

"Nếu như lão nô đoán không lầm, Sở tiểu thư tình huống như thế không phải là bởi vì đạt được nghị nan tạp chứng gì, mà là bởi vì..." Nói, Đường Tam chần chờ một chút, mọi người tốt lắm kỳ ánh mắt cũng lạc nhìn chòng chọc vào Đường Tam "Sở tiểu thư hẳn là có thuần băng vũ mạch, cho nên mới phải xuất hiện tình huống như thế." Một giây sau, Đường Tam làm một phán định.

"Thuần băng vũ mạch? Đó là cái gì?" Sở Phi cái kia không rõ thanh âm vang lên.

"Thuần băng vũ mạch?" Nhưng mà, Đẳng Viêm nhưng là một đời kinh ngạc thốt lên không nhận được vang lên, hẳn nhưng là nghe Đường Tam đã nói vũ mạch sự tình, thế giới này phần lớn người đều là tạp hệ vũ mạch, mà có một ít người nhưng là nắm giữ chỉ một vũ mạch, liền giống với muốn trở thành được sự nhất định phải muốn nắm giữ thuần hòa vũ mạch. Người như thế quả thực đã ít lại càng ít, mà nắm giữ thuần hệ vũ mạch người không có chỗ nào mà không phải là thiên tài, cái kia tốc độ tu luyện càng là người bình thường mấy lần, thậm chí mấy chục lần, Đẳng Viêm không nghĩ tới Sở Phi muội muội dĩ nhiên là thuần băng vũ mạch.

"Đường lão, ngài khẳng định là thuần băng vũ mạch?"

"Thiếu gia, lão nô tuy rằng vẫn chưa thể khẳng định, thế nhưng... Có ít nhất chín tầng trở lên nắm có thể xác định Sở tiểu thư đúng là thuần hệ vũ mạch, hơn nữa còn là hi hữu nhất, đặc thù nhất thuần băng vũ mạch." Đường Tam cái kia kiên định thanh âm vang lên.

"Viêm thiếu, này đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì? Cái gì là thuần băng vũ mạch a?" Vào lúc này, Sở Phi rốt cục không nhận được mở miệng hỏi, dù sao quan hệ này muội muội nàng sinh mệnh an toàn a. Đẳng Viêm cũng là không có chần chờ chút nào, lúc này cho Sở Phi giảng giải một chút liên quan với vũ mạch sự tình, đương nhiên những này cũng là hẳn từ Đường Tam nơi đó nghe tới.

"Muội muội ta là võ tu thiên tài?" Nghe xong Đẳng Viêm sau khi, Sở Phi cái kia kinh ngạc ánh mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người, một mặt khó mà tin nổi.

Không chỉ có là Sở Phi, chính là Sở Tĩnh cũng là như thế.

"Không đúng vậy, muội muội ta từng cũng tu luyện qua vũ quyết, nhưng là nàng căn bản thì sẽ không thể tu luyện a, hơn nữa càng là tu luyện loại kia đóng băng cảm giác liền càng là mãnh liệt." Một giây sau, Sở Phi cái kia nghi vấn thanh âm vang lên. Trước đây bởi vì Sở Tĩnh thân thể yếu, hơn nữa còn có này quái bệnh, hẳn tự nhiên cũng làm cho Sở Tĩnh tu luyện qua vũ quyết, nhưng là không có một lần là thành công, hơn nữa tu luyện vũ quyết sẽ chỉ làm Sở Tĩnh càng thêm thống khổ, cũng là từ hẳn sau khi Sở Tĩnh cũng không còn tu luyện qua bất kỳ vũ quyết.

Nhưng bây giờ thì sao?

"Ha ha, phổ thông vũ quyết nàng tự nhiên không thể tu luyện. Thuần băng vũ quyết so với cái khác mấy hệ vũ mạch càng thêm đặc thù, nắm giữ thuần băng vũ mạch người chỉ có thể tu luyện Băng Hệ vũ quyết, bằng không... Nếu như gượng ép tu luyện nhẹ thì dẫn đến gân mạch đứt đoạn, nặng thì tại chỗ nổ chết." Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Cái gì?" Một tiếng thét kinh hãi không nhận được từ Sở Phi trong miệng vang lên.

"Vì lẽ đó, sở bệnh của tiểu thư căn bản là không pháp trị, thế nhưng chỉ cần tu luyện Băng Hệ vũ quyết, Sở tiểu thư tình huống cũng có thể không trùng trị mà dũ." Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Băng Hệ vũ quyết?" Sở Phi sững sờ.

Àm!!!

Một giây sau, Sở Phi trực tiếp quỳ rạp xuống Đẳng Viêm cùng Đường Tam trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Thiếu gia nhà ta không tiếp khách

Àm!!!

Sở Phi trực tiếp quỳ rạp xuống Đẳng Viêm cùng Đường Tam trước mặt.

"Ca ca..." Thấy cảnh này, Sở Tinh cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, hẳn không biết mình ca ca đây là làm sao.

"Sở Phi huynh đệ, ngươi làm cái gì vậy? Mau đứng lên." Thấy thế, Đằng Viêm cái kia kinh ngạc thanh âm vang lên, muốn nâng dậy Sở Phi, nhưng là Sở Phi tựa hồ căn bản không muốn, liền như vậy quỳ. Trước mắt tình cảnh để bầu không khí một tiểu tử trở nên khá là quái dị.

"Viêm thiếu, ta từ nhỏ đã cùng Tinh nhi sống nương tựa lẫn nhau, Tinh nhi là ta toàn bộ, là ta tất cả, ta không thể mất đi Tinh nhi. Trước đây ta vẫn luôn cho rằng Tinh nhi đạt được cái gì trọng bệnh, vì lẽ đó ta vẫn luôn ở trừ tiền. Thế nhưng hiện tại Đường lão nói rồi, Tinh nhi căn bản là không phải bệnh gì, mà là nắm giữ thuần băng vũ mạch thiên tài, ta nguyên bản nên cảm thấy hài lòng, cảm thấy hưng phấn. Thế nhưng..." Sở Phi cái kia thanh âm khàn khàn vang lên "Băng Hệ vũ quyết, thứ này coi như là có tiền cũng không mua được, vì lẽ đó, ta Sở Phi khẩn cầu Viêm thiếu cứu Tinh nhi một mạng, ta Sở Phi từ nay về sau đồng ý vì là Viêm thiếu làm trâu làm ngựa."

Àm!!!

Sở Phi nói xong trực tiếp một cái dập đầu khải ở trên mặt đất.

"Cầu Viêm thiếu cứu Tinh nhi một mạng." Kiên định âm thanh lại vang lên. Đối với Sở Phi mà nói Sở Tinh chính là toàn bộ của hắn, hắn đối mặt tử vong thời điểm có thể thấy chết không sờn, thế nhưng đối mặt Tinh nhi vấn đề hắn cũng sẽ không bao giờ để ý tới cái gì nam nhi dưới gối có hoàng kim, này đồ không trọng yếu, chỉ cần có thể cứu muội muội của hắn.

"Ca ca..." Nhìn thấy hình ảnh trước mắt, Sở Tinh cả người nhào vào Sở Phi trên người.

"Sở Phi huynh đệ làm cái gì vậy, nếu như thiếu gia ta thật có thể giúp đỡ bạn bối, coi như ngươi không nói ta cũng sẽ bang. Trước tiên lên lại nói." Đằng Viêm nói nâng Sở Phi đứng dậy, lần này Sở Phi không có từ chối, có điều cái kia ánh mắt mong đợi từ đầu đến cuối đồ khóa chặt Đằng Viêm. Đằng Viêm, chính là hắn toàn bộ hi vọng, hy vọng cuối cùng.

Vũ quyết a;

Thứ này coi như là có tiền cũng mua không được, hơn nữa còn là hi hữu Băng Hệ vũ quyết, coi như là có, vậy cũng sẽ là một giá trên trời, không phải hắn Sở Phi có thể chịu đựng lên.

"Đường lão..." Nhìn Sở Phi đứng dậy, Đằng Viêm tầm mắt rơi vào Đường Tam trên người.

"Thiếu gia, lão nô trên người tuy rằng có hai bộ vũ quyết, thế nhưng đồ không phải Băng Hệ vũ quyết." Đường Tam cái kia bắt đầu dĩ thanh âm vang lên, hắn tự nhiên biết Đằng Viêm là có ý gì. Nếu như hắn có, hắn cũng sẽ không chút do dự lấy ra, thuần băng vũ mạch a, người như vậy mặc dù là đặt ở hắn sinh hoạt quá địa phương, vậy cũng là các đại tông môn, các thế lực lớn tranh đoạt đối tượng a.

So với một thuần hệ vũ mạch thiên tài, một bộ vũ quyết lại tính là cái gì.

"Chuyện này..." Nghe vậy, Đằng Viêm bắt đầu dĩ thanh âm vang lên. Sở Phi cũng là một trận thất lạc.

"Sở Phi huynh đệ yên tâm, thiếu gia ta đáp ứng ngươi nhất định vì là Tinh nhi em gái làm ra một bộ Băng Hệ vũ quyết." Một giây sau, Đằng Viêm cái kia kiên định thanh âm vang lên. Tuy rằng vũ quyết thứ này ở thế tục rất thiếu thốn, thế nhưng không có nghĩa là không có, Đằng Viêm tin tưởng chính mình có cơ hội nhất định có thể chiếm được.

"Đa tạ Viêm thiếu, từ nay về sau... Ta Sở Phi cái mạng này chính là Viêm thiếu ngài." Lúc này, Sở Phi cái kia kiên định thanh âm vang lên, cái này cũng là hắn phát ra từ đáy lòng quyết định. Hắn biết dựa vào bản lĩnh của chính mình căn bản là không thể cho tới Băng Hệ vũ quyết, thế nhưng Đằng Viêm không giống nhau, Đằng Viêm bên người có Đường Tam như thế một cao thủ nghịch thiên, một bộ vũ quyết đối với hắn mà nói hay là không khó. Thêm vào trước ân cứu mạng, Sở Phi không biết mình lấy cái gì để báo đáp, chỉ có chính mình cái mạng này.

"Sở Phi huynh đệ..."

"Sở đại ca, không... Không tốt..." Đằng Viêm đang chuẩn bị nói cái gì thời điểm, bên ngoài một cấp thiết âm thanh đột nhiên truyền đến.

"Hô... Hô..." Hàn Tiểu Lục chạy đến Đằng Viêm bốn người trước mặt, đồng thời hắn còn từng ngum từng ngum thở hổn hển, được kêu là một sốt ruột bốc lửa. Nhìn dáng dấp của đối phương, Đằng Viêm không khỏi hơi nhướng mày.

"Xảy ra chuyện gì?" Sở Phi cái kia cấp thiết lại không rõ thanh âm vang lên.

"Ở ngoài... Ở ngoài... Bên ngoài..."

"Ngươi gấp cái gì, từ từ nói, bên ngoài làm sao?" Sở Phi cấp thiết thanh âm vang lên.

"Hô..."

"Bên ngoài, Vương gia, Hiên Viên gia hai vị gia chủ, còn có Cụ Phong Dong Binh Đoàn đoàn trưởng, bọn họ mang người nói yêu cầu thấy Viêm thiếu." Thở dài một cái, Hàn Tiểu Lục cái kia thanh âm run rẩy vang lên.

Vương gia, Hiền Viên gia, Cụ Phong Dong Binh Đoàn đây chính là Hồn Loạn chi đô tam đại siêu cấp bá chủ a, bây giờ tam đại bá chủ người nắm quyền đồng thời xuất hiện ở đây thành Bắc xóm nghèo, xuất hiện ở gia tộc của bọn họ khải, để hẳn làm sao có khả năng không khiếp sợ, không chấn động. Nhân vật như vậy bọn họ trước đây chính là muốn gặp đồ không thấy được, bây giờ lại lập tức đến rồi ba cái.

"Cái gì?" Nghe vậy, Sở Phi một tiếng thét kinh hãi, cái kia ánh mắt khiếp sợ rơi vào Đằng Viêm trên người.

"Ba thế lực lớn?" Đằng Viêm giờ khắc này hơi nhướng mày, đừng mơ tới nữa nhất định là Đường Tam trước ở ngoài thành hành động đã truyền tới những người này trong tai, những người này vào lúc này tới là xuất phát từ mục đích gì Đằng Viêm cũng là rất rõ ràng, có điều, Đằng Viêm không nghĩ tới bọn họ sẽ đến nhanh như vậy.

"Đường lão, đem bọn họ đuổi rồi." Một giây sau, Đằng Viêm cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Vâng." Đường Tam không có chần chờ chút nào, đáp một tiếng liền trực tiếp đi ra ngoài.

"Viêm thiếu, này sợ là không ổn đâu?" Nhìn Đường Tam bóng lưng, Sở Phi cái kia thanh âm kinh ngạc vang lên. Dù sao vậy cũng là ba thế lực lớn người nắm quyền a, liền như thế đánh đuổi? Cái kia thế tất sẽ đắc tội này ba thế lực lớn, đối với Đằng Viêm mà nói tuyệt đối không phải một chuyện tốt đẹp gì.

"Không có chuyện gì, vào lúc này chúng ta càng là hung hăng bọn họ liền càng là kiêng kỵ." Đằng Viêm híp mắt cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên. Hẳn tự nhiên biết mình như thế làm có thể sẽ đắc tội ba thế lực lớn, thế nhưng nếu như không như vậy làm trái lại làm cho người ta một loại chính mình sợ cảm giác của bọn họ, như vậy trái lại gây bất lợi cho chính mình. Nếu trước Đường Tam hung hăng đã bày ra đến rồi, như vậy.... Đằng Viêm không ngại lúc trước trình độ đó trên lại đốt một cây đuốc, để ba thế lực lớn người càng thêm kiêng kỵ Đường Tam, càng như vậy bọn họ liền càng là không dám động thủ.

Tiểu viện ở ngoài.

Thành Bắc làm Hồn Loạn chi đô tới cần cỗi địa phương, nơi này chính là một xóm nghèo. Nếu như đặt ở bình thường, ba thế lực lớn người căn bản cũng sẽ không đến nơi như thế này, càng không cần phải nói là ba thế lực lớn đỉnh cao người nắm quyền. Thế nhưng ngày hôm nay không giống nhau, tam đại vương giả đồng thời xuất hiện ở đây, cũng đều đi tới Sở Phi tiểu viện ở ngoài, loại biến cố này tự nhiên gây nên toàn bộ thành Bắc náo động.

Tiểu viện ở ngoài, giờ khắc này đã tụ đầy người.

Đương nhiên, tuyệt đại đa số người đều là này thành Bắc cư dân, những người này chỉ là làm thành một vòng, cái kia tiện sát ánh mắt nhìn trước mặt bọn họ chỗ này tiểu viện. Đồng thời ở đám người kia trung gian có mười mấy người, những người này mặc kệ là ăn mặc, trang phục, vẫn là khí chất đồ không phải thành Bắc những này cư dân có thể so bì.

Những người này tự nhiên chính là ba thế lực lớn người, trong đó càng là có ba vị bá chủ tồn tại.

Nếu như là bình thường, tới chỗ như thế bọn họ tuyệt đối sẽ không bài làm ra một bộ kém người một bậc tư thái, thậm chí như Sở Phi gia nơi như thế này bọn họ nếu như muốn đi vào căn bản là sẽ không lên tiếng chào hỏi, trực tiếp xông vào. Thế nhưng ngày hôm nay, bọn họ mỗi một người đều kiên trì ở cửa chờ đợi, căn bản không dám xằng bậy.

Xông?

Chuyện cười, ở trong đó ông lão đến tới cùng tình huống thế nào bọn họ đồ không có làm rõ.

Làm sao xông?

Hướng chi bọn họ hôm nay tới nơi này cũng không phải đến gây sự.

Giao hảo!!

Đây là ba thế lực lớn ở phân tích Đường Tam cùng Đằng Viêm tình huống sau khi làm ra cộng đồng quyết định.

Nhưng mà, ba thế lực lớn mỗi một gia cũng đều rõ ràng mặt khác hai nhà tới nơi này là xuất phát từ mục đích gì, ba gia trong lúc đó càng là thế như nước với lửa giống như tồn tại. Thế nhưng... Mặc dù là như vậy giờ khắc này ba bên trong lúc đó cũng duy trì một loại ôn hòa bầu không khí, thậm chí lẫn nhau trong lúc đó đều là khuôn mặt tươi cười đón lấy. Đương nhiên, ở loại này bầu không khí bên dưới ẩn giấu đi cái gì bọn họ lẫn nhau trong lúc đó cũng đều rõ ràng.

Tiểu lý tàng đao.

Nếu như có cơ hội, bất kỳ một nhà đồ sẽ không chú ý đem những cái khác hai nhà giết chết.

Xoạt...

Vào lúc này, Đường Tam từ trong viện đi ra, trong nháy mắt liền gây nên ở đây chú ý của mọi người. Cái kia thuần sát Ngưng Thần cảnh ông lão giờ khắc này cũng sớm đã ở Hồn Loạn chi đô truyền khắp, sinh sống ở thành Bắc người tự nhiên cũng đều rõ ràng, ba thế lực lớn người càng là rõ ràng.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt toàn bộ đổ bị Đường Tam hấp dẫn.

Thời khắc này Đường Tam, muôn người chú ý.

Không nhìn thấu cảnh giới?

Khi thấy Đường Tam trong nháy mắt đó, ba thế lực lớn người nắm quyền trong lòng đều là đột nhiên run lên.

Không nhìn thấu cảnh giới, cái kia ý vị như thế nào?

Chỉ có thực lực của đối phương đã vượt qua chính mình, chỉ có đối phương cấp độ ngự trị ở bên trên chính mình, chỉ có tình huống như vậy bọn họ mới không cách nào nhìn thấu tu vi của đối phương. Mà giờ khắc này, làm Thiên Nhân cảnh cấp cao tồn tại, thế nhưng bọn họ nhưng nhìn không thấu Đường Tam cảnh giới.

Chấn động, sâu sắc chấn động.

Nguyên bản nghe thủ hạ người báo cáo bọn họ còn không tin hoàn toàn, thế nhưng giờ khắc này bọn họ nhưng là không có một chút nào nghi vấn.

Đây là một bọn họ không thể trêu chọc ông lão.

Nhất định phải giao hảo;

Nhất định!!!

Xoạt...

Đồng thời, Đường Tam cái kia ánh mắt sắc bén cũng nhìn quét trước mắt tất cả mọi người, làm Đường Tam nhân vật như vậy hẳn tự nhiên có thể nhận biết trước mắt những nhân tài này là nhân vật chính, không có bất kỳ chần chừ, cái kia ánh mắt sắc bén lúc này liền rơi vào tam đại người nắm quyền trên người, kẻ bề trên khí tức trong nháy mắt lưu lộ ra.

Chuyện này...

Nhìn Đường Tam cái kia ánh mắt sắc bén, tam đại người nắm quyền trong lòng không khỏi run lên.

"Thiếu gia nhà ta không tiếp khách, các vị có thể đi rồi." Một giây sau, Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, lại giống như cửu thiên sấm sét bình thường vang vọng ở tất cả mọi người trong đầu. Một câu nói sau khi Đường Tam càng là không có bất kỳ dừng lại, không nhìn thẳng trước mắt tất cả mọi người xoay người hướng về trong viện đi đến. Đối với hắn mà nói phảng phất là làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể giống như vậy, thế nhưng ở trước mắt trong mắt tất cả mọi người cũng không phải như vậy một chuyện.

Quá kiêu ngạo.

Quá ngông cuồng.

Ông lão này quả thực là không coi ai ra gì.

Phải biết trước mắt ba vị này nhưng là Hỗn Loạn chi đô tam đại bá chủ a.

Nhưng mà, liền như thế bị không để ý tới?

Ngông cuồng a...

Ba thế lực lớn người nắm quyền không khỏi sửng sò, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đường Tam bóng lưng bên trên. Bọn họ lại bị không nhìn? Bao nhiêu năm, đã bao nhiêu năm bọn họ không có bị người không nhìn. Mà giờ khắc này một ông lão dĩ nhiên đem bọn họ * lóa không nhìn, loại cảm giác đó thật giống như là trước mặt nhiều người như vậy, ở trên mặt của bọn họ mạnh mẽ quăng một cái bạt tai.

Mặt, đau rát;

Nộ sao?

Muốn nói không có khi đó không thể.

Nhưng là, giờ khắc này tam đại bá chủ nhưng là không có một quát mắng Đường Tam

Là không nghĩ, cũng là không dám.

Đối phương càng là ngông cuồng, càng là hung hăng, càng là không coi ai ra gì, cái kia không phải là đại diện cho đối phương có thực lực như vậy sao, có liều lĩnh tiền vốn à. Nếu như không phải, đối phương sẽ làm như vậy? Ở này cường giả vì tôn thể giới, cao thủ đô có cao thủ ngạo khí.

Đường Tam chính là như vậy.

Đặc biệt là vừa nãy Đường Tam cái kia một bình tĩnh ánh mắt;

Một khắc đó, ba người bọn họ phảng phất cảm nhận được linh hồn của chính mình bị một cái lưỡi dao sắc xuyên thấu.

Không chỗ che thân;

Đối mặt tam đại người nắm quyền trăm mặc, chu vi những người khác càng thêm chấn kinh rồi.

Ba người bọn họ tại sao trăm mặc?

Không cũng là bởi vì liên bọn họ cũng không dám trêu chọc ông lão kia sao?

Chuyện này...

Ông lão kia đến tột cùng là người nào a?

Trong nháy mắt, chu vi hết thấy người vây xem đô triệt để chấn kinh rồi, hơn nữa chuyện này tất nhiên sẽ trong thời gian ngắn nhất truyền khắp toàn bộ Hỗn Loạn chi đô.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Vũ thú giá cả

Thiếu gia nhà ta không tiếp khách.

Đối mặt Đường Tam đơn giản vài chữ, Hỗn Loạn chi đô tam đại bá chủ sắc mặt được kêu là một đặc sắc a. Mãi đến tận Đường Tam bóng lưng biến mất ở tầm mắt của bọn họ bên trong bọn họ mới phục hồi tinh thần lại. Trước mắt ông lão kia, hoặc là nói phía sau hắn người thiếu gia kia quá kiêu ngạo, cũng quá ngông cuồng. Lần thứ nhất, tam đại bá chủ cảm nhận được loại kia bị không để ý tới cảm giác, đồng thời cũng là như vậy đối với Đường Tam kiêng kỵ cũng biến thành càng thêm mãnh liệt.

Tuyệt đối không thể xằng bậy.

Đây là tam đại bá chủ giờ khắc này nội tâm chân thật nhất khắc họa.

Đi!!!

Lúc này, tam đại bá chủ lẫn nhau trong lúc đó ngay cả chào hỏi đô không đánh liền mang theo người của mình rời đi, nhân gia không tiếp khách, bọn họ tiếp tục ở lại chỗ này cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì. Đoàn người đến nhanh đi cũng nhanh, thế nhưng bọn họ vẫn là lưu lại người đến tiếp tục quan tâm Đãng Viêm, quan tâm Đường Tam. Đương nhiên, trải qua tam đại bá chủ như thế "Nháo trò" Sở Phi tiểu viện cũng trong nháy mắt trở thành toàn bộ Hỗn Loạn chi đô được quan tâm nhất địa phương, một ít bình thường cùng Sở Phi quan hệ tốt hơn, thậm chí một ít trước đây nhận đô kẻ không quen biết cũng bắt đầu đến đòi thật Sở Phi.

Tại sao?

Rất đơn giản, ai kêu người liên yêu Sở Phi trong nhà ở một đề ba thế lực lớn đô kiêng kỵ tồn tại đây.

Nước lên thì thuyền lên;

Sở Phi một nhóm người bây giờ chính là như vậy.

Bên trong khu nhà nhỏ.

Đối với bên ngoài tất cả Đãng Viêm không chút nào đi lưu ý, đối với Đãng Viêm mà nói hiện nay để ý nhất cũng chỉ có ba chuyện.

Số một, tăng lên thực lực của chính mình, chỉ có thực lực bản thân mạnh mẽ cái kia mới có thể có tuyệt đối bảo đảm;

Thứ hai, mau chóng phối chế thanh linh dịch, trợ giúp Đường Tam áp chế kịch độc.

Đệ tam, mau chóng tăng lên được sư đẳng cấp, điều này cũng có thể nói là Đẳng Viêm chuyện quan trọng nhất trước mắt. Mặc kệ là chữa trị tự thân kinh mạch vẫn là giúp Đường Tam giải độc đều cần được sư đẳng cấp đến trình độ nhất định. Hơn nữa Đường Tam độc không rõ, như vậy Đường Tam liền không cách nào khôi phục tu vi. Tuy rằng bây giờ chân động rồi tất cả mọi người, thế nhưng Đẳng Viêm không biết tình huống như thế cứu có thể kéo dài bao lâu, hơn nữa sớm muộn đều sẽ lộ ra ánh sáng.

Này ba chuyện là Đẳng Viêm hiện tại vô cùng cần thiết làm.

Đương nhiên...

Mặc kệ là tăng cao thực lực vẫn là tăng lên được sư đẳng cấp, này đồ không phải một sớm một chiều có thể làm được, này đều cần một quá trình. Hơn nữa ở trong quá trình này cần thiết tiêu hao tiền tài cũng là khó có thể tưởng tượng, vì lẽ đó ngoại trừ muốn làm này ba chuyện ở ngoài, Đẳng Viêm cần nhất giải quyết vẫn là tiền tài vấn đề.

Không bột đổ gột nên hồ;

Tiền tài trở thành Đẳng Viêm hiện nay vấn đề khó khăn nhất.

Ngoại trừ này ba cái vô cùng cần thiết đi việc làm ở ngoài, trợ giúp Sở Tinh tìm kiếm Băng Hệ vũ quyết sự tình Đẳng Viêm cũng không có quên, dù sao đã đáp ứng rồi Sở Phi, hơn nữa Đẳng Viêm cũng không hy vọng mai một Sở Tinh như vậy một võ tu thiên tài, thậm chí càng chịu đựng không phải người thông khổ cùng dân vật.

Có quyết định, Đẳng Viêm liền không chần chừ nữa.

Lúc này liền để Sở Phi giúp hẩn mua phối chế thanh linh dịch cùng Thối Thệ linh dịch linh thảo cùng dược liệu, hơn nữa do Đường Tam cùng đi. Đẳng Viêm như thế làm tự nhiên không phải lo lắng Sở Phi an toàn, dù sao ở này Hỗn Loạn chi đồ bên trong vẫn là đối lập khá là "Hài hòa", sợ đi để Đường Tam đi ra ngoài, Đẳng Viêm vì là chính là để Đường Tam tìm hiểu một chút Hỗn Loạn chi đồ tình huống, làm tốt sau đó làm chuẩn bị.

Cho tới Đẳng Viêm chính mình?

Tu luyện!!

Hiện nay Đẳng Viêm có thể việc làm chính là tu luyện, thực lực của tự thân Đẳng Viêm đáy lòng có một loại tuyệt đối khát vọng, hơn nữa trải nghiệm đến Hỗn Động ngự thiên quyết hiệu quả kinh người sau khi, đối với tu luyện Đẳng Viêm so với trước đây càng thêm chờ mong cùng bức thiết.

"Liễu Chân, thiếu gia ta đã nói ngươi và ta tạm biệt ngày, chính là thiếu gia ta đòi mạng ngươi thời gian." Ngồi xếp bằng ở bên trong căn phòng, Đẳng Viêm cái kia thanh âm lạnh lùng vang lên, cái kia trong ánh mắt hàn mang thâm thúy đến cực hạn. Liễu Chân đối với mình làm tất cả Đẳng Viêm là tuyệt đối sẽ không quên, nếu như không có cô gái mặc áo trắng kia, chính mình sợ là cũng sớm đã chết ở trong tay đối phương. Không chỉ có như vậy, đối phương càng là Thiên Huyền Tông chó săn, hơn nữa còn giam cầm cha của chính mình, mặc kệ xuất phát từ điểm nào Đẳng Viêm cùng Liễu Chân trong lúc đó tất là không chết không thôi tồn tại.

Trước đây không có cách nào tu võ không đầu lại Liễu Chân;

Thế nhưng hiện tại không giống nhau.

Có Hỗn Động ngự thiên quyết, coi như Đẳng Viêm cả đời không cách nào đặt chân võ đạo, cơ thể hẩn cũng có thể tu luyện tới một loại trình độ khủng bố. Khi đó hẩn nếu muốn giết Liễu Chân cũng là dễ như trở bàn tay. Quyết định chủ ý Đẳng Viêm không chần chừ nữa, bắt đầu vận chuyển Hỗn Động ngự thiên quyết.

Oanh...

Cuồng bạo thiên địa linh khí theo Đẳng Viêm vận chuyển Hỗn Động ngự thiên quyết, bắt đầu điên cuồng hướng về Đẳng Viêm hiện lên mà tới.

Đương nhiên, tốc độ so với lần thứ nhất muốn chậm chậm rất nhiều.

Rầm rầm rầm...

Mặc dù là không có lần thứ nhất tu luyện Hỗn Động ngự thiên quyết điên cuồng như vậy, thế nhưng Đẳng Viêm hấp thu thiên địa linh khí tốc độ cũng tuyệt đối không phải cái khác võ tu có thể ngang hàng. Cái kia vô số linh khí điên cuồng tràn vào Đẳng Viêm thân thể, mỗi thời mỗi khắc đồ ở rèn luyện cơ thể hẩn, để cơ thể hẩn không ngừng cường hóa.

Tốc độ kia...

Mắt trần có thể thấy.

Bên này Đẳng Viêm trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác tu luyện, nhưng mà Hỗn Loạn chi đồ thế lực khắp nơi nhưng bởi vì Đường Tam đến rơi vào trong một mảnh hỗn loạn, hết thấy thế lực đồ ở vất hết óc nghĩ biện pháp như thế nào mới có thể giao hảo Đường Tam, liền ngay cả ba thế

lực lớn cũng không ngoại lệ.

Đồng thời, Đường Tam ở Sở Phi dẫn dắt đi bắt đầu ở Hỗn Loạn chi đô mua Đẳng Viêm dược liệu cần thiết cùng linh thảo.

Thanh linh dịch.

Đây đối với Đường Tam mà nói vậy cũng là cứu mạng đồ vật a.

Hỗn Loạn chi đô chia làm đông, nam, tây, bắc bốn cái nội thành, thành Bắc liền không cần phải nói, cái kia vốn là xóm nghèo, căn bản là không tồn tại cửa hàng nói chuyện, mà ba thể lực lớn vị trí ba nội thành lớn tự nhiên có không ít cửa hàng, trong đó cũng không có thiếu bán ra dược liệu cùng linh thảo địa phương.

Thế nhưng Sở Phi nhưng là không có mang Đường Tam đi những chỗ này, mà là trực tiếp đi tới Hỗn Loạn chi đô khu vực hạch tâm.

Hỗn Loạn chi đô khu vực hạch tâm vốn là một khu buôn bán.

Nơi này là toàn bộ Hỗn Loạn chi đô giao dịch đầy đặc nhất địa phương, cửa hàng, quán vỉa hè đâu đâu cũng có, chỉ cần là Hỗn Loạn chi đô có đồ vật ở đây đều có thể mua được, cái này cũng là Sở Phi lựa chọn nơi này nguyên nhân chủ yếu. Đi tới nơi này sau khi Sở Phi đầu tiên là đem hắc tam vĩ Ngân Hồ bán ra, tuy rằng bây giờ đã không cần gom góp phí dụng vì là muối muối chữa bệnh, thế nhưng này tam vĩ Ngân Hồ cũng có thể bán ra một giá tiền cao, để Sở Phi chờ người trong tương lai một quãng thời gian rất dài không cần vì là tiền tài mà khổ não.

Cho tới làm sao bán ra?

Vậy cũng không cần Sở Phi làm khó dễ, ở này khu vực hạch tâm có chuyên môn thu mua vũ thú thi thể cửa hàng, hơn nữa đều là công khai yết giá.

Xoay một cái vũ thú ——1 kim tệ;

Nhị chuyển vũ thú ——5 kim tệ;

Ba chuyển vũ thú ——100 kim tệ;

Bốn chuyển vũ thú ——5000 kim tệ;

Ngũ chuyển vũ thú ——100000 kim tệ;

Xoay một cái vũ thú cùng ngũ chuyển vũ thú so sánh, chuyện này quả là chính là một cái thiên một cái địa. Đương nhiên cái này cũng là có nguyên nhân, dù sao ngũ chuyển vũ thú tương đương với nhân loại Thiên Nhân cảnh cường giả, có thể săn giết như vậy vũ thú coi như là cấp thấp Thiên Nhân cảnh cường giả cũng không cách nào làm được, có tiền khả năng cũng không mua được, giá cả tự nhiên cũng là cao thái quá.

Vật lấy hi vì là quý!!

Mà xoay một cái vũ thú chỉ là bình thường nhất, cấp thấp nhất vũ thú, như vậy vũ thú số lượng cũng là nhiều nhất, săn giết lên cũng khá là dễ dàng, vì lẽ đó giá cả liền tương đương tiện nghi, hơn nữa có lúc thậm chí một kim tệ cũng không có ai thu.

Có thể tưởng tượng được xoay một cái vũ thú là cỡ nào giá rẻ tồn tại;

Rất dễ dàng bán ra tam vĩ Ngân Hồ, Sở Phi nắm trong tay cái kia một túi kim tệ tay đều đang run rẩy a, vậy cũng là ròng rã 100 đồng tiền vàng, đối với hắc mà nói quả thực chính là một con số trên trời a, Sở Phi thậm chí xưa nay đô chưa hề nghĩ tới sẽ có một ngày hắc có thể cầm nhiều tiền như vậy, có thể không kích động ả.

100 kim tệ rất nhiều sao?

100 kim tệ thật sự không một chút nào nhiều, thế nhưng đó chỉ là đối lập với thực lực cường hãn người tới nói, dù sao một con nhị chuyển vũ thú tuy rằng tiện nghi, thế nhưng cũng đáng 5 cái kim tệ, Huyết cảnh võ giả coi như là một ngày giết một đầu, cái kia một tháng cũng có hơn 100 đồng tiền vàng thu vào. Mà đối với Sở Phi như vậy Mạch cảnh võ giả mà nói, 100 kim tệ xác thực rất hơn nhiều, dựa vào Sở Phi bảy người thực lực muốn giết nhị chuyển vũ thú tự nhiên cũng có thể làm được, thế nhưng cũng phải đánh đổi khá nhiều, thậm chí còn sẽ có người trọng thương, vì lẽ đó bọn họ bình thường đồ sẽ chọn xoay một cái vũ thú.

Xoay một cái vũ thú so ra liền tương đối dễ dàng đánh giết.

Thế nhưng..

Xoay một cái vũ thú thi thể không thể thời gian dài bảo tồn, một khi quá bảy ngày vậy cho dù là một kim tệ cũng không ai thu rồi. Vì lẽ đó Sở Phi đoàn người mỗi một lần đi tới Thần Hoang sơn mạch đô sẽ không dừng lại vượt qua năm ngày, dù sao chạy về Hỗn Loạn chi đô cũng cần hơn một ngày lộ trình. Năm ngày thời gian có thể săn giết xoay một cái vũ thú cũng là có hạn, dù sao đám kia cư vũ thú, mặc dù là xoay một cái vũ thú cũng không phải Mạch cảnh võ giả có thể chống lại, hơn nữa còn phải tránh né những kia cấp cao vũ thú. Số may một lần có thể giết tới sáu, bảy đầu, vận may không tốt có lúc sẽ không thu hoạch được gì.

Thời gian một tháng Sở Phi chờ người nhiều nhất chỉ có thể đi Thần Hoang sơn mạch ba lần.

Một tháng qua cũng là có thể thu được mười mấy đồng tiền vàng thu vào, mười mấy đồng tiền vàng có thể làm gì? Chỉ cần chi là cái kia một chỗ tiểu viện tiền thuê chính là 10 cái kim tệ, còn lại cái kia mấy cái kim tệ còn muốn duy trì Sở Phi tám người thông thường chi tiêu, vì lẽ đó mỗi một tháng Sở Phi chờ người sinh hoạt có thể nói là phi thường túng quẫn.

Ăn không đủ no, không chết đói;

Giờ khắc này, năm này 100 kim tệ hần có thể không kích động sao?

Nhưng mà...

Mặc dù là Sở Phi chờ người tình huống như vậy ở Hỗn Loạn chi đô còn không phải kém cỏi nhất, kém cỏi nhất đương nhiên phải mấy những kia Thể cảnh võ giả, đặc biệt là những kia không có thể lực nhu cầu Thể cảnh võ giả, như vậy võ giả coi như là muốn sẵn giết xoay một cái vũ thú cũng hầu như không thể, càng không cần phải nói gánh chịu mỗi tháng 10 cái kim tệ tiền thuê. Vì lẽ đó cuộc sống của bọn họ so với Sở Phi chờ người càng thêm bi thảm, thậm chí ngay cả nơi ở đô không có. Chỉ có thể ở Hỗn Loạn chi đô làm một ít cu li, chỉ có thể chịu đến bóc lột.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Quá lãng phí...

Bán ra tam vĩ Ngân Hồ sau khi, Sở Phi hai người bắt đầu chọn mua Đăng Viêm cần thiết dược liệu cùng linh thảo.

Dược liệu.

Đây là bình thường nhất, cũng là tối bình thường đồ vật. Xem bệnh chữa bệnh tự nhiên đô không thể rời bỏ dược liệu, hơn nữa rất nhiều dược liệu còn có bổ dưỡng thân thể tác dụng. Đương nhiên, giá cả kia cũng là đối lập tiện nghi, hầu như tất cả mọi người đều có thể chịu đựng, cũng mua được.

Thế nhưng linh thảo liền không giống nhau.

Linh thảo sinh hoạt địa phương đều là thiên địa linh khí khá là dày đặc địa phương, trải qua linh khí quanh năm suốt tháng tắm bổ, linh thảo bên trong tự nhiên cũng ẩn chứa phi thường khổng lồ linh khí. Cấp bậc càng cao linh thảo bên trong linh lực càng là dồi dào, hơn nữa mỗi một loại linh thảo đô có tác dụng của chính mình, tuyệt đại đa số linh thảo đối với võ giả tu luyện có tốt vô cùng tác dụng phụ trợ, liền giống với có thể tăng cường võ giả tốc độ tu luyện, cường hóa võ giả thân thể vân vân...

Linh thảo, tuyệt đối là võ giả thứ luôn mơ tưởng.

Đương nhiên, cũng bởi như thế, linh thảo giá trị xa vượt xa dược liệu. Thậm chí những kia phẩm cấp cao linh thảo càng là một giá trên trời, giá cả cao đáng sợ. Có điều phẩm cấp cao linh thảo tuy rằng đắt giá, thế nhưng phẩm cấp thấp linh thảo giá cả vẫn là đối lập khá là bình thường, đặc biệt là những kia nhất phẩm linh thảo, càng là giá rẻ.

Ở Hỗn Loạn chi đô, vật lấy hi vì là quý đạo lý này tuyệt đối là thâm căn cố đế.

Mặc kệ là vũ thú vẫn là linh thảo.

Đăng Viêm thứ cần thiết bên trong thì có hơn năm mươi vị thuốc, đồng thời còn có bốn cây linh thảo. Bốn cây linh thảo phân biệt: Hàn Băng thảo, Băng Linh Quả, Thanh Thể Thảo, tối cốt hoa. Những thứ này đều là nhất phẩm linh thảo, giá cả tự nhiên đối lập tiện nghi hơn nhiều, hơn nữa cũng phi thường phổ biến, vì lẽ đó Sở Phi rất nhanh sẽ mua đủ Đăng Viêm chút phương thuốc mặt trên hết thay dược liệu cùng linh thảo.

Thế nhưng giá cả kia thực tại để Sở Phi khiếp sợ, thậm chí là đau lòng.

Hơn năm mươi vị thuốc chỉ bỏ ra 30 đồng tiền vàng;

Bốn cây linh thảo đây?

Bốn cây linh thảo dĩ nhiên bỏ ra 20 đồng tiền vàng, mỗi một cây linh thảo giá trị là 5 đồng tiền vàng.

5 đồng tiền vàng a....

Vậy cũng là Sở Phi tám người nửa tháng tiền thuê nhà, thế nhưng hiện tại một cây linh thảo liền muốn cái giá này, để Sở Phi làm sao không khiếp sợ, thì lại làm sao không đau lòng? Sở Phi ở mua linh thảo trong nháy mắt đó trong lòng chỉ có một loại cảm giác, thứ này quả nhiên là người có tiền mới có thể mua được hàng xa xỉ. Tuy rằng linh thảo đối với tu luyện mới có lợi, thế nhưng nếu như đổi làm là hần tuyệt đối sẽ không mua vật này, liền ăn cơm đều là vấn đề ai tới mua thứ này a. Huống chi này còn chỉ là cấp thấp nhất nhất phẩm linh thảo, cái kia nhị phẩm, tam phẩm đây?

Sở Phi không rõ ràng.

Lúc đó hần chỉ là liếc mắt nhìn, trong đó một cây nhị phẩm linh thảo giá cả là 200 kim tệ;

Sở Phi suýt chút nữa liền không ngất đi.

So với Sở Phi, Đường Tam nhưng là bình tĩnh hơn nhiều. Có điều, giờ khắc này Đường Tam sắc mặt nhưng cũng phi thường không dễ nhìn, Sở Phi thậm chí nhìn thấy Đường Tam từ hiệu thuốc đi sau khi đi ra, hần cái kia khoe miệng từ đầu đến cuối duy trì một loại co giật trạng thái.

Chấn kinh rồi.

Đúng, ở Sở Phi xem ra Đường Tam cũng là bị linh thảo này giá cả cho kinh sợ, bằng không hần sẽ biểu hiện ra vẻ mặt như thế? Cũng bởi như thế, Sở Phi đối với linh thảo này giá cả cũng là "Sợ hãi" Đến mức cực hạn, thử hỏi liền Đường lão cao thủ như vậy đô cảm thấy linh thảo này giá cả quá đắt, huống chi là hần loại này Mạch cảnh võ giả đây.

Nhưng là sự thực đúng là như vậy phải không?

Đương nhiên không phải.

Đường Tam không chỉ có không có cho rằng linh thảo này giá cả quý giá, ngược lại dưới cái nhìn của hần còn tiện nghi rất nhiều.

Quả thực chính là quá tiện nghi.

Đường Tam khoe miệng co giật hoàn toàn là nhân vì là những chuyện khác.

Có điều, hần xác thực cũng bị chấn kinh rồi, không, phải nói là bị chấn động đến.

Một canh giờ.

Từ Sở Phi cùng Đường Tam hai người đi ra ngoài đến trở về chỉ tiêu tốn thời gian một tiếng, vào lúc này Đẳng Viêm vẫn còn đang tu luyện Hỗn Độn ngự thiên quyết. Đường Tam hai người sau khi trở về liền đi thẳng tới Đẳng Viêm trước mặt, nhìn nơi ở trạng thái tu luyện Đẳng Viêm, Đường Tam cùng Sở Phi hai người đồng thời sửng sốt, lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau. Hai người trong ánh mắt tràn đầy chấn động, cái kia ánh mắt khó mà tin nổi cuối cùng rơi vào Đẳng Viêm trên người. Bọn họ nhưng là biết rõ Đẳng Viêm gân mạch đứt đoạn, là không thể tu luyện.

Nhưng bây giờ thì sao?

Đẳng Viêm quanh thân cái kia dày đặc sóng linh khí không phải mang ý nghĩa hần đang tu luyện sao?

Hơn nữa cái kia dày đặc trình độ chính là Đường Tam đô cảm thấy khiếp sợ.

Chuyện này...

Chuyện gì thế này?

Dại ra biểu hiện, ánh mắt khiếp sợ.

Đường Tam cũng được, Sở Phi cũng được, thời khắc này bị Đẳng Viêm triệt để chấn kinh rồi.

"Các người đã về rồi." Cảm nhận được bên người có người đến, Đẳng Viêm đình chỉ tiếp tục tu luyện Hỗn Độn ngự thiên quyết mở hai mắt ra, nhìn trước mặt Đường Tam cùng Sở Phi cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, một canh giờ tu luyện tuy rằng không đủ để Đẳng Viêm lần thứ hai đột phá, thế nhưng thân thể nhưng cũng mạnh mẽ hơn không ít, mà tu luyện đình chỉ sau khi cái kia còn sót lại linh khí cùng trước như thế lần thứ hai tràn vào trong đan điền, để Đẳng Viêm bên trong đan điền cái kia một tia linh khí trở nên càng thêm tinh khiết, cũng càng thêm lớn mạnh.

"Đường lão, các người đây là?" Nhìn Đường Tam hai người, Đẳng Viêm không khỏi sửng sốt.

"Thiếu... Thiếu gia, người, người vừa nãy đang tu luyện?" Một giây sau, Đường Tam cái kia kinh hãi thanh âm vang lên.

"Đúng đây, có vấn đề gì?"

"Nhưng là..."

"Không có gì, ta tu luyện vũ quyết khá là đặc thù mà thôi." Đẳng Viêm nhân nhật nói một câu, hần tự nhiên biết Đường Tam vì sao lại như thế khiếp sợ, cũng biết Đường Tam muốn hỏi gì, chỉ có điều Hỗn Độn ngự thiên quyết là Đẳng Viêm bí mật lớn nhất, hần là không thể nói cho người khác biết, coi như là chí thân người cũng không biết.

"Đúng rồi, đồ vật mua đủ sao?" Lập tức, Đẳng Viêm liền trực tiếp nói sang chuyện khác vấn đề.

"Đồ mua đủ, nhưng là... Viêm thiếu, linh thảo này cũng quá đắt đi." Nghe vậy, Sở Phi cái kia khổ não thanh âm vang lên, mặc dù hoa chính là Đẳng Viêm tiền hần vẫn là cảm giác thịt đau a, vậy cũng là năm cái kim tệ. Còn Đẳng Viêm tại sao có thể tu luyện hần nhưng không hỏi thêm nữa, dù sao mỗi người đồ có bí mật của chính mình.

"Quý?" Đẳng Viêm sững sờ.

"Thiếu gia, kỳ thực linh thảo này không một chút nào quý." Vào lúc này, Đường Tam cái kia thanh âm nhân nhật vang lên, đang khi nói chuyện khoe miệng của hần không nhận được co quắp một trận.

"Này còn không mắc a? Một cây linh thảo muốn năm cái kim tệ a." Sở Phi nói.

"Ha ha, năm cái kim tệ liền năm cái kim tệ đi." Lập tức, Đẳng Viêm chính là cười nhật một tiếng, đừng nói là năm cái kim tệ, coi như là năm mươi kim tệ hần cũng không thèm để ý, chỉ cần có thể đạt đến mục đích của chính mình là được. Tiền sao, bỏ ra kiểm lại chính là, hơn nữa năm cái kim tệ nhiều sao? Ở Đẳng Viêm xem ra không một chút nào nhiều.

"Đúng rồi, Đường lão người về mặt này, xảy ra chuyện gì?" Lập tức, Đẳng Viêm liền ý thức được Đường Tam cái kia quái dị về mặt, không nhận được hỏi.

"Thiếu gia, linh thảo này không chỉ không mắc, hơn nữa lão nô cho rằng quả thực quá tiện nghi, có điều..." Lúc này, Đường Tam cái kia chần chờ âm thanh không nhận được vang lên, lập tức khoe miệng của hần càng là một trận điên cuồng co rúm, một giây sau hần không nhận được rốt cục bạo phát, cái kia tiếng chửi rủa trong nháy mắt vang lên: "Lãng phí, quá lãng phí, những người này quả thực chính là phung phí của trời, bọn họ dĩ nhiên trực tiếp dùng linh thảo."

"Linh thảo, chẳng lẽ không là dùng để ăn sao?" Sở Phi nghe vậy một trận không rõ.

"Ta..." Đường Tam tức đến nổ phổi.

"Linh thảo tự nhiên là dùng để ăn, nhưng không phải như thế ăn..." Đường Tam nghe vậy cái kia ngôn ngang thanh âm vang lên, mặc dù là hần từng là vượt qua Thiên nhân tồn tại, thế nhưng giờ khắc này hần cũng không cách nào tiếp tục duy trì bình tĩnh. Phải biết linh thảo vật này mặc dù là ở hần sinh hoạt địa phương vậy cũng là giá trị phi thường cao, mặc dù là cấp thấp linh thảo cũng là như thế.

Năm cái kim tệ?

Một cây nhất phẩm linh thảo năm cái kim tệ thực sự là quá tiện nghi, năm mươi kim tệ còn tạm được. Hơn nữa một ít đặc thù nhất phẩm linh thảo năm trăm cái kim tệ cũng có thể. Đương nhiên, những này đồ không phải chủ yếu, chủ yếu là này trong thế giới trần tục sử dụng linh thảo phương pháp.

Linh thảo là dùng để ăn?

Xác thực, sự thực cũng là như thế.

Thế nhưng làm sao ăn đây?

Trực tiếp dùng sử dụng cái kia vốn là phung phí của trời.

Linh thảo chân chính phương pháp là dùng để luyện chế đan dược, một khi luyện chế thành đan dược, linh thảo dược lực sẽ bị khóa lớn mấy lần, thậm chí là mấy chục lần. Hơn nữa đặc thù nhất phẩm linh thảo sở dĩ sẽ như vậy quý, cái kia hoàn toàn là bởi vì luyện chế một ít cấp cao đan dược thời điểm cũng cần một số phẩm cấp thấp linh thảo phối hợp.

Thế nhưng hiện tại đây?

Trong thế giới trần tục người dĩ nhiên trực tiếp dùng linh thảo? Tuy rằng như vậy cũng có thể hấp thu linh thảo bên trong linh lực, thế nhưng tuyệt đại đa số đều không thể bị người thế hấp thu, trong quá trình này một cây linh thảo chỉ ít bị lãng phí tám tầng trở lên linh lực.

Này không phải lãng phí là cái gì?

Hơn nữa, thế tục lớn như vậy, mỗi ngày đều có vô số võ giả ở dùng linh thảo phụ trợ việc tu luyện của chính mình. Tháng ngày tích lũy, có thể tưởng tượng được qua nhiều năm như vậy thế tục nơi đến tới cùng lãng phí bao nhiêu linh thảo, cái kia số lượng tuyệt đối đã tới một khó có thể tưởng tượng trình độ, này bên trong càng là có Đường Tam nguyên lai sinh hoạt quá địa phương đồ phi thường khan hiếm linh thảo, giá trị liền thành linh thảo.

Như vậy nhiều linh thảo nếu như luyện chế thành đan dược tuyệt đối đủ để tích tụ ra một đống Đường Tam đồ khó có thể tưởng tượng cao thủ.

Này không phải lãng phí là cái gì?

Vào giờ phút này, Đường Tam làm sao vẫn có thể duy trì trấn định.

Nếu để cho hắn sinh hoạt quá địa phương người có biết hay không lại sẽ có cảm tưởng thế nào.....

Thế tục quá điên cuồng;

Những người này quá lãng phí...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Phôi chế thanh linh dịch

Quá lãng phí?

Từng sinh sống ở Tử Vân đế quốc Đế đô, vậy tuyệt đối là toàn bộ Tử Vân đế quốc tối phú thử địa phương, như linh thảo thứ này Đẳng Viêm tự nhiên cũng đã gặp, cũng biết võ giả là làm sao sử dụng, lại như là gia gia của chính mình cũng không ngoại lệ. Nếu như đối làm trước Đẳng Viêm khẳng định không hiểu Đường Tam ý tứ, thế nhưng hiện tại truyền thừa đoạn trí nhớ kia sau khi Đẳng Viêm nhưng là rõ ràng cái kia các loại linh thảo giá trị.

Trực tiếp dùng?

Xác thực quá lãng phí.

Phải biết linh thảo một khi luyện chế thành đan dược, hiệu quả kia có thể nói khủng bố. Cái này cũng là tại sao Đẳng Viêm lúc đó hiểu rõ những kia phương pháp luyện đan sau khi cảm thấy khiếp sợ nguyên nhân, cũng trực tiếp dùng linh thảo mà nói hiệu quả kia quả thực chính là một là thiên, một là địa.

Bây giờ nghĩ lại toàn bộ thế tục không đều là đang lãng phí linh thảo sao?

Lãng phí, quá lãng phí.

Có điều, điều này cũng hết cách rồi, ai kêu toàn bộ thế tục đô không có dược sư đây.

Đương nhiên cũng không phải nói hoàn toàn không có, chỉ ít ba đại trong tông môn vẫn có dược sư tồn tại, bọn họ tất nhiên cũng biết linh thảo giá trị. Nhưng là bọn họ sẽ nói cho những người khác sao? Rõ ràng không biết. Một khi thế tục người biết rồi những thứ đồ này, như vậy đối với bọn hắn mà nói tuyệt đối là phi thường bất lợi, cái thứ nhất linh thảo giá cả tuyệt đối sẽ quý trên rất nhiều, đệ nhị tam đại đế quốc cao thủ càng nhiều, đối với bọn hắn khổng chế tam đại đế quốc cũng là càng khó.

Bọn họ làm sao có khả năng để xảy ra chuyện như vậy.

"Ha ha, Đường lão, người khác lãng phí là được rồi, chúng ta không lãng phí không là được? Hơn nữa đây đối với chúng ta mà nói trái lại là một cơ hội ngàn năm một thuở." Một giây sau, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia tà mị nụ cười. Chỉ cần hắn trở thành dược sư, như vậy hắn là có thể lợi dụng những linh thảo này luyện chế đan dược. Đan dược Nghịch Thiên hiệu quả Đẳng Viêm đã hiểu rõ, có thể tương đương được đến thời điểm những đan dược này sẽ cỡ nào được hoan nghênh, hiện tại Đẳng Viêm cũng rõ ràng tại sao lúc đó Đường Tam nói Hỗn Loạn chi đô người sẽ không uy hiếp đến hắn, thậm chí còn sẽ bảo vệ hắn.

Đan dược a.

Đây chính là võ đạo một đường đối trả lợi khí, có thể rất nhanh tốc tăng lên võ giả tu vi.

Thử hỏi, vật như vậy ai không động lòng?

Ba thế lực lớn cũng không ngoại lệ.

Đến thời điểm bọn họ còn biết được hại Đẳng Viêm sao?

Bảo vệ còn đến không kịp.

Đương nhiên, tất cả những thứ này tiền đề đều là Đẳng Viêm nhất định phải trở thành một tên dược sư, ít nhất cũng phải là nhất phẩm dược sư, hơn nữa còn muốn xem Đẳng Viêm làm sao * làm, nếu như * làm không tốt tất nhiên cũng sẽ sản sinh mặt khác kết quả, thậm chí hoàn toàn ngược lại.

"Hà?" Nghe Đẳng Viêm, Đường Tam không khỏi sửng sốt.

"Ha ha, thiếu gia anh minh." Một giây sau, Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trước trên mặt loại kia oán giận cũng trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng, thay vào đó chính là một tia ý cười nhàn nhạt, hẳn làm sao thường không hiểu Đẳng Viêm ý tứ đây.

"Chuyện này..." Nhưng mà, một bên Sở Phi nhưng là triệt để mê man.

"Viêm thiếu, các người đến tột cùng đang nói cái gì? Tại sao ta một điểm đồ nghe không hiểu?" Sở Phi kinh ngạc thanh âm vang lên.

"Ha ha." Đẳng Viêm cùng Đường Tam hai người cười nhạt một tiếng.

"Sở Phi huynh đệ, một hồi cho người xem dạng thứ tốt, có điều hiện tại sao, thiếu gia ta vẫn là cần trước tiên vì là Đường lão phối chế thanh linh dịch." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, bây giờ dược liệu cùng linh thảo đã đủ, như vậy cũng nên bắt đầu vì là Đường Tam phối chế thanh linh dịch, dù sao hiện tại Đường Tam tình hình không tốt lắm.

Đẳng Viêm để Sở Phi mua dược liệu cùng linh thảo bên trong một phần trong đó là phối chế thanh linh dịch, mặt khác một phần nhưng là phối chế Thối Thể linh dịch cần thiết cầu. Rất nhanh Đẳng Viêm liền lấy ra hơn hai mươi vị thuốc cùng với Hàn Băng thảo, Băng Linh Quả hai cây linh thảo, hai cây linh thảo là phối chế thanh linh vị thuốc chính.

Đọc truyện tại <http://truyencuatui.Net/> Muốn bắt đầu rồi?

Nhìn Đẳng Viêm chọn lựa ra hơn hai mươi vị thuốc cùng hai cây linh thảo, Đường Tam kích động vạn phần. Dù sao qua nhiều năm như vậy hẳn chịu đủ kịch độc thống khổ, mà này thanh linh dịch lại có thể trấn áp hẳn kịch độc trong cơ thể, nếu như hữu hiệu, như vậy hẳn liền không cần lo lắng gặp phải kịch độc nuốt chửng mà bỏ mình, dù sao hẳn còn có huyết hải thâm cừu phải báo, hẳn giờ phút này có thể không kích động à.

Cho tới Sở Phi?

Giờ khắc này hẳn nhưng là một mặt mờ mịt nhìn Đẳng Viêm, căn bản liền không biết Đẳng Viêm phải làm gì.

Bắt đầu!!

Ở Đường Tam cùng Sở Phi nhìn kỹ, Đẳng Viêm không có chần chờ chút nào, trực tiếp trở nên bận rộn. Kỳ thực hẳn cũng là lần thứ nhất phối chế này thanh linh dịch, thậm chí vật này đối với Đường Tam độc có hữu hiệu hay không hẳn cũng không biết, hết thấy đều là dựa theo truyền thừa trong ký ức phương pháp phối chế, đương nhiên này thanh linh dịch phối chế kỳ thực vô cùng đơn giản, chỉ cần biết rằng phương thuốc cùng bước đi ai đều có thể phối chế, bằng không Đẳng Viêm cũng không thể phối chế thành công này thanh linh dịch, dù sao hẳn hiện tại cũng là "Người bình thường" một.

Bước thứ nhất, đem hơn hai mươi vị thuốc toàn bộ ép thành bụi phấn, sau đó gia nhập thích lượng thủy dùng đại hỏa lược một canh giờ;

Bước thứ hai, đổ ra lược tốt nước thuốc, đem Hàn Băng thảo ép thành bụi phấn để vào trong đó, chờ đợi làm lạnh.

Bước thứ ba, để luyện ra Băng Linh Quả bên trong chất lỏng nhỏ vào làm lạnh trong nước thuốc.

Bước thứ tư, chờ đợi dược lực khuếch tán.

Bước thứ năm, hoàn thành, đem phối chế tốt nước thuốc dùng bình ngọc bọc lại.

"Thiếu... Thiếu gia, chuyện này... Vậy thì hoàn thành?" Nhìn Đẳng Viêm trong tay cái kia một cái bình ngọc bên trong chứa chất lỏng màu nhũ bạch, Đường Tam cái kia khiếp sợ âm thanh không nhịn được vang lên, trong ánh mắt càng là mang theo một tia mê man cùng không rõ. Từ Đẳng Viêm phối được bắt đầu đến kết thúc có điều ngắn gọn hơn một canh giờ mà thôi, mà tất cả dược liệu tinh luyện sau khi cũng chỉ còn sót lại một dải băng bàn tay ngắn trong bình ngọc một nửa.

"Làm sao?" Đẳng Viêm nhìn Đường Tam vẻ mặt cười nhạt một tiếng.

"Chỉ đơn giản như vậy?" Đường Tam không có một chút nào cảm kích, cái kia kinh ngạc thanh âm vang lên. Tuy rằng hẳn không phải dược sư, thể nhưng hẳn cũng đã gặp người khác luyện chế đan dược a, nào có như thể đơn giản, cái nào một mực đan dược không phải cần cần rất nhiều thời gian cùng tinh lực mới có thể luyện chế thành công, nếu như hỏa hầu nắm không đúng chỗ thậm chí còn sẽ thất bại. Nhưng bây giờ thì sao? Đẳng Viêm phối chế thanh linh dịch toàn bộ quá trình hẳn đều rõ ràng đặt ở trong mắt, tiền tiền hậu hậu có điều hơn một canh giờ, vậy thì không nói, Đẳng Viêm * làm quá trình thực sự là quá đơn giản, đơn giản liền hẳn cũng có.

"Đơn giản?" Đẳng Viêm nở nụ cười.

"Xác thực rất đơn giản, có điều... Nếu như không biết cần cái nào dược liệu còn có dược liệu lượng, muốn chế biến ra thanh linh dịch đó là căn bản không thể." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Xác thực, tất cả nhìn như đơn giản, thể nhưng kỳ thực cũng không đơn giản. Nếu như nói không biết này thanh linh dịch thành phần, cùng với mỗi một vị thuốc phân lượng, đó là căn bản là phối chế không ra. Quan trọng nhất chính là này thanh linh

dịch căn bản là không phải đan dược, chỉ là một vị thuốc dịch mà thôi, nó phối chế quá trình có thể có bao nhiêu khó? Nếu như thật sự như thế phức tạp cũng không thể vền vẹn chỉ là áp chế Đường Tam thân kịch độc trong cơ thể.

"Ta..." Đường Tam ngổn ngang.

"Đường lão, ngài vẫn là thử xem đi, xem đối với nguoi độc trong người có hiệu quả hay không." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, tuy rằng Đường Tam vẫn không có dùng này thanh linh dịch, thế nhưng đối với vật này Đẳng Viêm còn là vô cùng tin tưởng.

Tại sao?

Rất đơn giản, ngu ru tâm ngu ru, mã tầm mã, Hồn Độn ngự thiên quyết khủng bố Đẳng Viêm đã cảm nhận được, như vậy cùng Hồn Độn ngự thiên quyết đồng thời linh dịch này có thể đơn giản sao?

Mặc dù hần chỉ là một mực phổ thông nước thuốc.

"Được." Đường Tam không có chần chờ chút nào, cái kia kiên định thanh âm vang lên. Đối với hần mà nói về thực đã không lựa chọn, nếu như này thanh linh dịch vô hiệu, như vậy tính mạng của hần không tồn thời gian dài sẽ đi tới phần cuối, còn không bằng thử một lần, ít nhất phải có hi vọng.

"Hai giọt là được." Đẳng Viêm đem chứa thanh linh dịch bình ngọc giao cho Đường Tam.

"Hai giọt?" Đường Tam tiếp nhận bình ngọc, không nhìn được nhìn Đẳng Viêm một chút, hần nguyên bản còn tưởng rằng một hơi toàn bộ uống vào đây, không nghĩ tới Đẳng Viêm chỉ là để hần uống hai giọt là được. Có điều, hần cũng không do dự, trực tiếp đem hai giọt thanh linh dịch nhỏ đến trong miệng chính mình.

Nước thuốc vào miệng: Lối vào.

Lúc này, Đẳng Viêm cùng Sở Phi hai người cái kia ánh mắt mong đợi toàn bộ rơi vào Đường Tam trên người.

Hữu hiệu sao?

Đẳng Viêm trong lòng cái kia căng thẳng âm thanh cũng vang lên theo, tuy rằng hần tin tưởng này thanh linh dịch có thể áp chế Đường Tam độc trong người, thế nhưng dù sao hần cũng chưa từng thử qua, càng là không có tận mắt nhìn thấy, trong lòng khó tránh khỏi vẫn sẽ có điểm căng thẳng cùng lo lắng.

Một giây sau.

Oanh...

Dùng hai giọt thanh linh dịch sau khi, Đường Tam sắc mặt triệt để thay đổi.

Đúng, thay đổi.

Đường Tam sắc mặt trở nên phi thường khó coi, cả người về mặt đồ triệt để vận vẹo.

Thất bại?

Nhìn tình cảnh này, Đẳng Viêm trong lòng cả kinh!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Khủng bố Thối Thể linh dịch

Thất bại?

Nhìn Đường Tam cái kia vận vẹo về mặt, Đẳng Viêm trong lòng không nhìn được nghĩ đến, đồng thời Đẳng Viêm về mặt cũng phức tạp đến cực hạn, nếu như đúng là thất bại, cái kia... Áp chế không nổi Đường Tam độc trong người, như vậy Đường Tam sinh mệnh không tồn thời gian dài liền muốn chung kết, này không phải là Đẳng Viêm muốn, dù sao mấy ngày nay cùng Đường Tam ở chung hạ xuống quan hệ của hai người đã phát mọc ra rễ bản

tính biến hóa, đối với Đàng Viêm mà nói, Đường Tam không phải một người làm, mà là một một trường bối, một trị được bản thân tôn kính trường bối.

"Chuyện này... Chuyện này... Sao có thể có chuyện đó?" Một giây sau Đường Tam cái kia khiếp sợ thanh âm vang lên, cả người hấn thần sắc phức tạp đến cực hạn, thanh âm kia thậm chí đã mang theo một tia run rẩy, hơn nữa cái kia cảm thanh linh dịch bình ngọc càng là không ngừng run cầm cập, một vị từng vượt qua Thiên Nhân cảnh cường giả giờ khắc này hấn phát sinh trước nay chưa từng có khiếp sợ.

"Đường lão, đến tột cùng thế nào?" Đàng Viêm vội vàng hỏi.

"Thiếu gia, chuyện này... Thuốc này dịch thực sự là quá thần kỳ, nước thuốc vừa vào khẩu ta liền có thể cảm nhận được một luồng mát mẻ cảm giác, phảng phất gột rửa linh hồn của ta giống như vậy, hơn nữa hiện tại càng làm cho ta toàn thân tựa hồ tràn ngập sinh cơ giống như vậy, quan trọng nhất chính là, ta có thể khẳng định, cái kia kịch độc bị áp chế lại, thật sự bị áp chế lại." Đường Tam cái kia run rẩy lại thanh âm hưng phấn vang lên, ngày đó hấn đã chờ quá lâu quá lâu, thời khắc này hấn phảng phất thu được tân sinh.

"Hô..." Nghe vậy, Đàng Viêm thở dài một cái.

"Đường lão, ngài dọa chết ta rồi, thiếu gia ta còn tưởng rằng thất bại đây." Lập tức, Đàng Viêm cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Cảm ơn thiếu gia, lão nô tạ Tạ thiếu gia." Đường Tam cái kia âm thanh kích động vang lên, cái kia càng là hấn phát ra từ đáy lòng âm thanh. Bao nhiêu năm, hấn chịu đựng cái kia kịch độc thống khổ, đề tu vi của hấn lần lượt giảm xuống, thế nhưng hấn nhưng không thể làm gì, chỉ có thể yên lặng chịu đựng tất cả. Trên thân thể thống khổ cùng tâm linh thống khổ những năm này dần vật hấn đã một bờ hơi tai.

Mãi đến tận hiện tại, cho đến giờ phút này, hấn rốt cuộc tìm được hi vọng.

Hấn nhìn thấy sống tiếp hi vọng;

Hấn cũng nhìn thấy tu vi khôi phục hi vọng;

Hấn càng là nhìn thấy báo cái kia biển máu mối thù hi vọng.

Lão lệ tung hoành!!!

Thâm tình nước mắt từ Đường Tam khóe mắt tuột xuống.

Đây là kích động nước mắt, đây là vui sướng nước mắt, này càng là cảm kích nước mắt.

"Đường lão khách khí, ngươi và ta trong lúc đó không cần phải nói tạ. Yên tâm không tốn thời gian dài thiếu gia ta liền có thể triệt để vì là Đường lão giải trên người kịch độc, còn Đường lão tân sinh." Không có bất kỳ chần chờ, Đàng Viêm cái kia kiên định thanh âm vang lên, nhìn Đường Tam cái kia lão lệ chứng hoành đáng về kỳ thực Đàng Viêm trong lòng cũng không dễ chịu. Một từng vượt qua Thiên Nhân cảnh cường giả nhưng bởi vì một loại phổ thông không thể phổ thông hơn nữa nước thuốc kích động thành như vậy, hơn nữa này còn chỉ là áp chế hấn kịch độc trong cơ thể mà thôi, cũng không có chân chính giải độc, có thể tưởng tượng được Đường Tam những năm này chịu đựng thống khổ đến tột cùng lớn bao nhiêu.

"Đa tạ thiếu gia, lão nô ta..."

"Được rồi Đường lão ngài đừng nói, nhớ kỹ sau đó mỗi ngày dùng hai giọt thanh linh dịch, lời nói như vậy ngài kịch độc trong cơ thể mới có thể triệt để áp chế." Đánh gãy Đường Tam, Đàng Viêm dặn dò. "Hiện tại thanh linh dịch đã thành công, như vậy đón lấy chính là Thối Thể linh dịch"

"Thối Thể linh dịch?" Nghe vậy, Đường Tam cùng Sở Phi đều là sửng sốt.

"Bắt đầu." Đàng Viêm không để ý đến hai người, bắt đầu phối chế Thối Thể linh dịch. Thanh linh dịch mạnh mẽ Đàng Viêm ở Đường Tam trên người đã chiếm được nghiệm chứng, như vậy này Thối Thể linh dịch đến tột cùng lại sẽ nghịch thiên biết bao đây? Đàng Viêm đã bắt đầu chờ mong lên, hơn nữa này vẫn cùng hấn thực lực của tự thân có này quan hệ mật thiết a.

Thối Thể linh dịch.

Kỳ thực này Thối Thể linh dịch so với thanh linh dịch phối chế còn muốn đơn giản nhiều hơn nhiều, chỉ cần đem thích lượng dược liệu cùng Thanh Thể Thảo, tột cốt hoa hai cây linh thảo cùng mài thành bụi phấn là được, nói trắng ra chính là thuốc bột. Sở dĩ xưng là Thối Thể linh dịch, cái kia hoàn toàn cùng thuốc bột này sử dụng phương thức có quan hệ, hoặc là nói cũng là này Thối Thể linh dịch bước cuối cùng. Thuốc bột nghiền nát sau khi đi ra cần để vào đủ lượng trong nước, mà cách sử dụng chính là người ngâm ở này lẫn lộn thuốc bột trong nước.

Một cây Thanh Thể Thảo, một cây tột cốt hoa, thêm vào cái khác hơn hai mươi vị thuốc phối chế thuốc bột có thể sử dụng mười lần.

"Sở Phi huynh đệ, cái này ngươi nắm đi thử xem." Nghiền nát sau khi hoàn thành, Đàng Viêm đem hết thảy nghiền nát đi ra thuốc bột chia làm vô cùng, phân biệt bao lên, đồng thời đem bên trong một phần cho trước mắt Sở Phi, điều này cũng làm cho là trước Đàng Viêm cho Sở Phi nói được lắm đồ vật.

"Viêm thiếu, cái này là cái gì?" Xem trong tay cái kia một bọc nhỏ thuốc bột, Sở Phi mê man thanh âm vang lên. Đồng thời trong lòng hấn càng là rõ ràng này một bọc nhỏ đồ vật giá trị a. Hai cây linh thảo 10 cái kim tệ, hơn hai mươi vị thuốc 15 cái khoảng chừng; Trái phải kim tệ, nói cách khác Đàng Viêm những thuốc này phần tổng giá trị là 25 cái kim tệ, chia làm thập phần mỗi phần đều là 2. 5 cái kim tệ. Ở Sở Phi xem ra trong tay hấn nắm không phải là một bao thuốc bột, mà là 2. 5 cái kim tệ a.

"Thối Thê linh dịch." Đẳng Viêm nói.

"Thối Thê linh dịch? Làm được việc gì a?" Sở Phi thanh âm kinh ngạc vang lên, này rõ ràng chính là thuốc bột sao, tại sao lại xưng linh dịch?

"Thối Thê linh dịch, tên cũng gọi Thối Thê linh dịch, người nói là làm gì? Vật này có thể rèn luyện thân thể, tăng cường thân thể cường độ, đối với Sở Phi huynh đệ mà nói nên có không ít chỗ tốt." Đẳng Viêm nhàn nhạt giải thích, cái khác chính hắn cũng không biết này Thối Thê linh dịch có phải là thật hay không như thế hữu hiệu, có điều trước thanh linh dịch đã thành công, như vậy tin tưởng này Thối Thê linh dịch cũng sẽ không mất đi hiệu lực, còn hiệu quả sao chỉ có chờ thử sau khi mới biết.

"Rèn luyện thân thể?" Sở Phi cả kinh. Võ giả chỉ có ở Thê cảnh thời điểm mới có thể không ngừng rèn luyện thân thể, tăng cường thân thể, một khi tiến vào Mạch cảnh sau khi đối với thân thể rèn luyện liền đối lập khá là bạc nhược, thân thể chỉ có thể theo tu vi tăng lên mà thích hợp trở nên mạnh mẽ, thế nhưng hiện tại vật này lại có thể tăng cường thân thể.

Tăng cường thân thể ý vị như thế nào?

Không phải là mang ý nghĩa sức chiến đấu tăng lên sao? Điểm này Sở Phi rất rõ ràng, cũng là bởi vì rõ ràng vì lẽ đó khiếp sợ.

"Thật sự?" Sở Phi cái kia khó có thể tin thanh âm vang lên.

"Người thử xem chẳng phải sẽ biết." Đẳng Viêm cười nhạo một tiếng.

"Được, ta hiện tại liền thí." Nghe vậy, Sở Phi cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, lập tức ở Đẳng Viêm cùng Đường Tam trước mặt trực tiếp mở ra cái kia một bao thuốc bột, một giây sau liền muốn hướng về trong miệng của mình đưa, hắn đã có chút không thể chờ đợi được nữa, dù sao vật này có thể tăng cường thân thể, tăng cường sức chiến đấu a.

"Sở Phi huynh đệ, người làm cái gì vậy?" Thấy thế, Đẳng Viêm lập tức chặn lại nói.

"Viêm thiếu không phải nói vật này có thể tăng cường thân thể sao? Vậy ta hiện tại liền thử xem a." Sở Phi một mặt mờ mịt nói rằng.

"..." Đẳng Viêm không nói gì.

"Vật này không phải dùng để ăn, mà là dùng để phao tảo."

"Phao tảo?"

"Không sai, người một hồi đem trong thùng nước tắm chứa đầy nước, sau đó đem thuốc bột này toàn bộ đổ vào trong đó, người chỉ cần ngâm ở bên trong nước là được." Đẳng Viêm quay về Sở Phi giải thích, hắn vẫn đứng là sợ Sở Phi thật lập tức đem thuốc bột này toàn bộ ăn đi, nói như vậy chính là Đẳng Viêm cũng không biết đến tột cùng sẽ xảy ra chuyện gì, dù sao vật này không phải uống thuốc.

"Như vậy a, vậy ta hiện tại liền đi thử xem." Lời còn chưa nói hết, Sở Phi người cũng đã đi ra ngoài.

"Tần Vinh giúp ta nấu nước, ta muốn rửa ráy." Một giây sau, bên ngoài truyền đến Sở Phi cái kia cấp thiết cùng thanh âm hưng phấn, Sở Phi đã có chút không thể chờ đợi được nữa. Cảm thụ Sở Phi phản ứng, Đẳng Viêm cùng Đường Tam hai người liếc nhau một cái, không khỏi một trận cười khở.

"Thiếu gia, này Thối Thê linh dịch thật có thể rèn luyện thân thể?" Đường Tam đột nhiên mở miệng hỏi. Rèn luyện thân thể đồ vật ở hắn từng sinh hoạt quá địa phương cũng có, thế nhưng nơi đó đại thể đều là lợi dụng đan dược đến rèn luyện thân thể, liền ngay cả Thê cảnh võ giả cũng không ngoại lệ. Thế nhưng hiện tại Đẳng Viêm loại nước thuốc này, linh phần hắn nhưng là nghe đồ chưa từng nghe nói, chớ nói chi là thấy.

"Nên hữu hiệu đi." Đẳng Viêm cái kia không xác định thanh âm vang lên.

"Nên hữu hiệu?" Nghe vậy, Đường Tam khoe miệng không khỏi co quắp một trận. Có điều kiến thức thanh linh dịch nghịch hôm sau, đối với này Thối Thê linh dịch Đường Tam cũng không có một chút nào nghi vấn. Lúc này hai người bắt đầu thương thảo lên tương lai ở này Hỗn Loạn chi đô làm sao phát triển, còn Đẳng Viêm ngâm này Thối Thê linh dịch, hắn không một chút nào gấp, chờ đến tối lại phao là được, ngược lại một ngày chỉ có thể ngâm một lần.

Sau một canh giờ.

"Viêm thiếu... Viêm thiếu..." Đẳng Viêm cùng Đường Tam hai người còn đang thương lượng sự phát triển của tương lai, vào lúc này Sở Phi cái kia sắc bén âm thanh cũng đã từ bên ngoài truyền đến, rất nhanh Sở Phi cũng đã xuất hiện ở Đẳng Viêm cùng Đường Tam trước mặt, cùng Sở Phi đồng thời đến còn có hắn cái kia mấy cái huynh đệ.

Đột phá?

Nhìn thấy trước mắt Sở Phi, Đường Tam đột nhiên sững sờ.

Có thể không phải là đột phá sao.

Trước Sở Phi là Mạch cảnh ngũ đoạn tu vi, thế nhưng hiện tại Đường Tam có thể rõ ràng cảm nhận được Sở Phi tu vi đã đột phá, lên cấp trở thành Mạch cảnh sáu đoạn tồn tại. Tuy rằng chỉ là một Tiểu Tiểu đột phá, thậm chí đối với Đường Tam mà nói căn bản không tính là gì. Thế nhưng tình huống bây giờ không giống a, Sở Phi từ rồi đi đến trở về tiền tiền hậu hậu cũng là hơn một canh giờ mà thôi, hơn một canh giờ liền đột phá? Trước vẫn không có bất kỳ đột phá nào dấu hiệu?

Chuyện này...

Mặc dù là Đường Tam cao thủ như vậy cũng cảm thấy sâu sắc khiếp sợ.

Thối Thê linh dịch.

Không sai, Đường Tam ngay lập tức nghĩ đến chính là cái kia Thối Thê linh dịch. Từ Sở Phi rồi đi đến trở về khoảng thời gian này Sở Phi duy nhất việc làm chính là ngâm Đẳng Viêm phối chế cái kia Thối Thê linh dịch, trước không có một chút nào đột phá dấu hiệu hiện tại nhưng đột phá, này giải thích duy nhất cũng là bởi vì Thối Thê linh dịch.

Một phần bình thường thuốc bột liền để một Mạch cảnh ngũ đoạn võ giả ở trong vòng một canh giờ đột phá?

Chấn động, tuyệt đối chấn động.

Thối Thê linh dịch, vật này thực sự là quá khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Có muốn hay không phát tài?

Đột phá;

Sở Phi dĩ nhiên chỉ là bởi vì một phần Thối Thê linh dịch mà đột phá.

Sự thực này đối với Đường Tam mà nói thực sự là quá chấn động, quả thực lật đổ hẳn dĩ vãng hết thảy nhận thức. Không chỉ có là Đường Tam, chính là Sở Phi chờ người cũng là như thế, cái này cũng là tại sao Sở Phi một nhóm giờ phút này giống như hưng phấn xuất hiện ở Đẳng Viêm trước mặt nguyên nhân chủ yếu a.

Tầm liền đột phá, như vậy tốc độ tu luyện quả thực liền có thể nói khủng bố a.

Thối Thê linh dịch quả thực có thể nói Nghịch Thiên;

Nhưng mà Đường Tam biết, Sở Phi một nhóm cũng biết, thế nhưng Đẳng Viêm nhưng lại không biết a. Vào giờ phút này nhìn Sở Phi, Đẳng Viêm chỉ là cảm giác hấn cùng trước không giống nhau, còn nơi nào không giống nhau? Thật giống căng tỉnh ranh hơn thân, có điều này ở Đẳng Viêm xem ra chỉ là bởi vì Thối Thê linh dịch tăng cường Sở Phi thân thể mà thôi, cũng không biết Sở Phi vì vậy mà trực tiếp đột phá.

"Sở Phi huynh đệ, làm sao?" Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Viêm thiếu, ta đột phá, dùng người cái kia thuốc bột rót một lần tảo ta liền đột phá, ta hiện tại là Mạch cảnh sáu đoạn." Sở Phi không có chần chờ chút nào, cái kia thanh âm hưng phấn trong nháy mắt vang lên, hẳn dừng lại ở Mạch cảnh ngũ đoạn đã có một quãng thời gian rất dài, vẫn luôn không cách nào đột phá, thế nhưng không nghĩ tới chỉ là dùng Đẳng Viêm cái kia thuốc bột rót một tảo liền không hiểu ra sao đột phá, đây đối với Sở Phi mà nói quả thực chính là trước nay chưa từng có khiếp sợ a, phải nói là chấn động.

"Cái gì?" Nghe vậy, Đẳng Viêm cả người đột nhiên trạm lên.

"Người, người nói người dùng cái kia Thối Thê linh dịch bào tảo sau khi liền đột phá, hiện tại là Mạch cảnh sáu đoạn?" Một giây sau, Đẳng Viêm cái kia kinh hãi thanh âm vang lên, cái kia ánh mắt sắc bén nhìn chòng chọc vào Sở Phi. Đẳng Viêm trước nghĩ tới này Thối Thê linh dịch khả năng hiệu quả nên rất tốt, thế nhưng không nghĩ tới vật này dĩ nhiên trực tiếp để Sở Phi đột phá, thực sự là quá khó mà tin nổi.

"Ngạch?" Đối mặt Đẳng Viêm khiếp sợ, Sở Phi chờ người không khỏi sửng sò.

"Đúng đấy, Viêm thiếu chẳng lẽ không biết?" Lập tức, Sở Phi cái kia kinh hãi thanh âm vang lên.

"Chuyện này..." Đẳng Viêm ngón ngang.

"Người nói một chút lúc đó ngâm linh dịch thời điểm tình huống." Chần chờ một chút, Đẳng Viêm mở miệng nói.

"Ồ." Sở Phi đáp một tiếng.

"Mới vừa lúc mới bắt đầu ngâm thời điểm cũng không có gì, liền cùng với bình thường phao tảo như thế, sau đó trên thân thể truyền đến từng trận nhỏ bé đau đớn, phảng phất bị vô số kim đâm như thế, thế nhưng khi đó ta có thể rõ ràng cảm nhận được thân thể đang không ngừng tăng cường, tuy rằng có chút đau nhưng cũng rất thoải mái. Sau đó..." Sở Phi chần chờ.

"Sau đó làm sao?" Đẳng Viêm vội vàng hỏi.

"Sau đó... Sau đó ta liền ngủ." Sở Phi một mặt ngượng ngùng nói.

"Ngủ?" Đẳng Viêm sững sờ.

"Đúng đấy, ta mơ mơ màng màng liền ngủ, vẫn là Tần Vinh đem ta đánh thức."

"Chuyện này..."

"Sau khi tỉnh lại người liền phát hiện mình đột phá?" Đẳng Viêm nói.

"Đúng đấy, hơn nữa... Cái kia nước tắm cũng đều đã biến thành màu đen." Sở Phi gãi gãi đầu, rất ngượng ngùng nói. Hồi tưởng trước cái kia nước tắm, Sở Phi chính mình cũng cảm thấy khiếp sợ, cái kia thủy đồ biến thành màu đen, không chỉ như thế hơn nữa còn toả ra một luồng tanh tưởi.

"Đâu chỉ là hắc a, hơn nữa còn xú đòi mạng." Một bên Tần Vinh nói bổ sung.

"Chuyện này..." Đẳng Viêm ngón ngang. Thối Thể linh dịch tác dụng chính là dùng để rèn luyện thân thể, Sở Phi ngâm quá nước tắm sở dĩ sẽ biến thành màu đen hơn nữa còn toả ra tanh tưởi, những này đều tốt giải thích, không thể nghi ngờ cũng là bởi vì bài trừ Sở Phi trong cơ thể tạp chất tạo thành, thế nhưng này tu vi dĩ nhiên trực tiếp đột phá đây chính là đẳng viêm không nghĩ tới. Nếu như này Thối Thể linh dịch thật sự như thế hữu hiệu, cái kia... Đẳng Viêm đã không dám tưởng tượng vật này giá trị.

"Mấy vị huynh đệ giúp thiếu gia ta làm cái thí nghiệm làm sao?" Lúc này, Đẳng Viêm cái kia cấp thiết thanh âm vang lên.

"Thí nghiệm?" Sở Phi mấy người sững sờ.

"Không sai, thiếu gia ta hiện tại muốn nhìn một chút này Thối Thể linh dịch ngoại trừ tăng cường thân thể ở ngoài có phải là còn có tăng cao tu vi tác dụng." Đẳng Viêm không chút nào giấu giếm, quay về Sở Phi mấy người giải thích.

"Chuyện này..." Sở Phi chần chờ thanh âm vang lên.

"Làm sao?" Đẳng Viêm sững sờ.

"Viêm thiếu, vật này một phần thành phẩm liền trị 2. 5 cái kim tệ a, nếu như lấy ra đi bán cho ba thể lực lớn một phần bán mười mấy đồng tiền vàng khẳng định có người muốn cướp, chúng ta... Chúng ta nhiều lắm chỉ có thể mua ba phân." Sở Phi chần chờ nói rằng. Hắn mang theo mấy cái huynh đệ đi tới Đẳng Viêm trước mặt cũng là bởi vì này Thối Thể linh dịch Nghịch Thiên cho nên mới muốn cùng Đẳng Viêm mua vài phần dùng để giúp những huynh đệ khác tăng cao thực lực. Thế nhưng ở Sở Phi kế hoạch bên trong hẳn chỉ có thể ai ba phân, sau đó đem ba phân chia làm sáu phân để sáu tên huynh đệ ngâm, dù sao vật này giá trị đối với Sở Phi mà nói thực sự là quá đắt, hơn nữa hẳn cũng không thể chiếm Đẳng Viêm tiện nghi.

Không phải hẳn không muốn mua, thực sự là có lòng không đủ lực a.

Chính như Sở Phi từng nói, thành phẩm tuy rằng chỉ có 2. 5 cái kim tệ, thế nhưng nếu như lấy ra đi bán mua trên mười mấy đồng tiền vàng tuyệt đối có người sẽ muốn cướp. Tuy rằng thành Bắc tất cả đều là người nghèo, thế nhưng này Hỗn Loạn chi đô phú có người vẫn là rất nhiều. Cho nên đối với Sở Phi mà nói nếu như mua bảy phân hẳn tuyệt đối tiêu phí không nói.

"Nói cái gì đó? Thiếu gia ta để cho các người giúp thiếu gia ta thí nghiệm một hồi chẳng lẽ còn muốn thu các người tiền?" Đối với Sở Phi, Đẳng Viêm trực tiếp không nói gì. Có điều cũng bởi như thế, Đẳng Viêm càng thêm đánh giá cao Sở Phi, ở người cường giả này làm đầu, lợi ích bên trên bên trong thế giới, còn có người có thể làm được như vậy thực sự là không hơn nhiều.

"A? Như vậy sao được." Nghe vậy, Sở Phi cái kia hoảng loạn thanh âm vang lên.

"Làm sao không được? Nếu như thiếu gia ta thu các người tiền, cái kia có phải là các người giúp thiếu gia ta làm thí nghiệm thiếu gia ta còn muốn cho các người tiền a?"

"Chuyện này..." Sở Phi chần chờ.

"Được rồi, liền quyết định như vậy. Hiện tại mấy vị huynh đệ lập tức một người nắm một bao đi phao tảo, thiếu gia ta muốn nhìn một chút có phải là này

Thối Thê linh dịch thật sự có thể trợ giúp người tăng cao tu vi." Lúc này, Đẳng Viêm trực tiếp làm quyết định, quay về Sở Phi mấy người nói rằng "Cho tới Sở Phi huynh đệ người ngày hôm nay liền không thể rút, vật này một ngày nhiều nhất chỉ có thể phao một lần, nhiều phao chỉ có thể thương thân."

"Chuyện này..." Nghe vậy, Sở Phi mấy người vẫn là chần chừ, thực sự là này Thối Thê linh dịch quá quý giá.

"Được rồi, không phải là mấy cái kim tệ sao, nếu như này Thối Thê linh dịch nếu như thật sự có tăng cao tu vi tác dụng, vậy sau này thiếu gia ta còn không phải có lượng lớn tiền kiếm lời? Đến thời điểm cảm tạ mấy vị còn đến không kịp đây." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, lập tức trực tiếp đem sáu bao Thối Thê linh dịch nhét vào Sở Phi cái kia sáu tên huynh đệ trong tay. Hơn nữa sáu người cuối cùng cũng đều đồng ý, đồng thời cũng cùng bắt đầu giúp Đẳng Viêm nghiệm chứng này Thối Thê linh dịch hiệu quả, chỉ có điều lần này toàn bộ quá trình Đẳng Viêm cùng Đường Tam cùng với Sở Phi đô toàn bộ hành trình quan tâm.

Sau một canh giờ.

"Hai người đột phá, những người khác tuy rằng không có đột phá, nhưng thân thể xác thực tăng cường." Sau một canh giờ, rốt cục đến có kết luận, thế nhưng cái kết luận này lại làm cho Đẳng Viêm càng thêm mê man, có người đột phá, hơn nữa là chân chính đột phá, thế nhưng có người nhưng không có đột phá. Thêm vào trước Sở Phi, bảy người bên trong ba cái đột phá, bốn cái nhưng không có đột phá, có thể nói từng người chiếm một nửa, nói cách khác này Thối Thê linh dịch cũng không phải có thể làm cho tất cả mọi người đô đột phá.

"Thiếu gia, lão nô có chút ý nghĩ." Vào lúc này, Đường Tam mở miệng nói rằng.

"Đường lão mời nói."

"Thiếu gia, lão nô cho rằng này Thối Thê linh dịch xác thực chỉ có thể rèn luyện thân thể, tăng cường thân thể cường độ. Sở Phi tiểu huynh đệ ba người bọn họ sở dĩ đột phá cái kia hoàn toàn là nhân vì là tu vi của bọn họ bản cũng đã ở ranh giới đột phá, ở thân thể tăng cường trong quá trình mới gọi ra sớm đột phá. Hơn nữa... Tin tưởng này Thối Thê linh dịch chỉ có ở lần thứ nhất ngâm thời điểm hiệu quả mới sẽ rõ ràng nhất, lấy sau kế tục ngâm hiệu quả sẽ không giống lần thứ nhất mãnh liệt như vậy, hơn nữa hiệu quả cũng sẽ một lần so với một lần kém." Đường Tam mở miệng giảng giải chính mình ý nghĩ trong lòng. Làm từng vượt qua Thiên Nhân cảnh tồn tại, Đường Tam biết đến tự nhiên so với Đẳng Viêm chờ nhiều người. Hơn nữa ở hần từng sinh hoạt quá địa phương cũng có tương tự như vậy hiệu quả đan dược, chỉ có điều những đan dược kia giá trị so với Đẳng Viêm thuốc này dịch muốn đắt giá nhiều hơn nhiều, mà hiệu quả cũng không có Đẳng Viêm thuốc này dịch như thế Ngịch Thiên.

"Hắn là như vậy." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Có điều mặc dù là như vậy cũng đầy đủ. Khà khà..." Lập tức, Đẳng Viêm lộ ra cái kia tà mị nụ cười, để Sở Phi chờ người nhìn đô không khỏi một trận phát lạnh, đồng thời Đẳng Viêm cái kia tà mị ánh mắt rơi vào Sở Phi trên người. "Sở Phi huynh đệ, có muốn hay không phát tài?"

"Phát... Tài?" Sở Phi sửng sốt, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn Đẳng Viêm, đặc biệt là nhìn Đẳng Viêm cái kia tà mị nụ cười, đáy lòng của hắn càng là một trận phát lạnh, bước chân cũng là một trận hơi lui về phía sau, không có cảm kỳ phòng bị Đẳng Viêm "Viêm... Viêm thiếu, ta, ta không làm loại chuyện như vậy." Sở Phi nói xong không quên hai tay chăm chú ôm ở chính mình trước ngực, nhìn Đẳng Viêm một mặt hoảng loạn.

"Mịa nó, ngươi muốn đi đâu rồi?" Nhìn Sở Phi phản ứng, Đẳng Viêm trực tiếp không nói gì, rất rõ ràng cái tên này là hiểu lầm rồi.

"A? Chẳng lẽ không thật không?" Sở Phi một tiếng thét kinh hãi vang lên.

"Thiếu gia ta ý tứ là mang ngươi phát tài, kiếm tiền. Trước ngươi không phải bán tam vĩ Ngân Hồ kiếm lời một trăm kim tệ sao? Hơn nữa hiện tại thiếu gia ta trên người cũng chỉ có không tới ba trăm viên kim tệ. Chúng ta đem hết thầy tiền toàn bộ lấy ra sau đó đi mua phối chế Thối Thê linh dịch dược liệu cần thiết cùng linh thảo, phối chế sau khi hoàn thành lại bán đi." Bất đắc dĩ, Đẳng Viêm chỉ có thể quay về Sở Phi giải thích.

Trước Đẳng Viêm còn đang vì tiền mà khổ não, dù sao muốn trở thành một tên dược sư, cái kia tiêu hao là phi thường khủng bố.

Thế nhưng hiện tại có này Thối Thê linh dịch liền không giống, Đẳng Viêm hoàn toàn có thể dựa vào cái này kiếm một món hời. Sở dĩ mang tới Sở Phi đệ nhất tự nhiên cũng là bởi vì Đẳng Viêm trên người tiền vốn không nhiều, chính là hiện tại này hơn 300 đồng tiền vàng vẫn là trước cướp đoạt cướp đến đây. Đề nghị sao tự nhiên là Sở Phi mấy người cũng không tệ, Đẳng Viêm không ngại giúp bọn họ một tay.

"Bán Thối Thê linh dịch?" Sở Phi sửng sốt, hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng đến thời điểm vật này bán đầu giá bao nhiêu hóa.

"Được rồi, liền quyết định như vậy, ngươi ra một trăm kim tệ, thiếu gia ta ra 300 kim tệ, đến thời điểm chúng ta lợi ích chia đều." Không chờ Sở Phi đáp ứng, Đẳng Viêm liền trực tiếp giúp hắn quyết định. Đương nhiên, Đẳng Viêm cũng không cho là cơ hội như vậy Sở Phi sẽ bỏ qua cho, dù sao này đối với bọn hắn mà nói tuyệt đối là một cơ hội.

"Không được, tuyệt đối không được." Sở Phi lúc này cự tuyệt nói.

"Không được? Tại sao?" Đẳng Viêm sửng sốt.

"Viêm thiếu, ngươi mang ta làm làm ăn này ta đã vô cùng cảm kích, làm sao có khả năng lại chiếm món hời của ngươi đây. Ta ra một trăm kim tệ, ngươi ra ba trăm kim tệ, làm sao cũng không thể chia đôi a. Nếu như là như vậy, vậy ta tình nguyện không tham gia." Sở Phi kiên định nói rằng.

"Được rồi, cái kia bốn, sáu tổng được chưa?" Đẳng Viêm bất đắc dĩ.

"Không được, dựa theo chúng ta tập trung vào tiền vốn, ta nhiều nhất chỉ chiếm hai phần mười bán." Sở Phi một mặt kiên định.

"Cái kia có phải là thiếu gia ta còn muốn chi trả cho các người thù lao a?" Đằng Viêm nói.

"Ta..."

"Được rồi, liền như thế định, bốn, sáu chia làm, người bốn ta sáu." Đằng Viêm cái kia kiên định thanh âm vang lên, không chút nào cho Sở Phi cơ hội cự tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: MẠch cảnh một đoạn —— phá

Thối Thê linh dịch;

Chuyện này đối với Đằng Viêm mà nói tuyệt đối là một vơ vét tiền tài cơ hội ngàn năm một thuở.

Tuyệt đối không thể bỏ qua.

Có thể tưởng tượng này Thối Thê linh dịch hiệu quả một khi khoách tán ra đi, một khi truyền khắp toàn bộ Hỗn Loạn chi đô, đến thời điểm sẽ là làm sao nóng nảy.

Động lòng không bằng hành động!

Buổi tối hôm đó Đằng Viêm liền bắt đầu bắt tay sắp xếp này bán ra Thối Thê linh dịch sự tình.

Sở Phi tự nhiên cũng là lấy ra hán chỉ có 100 kim tệ, tuy rằng trong lòng có chút không nở lòng bỏ, thế nhưng Sở Phi cũng rõ ràng Đằng Viêm lần này hoàn toàn là đang giúp mình, dù sao này Thối Thê linh dịch kiếm bọn không lỗ, dù cho là đến thời điểm thật sự không ai muốn bọn họ cũng có thể chính mình sử dụng. Thêm vào Đằng Viêm ba trăm kim tệ, Đằng Viêm lần thứ nhất mua được liệu cùng linh thảo tiền vốn cũng chỉ có 400 kim tệ.

400 kim tệ.

Thực sự là quá thiếu, nếu như có thể Đằng Viêm tuyệt đối sẽ thu mua Hỗn Loạn chi đô có yêu cầu phối chế Thối Thê linh dịch dược liệu cùng linh thảo, dù sao lũng đoạn sau khi Thối Thê linh dịch lợi ích mới có thể to lớn nhất hoa. Tiền vốn không đủ, đằng viêm chỉ có thể lựa chọn từng bước một đến.

Đương nhiên, kiếm tiền là khẳng định.

Buổi tối hôm đó, Sở Phi sáu người ngay ở Đằng Viêm an bài xuống bắt đầu bắt đầu bận túi bụi, đầu tiên là do Sở Phi đem bốn trăm kim tệ toàn bộ đổi thành phối chế Thối Thê linh dịch dược liệu cần thiết cùng linh thảo.

Try ecaune

Thanh Thê Thảo cùng tôi cốt hoa, cộng thêm hơn hai mươi loại dược liệu.

25 kim tệ một phần.

Dựa theo Đằng Viêm 400 kim tệ thành phẩm chỉ có thể mua 16 phần Thối Thê linh dịch cần thiết dược liệu cùng linh thảo.

Có điều Sở Phi cuối cùng nhưng chỉ mua trở về 15 phần dược liệu.

Tại sao?

Rất đơn giản, Đằng Viêm để Sở Phi dùng trong đó một phần Thối Thê linh dịch 25 kim tệ mua cái khác bốn loại dược liệu, cùng Thối Thê linh dịch cần thiết số lượng như thế, cũng là 15 phần. Đằng viêm như thế làm nguyên nhân rất đơn giản, vậy thì là không muốn để cho người khác biết này Thối Thê linh dịch phương pháp phối chế. Dù sao này Thối Thê linh dịch phối chế thực sự là quá đơn giản, chỉ cần biết rằng phương thuốc liền có thể phối chế.

Một khi Đằng Viêm đến thời điểm đẩy ra Thối Thê linh dịch sau khi, như vậy Hỗn Loạn chi đô nhất định có vô số người sẽ thèm nhỏ dãi này bên trong

lợi ích, mà một khi điều tra Đảng Viêm mua được liệu liền có thể biết phương thuốc, biết rồi phương thuốc muốn phối chế Thối Thể linh vậy thì quá đơn giản.

Đến thời điểm những người khác cũng bắt đầu bán ra Thối Thể linh dịch làm sao bây giờ?

Lũng đoạn, mãi mãi cũng là tối kiểm tiền.

Vì lẽ đó, Đảng Viêm là tuyệt đối sẽ không cho những người khác chế biến ra Thối Thể linh dịch cơ hội. Tất cả những thứ này hẳn nhất định phải làm được lũng đoạn. Hiện tại ở nguyên lai hơn hai mươi vị thuốc bên trong gia tăng rồi bốn loại vô dụng được liệu, như vậy người khác muốn chế biến ra Thối Thể linh dịch vốn là không thể.

Đến tột cùng có thêm một loại nào?

Lại đến tột cùng là có thêm vài loại?

Hơn hai mươi vị thuốc, muốn phải hiểu rõ điểm này vốn là không thể.

Đương nhiên, nếu như Đảng Viêm nhiều hơn nữa mua một loại linh thảo, như vậy người khác muốn thông qua Đảng Viêm mua phương thuốc cân nhắc ra Thối Thể linh dịch phương thuốc cái kia thì càng thêm không thể.

Đáng tiếc...

Linh thảo giá cả thực sự là quá đắt.

Mười lăm phân Thối Thể linh dịch được liệu cùng linh thảo buổi tối hôm đó Đảng Viêm liền chế biến ra đến rồi.

Có điều lần này vì là không phải là mình sử dụng mà là đối ngoại bán ra, Đảng Viêm tự nhiên không thể vẫn là như trước như thế mỗi một phần đô chia làm thập phần, nói như vậy thành phẩm quá cao, một phần thuốc bột giá cả chính là 2. 5 kim tệ, tuyệt đối sẽ làm cho rất nhiều người chùn bước, đặc biệt là hiện tại còn không có ai biết Thối Thể linh dịch hiệu quả, cái kia đến thời điểm thì càng thêm không ai mua.

Một phần được liệu, cuối cùng Đảng Viêm đưa nó chia làm 20 phân;

14 phân được liệu, Đảng Viêm tổng cộng chế biến ra 280 phân Thối Thể linh dịch;

Mỗi một phần Thối Thể linh dịch thành phẩm là 1. 25 cái kim tệ, cũng chính là một kim tệ hai mươi lăm ngân tệ. Đương nhiên nguyên bản một phần được liệu phối chế 10 phân Thối Thể linh dịch hiệu quả tốt nhất, hiện tại phối chế thành 20 phân, rõ ràng vọt lên gấp đôi, như vậy hẳn được hiệu cũng thì tương đương với yếu bớt một nửa.

Bán ra giới 2 kim tệ.

Nếu như Đảng Viêm những này Thối Thể chất linh dịch có thể bán đi, như vậy mỗi một phần liền có thể có được 75 cái ngân tệ lợi nhuận. 75 cái ngân tệ nhìn như lời không nhiều, thế nhưng tích thiếu thành đa, nếu như hậu kỳ bán nhiều, như vậy lợi nhuận cũng là phi thường khủng bố.

Hơn nữa 2 cái kim tệ Đảng Viêm cũng là trải qua dẫn đo suy nghĩ sau khi mới quyết định.

Nguyên nhân rất đơn giản, Thối Thể linh dịch chủ yếu vẫn là tranh đối với Thể cảnh cùng Mạch cảnh vô giả, mà loại này vô giả vốn là không tiền gì, nếu như giá cả định cao bọn họ căn bản mua không nổi. Đương nhiên khẳng định cũng có người có thể mua được, thế nhưng như vậy tính được khởi điểm Đảng Viêm khẳng định là có thể rất nhanh vơ vét tài chính, thế nhưng đợi được hậu kỳ tin tưởng liền bán bất động.

Đảng Viêm quyết định tiết kiệm.

Vì lẽ đó, đêm này Thối Thể linh dịch giá cả định ở 2 kim tệ, tin tưởng cái giá này tuyệt đại đa số vô giả đều có thể tiêu phí lên, hơn nữa mua nhiều người, Đảng Viêm tin tưởng hẳn vơ vét tài chính tốc độ cũng sẽ không quá chậm.

15 phân được liệu Đảng Viêm đem bên trong 14 phân phối chế 280 phân Thối Thể linh dịch.

Cho tới còn lại một phần?

Đảng Viêm vẫn là đem hẳn phối chế thành thập phần Thối Thể linh dịch.

Đương nhiên, này thập phần Thối Thể linh dịch không phải Đảng Viêm dự định chính mình dùng, mà là tặng người.

Không sai, chính là tặng người.

Buổi tối hôm đó, Đảng Viêm liền để Sở Phi bảy người đem thập phần Thối Thể linh dịch toàn bộ đưa đi, vì là chính là đưa ra thụ Thối Thể linh dịch làm tuyên truyền. Tặng không 25 kim tệ, Sở Phi tuy rằng đau lòng, thế nhưng cũng vẫn là nghe theo, hẳn cũng biết Đảng Viêm như thế làm mục đích. Rất nhanh này thập phần Thối Thể linh dịch liền bị đưa ra ngoài.

Đương nhiên, cũng không phải tùy tiện loạn đưa.

Dựa theo Đảng Viêm dặn dò, Sở Phi bảy người phân biệt đem thập phần Thối Thể linh dịch đưa đến mười cái đoàn lính đánh thuê. Đương nhiên, bọn họ đưa đối tượng cũng đều là nhận thức, bằng không nếu như là người xa lạ người không công tổng biệt người cái gì Thối Thể linh dịch, nhân gia có thể tin tưởng người sao? Không sợ người hạ độc hại bọn họ a?

Thập phần Thối Thể linh dịch đưa cho mười người, thế nhưng là bao trùm mười cái đoàn lính đánh thuê.

Đảng Viêm tin tưởng, một khi cái kia thử nghiệm Thối Thể linh dịch mười người cảm nhận được Thối Thể linh dịch công hiệu nghịch thiên sau khi tất nhiên sẽ kinh động bọn họ vị trí đoàn lính đánh thuê thành viên khác, đến thời điểm một truyền mười, mười truyền một trăm, mười cái đoàn lính đánh thuê nói thế nào cũng có hơn ngàn người, một khi những người này đều biết Thối Thể linh dịch kinh người được hiệu, như vậy bọn họ nhất định sẽ động lòng.

Hơn nữa...

Đồng dạng sinh sống ở Hỗn Loạn chi đô, ai bên người không mấy cái bằng hữu?

Đến thời điểm này hơn một ngàn người lần thứ hai một truyền mười, mười truyền một trăm, như vậy mở rộng xuống, Đảng Viêm tin tưởng rất nhanh toàn bộ Hỗn Loạn chi đô người đều sẽ biết này Thối Thể linh dịch Nghịch Thiên. Đương nhiên khẳng định có rất nhiều người sẽ không tin, thế nhưng này không trọng yếu, trọng yếu chính là có người sẽ tin, đến thời điểm những người này nhất định sẽ mộ danh mà đến, đặc biệt là cái kia tự mình cảm thụ Thối Thể linh dịch cho bọn họ mang đến chỗ tốt mười người kia.

Chờ đến lúc đó Đảng Viêm còn sợ không ai mua hãn Thối Thể linh dịch sao?

Hơn nữa, bán càng nhiều, Thối Thể linh dịch tuyên truyền cũng sẽ càng lớn, đến thời điểm....

Khó có thể tưởng tượng!!!

Sở Phi bảy người đem thập phần Thối Thể linh dịch toàn bộ đưa sau khi đi ra ngoài sẽ trở lại, lúc này cũng đã là đêm khuya vô cùng, bọn họ bảy người cùng Đảng Viêm chào hỏi sau khi cũng đều đi nghỉ ngơi. Mà Đảng Viêm chính mình nhưng là không có nghỉ ngơi. Lúc trước lần thứ nhất phối chế thập phần Thối Thể linh dịch Sở Phi bảy người dùng mất rồi bảy phân, hiện tại còn sót lại ba phân, Đảng Viêm chính mình tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua thứ đồ tốt này, huống chi này Thối Thể linh dịch vốn là Đảng Viêm vì là tự chế biến.

Bóng đêm di tĩnh.

Sở Phi bên trong khu nhà nhỏ.

Đảng Viêm vị trí gian phòng, giờ khắc này Đảng Viêm đã tắm rửa ở cái kia Thối Thể linh dịch bên trong.

Àm!!!

Mới vừa ngâm ở Thối Thể linh dịch bên trong, Đảng Viêm liền có thể cảm nhận được thân thể mỗi một tác da thịt biến hóa, loại cảm giác đó... Trước nay chưa từng có tốt, tuy rằng trên thân thể có một tia tia đau đớn, thế nhưng so với loại kia toàn thân cảm giác thư thả, loại này đau đớn hoàn toàn có thể trực tiếp quên.

Từng tia một được lực bị không ngừng hấp thụ;

Thân thể cũng đang không ngừng tăng cường.

"Thoải mái..." Cảm thụ thân thể biến hóa, Đảng Viêm không nhịn được rên rỉ một tiếng. Đồng thời, không có chần chờ chút nào, tắm rửa ở Thối Thể linh dịch bên trong, Đảng Viêm trực tiếp nhắm hai mắt lại bắt đầu tu luyện nổi lên Hỗn Độn ngự thiên quyết.

Hỗn Độn ngự thiên quyết —— lên!!

Oanh..

Trong nháy mắt, chu vi thiên địa linh khí điên cuồng hướng về Đảng Viêm thân thể hiện lên mà tới.

"Chuyện này..." Cảm thụ Đảng Viêm quanh thân cái kia cuồng bạo thiên địa linh khí, Đường Tam vẻ mặt một mảnh kinh ngạc, cái kia ánh mắt khiếp sợ rơi vào trong thùng nước tắm Đảng Viêm trên người. Trước hãn cũng từng thấy Đảng Viêm tu luyện, thế nhưng là xa còn lâu mới có được giờ phút này giống như chấn động. Cái kia cuồng bạo thiên địa linh khí điên cuồng hiện lên mà đến, để Đường Tam khiếp sợ Đảng Viêm tu luyện đến tột cùng là cái gì cấp độ nghịch thiên vũ quyết. Đảng Viêm tình huống hãn lại quá là rõ ràng, gân mạch bị phé, căn bản không thể tu luyện.

Thế nhưng hiện tại đây?

Đảng Viêm chẳng những có thể tu luyện, hơn nữa cái kia hấp thụ linh khí tốc độ quả thực chính là điên cuồng.

Quá quý dị xem..

Đường Tam quả thực liền không dám tưởng tượng.

Đương nhiên, Đường Tam cũng rất rõ ràng, này cùng Đẳng Viêm bản thân tuyệt đối không có bất kỳ quan hệ gì, tuyệt đối cùng Đẳng Viêm tu luyện vũ quyết có này chặt chẽ không thể tách rời liên hệ. Đầu tiên là cái kia khác loại được sư tu luyện truyền thừa, hiện tại lại là kinh khủng như thế vũ quyết, không thể không nói, Đường Tam vị này vượt xa Thiên Nhân cảnh cường giả bị Đẳng Viêm chấn kinh rồi.

Có điều, đối với tất cả những thứ này Đường Tam trừ khiếp sợ ra vẫn là kinh hi.

Tại sao?

Rất đơn giản, làm Đường Tam như vậy "Cường giả", tuy rằng hắn cam nguyện trở thành Đẳng Viêm người hầu, thế nhưng hắn vẫn là hi vọng Đẳng Viêm có thể đầy đủ mạnh mẽ. Giờ khắc này lấy hắn đối với Đẳng Viêm hiểu rõ, một khi Đẳng Viêm trưởng thành, như vậy tuyệt đối sẽ không so với hắn sinh hoạt địa phương những cái được gọi là thiên tài phải kém, thậm chí càng cường.

Đẳng Viêm tương lai không thể đo đếm.

"Thiếu gia quả phi phạm người." Nhìn Đẳng Viêm, Đường Tam thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt càng là mang theo một nụ cười vui mừng.. Nhưng mà đối với tất cả những thứ này Đẳng Viêm nhưng cũng không tri tình, vào giờ phút này hắn chính hoàn toàn chìm đắm ở thân thể bị không ngừng tăng cường trong không khí.

Tu luyện, thực lực.

Đẳng Viêm trong đầu chỉ có này hai khái niệm.

Oanh...

Theo được lực không ngừng thẩm thấu, theo linh khí không ngừng tràn vào, Đẳng Viêm thân thể cũng ở lấy một loại điên cuồng tốc độ tăng lên.

Mạch cảnh một đoạn thân thể.

Phá!!

Đẳng Viêm nguyên bản Mạch cảnh một đoạn đỉnh cao thân thể giờ khắc này không có một chút nào hồi hộp trong nháy mắt đột phá, đề cơ thể hắn rất dễ dàng đạt đến Mạch cảnh hai đoạn, nhưng mà hết thảy đều còn chưa kết thúc, cái kia Thối Thể linh dịch được lực còn đang làm điệu Đẳng Viêm thân thể, đồng thời cái kia linh khí vẫn theo Hồn Động ngự thiên quyết vận chuyển điên cuồng tràn vào Đẳng Viêm thân thể.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Đây là muốn nghịch thiên a...

Mạch cảnh hai đoạn thân thể;

Đẳng Viêm tắm rửa ở Thối Thể linh dịch bên trong có điều ngăn ngắn một phút, cơ thể hắn cường độ liên tục tiếp từ Mạch cảnh một đoạn đột phá đến Mạch cảnh hai đoạn, không thể không nói này Thối Thể linh dịch Nghịch Thiên. Hơn nữa Đẳng Viêm tuy rằng giờ khắc này thân thể chỉ là đạt đến Mạch cảnh hai đoạn, thế nhưng tuyệt đối có thể sánh ngang với giả bình thường Mạch cảnh bảy đoạn, thậm chí là tám đoạn cường độ.

Có thể nói khủng bố.

Nhiên mà hết thảy này còn chưa kết thúc, cái kia Thối Thể linh dịch được lực nhiều nhất chỉ là tiêu hao một phần ba mà thôi.

Được lực tiếp tục rèn luyện Đẳng Viêm thân thể.

Ào ào ào...

Thân thể lên cấp Mạch cảnh hai đoạn, Đẳng Viêm hấp thu tốc độ so với trước lại nhanh không ít. Hắn giờ phút này phảng phất một ăn không đủ no hài tử giống như vậy, cái kia linh khí điên cuồng dưng vào trong thân thể, cái kia Thối Thể linh dịch được lực cũng không ngừng rót vào Đẳng Viêm thân thể.

Hai bút cùng vẽ;

Đặng Viêm thân thể lấy một loại điên cuồng tốc độ cường hóa.

Sau mười phút;

Cái kia đủ khiến Sở Phi tắm rửa một canh giờ rèn luyện linh dịch giờ khắc này đã tiêu hao hầu như không còn.

"Chuyện này..." Vẫn ở một bên quan tâm Đặng Viêm Đường Tam trên mặt không nhìn được lộ ra vẻ khiếp sợ. Sở Phi sáu tên huynh đệ tắm rửa Thối Thể linh dịch thời điểm Đường Tam cũng ở đây, toàn bộ quá trình hẳn cũng là tận mắt nhìn thấy, sáu người kia hầu như đô kéo dài một canh giờ mới đưa cái kia một phần Thối Thể linh dịch được lực toàn bộ hấp thu.

Nhưng là hiện tại Đặng Viêm đây?

Mười phút.

Vén vén mười phút toàn bộ được lực liền bị hắn tiêu hao.

Nhưng mà...

Đặng Viêm giờ khắc này còn đang tu luyện.

Hắn tựa hồ vẫn không có "Ăn no".

Đồng thời, Đường Tam thấy rõ ràng cái kia Thối Thể linh dịch bị tiêu hao trong nháy mắt, Đặng Viêm lông mày không khỏi vừa nhíu. Rất rõ ràng được lực đột nhiên biến mất cho Đặng Viêm mang đến một tia dị dạng cảm, vì lẽ đó hắn lông mày mới không nhìn được vừa nhíu, mà giờ khắc này chìm đắm với trong tu luyện Đặng Viêm căn bản liền không biết được lực đã toàn bộ tiêu hao.

Nhìn tình cảnh này, Đường Tam không khỏi chần chờ một chút.

Cuối cùng Đường Tam vẫn là đem một bên bày đặt mặt khác hai bao Thối Thể linh dịch bên trong trong đó một bao để vào trong thùng nước tắm, tuy rằng Đặng Viêm trước đã nói này cùng Thối Thể linh dịch một ngày chỉ có thể ngâm một lần, thế nhưng hiện tại Đặng Viêm tình huống rõ ràng không giống, hoặc là nói và những người khác không giống, hẳn rõ ràng còn không vừa lòng. Hơn nữa Đường Tam cũng tự tin có hắn ở Đặng Viêm sẽ không xuất hiện cái gì bất ngờ, lúc này mới cho Đặng Viêm lần thứ hai gia tăng rồi một phần Thối Thể linh dịch.

Àm!!!

Làm cái kia một bao Thối Thể linh dịch ở trong thùng nước tắm khuếch tán ra đến trong nháy mắt, Đặng Viêm cái kia tốc độ hấp thu đột nhiên lần thứ hai tăng lên.

Rào...

Cái kia thiên địa linh khí còn như là nước chảy tràn vào Đặng Viêm thân thể, đồng thời cái kia Thối Thể linh dịch được lực cũng lại một lần nữa tiếp tục cường hóa Đặng Viêm thân thể.

Àm!!!

Sau mười phút, phần thứ hai Thối Thể linh dịch bị tiêu hao hầu như không còn.

Trong thùng nước tắm thủy nhưng là trong suốt như lúc ban đầu;

Đường Tam khoe miệng không khỏi co quắp một trận, giờ khắc này hẳn không thể không hoài nghi Đặng Viêm trước nói tới mỗi người một ngày chỉ có thể chịu đựng một phần Thối Thể linh dịch được lực, dù sao sự thực liền摆 ở trước mắt, giờ khắc này Đặng Viêm đã tiêu hao hai phần Thối Thể linh, hơn nữa tựa hồ còn chưa đầy đủ.

Hoặc là Đặng Viêm phán đoán sai lầm;

Hoặc là Đặng Viêm chính là cái khác loại, là cái yêu nghiệt.

Thế nhưng, mặc kệ là một loại nào tình huống, giờ khắc này Đường Tam nhưng là rõ ràng đây đối với Đặng Viêm mà nói tuyệt đối là một cơ hội tuyệt hảo. Tuy rằng hẳn không biết Đặng Viêm tu luyện chính là cái gì, thế nhưng hẳn nhưng rõ ràng này Thối Thể linh dịch đối với Đặng Viêm có chỗ tốt không nhỏ; Hơn nữa Đường Tam càng là rõ ràng Đặng Viêm tình huống bây giờ cũng vén vén là nhân là thứ nhất thứ tám rửa này Thối Thể linh dịch, đợi được lần sau thời điểm hiệu quả như thế này tuyệt đối sẽ không xuất hiện lần nữa, coi như có, hiệu quả cũng sẽ không giống lần này như thế rõ ràng, không bố như vậy.

Thời cơ không thể mất!!

Lúc này, Đường Tam không có chần chờ chút nào, đem cái kia đệ tam bao Thối Thể linh dịch gia nhập vào trong thùng nước tắm.

Hấp thu tốc độ giống nhau trước;

Nhưng mà...

Làm đệ tam bao Thối Thể linh dịch gia nhập trong thùng nước tắm thủy sau khi, Đẳng Viêm thân thể bắt đầu phát sinh biến hóa tế nhị, Đường Tam có thể thấy rõ ràng cái kia từng tia một màu đen vật chất từ Đẳng Viêm trên da diện thẩm thấu ra ngoài.

Tạp chất!!

Đường Tam rất rõ ràng, đây là cái kia Thối Thể linh dịch rèn luyện Đẳng Viêm thân thể mang đến hiệu quả, đây là bắt đầu đem hẩn thân thể bên trong tích trữ tạp chất bài trừ bên ngoài cơ thể. Đối với tình cảnh này, Đường Tam nguyên bản hẳn là không cảm thấy kinh ngạc, dù sao trước Sở Phi sáu tên huynh đệ tắm rửa Thối Thể linh dịch thời điểm Đường Tam đã từng gặp qua.

Thế nhưng giờ khắc này nhưng không như thế.

Đẳng Viêm đã đầy đủ tiêu hao hai phân Thối Thể linh dịch;

Đây là đệ tam phân.

Hiện tại cái kia được lực mới bắt đầu bài trừ hẩn thân thể bên trong tạp chất.

Điều này nói rõ cái gì?

Rất đơn giản, Đẳng Viêm thân thể cường độ so với Sở Phi chờ người phải mạnh hơn rất nhiều, thậm chí có thể đã vô hạn bề * cảnh một đoạn võ giả thân thể. Dù sao chỉ có thân thể cường độ càng mạnh, bài trừ trong cơ thể tạp chất độ khó mới sẽ càng lớn. Cái này cũng là tại sao Thối Thể linh dịch đối với Huyết cảnh, đặc biệt là Ngưng Thần cảnh võ giả không lớn bao nhiêu tác dụng nguyên nhân. Huyết cảnh võ giả thân thể đã mạnh mẽ tới trình độ nhất định, Thối Thể linh dịch loại này phổ thông nước thuốc căn bản là không được quá to lớn tác dụng.

Đẳng Viêm chính là như vậy.

Đường Tam khiếp sợ không thôi.

Rõ ràng liên Mạch cảnh tu vi đồ không có đạt đến, thế nhưng thân thể cường độ cũng đã có thể bề * cảnh võ giả.

Đây là cỡ nào chuyện khó mà tin nổi.

Sau khi hết khiếp sợ chính là kinh hi.

Giờ khắc này, theo Đẳng Viêm bên trong thân thể tạp chất không ngừng bị bài trừ, cái kia trong thùng nước tắm thủy cũng bắt đầu dần dần biến thành đen, đồng thời còn toả ra một luồng khó nghe mùi vị, hơn nữa tình huống như thế càng ngày càng nghiêm trọng, mãi đến tận cuối cùng cái kia trong thùng nước tắm thủy thậm chí đã đen kịt một mảnh.

Oanh...

Đột nhiên, Đẳng Viêm thân thể đột nhiên run lên.

Mạch cảnh hai đoạn, phá.

Đẳng Viêm thân thể cường độ trực tiếp đột phá vào giai trở thành Mạch cảnh ba đoạn tồn tại.

Một lần tắm rửa, hai lần đột phá;

Không nghi ngờ chút nào, Đẳng Viêm đây là muốn Nghịch Thiên.

Mạch cảnh tuy rằng chỉ là võ giả mới vừa vừa bước vào võ đạo một đường ngưỡng cửa, tu luyện lên cũng đối lập tương đối dễ dàng, thế nhưng một ngày bên trong đột phá hai lần, hoặc là nói ngăn ngắn thời gian nửa tiếng đột phá hai lần, tình huống như vậy coi như là ở những kia thiên tài tuyệt thế trên người cũng xưa nay đô chưa từng xuất hiện.

Hướng chi Đẳng Viêm còn chỉ là thân thể đột phá;

Đường Tam không biết Đẳng Viêm thân thể ở lần này tắm rửa bên trong đột phá hai lần.

Nếu như hẩn biết, tất nhiên càng thêm chấn động;

Hô...

Lại quá mấy phút, Đẳng Viêm cái kia hai mắt nhắm chặt rốt cục mở, đồng thời hẩn cũng đình chỉ Hồn Độn ngự thiên quyết tu luyện, trên mặt càng là

mang theo một tia không cách nào ức chế kinh hi. Đẳng Viêm xưa nay đồ chưa hề nghĩ tới vèn vèn chỉ là một phần Thối Thể linh dịch liền để cơ thể hắn liên tục đột phá hai lần, đạt đến Mạch cảnh ba đoạn cường độ. Hơn nữa Đẳng Viêm có thể cảm nhận được hân hiện tại tuy rằng chỉ là Mạch cảnh ba đoạn thân thể, nhưng là có thể sánh ngang Mạch cảnh chín đoạn thân thể.

Tuyệt đối khủng bố!!!

Cho tới nay Đẳng Viêm trong lòng đồ bởi vì không cách nào tu luyện mà có một tia không cách nào xóa đi tiếc nuối, thể nhưng từ khi thu được Hỗn Động ngục thiên quyết sau khi, tất cả những thứ này đồ triệt để thay đổi, hân bây giờ không chỉ có thể tu luyện, hơn nữa Đẳng Viêm tin tưởng hân tương lai đường sẽ so với bất cứ người nào đồ đi xa.

Bây giờ, chỉ là thân thể tu luyện hân cũng đã có thể sánh ngang Mạch cảnh chín đoạn.

Đẳng Viêm tin tưởng này còn chỉ là vừa mới bắt đầu.

Ngày sau, chỉ cần hân trở thành dược sư, chỉ cần hân luyện chế ra ngưng mạch tử đan, chữa trị tổn hại kinh mạch, như vậy hân sẽ thật sự đặt chân vô đạo một đường. Khi đó hân tuyệt đối muốn so với người khác nắm giữ càng nhiều ưu thế, khi đó hân mới xem như là chân chính khủng bố. Lấy hiện nay trạng thái Đẳng Viêm một khi đặt chân vô đạo tuyệt đối có thể làm được quét ngang cùng cấp trong vòng tồn tại, làm được cùng cấp vô địch. Đường nhiên, cái này cùng cấp chỉ cũng không phải cảnh giới nhỏ, mà là mỗi một cảnh giới lớn bên trong cùng cấp vô địch.

Thí dụ như...

Mạch cảnh vô địch;

Chỉ cần Đẳng Viêm hiện tại chữa trị kinh mạch, chỉ cần hân trở thành Mạch cảnh một đoạn vô giả, như vậy Đẳng Viêm tự tin hân tuyệt đối có thể quét ngang hết thảy Mạch cảnh vô giả, dù cho là Mạch cảnh chín đoạn đỉnh cao. Hơn nữa theo hân Mạch cảnh tu vi tăng lên, lấy Mạch cảnh chống lại Huyết cảnh vô giả cũng không phải không thể.

Đương nhiên, tất cả những thứ này tiền đề là hân nhất định phải chữa trị kinh mạch.

Dược sư!!

Đây là Đẳng Viêm hiện nay hy vọng duy nhất.

Bây giờ, thân thể cường độ đã đạt đến trình độ nhất định, Đẳng Viêm không thể tiếp tục một mực chỉ là tu luyện thân thể, bước kế tiếp hân sắp sửa bắt đầu để cho mình trở thành một tên dược sư, đồng thời cũng phải bắt đầu Hỗn Động ngục thiên quyết tu hồn thiên tu luyện, dù sao dựa theo truyền thừa, muốn trở thành một tên dược sư, Đẳng Viêm linh hồn cường độ nhất định phải đạt đến mức độ nhất định.

Tu võ, tu hồn, tu thân thể;

Đẳng Viêm tin tưởng, hân tương lai tuyệt đối là hoàn toàn sáng rực.

"Đường lão, người nhìn ta như vậy làm cái gì?" Vào lúc này, Đẳng Viêm phục hồi tinh thần lại, nhưng là nhìn thấy trước mắt hân Đường Tam cái kia một mặt khiếp sợ nhìn mình, không nhận được vừa hỏi.

"Thiếu gia quả phi phạm người." Nhìn Đẳng Viêm, Đường Tam trên mặt mang theo một tia nhàn nhạt mỉm cười.

"Hả?" Đẳng Viêm sửng sờ.

"Làm sao?"

"Thiếu gia người có biết người lần này tiêu hao vài phần Thối Thể linh dịch?" Đường Tam nói.

"Vài phần?" Đẳng Viêm sửng sờ.

"Chẳng lẽ không là một phần sao?"

"Ba phần, thiếu gia người trong vòng ba mươi phút tiêu hao ba phần Thối Thể linh dịch."

"Cái gì?" Nghe vậy, Đẳng Viêm một tiếng thét kinh hãi vang lên, liền ngay cả chính hân cũng bị chấn kinh rồi.

Chương 53: Dưới bóng đêm

Ba mươi phút, tiêu hao ba phân Thối Thể linh dịch?

Chính là Đẳng Viêm chính mình cũng bị sâu sắc chấn động đến, hấn nhưng là rõ ràng này Thối Thể linh dịch hạn chế, một người một ngày nhiều nhất có thể ngâm một lần, thế nhưng hiện tại đây? Cái này hạn chế nhưng là bị chính mình cho đánh vỡ. Có điều, rất nhanh Đẳng Viêm cũng là thoải mái, tiêu hao bao nhiêu hấn không thêm để ý, hấn lưu ý chính là cơ thể hấn đúng là đột phá, hơn nữa liên tục đột phá hai lần.

Này đã đủ rồi.

Bóng đêm di tĩnh;

Đẳng Viêm bên này nhân vì chính mình liên tục tiêu hao ba phân Thối Thể linh dịch mà cảm thấy khiếp sợ, bởi vì thân thể liên tục đột phá hai lần mà cảm thấy khiếp sợ. Thế nhưng giờ khắc này Hỗn Loạn chi đô làm sao không phải là như vậy đây? Hoặc là nói Hỗn Loạn chi đô thành Bắc, cái kia mười cái bị Sở Phi chờ người biểu tặng Thối Thể linh dịch đoàn lính đánh thuê bên trong làm sao không phải là như vậy đây.

Đột phá!!

Cái kia mười tên bị Sở Phi chờ ứng cử viên bên trong lính đánh thuê, võ giả, bọn họ ở dùng Sở Phi chờ người biểu tặng Thối Thể linh dịch tắm rửa sau khi đô đột phá. Đương nhiên, những người này đều là Thể cảnh võ giả, dù sao lấy Sở Phi chờ người tu vi không thể nhận thức cái nào tu vi cao người, coi như là có Mạch cảnh, cũng đều là Mạch cảnh cấp thấp tồn tại.

Mười người, chín cái đột phá.

Một người trong đó thân thể cũng tăng cường không ít.

Đương nhiên...

Tất cả những thứ này cũng giới hạn với cái kia thập đại đoàn lính đánh thuê mà thôi.

Hơn nữa bọn họ cũng chỉ là biết mình đoàn lính đánh thuê bên trong có một tên huynh đệ bởi vì sử dụng Sở Phi biểu tặng thuốc bột tắm rửa sau khi liền không hiểu ra sao đột phá, cũng không biết ngoài ra còn có chín cái đoàn lính đánh thuê cũng cùng bọn họ là tương đồng tình huống.

Bằng không bọn họ sẽ càng thêm khiếp sợ, càng thêm chấn động.

Thế nhưng này đô không trọng yếu, dù cho chỉ là một người cũng đủ để cho bọn họ chấn động không ngớt.

Tám liền đột phá?

Chuyện này quả thật quá điên cuồng...

Phải biết, võ giả tu luyện đô không phải một sớm một chiều liền có thể làm được, đó là một dài lâu mà lại gian nan quá trình. Đặc biệt là những này căn cốt lính đánh thuê, bọn họ không có linh dược, linh thảo tiêu xài, có thể nói việc tu luyện của bọn họ đều dựa vào chính mình, dựa vào từng bước từng bước chậm chậm tăng lên.

Phá tan bình cảnh càng là khó càng thêm khó.

Thế nhưng hiện tại đây?

Tám liền trực tiếp đột phá.

Chuyện như vậy thực thực sự là quá chấn động, quá nghịch thiên, quá khủng bố.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì bọn họ lần thứ nhất sử dụng Thối Thể linh dịch nguyên nhân, hơn nữa cũng là bởi vì tu vi của bọn họ đô không cao, lúc này mới có như vậy hiệu quả. Nếu như là đòi làm cái khác cấp cao võ giả, tuyệt đối không thể liền như thế dễ dàng đột phá, dù sao Thối Thể linh dịch có điều chỉ là một loại phổ thông nước thuốc mà thôi.

Đồng thời, lúc đó Đường Tam phân tích Thối Thể linh dịch hiệu quả thời điểm còn quên một cái nguyên nhân, cũng là một nguyên nhân trọng yếu nhất. Trong thế giới trần tục những này tầng thấp nhất võ giả, bình thường căn bản cũng không có sử dụng tới linh thảo một loại thiên tài địa bảo, bây giờ đột nhiên hấp thu linh thảo dược lực, hiệu quả kia tự nhiên phi thường rõ ràng.

Tình huống của bọn họ liền giống với một cây chưa từng có tuổi quả phân thực vật, có một ngày đột nhiên cho chúng nó cung cấp đầy đủ phân, bọn họ mọc tự nhiên sẽ trở nên cực kì tốt, hơn nữa tình huống như vậy cũng vẹn vẹn chỉ là giới hạn ở lần thứ nhất mà thôi.

Có điều, bất kể nói thế nào, những lính đánh thuê này cũng không thể biết những này, cũng không sẽ để ý những thứ này.

Bọn họ chỉ quan tâm sự thực.

Sự thực trước mắt chính là bên cạnh bọn họ có người bởi vì sử dụng Sở Phi biểu tặng không biết tên thuốc bột rót một táo, sau đó liền không hiểu ra sao đột phá.

Đây chính là sự thực.

Thực lực!!

Ở thế giới cường giả vi tôn này, đặc biệt là những này căn cốt lính đánh thuê, những này dựa vào tính mạng của mình kiếm tiền người sống lính đánh thuê, thực lực đối với bọn họ mà nói trọng yếu hơn. Khả năng bọn họ hiện đang đột phá một lần, thực lực tuy rằng tăng lên không nhiều, thế nhưng khả năng lần sau liền bởi vì như vậy để bọn họ bảo vệ một mạng.

Đối với thực lực, bọn họ có tuyệt đối khát vọng.

Nhiên mà trước đây là không có cách nào.

Thế nhưng hiện tại không giống nhau.

Hiện tại có một phương thức, vẹn vẹn chỉ là để bọn họ tắm là có thể đột phá.

Cơ hội như vậy ai sẽ bỏ qua cho?

Cơ hội như vậy ai lại sẽ bỏ qua?

Tuyệt đối không thể!!

Thành Bắc một chỗ bên trong khu nhà nhỏ.

Chỗ này tiểu viện so với Sở Phi tiểu viện lớn hơn rộng rãi gấp ba, gian phòng cũng có 10 cái, đương nhiên cái kia mỗi tháng tiền thuê cũng không rẻ, một tháng chỉ là tiền thuê chính là 30 cái kim tệ, đây tuyệt đối không phải ai đồ tiêu phí lên. Mà nơi này chính là Sở Phi đưa mười người bên trong một người trong đó vị trí đoàn lính đánh thuê, thiết huyết đoàn lính đánh thuê căn cứ.

Bóng đêm giáng lâm, thì đến nửa đêm.

Thường ngày vào lúc này nguyên bản hẳn là tắt cả mọi người lúc nghỉ ngơi, đặc biệt là những lính đánh thuê kia càng là như vậy. Thế nhưng bây giờ, giờ khắc này, thiết huyết đoàn lính đánh thuê vị trí bên trong khu nhà nhỏ này nhưng là đèn đuốc sáng choang. Hơn nữa toàn bộ đoàn lính đánh thuê hơn năm mươi tên đoàn lính đánh thuê toàn bộ trình diện, tụ tập cùng nhau, đều không ngoại lệ.

"Vương Bằng, đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, người cho chúng ta nói một chút, người làm sao đột phá." Tâm mắt mọi người đổ rơi vào một tên vóc người thon gầy trên người thiếu niên, hẳn chỉ là thiết huyết đoàn lính đánh thuê một phổ thông tồn tại, trước tu vi cũng chỉ có Thể cảnh bảy đoạn, hiện tại đã đột phá trở thành Thể cảnh tám đoạn.

Thể cảnh tám đoạn không tính là gì.

Thậm chí còn rất yếu.

Thế nhưng ở thiết huyết đoàn lính đánh thuê loại này loại nhỏ đoàn lính đánh thuê bên trong, bọn họ hơn năm mươi người trong đó một nửa đều là Thể cảnh võ giả, còn lại đại thể đều là Mạch cảnh, chỉ có một đoàn trưởng là Huyết cảnh ba đoạn võ giả. Có thể nói Thể cảnh là người lính đánh thuê này đoàn chủ lưu, mà Thể cảnh tám đoạn ở cái kia hơn hai mươi tên Thể cảnh võ giả bên trong đã xem như là khá là lợi hại tồn tại.

Trong một đêm đột phá.

Nếu như đặt ở bình thường, có thể sẽ không gây nên thành viên khác chú ý.

Thế nhưng ai cũng rõ ràng, Vương Bằng đột phá trở thành Thể cảnh bảy đoạn mới không tới nửa tháng, bây giờ lại một lần đột phá, này trung gian có điều khoảng cách nửa tháng mà thôi, hơn nữa... Này đột phá vẫn là như vậy quý dị, tắm liền đột phá?

Chuyện như vậy thực làm sao có khả năng không đưa tới thành viên khác chú ý.

"Đoàn trưởng, ta... Ta cũng không biết tại sao, ta mới vừa rồi còn đang tắm, sau đó không hiểu ra sao liền đột phá." Nhìn trước mắt những này vào sinh ra từ huynh đệ, nhìn trước mắt như trưởng bối như thể đoàn trưởng, Vương Bằng cái kia nhược nhược thanh âm vang lên, hẳn thật sự không biết đến tột cùng là xảy ra chuyện gì.

"Cái gì?" Nghe vậy, trước mắt nhiều tiếng hô kinh ngạc.

"Người nói người tắm rửa sạch sẽ, sau đó liền đột phá?" Thiết huyết đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng là một vị hơn ba mươi tuổi người đàn ông trung niên, cũng là một vị Huyết cảnh ba đoạn võ giả, giờ khắc này nghe Vương Bằng trả lời, hắn không khỏi sững sờ, cái kia kinh ngạc âm thanh không nhịn được hỏi.

"Đúng đấy, Sở Phi đại ca com tôi trước cho ta một bao thuốc bột, sau đó nói để ta rửa ráy thời điểm đem thuốc bột thả đang tắm trong nước, nói sẽ có kinh hi. Sau đó ta rửa ráy thời điểm liền đem nắm bao thuốc bột thả đang tắm trong nước, kết quả là đột phá." Vương Bằng thanh âm nhàn nhạt vang lên, đồng thời trong lòng hắn đối với Sở Phi càng là một trận cảm kích, hắn có thể khẳng định lần đột phá này chính là Sở Phi trong miệng kinh hi.

Thuốc bột?

Tất cả mọi người lúc này sững sờ, liền biết vấn đề tuyệt đối là xuất hiện ở cái kia bao thuốc bột trên người.

"Chờ đã, Sở Phi?" Tất cả mọi người sau đó không khỏi sững sờ.

"Người là nói cái kia mang về một cường giả khủng bố Sở Phi?" Thiết Huyết Đoàn lớn lên thanh âm kinh ngạc vang lên. Bây giờ toàn bộ Hỗn Loạn chi đô không biết Sở Phi người có thể nói đã đi lại càng ít, ngoại trừ những kia ra ngoài vẫn chưa về người ở ngoài, lưu ở trong thành người đại đa số đều biết Sở Phi đại danh, hết cách rồi, Đường Tam cho toàn bộ Hỗn Loạn chi đô mang đến chấn động thực sự là quá lớn.

"Đúng đấy..." Vương Bằng nhọc nhọc thanh âm vang lên.

Tê...

Nghe vậy, tất cả mọi người cũng không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh. Hiện tại người nào không biết Sở Phi a, nếu như vật kia là Sở Phi cho, như vậy liền dễ dàng giải thích, bên người có như vậy một khủng bố cường giả, có những thứ đó cũng không kỳ quái.

"Hắn tại sao phải cho người vật này?" Một giây sau, Thiết Huyết Đoàn trưởng không nhịn được vừa hỏi.

"Ta... Ta cũng không biết, khả năng bình thường ta cùng Sở Phi đại ca quan hệ không tệ đi." Vương Bằng nhọc nhọc nói rằng. Bọn họ tuy rằng cũng đang ở đoàn lính đánh thuê bên trong, thế nhưng ở này thành Bắc to to nhỏ nhỏ đoàn lính đánh thuê, không có một đoàn lính đánh thuê sẽ hạn chế chính mình đoàn bên trong thành viên tự do, ngoại trừ bình thường tập thể hành động thời điểm ở ngoài bọn họ muốn làm cái gì thì làm cái đó, mỗi người đồ có bằng hữu của chính mình, chính mình vòng tròn. Cái này cũng là rất nhiều võ giả không muốn gia nhập ba thế lực lớn nguyên nhân chủ yếu, dù sao một khi gia nhập ba thế lực lớn bọn họ liền hoàn toàn không có tự do.

Vương Bằng cùng Sở Phi chính là loại quan hệ này.

"Chuyện này..." Nghe vậy, Thiết Huyết Đoàn trưởng chần chờ một chút.

"Vương Bằng, người nói Sở Phi trong tay có còn hay không loại này thuốc bột?" Một giây sau, Thiết Huyết Đoàn lớn lên nghiêm nghị thanh âm vang lên. Dù sao Thối Thể linh dịch đối với võ giả mà nói quá trọng yếu, cũng quá có sức hấp dẫn, nếu như bọn họ đoàn lính đánh thuê người tập thể đột phá một lần, cái kia thực lực của bọn họ sẽ tăng lên trên một nấc thang, lúc thi hành nhiệm vụ nguy hiểm nhỏ, tiền lời cũng sẽ đối lập gia tăng rồi.

Theo Thiết Huyết Đoàn trưởng hỏi dò, còn lại hơn năm mươi tên lính đánh thuê cái kia ánh mắt mong đợi cũng rơi vào Vương Bằng trên người.

"Nên có chứ?" Vương Bằng ngưng ngừng nói rằng.

"Cái gì gọi là nên có a?"

"Ta trước thật giống nghe Sở Phi đại ca nói bọn họ ngày mai sẽ bắt đầu bán ra loại này thuốc bột."

"Cái gì?" Nghe vậy, những người khác đều triệt để chấn kinh rồi, cũng sôi trào.

Bán ra?

Thối Thể linh dịch hiệu quả đã không thể nghi ngờ. Nguyên bản bọn họ còn lo lắng thứ này chỉ này một phần, thế nhưng hiện tại Vương Bằng dĩ nhiên nói cho bọn họ biết Sở Phi sẽ bán ra thứ này, này gọi bọn họ làm sao không khiếp sợ, làm sao không kích động. Chỉ cần có bán, vậy đã nói rõ số lượng sẽ không thiếu, nói cách khác bọn họ người người đồ có cơ hội thu được.

Đây là một cơ hội.

Thế nhưng, rất nhanh tất cả mọi người đô lại thất lạc.

Tăng cao thực lực cố nhiên trọng yếu, thế nhưng vật như vậy có thể nói là có thể gặp không thể cầu, phải biết bình thường cấp thấp nhất linh thảo đô muốn bán năm cái kim tệ, hơn nữa sau khi dùng còn không hiệu quả gì. Bây giờ thuốc bột này nhưng có thể để người ta sử dụng một lần liền đột phá, có thể tưởng tượng được giá trị đem sẽ đạt tới một loại ra sao trình độ.

20 kim tệ?

30 kim tệ?

Vẫn là càng nhiều?

Kinh khủng như vậy tiêu phí căn bản là không phải thiết huyết đoàn lính đánh thuê như vậy một con loại nhỏ đoàn lính đánh thuê có thể chịu đựng lên.

Dù cho là một lần tiêu phí.

Thiết huyết đoàn lính đánh thuê như vậy, cái khác chín cái đoàn lính đánh thuê làm sao không phải là?

Nghịch Thiên thuốc bột;

Khủng bố đột phá;

Này đủ khiến bất cứ người nào vì đó động lòng, thế nhưng tất cả mọi người cũng đều rõ ràng giá cả kia cũng tuyệt đối khiến người ta phi thường "Động lòng".

Tâm linh rung động!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Hóa ra là đến mua thuốc, dọa chết ta rồi

Sáng sớm ngày thứ hai.

Toàn bộ Hỗn Loạn chi đô giống nhau thường ngày giống như vậy, thế nhưng ngày hôm nay Hỗn Loạn chi đô lại có một tia không giống, hoặc là nói là thành Bắc Sở Phi tiểu viện có một tia không giống. Sáng sớm nơi này liền bu đầy người, cái kia tình cảnh.... So với lần trước ba thể lực lớn bá chủ đích thân tới chỉ có hơn chứ không kém.

Người ta tập nập, tiếng người huyên náo;

Đêm hôm qua;

Thập đại đoàn lính đánh thuê đồ tận mắt chứng kiến đến Thối Thể linh dịch khủng bố hiệu quả, đối với cái kia Thối Thể linh dịch cũng đều tràn ngập khát vọng, chờ mong. Tung khiến cho bọn họ biết vật này có bán ra, trong lòng nhưng rõ ràng vật này căn bản là không phải bọn họ tiêu phí lên. Thế nhưng bọn họ sáng sớm hôm nay vẫn là chạy tới.

Tại sao?

Thực sự là bởi vì Thối Thể linh dịch mê hoặc thực sự là quá lớn.

Tắm liền có thể đột phá a!!

Bọn họ từng cái từng cái ôm lòng chờ may mắn lý, hi vọng vật này không muốn quá đắt, hi nhìn bọn họ có thể tiêu phí lên. Mặc dù là bọn họ biết khả năng này nhỏ bé không đáng kể, thế nhưng bọn họ vẫn là đến rồi, dù sao tới nơi này đi một chuyến lại không cần bỏ ra tiền.

Một canh giờ, Sở Phi tiểu viện cửa lớn vẫn đóng chặt, thế nhưng nơi này cũng đã tụ tập hơn một ngàn người.

Thập đại đoàn lính đánh thuê toàn bộ đến đông đủ.

Cái kia tình cảnh....

Quả thực so với Hỗn Loạn chi đô vùng đất trung tâm khu buôn bán còn muốn phồn hoa, còn muốn náo nhiệt.

Cái gì?

Lại là mấy phút sau khi, trước mắt hơn một ngàn người triệt để sôi trào, cái kia ồn ào tiếng càng là trực tiếp kéo lên vài cái cấp độ.

Tại sao?

Rất đơn giản, liền bởi vì trước mắt thập đại đoàn lính đánh thuê hết thảy thành viên cũng giải đến một vấn đề, một phi thường vấn đề nghiêm trọng. Vậy thì là tối ngày hôm qua không chỉ chỉ là bọn hắn đoàn lính đánh thuê bên trong có người bởi vì sử dụng Sở Phi cho thuốc bột mà đột phá, mà là ở đây thập đại đoàn lính đánh thuê đó có người được Sở Phi biểu tặng thuốc bột.

Mười người;

Chín cái đột phá.

Còn lại một cũng trở nên mạnh mẽ;

Chuyện như vậy thực còn chưa đủ lấy khiến người ta khiếp sợ, chấn động sao?

Chuyện như vậy thực còn chưa đủ lấy làm cho tất cả mọi người sôi trào sao?

Trước mắt hơn ngàn người triệt để sôi trào, cái kia Thối Thê lĩnh được cho bọn họ mang đến chấn động cùng mê hoặc đã tăng lên trên đến một loại phi thường trình độ khủng bố, hiện tại tất cả mọi người đối với này Thối Thê lĩnh được có thể nói là đã tới một loại đồ xô tới trình độ.

Mua!!

Nhất định phải mua!!

Chỉ cần mua được liền muốn mua!!

Ngay sau đó, thập đại đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng đó hạ quyết tâm. Vật như vậy mặc dù là táng gia bại sản cũng phải cho mình đoàn bên trong huynh đệ một người mua trên một phần. Tiền tiêu xong còn có thể kiếm lời, thực lực tăng cường vậy coi như là vĩnh viễn, hơn nữa thực lực trở nên mạnh mẽ sau đó thu vào cũng sẽ biến nhiều, đây tuyệt đối là trăm dặm mà không một hại, đương nhiên tiền đề là giá cả bọn họ có thể chịu đựng.

Đến tốt cùng sẽ bán bao nhiêu tiền?

Điều này cũng trong nháy mắt trở thành ở đây thập đại đoàn lính đánh thuê tất cả mọi người trong lòng vấn đề, tôi muốn biết vấn đề.

Quá đắt?

Vậy bọn họ liền không có cách nào.

Nhưng mà bởi vì này thập đại đoàn lính đánh thuê tụ tập ở Sở Phi cửa nhà, động tĩnh lớn như vậy tự nhiên cũng hấp dẫn chu vi những người khác, người ở bên cạnh khởi điểm đó hiếu kỳ vô cùng những lính đánh thuê này tụ tập ở đây làm gì? Dù sao hơn một ngàn người vây quanh Sở Phi gia đây.

Bởi vì hiếu kỳ vì lẽ đó không nhịn được tiến lên hỏi dò.

Nhưng là cũng là bởi vì này vừa hỏi, tình cảnh trong nháy mắt trở nên đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Có thể làm cho người tăng cao tu vi thuốc bột?

Tắm liền có thể đột phá?

Điên rồi, điên rồi.

Ở đây hết thảy bởi vì hiếu kỳ mà người vây xem được đáp án này sau khi đó triệt để điên rồi. Đối với một tên võ giả mà nói thực lực thực sự là quá mê hoặc người, hơn nữa ai cũng biết võ giả tăng cao thực lực gian nan, thế nhưng hiện tại có như thế một thứ đặt tại trước mặt người, chỉ phải về đi tắm liền có thể đột phá, ai vẫn có thể chống lại trụ loại này mê hoặc a?

Mua;

Nhất định phải mua;

Đến lúc này những kia người vây xem đã không có ai đi muốn vật này đến tốt cùng trị bao nhiêu tiền, cứu lại chính mình có mua hay không lên, tất cả mọi người đáy lòng chỉ có một dự vọng, vậy thì là nhất định phải mua được vật này, càng nhiều càng tốt.

Một truyền mười, mười truyền một trăm....

Tin tức này lấy một loại gần như điên cuồng tốc độ hướng về toàn bộ Hỗn Loạn chi đô lan truyền.

Nửa canh giờ;

Vén vén chỉ là nửa cái canh giờ, Sở Phi cửa nhà nguyên bản chỉ có thập đại đoàn lính đánh thuê cái kia hơn một ngàn người, thế nhưng nửa canh giờ quá khứ, người nơi này mấy đã tụ tập hơn vạn người, hơn nữa còn có cuộn cuộn không ngừng người chính đang chạy tới nơi đây, cái kia tình cảnh quả thực chính là một người ta tập nập.

Người chen người;

Người ai người;

Được kêu là một phồn hoa....

Từ....

Rốt cục, làm người trước mắt mấy vượt qua 20 ngàn thời điểm, Sở Phi gia cái kia cửa lớn đóng chặt bị mở ra.

Đến rồi đến rồi.

Lúc này, tất cả mọi người thanh âm hưng phấn vang lên, đồng thời từng cái từng cái điên cuồng về phía trước chen đến.

Ồi!!

Hàn Tiểu Lục nguyên bản nghe đi ra bên ngoài cái kia huyền thanh âm huyền ảo nghĩ ra được xem rõ ngọn ngành, nhưng là khi hắn xem đi ra bên ngoài mấy vạn người đem nhà bọn họ vây quanh lên trong nháy mắt, hắn bị sợ hãi đến cái gì đó không muốn liên tục tiếp đóng lại môn, đồng thời cả người dựa vào ở trên cửa từng ngum từng ngum thở hổn hển.

Mấy vạn người a....

Cái kia cảnh tượng chạm trở ở Hàn Tiểu Lục trong đầu lái đi không được.

"Sở đại ca, không tốt, không tốt..." Một giây sau, Hàn Tiểu Lục cái kia kiên kỵ thanh âm vang lên, đồng thời cả người hướng về gian phòng đi đến. Vừa nãy tình cảnh đó đã không phải hắn có thể không chế, chuyện như vậy nhất định phải chờ Sở Phi đến quyết định.

"Tiểu Lục, sáng sớm người làm gì a?" Vừa rời giường còn có chút mơ mơ hồ hồ cảm giác Sở Phi nhắm hai mắt nói rằng.

"Sở đại ca nhà chúng ta bị mấy vạn người vây quanh, nhìn bọn họ dáng dấp kia thật giống chúng ta thiếu nợ bọn họ rất nhiều tiền tự, người mau mau đi xem xem đi." Hàn Tiểu Lục cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, sắc mặt hắn khó coi đến cực hạn, thậm chí có chút trắng bệch.

"Nói láo." Nghe vậy, Sở Phi đột nhiên mở mắt ra, cái kia sắc bén ánh mắt nhìn Hàn Tiểu Lục.

"Chúng ta lúc nào cùng người khác mượn trả tiền?"

"Ta...."

"Ta làm sao biết a, Sở đại ca người hay là đi xem một chút đi, ta xem bên ngoài những người kia đều sắp muốn xông vào đến rồi." Hàn Tiểu Lục cái kia khổ não thanh âm vang lên.

"Tiểu tử người hiện tại càng ngày càng quá đáng, sáng sớm liền làm ta sợ đúng hay không?" Nghe vậy, Sở Phi cái kia sắc bén ánh mắt rơi vào Hàn Tiểu Lục trên người chất vấn. Hết cách rồi, Hàn Tiểu Lục người này bình thường liền yêu thích đùa giỡn, không có hù dọa một chút Sở Phi bọn họ, vì lẽ đó Sở Phi giờ khắc này chỉ cho là Hàn Tiểu Lục đang đùa hắn.

"Không có, Sở đại ca thật không có, ta...." Hàn Tiểu Lục một mặt cấp thiết, đang muốn muốn giải thích, nhưng là vào lúc này bên ngoài truyền đến một trận sôi trào tiếng ồn ào.

"Sở đại ca, người nghe được đi, thật là nhiều người, bên ngoài thật là nhiều người a."

"Chuyện này...." Sở Phi không khỏi sửng sốt.

"Đi, đi xem xem." Lúc này, Sở Phi trực tiếp liền chạy ra ngoài, còn năm người khác còn ở trên giường ngủ, căn bản cũng không có nghe đến thanh âm bên ngoài, ngủ hây cùng lợn chết như thế. Làm Sở Phi đi tới cửa lớn thời điểm bước chân cũng là không khỏi một trận đình trệ, không vì cái gì khác, liền bởi vì bên ngoài thực sự là quá ồn ào, cái kia bầu không khí, thanh âm kia có thể không thì có mấy vạn người? Lúc này, Sở Phi không nhịn được liếc mắt nhìn Hàn Tiểu Lục.

"Sở đại ca, người xem ta không có lừa người đi, bên ngoài thật sự thật là nhiều người." Hàn Tiểu Lục cái kia bắt đắc dĩ thanh âm vang lên.

"Hô...." Sở Phi thờ dãi một cái, vẫn là không nhịn được mở cửa.

Rào....

Cửa vừa mở ra, Sở Phi thậm chí đô vẫn không có nhìn rõ ràng bên ngoài tình huống thế nào, vô số người liền hướng gia đình hấn vọt tới.

Như Hồng Thủy Mãnh Thú.

"Đóng cửa, Tiểu Lục đóng cửa."

Lúc này, Sở Phi cái kia cấp thiết cùng khủng hoảng thanh âm vang lên. Hấn cũng là bị đột nhiên xuất hiện tình cảnh này bị dọa cho phát sợ, người thực sự là quá hơn nhiều, hơn nữa hấn cũng không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra. Sở Phi cùng Hàn Tiểu Lục hai người phi đi sức cửa chín trâu hai hổ mới rốt cục đóng cửa lại, hai người chăm chú dựa vào ở trên cửa, từng ngậm từng ngậm thở hổn hển, cái kia tím đập tăng lên tới một loại trước nay chưa từng có tốc độ, trên người hai người căng là không nhìn được bóc lên một trận mồ hôi lạnh.

Hết cách rồi, cái kia tình cảnh quá đáng sợ.

Đương nhiên, bên ngoài những người kia căn bản là không đem hết toàn lực, bằng không Sở Phi hai người đã nghĩ đóng cửa?

Làm sao có khả năng.

Hồ.....

Sở Phi thở ra một hơi thật dài, căn bản không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra. Mà Hàn Tiểu Lục cũng là một mặt sợ hãi nhìn Sở Phi, đáng đáp kia tựa hồ là lại nói Sở đại ca, người hiện tại tin tưởng ta nói chính là thật sự đi.

"Sở Phi huynh đệ mở cửa a."

"Sở Phi huynh đệ chúng ta là đến mua thuốc."

"Sở Phi huynh đệ người đây là ý gì a."

"Sở Phi huynh đệ...."

Vào lúc này, người bên ngoài truyền đến tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi.

Ầm ầm ầm!

Đồng thời, tất cả mọi người đô mãnh liệt gõ lên Sở Phi gia môn.

"Mở cửa, mở người muội môn a." Sở Phi không nhìn được chửi bới một câu, lập tức lại là đột nhiên sững sờ, lẳng lặng nghe bên ngoài tiếng ồn ào, rất nhanh sắc mặt của hấn lại là biến đổi, bên ngoài tuy rằng một mảnh ồn ào, thế nhưng hấn vẫn là đại thể nghe rõ ràng những người này là tới làm gì.

"Mịa nó, hóa ra là đến mua thuốc, dọa chết ta rồi." Làm rõ nguyên nhân, Sở Phi cũng không nhìn được thờ phào nhẹ nhõm.

"Mua thuốc? Không phải đến muốn trái sao?" Hàn Tiểu Lục cũng là sững sờ.

"Muốn người muội, người theo người vay tiền a?" Nhìn Hàn Tiểu Lục, Sở Phi không nhìn được chất hỏi một câu, thấy thế Hàn Tiểu Lục chỉ là le lưỡi một cái.

"Nhanh đi Tiêu Viêm' thiếu." Lúc này, Sở Phi bàn giao đạo, đồng thời hấn cũng là trực tiếp mở cửa, nếu những người này không phải đến gây sự, mà là đến mua Thối Thể linh dịch, như vậy hấn liền không cần sợ hãi....

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Bán diên rồi

Sở Phi vừa mở môn, người bên ngoài lập tức liền xông tới, có điều tất cả mọi người đô rất có quy tắc, đô không có vọt vào Sở Phi gia, chỉ là cái kia từng đôi nóng rực hai mắt tầm mắt toàn bộ rơi vào Sở Phi trên người. Mà Sở Phi vào giờ phút này cũng triệt để nhìn rõ ràng tình huống bên ngoài, cái kia người ta tập nập tình cảnh ít nói cũng có hai vạn người.

"Những người này đều là đến mua Thối Thê linh dịch?"

Nhìn hình ảnh trước mắt, Sở Phi trong lòng không nhịn được tự hỏi một câu.

Chấn động, quá chấn động.

Thực sự là người trước mắt thực sự là quá hơn nhiều, hiếm thấy Sở Phi sẽ cảm thấy khiếp sợ. Phải biết hần tối hôm qua chỉ đưa đi thập phần Thối Thê linh dịch, dựa theo Đẳng Viêm kế hoạch vậy thì là trước đem nhóm đầu tiên Thối Thê linh dịch bán ra cho thập đại đoàn lính đánh thuê, sau đó mượn thập đại đoàn lính đánh thuê khải đem Thối Thê linh dịch triệt để tuyên truyền đi.

Thế nhưng hiện tại đây?

Tuyên truyền?

Căn bản cũng không có cái kia cần phải, trước mắt như vậy người ta tập nập tình cảnh không cũng đã nói rõ tất cả sao.

Này chỉ ít cũng có hai vạn người a.

Sở Phi thật sự rất muốn hỏi một câu: Này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì.

Đương nhiên, điều này cũng hoàn toàn là bởi vì Sở Phi đánh giá thấp Thối Thê linh dịch đối với võ giả mê hoặc, hoặc là nói đúng những này cấp thấp võ giả mê hoặc, vật kia đối với bọn hắn mà nói có thể nói chính là mang ý nghĩa thực lực a, bọn họ có thể không động lòng sao, có thể không đồ xô tới à.

"Sở Phi huynh đệ, ngày hôm qua ngươi đưa cho Vương Bàng thuốc bột có phải là có bán a? Chính là cái kia tám liên đột phá thuốc." Vào lúc này, cái kia thiết huyết đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng không nhịn được hỏi một câu. Bọn họ bởi vì là trước hết đến, vì lẽ đó cũng ở vị trí phía trước nhất, giờ khắc này ở bên cạnh hần chính là còn lại chín đại đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng.

Thiết Huyết Đoàn trưởng hỏi lên như vậy, tất cả mọi người ánh mắt đổ rơi vào Sở Phi trên người.

Bầu không khí;

Trong nháy mắt biến thành hoàn toàn tĩnh mịch.

Mấy vạn người;

Toàn bộ đổ nhìn chòng chọc vào Sở Phi.

Ầm ầm ầm!!!

Nguyên bản ầm ỹ tình cảnh trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng, trước mắt yên tĩnh có thể nghe được mỗi người cái kia yếu ớt tiếng tim đập.

"Đúng đây." Sở Phi nghe vậy thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Rào....

Theo Sở Phi trả lời, trước mắt lần thứ hai sôi trào khắp chốn.

Trước kia tất cả mọi người đổ nghe nói có vật này bán, cho nên mới phải ở đây tụ tập nhiều người như vậy, thế nhưng nhưng lại không biết là thật hay giả, bây giờ nghe Sở Phi chính mồm thừa nhận vậy thì không giống nhau, đồ vật là có, hiện tại chỉ cần bọn họ ra tiền mua là được rồi.

"Cái kia... Sở Phi huynh đệ, không biết này một phần thuốc bán bao nhiêu tiền a?" Thiết Huyết Đoàn trưởng không có chần chờ chút nào, cái kia thấp thòm chần chờ thanh âm vang lên. Đương nhiên điều này cũng không trách hắn, tuy rằng hiện tại đồ vật có, thế nhưng nếu như giá cả quá đắt hần căn bản là mua không nổi, cũng là cùng hần vô duyên.

Xoạt xoạt xoạt.

Theo Thiết Huyết Đoàn trưởng hỏi lên như vậy, tất cả mọi người lại một lần nữa khóa chặt Sở Phi.

Giá cả;

Không sai, đây mới là tất cả mọi người tối quan tâm, cũng là đề ý nhất vấn đề.

Không tiền, mua không nổi, cái gì đều là vô nghĩa.

"Ha ha, đại gia không nên gấp, thuốc bột này gọi là Thối Thê linh dịch, là Viêm thiếu chế biến ra đến, hơn nữa giá cả không mắc, chỉ cần hai cái kim tệ

một phần." Nghe vậy, Sở Phi cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, Thối Thể linh dịch giá cả Đẳng Viêm đã sớm định, vì lẽ đó hắn cũng không cần ẩn giấu.

Cái gì?

Thế nhưng Sở Phi nói ung dung, nghe người liền không giống nhau.

2 cái kim tệ?

Nghịch thiên như vậy thuốc bột dĩ nhiên chỉ cần hai cái kim tệ?

Điên rồi, điên rồi, tuyệt đối là điên rồi.

Phải biết, một cây linh thảo, dù cho là cấp thấp nhất linh thảo cũng cần năm cái kim tệ a, hơn nữa loại này linh thảo dùng sau khi không có quá to lớn tác dụng. Thế nhưng này Thối Thể linh dịch liền không giống nhau, chỉ cần hai cái kim tệ, hai cái kim tệ liền có thể làm cho người tu vi đột phá một lần?

Người tốt a!!

Chuyện này quả thật chính là tuyệt chủng người tốt a!!!

Giờ khắc này, Sở Phi ở tất cả mọi người trong lòng địa vị trong nháy mắt nhảy lên tới không thể vượt qua độ cao, dưới cái nhìn của bọn họ Sở Phi chuyện này quả thật chính là tạo phúc hết thảy Hỗn Loạn chi đô võ giả a.

Có thể không là người tốt sao?

"Sở Phi huynh đệ, chúng ta thiết huyết đoàn lính đánh thuê mua 200 phân, đúng, liền muốn hai trăm phân." Lúc này, Thiết Huyết Đoàn đoàn trưởng cái kia thanh âm hưng phấn vang lên. Trước hắn vẫn luôn đang lo lắng vấn đề giá cả, thế nhưng hiện tại Sở Phi nói cho hắn chỉ cần hai cái kim tệ, so với hắn dự đoán muốn tiện nghi gấp mười lần, vào giờ phút này hắn nơi nào còn có cái gì lo lắng a, hai trăm phân, cũng chính là 400 kim tệ, đây cơ hồ chính là bọn họ Thiết Huyết Đoàn những năm này toàn bộ tích trữ, thế nhưng vì các anh em thực lực, hắn không ngại toàn bộ lấy ra đổi thành Thối Thể linh dịch.

"Sở Phi huynh đệ, ta cũng phải 200 phân."

"Ta cũng 200 phân."

Lúc này, thập đại đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng cái này tiếp theo cái kia mở miệng, hết cách rồi, Thối Thể linh dịch đối với sự căm dỗ của bọn họ thực sự là quá to lớn, hơn nữa lại tiện nghi như vậy, so với một cây linh thảo còn tiện nghi, bọn họ há sẽ bỏ qua cho cơ hội tốt như vậy, dù sao ai cũng không biết vật này bán xong sau đó còn có không có, có thể nhiều mua một điểm là một điểm.

Ta cũng phải.

Ta cũng phải!!!

Huyền não tình cảnh, tất cả mọi người kêu gào.

Mua.

Nhất định phải mua.

Lại cùng cũng cần mua.

Coi như là đập nồi bán sắt cũng cần mua.

"Đại gia yên lặng một chút, đô yên lặng một chút." Cảm thụ trước mắt nóng nảy tình cảnh, cảm thụ Thối Thể linh dịch được hoan nghênh trình độ, Sở Phi trong lòng được kêu là một hưng phấn, kích động a. Thế nhưng hắn vẫn là không nhịn được giờ giờ lên tay ra hiệu tất cả mọi người yên tĩnh, lần này, Sở Phi rất hữu dụng, theo hắn dứt lời dưới, toàn trường lần thứ hai hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả mọi người đều nhìn Sở Phi.

"Cảm ơn mọi người phối hợp. Đầu tiên ta muốn cùng đại gia nói một chút này nhóm đầu tiên Thối Thể linh dịch hiện tại chỉ có 280 phân, thế nhưng đại gia yên tâm, chúng ta sẽ tăng nhanh phối chế, bảo đảm đại gia ai đều có thể mua được, hơn nữa muốn bao nhiêu có bao nhiêu." Sở Phi thanh âm nhàn nhạt vang lên, nguyên bản nghe được Sở Phi nói chỉ có 280 phân thời điểm tất cả mọi người đô cuống lên, thế nhưng làm Sở Phi nói ai đều có thể mua được, hơn nữa còn là muốn bao nhiêu có bao nhiêu thời điểm tất cả mọi người cũng đều thoải mái, nếu đại gia đều có thể mua được, nhiều như vậy chờ một chút cũng không quan trọng lắm.

"Còn có, ta muốn thanh minh, Thối Thể linh dịch chỉ là dùng để rèn luyện thân thể, tăng cường thân thể, còn có thể hay không khiến người ta dùng sau khi đột phá vậy ta không dám hứa chắc." Sở Phi kiên định thanh âm vang lên, dù sao vấn đề này nhất định phải nói rõ, Thối Thể linh dịch tuy rằng có cơ hội khiến người ta đột phá, thế nhưng, không phải ai đều có thể đột phá, nếu như hiện tại không nói rõ ràng, có người dùng sau khi không cách nào đột phá vậy làm sao bây giờ.

Cái gì?

Nghe vậy, có người bắt đầu sản sinh gây rối.

Không phải trăm phần trăm đột phá?

Cái kia nếu như vạn nhất chính mình sử dụng sau khi không cách nào đột phá, cái kia chẳng phải là hai cái kim tệ liền đổ xuống sông xuống biển?

Đương nhiên, đây chỉ là một phần trong đó người, có mấy người vẫn là không để ý chút nào, đặc biệt là thập đại đoàn lĩnh đánh thuê người, bọn họ ngày hôm qua nhưng là tận mắt chứng kiến Thối Thể lĩnh dịch tác dụng, mười người có chín cái đột phá, này vẫn chưa thể nói rõ cái gì không?

"Còn có một chút, này Thối Thể lĩnh dịch một ngày chỉ có thể sử dụng một lần, hơn một ngày thứ sử dụng không chỉ không hiệu quả rõ rệt hơn nữa còn sẽ thương thân, này một tia hi vọng đại gia nhớ kỹ. Đương nhiên rồi, lần thứ nhất sử dụng hiệu quả sẽ tốt nhất, rõ ràng nhất. Lấy sau kế tục sử dụng hiệu quả sẽ đối lập yếu bớt, đợi được sử dụng có thêm sau khi cũng là không hiệu quả." Không để ý đến trước mắt tất cả mọi người, Sở Phi tiếp tục cùng bọn họ giảng giải có quan hệ Thối Thể lĩnh được tất cả, đương nhiên những thứ này đều là Đàng Viêm bàn giao, dù sao có một số việc vẫn phải nói rõ trắng.

Lừa dối?

Cái kia không phải chuyện tốt đẹp gì.

Cho tới hiện tại bán ra cùng lúc đó cho thập đại đoàn lĩnh đánh thuê người sử dụng Thối Thể lĩnh dịch so với, được lượng giảm thiểu mất một nửa điểm này Sở Phi là không thể nói cho những người trước mắt này, nếu như nói, chuyện này quả là chính là tạt bát ăn cơm của chính mình, đoạn chính mình tài lộ.

Không buồn bán không gian dối sao.....

"Sở Phi huynh đệ, người không cần nói, chúng ta đều hiểu, có phải là hiện tại bắt đầu bán ra a?" Vào lúc này, Thiết Huyết Đoàn lớn lên không thể chờ đợi được nữa âm thanh đã vang lên, cái khác chín đại đoàn trưởng cũng là như thế, đối với bọn hắn mà nói Thối Thể lĩnh dịch được hiệu quả đã là không thể nghi ngờ.

"Được, hiện tại liền bắt đầu bán ra." Sở Phi hào không hàm hồ nói rằng.

"Có điều, hi vọng đại gia xếp thành hàng, như bây giờ có phải là có chút quá rối loạn? Yên tâm, ta bảo đảm đại gia đều có thể mua được, hơn nữa ngày thứ nhất bán ra mỗi người chỉ có thể mua một phần, dù sao mua có thêm nếu như sử dụng sau khi vô hiệu cái kia đại gia chẳng phải là lãng phí? Đại gia nói là đi." Sở Phi thân nhiên nói, xem như là cho tất cả mọi người mở ra một trò đùa. Sở Phi nói như vậy không chỉ không có khiến người ta đối với Thối Thể lĩnh dịch sản sinh nghi vấn, trái lại càng là làm cho tất cả mọi người càng thêm tin tưởng này Thối Thể lĩnh dịch, dù sao nếu như vô hiệu làm gì còn muốn hạn chế mỗi người chỉ có thể mua một phần?

Không sợ người gia sử dụng sau vô hiệu lần sau sẽ không lại mua sao?

Ha ha ha....

Đối mặt Sở Phi nhắc nhở, tất cả mọi người một trận cười to.

Cho tới Sở Phi.

Hắn lẽ nào liền không hy vọng tất cả mọi người nhiều mua vài phần?

Đương nhiên không phải.

Thực sự là bởi vì hiện tại trong tay chỉ có 280 phần, Đàng Viêm ý tứ là phải đem này 280 triệt để khuếch tán ra, tận lực để càng nhiều người mua được, để càng nhiều người sử dụng, để càng nhiều người biết Thối Thể lĩnh dịch. Còn lo lắng sau đó còn sẽ có hay không có người mua?

Điểm này mặc kệ là Đàng Viêm vẫn là Sở Phi đô không lo lắng chút nào.

Thứ tốt còn sợ không ai muốn?

Hơn nữa những kia mua người sử dụng sau khi nhìn thấy hiệu quả nhất định còn có thể trở lại mua.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Bán điên rồi

Sở Phi bên trong khu nhà nhỏ.

Đặng Viêm nhìn Sở Phi bắt chuyện bên ngoài cái kia mấy vạn võ giả chỉ là cười nhạt một tiếng, đối với Sở Phi cách làm Đặng Viêm rất là thoả mãn, cũng không có đi nhúng tay, mà là trực tiếp cùng Đường Tam đi vào gian phòng, đối với Đặng Viêm mà nói hiện tại có thời gian còn không bằng tu luyện một hồi, tăng lên thực lực của chính mình.

Sở Phi nổi danh.

Sở Phi tiểu viện càng là dòng người chật ních.

Sở Phi diện với trước mắt cái kia nóng nảy tình cảnh cũng không có chần chờ chút nào, tuy rằng nghĩ tới Thối Thể linh dịch sẽ rất được hoan nghênh, thế nhưng hắn cũng không nghĩ tới sẽ như vậy nóng nảy. Lúc này trực tiếp cùng Hàn Tiểu sáu, bảy người bắt đầu bận túi bụi, cái kia hơn hai vạn võ giả cũng đều ở bên ngoài bài nổi lên đội, đội ngũ thật dài như một cái trường long. Mà Sở Phi chờ người nhưng là ở bên trong khu nhà nhỏ bày ra một cái bàn, Hàn Tiểu Lục phụ trách bán ra, Sở Phi phụ trách lấy tiền, còn lại năm người phụ trách duy trì trật tự.

Tình cảnh được kêu là một nóng nảy.

280 phân Thối Thể linh dịch, có điều chỉ là mười phút liền tiêu thụ một hết rồi.

Hết cách rồi, quá nhiều người.

Không hàng?

Những kia còn ở xếp hàng võ giả nghe nói 280 phân Thối Thể linh dịch toàn bộ bán xong, làm cái kế tiếp cái gấp a, dù sao bọn họ vẫn không có mua được. Đối với vấn đề này Sở Phi chỉ là nói cho tất cả mọi người, để bọn họ chờ đợi nửa giờ. Đồng thời Sở Phi để Tần Vinh bọn họ cầm 280 phân Thối Thể linh dịch đổi lấy 560 đồng tiền vàng toàn bộ đi đổi thành Thối Thể linh dịch được liệu cần thiết cùng linh thảo.

Nửa giờ?

Đối mặt này Nghịch Thiên thuốc bột, đối mặt cái kia kinh người mê hoặc, nửa giờ mà nói đối với những này xếp hàng võ giả căn bản là không tính là gì.

Rất nhanh Tần Vinh chờ người liền mua trở về được liệu, lại do Đặng Viêm phối chế thành thuốc bột.

560 kim tệ, 21 phân được liệu, 420 phân Thối Thể linh dịch.

420 phân Thối Thể linh dịch nhìn như rất nhiều, thế nhưng cũng có điều mười phút liền lại toàn bộ tiêu thụ hết sạch, tốc độ kia khiến người ta hít khói, quả thực chính là cung không đủ cầu. Tiêu thụ xong sau khi Sở Phi tiếp tục để Hàn Vinh chờ người đi mua được liệu, sau đó chờ Đặng Viêm phối chế sau khi hoàn thành tiếp tục bán ra.

Vào lúc này trước 400 kim tệ đã biến thành 840 kim tệ.

440 kim tệ;

Đây chỉ là một giờ lợi nhuận.

Một canh giờ liền kiếm lời 400 kim tệ, Sở Phi cảm thấy thế giới này cũng sắp muốn điên rồi. Trước đây đừng nói là bốn trăm kim tệ, chính là bốn mươi kim tệ đối với hắn mà nói cũng là một con số trên trời a, hiện tại đây? Nhìn trước mắt cái kia nóng nảy tình cảnh, Sở Phi khó có thể tưởng tượng, đồng thời cũng phi thường khẳng định 440 kim tệ chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Chuyện này quả thật rồi cùng đoạt tiền không khác nhau gì cả.

Tiền nguyên lai tốt như vậy kiếm lời.

Sở Phi cảm thấy mình sắp "Tan vỡ".

Sở Phi như vậy, Hàn Tiểu Lục chờ sáu người làm sao không phải là như vậy đây. Nhìn lượng lớn lượng lớn kim tệ lọt vào chính mình túi áo, sau đó lại tồn ra, quá trình này quả thực chính là khiến người ta nhiệt huyết sôi trào a, quá kích thích, quá điên cuồng.

Nhưng mà Sở Phi chờ người hưng phấn không thôi, ở đây những kia xếp hàng võ giả cũng là như thế.

2 kim tệ;

Đối với rất nhiều người mà nói khả năng rất nhiều, thế nhưng đây là có thể tăng lên thực lực mình cơ hội, ai cũng sẽ không bỏ qua.

2 cái kim tệ, ai đều có thể kiếm ra đến.

Không có?

Vậy thì mượn.

Như thế tiện nghi lại đồ tốt như thế không mua quả thực chính là có lỗi với chính mình.

Nóng nảy tình cảnh;

To lớn mê hoặc;

Điên cuồng võ giả;

Khủng bố tiêu thụ;

Sở Phi bảy người bận bịu không còn biết trời đâu đất đâu, mỗi người trên mặt đô mang theo hưng phấn nụ cười. Đồng thời mỗi một lần bán ra Thối Thể linh dịch thu được kim tệ đều sẽ toàn bộ dùng đến mua dược liệu cùng linh thảo, sau đó những linh thảo này lại do Đằng Viêm phối chế thành thuốc bột, tiếp tục bán ra.

Mua dược liệu, phối dược phấn, bán ra.

Đây cơ hồ đã trở thành một vô hạn tuần hoàn.

Mà mỗi một cái quá trình đô sẽ không vượt qua nửa giờ. 10 phút sẽ dùng để bán ra thuốc bột, còn lại hai mươi phút là dùng để mua dược liệu linh thảo cùng phối chế Thối Thể linh dịch tác dụng, nếu như Sở Phi chờ nhân thủ bên trong tài chính đầy đủ, nếu như Sở Phi chờ nhân thủ bên trong Thối Thể linh dịch sung túc, như vậy tình cảnh sẽ càng thêm điên cuồng, càng thêm nóng nảy.

Điên cuồng bán ra!!

Sở Phi chờ nhân thủ bên trong tài chính cũng ở lấy một gần như điên cuồng tốc độ tăng trưởng.

Tựa như quả cầu tuyết —— càng lăn càng lớn.

840 kim tệ, 1344 kim tệ, 2150 kim tệ, 3440 kim tệ, 5505 kim tệ, 8808 kim tệ, 14092 kim tệ.....

Chờ đến thứ tám luân giao dịch hoàn thành thời điểm, Sở Phi chờ nhân thủ bên trong tài chính đã tăng lên dữ dội đến hơn 14,000 đồng tiền vàng. Tám luân tiêu thụ cũng không phải bốn tiếng, hai canh giờ mà thôi. Hai canh giờ, Sở Phi bọn họ kiếm được 14,000 kim tệ, liền ngay cả Sở Phi bảy người chính mình cũng không thể tin được.

Quá điên cuồng.....

Đoạt tiền cũng chỉ đến như thế.

Không.

Đoạt tiền đô không có nhanh như vậy.

Mà vào giờ phút này hết thảy đều còn chưa kết thúc, cái kia nóng nảy tình cảnh vẫn, cái kia điên cuồng tiêu thụ cũng là vẫn. Sở Phi bảy người nguyên bản chỉ có Hàn Tiểu Lục một người phụ trách bán ra, thế nhưng hiện tại đã có ba người phụ trách bán ra, ba người phụ trách lấy tiền, còn còn lại một người nhưng là mua dược liệu cùng linh thảo.

Bọn họ từng cái từng cái bận bịu không còn biết trời đâu đất đâu.

Đồng thời....

Tài chính đột phá 10 ngàn sau khi, Sở Phi chờ người mỗi một lần mua dược liệu cùng linh thảo số lượng cũng là phi thường khổng lồ, mà vào lúc này chỉ dựa vào một người mua dược liệu cùng linh thảo căn bản là không làm được, cuối cùng Sở Phi chỉ có thể quyết định để các hiệu thuốc lớn giao hàng tới cửa, không có cách nào số lượng thực sự là quá lớn. Mà đối với yêu cầu này, các hiệu thuốc lớn tự nhiên không có một chút nào ý cự tuyệt, nguyên bản những kia cấp thấp linh thảo cùng dược liệu căn bản cũng không có người muốn, hiện tại Sở Phi đánh giá thu mua bọn họ tự nhiên phi thường tình nguyện.

Kiểm tiền ai không vui a.

Lượng lớn dược liệu cùng linh thảo tràn vào Sở Phi tiểu viện, sau đó do Đằng Viêm phối chế thành thuốc bột chỉ sau kế tục bán ra.

Bán ra tốc độ quá nhanh, liền ngay cả Đường Tam cũng bắt đầu hỗ trợ phối chế Thối Thể linh dịch.

Đến cuối cùng, Sở Tinh cũng tham dự vào.

Thực sự là quá nóng này.

Vô số được liệu linh thảo biến thành Thối Thể linh dịch, sau đó bán ra đi ra ngoài biến thành kim tệ.

Có thể nói khủng bố.

Đồng thời, ở Sở Phi gia bên ngoài cái kia xếp hàng vô giả không chỉ không có giảm bớt, trái lại càng ngày càng nhiều. Lúc trước có điều hơn hai vạn người, thế nhưng hiện tại cũng đã đột phá ba vạn người, quả thực quá khó mà tin nổi, đương nhiên cái này cũng là có nguyên nhân.

Tại sao?

Rất đơn giản, giờ khắc này khoảng cách Sở Phi bọn họ bán ra nhóm đầu tiên Thối Thể linh dịch đã qua hai canh giờ, hai cái canh giờ nhóm người thứ nhất cũng sớm đã sử dụng Thối Thể linh dịch, mà được kết quả tự nhiên là đều đại hoan hỉ, có không ít người đột phá một cảnh giới, những người còn lại tuy rằng không có đột phá, thế nhưng thực lực cũng tăng lên không ít.

Tin tức này rất nhanh sẽ như như gió truyền khắp toàn bộ Hỗn Loạn chi đô.

Tám liền đột phá?

Trước tin tức này cũng đã bị lưu truyền sôi sùng sục, thế nhưng rất nhiều người đô không tin, thế nhưng theo càng ngày càng nhiều người sử dụng Thối Thể linh dịch, sau đó lại đột phá, những kia không tin người cuối cùng cũng đều tin tưởng, sau đó từng cái từng cái điên cuồng chạy đến Sở Phi tiểu viện bên ngoài xếp hàng, mua thuốc.

Đồ xô tới!!!

Nhân số rất nhanh đột phá năm vạn người, hơn nữa còn đang tăng thêm.

Hỗn Loạn chi đô có bao nhiêu người?

Một triệu?

Hai triệu?

Vẫn là càng nhiều....

Thế cảnh Mạch cảnh vô giả có bao nhiêu?

Mười vạn?

Hai mươi vạn?

Không có ai biết.

Nói chung Sở Phi tiểu viện ở ngoài tuy rằng có không ít người mua được Thối Thể linh dịch sau khi liền rời đi, thế nhưng theo thời gian trôi đi nhân số không chỉ không có giảm bớt hơn nữa còn càng ngày càng nhiều. Vào lúc này Hỗn Loạn chi đô cái kia phối chế Thối Thể linh dịch cần thiết được liệu cùng linh thảo cũng ở lấy một loại điên cuồng trình độ tiêu hao.

Năm cái canh giờ,

Từ bắt đầu bán ra đến hiện tại đã kéo dài toàn bộ năm cái canh giờ.

147771 kim tệ.

Sau năm canh giờ, làm đệ 13 luân tiêu thụ kết thúc, Sở Phi trong tay bọn họ tài chính đã tăng lên dữ dội đến mười bốn vạn.

Mười bốn vạn.

Đó là một ra sao khái niệm?

Năm cái canh giờ tịnh kiếm lời mười bốn vạn.

Như vậy khủng bố tốc độ kiếm tiền tuyệt đối sẽ làm cho bất cứ người nào trở nên động dung.

Ầm ầm ầm!!

Làm thứ mười tám luân tiêu thụ kết thúc, Sở Phi sáu người toàn bộ đổ bát ngã vào trên bàn.

Luy, thực sự là quá mệt mỏi.

Năm cái canh giờ bận rộn, vừa mới bắt đầu mấy cái canh giờ cũng còn tốt, bởi vì tài chính có hạn, bọn họ có thể lợi dụng được liệu cũng là có hạn, này trung gian có một mua thuốc cùng phối được quá trình, đoạn này khe hở có thể để cho Sở Phi chờ người nghỉ ngơi. Thế nhưng mặt sau hai canh giờ, có đầy đủ tài chính, được liệu linh thảo cũng là các hiệu thuốc lớn trực tiếp đưa tới, vì lẽ đó sau khi hai canh giờ Sở Phi chờ người hầu như không có bất kỳ ngừng lại, bọn họ như vậy, Đăng Viêm ba người cũng là như thế.

Phối được.

Một lần hai lần khả năng đều là việc nhỏ.

Thế nhưng hai canh giờ dừng lại không ngừng mà phối được vậy thì không giống nhau.

Tất cả mọi người luy giống như chó chết.

Thế nhưng lại luy cũng phải làm a, liên trùng này lợi nhuận, ai biết lần sau có còn hay không cơ hội như vậy a.

Nhưng mà vào lúc này....

Các hiệu thuốc lớn bên kia truyền đến tin tức —— không hàng.

Không hàng?

Được cái này đáp lại sau khi Đăng Viêm không khỏi sửng sò, lập tức trên mặt cũng là hiện lên một vết tà mị ý cười. Tuy rằng năm cái canh giờ bọn họ tiêu hao không ít được liệu cùng linh thảo, thế nhưng muốn nói không hàng vậy tuyệt đối không thể. Hiện tại xuất hiện vấn đề như vậy như vậy chỉ có hai loại khả năng.

Số một, các cửa hàng lớn muốn mượn cơ hội nâng lên được liệu cùng linh thảo giá cả.

Thứ hai, có người nhìn thấy trong này lượng lớn lợi ích, không nhịn được nhúng tay muốn chia một chén canh.

Đăng Viêm nở nụ cười.

Nếu như là trước hấn nhất định sẽ vì vậy mà cảm thấy bất mãn, cái này cũng là tại sao trước Đăng Viêm mua được liệu cùng linh thảo thời điểm sẽ nhiều tăng thêm bốn loại được liệu, vì là chính là để những người khác người không thể dễ dàng chế biến ra Thối Thế linh dịch, mà trong đoạn thời gian này có thể để cho mình có thể thu được càng nhiều lợi nhuận.

Thế nhưng hiện tại không giống nhau.

Thối Thế linh dịch nóng nảy trình độ đã không thể nghi ngờ.

Năm cái canh giờ mười bốn vạn thu vào.

Hiện tại Đăng Viêm có thể nói đã không thiếu tiền, nếu không thiếu tiền cái kia liền không có cần thiết tiếp tục nữa.

Không bán!!

Lúc này, Đăng Viêm liền làm ra quyết định, để Sở Phi bọn họ đình chỉ tiếp tục tiêu thụ.

Bọn họ đã kiếm lời được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Viêm thiếu, có người thu bảo hộ phí!!

Sở Phi tiểu viện bên ngoài.

Giờ khắc này cái kia đội ngũ thật dài vẫn vẫn còn, như một cái trường long bình thường từ Sở Phi cửa nhà trực tiếp kéo dài tới thành Bắc ở ngoài, mặc dù là hôm nay đã bán ra mấy trăm ngàn phân Thối Thể linh dịch, thế nhưng trước mắt vẫn còn có hơn năm vạn người đứng xếp hàng, mỗi một người bọn hắn trên mặt đều mang theo hưng phấn cùng khát vọng về mặt.

Có thể tưởng tượng được này Thối Thể linh dịch muốn có cỡ nào được hoan nghênh.

Không bán?

Nhưng mà, làm Sở Phi công bố Đăng Viêm sau khi quyết định, ở đây hơn năm vạn người triệt để sôi trào.

Không bán?

Cái kia không phải là mang ý nghĩa bọn họ có tiền cũng không mua được cái kia Nghịch Thiên thần dược à.

Như vậy sao được.

Bọn họ ở chỗ này chờ lâu như vậy, không chính là vì mua này Thối Thể linh dịch sao, có thậm chí còn là vay tiền đến. Bây giờ lại nói cho bọn họ biết không bán, chuyện như vậy thực ai có thể tiếp thu, ai lại sẽ tiếp thu? Lúc này cái kia nguyên bản đội ngũ chính tề trong nháy mắt tan vỡ, tất cả mọi người đổ hiện lên Sở Phi tiểu viện.

Mua.

Phải mua cho bằng được.

Nhất định phải mua được.

Oanh....

Tình cảnh lập tức liền mất khống chế.

"Chuyện này...." Nhìn thấy hình ảnh trước mắt, Sở Phi chờ người triệt để dọa sợ mất, thậm chí ngay cả mở cho hắn khẩu cơ hội giải thích đều không có, những người này liền điên cuồng dừng lại đây. Từ thể kia, nếu như không hơn nữa ngăn cản, Sở Phi gia tiểu viện tuyệt đối sẽ gặp phải vô tình "Tàn phá".

"Muốn chết." Vừa lúc đó, tiểu viện bên trong một thanh âm phản nộ truyền đến.

Oanh...

Lập tức, một luồng khí thể kinh khủng từ bên trong khu nhà nhỏ bạo phát, hướng về bên ngoài bao phủ tới, trong nháy mắt bao phủ tất cả mọi người.

Chuyện này.....

Nguyên bản đang điên cuồng hiện lên Sở Phi tiểu viện người trong nháy mắt bước chân im bất đi.

Bọn họ sắc mặt đại ra.

Vào lúc này những người này mới nhớ tới đến này bên trong khu nhà nhỏ ở một cao thủ khủng bố, ở một đẳng ba thế lực lớn cũng vì đó kiêng kỵ tồn tại. Nếu như bọn họ mải tùy tiện xông vào, một khi làm tức giận vị này cao thủ khủng bố như vậy khả năng liền mạng nhỏ đó khó giữ được, đôi mắt tình huống này còn ai dám tiến lên một bước a.

Ai cũng không muốn chết.

Hô.....

Nhìn tất cả mọi người đình chỉ bước chân, Sở Phi không nhịn được thở dài một cái.

"Sở Phi huynh đệ, người không thể như vậy a, ta đều ở nơi này bài một canh giờ đội ngũ, người làm sao có thể nói không bán thì không bán a."

"Đúng vậy, ta vẫn là vay tiền đến."

"Sở Phi đại ca, người liền bán ta một phần đi, nếu như ta ngày hôm nay không mua được buổi tối đó lão bà ta đó không cho ta lên giường a."

.....

Tuy rằng tất cả mọi người đô bình tĩnh lại, thế nhưng vẫn là từng cái từng cái không nhịn được mở miệng nói rằng. Ý của bọn họ rất đơn giản, vậy thì là hi vọng Sở Phi tiếp tục bán ra Thối Thể linh dịch.

"Các vị, đại gia nghe ta giải thích, không phải chúng ta không muốn tiếp tục bán ra Thối Thể linh dịch, mà là bởi vì này phối chế Thối Thể linh dịch được liệu cùng linh thảo đã không có, toàn bộ Hỗn Loạn chi đô đô không có. Không bột đổ gột nên hồ đạo lý này tin tưởng mọi người cũng sẽ hiểu chứ? Coi như là ta nghĩ bán thế nhưng cũng phải có đồ vật cho ta bán mới được a." Nghe vậy, Sở Phi cái kia khổ não thanh âm vang lên. Còn trước đáp ứng làm cho tất cả mọi người đều có thể mua được điểm này, vậy cũng không cần cân nhắc, trước Sở Phi hứa hẹn thời điểm những kia người ở chỗ này cũng sớm đã mua Thối Thể linh dịch về nhà rửa ráy đi tới.

"Cái gì?"

"Không được liệu?"

Lúc này, tất cả mọi người nghe được Sở Phi trả lời sau khi tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi vang lên.

Bất đắc dĩ...

Phối chế Thối Thể linh dịch được liệu cùng linh thảo đô không có, liền coi như bọn họ tiếp tục yêu cầu Sở Phi, cái kia Sở Phi cũng tạo không ra Thối Thể linh dịch a, dù sao được liệu cùng linh thảo vật này đô không phải một sớm một chiều liền có thể bồi dưỡng ra đến. Đối mặt hiện thực này, người ở chỗ này tuy rằng bất đắc dĩ, không cam lòng, thế nhưng là cũng là không thể làm gì.

Cuối cùng, tất cả mọi người chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi.

Không mua được?

Vậy chỉ có thể oán tự mình xui xẻo.

Hồ.....

Nhìn tất cả mọi người dần dần rời đi, nhìn nguyên bản nóng nảy tình cảnh trong nháy mắt trở nên vắng ngắt, Sở Phi không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

Xoay người, vào cửa.

"Đại ca, chính là chỗ này, ta ở đây nhìn hai canh giờ, hai canh giờ bọn họ chỉ ít liền kiếm lời vài ngàn kim tệ. Hơn nữa trước cũng đã kéo dài rất lâu, bọn họ ngày hôm nay một ngày khẳng định kiếm lời rất nhiều tiền, vừa này người cũng nhìn thấy nhiều người như vậy vừa mới vừa rời đi." Vào lúc này, Sở Phi phía sau truyền tới một hèn mọn âm thanh.

Hả?

Nghe vậy, Sở Phi không khỏi sững sờ, theo mặc dù là xoay người.

Chuyện này.....

Làm Sở Phi nhìn thấy hình ảnh trước mắt thời điểm, cả người hắn không khỏi sững sờ, cái kia vẻ mặt cũng trong nháy mắt động lại, càng là biểu lộ một tia kinh hãi cùng đề phòng biểu hiện.

Trước mắt, hơn một trăm người xuất hiện ở Sở Phi trong tầm mắt.

"Lai giả bất thiện" thiện giả không được.

Đây là Sở Phi giờ khắc này trong lòng duy nhất cảm giác.

"Chính là chỗ này? Người tận mắt đến?" Ở Sở Phi trong tầm mắt, một râu ria rậm rạp đại hán nhìn một cái vóc người thấp bé thiếu niên nhược nhược hỏi, hán cái kia trong ánh mắt biểu lộ một tia thần sắc tham lam, vừa nhìn liền biết người này không phải cái gì thiện nam tín nữ, hơn nữa trên mặt hắn còn có một cái thật dài đại đao ba, đặc biệt dễ thấy.

"Đúng đúng đúng, chính là chỗ này, ta có thể khẳng định."

"Rất tốt, một hồi khen thưởng ngươi." Đao Ba Nam nói một câu sau khi liền trực tiếp đi tới Sở Phi trước mặt.

"Ngươi là nơi này người nào?" Nhìn Sở Phi, Đao Ba Nam mở miệng nói rằng.

"Đây là nhà ta."

"Nhà ngươi? Ngươi tên gì?"

"Sở Phi."

"Sở Phi đúng không, nếu đại gia đô như thế quen, cái kia ngươi hẳn phải biết quy củ chứ?" Lúc này, Đao Ba Nam cái kia hí ngược thanh âm vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia thần sắc tham lam. Đồng thời lời nói của hắn để Sở Phi cảm thấy không còn gì để nói, đại gia đô như thế quen? Bọn họ rất quen sao? Hắn thậm chí cũng không biết đại hán này tên gì.

"Quy củ? Cái gì quy củ?" Sở Phi hơi nhướn mày, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Này.. Tiểu tử ngươi còn cùng lão tử giả vờ ngây ngốc có phải là." Đao Ba Nam nghe vậy sắc mặt chìm xuống.

"Tiểu tử, có biết hay không ta là ai? Có biết hay không vùng này là ta tráo? Buôn bán có thể, trước tiên giao bảo hộ phí, bằng không nếu như sau đó xuất hiện điểm tình huống thế nào, hay hoặc là người nhà ngươi bằng hữu xuất hiện chút gì bất ngờ, ngươi cũng đừng oán ta." Lúc này, Đao Ba Nam cái kia thanh âm lạnh lùng vang lên, vẻ mặt bên trong càng là mang theo một tia tà mị.

Doạ dẫm

Đây là * lóa dọa dẫm

Đối mặt Đao Ba Nam, Sở Phi lại làm sao có khả năng không nghe rõ đối phương trong lời nói ý tứ đây.

"A...."

Một giây sau, Sở Phi vui vẻ.

Bảo hộ phí?

Nếu như là trước đây hẳn khẳng định hết cách rồi, cũng chỉ có thể nhận tài bé ngoan đưa trước này cái gọi là bảo hộ phí sau đó mua cái bình an.

Thế nhưng hiện tại không giống nhau.

Doạ dẫm?

Trước mắt nhóm người này rõ ràng là mới vừa từ bên ngoài trở về, không biết hai ngày nay ở Hỗn Loạn chi đô chuyện đã xảy ra.

Bằng không bọn họ sẽ chạy đến nơi đây đến dọa dẫm?

Ngày hôm nay bọn họ là kiếm lời không ít tiền, trong đó cũng có một phần là thuộc về Sở Phi, thế nhưng... Hơn một nửa vẫn là thuộc về Đằng Viêm.

Doạ dẫm Viêm thiếu tiền?

Trước Sở Phi nhưng là tận mắt nhìn thấy hai nhóm nguyên bản cướp đoạt nhóm người mình giặc cướp kết quả đồ bị Đằng Viêm phản đoạt, hiện tại đây là lần sống thứ ba, hơn nữa trước mắt này Đao Ba Nam có điều chỉ là Huyết cảnh mà thôi, liên Ngưng Thần cảnh đồ bị Đường Tam giẫy, Huyết cảnh chạy tới nơi này dọa dẫm?

Buồn cười đến cực điểm.

Hả?

Đối mặt Sở Phi cái kia một tiếng cười gằn, Đao Ba Nam lúc này hơi nhướn mày, lập tức trên mặt lộ ra vẻ tức giận "Tiểu tử, nghe không hiểu tiếng người đứng hay không? Lão tử để ngươi giao bảo hộ phí đây, mẹ, nhanh lên một chút, đêm ngày hôm nay tiền kiếm được đồ lấy ra hiếu kính lão tử, bằng không lão tử nhưng là không khách khí."

Lúc này, Đao Ba Nam trực tiếp tức giận.

Cướp đoạt?

Chuyện như vậy bọn họ đã sớm làm quen rồi.

Tuy rằng Hỗn Loạn chi đô không cho phép giết người cướp đoạt, thế nhưng ai cũng không có quy định không thể dọa dẫm a. Hẳn không tin trước mắt một Mạch cảnh tiểu tử dám vi phạm chính mình, hơn nữa cũng không tin Sở Phi có bối cảnh gì, nếu như đúng là như vậy sẽ ở tại nơi này loại rách rách rưới rưới địa phương.

"Ngươi nhất định phải thu bảo hộ phí?" Nghe vậy, Sở Phi trên mặt vẫn mang theo một tia ý cười nhàn nhạt hỏi.

"Nói nhảm gì đó, mau mau giao tiền."

"Được rồi..."

"Này không là được rồi, nắm tiền mua bình an, ngươi thật ta thật chào mọi người, thật tốt." Nghe Sở Phi đáp lại, Đao Ba Nam cái kia vui mừng thanh âm vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt, chuyện như vậy hẳn cũng không phải lần đầu tiên làm, sớm liền đã quen.

"Viêm thiếu, có người thu bảo hộ phí." Một giây sau, Sở Phi cái kia sắc bén thanh âm vang lên.

"Tiểu tử ngươi có ý gì?" Đào Ba Nam nghe vậy vẻ mặt biến đổi, nhìn Sở Phi cái kia không quen thanh âm vang lên.

"Không có gì, ngươi không phải muốn thu bảo hộ phí sao? Ta không tiền a, tiền đều là người khác, này không... Ta giúp ngươi gọi hắc đi ra cho ngươi tiền không vãng." Nhìn Đào Ba Nam, Sở Phi thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt nhưng là biểu lộ một tia tà mị nụ cười. Trước đối với Đẳng Viêm Sở Phi vẫn là cảm thấy rất gò bó, thế nhưng thời gian dài như vậy ở chung hạ xuống song phương trong lúc đó quan hệ cũng sâu sắc thêm không ít, hơn nữa theo ngày hôm nay bán ra Thối Thẻ linh dịch sự tình, Sở Phi tâm thái cũng đang phát sinh biến hóa, bằng không đối làm trước đây hắc tuyệt đối sẽ không làm như thế, mặc dù là biết có Đường Tam vị cao thủ này ở cũng không biết.

"A...." Đào Ba Nam nghe vậy nở nụ cười.

"Toán tiểu tử ngươi thức thời." Một giây sau, Đào Ba Nam cái kia hưng phấn, kích động ánh mắt trực tiếp chuyển hướng Sở Phi phía sau bên trong khu nhà nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Một đám quỷ nghèo!!

"Thu bảo hộ phí?"

Đẳng Viêm sau khi đi ra nhìn lướt qua Đào Ba Nam phía sau cái kia hơn một trăm người, cuối cùng cái kia kinh ngạc ánh mắt rơi vào Đào Ba Nam trên người không nhìn được hỏi, trên mặt càng là mang theo một tia khó mà tin nổi biểu hiện. Không trách Đẳng Viêm như vậy, thực sự là bởi vì Đẳng Viêm không nghĩ tới hiện tại lại còn có người dám chạy đến nơi đây đến dọa dẫm.

Người không biết không sợ?

Vẫn là Đường Tam uy hiếp không đủ?

Đẳng Viêm phía sau Đường Tam lẳng lặng đứng ở nơi đó, tuy rằng không có Đẳng Viêm loại kia khó mà tin nổi kinh ngạc, thế nhưng là cũng mang theo một tia ý cười nhàn nhạt, một tia "Làm người ta sợ hãi" ý cười. Mà một bên Sở Phi chờ người liền đơn giản, bọn họ mỗi một người đều cường chế trong lòng ý cười, mặc dù là như vậy bọn họ mặt đều sắp cười giết.

Cùng Đẳng Viêm thu bảo hộ phí?

Tất cả mọi người hầu như đã có thể nghĩ đến Đào Ba Nam cái kia vận mệnh bi thảm

Bị phản cướp!!!

"Hắc.... Các ngươi lại vẫn cười được?" Nhìn Sở Phi chờ người phản ứng, Đào Ba Nam âm lãnh kia thanh âm vang lên, trong lòng càng là tức giận không ngớt, đến tốt cùng là chính mình không đủ mạnh vẫn là thế giới này kẻ ngu si quá có thêm? Hiện tại chính mình nhưng là ở dọa dẫm a, bọn họ dĩ nhiên mỗi một người đều còn có thể cười được?

Đương nhiên, này không ảnh hưởng hắc dọa dẫm

"Tiểu tử, thức thời mau mau giao tiền, không phải vậy... Hừ hừ...." Đào Ba Nam hí ngược thanh âm vang lên.

"Không phải vậy thế nào?" Đẳng Viêm mặt bình tĩnh.

"Ngươi ma túy, không nghe rõ lão tử có ý gì đúng hay không? Mau mau giao tiền." Đối mặt Đẳng Viêm bình tĩnh cùng bình tĩnh, Đào Ba Nam triệt để nổi giận. Theo hắc gầm lên giận dữ, phía sau hắc cái kia hơn một trăm người cũng tất cả đều vọt lên, đem người viêm mấy người bao quanh vì lên, rất nhiều không trả thù lao liền động thủ đáng về.

Bầu không khí;

Lập tức trở nên vô hạn căng thẳng.

"Ma túy, mau mau trả thù lao." Đào Ba Nam cả giận nói.

"Vết sẹo, người lá gan phỉ." Vào lúc này, Đao Ba Nam một nhóm người phía sau truyền tới một sắc bén âm thanh.

"Ma túy, ai vậy, ai hần mẹ gọi lão tử vết sẹo, không biết lão tử đáng ghét nhất người khác gọi lão tử vết sẹo sao?" Đao Ba Nam vừa nghe cái kia thanh âm phần nộ vang lên, hần đời này căm hận nhất người khác gọi hần là vết sẹo, lúc này trực tiếp phần nộ xoay người, hần những kia thủ hạ cũng là như thế.

Đằng Viên mấy người cũng là theo tiếng kêu nhìn lại.

Trong tầm mắt;

Một cái người đàn ông trung niên đường viên xuất hiện ở trước mắt.

Nam tử hơn ba mươi tuổi, vóc người tầm trung, mặt vuông chữ điền bành, trên mặt mang theo một tia nhàn nhạt mỉm cười, phảng phất đó là từ lúc sinh ra đã mang theo giống như vậy, hần một thân trường bào màu xanh gia thân, giờ khắc này đang hướng về Đằng Viên chờ người đi tới, đồng thời cái kia cứng cáp hai con người liếc mắt một cái Đường Tam, cuối cùng rơi vào Đằng Viên trên người.

Phía sau nam tử theo bảy, tám tên thủ hạ.

"A..." Nhìn thấy người đàn ông trung niên một khắc đó, Đao Ba Nam một tiếng thét kinh hãi vang lên, sắc mặt trắng bệch.

"Vương gia, hóa ra là Vương gia a, xin lỗi tiểu nhân không biết là ngài đã tới, mong rằng Vương gia thứ tội." Lập tức, Đao Ba Nam hùng hục chạy đến người đàn ông trung niên trước mặt, sau đó cái kia run rẩy lại thanh âm nhiệt tình vang lên, đáng đáp kia của hần cực kỳ giống một chó săn, hoàn toàn cùng trước hần như hai người khác nhau.

"Hanh...." Người đàn ông trung niên lạnh rên một tiếng.

"Người có biết hay không vị công tử này là ai?" Lập tức, nhìn Đằng Viên, người đàn ông trung niên cái kia mang theo thanh âm phần nộ vang lên.

"Chuyện này...." Đao Ba Nam lúc này há hốc mồm.

"Vị công tử này là ta quý khách, người dĩ nhiên chạy đến nơi đây đến ngang ngược, có phải là sống đủ?" Một giây sau, người đàn ông trung niên cái kia thanh âm lạnh như băng vang lên, đang khi nói chuyện hần cái kia trong ánh mắt càng là toả ra một tia hàn ý lạnh lẽo, để Đao Ba Nam toàn thân một trận run rẩy, run rẩy.

Như ngũ lôi đánh xuống đầu;

Ầm!!!

Một giây sau, Đao Ba Nam trực tiếp té quỵ trên đất.

Sợ hãi đến!!!

"Vương gia, ta, ta, ta thật sự không biết vị công tử này là ngài quý khách a, bằng không... Cho ta ba đảm ta cũng không dám chạy tới dọa dẫm hần a. Vương gia... Ta... Ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân quá, liền buông tha tiểu nhân đi...." Đao Ba Nam cái kia thanh âm run rẩy vang lên, ở trước mặt vị trung niên nam tử này trước mặt, hần thật giống như là chuột thấy mèo.

Người kia là ai?

Hần tới nơi này làm gì?

Trùng hợp?

Nhìn hình ảnh trước mắt, Đằng Viên nhưng là hơi nhượng mảy, trong lòng không nhận được nghĩ đến.

"Hừ, đồ không có mắt, còn không mau cút đi." Người đàn ông trung niên gầm lên một tiếng vang lên, trực tiếp một cước đá vào Đao Ba Nam trên người.

Đối với này một cước, Đao Ba Nam không chỉ không có chạy tới phần nộ, ngược lại còn cảm thấy vui mừng, như được đại xá.

"Vâng, là, là, ta lần, ta lần, ta lập tức lần."

Tất cả những thứ này, Đằng Viên đô nhìn ở trong mắt.

Giờ khắc này Đằng Viên cau mày, cái kia thâm thúy con người nhìn quét một chút trước mặt người đàn ông trung niên.

"Chờ đã." Đột nhiên, Đằng Viên mở miệng nói.

A?

Nguyên bản chính muốn rời khỏi Đạo Ba Nam không nhận được sự sợ hãi, cái kia bước chân cũng là một trận đình trệ, về mặt càng là vận vẹo. Hiện tại Đằng Viêm mở miệng, coi như hắn muốn rời khỏi cũng không dám a. Còn hắn cái kia một trăm tên thù hạ, giờ khắc này cùng Đạo Ba Nam tình huống gần như, hoặc là nói so với Đạo Ba Nam còn không bằng, đặc biệt là trước tên kia mặt báo thon gầy nam tử, giờ khắc này càng là sợ sệt đến cực hạn.

Sợ đảng viêm?

Đương nhiên không phải.

Bọn họ e ngại chính là trước mắt này người đàn ông tuổi trung niên, bọn họ không cách nào trên chột tồn tại.

Hả?

Nghe vậy, người đàn ông trung niên cũng là hơi nhướng mày, cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào Đằng Viêm trên người.

"Thiếu gia ta lúc nào đã nói ngươi có thể đi rồi?" Một giây sau, Đằng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên, đồng thời từng bước từng bước hướng về vết sẹo đạo kia nam đi tới, Đường Tam theo sát ở Đằng Viêm bên người, còn trung niên nam tử kia nhưng là trực tiếp bị Đằng Viêm không nhìn, đi tới trước mặt đối phương thời điểm Đằng Viêm liền không hề liếc mắt nhìn hắn một chút.

* ló không nhìn.

"Hừ, đem thiếu gia ta nơi này xem là nơi nào? Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?" Đi tới Đạo Ba Nam trước mặt, Đằng Viêm thanh âm lạnh lùng vang lên.

"Chuyện này...." Người đàn ông trung niên không khỏi sửng sốt, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn Đằng Viêm. Hắn nguyên bản chỉ là muốn giúp Đằng Viêm giải quyết một ít phiền toái nhỏ, dù sao chuyện như vậy đối với hắn mà nói quả thực chính là dễ như trở bàn tay. Thế nhưng không nghĩ tới.... Giờ khắc này nghe Đằng Viêm, hắn thậm chí cảm nhận được Đằng Viêm trong lời nói một tia trách cứ ý tứ, tựa hồ chính mình tự tiện chủ trương làm cho đối phương sản sinh bất mãn, cũng bởi như thế, người đàn ông trung niên mạnh mẽ trừng một chút Đạo Ba Nam, đối với Đạo Ba Nam hắn có thể nói là cảm hận đến cực hạn.

"Ta...." Nhìn Đằng Viêm, Đạo Ba Nam không biết làm sao, cuối cùng cái kia nghi hoặc ánh mắt rơi vào người đàn ông trung niên trên người.

"Ngươi không phải muốn dọa dẫm thiếu gia ta sao? Làm sao, hiện tại từ bỏ?" Đằng Viêm lạnh lùng nói.

"Ta...." Đạo Ba Nam một mặt vận vẹo.

Doạ dẫm?

Doạ dẫm cái trứng trứng.

Trước là không biết thân phận của ngươi, hiện tại biết rồi còn ai dám dọa dẫm ngươi a.

Vương gia quý khách.

Doạ dẫm ngươi, cái kia không phải muốn chết là cái gì.

Có điều, những này cũng chỉ có điều là trong lòng hắn nghĩ lại mà thôi, căn bản là không dám nói ra. Giờ khắc này hắn chỉ có thể cầu viện nhìn một bên người đàn ông trung niên, hi vọng người đàn ông trung niên có thể giúp mình nói mấy câu. Đáng tiếc, đối phương cảm giác bởi vì Đạo Ba Nam mà để Đằng Viêm đối với mình sản sinh ngăn cách, giờ khắc này lại làm sao có khả năng mở miệng giúp hắn nói chuyện.

Ầm!!!

Một giây sau, Đằng Viêm trực tiếp một cước đá vào Đạo Ba Nam trên người.

Tốc độ kia không tính nhanh, nhưng là đột nhiên.

Ầm!!!

Đạo Ba Nam căn bản cũng không có nghĩ đến Đằng Viêm lại đột nhiên ra tay, trong nháy mắt Đằng Viêm cái kia một cước chặt chẽ văng vàng đá vào trên người hắn, mặc dù là Huyết cảnh hắn giờ khắc này cũng là bị đập bay ra ngoài. Phải biết Đằng Viêm tuy rằng còn chưa thể tu luyện, thế nhưng cái kia thân thể cũng đã có thể vô hạn bề * cảnh cao thù.

Này một cước cường độ không nhỏ.

Cộc cộc đất....

Đạo Ba Nam rút lui mấy mét sau khi mới ổn định thân hình, một mặt phức tạp nhìn Đằng Viêm.

Dám nộ, không dám nói.

Nhưng mà, tình cảnh này xem ở trước mắt người đàn ông trung niên trong mắt nhưng tràn đầy kinh hãi, hấn cái kia khó mà tin nổi khiếp sợ ánh mắt lúc này liền rơi vào Đổng Viêm trên người.

Không có sóng linh khí?

Đúng thế.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được Đổng Viêm động thủ một khắc đó căn bản cũng không có bất kỳ sóng linh khí.

Hơn nữa trước hắn liền biết Đổng Viêm là một không thể tu luyện phế nhân.

Một "Người bình thường".

Dĩ nhiên dễ dàng như thế đẩy lùi một Huyết cảnh cao thủ?

Này quá khó mà tin nổi.

Đây cũng quá quý dị.

Người đàn ông trung niên đối với Đổng Viêm cảm thấy sâu sắc chấn động.

"Hừ, dọa dẫm thiếu gia ta? Đó là muốn trả giá thật lớn, lấy ra các người trên người hết thảy tiền sau đó rút đi, không phải vậy..... Chết." Đổng Viêm sắc bén thanh âm vang lên, cái kia trong thanh âm mang theo từng cơn ớn lạnh, đặc biệt là cái kia cái cuối cùng chữ tử, mặc dù là người đàn ông trung niên cũng là cảm thấy một trận sờn cả tóc gáy.

Một chữ bên trong, tràn đầy sát cơ.

Kiêng kỵ ánh mắt liếc Đường Tam một chút, người đàn ông trung niên trực tiếp duy trì trầm mặc.

A?

Nhưng mà, Đạo Ba Nam một nhóm nhưng là triệt để há hốc mồm.

Này tính là gì?

Cướp đoạt sao?

Trong lòng bọn họ cảm giác là lạ, rõ ràng chính là bọn họ đến dọa dẫm, làm sao thân phận bây giờ thật giống ngược lại? Bọn họ lại làm sao biết bọn họ đã không phải nhóm đầu tiên có cái cảm giác này người.

"Còn lằng lằng gì, nắm tiền rút đi." Đột nhiên, người đàn ông trung niên mở miệng cả giận nói.

"Há, nha, nha." Đạo Ba Nam vội vàng lên tiếng trả lời. Sau đó bọn họ một nhóm người không dám có chần chờ chút nào, trực tiếp đem trên người hết thảy tiền toàn bộ lấy ra giao cho Đổng Viêm, sau đó cũng không quay đầu lại chạy, chỗ này bọn họ là một giây cũng không muốn ở lâu thêm.

Ha ha....

Nhìn thấy Đạo Ba Nam một nhóm người chật vật thoát đi, Sở Phi chờ người không nhận được nợ nần cười.

Nhóm thứ ba.

Này đã là nhóm thứ ba bị người viêm phản cướp người, không biết còn có bao nhiêu người sẽ đi tới con đường này.

"Một đám quý nghèo." Đổng Viêm liếc mắt nhìn trong tay cái kia ít đến mức đáng thương mười ba đồng tiền vàng không nhận được tả oán nói, còn vết sẹo đao kia nam một nhóm Đổng Viêm càng là liền không thèm nhìn một chút, sau đó liền trực tiếp thu hồi cái kia dọa dẫm đến mười ba đồng tiền vàng, hướng về Sở Phi tiểu viện đi đến.

Cho tới người đàn ông trung niên?

Đổng Viêm từ đầu đến cuối đều sẽ hắn không nhìn....

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Đẳng đại dao động

Cảm thụ mình bị * lóa không nhìn, người đàn ông trung niên không nhìn được khóe miệng co quắp một trận.

Hắn khi nào được quá loại đãi ngộ này?

Ở này Hồn Loạn chi đô, ai thấy chính mình không phải khuôn mặt tươi cười đón lấy.

Nhưng là thiếu niên ở trước mắt đây?

Hắn dĩ nhiên lần lượt không nhìn chính mình, từ vừa nảy đến hiện tại hắn căn bản là làm chính mình không tồn tại. Đây nếu như đặt ở bình thường, thả ở những người khác trên người, người đàn ông trung niên đã sớm bạo phát; Thế nhưng đối phương là Đẳng Viêm, hắn liền không thể không nhìn.

Ai kêu Đẳng Viêm bên người đứng một khùng bố Đường Tam đây.

"Vị công tử này." Làm Đẳng Viêm từ bên cạnh hắn lúc đi qua, người đàn ông trung niên rốt cục không nhìn được kêu to nói.

"Thiếu gia ta Đẳng Viêm." Đẳng Viêm miết quá mức nhìn đối phương một chút thần nhiên nói.

"Viêm thiếu."

"Có việc?"

"Chuyện này....." Người đàn ông trung niên chần chờ một chút.

"Viêm thiếu, chúng ta có thể hay không chuyển sang nơi khác, nơi này không phải chỗ nói chuyện."

"Đi vào nói đi." Đẳng Viêm nói một câu liền trực tiếp hướng về tiểu viện đi đến, còn Đường Tam từ đầu đến cuối đô đi theo Đẳng Viêm phía sau. Sở Phi chờ người nhìn thấy Đẳng Viêm đi vào tiểu viện, cũng đều lần lượt đi vào theo. Chỉ có điều Sở Phi đi vào thời điểm vẫn không quên xem thêm người đàn ông trung niên một chút, người này cho hắn một loại cảm giác đã từng quen biết, tựa hồ đang nơi nào từng thấy, chỉ là trong lúc nhất thời không nhớ ra được mà thôi.

"..." Cảm thụ Đẳng Viêm thái độ, người đàn ông trung niên không còn gì để nói, có điều vẫn là theo tới.

Bên trong khu nhà nhỏ.

Giờ khắc này cũng chỉ có Đẳng Viêm, Đường Tam, Sở Phi còn có trung niên nam nhân kia.

Cho tới người đàn ông trung niên những kia thủ hạ?

Đẳng Viêm cũng không có cho phép bọn họ đi vào, mà là ở lại bên ngoài.

Đối với này người đàn ông trung niên cũng không có phản đối.

Phản đối?

Người đàn ông trung niên còn không đến mức ngu như vậy, nếu như vì vậy mà chọc giận đối phương, đối phương ngay cả mình cũng không thấy vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất.

Cho tới lo lắng.

Cái kia thì càng thêm không tồn tại, nếu như đối phương muốn gây bất lợi cho chính mình, như vậy bên mình căn bản cũng không có cơ hội phản kháng, coi như là những kia thủ hạ đô đi theo bên cạnh mình bảo vệ chính mình cũng là dư thừa. Một Đường Tam là có thể đem tất cả mọi người bãi binh, vậy cũng là Thiên Nhân cảnh cấp cao tồn tại a.

"Có chuyện gì nói đi." Ngồi xuống sau khi Đẳng Viêm nhìn người đàn ông trung niên cái kia thanh âm bình tĩnh vang lên. Từ vừa nảy nhìn thấy đối phương đầu tiên nhìn thời điểm Đẳng Viêm cũng đã cảm giác được đối phương tìm chính mình có việc. Hiện tại làm cho đối phương đi vào cũng là bởi vì Đẳng Viêm đối với này người đàn ông trung niên thân phận cảm thấy hiếu kỳ mà thôi.

"Cái này... Viêm thiếu trước tiên tự giới thiệu mình một chút, ta tên Vương Bá thiên, là người của Vương gia." Một giây sau, người đàn ông trung niên cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Vương Bá thiên?" Sở Phi nghe vậy một tiếng thét kinh hãi, cái kia ánh mắt khó mà tin nổi trong nháy mắt rơi vào Vương Bá thiên trên người, giờ khắc này hắn cũng rất cuộc biết tại sao nhìn thấy người này thời điểm cảm giác khá quen.

Vương Bá thiên, Hỗn Loạn chi đô Vương gia nhị gia.

"Người của Vương gia?" Đẳng Viêm nhưng là không có quá nhiều kinh ngạc, mà là cái kia bình tĩnh ánh mắt rơi vào Vương Bá thiên trên người. Vương gia Đẳng Viêm tự nhiên là biết đến, đó là Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong, hơn nữa người trước mắt nên cũng là Vương gia dòng chính, chỉ là Đẳng Viêm không biết đối phương tìm chính mình đến tốt cùng là chuyện gì.

"Không sai."

"Có chuyện gì vẫn là nói mau đi, thiếu gia ta không thích quanh co lòng vòng."

"Viêm thiếu thoải mái."

"Là như vậy, trước nghe nói Viêm thiếu chính đang bán ra một loại tên là Thối Thể linh dịch thuốc?" Vương Bá thiên thanh âm nhàn nhạt vang lên, đồng thời âm thanh một trận dừng lại, cái kia hơi dò ánh mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người. Kỳ thực hắn vấn đề này vốn là phí lời, Hỗn Loạn chi đô hiện tại người nào không biết Sở Phi đang bán Thối Thể linh dịch a.

"Làm sao, ngươi muốn mua?" Đẳng Viêm nhìn Vương Bá thiên một chút hỏi.

"Không sai, giả tiền tùy tiện Viêm thiếu mở, chỉ cần thích hợp ta Vương gia có bao nhiêu muốn bao nhiêu." Vương Bá thiên đạo.

"Bán xong."

"Bán xong?" Vương Bá thiên khóe miệng co quắp một trận, hoàn toàn không nghĩ tới Đẳng Viêm sẽ từ chối trực tiếp như vậy.

"Lẽ nào Viêm thiếu không dự định tiếp tục phối chế này Thối Thể linh dịch? Theo ta được biết thuốc này dịch không chỉ hiệu quả kinh người, hơn nữa còn phi thường được hoan nghênh, quả thực chính là cung không đủ cầu a." Một giây sau, Vương Bá thiên cái kia thanh âm kinh ngạc vang lên, nhưng không có phát hiện Đẳng Viêm giờ khắc này nhìn ánh mắt của hắn bên trong né qua một tia hết sạch.

"Ha ha..." Đẳng Viêm cười nhạt một tiếng.

"Không bột đổ gột nên hồ, tuy rằng tiền này xác thực thật kiếm lời, thế nhưng.... Không vật liệu lại có thể làm sao đây? Hiện tại Hỗn Loạn chi đô bên trong phối chế Thối Thể linh dịch được liệu cùng linh thảo đã dùng hết, coi như thiếu gia ta muốn tiếp tục phối chế cũng xứng chế không ra a." Đẳng Viêm một mặt thất lạc, bắt đầu dĩ nói.

"Không vật liệu?"

"Không biết Viêm thiếu cần muốn cái gì vật liệu, hay là ta Vương gia có thể cung cấp cho Viêm thiếu cũng không nhất định."

"Quên đi, các ngươi Vương gia hảo ý thiếu gia ta chân thành ghi nhớ. Có điều, thiếu gia ta ngày hôm nay tiền kiếm được cũng đủ hoa một quãng thời gian, hơn nữa này Thối Thể linh dịch cũng không phải thứ gì đáng tiền, đồ chơi nhỏ mà thôi, sau đó thiếu gia ta cũng sẽ không lại phối, coi như muốn làm cũng làm những thứ đồ khác." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Đẳng Viêm nói bình tĩnh, thế nhưng Vương Bá thiên nhưng không giống nhau.

Đặc biệt là làm Đẳng Viêm nói sau đó không lại phối chế Thối Thể linh dịch thời điểm, Vương Bá thiên trong ánh mắt né qua một tia cấp thiết cùng thống khổ còn có vẻ thất vọng, tuy rằng chợt lóe lên, thế nhưng là không có tránh được Đẳng Viêm hai mắt. Rất rõ ràng Vương gia trừ hàng không ít phối chế Thối Thể linh dịch được liệu cùng linh thảo.

Mà khi Đẳng Viêm nói này Thối Thể linh dịch chỉ là đồ chơi nhỏ mà thôi thời điểm, Vương Bá thiên trong ánh mắt lại là né qua một tia hết sạch.

Thối Thể linh dịch không đáng giá?

Thối Thể linh dịch đồ chơi nhỏ?

Cái kia nếu như.....

Vương Bá trời đã không dám tưởng tượng.

"Viêm thiếu còn có so với này Thối Thể linh dịch càng thêm hữu hiệu thuốc?" Lúc này Vương Bá thiên cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, tuy rằng hắn một mặt bình tĩnh, thế nhưng nhưng trong lòng là có ức chế không được khát vọng.

"Đó là đương nhiên."

"Không biết Viêm thiếu đều có chút thuốc gì tề đây?" Vương Bá thiên hỏi dò.

"Có mở rộng võ giả kinh mạch tăng lên tốc độ tu luyện, có để Huyết cảnh võ giả nhanh chóng lên cấp trở thành Ngưng Thần cảnh, cũng có để Ngưng Thần cảnh cường giả trong thời gian ngắn nhất lên cấp Thiên nhân, nói chung nhiều hơn nữa." Đằng Viêm một mặt bình tĩnh nói.

"Cái gì?" Nghe vậy, Vương Bá thiên một tiếng thét kinh hãi vang lên.

"Thật không tiện Viêm thiếu, ta quá kích động."

"Không có chuyện gì."

"Viêm thiếu thật sự có thể làm cho Ngưng Thần cảnh nhanh chóng lên cấp Thiên nhân thuốc?" Vương Bá thiên cái kia thanh âm hưng phấn vang lên, đồng thời không nhịn được liếc mắt nhìn Đường Tam, nếu như thật sự có thứ này, như vậy Đường Tam cái kia khủng bố tu vi liền có thể giải thích.

Thiên Nhân cảnh a, vậy cũng là thế tục đỉnh cao, nếu như Vương gia được loại thuốc này, đến thời điểm là có thể lượng lớn chế tạo Thiên Nhân cảnh cao thủ, khi đó đừng nói là toàn bộ Hỗn Loạn chi đô là hãn Vương gia, coi như là tam đại đế quốc, ba đại tông môn hãn Vương gia cũng không cần để ở trong mắt.

"Đương nhiên..."

"Viêm thiếu có thể hay không..."

"Không thể." Vương Bá thiên lời còn chưa nói hết Đằng Viêm liền trực tiếp ngắt lời nói.

"A, tại sao?"

"Thiếu gia ta cùng người rất quen sao?" Đằng Viêm một mặt xem thường.

"Chuyện này..." Vương Bá thiên một mặt lúng túng. Đúng đấy, nhân gia cùng người rất quen sao? Nghịch thiên như vậy thuốc dựa vào cái gì phải cho người. Có điều, vừa nhiên đã biết rồi thứ này tồn tại, Vương Bá thiên tự nhiên không thể buông tha như vậy cơ hội ngàn năm một thuở, tuyệt đối không thể.

"Ha ha, Viêm thiếu nói giỡn."

"Thiếu gia ta có thể không có nói đùa."

"Chuyện này..." Vương Bá thiên một mặt lúng túng, không biết làm sao mở miệng.

"Có điều sao, nếu như người có thể giúp thiếu gia ta một chuyện, cái kia thiếu gia ta không ngại giúp các người Vương gia luyện chế mấy viên loại đan dược này, đương nhiên được liệu cùng linh thảo cần muốn chính các người cung cấp." Ở Vương Bá thiên cảm thấy dị thường lúng túng thời điểm, Đằng Viêm thần nhiên nói.

"Thật sự?" Vương Bá thiên vui vẻ.

"Đương nhiên, thiếu gia ta cũng không nhận ra người, tại sao phải lừa người?"

"Không biết Viêm thiếu có nhu cầu gì hỗ trợ, chỉ cần ta Vương gia có thể làm được nhất định việc nghĩa chẳng từ." Vương Bá thiên kiên định thanh âm vang lên, chuyện như vậy có thể nói không cần Vương lão gia tử mở miệng đáp ứng, chính hãn liền có thể trực tiếp đồng ý, dù sao Đằng Viêm trong miệng đan dược thực sự là quá nghịch thiên, đối với Vương gia mà nói lại thực sự là quá trọng yếu. Tin tưởng coi như Vương lão gia tử biết rồi cũng sẽ giống như hãn.

"Rất đơn giản, thiếu gia ta muốn người thành chủ kia phủ." Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Cái gì?" Vương Bá thiên cả kinh.

"Viêm thiếu, chuyện này... Sợ là hơi khó xử." Lập tức, Vương Bá thiên cái kia bất đắc dĩ thanh âm vang lên, chức thành chủ không phải hãn Vương gia định đoạt, hơn nữa coi như là, người thành chủ kia hàng năm thu vào đều là một con số trên trời, ngũ năm qua quả thực liền không thể nào tưởng tượng được, liền như thế qua tay đưa cho Đằng Viêm hãn tự nhiên không nỡ.

"Vậy còn là quên đi, xem ra chúng ta vẫn là không quen a." Đằng Viêm lắc đầu thở dài nói rằng.

"Chuyện này..." Nghe vậy, Vương Bá thiên khóe miệng co quắp một trận.

"Viêm thiếu, người thật sự có loại kia có thể để cho Ngưng Thần cảnh nhanh chóng lên cấp Thiên nhân thuốc?" Lập tức, Vương Bá thiên lại là vừa hỏi.

"Đương nhiên, một viên đan dược tăng lên một đẳng cấp, bảy ngày dùng một lần, trong tình huống bình thường Ngưng Thần một đoạn người 60 ngày khoảng chừng: Trái phải liền có thể lên cấp trở thành Thiên nhân. Có điều, đan dược này cần linh thảo khá là hi hữu, khó tìm." Đằng Viêm thanh âm nhàn

nhật vang lên, thế nhưng bên cạnh hẳn mấy người nhưng là triệt để há hốc mồm.

Bảy mươi thiên chế tạo một Thiên Nhân cảnh cường giả?

Điên rồi, điên rồi.

Thế giới này thật sự muốn điên rồi.

Quá đáng sợ.

Nếu như đúng là như vậy, vậy thế giới này không phải là Thiên Nhân cảnh khắp nơi đúng rồi?

Sở Phi cùng Vương Bá thiên hai người như xem quái vật nhìn Đổng Viêm.

"Viêm thiếu, chuyện này ta còn cản trở về cùng gia phụ thương lượng một chút. Có điều Viêm thiếu yên tâm, ta Vương gia tất nhiên sẽ rất nhanh cho Viêm thiếu một thỏa mãn trả lời chắc chắn." Lúc này, Vương Bá thiên cái kia kiên định thanh âm vang lên, đối mặt cái kia khủng bố mê hoặc, lúc này một Hỗn Loạn chi đô thành chủ đã không tính là gì, nếu như thật sự có vật như vậy, đến thời điểm Vương gia chế tạo lượng lớn Thiên Nhân cảnh cao thủ, còn muốn hẳn một Hỗn Loạn chi đô làm cái gì, trực tiếp quét ngang thiên hạ.

"Không có chuyện gì, thiếu gia ta có nhiều thời gian."

"Vậy ta liền cáo từ."

"Chờ đã."

"Viêm thiếu còn có chuyện gì?"

"Hừm, là như vậy, thiếu gia ta gần nhất trong tay có chút khăn, thiếu tiền a... Cho nên, thiếu gia ta muốn đem Thối Thệ linh dịch phương thuốc bán cho Vương gia người, không biết các người có muốn hay không." Lập tức, Đổng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, hẳn xác thực không dự định tiếp tục phối chế Thối Thệ linh, trừ phi mình cùng Sở Phi mấy người sử dụng. Vào lúc này nếu như đem phương thuốc bán cho Vương gia vẫn có thể kiếm một món hời.

"Thật sự?" Vương Bá thiên vui vẻ, hẳn tới nơi này không chính là vì như thế?

"Đương nhiên."

"Bao nhiêu tiền?"

"Cái này, người nhìn tùy tiện cho là được rồi."

"Tùy tiện cho?" Vương Bá thiên không khỏi sửng sốt, lập tức liền rơi vào trầm tư. Nếu như nói Đổng Viêm trực tiếp ra cái giá hẳn trực tiếp đáp ứng rồi cũng chính là. Thế nhưng hiện tại để hẳn định giá liền để hẳn làm khó dễ. Hẳn không biết Đổng Viêm trong lòng giá là bao nhiêu, ra có thêm hẳn đau lòng, ra ít đi sợ làm cho đối phương không cao hứng, dù sao hiện tại hẳn còn hi vọng Đổng Viêm giúp bọn họ Vương gia luyện chế cái kia Nghịch Thiên đan được đây.

"200 ngàn kim tệ, ta ra 200 ngàn kim tệ." Cuối cùng, Vương Bá thiên cắn răng nói rằng. Không nỡ hài tử bộ không được lang, này hai mươi vạn coi như là lấy lòng Đổng Viêm.

Àm!!

Vương Bá thiên vừa dứt lời, một bên Sở Phi trực tiếp từ trên ghế tài đi.

200 ngàn kim tệ?

Một cái toa thuốc 200 ngàn kim tệ?

Trước kia, một ngày kiếm lời mười bốn vạn kim tệ Sở Phi cho rằng đã rất nhiều rất hơn nhiều, thế nhưng hiện tại một cái toa thuốc Vương Bá thiên dĩ nhiên liền định giá 200 ngàn.

Người có tiền chính là không giống nhau a.

Chênh lệch này.....

"Ha ha, 200 ngàn liền 200 ngàn, thiếu là ít một chút, coi như thiếu gia ta đưa Vương gia người một lễ ra mắt đi." Sở Phi như vậy, thế nhưng Đổng Viêm nhưng không giống nhau, cái kia thanh âm bình tĩnh vang lên, nghe ngữ khí của hẳn phảng phất là tiện nghi Vương gia giống như vậy, chính là liền Vương Bá thiên đô là khoe miệng co quắp một trận.

200 ngàn, nhiều sao?

Nhìn như nhiều, kỳ thực không một chút nào nhiều.

Phải biết, Đẳng Viêm một ngày liền kiếm lời mười bốn vạn, Vương gia một khi được phương thuốc này hoàn toàn có thể lượng lớn phối chế Thối Thể linh dịch, đến thời điểm lợi nhuận đâu chỉ hai mươi vạn a.

Điên rồi.

Sở Phi triệt để há hốc mồm, 200 ngàn còn tiện nghi?

"Vậy thì đa tạ viêm thiếu, sau đó ta sẽ cho người đem 200 ngàn kim tệ đưa tới." Vương Bá thiên cùng Đẳng Viêm nói rồi vài câu sau khi liền trực tiếp rời đi. Hắn hiện ở nơi nào còn có tâm tình muốn này Thối Thể linh dịch a, hắn hiện tại một lòng một dạ toàn bộ đổ đặt ở cái kia Nghịch Thiên đan dược mặt trên, vậy cũng là có thể lượng lớn chế tạo Thiên Nhân cảnh cường giả Nghịch Thiên đan dược a.

"Thiếu gia, thật sự có loại kia đan dược?" Vương Bá thiên sau khi rời đi, Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, coi như là hắn đều xưa nay chưa từng nghe nói như vậy đan dược, chuyện này quả thật chính là nghịch thiên a.

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Đẳng Viêm cười nhạt một tiếng.

"Ta cảm thấy hắn là không."

"Vậy nếu không có."

"A? Không có, Viêm thiếu, này, chuyện này.... Ngươi lẽ nào là lừa gạt cái kia Vương Bá thiên?" Sở Phi cái kia kinh hãi âm thanh lúc này vang lên, chuyện này quả thật muốn so với hắn nghe được loại đan dược này hiệu quả còn khiếp sợ hơn.

"Không thể sao?"

"Ta...." Sở Phi không nói gì.

"Thiếu gia, 200 ngàn liền đem Thối Thể linh dịch phương thuốc bán cho bọn họ có thể hay không quá tiện nghi?" Vào lúc này, bên cạnh Đường Tam đột nhiên hỏi.

"Cái gì, 200 ngàn còn tiện nghi?" Sở Phi lại là cá kinh, hắn cảm giác mình sắp điên rồi.

"Tiện nghi là tiện nghi điểm, có điều..." Đẳng Viêm nói trên mặt lần thứ hai lộ ra một tia tà mị nụ cười, "Không cho bọn họ điểm ngon ngọt ném thử, bọn họ làm sao sẽ cam tâm tình nguyện hướng về thiếu gia ta đào xong trong hầm khiêu đây? Sau đó bọn họ sẽ trăm lần, ngàn lần bồi thường cho thiếu gia ta, hơn nữa Đường lão vì là ngài luyện chế Giải Độc Đan linh thảo chúng ta cũng không cần sầu."

Thì ra là như vậy.

Nghe được Đẳng Viêm giải thích, Đường Tam cũng là bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Giờ khắc này Đẳng Viêm hoàn toàn đã đem Vương gia xem là oan đại đầu.

Không sai, chính là oan đại đầu.

Dùng một viên giả dối không có thật đan dược dụ trụ Vương gia, không chỉ muốn cho bọn họ vì chính mình đi tranh cướp Hỗn Loạn chi đô thành chủ, hơn nữa còn muốn cho bọn họ khăng khăng một mực giúp mình tìm kiếm các loại linh thảo, đến thời điểm Đẳng Viêm tăng lên được sự đẳng cấp cần thiết linh thảo cần bản cũng không cần chính mình * tâm, Vương gia nhất định sẽ giúp chính mình quyết định.

Đương nhiên, Đẳng Viêm cũng sẽ thích hợp cho Vương gia một điểm ngon ngọt.

Có điều tất cả những thứ này còn đô chỉ là Đẳng Viêm ý tưởng, hết thảy đều còn cần chủ nhà họ Vương gật đầu đáp ứng mới được.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Biết Túy Hương lâu sao?

Vương Bá thiên đi rồi, mang theo khiếp sợ cùng hưng phấn đi rồi.

Khiến người ta nhanh chóng lên cấp Thiên nhân đan được?

Như vậy đan được không cần nói Vương Bá thiên khiếp sợ, động lòng, tin tưởng bất luận cái nào võ giả biết sau khi đô sẽ vì thế điên cuồng. Thiên Nhân cảnh a, đó là toàn bộ thể tục đỉnh cao, thể nhưng muốn đặt chân Thiên Nhân cảnh khó khăn cỡ nào, bây giờ lại có một loại đan được có thể làm cho người nhanh chóng lên cấp trở thành Thiên nhân.

Có thể không điên cuồng sao?

Đây là muốn nghịch thiên a!!

Đương nhiên, đối với Vương gia đến tốt cùng có thể hay không bị lừa Đẳng Viêm không có quá nhiều lưu ý. Bị lừa rồi? Vậy chỉ có thể nói rõ Đẳng Viêm số may, người của Vương gia đều là ngu ngốc; Không có bị lừa, cái kia Đẳng Viêm cũng không có tổn thất gì, đối với Đẳng Viêm mà nói hấn như thế làm cũng chỉ là nảy sinh ý nghĩ bất chợt mà thôi.

Vương Bá thiên đi rồi.

"Đi, Hỗn Loạn chi đô to lớn nhất từ lâu, đêm nay chúng ta hảo hảo chúc mừng một hồi." Lúc này Đẳng Viêm cái kia thanh âm hưng phấn vang lên, một ngày mười bốn vạn thu vào, hấn năm sáu phần mười chính là hơn tám vạn, thêm vào Thối Thể lĩnh dịch phương thuốc 200 ngàn, hấn ngày hôm nay một ngày thu vào thì tương đương với 300 ngàn. 300 ngàn kim tệ a, coi như là Đẳng Viêm đô cảm giác không thiếu, huống chi vẫn là những người khác. Hơn nữa có số tiền kia Đẳng Viêm tạm thời cũng không cần vì là thiếu tiền mà cảm thấy khổ não.

Đoàn người mệnh mệnh cuộn cuộn hướng về Hỗn Loạn chi đô khu vực hạch tâm đi đến.

Thực chi hiện;

Đây là toàn bộ Hỗn Loạn chi đô to lớn nhất từ lâu, cũng là sang trọng nhất từ lâu, hấn tọa lạc ở Hỗn Loạn chi đô khu vực hạch tâm, trên dưới tổng cộng ba tầng. Đương nhiên làm Hỗn Loạn chi đô to lớn nhất từ lâu, nơi này cũng không phải ai đều có thể tiêu phí lên, cái kia mỗi một đạo món ăn đồ quý đáng sợ.

10 cái kim tệ?

10 cái kim tệ người liền môn cũng không vào được.

"Đứng lại." Đẳng Viêm đoàn người đi tới thực chi hiện cửa thời điểm liền bị cửa hai tên thủ vệ ngăn cản, hai tên thủ vệ đều là Huyết cảnh cao thủ, chỉ cần chi là này một tay bút liền có thể thấy được này thực chi hiện không đơn giản. Lúc này hai tên thủ vệ ngăn Đẳng Viêm đoàn người, cái kia trong ánh mắt càng là mang theo sâu sắc xem thường.

Tại sao cản?

Rất đơn giản, Đẳng Viêm đoàn người trang phục thực sự là quá mộc mạc, ở hai tên thủ vệ trong mắt Đẳng Viêm chờ người cản bản không xứng tiến vào thực chi hiện.

Tiêu phí không nổi.

Hả?

Bị hai tên thủ vệ ngăn cản, Đẳng Viêm chờ người bước chân cũng là một trận đình trệ, đồng thời Đẳng Viêm cái kia ánh mắt kinh ngạc cũng rơi vào cái kia hai tên thủ vệ trên người.

"Chuyện gì?" Một giây sau, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Chuyện gì? Tiểu tử biết đây là địa phương nào sao? Thực chi hiện, Hỗn Loạn chi đô to lớn nhất từ lâu, người có tiền tiêu phí nơi. Các người một đám tiểu tử vất mũi chưa sạch, nha... Còn có một lão già, các người tiêu phí lên sao? Mau mau tề sang một bên, đừng quấy rầy chúng ta làm ăn, lán..." Một tên thủ vệ cái kia trào phúng thanh âm vang lên.

Đẳng Viêm hơi nhướng mày, vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

Bị coi thường?

A.....

Nhìn hai tên thủ vệ, Đẳng Viêm cái kia khóe miệng hiện lên một vết xem thường nụ cười.

Người như thế hẳn đã thấy rất nhiều.

"Nơi này rất đắt sao?" Một giây sau, Đằng Viêm cái kia kinh ngạc thanh âm vang lên, Sở Phi chờ người nhưng là lẳng lặng đứng ở một bên căn bản cũng không có nói chuyện, dĩ nhiên đối với này thực chi hiện bọn họ còn là hiểu rõ, toàn bộ Hỗn Loạn chi đô sang trọng nhất từ lâu, nếu như trước đây bọn họ liền nghĩ cũng không dám nghĩ tới, chớ nói chi là tiến vào đi ăn cơm.

"Phí lời." Thủ vệ phần nộ quát, hẳn tựa hồ có chút thiếu kiên nhẫn.

"Đắt cỡ nào?"

"Giờ tiều từ lễ nào người nghe không hiểu tiếng người sao? Còn nhiều quý, nói chung không phải người nên đến địa phương là được rồi, mau cút, không phải vậy đừng trách chúng ta hai huynh đệ cái không khách khí." Thủ vệ nói một bước tiến lên, rất nhiều đem Đằng Viêm chờ người ném ra ngoài tư thế.

Đường Tam trong nháy mắt che ở Đằng Viêm trước mặt.

Hả?

Nhìn thấy Đường Tam, hai tên thủ vệ không khỏi sửng sò.

Đây là một cao thủ.

Lập tức, hai tên thủ vệ trong ánh mắt né qua một tia kinh hãi, cái kia kinh ngạc ánh mắt rơi vào Đường Tam trên người. Bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng một xem ra như vậy không đáng chú ý ông lão dĩ nhiên là một ẩn giấu cao thủ, hơn nữa giờ khắc này bọn họ càng là từ Đường Tam trên người cảm nhận được một tia cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có.

Chết.

Không sai, trong lòng bọn họ duy nhất cảm giác chính là nếu như bọn họ vừa động thủ, chắc chắn phải chết.

Chấn động.

Sâu sắc chấn động.

Nhìn Đường Tam, sau đó lại nhìn Đằng Viêm, trước mắt hai tên thủ vệ vẻ mặt triệt để thay đổi, không có trước xem thường, càng là không có trước xem thường cùng trào phúng, có chỉ là sâu sắc chấn động. Không nói cái khác, chính là một Đường Tam liền có thể làm cho bọn họ như vậy.

"Hiện tại có thể nói cho thiếu gia ta nơi này đến tốt cùng đắt cỡ nào sao?" Nhìn hình ảnh trước mắt, nhìn trước mắt hai tên thủ vệ cái kia kinh hãi làm rất: Gì, Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, sắc mặt lạ kỳ bình tĩnh, không chút nào phần nộ ý tứ.

"Chuyện này...." Hai tên thủ vệ không khỏi sửng sò.

"Nơi này, một bữa cơm không có năm, sáu trăm kim tệ căn bản là không bắt được, hơn nữa này vẫn là tiện nghi nhất." Thủ vệ cũng không có chần chờ chút nào, lúc này quay về Đằng Viêm mở miệng nói rằng. Bọn họ ở đây nhiệm vụ chính là phòng ngừa một ít quý nghèo tiến vào thực chi hiện, cho nên quấy rối cái khác khách mời. Trước ngăn cản Đằng Viêm chờ người cũng là bởi vì như vậy, thế nhưng lúc này cảm nhận được Đường Tam mang đến uy hiếp, bọn họ tuy rằng vẫn ngăn, thế nhưng là cũng không dám bãi ra đáng về cao cao tại thượng.

"A....." Đằng Viêm cười lạnh một tiếng.

"Biết Túy Hương lâu sao?" Lập tức, Đằng Viêm nhàn nhạt tiếng hỏi thăm vang lên.

"Túy Hương lâu?" Hai tên thủ vệ một trận mờ mịt, lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng cái kia mê man ánh mắt rơi vào Đằng Viêm trên người. Không chỉ có là hai tên thủ vệ, chính là Sở Phi chờ người cũng là như thế. Túy Hương lâu? Bọn họ căn bản cũng không có nghe nói qua nơi này, hơn nữa tựa hồ Hỗn Loạn chi đô cũng không có như thế một chỗ.

"Không biết đúng không?"

Hai tên thủ vệ bản năng lắc đầu một cái.

"Không biết thiếu gia ta liền cho các người giới thiệu một chút." Đằng Viêm nói.

"Giới thiệu một chút?" Hai tên thủ vệ khoe miệng không khỏi co quắp một trận, căn bản không làm rõ được Đằng Viêm đến tốt cùng phải làm gì, thế nhưng trước mắt có một Đường Tam ở tại bọn họ lại không dám mạo muội động thủ.

"Túy Hương lâu, Từ Vân đế quốc Đế đô to lớn nhất kỹ viện." Đằng Viêm mở miệng lần nữa.

"Cái gì?"

"Kỹ viện?"

"Vẫn là Tử Vân đế quốc Đế đô to lớn nhất kỹ viện?"

"Ta...."

Lúc này, cái kia từng cái từng cái thanh âm kinh ngạc vang lên, không chỉ có là cái kia hai tên thủ vệ, chính là Sở Phi chờ người cái kia ánh mắt khó hiểu cũng là rơi vào Đổng Viêm trên người, không biết Đổng Viêm vào lúc này thể này Túy Hương lâu đến tột cùng là có ý gì. Không chỉ có là bọn họ, chính là Đường Tam cũng là một mặt kinh ngạc.

"Biết Túy Hương lâu ra trận phí là bao nhiêu không?"

" Bao nhiêu?"

Nhìn hai tên thủ vệ, Đổng Viêm không có mở miệng, mà là duỗi ra một ngón tay.

"10 kim tệ?" Hai tên thủ vệ nhúc nhúc thanh âm vang lên.

Đổng Viêm lắc lắc đầu.

"100 kim tệ?" Hai tên thủ vệ tròn to hai mắt.

" Là 1000 kim tệ." Nhìn hai tên thủ vệ, Đổng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Tê...." Không chỉ có là hai tên thủ vệ hít vào một ngụm khí lạnh, chính là Sở Phi chờ người cũng là như thế, ra trận phí liền 1000 kim tệ, cái kia tiêu phí nên khủng bố cỡ nào a? Đương nhiên, tất cả những thứ này đều là có thể thông cảm được, dù sao Túy Hương lâu vị trí là Tử Vân đế quốc Đế đô, toàn bộ đế quốc phồn hoa nhất, phát triển nhất địa phương.

"Lúc trước thiếu gia ta mỗi ngày đi Túy Hương lâu, mỗi ngày chỉ cần chi là ra trận phí chính là 1000 kim tệ, mỗi lần tiêu phí càng là không thua kém 20 ngàn kim tệ. Bây giờ... Một phá thực chi hiên lễ nào thiếu gia ta tiêu phí không nổi?" Không để ý đến hai tên thủ vệ phản ứng, Đổng Viêm ngữ khí biến đổi, cái kia thanh âm lạnh lùng vang lên.

Tê....

Ở đây tất cả mọi người không nhìn được hít vào một ngụm khí lạnh, cái kia chấn động ánh mắt toàn bộ rơi vào Đổng Viêm trên người.

Mỗi lần tiêu phí không thua kém 20 ngàn kim tệ?

Hơn nữa còn là mỗi ngày đi?

Cái kia một tháng đến tiêu phí bao nhiêu kim tệ a?

600 ngàn kim tệ?

Không sai, lúc trước Đổng Viêm ở Đế đô thời điểm mỗi tháng chỉ là ở Túy Hương lâu tiêu phí liền cao tới sáu mươi vạn, hơn nữa này vẫn là ít nhất thời điểm, nhiều nhất thời điểm một tháng vượt qua trăm vạn. Đổng đại thiếu ác danh không phải là không có lừa mà lại có khối, đó là có nguyên nhân.

"Hừ, mắt chó coi thường người khác đồ vật." Một giây sau, Đổng Viêm cái kia thanh âm lạnh lùng vang lên, thanh âm kia như Cửu U Luyện ngục ma âm giống như vậy, đồng thời cái kia ánh mắt sắc bén quét xuống ở hai tên thủ vệ trên người, cặp kia đồng như hai thanh lưỡi dao sắc giống như vậy, xuyên thẳng hai tên thủ vệ linh hồn, để hai tên thủ vệ bước chân không khỏi sau một lúc lùi.

"Cút...." Gầm lên một tiếng vang lên, không để ý đến hai tên thủ vệ, Đổng Viêm trực tiếp nhanh chân đi tiến vào thực chi hiên. Đường Tam cũng trực tiếp đi vào tiến vào, Sở Phi chờ người không nhìn được liếc mắt nhìn hai tên thủ vệ, sau đó cũng đều là đi vào theo.

Ngạch....

Nhìn thấy Đổng Viêm chờ người tiến vào thực chi hiên, hai tên thủ vệ không khỏi liếc mắt nhìn nhau, đồng thời còn không nhìn được nuốt ngụm nước miếng.

Không thể nhìn mặt mà bắt hình dong!!!

Vào giờ phút này, đây là bọn hắn đáy lòng duy nhất ý nghĩ.

Thiếu niên này không đơn giản.

Bọn họ cũng có hoài nghi Đổng Viêm đây là ở khoát lác, dù sao bọn họ lại không đi qua Túy Hương lâu, làm sao biết những này có phải là thật hay không, có thể hay không là Đổng Viêm nói bừa. Thế nhưng làm thực chi hiên thủ vệ, Huyết cảnh cao thủ, hai tên thủ vệ nhưng là rõ ràng, có vài thứ trang là trang không ra.

Lại như Đăng Viêm

Hơn nữa, Đường Tam thực lực càng làm cho bọn họ cảm thấy sâu sắc kiêng kỵ.

Không tiền thì lại làm sao?

Cường giả vì tôn thế giới, cao thủ như vậy muốn đi vào thực chi hiện bọn họ cũng là không dám can.....

Một thân mồ hôi lạnh thấm thấu phục của bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Tượng đất vẫn còn có ba phần hỏa...

Thực chi hiện.

Đăng Viêm một nhóm người sau khi đi vào trực tiếp ở lầu một tìm hàng đơn vị trí ngồi xuống, đối với chuyện lúc trước Đăng Viêm cũng không có một chút nào lưu ý, hai cái mắt chó coi thường người khác thủ vệ mà thôi, người như vậy Đăng Viêm thấy hơn nhiều, cùng bọn họ tức giận chuyện này quả là chính là cùng mình tự tìm phiền phức.

Lầu một phòng khách;

Giờ khắc này, chỉ có lẽ loi tán tán mấy trác khách mời.

Sở Phi tám người ngồi xuống sau khi từng cái từng cái đánh giá thực chi hiện bên trong tất cả, cái kia trong ánh mắt mang theo chấn động, mang theo kích động, càng là mang theo hưng phấn, thật giống như là mấy người hiếu kỳ bảo bảo. Dù sao vẫn sinh sống ở sinh hoạt tầng thấp nhất, Sở Phi chờ người cần bản cũng không có cơ hội ở nơi như thế này tiêu phí, mỗi ngày có thể giải quyết vấn đề no ấm là tốt lắm rồi.

Trước đây chỉ là nghe nói;

Bây giờ người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, tự nhiên kích động.

Àm!!!

Đột nhiên một vật đột nhiên đập xuống ở trên bàn, để Sở Phi chờ người không khỏi sửng sò, Đăng Viêm cũng là như thế.

Một quyển dày đặc thực đơn xuất hiện ở trên bàn.

Chuyện này.....

Tất cả mọi người một trận kinh ngạc.

"Nhanh lên một chút gọi món ăn." Vào lúc này, một thon gầy nữ tử xuất hiện ở Đăng Viêm này một bàn bên cạnh, đồng thời nàng cái kia khinh bỉ thanh âm vang lên, cả người càng là phiết thân thể đứng ở nơi đó, liền không thèm nhìn Đăng Viêm chờ người một chút, cái kia trong lúc phát tay đô tràn ngập miệt thị.

"Thật là xui xẻo, lại là một đám quý nghèo trang *, không tiền tới nơi này làm gì, lãng phí lão nương thời gian." Đồng thời, nữ tử còn không quên đích thị thăm một tiếng. Tuy rằng nàng âm thanh rất nhỏ, thế nhưng là có thể bị Đăng Viêm chờ người nghe rõ rõ ràng ràng, tựa hồ nàng chính là có ý hành động.

Lại là một mắt chó coi thường người khác?

Sở Phi chờ trong lòng người sửng sò, lập tức lại là cười khổ một cái, hết cách rồi, ai gọi bọn họ trang phục như vậy "Mộc mạc", hơn nữa bọn họ vốn là cũng chính là người nghèo, nếu như không có Đăng Viêm, bọn họ càng là không thể kiếm được nhiều tiền như vậy, cũng không thể đến thực chi hiện loại này xa hoa địa phương.

Giờ khắc này tầm mắt mọi người đổ rơi vào Đăng Viêm trên người.

Bao quát Đường Tam.

Hả?

Đặng Viêm cũng là hơi nhướng mày, ánh mắt kia trong nháy mắt quét xuống ở nữ tử trên người.

Một lần là như vậy, hai lần vẫn là như vậy.

Nguyên bản chỉ là muốn đơn giản mang Sở Phi chờ người chúc mừng một hồi, hiện tại ngược lại tốt, cơm còn không ăn đây, gặp phải hai cái đều là mất chó coi thường người khác gia hỏa, đều bị người cho xem thấp. Hơn nữa nữ nhân trước mắt này càng là chê cười, cho dù Đặng Viêm tính khí cho dù tốt cũng không cách nào nhịn được. Huống chi, Đặng Viêm những năm này ở Đê đô thời điểm đây thiếu niên hư tên tuổi đó cũng không là chỉ là hư danh, cả người đã sớm hình thành một loại thiếu niên hư tư thái.

Xưa nay chỉ có hắn bắt nạt người, nào có người dám như vậy đối với hắn?

Vào giờ phút này;

Đối mặt tình cảnh này;

Đặng Viêm còn có thể tiếp tục nhẫn?

Tượng đất vẫn còn có ba phần hóa....

Nộ!!!

Một luồng tức giận trong nháy mắt từ Đặng Viêm đáy lòng bạo phát.

"Này, các ngươi có ăn hay không cơm, không ăn cơm đi nhanh lên a, chúng ta còn muốn bắt chuyện những khác khách mời đây, đừng đứng đó xí không gây phân." Ngay ở Đặng Viêm đáy lòng một con lửa giận bạo phát mà lên thời điểm, phía bên kia nữ tử cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, nàng tựa hồ có chút thiếu kiên nhẫn. Nhưng lại không biết nàng một câu nói này hoàn toàn chính là tưới dầu lên lửa.

Oanh....

Đặng Viêm đáy lòng lửa giận lần thứ hai đột nhiên kéo lên.

Ầm!!!

Một giây sau, Đặng Viêm một chương trực tiếp vỡ vào trên bàn. Đặng Viêm vô hạn tiếp cận Huyết cảnh thân thể, một đòn toàn lực hạ sự khủng bố, một chương, cái bàn kia trong nháy mắt bị đập thành mảnh vỡ, cái kia mảnh gỗ càng là rải rác một chỗ. Tình cảnh này để Sở Phi chờ người không khỏi cả kinh.

Ồi!!!

Bất thành linh một màn, cái kia động tĩnh khổng lồ trong nháy mắt gây nên chu vi những người khác chú ý.

Xoạt xoạt xoạt....

Tầm mắt mọi người đều hướng về Đặng Viêm này một bàn trông lại.

Chuyện này....

Làm tất cả mọi người nhìn thấy Đặng Viêm một bàn bị đập thành mảnh gỗ thời điểm, tất cả mọi người hai con ngươi không khỏi một trận run rẩy, cái kia kinh hãi ánh mắt toàn bộ rơi vào Đặng Viêm trên người, trong lòng càng là khiếp sợ không thôi. Đây thực chi hiển nhưng là Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong sản nghiệp của Vương gia, bây giờ dĩ nhiên có người ở đây gây sự.

Chuyện này quả là chính là muốn chết!!

Thiếu niên này là ai vậy?

"Ngươi..." Nhưng mà, cô gái kia cũng là bị Đặng Viêm một chương này cho sợ hết hồn, giờ khắc này tầm mắt của nàng cũng rốt cục rơi vào Đặng Viêm chờ người trên người, chỉ vào Đặng Viêm sắc mặt khiếp sợ khó có thể phụ gia "Các ngươi, các ngươi xong, không ăn cơm cũng là thôi, bây giờ lại còn chạy đến nơi đây đến gây sự, có biết hay không đây thực chi hiển là ai mở?"

"Ông chủ!!" Đặng Viêm không có để ý đến nàng, găm lên giận dữ vang lên.

"Ngươi..." Chanh chua nữ tử bị Đặng Viêm bất thành linh găm lên giận dữ cho làm mờ, cái kia ánh mắt kinh ngạc cũng rơi vào Đặng Viêm trên người, không làm rõ ràng được đến tột cùng hiện tại là tình trạng gì. Thiếu niên trước mắt này ở đây gây sự, hiện tại không chỉ không chạy, hơn nữa còn chủ động gọi ông chủ?

Chuyện này....

Cái tên này đầu óc có vấn đề sao?

Chanh chua nữ tử tuy rằng không làm rõ được, nhưng cũng không nói thêm gì, mà là cười trên sự đau khổ của người khác nhìn Đằng Viêm chờ người.

"Ai... Đến rồi, đến rồi..." Một thanh âm nhàn nhạt từ lầu hai truyền đến, sau đó một cái vóc người to mọng người đàn ông trung niên từ lầu hai trên thang lầu chạy đi, hai tay hấn nhấc theo chính mình trường bào, mỗi đi một bước đô cảm thấy phi thường vất vả, hơn nữa theo hấn chạy, toàn thân seoi lòi cẳng là không ngừng "Run rẩy", này to mọng nam tử vóc người tuyệt đối cùng Đằng Viêm tâm phúcPhúc có so sánh. Rất nhanh, này to mọng nam tử liền xuất hiện ở Đằng Viêm chờ người trước mặt, trên mặt cẳng là mang theo một tia nhàn nhạt mỉm cười.

Khách hàng chính là Thượng Đế.

Trước hấn ở lầu hai chiêu đãi quý khách, này không nghe được lầu một có người kêu to chính mình hấn liền vội vội vàng vàng chạy đi.

Chuyện này.....

Nhưng là, khi này to mọng nam tử nhìn thấy trước mặt cái kia một tấm võ thành mảnh gỗ bàn thời điểm, cả người hấn về mặt trong nháy mắt thay đổi, nụ cười trên mặt cũng trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng. Hấn hơi nhướng mày, cái kia sắc bén con mắt nhìn quét Đằng Viêm chờ người một chút, cuối cùng lại rơi vào cái kia chanh chua nữ tử trên người.

"Xảy ra chuyện gì?" Mang theo thanh âm phẫn nộ từ trong miệng hấn vang lên.

"Ông chủ, người tới thật đúng lúc. Những người này, đúng, chính là những người này, tới nơi này không ăn cơm cũng coi như, hiện tại còn đập phá chúng ta bàn, bọn họ vốn là đến gây sự." Nghe vậy, chanh chua nữ tử chỉ vào Đằng Viêm chờ người cái kia cấp thiết thanh âm vang lên.

"Cái gì?" To mọng nam tử sững sờ, cái kia ánh mắt bất thiện trong nháy mắt rơi vào Đằng Viêm chờ trên thân thể người.

"Hanh...." Đằng Viêm lạnh rên một tiếng.

"Người là ông chủ?" Lập tức, Đằng Viêm trực tiếp đứng lên, cái kia ánh mắt sắc bén lạc ở trước mắt này to mọng nam tử trên người.

"Ta là, các người...."

"Người là ông chủ là tốt rồi." Đằng Viêm trực tiếp đánh gãy to mọng lời của nam tử "Thiếu gia ta hiện đang muốn hỏi một chút, người là làm sao dạy dỗ thủ hạ người những người này?"

"Ngạch?" Đằng Viêm một câu nói để này to mọng nam tử triệt để mộng, không chỉ có là hấn, chính là phía bên kia chanh chua nữ tử cũng là như thế, hai người cái kia ánh mắt khó hiểu dồn dập rơi vào Đằng Viêm trên người, không làm rõ ràng được Đằng Viêm đến tột cùng là có ý gì.

"Vị khách quan kia là ý gì?"

"Ý gì? Hanh... Chính người hỏi một chút nàng được rồi, nàng là món đồ gì, có tư cách gì ở đây mắt chó coi thường người khác? Thiếu gia ta là tới dùng cơm, không phải tới nghe nàng chê cười, cũng không phải tới nơi này được tức giận." Đằng Viêm lúc này chỉ vào cái kia chanh chua nữ tử thanh âm phẫn nộ vang lên. Nếu như đối phương chỉ là xem thường nhóm người mình cũng coi như, dù sao cái này cũng là nhân chi thường tình, thế nhưng... Nàng ngàn vạn lần không nên ngoại trừ xem thường người ở ngoài còn muốn chê cười, vậy thì không thể tha thứ. "Người nói đi, chuyện này người định xử lý như thế nào."

"Chuyện này..." To mọng nam tử nghe vậy sững sờ, không nhịn được lén lút trừng một chút chanh chua nữ tử, hấn xem như là rõ ràng đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, rất rõ ràng là thủ hạ mình này nữ phục vụ viên chọc giận thiếu niên ở trước mắt, đối phương lúc này mới đem bàn bị đập phá.

Chanh chua nữ tử nghe vậy trực tiếp yên lặng.

"Không biết khách quan muốn chúng ta làm thế nào?" Một giây sau, to mọng nam tử cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Làm cho nàng lăn..." Đằng Viêm cả giận nói.

"Cái gì?" Hai tiếng kinh ngạc thốt lên đồng thời vang lên.

"Ông chủ." Chanh chua nữ tử cái kia ánh mắt cầu trợ nhìn phía to mọng nam tử, khai trừ? Nàng cũng không muốn bị khai trừ, phải biết này thực chi hiện mỗi tháng trích phần trăm có thể đô là phi thường phong phú, mỗi một trắc do bọn họ phụ trách khách mời bọn họ đều có thể thu được một bút trích phần trăm, khách mời tiêu phí càng nhiều, bọn họ thu được trích phần trăm cũng là càng nhiều, cái này cũng là tại sao nàng đối với Đằng Viêm chờ người không ưa nguyên nhân.

To mọng nam tử nhưng là hơi nhướng mày.

"Khách quan, này sợ là không ổn đâu?" Lúc này, to mọng nam tử cái kia âm trầm thanh âm vang lên, hấn nơi này người phục vụ có thể đều là trải qua

chuyên môn huấn luyện, vì là chính là để khách nhân tới nơi này trình độ lớn nhất tiêu phí, hơn nữa bên cạnh hấn cô gái này cũng là làm ra rất tốt một, người như vậy nếu như mở ra đối với thực chi hiện mà nói không thể nghi ngờ là một phi thường tổn thất nặng nề. Quan trọng nhất vẫn là Đằng Viêm chờ người thân phận, ở to mọng nam tử xem ra chuyện này căn bản là là mấy cái cùng không thể lại cùng tiểu tử vất vả chưa sạch.

Nếu vì một khách nhân tôn quý khai trừ cũng là khai trừ rồi.

Thế nhưng vì Đằng Viêm mấy người?

To mọng nam tử cảm thấy này phi thường không thích hợp, cũng không có cần thiết.

"Không thích hợp?" Đằng Viêm âm thanh chìm xuống.

"Chúng ta mở cửa làm ăn, nếu như có cái gì chúng ta bắt chuyện bắt chu địa phương vậy chúng ta chịu nhận lỗi, thế nhưng nếu như khách quan người muốn mượn đề tài để nói chuyện của mình vậy thì thật không tiện, chúng ta thực chi hiện cũng không phải ai đều có thể đến gây sự." Không để ý đến Đằng Viêm, to mọng nam tử cái kia áp chế âm thanh đã vang lên. Trong lòng hấn rất rõ ràng, trước mắt cô gái này hấn là không thể khai trừ, mà Đằng Viêm mấy người hấn cũng không sợ đắc tội.

"Gây sự? A...." Đằng Viêm cười nhạt một tiếng.

"Cái kia thiếu gia ta liền nháo cho người xem xem."

"Người dám, người đến..." To mọng nam tử cũng là không cam lòng người sau, lúc này gầm lên một tiếng vang lên, trong nháy mắt bảy, tám tên võ giả liền xông tới.

"A...." Thấy thế, Đằng Viêm cười lạnh một tiếng.

"Đường lão, đem này điểm cho thiếu gia ta đập phá, ai nếu dám can —— giết!" Gầm lên một tiếng trực tiếp từ Đằng Viêm trong miệng vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Tạt điểm

Đường lão, đem này điểm cho thiếu gia ta đập phá, ai nếu dám can —— giết!!

Đằng Viêm gầm lên một tiếng, trước mắt bầu không khí trong nháy mắt hoàn toàn tĩnh mịch.

Tạt điểm?

Giết người?

Lầu một cái khác mấy trăm khách mời bị Đằng Viêm mấy câu nói triệt để chấn kinh rồi, cái kia ánh mắt khó mà tin nổi toàn bộ rơi vào Đằng Viêm trên người. Trong lòng bọn họ có thể đồ rõ ràng nơi này nhưng là sản nghiệp của Vương gia a, thiếu niên trước mắt này ở đây gây sự cái kia hoàn toàn chính là cùng Vương gia đối nghịch.

Giết người của Vương gia?

Chuyện này quả là chính là muốn chết.

Đương nhiên, tất cả mọi người đồ rõ ràng việc này là thực chi hiện không đúng trước.

Thế nhưng vậy thì như thế nào?

Cường giả vì tôn thế giới, chân lý đó là nắm giữ ở thực lực mạnh mẽ người trong tay. Liền giống với như bây giờ, coi như là thực chi hiện sai vậy thì như thế nào? Nhân gia sở dĩ như thế trắng trợn không kiêng dè hoàn toàn là bởi vì xem thường Đằng Viêm chờ người, nhìn trúng rồi Đằng Viêm chờ người không tiền không địa vị, bằng không bọn họ cũng sẽ không như thế làm.

Can đảm lắm, nhưng là vô tri....

Rào....

Lúc này, nguyên bản đang dùng món ăn người toàn bộ đồ rời đi chỗ ngồi, mỗi một người đều lui sang một bên không muốn bị lan đến, đương nhiên bọn họ cũng không có lập tức liền rời đi, mà là từng cái từng cái ở một bên vậy xem. Thế giới này người mãi mãi cũng sẽ không thiếu hụt lòng hiếu kỳ, lại như hiện tại.

Tuy rằng những người này đồ đồng tình Đằng Viêm.

Thế nhưng bọn họ vẫn là muốn nhìn một chút thiếu niên này cuối cùng đến tốt cùng sẽ rơi vào một ra sao kết cục.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết." Mặc kệ những người khác nghĩ như thế nào, giờ khắc này to mọng nam tử đối với Đằng Viêm đám người đã là tràn ngập địch ý, đối phương lại muốn tập điểm? Chuyện như vậy hẳn tự nhiên không thể cho phép hắn phát sinh, lúc này gầm lên một tiếng vang lên.

"Đánh cho tàn phế ném ra ngoài." Sau đó to mọng nam tử gầm lên một tiếng lại vang lên. Đối với đám đến thực chỉ hiện người gây chuyện hẳn đương nhiên sẽ không dễ dàng buông tha, nếu như có thể hắn tuyệt đối sẽ trực tiếp giết Đằng Viêm chờ người, thế nhưng ai kêu này Hỗn Loạn chi đồ bên trong không cho phép giết người đây.

"Vâng." Bấy, tám tên Huyết cảnh võ giả theo tiếng mà trên.

"Tap!!" Đằng Viêm cũng là gầm lên một tiếng vang lên.

"Phải!!" Đường Tam đáp.

Lập tức, Đường Tam cũng không để ý đến những người khác, cái kia cuồng bạo khí thế trong nháy mắt bạo phát, đồng thời xuất hiện ở cái kia bảy, tám tên xung phong mà đến võ giả bên người. Trước mặt nể thôi thúc Huyền giai võ kỹ thuần sát Ngưng Thần cảnh cao thủ dẫn đến kịch độc phản phệ, đó là Đường Tam vì cho Đằng Viêm tạo thế. Thế nhưng hiện tại không giống nhau, hiện tại Đường Tam chỉ cần đánh giết trước mắt này vài tên võ giả là có thể, hơn nữa đối phương còn chỉ là vài tên Huyết cảnh võ giả.

Giết hắn như giết gà!!

Ầm!!

Một quyền vung ra, Đường Tam một đòn trực tiếp lạc ở một tên trong đó võ giả trên đầu.

Phốc...

Một luồng máu đỏ tươi chất lỏng trực tiếp từ người võ giả kia trên người dâng trào ra, tất cả mọi người có thể thấy rõ ràng Đường Tam vền vẹn một đòn liền trực tiếp đem một tên Huyết cảnh ba đoạn võ giả đầu bắn cho nát, ngoại trừ cái kia tinh hồng chất lỏng ở ngoài, óc càng là lấp bắp một chỗ.

Thậm chí không có ai nhìn thấy Đường Tam là làm sao ra tay.

Ầu....

Đối mặt tình cảnh này, đối mặt này máu tanh một màn, những kia người vậy xem vừa ăn đi đồ vật toàn bộ phun ra ngoài.

Quá máu tanh, quá bạo lực.

Toàn bộ phòng khách càng là rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong.

Một đòn thuần sát Huyết cảnh cao thủ?

Thế nhưng này đã không phải làm cho tất cả mọi người khiếp sợ, tất cả mọi người khiếp sợ chính là Đường Tam dĩ nhiên giết người, ở này Hỗn Loạn chi đồ giết người. Phải biết Hỗn Loạn chi đồ bên trong nhưng là có minh văn quy định, ở đây là không thể giết người, một khi ai phạm vào quy củ đó là phải gặp đến ba thế lực lớn cộng đồng vây quét.

Điên rồi, điên rồi, tuyệt đối là điên rồi.

Đối với Đường Tam điên cuồng hành vi tất cả mọi người đồ triệt để chấn kinh rồi, chính là cái kia to mọng ông chủ cũng là như thế.

Nhưng mà....

Tất cả những thứ này đối với Đường Tam mà nói căn bản là không đáng nhắc tới.

Giết người?

Giết người thì lại làm sao.

Một đòn thuận sát một tên Huyệt cảnh võ giả, ở tất cả mọi người đô khiếp sợ không thôi đồng thời, Đường Tam nhưng là không có dùng chút nào tức, trong nháy mắt hướng về một gã khác võ giả bốn giết mà đi, hấn giờ phút này liền như một con hung mãnh sói đói tiến vào một bầy sói.

Tàn phá tàn sát.

Phốc phốc phốc.....

Bây, tám tên Huyệt cảnh võ giả, có điều mấy hơi thở liền toàn bộ ngã trên mặt đất.

Tĩnh hồng chất lỏng rải rác một chỗ.

Tám bộ thi thể.

Chuyện này....

Cảm thụ trước mắt máu tanh một màn, cảm thụ Đường Tam cái kia thực lực khủng bố, tất cả mọi người đô chấn kinh rồi, đô há hốc mồm, từng cái từng cái trên mặt mang theo khó mà tin nổi biểu hiện. Thuận sát bảy, tám tên Huyệt cảnh võ giả a, đó là cỡ nào nhân vật cường hãn? Nhưng mà cái kia to mọng ông chủ cũng sớm đã dọa sợ, ngoác nhìn hình ảnh trước mắt, hai chân của hấn đều đang run rẩy, đô đang run rẩy.

Đá vào tám sát.

Thời khắc này, to mọng ông chủ đẩy lỏng cái kia hồi hận a.

Cho tới cái kia chanh chua nữ tử?

Giờ khắc này nàng nhìn thấy cái kia máu tanh một màn, nàng cả người cũng sớm đã sợ hãi đến co quắp ngồi trên mặt đất, hai mắt vô thần, thân thể càng là thỉnh thoảng run cầm cập. Nghĩ đến chính mình trước dĩ nhiên trêu chọc như vậy một nhân vật khủng bố, linh hồn của nàng liền vì đó run rẩy. Hơn nữa nàng cũng rõ ràng, ngày hôm nay chuyện này hoàn toàn là nhân vì chính mình gây nên, mặc kệ kết quả làm sao, Vương gia là tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho chính mình.

Hối hận không kịp!!!

"Ta... Ta nghĩ tới, hấn là cái kia thuận sát Ngưng Thần cảnh cao thủ, đúng, đối với chính là hấn, còn có thiếu niên kia, hấn chính là Sở Phi." Vừa lúc đó, một sắc bén âm thanh ở trong đám người vang lên, thanh âm kia càng là mang theo một tia run rẩy. Trước cửa thành sự tình cũng sớm đã truyền khắp toàn bộ hỗn loạn chi đô, hơn nữa đối với Đường Tam cùng Sở Phi đại danh tất cả mọi người cũng đều đã là như sấm bên tai, còn Đẳng Viêm? Đến nay vẫn là một không muốn người biết tồn tại, tất cả mọi người đô rõ ràng Đường Tam sau lưng có một thiếu gia, nhưng lại không biết hấn chính là Đẳng Viêm.

Cái gì!!!!

Nghe vậy, tầm mắt mọi người toàn bộ đô rơi vào Đường Tam trên người.

Cái kia thuận sát Ngưng Thần cảnh ông lão?

Khiếp sợ đồng thời tất cả mọi người cũng đều là một trận thoải mái. Hiện ở tại bọn hấn rốt cuộc biết tại sao người trước mắt dám ở chỗ này gây sự, lại dám như thế trắng trợn không kiêng dè giết người. Liền ba thể lực lớn cũng không dám động người, thí hỏi bọn họ lại có cái gì không dám làm đây?

Àm!!

Mà cái kia to mọng ông chủ sau khi nghe cả người càng là trực tiếp co quắp ngồi trên mặt đất.

Cái kia cường giả khủng bố?

Giờ khắc này hấn liền chết tâm đô có, vốn cho là Đẳng Viêm đoàn người có điều là một đám không có quyền không có thế không có tiền thiếu niên, thế nhưng hiện tại nhưng bốc lên như thế một sự thật. Sở Phi a, hấn đương nhiên biết Sở Phi người này, hiện tại Hỗn Loạn chi đô người nào không biết Sở Phi danh tự này a, chỉ tiếc hấn chỉ là nghe nói căn bản cũng không có gặp. Bằng không, mượn hấn mười cái lá gan hấn cũng không dám làm như thế a.

Hối hận không kịp.....

"Tap!!!" Đối với tất cả những thứ này, Đẳng Viêm phảng phất không nhìn thấy giống như vậy, gầm lên một tiếng trực tiếp vang lên. Nguyên bản hảo tâm tình cũng sớm đã biến mất không thấy hình bóng. Đầu tiên là bị hai tên thủ vệ chặn đường, lại là bị một tên người phục vụ trào phúng, cuối cùng tiệm này ông chủ càng là ngang ngược không biết lý lẽ, tất cả những thứ này hết thảy đều đã triệt để chọc giận Đẳng Viêm, chọc giận cái này Tử Văn đế quốc Đế đô thiếu niên hư, hấn há có thể liền như vậy bỏ qua.

Đẳng đại thiếu không phải là người tốt lành gì.

Tap!!!

Đường Tam giải quyết tám tên Huyết cảnh võ giả trực tiếp trực tiếp lựa chọn công kích này là một item.

Oanh....

Cuồng bạo công kích hạ xuống, bàn kia ghế tựa trực tiếp nát thành bụi phấn.

Ầm ầm ầm!!

Mãnh liệt tạp vài tiếng lần lượt vang lên.

Đằng Viêm đoàn người lảng lảng đứng tại chỗ, Đằng Viêm cái kia bình tĩnh về mặt nhìn hết thấy trước mắt, tựa hồ đối với hắn mà nói này cũng không tính là cái gì. Thế nhưng Sở Phi chờ người trong ánh mắt nhưng đó biểu lộ một tia nóng rực về mặt, nơi này nhưng là thực chi hiên a, Hỗn Loạn chi đô đệ nhất tử lâu, bây giờ nói tạp liền đập phá?

Đối với Đằng Viêm thô bạo bọn họ không thể không cảm thấy khâm phục, đồng thời từng cái từng cái cũng đều phi thường khát vọng.

Thực chi hiên lâu một.

Đường Tam lại như là một người điên bình thường điên cuồng công kích tất cả xung quanh, thân hình của hắn không ngừng lấp loé, mỗi một lần đều sẽ nương theo một tiếng nặng nề thanh âm vang lên. Bàn, cái ghế, ngăn tủ, trang sức, mặt tường, phạm là hết thấy trước mắt đó trở thành Đường Tam mục tiêu công kích, cái kia cuồng bạo công kích xem ở đây những kia người vây xem từng cái từng cái nhìn thấy mà giật mình.

Quá điên cuồng....

Chỉ chớp lát sau, toàn bộ lâu một đã là khắp nơi bừa bộn.

Vào lúc này, lâu một cũng sớm đã bu đầy người, không chỉ chỉ là trước cái kia lâu một ăn cơm mấy người, chính là lâu hai, lâu ba người cũng đều bị đã kinh động, mỗi một người đều chạy đi vây xem. Còn có những phục vụ viên kia cùng thủ vệ càng là như vậy, nguyên bản bọn họ muốn ngăn lại, nhưng nhìn đến to mọng ông chủ đô co quắp ngồi dưới đất, nhìn thấy cái kia tám tên huynh đệ thi thể, bọn họ nơi nào còn dám động a, từng cái từng cái chỉ có thể làm nhìn, tùy ý Đường Tam phá hoại.

Ngoài cửa cũng là bu đầy người.

Tán lác khắp mặt đất phế tích, tám cụ đầm máu thi thể, tất cả những thứ này đó xem ở đây người vây xem ngây người như phỗng.

Hỗn Loạn chi đô đệ nhất tử lâu liền bị như thế đập phá?

Quá chấn động, quá ra sức.

Nhưng mà đối với tất cả những thứ này Đường Tam căn bản cũng không có chút nào lưu ý, đành chỉ tiếp tục phá hoại đi tới Đằng Viêm bên người "Thiếu gia, như vậy có thể sao?" Lập tức, cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, nghe vào trong tai mọi người nhưng là như sấm sét giữa trời quang.

Như vậy có thể sao?

Trong nháy mắt tầm mắt mọi người toàn bộ đổ rơi vào Đằng Viêm trên người, từng cái từng cái càng là không nhận được nuốt ngậm nước miếng. Bọn họ tin tưởng nếu như nói thiếu niên kia nói một không được, ông lão kia tuyệt đối sẽ tiếp tục phá hoại nơi này tất cả, thậm chí để thực chi hiên trở thành một vùng phế tích cũng không nhất định.

Thiếu niên này, tuyệt đối không thể nhạ.

Cái kia mắt thấy cả sự kiện toàn bộ quá trình lòng người bên trong lúc này cái kia kiên định thanh âm vang lên.

"Đi thôi." Nghe vậy, Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, một giây sau không để ý đến tất cả xung quanh, mang theo mọi người hướng về môn đi ra ngoài, từ đầu đến cuối Đằng Viêm về mặt cũng như đồng nhất uông nước suối giống như vậy, bình tĩnh lạ kỳ, phảng phất đập phá Hỗn Loạn chi đô đệ nhất tử lâu đối với hắn mà nói chính là một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Hồ.....

Nhìn theo Đằng Viêm đoàn người rời đi, tất cả mọi người cũng không nhận được thở dài một cái.

Quá điên cuồng

Vương gia thực chi hiên, Hỗn Loạn chi đô đệ nhất tử lâu lại bị người đập phá.

Đây là khiêu khích sao?

Rất nhanh, Đằng Viêm một nhóm người đập phá thực chi hiên sự tình liền bị truyền khắp toàn bộ Hỗn Loạn chi đô, càng là mỗi người nói một kiểu, nói chung cái gì phiên bản đó có...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Tại sao lại là người...

Đảng Viêm đoàn người rời đi thực chỉ hiện sau khi trực tiếp liên tiếp vào đối diện một quán rượu.

Hiên Viên thực phủ!!

Hiên Viên thực phủ làm chỉ đứng sau thực chỉ hiện tồn tại, nó trang hoàng trình độ cũng là rất có xa hoa, hơn nữa nghe danh tự này liền biết từ lâu này là thuộc về ai, nơi này không thể nghi ngờ là Hiên Viên gia tộc sản nghiệp. Hỗn Loạn chỉ đó ba thế lực lớn Vương gia, Hiên Viên gia, Cụ Phong Dong Binh Đoàn, ba gia tuy rằng từng người chiếm cứ đông thành, Nam Thành, tây thành, thế nhưng ở này khu vực hạch tâm cũng có bọn họ không ít sản nghiệp, những này sản nghiệp hầu như bao quát mỗi cái lĩnh vực, hơn nữa cho tới nay ba gia cạnh tranh đó là phi thường kịch liệt.

Vương gia linh thảo;

Hiên Viên gia vũ thú;

Cụ Phong Dong Binh Đoàn kỹ viện, nô lệ.

Có thể nói mỗi một gia tuy rằng chiếm cứ mỗi cái lĩnh vực, thế nhưng mỗi một gia trọng điểm điểm lại cũng khác nhau, mỗi người mỗi vẻ.

Lần này, Đảng Viêm đoàn người tiến vào Hiên Viên thực phủ không có xuất hiện ở hiện bị người ngăn ở cửa sự tình. Không chỉ như thế, hơn nữa Đảng Viêm đoàn người đi vào Hiên Viên thực phủ thời điểm vẫn là ông chủ tự mình tiếp đón, cái kia nhiệt tình trình độ để Đảng Viêm chờ người vì đó thẹn thùng. Cái này cũng là có nguyên nhân, Đảng Viêm chờ người đập phá thực chỉ hiện, như vậy tương lai một quãng thời gian rất dài thực chỉ hiện đều không thể bình thường doanh nghiệp, làm đối thủ cạnh tranh Đảng Viêm tự nhiên là gián tiếp giúp Hiên Viên thực phủ một cái.

Đương nhiên điều này cũng không phải chủ yếu.

Nguyên nhân chủ yếu hay là bởi vì Đảng Viêm chờ người thủ đoạn, Hiên Viên thực phủ ông chủ cũng không muốn từ lâu của chính mình cũng bị đập phá.

Mấy vị này gia có thể không dễ trêu.

Theo Đảng Viêm chờ người tiến vào Hiên Viên thực phủ, rất nhiều người cũng đều theo đuôi Đảng Viêm chờ người sau khi tiến vào Hiên Viên thực phủ, lần này hầu như làm cho cả Hiên Viên thực phủ tọa đầy người, chuyện làm ăn có thể nói là trước nay chưa từng có nóng nảy, ông chủ nhìn tình cảnh này càng là nhạc miệng đó không đóng lại được.

Có điều...

Những người này đại đa số đó không phải tới dùng cơm, mà là nhằm vào Đảng Viêm đoàn người đến.

Tại sao?

Đảng Viêm chờ người đập phá thực chỉ hiện, Vương gia sẽ liền như vậy bỏ qua?

Đương nhiên không biết.

Những người này hiện tại theo lại đây không thể nghi ngờ là đến xem trò vui, muốn quan tâm đến tiếp sau tình thế phát triển.

"Công tử muốn ăn chút gì không?" Đảng Viêm chờ người trước mặt, một thôn gầy người đàn ông trung niên cái kia nhiệt tình ánh mắt nhìn mọi người, cuối cùng cái kia tầm mắt rơi vào Đảng Viêm trên người nhàn nhạt hỏi. Cái kia trạng thái có thể nói là trước nay chưa từng có nhiệt tình.

"Cái gì quý liền đến cái gì." Đảng Viêm nhàn nhạt nói một câu.

"A?" Ông chủ sững sờ.

"Thiếu gia ta nói cái gì quý liền đến cái gì." Đảng Viêm nghe vậy bổ sung một câu. Thực sự là bởi vì trước ở thực chỉ hiện bên kia gặp phải quá nhiều

"Khinh bỉ", vì lẽ đó Đảng Viên thẳng thắn trực tiếp liền điểm quý nhất. Đương nhiên nhất là Đê đồ đệ nhất thiếu niên hư, Đảng đại thiếu ở Đê đồ thời điểm ăn cơm cũng xưa nay đều là điểm quý nhất, tốt nhất, như vậy mới hợp thân phận của hắn không phải.

"Vâng vâng vâng... Công tử chờ, lập tức liền mang món ăn." Ông chủ một mặt nhiệt tình nói rằng.

"Chờ đã." Đảng Viên đột nhiên mở miệng nói rằng.

"Công tử còn có dặn dò gì?"

"Các người này có vũ thú thịt sao?" Đảng Viên nhìn ông chủ tò mò hỏi.

"Công tử người vậy thì hỏi đúng rồi, chúng ta Hiên Viên thực phủ vũ thú thịt đó là xưng tên, không chỉ mùi vị ngon, hơn nữa...." Ông chủ bắt đầu một mặt tự tin nói lên, xác thực, làm Hiên Viên gia tộc từ lâu, há có thể ít đi vũ thú thịt, chẳng những có, vẫn là toàn bộ Hỗn Loạn chi đồ hết thảy bên trong từ lâu tới có đặc sắc, ngon lành nhất.

"Đình...." Đảng Viên tay giương lên ngắt lời nói.

"Có Thiên Họa lang sao?" Sau đó, Đảng Viên không nhận được hỏi. Hết cách rồi, lần trước ở Thần Hoang sơn mạch bên trong tao ngộ để Đảng Viên bây giờ đối với Thiên Họa lang đó là hận thấu đến cực hạn, Đảng Viên nhưng là phải diệt hãn Thiên Họa lang bộ tộc. Đương nhiên, Đảng Viên muốn ăn vũ thú còn có một cái nguyên nhân, vậy thì là vũ thú năng Cú Tăng cường cơ thể hãn cùng tu vi.

"Thiên Họa lang? Có."

"Tốt lắm, cho thiếu gia ta khảo ba đầu thiên họa lang." Đảng Viên thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Cái gì?" Nghe vậy, không chỉ có là ông chủ, chính là Sở Phi chờ người cũng là sững sờ, cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào Đảng Viên trên người. Ba đầu thiên họa lang? Một đầu thiên họa lang gia công sau khi nói thế nào cũng có mấy chục cân, ba con vậy cũng là hơn 200 cân a, hơn 200 cân lang thịt ăn xong sao?

"Thiếu gia, muốn nhiều như vậy Thiên Họa lang làm cái gì?" Đường Tam không nhận được vừa hỏi.

"Đương nhiên là ăn a."

"Đúng rồi, các người có muốn hay không? Đây ba con nhưng là thiếu gia ta một người." Lập tức, Đảng Viên nhìn mọi người hỏi.

Oanh....

Trong nháy mắt, ở đây tất cả mọi người đô triệt để cười ngất.

Một mình người ăn ba đầu thiên họa lang?

Người là kẻ tham ăn sao?

Mọi người không khỏi khòe miệng co quắp một trận, cái kia vẻ mặt quái dị đến cực hạn, nhìn Đảng Viên thật giống như là nhìn thấy quái vật. Nguyên bản bọn họ cho rằng Đảng Viên muốn ba đầu thiên họa lang đã rất hơn nhiều, dù sao ăn không hết, nhưng là ai nghĩ tới đây ba đầu thiên họa lang là chính hãn một người.

Không dám tưởng tượng...

Cuối cùng, Đảng Viên một nhóm chín người ngoại trừ Đảng Viên ở ngoài đô biểu thị chính mình không cần Thiên Họa lang thịt. Là bọn họ không muốn ăn sao? Thực sự là bị Đảng Viên bị dọa cho phát sợ, một người ăn ba đầu thiên họa lang, chuyện này quả thật chính là quái vật bên trong quái vật, kẻ tham ăn bên trong ăn thịt a, coi như là vũ thú sợ là cũng lập tức ăn không vô ba đầu thiên họa lang đi.

Ông chủ cũng là một trận thẹn thùng.

....

"Mấy vị khách quan bản điểm món ăn mùi vị còn có thể chứ?" Ông chủ lẳng lặng đứng ở một bên quay về Đảng Viên chờ người hỏi, hãn vẫn giống nhau thường ngày nhiệt tình, hơn nữa còn vẫn lưu thủ ở chỗ này, bất cứ lúc nào chờ đợi Đảng Viên chờ người dặn dò, có thể tưởng tượng được người ông chủ này là cỡ nào tỉ mỉ, này phục vụ càng là trước nay chưa từng có chu đáo.

"Rất tốt." Đảng Viên thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Đúng rồi ông chủ, thiếu gia ta Thiên Họa lang đây?" Lập tức, Đảng Viên lại là không nhận được vừa hỏi.

"Chuyện này.... Công tử còn cần hỏi chờ một chút." Ông chủ bắt đầu dĩ thanh âm vang lên, đang khi nói chuyện khòe miệng càng là không ngừng co giật. Ba đầu thiên họa lang a, gia công lên tự nhiên khá là phiền phức, hơn nữa Đảng Viên yêu cầu là chính đầu đồng thời khảo, hiện tại hãn thật sự rất muốn nhìn một chút đến thời điểm Đảng Viên làm sao đem này ba đầu thiên họa lang cho ăn đi.

"Thật xú..." Đột nhiên, Sở Tinh em gái bung mũi mở miệng nói.

Hả?

Đặng Viêm mấy người cũng là hơi nhướng mày.

Trong không khí, một luồng nhân nhật tanh tươi trôi nổi mà đến, làm cho tất cả mọi người nghe đồ cảm giác một trận khó chịu. Đặc biệt là ở hiện vào lúc này, ở này chỗ ăn cơm, này cỗ tanh tươi trong nháy mắt làm cho tất cả mọi người muốn ăn giảm xuống đến điểm thấp nhất, căn bản là không cách nào tiếp tục ăn uống.

Không chỉ có là Đặng Viêm chờ người, chính là những người khác cũng là như thế.

"Đáng chết..." Nhìn Đặng Viêm chờ người phản ứng, lại nghe trong không khí tanh tươi, ông chủ sắc mặt một trận khó coi, cái kia khoe miệng càng là điên cuồng co rúm, đồng thời không nhịn được oán giận một câu, trên mặt càng là lộ ra một tia vẻ bất đắc dĩ.

Vào....

Vừa lúc đó, một bóng người đột nhiên xuất hiện ở Đặng Viêm chờ người bên người, Đường Tam trong nháy mắt đứng lên, một mặt đề phòng, nhưng là còn không chờ Đường Tam làm ra phản ứng, bóng người kia cũng đã đứng bên cạnh bàn, hơn nữa trước loại kia tanh tươi càng là phát huy đến cực hạn, để Đặng Viêm đoàn người không nhịn được toàn bộ lui sang một bên.

Àu...

Có mấy người thậm chí không nhịn được bắt đầu nôn mửa.

Chuyện này.....

Đặng Viêm chờ người từng cái từng cái lui sang một bên, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn bọn họ trước tọa địa phương. Nơi đó, giờ khắc này một người đứng bên cạnh bàn, chỉ có điều người này hình tượng quả thật làm cho Đặng Viêm chờ người không dám khen tặng, cái kia một thân rách rách rưới rưới quần áo căn bản là không che nổi thân thể của đối phương, lộ ra từng khối từng khối da tay ngăm đen, cũng không biết bao lâu không có rửa ráy. Đồng thời người đến cái kia một con rối tung tóc càng là từng cây từng cây dính nối liền cùng nhau. Quan trọng nhất chính là trước cái kia tanh tươi vốn là từ này trên thân thể người tàn mất ra.

Ăn mày?

Nhìn người tới, Đặng Viêm chờ người ý nghĩ đầu tiên đã là như thế.

Đây quả thật là là một tên ăn mày.

Vậy mà lúc này, này ăn mày tựa hồ vốn không hề để ý tình huống chung quanh, cũng không có để ý người chung quanh phản ứng, hẩn liền như vậy lẳng lẳng đứng Đặng Viêm chờ người trước bàn ăn trước mặt. Đột nhiên, hẩn một con đen thui tay trực tiếp đưa về phía bàn kia trên mâm, một tay tóm lấy trong cái mâm thức ăn sau đó liền hướng trong miệng đưa.

Àu....

Ở đây vô số người tầm mắt toàn bộ đổ rơi vào này ăn mày trên người, vào lúc này nhìn thấy ăn mày cử động rất nhiều người không nhịn được bắt đầu nôn mửa lên.

Quá buồn nôn!!!

Nhưng mà ăn mày căn bản là không thèm để ý những này, lần lượt dùng hẩn cái kia đen thui tay nắm lên đồ ăn liền hướng trong miệng đưa, đồng thời còn phát sinh rắc rắc tiếng nhai nuốt, tựa hồ hẩn ăn say sưa ngon lành. Đến cuối cùng, cái kia ăn mày càng là vừa ăn món ăn, vừa uống rượu, dáng dấp kia rất thích ý.

"Người.... Người.... Người..... Tại sao lại là người?" Vào lúc này, ông chủ cái kia thanh âm run rẩy vang lên, chỉ vào ăn mày thân thể hẩn đều đang run rẩy, dáng dấp kia căn bản là không phải là bị sợ hãi đến, càng như là bị tức giận. Hơn nữa ông chủ cũng rất xa ầm núp ăn mày, căn bản không dám tới gần, thực sự là quá thói "Đại ca, đại gia, ta tên đại gia người, người tại sao lại đến rồi...." Sau đó, ông chủ cái kia kêu rên, thống khổ âm thanh trực tiếp vang lên.

"....." Nhưng mà, ăn mày như là hoàn toàn không nghe thấy giống như vậy, tiếp tục tự mình tự ăn.

"Đại gia, ngài có thể đi ra ngoài ăn sao? Ngài muốn ăn cái gì ta làm cho người vẫn không được sao?" Nhìn mình bị ăn mày không nhìn, ông chủ cái kia bất đắc dĩ thanh âm vang lên, cái kia trong thanh âm càng là mang theo một tia thống khổ, một tia tuyệt vọng, ông chủ dáng dấp kia chỉ thiếu chút nữa tan vỡ.

"....." Ăn mày vẫn không nhìn.

Tất cả mọi người đổ một mặt kính ngạc nhìn tình cảnh này, hơn một trăm người liền như thể lảng lạng nhìn này ăn mày một người "Hương thụ" Mỹ thực.

Không thể nghi ngờ, thời khắc này hẳn là muôn người chú ý.

Bầu không khí cũng phi thường quý dị.

Sau mười phút.

Cách.....

Cái kia ăn mày đánh một ợ no nê, rất thỏa mãn vỗ vỗ cái bụng.

Cách....

Nên đi chứ?

Nhìn ăn mày đã ăn no đáng vẽ, tất cả mọi người trong lòng không nhìn được nghĩ đến. Nhưng mà vào lúc này ăn mày căn bản cũng không có muốn đi ý tứ, mà là ở dưới con mắt mọi người trực tiếp nằm ở trên mặt đất, sau đó không nhúc nhích, hãy cùng chết rồi không khác nhau gì cả.

Hắn muốn làm gì?

Hắn sẽ không là còn chuẩn bị ngủ ở chỗ này chứ?

Vào giờ phút này, không chỉ có là người ông chủ kia muốn điên, chính là chỗ này các thực khách cũng sắp tan vỡ...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Cực phẩm ăn mày!!

Ở tất cả mọi người đổ cho rằng ăn mày nên đi thời điểm, ăn mày nhưng là trực tiếp nằm ở trên mặt đất "Giả chết".

Thấy cảnh này tất cả mọi người đổ phát điên.

Này ăn mày đến tột cùng muốn làm gì?

Gây sự?

Đây là hiện nay tất cả mọi người đẩy lòng duy nhất ý nghĩ.

Đặc biệt là này Hiên Viên thực phủ ông chủ giờ khắc này càng là như vậy, hắn sắc mặt kia khó coi cùng đánh đổ ngũ vị bình giống như vậy, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thậm chí còn có một tia trắng bệch. Nhìn ăn mày ông chủ khóe miệng hơi vừa kéo, trên mặt một mảnh bất đắc dĩ, thân thể càng là run cầm cập.

Toàn trường hoàn toàn tĩnh mịch.

Giờ khắc này tầm mắt mọi người đổ rơi vào cái kia nằm trên đất ăn mày mặt trên, bầu không khí quý dị đến cực hạn.

Đặng Viêm chờ người cũng là như thế.

"Đại gia, tổ tông, ta tổ tông... Người đến tột cùng muốn làm gì a? Người không muốn chơi ta có được hay không, người đi đi.... Ta cho người quý xuống còn không được sao? Ta van cầu người đi đi." Ngay ở tất cả mọi người vô hạn phát điên thời điểm, cái kia Hiên Viên thực phủ ông chủ trực tiếp chạy đến ăn mày trước mặt, ở trước mặt tất cả mọi người quý xuống thỉnh cầu nói.

Chuyện này.....

Thấy cảnh này, tất cả mọi người càng thêm há hốc mồm.

Đây là tình huống thế nào?

Hiên Viên thực phủ ông chủ dĩ nhiên cùng một tên ăn mày quỳ xuống?

Chuyện này....

Phải biết, này Hiên Viên thực phủ ông chủ vậy cũng là Hiên Viên gia tộc người a, hơn nữa còn xem như là Hiên Viên gia tộc khá là hạt nhân nhân vật, ở Hỗn Loạn chi đô vậy tuyệt đối là có máu mặt người, mà giờ khắc này đây? Hắn dĩ nhiên cùng một tên ăn mày xin tha? Hơn nữa còn là một chạy tới nơi này hỗn ăn hỗn uống, thậm chí là đến gây sự ăn mày xin tha?

Quá quý dị.

Này ăn mày đến tột cùng là người nào?

Lẽ nào Hiên Viên gia tộc cũng không dám trêu chọc?

Cái này không thể nào a, dù sao này Hiên Viên gia tộc nhưng là Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong, còn không dám trêu chọc một tên ăn mày, nói ra tuyệt đối không có ai tin tưởng. Thế nhưng giờ khắc này tất cả liền bãi ở trước mắt, người ông chủ này dĩ nhiên cùng này tên ăn mày xin tha. Kỳ thực, người ở chỗ này lại làm sao biết người ông chủ này nổi khổ trong lòng a.

Này ăn mày đã không phải lần đầu tiên tới nơi này.

Hỗn ăn hỗn uống?

Ông chủ đương nhiên không vui, đặc biệt là ăn mày một thân tanh tưởi vậy tuyệt đối sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng nơi này chuyện làm ăn.

Nhưng là vậy lại như thế nào?

Ông chủ còn nhớ rõ ăn mày lần đầu tiên tới nơi này thời điểm, khi đó đối mặt như vậy một tên ăn mày ông chủ tự nhiên không thể dung túng hắn, lúc này cũng làm người ta đem hắn đuổi ra ngoài. Nhưng là mới vừa đuổi ra ngoài này ăn mày liền lại chạy vào, ông chủ bất đắc dĩ chỉ có thể khiến người ta đánh hắn một trận, cho rằng như vậy có thể để cho ăn mày sợ sệt không dám vào đến rồi.

Sự thực đây.

Ăn mày căn bản là không sợ đánh, hơn nữa còn tùy tiện người đánh, bị sau khi đánh xong vẫn là chạy vào.

Một lần hai lần, căn bản là cản không đi.

Trừ phi hắn ăn uống no đủ.

Làm người ta kinh ngạc nhất chính là vài tên Huyết cảnh thủ vệ hành hung này ăn mày hắn hãy cùng cái không có chuyện gì người như thế, hơn nữa mỗi một lần cửa cái kia hai tên Huyết cảnh thủ vệ càng như là trang trí như thế, này ăn mày đi vào bọn họ thậm chí đồ không có phát hiện. Mới vừa lúc mới bắt đầu ông chủ còn chưa phát hiện vấn đề này, thế nhưng sau một quãng thời gian vấn đề này một cách tự nhiên liền bị phát hiện.

Này ăn mày là một cao thủ.

Biết sự thực này sau khi ông chủ lúc này liền chấn kinh rồi, hơn nữa còn đem chuyện này hồi báo lên.

Một cao thủ ăn mày?

Hiên Viên gia tộc đương nhiên sẽ không buông tha nhân tài như vậy, dù cho hắn là ăn mày. Hơn nữa khi đó không chỉ có là Hiên Viên gia tộc, Vương gia cùng Cụ Phong Dong Bình Đoàn cũng đều biết này tên ăn mày tồn tại, ba thế lực lớn đều muốn mời chào này tên ăn mày, nhưng là mặc kệ ba thế lực lớn mở ra điều kiện ra sao, này ăn mày căn bản là không có thời gian để ý.

Tiền tài? Địa vị? Mỹ nữ?

Ăn mày đồ không hề bị lay động, chỉ cầu ăn uống no đủ.

Từ đầu đến cuối ăn mày không nói một lời.

Những năm qua này hết thấy người cũng đã nhận định này ăn mày chính là một người câm.

Cuối cùng ba thế lực lớn chỉ có thể từ bỏ.

Ba thế lực lớn từ bỏ mời chào sau khi hết thấy vấn đề đồ rơi vào Hiên Viên gia tộc trên người, hoặc là nói rơi vào Hiên Viên thực phủ trên người. Này ăn mày quả thực liền đem nơi này xem là hắn tư nhân nhà bếp, mỗi ngày chỉ cần là vừa đến lúc ăn cơm hắn liền sẽ xuất hiện ở đây, hơn nữa còn là đúng giờ đúng giờ, gió mặc gió, mưa mặc mưa. Hơn nữa mỗi một lần đến cũng giống như lần này như vậy, trực tiếp lựa chọn một bàn, sau đó cũng không để ý tới cái kia ăn cơm khách mời, trực tiếp nằm lên đến liền ăn. Tình huống như thế đã kéo dài thời gian thật dài.

Cản lại cản không đi, cản lại không ngăn được;

Vậy làm sao bây giờ?

Thỏa hiệp thôi!!

Vì Hiên Viên thực phủ chuyện làm ăn, ông chủ chỉ có thể nghĩ biện pháp động viên ăn mỳ, dù sao này thực phủ cho Hiên Viên gia tộc sáng tạo không ít lợi nhuận, nếu như nói nên vì một tên ăn mỳ đóng cửa đó là không thể. Liền như vậy ông chủ cùng ăn mỳ đề nghị mỗi ngày chỉ cần vừa đến quán cơm cũng làm người ta chuẩn bị cho hắn thật cơm nước, chờ hắn đến ăn, thậm chí cũng có thể trực tiếp cho ăn mỳ giao hàng tới cửa, nhưng là ăn mỳ phảng phát hầy cũng không nghe thấy.

Hắn không chỉ có là cái "Người cầm", hắn còn là một "Người điếc".

Không thể làm gì;

Liền như vậy mỗi lần chỉ cần vừa đến ăn cơm thời gian ăn mỳ đồ sẽ xuất hiện ở đây, hỗn ăn hỗn uống. Cũng bởi như thế này Hiên Viên thực phủ những năm này chuyện làm ăn cũng càng ngày càng kém, dù sao có như vậy một tên ăn mỳ ở ai còn nguyện ý tới nơi này ăn cơm a, đặc biệt là trên người hắn cái kia cổ tanh tưởi, tuyệt đối ảnh hưởng muốn ăn.

"Tổ tông, ta tổ tông a, ngài đến tốt cùng muốn thế nào a?" Nhìn ăn mỳ, ông chủ cái kia thê thảm tiếng kêu rên vang lên.

Chuyện này.....

Nhìn thấy hình ảnh trước mắt, người ở chỗ này đối với ông chủ biểu thị một tia đồng tình.

"Ai...."

Hồi lâu sau, nhìn thấy ăn mỳ căn bản là không có thời gian để ý chính mình, ông chủ chỉ có thể bắt đắ dĩ đứng lên, đồng thời nhìn cái kia ăn mỳ càng là bắt đắ dĩ lắc lắc đầu, ở ông chủ trong mắt này ăn mỳ vốn là một vô lại, một không chọn không chụp vô lại, nhưng là chính mình lại không làm gì được hắn.

Thất vọng đến tuyệt vọng!!

"Quên đi, người tới thì tới đi, ngược lại không tốn thời gian dài nơi này liền muốn đóng cửa." Lập tức, ông chủ cái kia bắt đắ dĩ âm thanh lại vang lên, những năm này bởi vì này ăn mỳ nguyên nhân, nơi này chuyện làm ăn là càng ngày càng kém hơn, ngày hôm nay nếu như không phải Đằng Viêm chờ người đến hấp dẫn nhiều người như vậy, nơi này căn bản là không ai ăn cơm. Mới vừa lúc mới bắt đầu vẫn có thể kiếm tiền, thế nhưng hiện tại.... Cũng bởi như thế, Hiên Viên gia tộc dự định đem nơi này đóng cửa ngừng kinh doanh. Hết cách rồi, có này tên ăn mỳ ở đây căn bản là kinh doanh không xuống đi.

Hả?

Nghe được ông chủ, cái kia ăn mỳ rõ ràng nhúc nhích một chút, lập tức lại khôi phục như trước.

Ầm!!!

Ở tất cả mọi người kinh ngạc dưới con mắt, ông chủ một cước trực tiếp đá vào ăn mỳ trên người, cái kia một cước dùng đủ sức mạnh, làm cho tất cả mọi người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, người ông chủ này nói thế nào cũng là Huyết cảnh cao thủ a, này một cước xuống..... Nhưng mà, ông chủ đạp ăn mỳ một cước sau khi tựa hồ còn không vừa lòng, lại là quay về ăn mỳ một trận bạo ngược.

Giờ khắc này ông chủ cùng trước hoàn toàn như hai người khác nhau.

Ầm ầm ầm!!

Cái kia cuồng bạo âm thanh vang vọng khắp nơi tràn mỗi người bên tai, làm cho tất cả mọi người một trận không rét mà run.

Quá tàn nhẫn.

Nhưng không có một người đứng ra ngăn cản, cũng không có một người vì là ăn mỳ cầu xin. Dù sao ai đều cho rằng này vốn là ăn mỳ không phải, hơn nữa nơi này là Hiên Viên gia tộc địa phương, coi như là ông chủ giết ăn mỳ lại có ai sẽ ra tới nói cái "Không" Tự đây. Mà ăn mỳ từ đầu đến cuối cũng không có phản kháng.

"Ông chủ, chớp mắt này toán thiếu gia ta, để hắn đi thôi." Vào lúc này, Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Hả?

Ông chủ công kích đột nhiên dừng lại, nhìn Đằng Viêm một chút, sau đó lại nhìn trên đất ăn mỳ một chút, sau đó lần thứ hai đối với ăn mỳ triển khai điên cuồng ngược đánh, cái kia mỗi một kích đều là toàn lực mà vì là, không chút nào bảo lưu, tựa hồ không như vậy không đủ để phát tiết ông chủ đấy

lòng lửa giận.

Chuyện này.....

Tình cảnh này làm cho tất cả mọi người sững sờ, Đằng Viêm cũng là hơi nhuróng mày.

"Đường lão, ngăn cản hần." Đằng Viêm hơi giận nói.

"Được rồi, ta đã đánh qua, ngươi đi đi." Ở Đường Tam tức đem thời điểm xuất thủ, ông chủ cũng đình chỉ tiếp tục công kích ăn mày, nhìn trên đất ăn mày cái kia bắt đặc dĩ thanh âm vang lên, đồng thời cái kia á náy ánh mắt rơi vào Đằng Viêm trên người, "Công tử, xin lỗi. Không phải ta không cho công tử mặt mũi, thực sự là.... Ngươi cũng nhìn thấy, ta nếu như không đánh hần, hần căn bản là không đi a, hơn nữa không dùng sức còn không được."

Cái gì??

Ông chủ làm cho tất cả mọi người không khỏi cả kinh, cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào ăn mày trên người.

Đằng Viêm cũng không ngoại lệ.

Chuyện này.... Đây là gì đến tột cùng là tình huống thế nào?

Không đánh hần còn không đi?

Còn nhất định phải dùng sức?

Hần đây mẹ bị coi thường a.....

Tất cả mọi người triệt để ngẩn ngang, thậm chí đô phát điên, khoe miệng điên cuồng co giật. Không làm rõ được này ăn mày đến tột cùng là người nào, hỗn ăn hỗn uống cũng coi như, lại vẫn cũng bị đánh mới chịu đi? Hiện ở tại bọn hần rốt cuộc biết trước cái kia ăn mày nằm trên đất căn bản là không phải ở nơi đó giả chết, cũng không phải ngủ, mà là chờ ông chủ đánh hần đây.

Ăn người một bữa cơm, người đánh ta một trận?

Này thế đạo gì?

Bá Vương món ăn, không tính đi.

Này ăn mày.....

Quả thực chính là một cực phẩm a!!!

Xoạt xoạt xoạt;

Trong nháy mắt, tất cả mọi người cái kia ánh mắt đồng tình đổ rơi vào ông chủ trên người. Gặp gỡ như vậy một cực phẩm cũng coi như là người ông chủ này xui xẻo a, thí nghĩ một hồi có như vậy một cực phẩm ở ai còn tới nơi này ăn cơm a, còn nói cản? Nhân gia sau khi ăn xong tùy ý người đánh, người cản đi sao?

Vào lúc này ăn mày ai một trận đánh cũng rốt cục đứng lên, hần nghiêng đầu qua chỗ khác quay về Đằng Viêm, chỉ tiếc hần cái kia một con rối tung tóc chặn lại rồi cả khuôn mặt, khiến người ta căn bản là không thấy rõ mặt mũi hần, chỉ có thể nhìn thấy cái kia rối tung tóc bên trong một đôi đen kịt hai con ngươi giờ khắc này khóa chặt Đằng Viêm.

Một giây sau, ăn mày không có phản ứng chút nào trực tiếp hướng về bên ngoài đi đến, mãi đến tận biến mất.

"Ông chủ, này ăn mày...." Nhìn ăn mày rời đi, Đằng Viêm chần chờ thanh âm vang lên.

"Ha ha, công tử ngươi cũng nhìn thấy, không phải ta không cho công tử mặt mũi, thực sự là..... Chúng ta cũng hết cách rồi, cái tên này tới nơi này đã không phải một ngày hai ngày, mỗi lần đều là như vậy, cản lại cản không đi, đánh hần lại không sợ, hơn nữa sau khi ăn xong ngươi nhất định phải đánh hần một trận, không phải vậy hần chính là lại không đi, ngươi nói... Ha ha." Ông chủ liếc mắt nhìn trước mặt Đằng Viêm, vừa liếc nhìn trên bàn cái kia khắp nơi bữa bột, lúc này bắt đặc dĩ nói, cuối cùng còn không nhìn được cười khổ một tiếng.

"Thiếu gia, này ăn mày không đơn giản, hần là một Thiên Nhân cảnh." Đường Tam cái kia thanh âm nhàn nhạt ở Đằng Viêm vang lên bên tai.

"Thiên Nhân cảnh?" Đằng Viêm sững sờ.

Này tên ăn mày không đơn giản?

Đằng Viêm đương nhiên biết, trước mắt người ông chủ này vậy cũng là Huyết cảnh cao thủ a, thế nhưng trước cái kia ăn mày tùy ý ông chủ toàn lực công kích, thế nhưng là cùng cái người không liên quan như thế, hần có thể đơn giản sao? Thế nhưng Đằng Viêm nhưng không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên là một Thiên Nhân cảnh cường giả.

"Ha ha, này ăn mày đúng là một Thiên Nhân cảnh cường giả, lúc trước ba thể lực lớn cũng đều muốn lôi kéo hần, đáng tiếc.... Ai, này ăn mày đối mặt tiền tài, mỹ nữ căn bản là không hề bị lay động, thậm chí không thèm để ý người, chỉ thích đến ta chỗ này đến hỗn ăn hỗn uống, cũng không biết ta đòi trước tạo cái gì nghiệt, hay hoặc là ta đến tốt cùng là nơi nào đặc tội hần, hần muốn như thế tranh đối với ta." Ông chủ cái kia bắt đầu dĩ tiếng thờ dài vang lên.

Rào!!!

Ông chủ trong nháy mắt gây nên một mảnh ồn ào.

Thiên Nhân cảnh;

Cái kia ăn mày dĩ nhiên là một Thiên Nhân cảnh cường giả?

Chấn động, sâu sắc chấn động.

"Thiên Nhân cảnh, đầu chỉ a..." Đẳng Viêm ý tứ sâu xa thanh âm vang lên, cau mày nhìn ăn mày trước rồi đi phương hướng đâm chiêu, một giây sau Đẳng Viêm lần nữa mở miệng nói "Hần vẫn là một người què, đùi phải của hần vốn là tàn phế."

Rào!!!

Đẳng Viêm mấy câu nói lần thứ hai đồng thời sôi trào khắp chốn.

Tàn phế?

Cái kia Thiên Nhân cảnh ăn mày dĩ nhiên là tàn phế?

Sao có thể có chuyện đó.

Giờ khắc này, không chỉ có là người ở chỗ này, chính là người ông chủ kia cũng là một mặt kinh ngạc nhìn Đẳng Viêm. Này ăn mày hần thấy đã không phải một lần hai lần, thế nhưng hần xưa nay đô không có phát hiện này ăn mày là cái người què, mà khi sơ ba thể lực lớn bá chủ cũng đều không có phát hiện này ăn mày là cái người què, hiện tại Đẳng Viêm dĩ nhiên nói này ăn mày đùi phải là tàn phế.

Chuyện này thực sự là quá chấn động.

Liền ngay cả Đường Tam cái kia ánh mắt khiếp sợ cũng rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Đùi phải tàn phế?

Đường Tam căn bản cũng không có chút nào phát hiện.

Một đùi phải tàn phế người, nhưng vẫn cứ không có ai phát hiện điểm này, hần lại như là một người bình thường như thế, điều này có thể không khiến người ta khiếp sợ sao? Cái này cũng là tại sao Đẳng Viêm nói đúng mới đầu chỉ chỉ là một Thiên Nhân cảnh cao thủ đơn giản như vậy a.

Ăn mày, Thiên Nhân cảnh, đùi phải tàn tật...

Này tên ăn mày coi là thật không đơn giản!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Mua lại tử lâu, Vương gia người đến

Thiên Nhân cảnh ăn mày;

Tất cả mọi người nhìn thấy đô chỉ là mặt ngoài, vì cái này ăn mày thực lực mà cảm thấy khiếp sợ. Đặc biệt là Đẳng Viêm nói ra đối phương là một người què thời điểm loại này khiếp sợ trở nên càng thêm thâm hậu. Nhưng mà Đẳng Viêm lưu ý cũng không phải là những thứ này, mà là càng thêm bản chất đồ vật.

Một Thiên Nhân cảnh cường giả, nhưng trở thành một chán nản ăn mày.

Tự cam đoạ lạc?

Đằng Viêm không tin, Đằng Viêm càng tin tưởng hẳn là không thể làm gì.

Một Thiên Nhân cảnh cường giả, ở này thế tục nơi vậy tuyệt đối là muôn người chú ý tồn tại, người như vậy tuyệt đối là các thế lực lớn cực lực lôi kéo đối tượng. Không cần nói là ở này Hỗn Loạn chi đô, dù cho là đặt ở tam đại đế quốc, ba đại tông môn, cường giả như vậy cũng tuyệt đối sẽ bị được quan tâm. Hẳn tùy tiện gia nhập một phe thế lực đồ có thể trở thành khách quý, hưởng thụ cái kia vinh hoa phú quý. Mặc kệ như thế nào, tuyệt đối muốn so với hẳn lưu lạc đầu đường, giống như bây giờ hỗn ăn hỗn uống mạnh hơn.

Nhưng mà hẳn nhưng cam nguyện lưu lạc làm một tên ăn mày.

Ai lớn lao với tâm chết;

Một cường giả như vậy, một thiên tài như vậy, hẳn cam nguyện lưu lạc trở thành một ăn mày, như vậy chỉ có thể nói rõ hẳn tâm đã chết rồi, đối với với tất cả xung quanh hẳn đã không để ý, điều này cũng tuyệt đối là ba thế lực lớn tung phong phú điều kiện hẳn cũng không hề bị lay động nguyên nhân.

Tâm đã chết, hà nói về hẳn;

Nhưng mà hẳn nhưng còn sống sót, như vậy hẳn tinh mạch trong lòng tất nhiên còn có lo lắng;

Là cái gì?

Đằng Viêm không biết, thế nhưng Đằng Viêm có thể khẳng định này nhất định là một có cố sự ăn mày, ở trên người hẳn nhất định chuyện gì xảy ra, mà hẳn cái kia tàn phế đùi phải nhưng cũng đủ để chứng minh điểm này. Đồng thời này ăn mày trên người còn có một tia phi phạm ngạo khí, bằng thực lực của hẳn coi như hẳn ở đây ăn Bá Vương món ăn ông chủ cũng không làm gì được hẳn, thế nhưng hẳn nhưng cam tâm tình nguyện ai ông chủ một trận đánh, không đánh không được, không dùng sức còn không được.

Đây là bị coi thường sao?

Tuyệt đối không phải.

Thời khắc này, Đằng Viêm đối với này ăn mày sản sinh một tia hứng thú.

Thiên Nhân cảnh ăn mày!!

"Ông chủ, có thể nói một chút này ăn mày sao?" Đằng Viêm ở vị trí ban đầu trên ngồi xuống, sau đó nhìn ông chủ cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên. Sở Phi mấy người cũng vừa muốn ngồi xuống, nhưng là nghe được Đằng Viêm bọn họ không khỏi dừng sờ, cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào Đằng Viêm trên người, không biết Đằng Viêm đến tột cùng muốn làm gì, dĩ nhiên đối với một tên ăn mày sản sinh hứng thú. Mà Đường Tam nhưng là cười nhạt một tiếng.

"Hắn? Công tử chẳng lẽ đối với hắn có hứng thú?" Ông chủ dừng sờ.

"Ha ha."

"Công tử là muốn mời chào hắn? Nếu là như vậy ta khuyên công tử vẫn là buông tha đi, từ khi này ăn mày là Thiên Nhân cảnh sự tình bị truyền sau khi đi ra ngoài, này Hỗn Loạn chi đô hầu như hết thấy thế lực lớn nhỏ cũng đã từng thử, biện pháp gì đều dùng hết, thế nhưng này ăn mày căn bản là không để ý tới người, hơn nữa cũng xưa nay không nói lời nào." Ông chủ thanh âm nhàn nhạt vang lên, hẳn tự nhiên rõ ràng Đằng Viêm ý nghĩ, đáng tiếc.... Mời chào cái kia ăn mày vốn là không thể.

"Vậy cũng không hẳn, ông chủ liền nói một chút đi." Đằng Viêm cười nhạt một tiếng nói.

Hồi lâu sau.

"Lão bản nguoi là nói này ăn mày cũng chỉ tiến vào nguoi này một quán rượu, cái khác đều không đi?" Đằng Viêm nhìn trước mắt ông chủ, cau mày không nhịn được vừa hỏi.

"Ha ha, ai nói không phải đây, hẳn thật giống như lại trên ta như thế, cũng chỉ tới chỗ của ta, ta thậm chí cũng hoài nghi hẳn có phải là Vương gia cùng Cụ Phong Dong Bình Đoàn phái tới, vì chính là tới nơi này quấy rối. Nhưng là sau đó ngẫm lại khả năng này cũng không lớn, ai sẽ ngốc đến để một Thiên Nhân cảnh cường giả đến gieo vạ một quán rượu a." Ông chủ khổ não thanh âm vang lên, trên mặt mang theo một tia sự bất đắc dĩ.

Đằng Viêm bung lên trước mặt trà, nhẹ nhàng mân một cái, đặt chén trà xuống cười nhạt một tiếng.

"Xác thực không thể."

"Một ngày ba bữa, cái tên này Xan Xan đô đến, so với ăn cơm khách nhân đều muốn đứng giờ, ha ha. Chúng ta cũng là không có cách nào, không bao

lâu nữa gia chủ nên sẽ để trong này đóng cửa ngừng kinh doanh, dù sao này mở cửa ra mỗi ngày đều ở thường tiền." Ông chủ cười khổ.

"Ờ? Vậy không biết đạo ông chủ có nghĩ tới hay không phải đem này đi bán đi?" Đột nhiên, Đằng Viêm phi thường có hứng thú hỏi.

"Bán? Dĩ nhiên muốn quá, nhưng là.... Hiện tại này ăn mầy sự tình đã truyền khắp, ai còn biết được mua từ lâu này a, trừ phi mua làm những chuyện khác, nếu như tiếp tục mở từ lâu vậy tuyệt đối là ôn bồi không kiếm lời, nhưng là nơi này lại không thích hợp kinh doanh những thứ đồ khác." Ông chủ bắt đầu dĩ nói, hần tự nhiên nghĩ tới nâng cốc lâu bán đi, nhưng là ai mua a.

"Nếu như vậy, người ông chủ kia ra giá đi." Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Cái gì?" Ông chủ sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, nhìn Đằng Viêm một tiếng thét kinh hãi vang lên.

"Công tử, ngươi muốn mua từ lâu này?"

"Không được?"

"Được, đương nhiên hành. Có điều công tử chỗ này ngoại trừ mở từ lâu ở ngoài căn bản là không thích hợp làm cái khác chuyện làm ăn, hơn nữa có này ăn mầy ở từ lâu này căn bản là không có cách nào kinh doanh, cũng không buôn bán được, mua lại chỉ có thể thường tiền, ta xem công tử hay là thôi đi." Ông chủ bắt đầu dĩ thanh âm vang lên, tuy rằng hần rất hi vọng đem từ lâu này bán đi, thế nhưng hần nhưng phi thường rõ ràng trước mắt Đằng Viêm tuyệt đối không phải dễ trêu, một khi đem này khoai lang bông tay bán cho đối phương, đến thời điểm kiếm lời không được tiền tìm tới Hiên Viên gia, vậy mình nhưng là tội lỗi, hần cũng không muốn cho Hiên Viên gia trêu chọc một cường địch cùng rước lấy phiền phức không tắt yếu.

"Thiếu gia ta không nghĩ kiếm tiền." Đằng Viêm lạnh nhạt nói.

"A?" Ông chủ sửng sốt, cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào Đằng Viêm trên người. Không ngờ kiếm tiền mua từ lâu này làm cái gì, nhiều tiền không địa hoa sao?

"Lão bản ngươi liền nói bao nhiêu tiền đi."

"Chuyện này...." Ông chủ chần chờ một chút.

"Ông chủ không cần bận tâm, ngươi muốn bán, ta nghĩ mua, đại gia một người muốn đánh một người muốn bị đánh. Hơn nữa thiếu gia ta cũng không có dự định tiếp tục để từ lâu này doanh nghiệp, cũng sẽ không tồn tại kiếm tiền thiệt thòi tiền nói chuyện, vì lẽ đó ông chủ không cần lo lắng." Nhìn chần chờ ông chủ, Đằng Viêm thần nhiên nói. Hần tự nhiên biết ông chủ trong lòng kiêng kỵ, mà Đằng Viêm mua lại từ lâu này cũng không phải vì kiếm tiền cái gì, mục đích của hần cũng chỉ có một, cái kia chính là vì cái kia tên ăn mầy.

Cho tới doanh nghiệp?

Đằng Viêm xác thực không có ý nghĩ này, từ nay về sau từ lâu này chỉ vì cái kia ăn mầy một người mà mở.

"Chuyện này...." Ông chủ chần chờ một chút.

"Công tử thật dự định mua lại nơi này?"

"Đương nhiên, ngươi xem thiếu gia ta như đang nói đùa sao?" Đằng Viêm cười nhạt một tiếng.

"Được rồi, ngược lại từ lâu này sớm muộn đồ muốn đóng cửa, sau đó cũng tuyệt đối sẽ vẫn không trí xuống, nếu công tử muốn mua vậy thì 100 ngàn kim tệ đi." Ông chủ chần chờ một chút sau khi mở miệng nói rằng. Hơn nữa hần cái giá này xác thực đã rất tiện nghi, thậm chí tiện nghi đến không một bên. 100 ngàn nhìn như rất nhiều, thế nhưng nơi này là Hỗn Loạn chi đồ phần hoa nhất khu vực, hơn nữa nơi này tích so với Sở Phi tiểu viện không biết phải lớn hơn bao nhiêu lần, nơi này chỉ là toàn tiền thuê cũng là một không nhỏ con số, nếu như không phải là bởi vì cái kia tên ăn mầy, đừng nói là 100 ngàn, 1 triệu ông chủ đồ sẽ không bán.

"100 ngàn liền 100 ngàn, vậy thì nhiều Tạ lão bản." Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Ầm!!!

Nghe vậy, Sở Phi chờ người suất chút nữa liền không từ trên ghế té xuống.

100 ngàn kim tệ a.

Nghe bọn họ đều là một trận thịt đau, nguyên bản bọn họ cho rằng Đằng Viêm còn có thể còn trả giá, thế nhưng không nghĩ tới Đằng Viêm như thế thoải mái liền đáp ứng rồi. Đây chính là 100 ngàn kim tệ a, đối với Đằng Viêm bọn họ cảm thấy không nói gì ở ngoài cũng chỉ còn sót lại khâu phục, kiếm tiền nhanh, dùng tiền càng là nhanh....

"Là ta nên cảm tạ công tử mới vâng." Ông chủ nhiệt tình nói rằng, hần một mặt ý cười, này thường tiền từ lâu rốt cục bán đi ra ngoài, tuy rằng rất tiện nghi, thế nhưng chuyện này với hần mà nói cũng đúng rồi một nỗi lòng a, dù sao từ lâu này thả ở nơi đó đừng nói là mười vạn kim tệ, chính là một trăm kim tệ đồ không đổi được.

"Cút ngay, đồ hần mẹ cút ngay." Vào lúc này, tử lâu bên ngoài truyền đến một trận cuồng bạo âm thanh.

Rào.....

Đột nhiên xuất hiện âm thanh trong nháy mắt gây nên chú ý của mọi người, tất cả mọi người cái kia kinh ngạc tầm mắt toàn bộ đều hướng về ngoài cửa nhìn tới.

Đằng Viêm chờ người cũng không ngoại lệ.

Tử lâu cửa lầu.

Nguyên bản bởi vì trước Đằng Viêm đập phá thực chỉ hiên, vì lẽ đó nơi này vây quanh rất nhiều người chuẩn bị xem kịch vui, dù sao đây chính là cường giả bí ẩn cùng Vương gia trong lúc đó mâu thuẫn a, tất cả mọi người đều rất muốn nhìn một chút Vương gia đến tột cùng sẽ làm sao đối mặt, đến tột cùng là thỏa hiệp ni vẫn là giáng trả. Điều này cũng dẫn đến vào giờ phút này nơi này tụ tập mấy trăm người.

Giờ khắc này....

Theo cái kia cuồng bạo thanh âm vang lên, nguyên bản bị vây nước chảy không lọt tử lâu trong nháy mắt tránh ra một con đường.

Một đám người từ bên ngoài đi vào.

Vương gia!!!

Nhìn thấy trước mắt đám người kia trang phục, vây xem tất cả mọi người không nhận được cả kinh.

Thiện giả không được.....

Vương gia người đến!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Bồi tội?

Vương gia người đến!!!

Nhìn thấy hình ảnh trước mắt, nhìn thấy người của Vương gia, tất cả mọi người tại chỗ cái kia trong ánh mắt đều né qua một tia nóng rực cùng hưng phấn. Vương gia những người này thế tới hung hăng, để tất cả mọi người một loại thiện giả không đến cảm giác, dù sao trước Đằng Viêm đập phá Vương gia tử lâu.

Thời khắc này, tất cả mọi người đều chờ mong....

Vương gia cùng cường giả khủng bố giao chiến;

Đến tột cùng ai mạnh ai yếu?

Đây là một hồi đáng giá khiến người ta quan tâm giao chiến!!!

Rào.....

Người của Vương gia vừa đến, Hiên Viên thực bên trong phủ cũng là tất cả xôn xao. Tất cả mọi người cái kia kinh ngạc ánh mắt toàn bộ rơi vào Đằng Viêm trên người, chờ mong Vương gia sẽ làm thế nào, vị này thiếu niên thần bí đến tột cùng lại sẽ làm sao giáng trả. Mà giờ khắc này Đằng Viêm mấy người cũng đã nhận ra được người nhà họ Vương đến, Đằng Viêm cái kia thâm thúy con người rơi vào Vương gia nhóm người này trên người.

Vương gia muốn muốn trả thù?

Điểm này Đằng Viêm hoàn toàn không tin, Vương gia không thể là một Tiểu Tiểu tử lâu liền cùng mình làm lộn tung lên.

Đặng Viêm cái kia thâm thúy con ngươi rơi vào trước mắt một nhóm người cái kia phía trước nhất một người cầm đầu trên người. Người này không phải Vương Bá thiên, mà là một người thiếu niên, một tuổi so với Đặng Viêm không lớn hơn mấy tuổi thiếu niên. Hắn một thân hoa phục, lạnh lùng khuôn mặt, ánh mắt sắc bén, mặt như ngọc, khí vũ hiên ngang.

Phía sau hắn càng là theo hơn mười tên võ giả.....

Giờ khắc này thiếu niên cái kia ánh mắt sắc bén ở trong đại sảnh nhìn quét một chút, cuối cùng rơi vào Đặng Viêm trên người.

Bốn mắt nhìn nhau;

Sở Phi chờ người nhìn thấy người của Vương gia vọt vào, lúc này từng cái từng cái toàn bộ trạm lên.

Bầu không khí quý dị, đại có một trận chiến tâm ý.

"Tọa..." Nhưng mà, Đặng Viêm cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, ra hiệu Sở Phi chờ người ngồi xuống, sau đó Đặng Viêm tầm mắt cũng từ thiếu niên trên người dời đi, cũng không tiếp tục nhiều nhìn đối phương một chút, chỉ là lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, nhẹ nhàng mân một cái trà, phảng phất đem đối phương không nhìn thẳng. Sở Phi chờ người thấy thế cũng đều ngồi xuống, có điều từng cái từng cái về mặt nhưng là nghiêm nghị vạn phần.

Thiếu niên nhìn thấy Đặng Viêm phản ứng lông mày không khỏi vừa nhíu.

♥đọc truyện với <http://truyencuatui.Net/>

Hiên Viên thực phủ ông chủ nhìn thấy hình ảnh trước mắt trên mặt cũng là né qua về mặt phức tạp, liếc mắt nhìn Đặng Viêm, cuối cùng cái kia tầm mắt lại rơi vào thiếu niên kia trên người, sau đó liền trực tiếp hướng về thiếu niên đi tới. "Vương đại thiếu, nơi này là Hiên Viên gia địa phương, ngươi đến tựa hồ không thích hợp chứ?" Lập tức, ông chủ cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trong giọng nói mang theo một tia không quen.

Hiên Viên gia cùng Vương gia vốn là cả đời không qua lại với nhau;

Vương đại thiếu?

Nghe được ông chủ âm thanh, Sở Phi chờ người không khỏi sửng sốt. Có thể được gọi là vương đại thiếu, lại là người của Vương gia, như vậy cũng chỉ có một, Vương gia ba đời Vương Kỳ, Vương Bá thiên nhi tử. Lúc này, Sở Phi dám người đã, cái kia kiêng kỵ, kinh ngạc ánh mắt toàn bộ rơi vào Đặng Viêm trên người.

Đáng tiếc....

Đặng Viêm phảng phất cái gì đó không nghe.

Vương Kỳ nhìn lướt qua ông chủ, sau đó trực tiếp hướng về Đặng Viêm đi tới.

Không nhìn?

Nhìn thấy Vương Kỳ thái độ, ông chủ không khỏi hơi nhướng mày, trên mặt càng là né qua một tia tức giận về mặt: "Vương Kỳ, nơi này là Hiên Viên gia địa phương, không phải Vương gia người địa phương, người tốt nhất không cần loạn đến, hiện tại xin mời người lập tức rời đi, nơi này không hoan nghênh ngươi." Lúc này, ông chủ âm thanh kia thanh âm vang lên, Vương gia cùng Hiên Viên gia vốn là bất hòa, ông chủ cũng sẽ không cần cùng Vương Kỳ khách khí, dù cho đối phương là Vương gia thiếu chủ, hơn nữa giờ khắc này hắn càng là rõ ràng Vương Kỳ tới nơi này là làm cái gì, tự nhiên không thể nào để cho hắn làm bừa.

"Ngươi tính là thứ gì?" Nghe vậy, Vương Kỳ bước chân một trận đình trệ, ánh mắt khinh bỉ kia rơi vào ông chủ trên người.

"Ngươi...." Ông chủ sửng sốt.

"Người đến, cho ta đem hắn nổ ra đi." Lúc này, ông chủ phẫn nộ quát, lập tức hơn mười người võ giả trùng trùng từ lầu vọt ra, đem Vương Kỳ đoàn người cho triệt để vây quanh lên, song phương trong lúc đó gương cung bạt kiếm, bầu không khí càng là trầm trọng đến cực hạn.

Rào.....

Hình ảnh trước mắt càng làm cho ở đây người vây xem một trận ồ lên....

Vương gia cùng thiếu niên thân bí còn chưa khai chiến, chẳng lẽ muốn trước tiên cùng Hiên Viên gia làm lên sao?

Tình cảnh này, làm cho tất cả mọi người hưng phấn không thôi.

Vương gia cũng được, Hiên Viên gia cũng được; Lâm Hồn Loạn chi đô ba thế lực lớn, tất cả mọi người đều rõ ràng bọn họ lẫn nhau trong lúc đó thế như nước với lửa, ai cũng không phục ai, ai cũng đều muốn chiếm đoạt ai, thế nhưng những năm gần đây vẫn luôn không có phát sinh quá to lớn ma sát cùng va chạm, vậy mà lúc này....

Lẽ nào Vương gia cùng Hiên Viên gia muốn trở mặt sao?

"Cút...." Vương Kỳ thấy thế gầm lên giận dữ vang lên "Ngươi món đồ gì? Lẽ nào ngươi muốn gọi ra Vương gia cùng Hiên Viên gia khai chiến không? Nếu như là, ngươi gánh chịu lên sao? Ngươi có cái quyền lợi này sao?" Gào thét sau khi, Vương Kỳ cái kia ánh mắt lạnh như băng thẳng tắp nhìn chăm chăm ông chủ, cái kia sắc bén thanh âm vang lên.

Chuyện này.....

Ông chủ một trận yên lặng.

Gọi ra Hiên Viên gia tộc cùng Vương gia đại chiến?

Hắn xác thực không có cái quyền lợi này.

Hắn cũng không gánh vác được.

"Hanh...." Lạnh rên một tiếng, Vương Kỳ không tiếp tục để ý trước mắt ông chủ cùng Hiên Viên gia tộc võ giả, nhanh chân hướng về Đằng Viêm đi đến, hắn đi tới Đằng Viêm trước mặt, cái kia ánh mắt sắc bén lúc này rơi vào Đằng Viêm trên người, có điều một giây sau trên mặt của hắn nhưng là hiện lên một vết nhiệt tình mỉm cười "Nói vậy vị này chính là Viêm thiếu chứ?" Khách khí thanh âm vang lên.

"Chính là, ngươi là?" Đằng Viêm liếc mắt nhìn Vương Kỳ lạnh nhạt nói;

"Ha ha, ta là Vương Kỳ, trước nghe nói nhà chúng ta nô tài cùng Viêm thiếu có chút hiểu lầm, vì lẽ đó ta này không liên đến sao." Vương Kỳ thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt vẫn mang theo vẻ mỉm cười, có điều nhưng trong lòng của hắn là đối với Đằng Viêm căm hận đến cực hạn, lúc nào hắn vương đại thiếu bị người như vậy không nhìn quá? Trước mắt hắn thật giống như là nhiệt tình mà bị hồ hững giống như vậy, thế nhưng nghĩ đến Vương Bá thiên nhắc nhở, hắn vẫn là nhịn xuống.

"Vương gia ngươi lẽ nào muốn đến báo thù?"

"A? Ha ha, nào dám, nào dám a...." Vương Kỳ nghe vậy cái kia nhược nhược thanh âm vang lên "Người đến, đem người cho thiếu gia ta dẫn tới." Một giây sau, Vương Kỳ cái kia thanh âm phần nộ vang lên, dẫn tới ở đây người vây xem một trận kinh ngạc, không biết Vương gia đại thiếu muốn làm gì, rất nhanh, từ lâu bên ngoài lại là đi vào một đám người, chỉ có điều cùng lúc trước người không giống nhau, đám người kia còn điều khiển hai người, mà hai người kia càng là một thân máu thịt be bét.

Chuyện này.....

Tất cả mọi người thấy cảnh này không khỏi sửng sờ.

Hai người này không phải là trước cái kia thực chi hiên ông chủ cùng cái kia nữ phục vụ viên sao?

Nhìn hai người thâm hướng, tất cả mọi người không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Ầm ầm!!!

Vài tên võ giả trong nháy mắt đem hai người bỏ vào Vương Kỳ trước mặt.

"Hai tên cầu nô tài, còn không mau hướng về Viêm thiếu bồi tội? Mù mắt chó của các ngươi, liền Viêm thiếu đồ dám đắc tội." Lúc này, Vương Kỳ một cước trực tiếp đá vào cái kia mập ông chủ trên người, cái kia gầm lên một tiếng vang lên. Mập ông chủ cùng chanh chua nữ nghe vậy toàn thân run rẩy, trong lòng càng là sợ sệt đến cực hạn, nơi nào còn dám có chân chò chút nào, lúc này liền trực tiếp quỳ rạp xuống Đằng Viêm trước mặt.

Ầm ầm ầm!!!

Hai người đầu điên cuồng va chạm mặt đất.

"Viêm thiếu, tiểu nhân có mắt không trông, quý nhiều Viêm thiếu. Cầu Viêm thiếu đại nhân bắt kẻ tiểu nhân quá, liền buông tha tiểu nhân đi." Mập ông chủ cùng cái kia chanh chua nữ hai người cái kia thống khổ cầu xin tiếng vang lên, giờ khắc này hai trong lòng người hối hận không kịp, nếu như sớm biết là như vậy, đánh chết bọn họ đồ sẽ không đi đắc tội Đằng Viêm. Đầu tiên là đã trúng Vương gia một trận đánh, hiện tại còn muốn đến Đằng Viêm phía trước xin tha, nếu như đối phương muốn tính mạng của chính mình, bọn họ không nghi ngờ chút nào Vương Kỳ tuyệt đối sẽ trực tiếp giết bọn họ.

Trước nay chưa từng có hoảng sợ.

Rào.....

Nhưng mà, trước mắt những kia người vây xem thấy cảnh này càng là kinh hãi không ngớt.

Vương gia không phải đến trả thù?

Vương gia là đến bồi tội.

Chuyện này.....

Tất cả mọi người cảm thấy sâu sắc chấn động. Làm Hồn Loạn chi đô tam đại bá chủ một trong tồn tại, Vương gia từ lâu bị người đập phá, không chỉ không có trả thù, hiện tại còn chủ động tìm tới cửa bồi tội? Chuyện như vậy trước đây ở Hồn Loạn chi đô tuyệt đối chưa từng xảy ra, mà giờ khắc này ở trước mắt của chính mình chính đang trình diễn.

Vương gia thỏa hiệp....

Vương gia đối với cái kia thiếu niên thân bí thỏa hiệp....

Àm!!!

Tất cả mọi người sau khi khiếp sợ chính là chấn động, đồng thời đối với Đăng Viêm đoàn người càng là cảm thấy sâu sắc hiếu kỳ;

. Có thể làm cho Vương gia thỏa hiệp, như vậy tất nhiên không có ai biết nguyên nhân. Tất cả mọi người ngay lập tức nghĩ đến Đường Tam, nghĩ đến thực lực này sâu không lường được ông lão, tất cả mọi người cũng nhận định Vương gia như vậy là bởi vì kiêng kỵ ông lão này.

Ông lão này đến tột cùng khủng bố cỡ nào?

Mạnh như Vương gia như vậy tồn tại dĩ nhiên hướng về đối phương thỏa hiệp?

Người vậy xem như vậy, cái kia Hiên Viên thực phủ ông chủ giờ khắc này cũng là như thế. Nguyên bản nhìn thấy người của Vương gia khí thế hùng hô vọt vào, hắn còn tưởng rằng đối phương là đến hưng binh vãn tội, cái này cũng là trước hắn ngăn cản nguyên nhân. Thế nhưng là không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên là đến bồi tội.

Chuyện này.....

Tất cả mọi người đô xem mắt bị mù.

Sở Phi chờ người cũng là sững sờ, cái kia kinh ngạc ánh mắt rơi vào Đăng Viêm trên người, giờ khắc này Đăng Viêm vẫn một mặt bình tĩnh, phảng phất hắn sớm liền đã biết rồi tất cả những thứ này.

"Không cần, để bọn họ đi thôi." Đăng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, không thèm nhìn hai người kia một chút.

"Còn không mau cảm ơn Viêm thiếu, hai tên cầu nô tài." Nghe vậy, Vương Kỳ cái kia tức giận thanh âm vang lên.

"Vâng vâng vâng, tạ Viêm thiếu ơn tha chết, tạ Viêm thiếu ơn tha chết." Mặc ông chủ cùng chanh chua nữ cái kia thanh âm hưng phấn lúc này vang lên, hai người như từ chết môn quan đi rồi một chuyến giống như vậy, giờ khắc này toàn thân bọn họ cũng đã bị mồ hôi lạnh thấm thấu, cái kia hoàn toàn là bị sợ hãi đến.

"Cút...." Vương Kỳ nộ quát một tiếng, mặc ông chủ cùng chanh chua nữ lúc này hốt hoảng mà chạy.

"Ha ha, để Viêm thiếu cười chê rồi." Nhìn hai người rời đi, Vương Kỳ mang theo nụ cười nhàn nhạt, nhìn Đăng Viêm nói.

"Không có gì, đúng rồi, các người Vương gia lúc nào đem thiếu gia ta cái kia hai mươi vạn đưa tới? Thiếu gia ta hiện tại vội vã dùng tiền đây." Lập tức, Đăng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, hắn bây giờ xác thực cần gấp dùng tiền, này Hiên Viên thực phủ mười vạn thành giao, trước kiếm lời mười bốn vạn, thế nhưng có Sở Phi chờ người một phần, chính hắn chỉ có hơn tám vạn.

Nghe vậy, Vương Kỳ sững sờ, trong ánh mắt né qua một tia phức tạp. "Ha ha, Viêm thiếu yên tâm, chúng ta sẽ hãy mau đem tiền đưa tới." Vương Kỳ tùy tiện nói.

"Người đi đi, chúng ta còn muốn ăn cơm đây." Một giây sau, Đăng Viêm trực tiếp hạ lệnh trục khách.

"Ngạch?" Vương Kỳ nghe vậy sững sờ.

"Vâng, là, là, vậy thì không quấy rầy viêm thiếu, chúng ta vậy thì đi." Vương Kỳ thanh âm nhàn nhạt vang lên, "Chúng ta đi..." Lập tức, mang theo dưới tay hắn cái kia một nhóm người trực tiếp rời đi từ lâu, bọn họ đến nhanh, đi cũng nhanh, nhưng là để ở đây người vậy xem một trận thất lạc, nguyên bản bọn họ còn muốn xem Vương gia cùng Đăng Viêm trong lúc đó giao chiến.

Thế nhưng hiện tại đây?

Vương gia thỏa hiệp....

Màn kịch hay của bọn họ cũng không có xem thành!!!!

Có điều, kim hôm sau Đăng Viêm đại danh chắc chắn lần thứ hai thịnh hành Hồn Loạn chi đô.....

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Thiên nhân sát cơ!!

Người của Vương gia đến nhanh, nhưng cũng nhanh, lại như một con gió.

Bồi tội?

Đây là tất cả mọi người đô bất ngờ, không có ai nghĩ đến mạnh như Vương gia nhân vật như vậy dĩ nhiên hướng về Đẳng Viêm thỏa hiệp, hơn nữa còn là vô điều kiện thỏa hiệp, này làm cho tất cả mọi người lại một lần nữa biết được Đẳng Viêm không đơn giản, tất cả mọi người đô tỉ mỉ nhớ kỹ Đẳng Viêm dung mạo.

Sau đó, tuyệt đối không thể chọc giận hắn;

Người của Vương gia đi rồi, Đẳng Viêm một nhóm món ăn cũng tới. Có điều, Đẳng Viêm lại là ở vô số người trước mặt trình diễn dừng mảnh một màn, Nghịch Thiên một màn; Làm cho tất cả mọi người, bao quát Đường Tam cùng Sở Phi bọn người không ngoại lệ, từng cái từng cái bị Đẳng Viêm khiếp sợ khó có thể phụ gia.

Ba đầu thiên hỏa lang.

Đúng, Đẳng Viêm lúc trước điểm ba đầu thiên hỏa lang toàn bộ bị một mình hắn tiêu diệt.

Người là kẻ tham ăn sao?

Hiên Viên thực trong phủ, tất cả mọi người cái kia đại ra biểu hiện, kinh ngạc ánh mắt nhìn Đẳng Viêm nhiệt, một mặt khó mà tin nổi, lại như là như nhìn quái vật.

Ba đầu thiên hỏa lang a....

Hắn đến tột cùng là làm sao ăn đi?

Khó mà tin nổi!!

Nhưng mà đối với tất cả những thứ này Đẳng Viêm không để ý chút nào, kỳ thực chính hắn lần thứ nhất ăn ba đầu thiên hỏa lang thời điểm cùng những người này không hề khác gì nhau. Có điều hiện tại sao, Đẳng Viêm đã quen, hơn nữa hắn cũng biết ăn vũ thú thịt đối với mình tăng cường có kinh người hiệu quả; Liền giống với hiện tại ba đầu thiên hỏa lang ăn đi, cơ thể hắn lại tăng cường không ít, có điều nhưng không có lần thứ nhất rõ ràng như vậy. Đương nhiên, nếu để cho người khác biết Đẳng Viêm vẹn vẹn chỉ là ăn vũ thú cũng có thể tăng cường tu vi, nói vậy những người này sẽ càng thêm khiếp sợ, chấn động.

Xoay một cái vũ thú.

Hiện tại mình đã là Mạch cảnh ba đoạn thân thể, xoay một cái vũ thú cũng chỉ là tương đương với nhân loại Thể cảnh võ giả mà thôi, hiệu quả đương nhiên sẽ không quá to lớn. Nguyên bản Đẳng Viêm muốn nhị chuyển, hoặc là ba chuyển vũ thú, thế nhưng ai kêu Đẳng Viêm đối với Thiên Hỏa lang "Có tình cảm" Đây.

Một bữa cơm;

Đập phá thực chi hiện, lại mua Hiên Viên thực phủ; Tiếp nhận rồi bồi tội, lại khiếp sợ toàn trường.

Không thể không nói, Đẳng Viêm chờ người bữa cơm này ăn thực sự là "Đặc sắc".

Đồng thời Đẳng Viêm cũng hiểu rõ đến này Hiên Viên thực phủ tổng cộng chia làm vì là hai bộ phận, phía trước là từ lâu, mặt sau nhưng là một tiểu viện, càng là có hơn mười gian phòng, hơn nữa tiểu viện toàn thể diện tích càng là Sở Phi tiểu viện năm lần còn muốn lớn hơn, điều này làm cho Đẳng Viêm càng là một trận vui mừng;

. Cứ như vậy không chỉ mua lại Hiên Viên thực phủ, liền ngay cả trụ vấn đề đô giải quyết, dù sao Sở Phi nơi đó thực sự là quá nhỏ. Lúc này Đẳng Viêm liền mời Sở Phi đoàn người cũng chuyển tới, lần này Sở Phi không có từ chối, dù sao hắn cái kia đệ nhất mới một tháng mười cái kim tệ đối với bọn hắn mà nói thực sự là không nhỏ.

Quan trọng nhất chính là, từ biết muộn muộn tình huống bắt đầu, Sở Phi đã quyết định đi theo Đằng Viêm.

Một bữa cơm ăn tận hứng.

Làm Đằng Viêm chờ người sau khi ăn xong tất cả giao tiếp thủ tục cũng đều đã hoàn thành, từ nay về sau này Hiên Viên thực phủ chính là Đằng Viêm, đương nhiên từ nay về sau nơi này cũng sẽ không đối ngoại kinh doanh, chỉ vì cái kia ăn mày một người phục vụ. Đồng thời, này Hiên Viên thực bên trong phủ đầu bếp, đồng nghiệp toàn bộ bị Đằng Viêm lưu lại, dù sao nơi này thiếu bọn họ không được, đối với này, những người này tự nhiên là vô cùng cảm kích, dù sao bọn họ không giống ông chủ là Hiên Viên gia tộc người, nếu như đem bọn họ đánh đuổi, như vậy bọn họ liền muốn khác mưu lối thoát.

Hồ.....

Đi ra Hiên Viên thực phủ, Đằng Viêm không nhịn được thật dài hít một hơi.

Tinh thần sung mãn.

Ba đầu thiên hỏa lang tuy rằng không có cho Đằng Viêm thân thể mang đến quá nhiều biến hóa, nhưng cũng để cơ thể hắn tăng lên không ít, Đằng Viêm tin tưởng không tốn thời gian dài cơ thể hắn sẽ lần thứ hai đột phá, lên cấp Mạch cảnh bốn đoạn, khi đó cơ thể hắn cũng là chân chính có thể bề * cảnh.

Đằng Viêm đoàn người đi ra từ lâu, tự nhiên dẫn tới những người khác cũng đều rời đi từ lâu.

Từ cửa lâu, trên đường cái, giờ khắc này vẫn tụ tập không ít người, bọn họ mỗi một người đều nhìn chăm chăm Đằng Viêm, thực sự là nhân vì thiếu niên này cho bọn họ mang đến quá nhiều khiếp sợ, quá nhiều chấn động. Này bên trong thậm chí có chút võ giả muốn nương nhờ vào Đằng Viêm, dù sao theo một chủ nhân như vậy bọn họ tiền đồ cũng sẽ là "Hoàn toàn sáng rực".

"Thiếu gia, cẩn thận." đột nhiên, Đường Tam cái kia đề phòng thanh âm vang lên, trong phút chốc liền che ở Đằng Viêm trước mặt.

"Hà?" Biến cố đột nhiên xuất hiện để Đằng Viêm cả kinh.

Ầm!!!

Một giây sau, một nặng nề thanh âm vang lên.

Xảy ra chuyện gì?

Bất thành linh một màn kinh giác tất cả mọi người, cái kia từng đôi kinh hãi ánh mắt toàn bộ rơi vào thanh âm vang lên phương hướng.

Trong tầm mắt....

Cái kia nặng nề thanh âm vang lên phương hướng chính là Đằng Viêm chờ người vị trí, giờ khắc này Đường Tam chính đề phòng che ở Đằng Viêm trước mặt, đồng thời hai cánh tay của hắn giá ở trước người, làm ra một phòng bị tư thế. Mà ở Đường Tam đối diện, ba mét địa phương một người áo đen lặng lẽ đứng ở nơi đó, hắn cả khuôn mặt càng bị miếng vải đen che lại, khiến người ta không thấy rõ dung mạo của hắn. Mà trước động tĩnh cũng là bởi vì hắn đánh lên Đằng Viêm, bị Đường Tam đỡ sau khi phát sinh.

Đây là người nào?

Nhìn người mặc áo đen kia, tất cả mọi người đều là sửng sờ.

Đằng Viêm càng là chau mày.

"Thiếu gia cẩn thận, người này là Thiên Nhân cảnh." Không để ý đến tất cả xung quanh, Đường Tam cái kia kiêng kỵ thanh âm vang lên, đồng thời cái kia ánh mắt sắc bén gắt gao khóa chặt đối phương. Vừa nãy cái kia một đòn liền để hắn rõ ràng hiểu rõ đến thực lực của đối phương —— chỉ ít Thiên Nhân hai đoạn. Lấy Đường Tam hiện nay tu vi chống lại Thiên Nhân cảnh một đoạn còn có thể, thế nhưng Thiên Nhân cảnh hai đoạn... Tuy rằng chỉ là một Tiểu Tiểu đẳng cấp, thế nhưng hắn muốn ứng phó lên nhưng có điểm khó khăn, cái này cũng là tại sao Đường Tam sốt sắng như vậy nguyên nhân;

"Thiên Nhân cảnh?" Đằng Viêm nghe vậy không khỏi sửng sờ, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào người mặc áo đen trên người.

"Người là ai?" Lúc này, Đằng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên, đồng thời vẻ mặt bên trong càng là mang theo vẻ sốt sắng cùng vẻ phức tạp. Hắn không biết người trước mắt đến tột cùng là ai, thì tại sao muốn ra tay với chính mình. Thế nhưng đối phương làm Thiên Nhân cảnh cường giả, Đường Tam muốn đem đối phương kích thối cũng không xong một chuyện đơn giản, nếu như ở đây sao nhiều người trước mặt lộ ra kẻ hở, đối kia với mình mà nói tuyệt đối không phải một chuyện tốt đẹp gì.

"Hanh..." Nghe vậy, người mặc áo đen lạnh rên một tiếng.

"Giết!!!" Người mặc áo đen không để ý đến Đằng Viêm, gầm lên một tiếng vang lên, toàn thân hắn thả ra một đạo lăng liệt sát ý. Một giây sau liền trực tiếp hướng về Đường Tam bên giết mà đến, khí thế kia càng là cuồng bạo đến cực hạn, thời khắc này tất cả mọi người cũng đều phát hiện mục tiêu của đối phương căn bản là không phải Đằng Viêm, mà là Đường Tam.

"Thiếu gia, lui lại." Đường Tam kinh ngạc thốt lên một tiếng, lập tức liền hướng về người mặc áo đen kia bên giết mà đi.

Thiên Nhân cảnh, không địch lại thì lại làm sao?

Chiến!!!

Oanh.....

Trong nháy mắt, Đường Tam trên người cái kia khí thế kinh khủng trong nháy mắt bạo phát.

Chuyện này....

Cuồng bạo khí thế kinh giác tất cả mọi người tại chỗ, làm cho tất cả mọi người có loại không thờ nổi cảm giác, không khỏi người vậy xem toàn bộ đồn dập lùi về sau, Đẳng Viêm mấy người cũng là lui sang một bên, Thiên Nhân cảnh giao chiến không phải bọn họ có thể chạm đến. Lúc này Đẳng Viêm cái kia về mặt càng là rất gấp gáp, vừa là bởi vì sợ Đường Tam tu vi bại lộ, lại là vì là Đường Tam an nguy lo lắng.

Thiên Nhân cảnh.

Đẳng Viêm không biết đối phương đến tột cùng là Thiên Nhân cảnh vài đoạn.

Đẳng Viêm càng là rõ ràng Đường Tam bây giờ tu là nhiều nhất chỉ có thể chống lại Thiên Nhân cảnh một đoạn, một khi vượt qua một đoạn, như vậy Đường Tam căn bản là không phải đối thủ của đối phương.

Oanh.....

Hai đại cao thủ khí thế toàn diện bạo phát.

Hả?

Người mặc áo đen cảm nhận được Đường Tam cái kia khí thế kinh khủng cũng là không khỏi sửng sò, nguyên bản thế tiến công cũng là một trận đình trệ. Luồng khí thế kia, để hẳn cảm nhận được sợ hãi thật sâu cùng chấn động, phát ra từ tâm linh càng là đến từ linh hồn. Thế nhưng một giây sau hẳn nhưng không có lựa chọn lùi bước, mà là lựa chọn lần thứ hai hướng về Đường Tam bên giết mà tới.

Chiến!!!

Ầm!!!

Hai đại cao thủ cuồng bạo công kích trong nháy mắt đụng vào nhau.

Hô....

Một trận cuồng phong trong nháy mắt hiện lên mà lên, theo hai người cuồng bạo công kích va chạm, lấy hai người lòng bàn chân làm trung tâm, trên mặt đường phiến đá trong nháy mắt từng tắc từng tắc đổ nát, nhân rồi chu vi cấp tốc lan tràn, xuất hiện mọi chỗ như mạng nhện bình thường vết nứt, đồng thời cái kia vô số đá vụn càng là hướng về chung quanh bay ra mà đi.

Chuyện này.....

Tình cảnh này, đòn đánh này, chấn kinh rồi tất cả mọi người;

Quá điên cuồng, quá chấn động!!!

Ào ào ào....

Quyền phong tùy ý, chiến ý sôi trào;

Đường Tam cùng người mặc áo đen hai người quần mẽ tung bay, tóc dài càng là không gió mà vũ;

"Người là ai?" Quyền cùng chưởng đụng vào nhau, Đường Tam cùng người mặc áo đen cái kia sức mạnh không ngừng giao chiến. Đường Tam cái kia thâm thúy con ngươi gắt gao khóa chặt đối phương, cảm thụ người mặc áo đen khí thế trên người cùng với tu vi của đối phương, cái kia sắc bén thanh âm vang lên, đối với hắc nhân thân phận Đường Tam cảm thấy phi thường kinh ngạc. Người này tuyệt đối không phải đến truy sát hắn, hơn nữa hắn ở đây trong thế giới trần tục cũng căn bản cũng không có kẻ thù. Người mặc áo đen đến có thể nói phi thường đột nhiên, cũng phi thường quý dị.

"Hừ, nguyên lai người không phải Thiên Nhân cảnh." Người mặc áo đen không để ý đến Đường Tam, âm lãnh kia thanh âm vang lên, trong ánh mắt càng là nề qua một tia hí ngược.

"Vậy thì như thế nào." Đường Tam trong lòng cả kinh, đồng thời gầm lên một tiếng vang lên, cái kia nguyên bản cuồng bạo khí thế lần thứ hai một trận kéo lên. Cùng người mặc áo đen giao chiến sức mạnh lần thứ hai một lần kéo lên, để giữa hai người khí thế càng thêm cuồng bạo, hung mãnh.

"Vậy thì chết." Người mặc áo đen thanh âm lạnh lùng vang lên.

Ầm!!!

Hai người toàn lực bạo phát, người mặc áo đen cùng Đường Tam hai người trong nháy mắt rút lui mấy mét xa.

Chết!!

Người mặc áo đen lui về phía sau mấy mét sau khi, âm lãnh kia ánh mắt gắt gao khóa chặt Đường Tam, toàn thân khí thế điên cuồng hiện lên mà đến, cái kia kinh người sát ý càng là phải đem thiên địa này Băng Khiết. Đồng thời chung quanh hắn đột nhiên không tên hiện lên lên một tia lạng lệt Hàn Phong, này sợi Hàn Phong càng tụ càng lớn; Trong phút chốc, cái kia Hàn Phong ngưng tụ thành một vòng xoáy, liền như con lốc kia bình thường chiếm giữ ở người mặc áo đen quanh thân. Tất cả mọi người thậm chí có thể cảm nhận được này cỗ cụ trong gió cái kia ẩn chứa sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Chuyện này.....

Người mặc áo đen cử động, cuồng bạo con lốc kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người.

Vô kỹ!!!

Ngay lập tức, tất cả mọi người liền nhìn ra người mặc áo đen chính đang sử dụng vô kỹ.

Ngưng tụ vũ ý vô kỹ!!

Cái gọi là ngưng tụ vũ ý, chính là võ giả có thể đem vô kỹ hình thái thúc phát ra, hình thành bóng mờ. Liền giống với trước Đường Tam triển khai vô kỹ, hần vũ ý là một con Cự Hồ, mà giờ khắc này người mặc áo đen vũ ý nhưng là một đạo con lốc.

Ngưng tụ vũ ý vô kỹ, Huyền giai thượng phẩm vô kỹ;

Hắn là Thiên Nhân cảnh!!

Thời khắc này, nhìn người mặc áo đen tất cả mọi người cũng không nhận được cả kinh.

Thiên Nhân cảnh cao thủ a....

"Chết!!!" Mà người mặc áo đen căn bản là không có thời gian để ý tất cả xung quanh, cái kia ánh mắt lạnh như băng gắt gao khóa chặt Đường Tam, khi hần vô kỹ thôi phát hoàn thành một khắc đó, hắn cũng lại không có dừng chút nào lưu, cuồng bạo tốc độ tăng lên tới cực hạn, trong nháy mắt hướng về Đường Tam bốn giết mà tới.

Phong cực điểm - vẫn giết!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Đường Tam nguy cơ, sinh tử một đường

Phong cực điểm - vẫn giết!!!

Người mặc áo đen gầm lên giận dữ, cái kia cuồng bạo con lốc nương theo bước chân của hắn hướng về Đường Tam bốn giết mà đến, cái kia từng sợi cụ trong gió tràn ngập sức mạnh hủy thiên diệt địa, để người ở chỗ này mặc dù là đang ở chiến trường ở ngoài đều có thể rõ ràng cảm nhận được cái kia khí thế kinh khủng, cái kia làm người ta run rẩy cả linh hồn sức mạnh.

Huyền giai thượng phẩm vô kỹ;

Thiên nhân cường giả;

Này không phải ai đều có thể chống lại;

Thấy cảnh này, nhìn thấy người mặc áo đen triển khai Huyền giai thượng phẩm vô kỹ hướng về Đường Tam bốn giết mà tới. Đẳng Viêm nắm chặt song quyền, cái kia trong ánh mắt càng là phóng thích một tia kinh người hàn ý, có phần nộ, có căng thẳng, có kiêng kỵ càng là có hay không nại. Vào giờ

phút này hần cỡ nào muốn đi tới giúp Đường Tam một cái, thế nhưng Đẳng Viêm rõ ràng, Thiên Nhân cảnh cường giả, hần hôm nay coi như là đi tới cũng không làm nên chuyện gì, căn bản không được bất kỳ tác dụng gì ngược lại sẽ cho Đường Tam tăng thêm phiền phức.

Tất cả, chỉ có thể dựa vào Đường Tam chính mình.

Thực lực!!!

Đẳng Viêm trước nay chưa từng có khát vọng.

Đường Tam cái kia ánh mắt sắc bén cảm thụ người mặc áo đen cái kia lăng liệt sát cơ, còn có cái kia cuồng bạo Huyền giai thượng phẩm võ kỹ, về mặt trước nay chưa từng có nghiêm túc. Hần hôm nay tu vi chỉ có Ngưng Thần bảy đoạn mà thôi, tuy rằng còn có thể miễn cưỡng thôi thúc Huyền giai thượng phẩm võ kỹ, thế nhưng một khi triển khai, như vậy hần chắc chắn trong nháy mắt trở thành cung giương hết đà. Tốt nhất tình huống lại như lần trước như thế kịch độc phản phệ, kém cỏi nhất..... Đường Tam chính mình cũng không dám tưởng tượng, một khi triển khai Huyền giai thượng phẩm võ kỹ, như vậy hần chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.

Một chiêu phân thắng thua hoàn toàn không thể.

Huyền giai trung phẩm võ kỹ;

Đây là Đường Tam hiện nay có thể triển khai cực hạn;

Liều mạng không được;

Chỉ có thể xảo chiến!!

So với ai khác kinh nghiệm chiến đấu càng thêm phong phú, mà cái này cũng là Đường Tam ưu thế;

Vẫn giết!!!

Trong phút chốc, người mặc áo đen sát chiêu đã giáng lâm

Huyền Băng thuấn.

Đường Tam không có chân chờ chút nào, bước chân lùi lại trong nháy mắt triển khai Huyền giai hạ phẩm võ kỹ, phòng ngự; Một tầng nhân nhạ miêng băng mỏng xuất hiện ở trước mặt của hần, như ẩn như hiện.

Toàn lực phòng ngự;

!!

Ầm!!

Huyền Băng thuấn vs phong cực điểm - vẫn giết;

Huyền giai hạ phẩm võ kỹ chống lại Huyền giai thượng phẩm võ kỹ;

Một tiếng nổ ầm ầm tiếng vang lên, Đường Tam phòng ngự trong nháy mắt bị đánh tan, thượng phẩm võ kỹ cùng hạ phẩm võ kỹ trong lúc đó có không thể vượt qua khe. Thế nhưng trong giây lát này cũng trung hoà người mặc áo đen phong cực điểm - vẫn giết phân lớn sức mạnh, để Đường Tam áp lực kịch giảm. Đồng thời ở trong nháy mắt đó Đường Tam thân hình lấy một loại tốc độ cực hạn tránh né người mặc áo đen sát chiêu.

Phốc!!

Cuồng bạo công kích sượt qua người, đánh rơi ở Đường Tam cánh tay trái bên trên, một cái tinh hồng chất lỏng từ cánh tay trái lấp bắp mà ra.

Hả?

Cảm nhận được tình cảnh này, người mặc áo đen không khỏi chau mày.

Không có đánh giết?

Giết!!

Nhưng mà vào lúc này, một đòn kết thúc, Đường Tam cánh tay trái chịu đến thương tích nhưng không có một chút nào lưu ý, không chỉ không có bỏ chạy, mà là biến bị động làm chủ động, ở người mặc áo đen ngậy người trong nháy mắt trước tiên hướng về người mặc áo đen phát động thể tiến công hần tốc độ kia tăng lên tới cực hạn, như một con mãnh thú bình thường hướng về người mặc áo đen xông giết mà tới.

Phong giết chỉ —— giết!!

Đường Tam tay phải nhắm thẳng vào người mặc áo đen, bàn tay phải thành quyền, lộ ra ngón trỏ cùng ngón giữa khép lại cùng nhau. Cả người thân hình hướng về người mặc áo đen bên giết mà đến, đồng thời cái kia ngón trỏ cùng ngón giữa càng là như một thanh kiếm sắc giống như vậy, mang theo kinh người hàn ý cùng sát ý, tựa hồ có thể đâm thủng bầu trời.

Người mặc áo đen kinh hãi.

Huyền Băng thuần, phong giết chỉ, còn có lần trước Huyền giai thượng phẩm võ kỹ, trước mắt ông lão chỉ ít đã triển khai ba loại võ kỹ, hơn nữa còn đều là Huyền giai võ kỹ, điểm này để người mặc áo đen khiếp sợ khó có thể dùng lời diễn tả được. Phải biết võ kỹ thứ này biết bao quý giá, hơn nữa còn là có thể gặp không thể cầu, có tiền không hẳn đều có thể mua được. Chính là chính hắn, Huyền giai võ kỹ cũng chỉ có cái kia Huyền giai thượng phẩm phong cực điểm - vân giết; Đây vẫn là hắn lên cấp Thiên Nhân cảnh khen thưởng, thế nhưng hiện tại đây?

Khiếp sợ đồng thời người mặc áo đen cũng không dám khinh thường, Huyền giai võ kỹ, Thiên Nhân cảnh cũng không thể tả coi thường;

Dù cho chỉ là Huyền giai hạ phẩm.

Vào....

Người mặc áo đen tốc độ tăng lên tới cực hạn, tránh né Đường Tam công kích.

Phốc!!

Một đòn thất bại, Đường Tam nhưng là không có dừng chút nào trệ, ở người mặc áo đen thân hình vẫn chưa hoàn toàn ổn định trước, thân hình của hắn lần thứ hai như mãnh thú bình thường hướng về người mặc áo đen bên giết mà đi.

Mãnh vàng vụn chương!!

Lại là một môn Huyền giai hạ phẩm võ kỹ.

Người mặc áo đen sắp điên rồi.

Ông lão này đến tột cùng có bao nhiêu võ kỹ?

Nhưng mà, Đường Tam tự nhiên không thể nói cho hắn đáp án, cuồng bạo một chương hướng về người mặc áo đen bên giết mà đi. Đặc biệt không tha người, không câu đem đối phương đánh giết, cũng phải đem đối phương trọng thương;

. Người mặc áo đen không dám có chần chờ chút nào, dùng sức cả người thể võ tránh né Đường Tam công kích.

Phong giết chỉ;

Mãnh vàng vụn chương;

Đường Tam hai loại võ kỹ một lần một lần công kích người mặc áo đen, cả người hắn càng là dán thật chặt người mặc áo đen, lại như là một khối thuốc cao giống như vậy, người mặc áo đen căn bản là không thoát thân được, hơn nữa Đường Tam cũng không cho hắn giáng trả cơ hội. Một môn võ kỹ triển khai sau khi, dưới một môn võ kỹ liền theo sát phía sau, thậm chí có lúc hai loại công kích hầu như không có trước sau. Cái kia cuồng bạo thể tiến công để người mặc áo đen khổ không thể tả, cho dù hắn là Thiên Nhân cảnh cường giả, bị Đường Tam như vậy kéo dài không dứt công kích, hắn từ đầu đến cuối liền triển khai một lần phong cực điểm - vân giết.

Khốn kiếp!!

Người mặc áo đen không nhịn được nổi giận gầm lên một tiếng.

Quá oan uổng....

Xi!!

Thổ không kịp đề phòng dưới, Đường Tam một cái phong giết chỉ trong nháy mắt rơi vào người mặc áo đen trước ngực.

Phốc!!

Một đạo tinh hồng chất lỏng bắn mạnh mà ra.

Hống....

Người mặc áo đen triệt để tức giận, hắn liền như một con bị triệt để làm tức giận hung thú. Làm Thiên Nhân cảnh cao thủ, nguyên bản nếu như Đường Tam cũng là Thiên Nhân cảnh cũng coi như, thế nhưng hiện tại Đường Tam căn bản là không phải Thiên Nhân cảnh. Hắn một Thiên Nhân cảnh cường giả bị Đường Tam công kích không còn sức đánh trả chút nào, hiện tại lại là bị Đường Tam gây thương tích, hắn đã triệt để tức giận.

Nhưng không nghĩ...

Đường Tam từng làm ngự trị ở Thiên nhân bên trên tồn tại, kinh nghiệm chiến đấu của hắn phong phú biết bao.

Hổng!!

Người mặc áo đen giận dữ, hắn cái kia một đôi ánh mắt sắc bén bên trong trong nháy mắt triển lộ ra một tia hung quang, vào lúc này Đường Tam thể tiến công đã lần thứ hai đánh giết mà đến rồi. Mảnh vàng vụn chường, này đã không biết là bao nhiêu lần Đường Tam công kích người mặc áo đen, cảm thụ ngực vết thương đau đớn, nhìn Đường Tam công kích đã đến, lần này người mặc áo đen không có trốn.

Phong cực điểm - vẫn giết!!!

Đối mặt Đường Tam thể tiến công, người mặc áo đen trực tiếp triển khai võ kỹ.

Không được!!

Người mặc áo đen cử động để Đường Tam kinh hãi.

Ầm!!

Nhưng mà, vào lúc này hết thảy đều đã không kịp, Đường Tam mảnh vàng vụn chường trong nháy mắt rơi vào người mặc áo đen trên người, Huyền giai hạ phẩm võ kỹ cho người mặc áo đen mang đến thương không nhẹ. Đồng thời người mặc áo đen cái kia cuồng bạo Huyền giai thượng phẩm võ kỹ cũng là không hề sai lệch rơi vào Đường Tam trên người.

Lưỡng bại câu thương!!

Phốc phốc!!!

Hai người đồng thời phun ra một ngụm tinh huyết.

Người mặc áo đen thân hình rút lui hai mét, Đường Tam thân thể nhưng là trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Ầm!!

Lập tức, Đường Tam tăng tăng ngã xuống đất;

Tình cảnh này, kinh ngạc đến ngây người vây xem tất cả mọi người. Không có ai sẽ nghĩ tới người mặc áo đen sẽ dùng loại này lưỡng bại câu thương đấu pháp.

Người mặc áo đen cũng là bị * bất đắc dĩ.

Nếu như có thể, hắn sẽ như vậy ngốc? Dù sao tu vi của hắn vượt xa Đường Tam, thể nhưng Đường Tam kinh nghiệm chiến đấu thực sự là quá phong phú. Hắn không dám tưởng tượng nếu như tiếp tục tiếp tục như thế, tan tác có thể hay không là chính mình. Hơn nữa như bây giờ tuy rằng hắn bị thương, thể nhưng ưu thế vẫn còn ở hắn nơi này, dù sao tu vi của hắn so với Đường Tam cao, võ kỹ cấp bậc cũng so với Đường Tam cao.

Đã thương địch thủ một ngàn tự tổn tám trăm;

Hắn kiểm lời!!!

Phốc.....

Nganh được Huyền giai võ kỹ một đòn, Đường Tam một ngụm tinh huyết phun ra, vất vả từ dưới đất bò dậy đến, sắc mặt trong nháy mắt một trận trắng bệch, toàn thân càng là truyền đến từng trận nổi đau xé rách tim gan, cái kia xương phảng phất đồ bị đánh nát giống như vậy, muốn phải tiếp tục công kích, nhưng.....

Phốc!!!

Một ngụm tinh huyết trực tiếp từ Đường Tam trong miệng lần thứ hai phun ra.

Thương thể hắn rất nặng

Trái lại người mặc áo đen, tuy rằng Đường Tam công kích để hắn cũng bị thương, thậm chí còn thương tổn được thổ huyết, thể nhưng tình trạng của hắn nhưng là muốn so với Đường Tam tốt hơn nhiều hơn nhiều, âm lãnh kia, phần nộ ánh mắt khóa chặt Đường Tam, người mặc áo đen trực tiếp lau khô miệng cái kia một tia tinh hồng chất lỏng.

"Người.... Nhất định phải chết." Cái kia tức giận âm thanh từ người mặc áo đen trong miệng từng chữ vang lên, hắn đôi mắt kia như băng cứng bình thường lạnh lẽo, so với Cửu U Luyện Ngục còn muốn âm u. Hắn thanh âm kia như cửu thiên sấm sét giống như vậy, vang vọng khắp nơi tràn tất cả mọi

người trong đầu, làm cho tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được người mặc áo đen lửa giận, Thiên Nhân cảnh lửa giận, lửa giận ngập trời.

Nổi giận!!!

Phong cực điểm - vẫn giết!!!

Một giây sau, người mặc áo đen lần thứ hai triển khai Huyền giai thượng phẩm võ kỹ.

Mục tiêu Đường Tam.

Chết.....

Tức giận Thiên Nhân cảnh, cuồng bạo thể tiến công, hung mãnh sát chiêu!!!

Tề....

Tất cả mọi người không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, cái kia ánh mắt đồng tình nhìn người mặc áo đen đối diện cái kia "Gần đất xa trời" ông lão, giờ khắc này Đường Tam vất vả đứng ở nơi đó, tất cả mọi người thậm chí cũng có thể thấy rõ ràng Đường Tam thân thể đỏ ửng run rẩy không ngừng, thể nhưng cái kia không phải là bị sợ hãi đến, cũng không phải là bởi vì đối với sợ hãi tử vong, mà là thương thế của hắn thực sự là quá nặng...

Giết!!!

Người mặc áo đen không để ý đến tất cả những thứ này, cuồng bạo sát chiêu hướng về Đường Tam bôn giết mà đi.

Chết.

Nhất định phải chết.

Trong nháy mắt, rất nhiều người đỏ nhấm chặt mắt lại, không dám nhìn cái kia tàn nhẫn một màn.

"Đường lão...."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Ăn mày ra tay rồi...

Phong cực điểm - vẫn giết!!!

"Đường lão...." Cảm thụ hình ảnh trước mắt, Đằng Viêm một tiếng thét kinh hãi vang lên.

Đằng Viêm cùng Đường Tam quen biết thời gian cũng không lâu, thể nhưng tình cảm giữa hai người cũng không tính thiện. Tuy rằng cho tới nay Đường Tam đỏ đem Đằng Viêm xem là là chủ nhân, có thể Đằng Viêm xưa nay đỏ không có như thế nghĩ, lúc trước hai người mới quen thời điểm Đường Tam cái gì đỏ không muốn liên động ý giúp mình báo thù, thậm chí hỏi cũng không hỏi kẻ thù của chính mình đến tột cùng mạnh bao nhiêu, liên trùng điểm này Đằng Viêm cũng đã đem Đường Tam xem là chính mình trưởng bối, cùng gia gia của chính mình như thế.

Sinh sống ở Đế đô, hoạt ở cái kia nơi lừa ta gạt thế giới bên trong, có thể bị Đằng Viêm tiếp thu cũng không có nhiều người.

Đường Tam chính là một.

Hướng chỉ, này cùng nhau đi tới Đường Tam đối với mình cũng là quan tâm đầy đủ. Quan trọng nhất chính là, trước mắt tuy rằng Đường Tam không phải người mặc áo đen kia đối thủ, thể nhưng dựa vào Đường Tam năng lực, nếu như hắn muốn trốn, ai lại cản được? Thế nhưng hắn nhưng không có, nguyên nhân Đằng Viêm rất rõ ràng, không thể nghi ngờ chính là vì mình;

Đường Tam có nghĩa, Đằng Viêm há có thể vô tình?

Giờ khắc này, nhìn người mặc áo đen sát chiêu, lại nhìn Đường Tam trạng thái.

Đằng Viêm không cách nào tiếp tục nhẫn nại.

Chiến!!

Mặc dù không địch lại cũng phải chiến.

Trong nháy mắt, Đằng Viêm thân hình điên cuồng hướng về người mặc áo đen bên giết mà đi, mặc dù hắn không phải võ giả, mặc dù hắn không phải người mặc áo đen đối thủ, mặc dù là Thiên Nhân cảnh đối với hắn mà nói là chỉ có thể để hắn ngược nhìn tồn tại, thế nhưng Đằng Viêm vẫn như cũ việc nghĩa chẳng từ nan hướng về người mặc áo đen bên giết mà đi.

Cho dù vừa chết thì lại làm sao?

Đáng tiếc....

Đằng Viêm khoảng cách người mặc áo đen khoảng cách so với người mặc áo đen khoảng cách Đường Tam khoảng cách thực sự là quá xa.

Hống!!!

Làm Đằng Viêm bên giết mà ra thời điểm, người mặc áo đen sát chiêu đã giáng lâm đến Đường Tam trước mặt.

Kết thúc rồi à?

Cảm thụ người mặc áo đen cái kia cuồng bạo thể tiến công, cảm thụ chính mình vô cùng thâm trọng thái, Đường Tam đáy lòng cái kia bất đắc dĩ thanh âm vang lên. Đặc biệt là nhìn Đằng Viêm cái kia liễu lĩnh xung phong mà đến, Đường Tam đáy lòng càng là bay lên một luồng âm áp, khóe mắt của hắn thậm chí trở nên một mảnh ướt át. Có điều hết thấy đều đã không cách nào thay đổi, Thiên Nhân cảnh nổi giận một đòn, trạng thái của hắn bây giờ căn bản là không có cách chịu đựng.

A....

Đường Tam nhật nở nụ cười, lập tức liền trực tiếp nhắm hai mắt lại.

Hắn đã vô lực giãy dụa!!!

Tiểu nuôi duy nhất nhưng là hắn không biết người mặc áo đen sẽ sẽ không bỏ qua Đằng Viêm

Àm!!!

Ở vô số người trong tầm mắt, ở người mặc áo đen sát chiêu sắp hạ xuống thời điểm, ở tất cả mọi người đổ cho rằng Đường Tam chắc chắn phải chết thời điểm, một nặng nề âm thanh đột nhiên vang lên, tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi cũng thuận theo mà tới. Tất cả mọi người thấy rõ ràng một bóng người đột nhiên che ở Đường Tam trước mặt, sau đó người mặc áo đen sát chiêu đến, lại phát hiện bị đánh giết không phải Đường Tam, mà là người mặc áo đen trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Phốc!!!

Một ngụm tinh huyết từ người mặc áo đen trong miệng dâng trào ra.

Như vậy rục rờ, như vậy chói mắt;

Vèo.....

Người mặc áo đen thân thể như điều đứt dây bình thường hướng về xa xa bay ngược mà đi.

Chuyện này.....

Đột nhiên xuất hiện một màn kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người.

Thật xú!!

Lập tức, tất cả mọi người đổ nghe thấy được trong không khí cái kia một luồng mùi hôi thúi khó ngửi, từng cái từng cái không nhận được bản năng nắm mũi. Lại phát hiện Đường Tam đứng trước mặt một toàn thân rách tả tơi ăn mày, cái kia một con rối tung sên sệt tóc thậm chí khiến người ta không thấy rõ cái kia ăn mày tướng mạo, không thể nghi ngờ này cổ tanh tươi cũng là từ này ăn mày trên người truyền tới;

Chuyện này.....

Tình cảnh quái quỷ, quỷ dị ăn mày, kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người.

Hả?

Đường Tam cũng là hơi nướng mảy, cảm thụ người mặc áo đen sát chiêu vẫn chưa đến, lại nghe được cái kia một tiếng nặng nề âm thanh, hắn không nhìn được mở mắt ra. Nhưng phát hiện mình đứng trước mặt một ăn mặc rách tả tơi bóng người, còn có cái kia một con rối tung tóc cùng một luồng mùi hôi thối khó ngửi.

"Là hắn."

Mặc dù là Đường Tam nhìn thấy chỉ là ăn mảy mặt trái, thế nhưng hắn nhưng cũng biết đối phương là ai.

Hiên Viên thực phủ cái kia tên ăn mảy!!!

"Đường lão." Mà vào lúc này, Đẳng Viêm cũng là nhìn người mặc áo đen bị đánh bay, Đường Tam miễn với vừa chết, thế nhưng hắn nhưng không có quan tâm cái khác, mà là ngay lập tức chạy đến Đường Tam bên người, còn cái kia tên ăn mảy hắn không hề liếc mắt nhìn một chút, mắt ăn cân thân rơi vào Đường Tam trên người.

"Thiếu gia, lão nô không có chuyện gì." Đường Tam thanh âm nhàn nhạt vang lên, cái kia trong thanh âm càng là mang theo một luồng ấm áp. Trước hắn nhưng là tận mắt đến Đẳng Viêm liễu lĩnh đánh tới chớp nhoáng, vền vền chỉ là tình cảnh này cũng đủ để cho Đường Tam cảm động, phải biết Đẳng Viêm chỉ là một người bình thường, nhưng mà hắn nhưng vì mình cam nguyện cùng Thiên Nhân cảnh một kích, chỉ là như vậy liền đủ để đánh động Đường Tam.

Xoạt xoạt....

Một giây sau, Đẳng Viêm ánh mắt của hai người toàn bộ rơi vào cái kia ăn mảy trên người.

Thời khắc này, ăn mảy muôn người chú ý.

Tất cả mọi người ánh mắt toàn bộ đổ khóa chặt ở ăn mảy trên người. Người mặc áo đen nhưng là Thiên Nhân cảnh a, điểm này đã không thể nghi ngờ. Thế nhưng đây? Đây tên ăn mảy vền vền chỉ là một độn, liền dễ dàng đem một tên Thiên Nhân cảnh cao thủ cho đánh bay.

Bọn họ thậm chí đô không nhìn thấy này ăn mảy là làm thế nào đến.

Hắn nên khủng bố đến mức nào?

Ào ào ào....

Tình mạch bầu không khí, tất cả mọi người đô nín thở, cái kia ánh mắt khó mà tin nổi nhìn ăn mảy.

Àm!!!

Người mặc áo đen bay ngược thân thể tầng tầng ngã chồng vó ở mười mét có hơn địa phương.

Phốc....

Một ngụm tinh huyết từ người mặc áo đen trong miệng dâng trào ra.

Sắc mặt hắn trong nháy mắt một trận trắng bệch.

Khắc khắc....

Người mặc áo đen một trận ho nhẹ, hắn vất vả đứng lên, sau đó cái kia oán độc cùng ánh mắt khiếp sợ đang nhìn mình mười mét ở ngoài cái kia che ở Đường Tam trước mặt ăn mảy. Một khắc đó, người mặc áo đen vẻ mặt vô hạn khiếp sợ. Vừa nãy cái kia một độn, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được này ăn mảy sức mạnh là khủng bố cỡ nào, nhưng mà hắn thậm chí đô không nhìn thấy đối phương là làm sao ra tay, quan trọng nhất chính là này tên ăn mảy để hắn cảm giác vẫn không có xuất toàn lực.

Có thể không khiếp sợ sao?

Quan trọng nhất chính là, làm Hỗn Loạn chi đô người, hơn nữa còn là Thiên Nhân cảnh cường giả, hắn tự nhiên biết này ăn mảy tồn tại, cũng biết đối phương là Thiên Nhân cảnh cao thủ, thậm chí còn rõ ràng từng ba thể lực lớn muốn lôi kéo hắn, hắn liền cảnh đô không để ý đến;

Cũng bởi như thế, người mặc áo đen mới càng thêm khiếp sợ.

Ba thể lực lớn tung vô số mê người điều kiện, này ăn mảy vẫn cứ không để ý đến nhân gia. Nhưng mà hiện tại, hắn dĩ nhiên không hiểu ra sao giúp đỡ ông lão kia chặn lại rồi chính mình sát chiêu, không chỉ có như vậy còn làm chính mình bị thương nặng.

Tại sao?

Người mặc áo đen phi thường không nghĩ ra.

Hắn biết rõ, Đẳng Viêm hai người vừa tới Hỗn Loạn chi đô không đến bao lâu, cùng này ăn mảy trong lúc đó tuyệt đối sẽ không có bất kỳ quan hệ gì.

Nhưng bây giờ thì sao?

Vì Đàng Viêm, vì Đường Tam, ăn mày ra tay rồi.

Người mặc áo đen phi thường khiếp sợ.

Kỳ thực không chỉ có là người mặc áo đen, chính là ở đây những người khác cũng đều là như vậy. Những người này đại đa số trước đó ở Hiên Viên thực phủ gặp này tên ăn mày, có thậm chí phi thường rõ ràng ăn mày một ít chuyện, tất cả mọi người đều biết đây là một ẩn giấu cao thủ. Thế nhưng tất cả mọi người đó không nghĩ ra này ăn mày vì sao lại ra tay giúp đỡ Đàng Viêm.

Khó hiểu.

Không chỉ có là bọn họ, chính là Đàng Viêm, Đường Tam cũng là như thế.

"Tiền bối, ngươi và ta không thù không oán, ngươi vì sao phải thương ta?" Phản ứng lại sau khi, người mặc áo đen bụng trước bị ăn mày công kích ngực, cái kia đề phòng ánh mắt nhìn ăn mày hỏi. Đối mặt này tên ăn mày, đối mặt cái này có thể dễ dàng kích thương chính mình, thậm chí để cho mình liên cơ hội phản kháng đó không có ăn mày, người mặc áo đen không dám chậm trễ chút nào, càng là không dám có bất kỳ bất kính.

Xoạt xoạt xoạt....

Trong nháy mắt, tầm mắt mọi người đổ rơi vào ăn mày trên người.

Đúng đây, tại sao vậy chứ?

Đây là tất cả mọi người đó muốn biết vấn đề.

Nhưng mà....

Ăn mày căn bản cũng không có trả lời người mặc áo đen ý tứ, mà là ở vô số người nhìn kỹ từng bước từng bước hướng về người mặc áo đen đi đến, cái kia mỗi một bước đều sẽ để trái tim tất cả mọi người đột nhiên nhảy một cái, tựa hồ tất cả mọi người đó đang phối hợp ăn mày bước tiến. Mà người mặc áo đen nhìn ăn mày từng bước một * gần chính mình, tâm tình của hắn càng là căng thẳng đến cực hạn.

Hắn có một loại dự cảm xấu.

Rốt cục, ăn mày đi tới người mặc áo đen trước mặt.

Hắn muốn làm gì?

Tất cả mọi người nhìn ăn mày trong lòng không nhịn được hỏi, người mặc áo đen cũng là như thế.

"Tiền bối, ngươi..."

Ầm!!!

Người mặc áo đen lời còn chưa nói hết, ăn mày một quyền trực tiếp oanh kích ở người mặc áo đen trên mặt, cái kia sức mạnh to lớn để người mặc áo đen toàn bộ mặt một trận vận vẹo, thân thể căng là nứt chút nữa liền ngã chống vó trên mặt đất. Tình cảnh này xem ở trong mắt tất cả mọi người cũng làm cho người không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Này ăn mày không dễ trêu;

"Tiền bối..."

Ầm!!!

Người mặc áo đen mới vừa muốn nói chuyện, ăn mày một quyền lần thứ hai rơi vào trên mặt hắn.

Chuyện này.....

Tình cảnh quái quỷ, ăn mày hành động quái dị làm cho tất cả mọi người đó há hốc mồm, không làm rõ được ăn mày đến tột cùng phải làm gì.

"Khốn kiếp, lão tử cùng ngươi liều mạng." Rốt cục, hai lần sau khi người mặc áo đen triệt để tức giận. Này tên ăn mày không hiểu ra sao ra tay cũng là thôi, bây giờ lại vẫn là như thế không hiểu ra sao, tột thiếu cho mình một cái đáp án đi, tự nói với mình đến tột cùng nơi nào đắc tội ngươi, nhưng là ăn mày tựa hồ cũng không trả lời ý của chính mình, điều này làm cho người mặc áo đen phi thường tức giận.

Tượng đất vẫn còn có ba phần hóa...

Huống chi hắn là Thiên Nhân cảnh cao thủ.

Nộ;

Kinh nộ;

Phong cực điểm - vẫn giết!!!

Lúc này, người mặc áo đen trực tiếp triển khai hấn Huyền giai thượng phẩm võ kỹ.

Oanh....

Nhưng mà, người mặc áo đen liền cơ hội xuất thủ đồ không có, ăn mày một quyền trực tiếp nện ở trên mặt của hắn.

Ầm!!

Một giây sau, ở tất cả mọi người kinh ngạc dưới con mắt, ăn mày đầu gối đột nhiên va chạm ở người mặc áo đen bụng, sau đó tay phải lại đột nhiên nắm lấy người mặc áo đen cái cổ, thật giống như là nhấc theo một con gà con giống như vậy, tình cảnh này nhìn ra tất cả mọi người nhìn thấy mà giật mình, người mặc áo đen kia nhưng là Thiên Nhân cảnh cao thủ a, ở ăn mày trước mặt thậm chí ngay cả cơ hội phản kháng đồ không có?

Dát đăng!!

Tất cả mọi người tâm đột nhiên rút lại một hồi, hai con người rung động.

Này quá điên cuồng...

Đây cũng quá khủng bố....

Ầm!!!

Ở tất cả mọi người kinh ngạc dưới con mắt, ăn mày cầm lấy người mặc áo đen cái cổ, sau đó tay phải hơi dùng sức, đem người mặc áo đen tăng tăng tạp kích ở trên mặt đất.

Ầm!!

Đại địa rung động, người mặc áo đen thân thể thậm chí lún vào mặt đường bên trong.

Không có võ kỹ, chỉ có sức mạnh của thân thể.

Thiên Nhân cảnh người mặc áo đen liền phản kháng, gãy dựa cơ hội đồ không có.

Tĩnh!!

Toàn bộ đường phố hoàn toàn tĩnh mịch!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Chúng ta hòa nhau rồi

Trên đường phố hoàn toàn tĩnh mịch

Tất cả mọi người cái kia sợ hãi ánh mắt nhìn ăn mày, sau đó lại nhìn trên đất cái kia Thiên Nhân cảnh người mặc áo đen, trái tim tất cả mọi người đều mãnh liệt nhảy lên, từng cái từng cái ngoại trừ sợ hãi ở ngoài càng là phát điên.

Thậm chí là da đầu sợ hãi.

Năm chiêu;

Ăn mày tiền tiền hậu hậu chỉ dùng năm chiêu.

Chiêu thứ nhất là đánh tan người mặc áo đen, chiêu thứ hai cùng chiêu thứ ba là đánh người mặc áo đen hai quyền, chiêu thứ bốn là đầu gối va chạm người mặc áo đen bụng, một chiêu cuối cùng là trực tiếp đem người mặc áo đen đập xuống đất, không sai, chính là tạp. Hơn nữa người mặc áo đen cái kia nằm thẳng thân thể càng là có một nửa đổ lún vào mặt đường bên trong, lúc này càng là không có bất cứ động tĩnh gì, không rõ sống chết.

Năm chiêu, xác thực chính là hẳn là một chiêu, cái kia cuối cùng đập một cái. Ăn mày vẹn vẹn dùng một chiêu liền giải quyết một tên Thiên Nhân cảnh cao thủ?

Quá điên cuồng....

Thuấn sát!!!

* lỏa thuấn sát!!!

Ầm ầm ầm!!

Nhìn ăn mày, trái tim tất cả mọi người mãnh liệt nhảy lên. Bọn họ phát hiện hết thảy trước mắt đã triệt để vượt qua bọn họ nhận thức, lật đổ hết thảy. Cái kia bình thường không đáng chú ý ăn mày, cái kia thậm chí ăn bữa cơm còn để ông chủ bạo đánh một trận mới đồng ý rời đi ăn mày, bây giờ dĩ nhiên thuấn sát một Thiên Nhân cảnh cường giả.

Quá khó mà tin nổi.

Những người khác như vậy, Đằng Viêm, Đường Tam cũng không ngoại lệ.

Thiên Nhân cảnh?

Đường Tam đã sớm nhìn ra ăn mày là Thiên Nhân cảnh cường giả.

Thế nhưng hiện tại đây?

Đây cũng quá mạnh chứ?

Quả thực liền cường không một bên;

Người mặc áo đen kia là Thiên nhân hai đoạn tồn tại, điểm này Đường Tam đã chứng thực, không thể nghi ngờ. Nhưng mà Thiên Nhân cảnh hai đoạn ở ăn mày trước mặt thậm chí ngay cả phản kháng thậm chí là giãy dụa cơ hội đồ không có, liền như thế bị thuấn sát. Hơn nữa ăn mày từ đầu đến cuối đồ không có triển khai bất kỳ võ kỹ.

Thiên Nhân cảnh ngũ đoạn.

Đây là Đường Tam giờ khắc này đối với ăn mày thực lực phán định, thậm chí còn khả năng càng mạnh hơn.

Ầm...

Ở tất cả mọi người cái kia kinh ngạc, sợ hãi, ánh mắt khó mà tin nổi dưới, ăn mày đột nhiên nhẹ nhàng đá người mặc áo đen kia một cước, tình cảnh này càng là nhìn thấy tất cả mọi người khóe miệng hơi co quắp một trận, tim đập mãnh liệt gia tốc.

Hắn làm cái gì vậy?

Muốn nhìn một chút này Thiên Nhân cảnh chưa chết sao?

Diên rồi, diên rồi, tuyệt đối là diên rồi.

Nhìn thấy người mặc áo đen không có phản ứng chút nào, ở vô số người nhìn kỹ, ăn mày cúi xuống thân, sau đó một phát bắt được người mặc áo đen quần áo, sau đó liền trực tiếp đem hắn nâng lên, lại như là một đại nhân đề người một đứa bé như thế. Sau đó, ở vô số người chú ý dưới, ăn mày từng bước từng bước hướng về Đằng Viêm hai người đi tới.

Hắn muốn làm gì?

Nhìn ăn mày hành vi, tất cả mọi người trong lòng hiếu kỳ.

Ầm!!!

Làm ăn mày đi tới Đằng Viêm 1 mét nơi thời điểm, bước chân của hắn một trận nghe, sau đó trực tiếp đem người mặc áo đen thân thể bỏ vào Đằng Viêm trước mặt. Phảng phất này Thiên Nhân cảnh người mặc áo đen không phải một người, mà là chỉ là một vật mà thôi.

Hả?

♥đọc truyện với <http://truyencuatui.Net/>

Cầm thụ ăn mỳ cử động, Đằng Viêm nhíu nhíu mày, cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào ăn mỳ trên người.

"Chúng ta hòa nhau rồi." Lập tức, ăn mỳ cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, tiếng nói của hắn có chút khàn khàn, đồng thời lại hơi quái dị, hắn tiếng nói phi thường trúc trắc. Nhưng mà ăn mỳ âm thanh tuy nhỏ, thế nhưng người ở chỗ này nhưng là nghe rõ rõ ràng ràng.

Chúng ta hòa nhau rồi?

Tất cả mọi người cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào Đằng Viêm trên người.

Cái gì hòa nhau rồi?

Nhưng mà, rất nhiều người không biết, nhưng cũng có người nghĩ đến trước ở Hiên Viên thực trong phủ, ăn mỳ ăn "Bá Vương món ăn" Ông chủ hành hung hắn thời điểm, tất cả mọi người đều nhìn, cũng chỉ có Đằng Viêm một người vì là ăn mỳ ra mặt, đồng ý vì là ăn mỳ trả nợ, thậm chí cuối cùng suýt chút nữa liền để Đường Tam ngăn lại ông chủ.

Hồi tưởng tình cảnh lúc trước, lại nhìn hiện tại tình cảnh này.

Lẽ nào....

Này ăn mỳ ra tay liền vền vẹn chỉ là bởi vì này?

Chuyện này....

Đây cũng quá điên cuồng chứ?

Những kia người biết trong lòng khiếp sợ khó có thể phụ gia, lại vền vẹn chỉ là bởi vì như vậy một chuyện nhỏ, thậm chí cuối cùng Đằng Viêm còn không giúp đỡ được gì, hiện tại ăn mỳ dĩ nhiên giúp Đằng Viêm giải quyết một Thiên Nhân cảnh cao thủ;

Cái này chẳng lẽ chỉ là vì "Báo ân" Sao?

Sóng to gió lớn.....

Những người này trong lòng có loại cảm giác sắp phát điên, thậm chí hồi hận không thôi. Nếu như sớm biết vền vẹn giúp này ăn mỳ ra phía dưới liền có thể thu được như vậy một phần ân tình, tin tưởng bất kể là ai đô sẽ làm như vậy, phải biết này ăn mỳ nhưng là một cái thuần sát Thiên nhân hai đoạn cao thủ khủng bố a, cao như vậy tay một ân tình..... Ai không động lòng?

Đáng tiếc bọn họ không hiểu cái gì gọi là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Nếu như tất cả mọi người đều là bởi vì vì ăn mỳ ân tình mà trợ giúp hắn, như vậy ăn mỳ cũng sẽ không cảm kích. Dù sao hắn lại không ngốc. Hơn nữa qua nhiều năm như vậy, xưa nay đô không có ai vì là ăn mỳ nói câu nào, từng ra một lần đầu, mặc dù là lúc trước ba thế lực lớn bá chủ cũng là mang theo mục đích đến đòi thật ăn mỳ.

Thế nhưng Đằng Viêm không giống nhau.

Đằng Viêm tuy rằng chỉ là giúp ăn mỳ nói ra một câu, thế nhưng ở ăn mỳ xem ra vậy thì là một phần tình.

Hắn yêu thích nợ người khác.

Liền giống với ở Hiên Viên thực phủ, ăn mỳ hỗn ăn hỗn sau khi uống xong sẽ làm ông chủ bạo đánh một trận, không đánh còn không đi. Này dưới cái nhìn của hắn chỉ cần ông chủ hành hung hắn một trận như vậy bọn họ liền không ai nợ ai. Bây giờ hắn ra tay giúp Đằng Viêm cũng là bởi vì như vậy.

Nghe vậy, Đằng Viêm sửng sờ.

A....

Đằng Viêm cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào ăn mỳ trên người, sau đó chính là cười khổ một tiếng, hắn lại làm sao có khả năng không hiểu ăn mỳ ý tứ. Nhưng là hắn giống như những người khác, xa xa không nghĩ tới ăn mỳ sẽ vì như thế một chuyện nhỏ giúp tự mình giải quyết lớn như vậy một cái phiền phức, thậm chí còn cứu mình cùng Đường Tam một mạng.

Cái này chẳng lẽ chính là người tốt có báo đáp tốt sao?

Đằng Viêm không biết.

Ăn mỳ để lại một câu nói sau khi, không để ý đến Đằng Viêm, thậm chí không hề liếc mắt nhìn Đằng Viêm, xoay người liền trực tiếp rời đi. Ở tất cả mọi người kinh ngạc, ánh mắt khiếp sợ dưới, ăn mỳ liền như thế đi từ từ, hắn mỗi một bước đều là như thế tùy ý, thế nhưng là dẫn dắt vô số người tầm mắt,

mãi đến tận hắc biến mất.

Ăn mày!!

Kim hôm sau, hắc nhất định danh chấn toàn bộ Hỗn Loạn chi đồ.

Trước đây tuy rằng có đồn đại ăn mày thực lực không yếu, thế nhưng là vẫn luôn không có được chứng thực. Thế nhưng hiện tại không giống nhau, mấy trăm người tận mắt đến ăn mày không tốn sức chút nào giải quyết một Thiên Nhân cảnh cường giả, phần này thực lực, đủ khiến các thể lực lớn lại một lần nữa thay đổi sắc mặt, hơn nữa ăn mày vậy có ân tất báo tính cách càng làm cho không ít người nhìn thấy cơ hội.

Một có thể thuần sát Thiên Nhân cảnh hai đoạn cao thủ ân tình a.

Thật là làm cho người ta điên cuồng.....

Xoạt xoạt xoạt...

Theo ăn mày rời đi, không ít người cũng đều rời đi, bọn họ đô theo sát ở ăn mày phía sau. Hết cách rồi, ý nghĩ của bọn họ rất đơn giản, vậy thì là chờ cơ hội, nếu như có thể thu được như vậy một vị cường giả ân tình, vậy bọn họ nhưng là phát đạt;

Đáng tiếc, ăn mày là kẻ ngu si sao?

Rõ ràng không phải.

Trong đám người.....

Vương Kỳ mang theo Vương gia những võ giả kia rời đi Hiên Viên thực phủ sau khi cũng không hề rời đi, mà là tiến vào thực chi hiện. Giờ khắc này, lẳng lặng đứng thực chi hiện lâu ba Vương Kỳ sắc mặt khó coi đến cực hạn. Vừa nãy người mặc áo đen cùng Đường Tam một trận chiến toàn bộ quá trình hắc đều xem rõ rõ ràng ràng, bao quát sau đó ăn mày ra tay, toàn bộ đô bị hắc nhìn ở trong mắt.

"Khốn kiếp, ông lão kia quả nhiên không phải Thiên Nhân cảnh, chỉ là đồ có hư biểu mà thôi, chúng ta đô bị lừa." Vương Kỳ cái kia ánh mắt sắc bén nhìn xa xa Đằng Viêm cùng Đường Tam, cái kia tức giận thanh âm vang lên, sắc mặt của hắc càng là khó coi đến cực hạn. Nghĩ đến trước Đằng Viêm ở trước mặt mình làm mưa làm gió một màn, nghĩ đến chính mình ở trước mặt đối phương cùng cái nô tài như thế, Vương Kỳ đối với Đằng Viêm chính là căm hận đến cực hạn, cái kia nhìn Đằng Viêm trong ánh mắt càng thêm tràn đầy hung quang cùng không quen.

"Thiếu gia, vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Vương Kỳ bên người võ giả hỏi.

"Khốn kiếp, cái gì làm sao bây giờ? Lập tức đem tin tức này trở lại nói cho gia gia, chết tiệt." Vương Kỳ cái kia thanh âm phẫn nộ vang lên, vào giờ phút này hắc đã rơi vào một loại sắp nổ khủng trạng thái.

"Cái kia vương Khuê..."

"Cút...." Vương Kỳ nghe vậy trực tiếp gào thét một tiếng, cái kia vài tên võ giả lập tức liền rất thức thời rời đi.

"Khốn kiếp, đề ta Vương gia tổn thất một Thiên Nhân cảnh, tiểu tử, ngươi chờ.... Món nợ này Vương gia chúng ta sẽ từ từ tính với ngươi." Thủ hạ sau khi rời đi, Vương Kỳ âm lãnh kia thanh âm vang lên. Không sai, người mặc áo đen kia chính là Vương gia dùng tới thăm dò Đường Tam. Trước Vương Kỳ nhận lỗi chỉ có điều là bước thứ nhất, đánh lén này chính là bước thứ hai. Toàn bộ quá trình chính là vì thăm dò Đường Tam, bồi tội là vì đề cho người không đi hoài nghi người mặc áo đen này với hắc Đường gia quan hệ, dù sao nếu như Đường Tam đúng là một cao thủ khủng bố, cái kia triều chọc đến đối phương đối với Vương gia rõ ràng không phải chuyện tốt.

Hiện tại??

Loại này lo lắng rõ ràng không tồn tại.

Đáng tiếc Vương gia nhưng tổn thất một Thiên Nhân cảnh cao thủ.

"Cái kia tên ăn mày..." Sau đó, hồi tưởng tình cảnh lúc trước, nghĩ đến cái kia tên ăn mày dễ như ăn cháo liền giải quyết vương Khuê, Vương Kỳ khoe miệng chính là co quắp một trận. Làm người của Vương gia, Vương Kỳ tự nhiên biết vương Khuê này Thiên Nhân cảnh hai đoạn thực lực, thế nhưng ở cái kia ăn mày trước mặt.... Vương Khuê thậm chí ngay cả cơ hội phản kháng đô không có.

"Nhất định phải mời chào hắc." Vương Kỳ cái kia kiên định thanh âm vang lên.

"Cho tới ngươi.... Hạnh..." Tầm mắt vẫn nhìn Đằng Viêm, Vương Kỳ hừ lạnh một tiếng liền trực tiếp rời đi. Nếu như không phải gia gia hắc bàn giao, hắc tuyệt đối sẽ hiện tại liền thu thập Đằng Viêm. Thế nhưng nghĩ đến trong tay đối phương loại kia Nghịch Thiên đan dược, Vương Kỳ chỉ có thể nhẫn. Hơn nữa hiện tại còn nhiều như thế, vậy thì là Đường Tam vô kỹ.

Làm Hỗn Loạn chi đồ tam đại bá chủ một trong tồn tại, Vương gia nắm giữ Huyền giai võ kỹ cũng là phi thường ít ỏi, thế nhưng Đường Tam một người vừa nãy trận chiến đó liền triển khai ba loại Huyền giai võ kỹ, hơn nữa trước còn có một bộ Huyền giai thượng phẩm võ kỹ, những này đủ khiến Vương gia thêm nhỏ dãi.

Nhất định phải được.

Vương Kỳ đi rồi, thế nhưng đối với tất cả những thứ này Đàng Viêm nhưng cũng không tri tình.

Lúc này, Đàng Viêm âm lãnh kia ánh mắt rơi vào cái kia sống dở chết dở người mặc áo đen trên người...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Dư luận xông xao, Vương gia dã tâm

Người mặc áo đen, đánh lén, Đường Tam trọng thương.

Này một ít liệt vấn đề để Đàng Viêm lập tức ý thức được một tia bất an, bây giờ Đường Tam tu vi đã bại lộ trước ưu thế liền hoàn toàn không tồn tại, Hỗn Loạn chi đồ các thế lực lớn sẽ không tiếp tục kiêng kỵ chính mình, đây đối với Đàng Viêm mà nói tuyệt đối là một phi thường vấn đề nghiêm trọng, không có ai biết tiếp đồ sẽ phát sinh cái gì, còn có chính là người mặc áo đen này đến tột cùng là ai.

Báo thù?

Khả năng này hầu như là số không.

Thăm dò!!

Đàng Viêm duy vừa nghĩ tới khả năng chính là có người muốn thăm dò Đường Tam tu vi.

Sẽ là ai?

Nhìn trên đất người mặc áo đen, Đàng Viêm chau mày, vào lúc này cái kia trên đất người mặc áo đen cơ thể hơi nhúc nhích một chút, để Đàng Viêm không khỏi sửng sốt, người này lại vẫn không chết. Tình cảnh này nếu như bị Vương Kỳ nhìn thấy không biết hắn sẽ có cảm tưởng thế nào, dù sao người mặc áo đen này nhưng là một cái Thiên Nhân cảnh cao thủ, đối với Vương gia mà nói vậy cũng là phi thường trọng yếu tồn tại. Nguyên bản Vương Kỳ cho rằng hắn chết rồi, vì lẽ đó không để ý đến, thế nhưng hiện tại người mặc áo đen nhưng còn sống sót.....

"Đường lão, ngài không có sao chứ?" Đàng Viêm không tiếp tục để ý người mặc áo đen, mà là đỡ lấy Đường Tam hỏi.

"Thiếu gia, lão nô tạm thời còn chết không được, có điều...." Đường Tam nói liếc mắt nhìn trên đất người mặc áo đen "Lão nô trong thời gian ngắn không thể cử động nữa rồi." Lập tức, Đường Tam cái kia cô đơn thanh âm vang lên, bây giờ người mặc áo đen xuất hiện, hắn tu vi trả thù, nhất định sẽ cho Đàng Viêm mang đến không ít phiền phức, thế nhưng hắn cũng đã không thể làm gì, hắn bây giờ không cần nói đối mặt Thiên Nhân cảnh, dù cho là Ngưng Thần cảnh hắn cũng chưa chắc là đối thủ, đương nhiên nếu như lấy mệnh vật lộn với nhau Ngưng Thần cảnh Đường Tam vẫn là không sợ.

"Đường lão, trước tiên không nói những này, ngài vẫn là trước về tửu lầu dưỡng thương đi." Nghe vậy, Đàng Viêm giọng quan thiết vang lên. Bây giờ Hiên Viên tửu lầu đã là chính mình, hơn nữa Đường Tam bị thương không có cần thiết tiếp tục về Sở Phi nơi đó.

"Được." Đường Tam đáp một tiếng.

"Viêm thiếu..." Sở Phi mấy người cũng từ vừa nãy chấn động bên trong phục hồi tinh thần lại. Trước Thiên Nhân cảnh mạnh mẽ để bọn họ triệt để kinh ngạc đến ngây người, thậm chí ngay cả Đàng Viêm xông ra ngoài đô không có phát hiện, sau đó cái kia ăn mày lại là thể hiện rồi dừng mảnh một mảnh, càng làm cho Sở Phi chờ người khiếp sợ không thôi.

"Trước về tửu lầu, còn có đem người mặc áo đen kia cũng cùng nhau mang về." Đàng Viêm nói một câu liền trực tiếp đỡ Đường Tam hướng về Hiên Viên thực phủ đi đến, Sở Phi mấy người cũng không có chân chờ chút nào, mấy người kéo người mặc áo đen thân thể hướng về tửu lầu chạy đi.

Dưới bóng đêm, người mặc áo đen một hồi đánh giết quá nhiều toàn bộ Hỗn Loạn chi đồ.

Khủng bố ông lão không phải Thiên Nhân cảnh?

Sự thực này rất nhanh sẽ truyền khắp toàn bộ Hỗn Loạn chi đồ, mặc dù giờ khắc này chính là đêm khuya cũng không ngoại lệ. Lại như lúc trước Đường Tam thuần sát Ngưng Thần cảnh giống như vậy, rất nhanh tất cả mọi người đều chiếm được tin tức này, nhưng mà tất cả mọi người chiếm được tin tức

này phản ứng đầu tiên chính là khiếp sợ cùng khó mà tin nổi.

Đường Tam không bỏ tất cả mọi người đều là tận mắt nhìn thấy, nhưng mà như thế nhân vật không bỏ dĩ nhiên không phải Thiên Nhân cảnh.

Khó mà tin nổi!!!

Đương nhiên, tất cả mọi người ngoại trừ khiếp sợ cùng cảm thấy khó mà tin nổi ở ngoài chính là đối với ba thể lực lớn cười nhạo, Đường Tam không phải Thiên Nhân cảnh đây tuyệt đối là đối với ba thể lực lớn lao trào phúng, lúc trước ba thể lực lớn bá chủ nhưng là đồ tự mình đi bãi phỏng nhân gia, hơn nữa đồ bị người ta làm cho khiếp sợ.

Thế nhưng hiện tại đây?

Đối phương dĩ nhiên không phải Thiên Nhân cảnh cường giả.

Buồn cười;

Hỗn Loạn chi đô bên trong, ba thể lực lớn trở thành trò cười.

Một đời người mới thay người cũ.

Cao thủ không bỏ "Ngã xuống", Đường Tam nhất định sẽ rất nhanh người khác lãng quên; Nhưng mà một đời mới cường giả quật khởi, đồng thời lại bị vô số người truyền tụng;

. Ăn mây thực lực, ăn mây cỏ quái tính tình, thành Hỗn Loạn chi đô tất cả mọi người đàm luận đề tài, đồng thời cũng làm cho tất cả mọi người đô rõ ràng hiểu rõ đến này ăn mây là một ghê gớm cao thủ không bỏ.

Này tên ăn mây không đơn giản.

Những kia mắt thấy lúc trước tất cả võ giả giờ khắc này càng là từng cái từng cái theo sát ăn mây, tìm cơ hội thu được ăn mây "Ân tình".

Hỗn Loạn chi đô gió nổi mây vần.

Đồng thành Vương gia;

Giờ khắc này toàn bộ Vương gia bên trong cung điện bầu không khí phi thường quý dị, thậm chí mang theo một tia không cách nào ức chế ngọt ngào, tất cả mọi người vẻ mặt nghiêm túc bên trong lại mang theo một tia sự phấn nộ. Một vị ông lão mặc áo xanh ngồi trên địa vị cao bên trên, Vương Hùng, Vương gia gia chủ đương thời, cùng Hiên Viên Vô Định như thế, Thiên Nhân cảnh bảy đoạn cường giả.

Ở Vương Hùng trước mặt còn đứng không ít người, những người này đều là Vương gia dòng chính.

Vương Kỳ liền ở trong đó.

Vương Hùng cái kia ánh mắt sắc bén bên trong lập loè một tia hàn mang, phấn nộ. Một giây sau hắn cái kia ánh mắt sắc bén liền rơi vào Vương Kỳ trên người, như rồng mây nói: "Kỳ Nhi, người xác định ông lão kia không phải Thiên Nhân cảnh?"

"Gia gia, Tôn nhi có thể xác định, ông lão kia tuyệt đối không phải Thiên Nhân cảnh, hắn căn bản là không phải vương Khuê đối thủ, nếu như không phải hắn nắm giữ đông đảo Huyền giai võ kỹ, vương Khuê thậm chí một chiêu liền có thể bại hắn." Vương Kỳ không có chần chờ chút nào, cái kia kiên định thanh âm vang lên.

Ầm!!!

Vương Hùng nghe vậy một trận chiến trực tiếp vỗ vào hắn dưới thân cái ghế tay vịn bên trên.

Bị sái.

Toàn bộ Vương gia tất cả mọi người đô bị sái.

Hắn giận không nhịn nổi!!!

"Gián trá tiểu nhi, dĩ nhiên đem mọi người chúng ta đô cho lừa." Lập tức, Vương Hùng cả người đứng lên, âm lãnh kia thanh âm vang lên. Làm Thiên Nhân cảnh bảy đoạn tồn tại lại bị một tiểu tử chưa ráo máu đầu tỏ ra xoay quanh, đây đối với hắn mà nói quả thực chính là vô cùng nhục nhã.

"Gia gia, Tôn nhi hiện tại liền dẫn người đem hắn diệt." Thấy thế, Vương Kỳ cái kia kiên định thanh âm vang lên.

"Không thể." Vương Bá Thiên lúc này chặn lại nói.

"Phụ thân, tại sao?" Vương Kỳ nhìn Vương Bá Thiên một trận không rõ.

"Kỳ Nhi, ngươi đừng quên trên tay đối phương có chúng ta muốn đồ vật, cái kia đan dược một khi luyện thành ta Vương gia quật khởi liền ngay trong tầm tay, bây giờ đối phương còn không biết trước là Vương gia chúng ta phái người thăm dò, tuyệt đối không thể mạo tuý tiện động thủ." Vương Bá Thiên cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, Đẳng Viêm nói tới cái kia đan dược đối với hắn mà nói tuyệt đối có không cách nào chống lại mê hoặc.

"Chuyện này...." Vương Kỳ nghe vậy chần chờ một chút.

"Nói láo." Đột nhiên, Vương Hùng gầm lên một tiếng vang lên.

Phụ thân, gia gia;

Vương Bá Thiên cùng Vương Kỳ hai người cả kinh, cái kia kinh ngạc ánh mắt rơi vào Vương Hùng trên người. Còn cái khác Vương gia dòng chính cũng bị Vương Hùng cái kia gầm lên một tiếng cho kinh sợ rồi, từng cái từng cái cẩn thận một chút đứng tại chỗ căn bản là không dám có hành động.

"Chó má đan dược, Vương Bá Thiên ngươi nghĩ chuyện thời điểm có thể hay không động động nào?" Vương Hùng cái kia trách cứ thanh âm vang lên;

"Ta...."

"Làm sao, ngươi không phục? Ngươi cũng không suy nghĩ một chút, nếu như thật sự có vật như vậy tồn tại, ông lão kia sẽ tới hiện tại đô còn không phải Thiên Nhân cảnh cường giả? Nếu như thật sự có, chỉ sợ hắn đã sớm là Thiên Nhân cảnh. Hạnh..." Vương Hùng lạnh rên một tiếng.

"Đúng vậy..." Tất cả mọi người bưng tỉnh.

Nếu như đối phương thật sự có vật này, bên cạnh hắn Thiên Nhân cảnh sợ là sớm đã có một đồng lớn.

"Phụ thân, ta biết sai rồi." Vương Bá Thiên một mặt cô đơn nói rằng.

"Sau đó nghĩ chuyện động động não, trước đối phương đưa ra đề chúng ta giúp hắn tranh cướp chức thành chủ thời điểm lễ nào ngươi liền không suy nghĩ một chút, nếu như ông lão kia thật có thực lực kinh khủng như thế còn cần chúng ta động thủ? Nếu như không phải Kỳ Nhi đề nghị thăm dò một hồi đối phương, chúng ta hiện tại còn mông ở trong cốc, bị đối phương tỏ ra cùng hầu như thế." Lập tức, Vương Hùng cái kia tức giận thanh âm vang lên. Vương gia sở dĩ phái người thăm dò cũng chính bởi vì điểm này, Đẳng Viêm tuyệt đối không ngờ rằng hắn này vô tâm chi thất mang đến cho hắn sơ hở trí mạng.

"Vâng." Vương Bá Thiên nói.

"Gia gia, vậy chúng ta có phải là hiện tại liền đi thu thập tiểu tử này? Dù sao nếu như không phải bọn họ vương Khuê cũng sẽ không chết." Một giây sau, Vương Kỳ âm lãnh kia thanh âm vang lên, trên mặt hắn mang theo một tia không quen. Vương Kỳ tâm trí so với người thường cường hãn hơn nhiều nhiều lắm, đồng thời hắn cũng là một tràn ngập ngạo khí lại thủ dai người, trước bởi vì kiêng kỵ Đẳng Viêm cho nên đối với đối phương cung cung kính kính, chuyện này đối với Vương Kỳ mà nói quả thực chính là sỉ nhục, đối với Đẳng Viêm hắn cũng là tràn ngập căm hận.

"Kỳ Nhi ngươi lập tức dẫn người đi đem tiểu tử kia cùng ông lão cho nắm về." Nghe vậy, Vương Hùng nói.

"Nắm về?" Tất cả mọi người sững sờ.

"Hừ, trong tay đối phương nếu có nhiều như vậy Huyền giai võ kỹ, vậy chúng ta lại há có thể bỏ qua. Tuy rằng không có cái kia Nghịch Thiên đan dược, thế nhưng nếu như có thể được những vũ kỹ này, đối với Vương gia chúng ta mà nói cũng tuyệt đối có chất tăng lên." Vương Hùng cái kia sắc bén thanh âm vang lên. Huyền giai võ kỹ tầm quan trọng không thể nghi ngờ. Cùng cấp võ giả đối chiến bên trong, nắm giữ vũ kỹ cấp cao võ giả có thể chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

"Vâng. Tôn nhi rõ ràng."

"Gia gia, cái kia cái kia tên ăn mày làm sao bây giờ?" Vương Kỳ không nhịn được hỏi.

"Cái kia ăn mày...." Vương Hùng chần chờ một chút.

"Chuyện này trước tiên không vội, lúc trước chúng ta ba thế lực lớn mời chào hắn đều bị hắn không nhìn, muốn muốn mời chào hắn cũng không phải một ngày hai ngày có thể làm được, ngươi hiện tại cần phải làm là lập tức đem hai người kia mang về, càng nhanh càng tốt, chỉ có bọn họ rơi vào Vương gia chúng ta trong tay mới sẽ không xuất hiện bất ngờ." Vương Hùng sắc bén thanh âm vang lên, bây giờ đối với cho hắn mà nói Huyền giai võ kỹ mới là quan trọng nhất.

"Vâng." Lúc này, Vương Kỳ mang theo một tên Thiên Nhân cảnh cùng bốn tên Ngưng Thần cảnh cao thủ rời đi Vương gia.

Đẳng Viêm;

Nghĩ đến danh tự này, Vương Kỳ đáy lòng sẽ vọt lên một luồng không tên lửa giận.

Tiểu tử, ngươi chết chắc rồi.

Rời đi Vương gia, Vương Kỳ mang theo một đám người một mặt âm trầm hướng về Hiên Viên thực phủ bên tập mà đi...

Trong mắt hần lộ hung quang!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Hiên Viên Linh Lung

Vương gia.

Vương Kỳ mang theo một tên Thiên Nhân cảnh cùng bốn tên Ngưng Thần cảnh cao thủ lao tới Hiên Viên thực phủ. Mục đích của bọn họ rất rõ ràng, chính là muốn chiếm được Đường Tam trước triển khai những kìa Huyền giai võ kỹ, không tiếc bất cứ giá nào, thực sự là bởi vì Huyền giai võ kỹ đối với võ giả mà nói quá trọng yếu, đặc biệt là ở võ kỹ này thiếu thốn thế tục.

Huyền giai võ kỹ?

Đó là giá trị liên thành tồn tại, dù cho chỉ là Huyền giai hạ phẩm.

Hiên Viên gia tộc!!!

Đường Tam không phải Thiên Nhân cảnh tin tức giờ khắc này đã truyền khắp toàn bộ Hỗn Loạn chi đô, dù cho bây giờ là đêm khuya cũng không ngoại lệ. Thực sự là tin tức này quá mức đột nhiên, cũng quá mức chấn động, đặc biệt là cái kia ăn mày bùng nổ ra thực lực khủng bố, càng là quấy nhiễu tất cả mọi người.

Hiên Viên gia tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Hiên Viên gia lão gia tử trong thư phòng, Hiên Viên Vô Địch nghe thủ hạ người hối báo lên tin tức, hần chau mày. Hiên Viên Vô Địch làm sao cũng không nghĩ tới, cái kia đề hần đều cảm thấy sâu sắc hoảng sợ cùng kiêng kỵ ông lão thậm chí ngay cả Thiên Nhân cảnh đô không phải, chuyện này thực sự là quá khó mà tin nổi.

Có điều hần nhưng không có như Vương gia như vậy cảm thấy phần nộ;

Mặc dù là bị lừa.

"Linh Lung, người thấy thế nào?" Đột nhiên, Hiên Viên Vô Địch buông ra nhú chặt hai hàng lông mày, tầm mắt rơi vào bên cạnh hần một cô thiếu nữ trên người.

Thiếu nữ mười bảy mười tám tuổi, một con như tơ tóc đen khoác đến bả vai, dài nhỏ mày liễu, một đôi đôi mắt sáng đảo mắt quyến rũ, xinh đẹp mũi ngọc, đào quai hàm hàm sâu, kiều diễm ướt át đôi môi, như tuyết kiều lúm đồng tiền trong suốt như ngọc, nhần nhựt không mang theo chút nào tỷ vết tuyết cơ Như Sương như tuyết, thân hình mềm mại, một tịch bạch quần dài, thoáng như tiên nữ.

Hiên Viên Linh Lung.

Hiên Viên gia ba đời nhỏ tuổi nhất nữ hài, đồng thời lại là Hiên Viên Vô Địch thích nhất tôn nữ.

Vương gia Vương Kỳ, Hiên Viên gia Linh Lung.

Này đều là Hỗn Loạn chi đô hai cái yêu nghiệt giống như thiên tài, đương nhiên không phải là bởi vì việc tu luyện của bọn họ thiên phú, mà là hai người mưu lược. Có thể nói mặc kệ là Vương Kỳ vẫn là Hiên Viên Linh Lung, hai người tầm mắt, mưu lược căn bản không thể cùng tuổi của bọn họ xứng đôi.

Cùng Vương Kỳ lòng dạ chặt hẹp không giống, Hiên Viên Linh Lung làm cho người ta một loại thanh nhả thoát tục cảm giác.....

Giờ khắc này, Hiên Viên Linh Lung trên mặt mang theo một tia vẻ suy tư, nghe được Hiên Viên Vô Địch câu hỏi, nằng cái kia long lanh hai con mắt cũng là rơi vào Hiên Viên Vô Địch trên người "Gia gia ý tứ là?"

"Đối với thiếu niên kia cùng ông lão chúng ta Hiên Viên gia nên lấy một loại ra sao thái độ đi đối xử." Hiên Viên Vô Địch thanh âm nhần nhạ vang lên, tuy rằng hần đã trong lòng hiểu rõ, thế nhưng hần vẫn là nhìn Hiên Viên Linh Lung hỏi. Đối với hần mà nói, làm như vậy có thể càng tốt hơn bồi dưỡng Hiên Viên Linh Lung.

"Giao hảo." Hiền Viên Linh Lung không chần chờ đáp lại nói.

"Ồ? Tại sao?"

"Gia gia, người lại muốn thi ta." Hiền Viên Linh Lung phiết miệng nói rằng, nhìn mình gia gia cái kia một mặt ý cười nàng liền biết đối phương muốn làm gì, chuyện như vậy đã không phải lần đầu tiên, cũng không phải một lần hai lần, nàng đã quen thuộc từ lâu.

"Ha ha, vậy người nói nghe một chút."

"Gia gia trước đã nói, cái kia cảnh giới của ông lão Liên Gia Gia đồ nhìn không thấu, hơn nữa đối phương vẹn vẹn chỉ là một cái ánh mắt liền Liên Gia Gia đồ cảm thấy kiêng kỵ, thậm chí còn có một tia cảm giác nguy hiểm. Nay bản thân liền là một cái không giống bình thường sự tình, dù cho hẳn không phải Thiên Nhân cảnh cũng không cách nào thay đổi." Hiền Viên Linh Lung thần nhiên nói, đồng thời không khỏi dừng lại một chút, nhìn trước mặt Hiền Viên Vô Định một chút "Hon nữa, Linh Lung Tâm bên trong có một lớn mặt ý nghĩ." Nói, Hiền Viên Linh Lung cái kia đôi mắt sáng lần thứ hai rơi vào Hiền Viên Vô Định trên người.

"Ý nghĩ? Nói một chút coi."

"Ông lão kia khả năng là vượt qua Thiên nhân cường giả." Hiền Viên Linh Lung thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Tê...." Nghe vậy, Hiền Viên Vô Định không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, cái kia ánh mắt khiếp sợ không khỏi rơi vào Hiền Viên Linh Lung trên người. Đối với với mình tôn nữ Hiền Viên Vô Định là tuyệt đối tín nhiệm, thế nhưng hẳn không nghĩ tới Hiền Viên Linh Lung dĩ nhiên sẽ có ý nghĩ như thế, để hẳn không khỏi cười khò một tiếng lắc lắc đầu.

Vượt qua Thiên Nhân cảnh?

Khả năng sao?

"Gia gia, người này ánh mắt gì, nhân gia như thế muốn là có căn cứ. Số một, cảnh giới, gia gia nhưng là Thiên Nhân cảnh bảy đoạn tu vi, để gia gia đồ không nhìn thấu cảnh giới nói rõ cái gì? Vậy đối phương cảnh giới nhất định so với gia gia còn cao hơn, hơn nữa coi như là Thiên Nhân cảnh chín đoạn cũng không thể nào làm được điểm này;

. Đương nhiên, điều này cũng có thể nói là đối phương bởi vì sử dụng một số bí pháp mới làm được. Thế nhưng...." Hiền Viên Linh Lung nói dừng lại một chút, nàng một mặt nghiêm túc "Nếu như nói hẳn chỉ là lợi dụng bí pháp ẩn giấu tu vi của chính mình, vậy hẳn cái kia Liên Gia Gia đồ cảm thấy kiêng kỵ cùng ánh mắt sợ hãi lại giải thích thế nào?"

"Có vài thứ là không cách nào thay đổi, một Ngưng Thần cảnh cao thủ, mặc kệ hẳn như thế nào ưu tú, như thế nào thiên tài cũng không thể vẹn vẹn chỉ là một cái ánh mắt liền để Thiên Nhân cảnh cường giả cảm thấy hoảng sợ. Kê bề trên khí tức chỉ có từng nơi ở vị trí này trên mới có thể ngưng tụ, không có đạt đến cái kia độ cao là không thể đạt đến loại kia trạng thái." Hiền Viên Linh Lung kiên định thanh âm vang lên.

"Chuyện này...." Hiền Viên Vô Định sửng sò, trên mặt một trận suy tư.

"Không đúng vậy, vậy hẳn hiện tại chân thực liền Thiên Nhân cảnh tu vi đồ không có." Chỉ chốc lát sau, Hiền Viên Vô Định cái kia không rõ thanh âm vang lên.

"Vậy chỉ có thể nói ở trên người hẳn chuyện gì xảy ra, dẫn đến tu vi của hẳn giảm xuống, nói thí dụ như..... Trúng độc." Hiền Viên Linh Lung cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, nếu như giờ khắc này Đẳng Viêm cùng Đường Tam nghe được lời nói này tất nhiên sẽ cảm thấy sâu sắc chấn động, dù sao này Hiền Viên Linh Lung liền thấy đồ chưa từng thấy Đường Tam, chỉ là dựa vào một ít liên quan với Đường Tam sự tình, hơn nữa còn là một ít chuyện rất đơn giản tình làm ra suy đoán, nhưng hầu như hoàn toàn cùng sự thực hoàn toàn tương xứng.

"Trúng độc?" Hiền Viên Vô Định sửng sò, chau mày.

"Đương nhiên, đây chỉ là ta suy đoán mà thôi, hơn nữa cũng có chút quá không hiện thực. Có điều, này không phải chúng ta muốn giao hảo bọn họ nguyên nhân chủ yếu." Hiền Viên Linh Lung cái kia vui tươi âm thanh lại vang lên.

"Vậy thì vì cái gì?"

"Bởi vì thiếu niên kia." Hiền Viên Linh Lung kiên định thanh âm vang lên.

"Thiếu niên kia?"

"Không sai, cũng là bởi vì hắn. Gia gia người có nghĩ tới không?" Hiền Viên Linh Lung hỏi.

"Nghĩ tới cái gì?"

"Thiếu niên kia tuổi so với ta còn muốn tiểu, hơn nữa ngoại giới đã chứng thực hẳn là một không thể tu luyện phế nhân, thế nhưng vừa vặn chính là như thế một kẻ tàn phế, bên cạnh hẳn nhưng theo một thực lực không kém ông lão, dù cho đối phương chỉ là Ngưng Thần cao thủ, thế nhưng này bản liền không giống bình thường. Hơn nữa ông lão kia hay là đối phương nô bộc." Lại trở về trước hết ba thế lực lớn kiêng kỵ Đẳng Viêm vấn đề mặt trên.

"Chuyện này...."

"Một nắm giữ Ngưng Thần cảnh cao thủ làm tôi tớ thiếu niên, thân phận của hắn có thể đơn giản? Hơn nữa, trước bên ngoài bán ra cái kia Thối Thế linh dịch nói vậy gia gia cũng đã thấy hiệu quả, chuyện này quả là liền có thể nói Nghịch Thiên. Nhưng mà vật như vậy gia gia ngươi có thể bảo đảm thiếu niên kia trong tay không có? Hoặc là nói trong tay hắn còn có càng thêm Nghịch Thiên thuốc?" Hiên Viên Linh Lung không nhịn được vừa hỏi.

"Chuyện này...." Hiên Viên Vô Địch chấn kinh rồi.

"Còn có, trước gia gia ngươi cũng nghe được, ông lão kia tuy rằng không phải Thiên Nhân cảnh cao thủ, thế nhưng đối mặt một Thiên Nhân cảnh hai đoạn hắn thậm chí đô nắm giữ tuyệt đối quyền chủ động, nếu như không phải đối phương liều mạng bị thương nặng mẽ chống đỡ, ông lão kia thậm chí đều có khả năng chiến thắng Thiên Nhân cảnh. Còn có hắn triển khai những kia Huyền giai võ kỹ. Gia gia, ngài làm Thiên Nhân cảnh bảy đoạn võ giả, vẫn là Hiên Viên gia tộc tộc trưởng, ngài sẽ vài loại Huyền giai võ kỹ?" Hiên Viên Linh Lung cái kia sắc bén âm thanh để Hiên Viên Vô Địch cảm thấy tâm linh đô đang không ngừng rung động.

Huyền giai võ kỹ a....

"Khiến người ta nhìn không thấu Ngưng Thần cảnh ông lão, tầng tầng lớp lớp Huyền giai võ kỹ, chúng ta nghe đô chưa từng nghe qua Nghịch Thiên thuốc, ở phổi cái trước không thể tu luyện thiếu niên;

. Gia gia, ngài không cảm thấy kỳ quái sao? Không cảm thấy hiếu kỳ sao? Nếu như ta không có đoán sai, thiếu niên này tất nhiên đến từ một phi thường khủng bố thế lực, thân phận tất nhiên bất phàm." Hiên Viên Linh Lung cái kia kiên định thanh âm vang lên, đây là nàng đối với Đẳng Viêm phán định. Đương nhiên, hắn không biết Đẳng Viêm cùng Đường Tam là làm sao quen biết, đến ra loại này kết luận cũng là chuyện đương nhiên. Có điều mặc dù là như vậy, là một người mười tám tuổi thiếu nữ, Hiên Viên Linh Lung kín đáo tư duy đã có thể nói khủng bố.

"Chuyện này...." Hiên Viên Vô Địch không cách nào bình tĩnh.

"Lùi 10 ngàn bộ nói, thiếu niên này chỉ là một bình thường thiếu niên, ông lão kia cũng chỉ là một Ngưng Thần cảnh ông lão. Thế nhưng gia gia không nên quên hiện tại Hỗn Loạn chi đô là cái gì tình thế. Ba gia to lớn, thế như nước với lửa; Dưới tình huống như vậy thả rằng nhiều một người bạn cũng không muốn thêm một kẻ địch. Huống chi vậy còn là một có thể chống lại Thiên Nhân cảnh võ giả, toàn bộ Hỗn Loạn chi đô có mấy cái Thiên Nhân cảnh?"

"Vì lẽ đó, giao hảo tất nhiên đối với chúng ta Hiên Viên gia tộc chỉ mới có lợi, không có chỗ xấu." Hiên Viên Linh Lung kiên định thanh âm vang lên. Toàn bộ Hỗn Loạn chi đô đô chìm đắm ở Đường Tam từ một cao thủ khủng bố lướt xuống đến một liên Thiên Nhân cảnh đô không phải ông lão sự thực này bên trên, nhưng lơ là nguyên bản những kia đơn giản nhất vấn đề, nàng nhưng không có.

"Báo....." Đột nhiên, một cấp thiết âm thanh truyền đến.

"Chuyện gì?" Thấy có người xông vào thư phòng của chính mình, Hiên Viên Vô Địch cái kia không thích thanh âm vang lên.

"Lão gia, Vương gia Vương Kỳ mang theo một tên Thiên Nhân cảnh cùng bốn tên Ngưng Thần cảnh võ giả đi Hiên Viên thực phủ, xem đáng đáp kia là muốn tìm thiếu niên kia phiền phức." Thủ hạ cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, chỉ sợ dĩ như vậy cái kia hoàn toàn là bởi vì trước Hiên Viên Linh Lung để hắn mật thiết quan tâm cùng Đẳng Viêm có quan hệ tất cả còn có Vương gia động tĩnh.

"Gia gia, cơ hội tới." Hiên Viên Linh Lung cái kia thanh âm hưng phấn vang lên.

"Cơ hội?" Hiên Viên Vô Địch sửng sốt.

"Vương Kỳ người này kiêu căng tự mãn, hơn nữa lòng dạ chật hẹp. Trước ở Hiên Viên thực phủ thời điểm hắn đối với thiếu niên kia ăn nói khép nép, đây đối với hắn mà nói tuyệt đối không thể khoan dung, trước bọn họ Vương gia có thể sẽ kiêng kỵ ông lão kia thực lực, thế nhưng hiện tại vấn đề thế này nhưng không tồn tại, vào lúc này Vương Kỳ tất nhiên không nhịn được muốn đối với thiếu niên kia bắt lợi, ta sao vừa vặn có thể mượn cơ hội này giúp hắn một tay."

"Giúp hắn?"

"Cầm son thiêm hoa không tính là gì, thế nhưng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi liền không giống nhau. Lần này nếu như chúng ta giúp hắn, hắn nhất định sẽ nhớ kỹ phần ân tình này, dù cho là ta trước hết thấy suy đoán đều là sai lầm, hắn sẽ không cho ta sao Hiên Viên gia tộc mang đến bất kỳ chỗ tốt nào, thế nhưng.... Hiên Viên gia cùng Vương gia vốn là không chết không thôi, đặc tội bọn họ một lần thì lại làm sao?" Hiên Viên Linh Lung cười nhạt một tiếng, Vương Kỳ đây là ở cho hắn Hiên Viên gia sáng tạo cơ hội a.

"Được, liền theo lời ngươi nói làm." Hiên Viên Vô Địch lúc này liền đồng ý.

"Gia gia, chuyện này để Nhị ca đi làm tốt nhất." Lập tức, Hiên Viên Vô Địch mở miệng nói.

"Ngạo Thiên?" Hiên Viên Vô Địch sửng sốt, lập tức liền nở nụ cười.

Hiên Viên gia, Vương gia, đô bởi vì Đường Tam tu vi bại lộ mà làm ra phản ứng. Thế nhưng cái kia Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong Cụ Phong Dong Binh Đoàn lúc này lại là chẳng quan tâm, dù cho là bọn họ cũng biết tin tức này cũng là như thế, phảng phất hết thấy đều cùng bọn họ không có bất cứ quan hệ gì.

Cụ Phong Dong Binh Đoàn, hàng đêm sênh ca!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Thảm a, thảm a, thật thảm...

Hiên Viên thực phủ.

Đặng Viêm một nhóm sau khi trở về liền trở lại thực phủ bên trong khu nhà nhỏ, nơi này hơn mười gian phòng đầy đủ Đặng Viêm chờ người ở lại, đem Đường Tam phủ tiến vào một người trong đó gian phòng để hân dưỡng thương sau khi, Sở Phi bọn người về nguyên lai bên trong khu nhà nhỏ lấy một ít sinh hoạt tất yếu item. Dù sao hiện tại có Hiên Viên thực phủ, khu nhà nhỏ kia đã không cần.

Thực trong phủ liền còn lại Đặng Viêm, Đường Tam, Sở Tinh ba người.

Cho tới người mặc áo đen kia?

Chỉ là bị Đặng Viêm bỏ vào bên trong khu nhà nhỏ, căn bản là không sợ hấn chạy. Giờ khắc này người mặc áo đen, tuy rằng hấn là Thiên Nhân cảnh cao thủ, thế nhưng một thân thương thế so với Đường Tam không biết còn nghiêm trọng hơn bao nhiêu lần, đừng nói là chạy, nếu như không có người đi để ý tới có thể không có thể sống sót còn là một vấn đề.

Ăn mày ra tay không nhẹ a.....

Sở Tinh chăm sóc Đường Tam, Đặng Viêm nhưng là một người lẳng lặng đứng ở đó bên trong khu nhà nhỏ, đứng người mặc áo đen kia trước mặt. Cau mày, cái kia ánh mắt sắc bén nhìn chòng chọc vào người mặc áo đen. Đặng Viêm trong lòng hiếu kỳ vô cùng người mặc áo đen này đến tột cùng là ai phái tới, mục đích của bọn họ lại là cái gì.

Thăm dò Đường Tam?

Đặng Viêm trong lòng không rõ ràng, thế nhưng người mặc áo đen trọng thương Đường Tam, lại bại lộ Đường Tam tu vi sự tình cũng đã là sự thực.

Rào!!!

Chính đang Đặng Viêm nghĩ xử trí như thế nào người mặc áo đen thời điểm, bên ngoài truyền đến một loạt tiếng bước chân.

Hả?

Không khỏi, Đặng Viêm hơi nhướng mày, tầm mắt chuyển hướng thực phủ tiến vào tiểu viện bên kia lối vào. Chỉ chốc lát sau Vương Kỳ mang theo năm người xuất hiện ở Đặng Viêm trước mặt, nhìn thấy Đặng Viêm, Vương Kỳ không có chân chờ chút nào liền trực tiếp hướng về Đặng Viêm đi tới.

"Vương Kỳ?" Đặng Viêm hơi nhướng mày.

"Viêm thiếu, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt đi." Nhìn Đặng Viêm, Vương Kỳ cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia "Mê người" ý cười.

"Tiền đưa tới?" Đặng Viêm không nhịn được hỏi;

"Tiền?" Vương Kỳ sững sờ.

"Viêm thiếu nói cái gì tiền?" Lập tức, mang theo vẻ mỉm cười cái kia kinh ngạc thanh âm vang lên.

"Hả?" Đặng Viêm sững sờ, cái kia ánh mắt sắc bén rơi vào Vương Kỳ trên người, trong lòng càng là bay lên một loại không thích tâm tình "Lẽ nào Vương gia người dự định quyết nợ? Trước cái kia Thối Thế linh dịch phương thuốc chúng ta nhưng là nói cẩn thận, 200 ngàn kim tệ, hiện tại thiếu gia ta nhưng là một cái kim tệ đồ không bắt được."

"Ồ.... Hóa ra là này, ta còn tưởng là cái gì đây." Vương Kỳ cái kia hí ngược thanh âm vang lên.

"Đây là không tìm đến viên quá ít ỏi, 200 ngàn kim tệ thực sự là quá hơn nhiều, chúng ta lấy tới không tiện, cho nên muốn Tiêu Viêm' ít đi ta Vương gia chính mình lấy đi." Vương Kỳ thanh âm nhậm vang lên, Đẳng Viêm nhưng trong lòng là sửng sò, cái kia nhìn Vương Kỳ ánh mắt càng là né qua một chút đề phòng.

200 ngàn kim tệ nhiều sao?

Nếu như chỉ là nắm kim tệ xác thực nhiều, thế nhưng thế giới này có một loại đồ vật gọi là trừ thê vàng, loại này do Thiên Võ đại lục thể tục đệ nhất hiệu buôn Thiên Bảo các phát hành trừ thê vàng chỉ cần là đến Thiên Bảo các cửa hàng đó là cũng có thể đổi tiền mặt: Thực hiện, điểm này Đẳng Viêm ở Đế đô thời điểm liền rõ ràng, hẳn không tin này Hỗn Loạn chỉ đô không có Thiên Bảo các. Lúc trước Đế đô Thiên Bảo các ông chủ nhưng là chính mồm cùng Đẳng Viêm nói, Thiên Bảo các trải rộng toàn bộ thể tục, bao quát Hỗn Loạn chỉ đô.

Thế nhưng hiện tại Vương Kỳ nhưng....

Đẳng Viêm trong lòng bay lên một loại linh cảm không lành.

"Thiếu gia, là Vương Khuê." Vào lúc này, Vương Kỳ bên người tên kia Thiên Nhân cảnh đột nhiên chỉ vào Đẳng Viêm phía sau trên đất nằm người mặc áo đen kia phát sinh một tiếng thét kinh hãi "Hắn còn có khí tức, hắn còn chưa có chết." Lập tức, cái kia thanh âm hưng phấn lần thứ hai từ này Thiên Nhân cảnh cao thủ trong miệng vang lên.

"Cái gì, còn chưa có chết?" Vương Kỳ cả kinh, cái kia kinh ngạc ánh mắt trong nháy mắt rơi vào người mặc áo đen kia trên người.

"Vương Khuê?" Đẳng Viêm nhưng là cả kinh, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào trước mắt Vương Kỳ trên người "Hắn là các người người của Vương gia?" Lập tức, cái kia thanh âm kinh ngạc vang lên, về mặt bên trong đề phòng cũng biến thành càng thêm thâm thúy. Nếu như người mặc áo đen kia là người của Vương gia, như vậy trước cũng chính là người của Vương gia muốn thăm dò Đường Tam thực lực.

"Không chết là tốt rồi." Vương Kỳ liếc mắt nhìn trên đất người mặc áo đen, cái kia vui mừng thanh âm vang lên, dù sao đối phương nhưng là một cái Thiên Nhân cảnh a, đối với Vương gia mà nói quá trọng yếu, hiện tại biết đối phương không chết, như vậy đối với Vương gia mà nói tự nhiên là một chuyện tốt. Rất nhanh, Vương Kỳ âm lãnh kia ánh mắt liền rơi vào Đẳng Viêm trên người.

"Hừ, sự tình đến một bước này cũng không cần tiếp tục cùng người ẩn giấu. Không sai, Vương Khuê chính là ta người của Vương gia, trước cũng là ta Vương gia muốn thử thăm ông lão kia thực lực. Tốt, người rất tốt.... Dĩ nhiên đem mọi người chúng ta cho lừa, rất tốt, tốt vô cùng." Vương Kỳ âm lãnh kia thanh âm vang lên.

"Các người đi xem xem Vương Khuê." Lập tức, Vương Kỳ nói rằng.

"Đứng lại." Đẳng Viêm nhưng là lạnh rên một tiếng.

"Hả?" Vương Kỳ sửng sò, âm lãnh kia ánh mắt khóa chặt Đẳng Viêm, mà cái kia hai tên chuẩn bị tiến lên Ngưng Thần cảnh cao thủ bước chân cũng là đột nhiên một trận đình trệ, không vì cái gì khác, liền bởi vì Đẳng Viêm ở vừa nãy trong nháy mắt đó một cước đạp ở Vương Khuê trên cổ.

"Tiểu tử, ngươi muốn làm gì?" Vương Kỳ thanh âm phẫn nộ vang lên.

"Làm gì? Hạnh..." Đẳng Viêm lạnh rên một tiếng "Tuy rằng thiếu gia ta chỉ là một kẻ tàn phế, mà hắn là Thiên Nhân cảnh cao thủ. Thế nhưng các người đừng quên, hắn hiện tại trọng thương tại người, hơn nữa hôn mê bất tỉnh, nếu như các người tiếp tục tiến lên, thiếu gia ta không ngại một cước giẫm đoạn cổ của hắn;

. Thiên Nhân cảnh.... Hừ hừ, mong rằng đối với cho các người Vương gia mà nói phi thường trọng yếu đi."

"Người...." Nghe vậy, Vương Kỳ sắc mặt triệt để thay đổi.

"Vương gia, rất tốt." Đẳng Viêm âm lãnh kia âm thanh cũng vang lên theo. Đối với Vương gia hành động Đẳng Viêm đã là hận thấu xương, đối phương không chỉ thăm dò Đường Tam, hơn nữa còn đem Đường Tam trọng thương. Bây giờ càng là thô bạo tìm đến cửa, lại vẫn muốn quyết nộ. Làm từng Đế đô thiếu niên hư, Đẳng Viêm là tốt như vậy nói chuyện sao?

"Người muốn chết." Vương Kỳ cả giận nói.

"Muốn chết? Chỉ sợ nếu như hiện tại thiếu gia ta thả hắn, cái kia chết càng nhanh hơn đi." Đẳng Viêm xem thường thanh âm vang lên. "Lai già bất thiện" thiện giả không đến, người của Vương gia đột nhiên tìm đến cửa tất nhiên không có chuyện tốt lành gì.

"Hạnh... Ngươi cho rằng như vậy người liền sống được sao?" Vương Kỳ lạnh rên một tiếng, cái kia trong hai mắt lộ hung quang "Thức thời lập tức thả Vương Khuê, còn có, giao ra hết thấy Huyền giai võ kỹ, lời nói như vậy ta hay là có thể lưu ngươi một con chó mệnh."

"Huyền giai võ kỹ?" Đẳng Viêm sửng sò.

"Ha ha ha, nguyên lai Vương gia người là đánh Huyền giai võ kỹ chủ ý. Thiếu gia ta còn sẽ nói cho người biết, Huyền giai võ kỹ thiếu gia ta có, hơn nữa còn có rất nhiều, thế nhưng vậy thì thế nào? Muốn? Vương gia người nằm mơ." Đẳng Viêm cười nhạo thanh âm vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia miệt thị.

"Rất nhiều?" Nghe vậy, Vương Kỳ chờ người không khỏi sững sờ, cái kia nhìn Đẳng Viêm ánh mắt cũng tràn đầy tham lam. Nguyên bản bọn họ cho rằng Đẳng Viêm cũng chỉ có như vậy mấy bộ Huyền giai võ kỹ, thế nhưng không nghĩ tới đối phương không chỉ có, hơn nữa còn có rất nhiều. Đối mặt này to lớn mê hoặc, Vương Kỳ làm sao có khả năng buông tha.

Đến miệng một bên phi đầu tuyệt đối muốn ăn đi.

"Trên, đem tiêu tử này bắt." Lúc này, Vương Kỳ cái kia sắc bén thanh âm vang lên.

"Thiếu gia, cái kia Vương Khuê làm sao bây giờ?" Vương Kỳ phía sau cái kia vài tên võ giả nghe vậy không khỏi sững sờ, liếc mắt nhìn Vương Khuê, cuối cùng nhìn Vương Kỳ không nhịn được hỏi. Dù sao cái kia nhưng là một cái Thiên Nhân cảnh võ giả a, một khi bọn họ động thủ, đối phương nhất định có thể trước tiên đánh giết Vương Khuê.

"Vương Khuê? Hừ, so với võ sở Huyền giai võ kỹ, một Thiên Nhân cảnh lại tính là cái gì? Chỉ cần có đầy đủ Huyền giai võ kỹ, ta Vương gia chắc chắn có thể cấp tốc quật khởi, ngự trị ở mặt khác hai nhà. Vương Khuê, coi như là hấn vì là Vương gia làm công hiến. Trên, bắt hấn." Vương Kỳ kiên định thanh âm vang lên.

"Chuyện này...." Vài tên Vương gia võ giả sững sờ.

Đẳng Viêm sắc mặt cũng là khó coi đến cực hạn, nếu như vào lúc này người của Vương gia động thủ như vậy hấn đem không có bất kỳ sức lực chống đỡ lại. Hơn nữa một khi rơi xuống Vương gia trong tay, mặc kệ là hấn vẫn là Đường Tam vận mệnh cũng là nhất định.

Thập tử vô sinh.

"Chà chà sách, Vương gia, được lắm Vương gia. Các anh em các người nghe một chút, vì chỉ là Huyền giai võ kỹ thậm chí ngay cả gia tộc đồng thời vào sinh ra từ huynh đệ đồ cho từ bỏ. Chà chà, Vương Kỳ người thật là đủ nhẫn tâm, Vương gia chó săn môn cũng thật là đáng thương, vì là Vương gia bán mạng, cuối cùng còn rơi vào một bị vứt bỏ kết cục, thậm a, thậm a, thật thậm...." Vừa lúc đó, một hí ngược âm thanh từ bên ngoài truyền đến.

Xoạt....

Trong nháy mắt, Vương gia cái kia năm tên võ giả sắc mặt khó coi đến cực hạn.

Xoạt xoạt xoạt.

Bọn họ năm người tầm mắt toàn bộ rơi vào hôn mê Vương Khuê trên người;

Cái thanh âm kia bọn họ nghe rõ ràng, đồng thời cũng biết đối phương là đang khích bác, thế nhưng đối phương nói cũng không phải hoàn toàn không có đạo lý. Vương Khuê làm Vương gia Thiên Nhân cảnh, vì là Vương gia bán mạng hiện tại nhưng rơi vào một bị vứt bỏ kết cục, vậy nếu như đối làm là bọn họ đây? Có thể hay không cũng bị Vương gia vứt bỏ, hơn nữa Vương Khuê vẫn là Thiên Nhân cảnh cao thủ.

Huống hồ bọn họ chỉ là Ngưng Thần.

Khốn kiếp.

Nghe được âm thanh này, lại nhìn thấy Vương gia cái kia năm tên võ giả sắc mặt, Vương Kỳ trong lòng cái kia tức giận thanh âm vang lên, đồng thời cả người lúc này xoay người, cái kia phần nộ ánh mắt rơi vào người nói chuyện kia trên người, đối phương tuổi gần giống như hấn to nhỏ, chừng hai mươi tuổi, một thân hoa phục, mày kiếm mắt sao, giờ khắc này trên mặt càng là mang theo một tia hí ngược về mặt.

"Hiên Viên Ngạo Thiên, con mẹ nó người có ý gì?" Gầm lên một tiếng từ Vương Kỳ trong miệng vang lên, hấn hai mắt phun lửa.

"Có ý gì? Ta sao có thể có ý gì a, chỉ có điều là phát biểu một hồi cảm khái mà thôi, lẽ nào này đồ có lỗi a?" Hiên Viên Ngạo Thiên nhìn Vương Kỳ cái kia hí ngược thanh âm vang lên, một mặt xem thường cùng khiêu khích. Hấn là Hiên Viên gia tộc ba đời trưởng tôn, cũng là bị Hiên Viên Vô Định phái tới, một tiếng hạ xuống sau khi Hiên Viên Ngạo Thiên mở miệng lần nữa "Các anh em, các người có thể cũng nghe được chứ? Cũng còn tốt các người lúc trước gia nhập chính là Hiên Viên gia tộc, bằng không, chà chà.... Các người nhìn cái kia mấy cái Vương gia võ giả, ai... Đáng thương a."

"Ha ha ha...." Hiên Viên Ngạo Thiên phía sau cái kia vài tên Hiên Viên gia tộc võ giả rất phối hợp cười to mà lên.

"Người...." Vương Kỳ sắc mặt khó coi đến cực hạn, cái kia vài tên Vương gia võ giả sắc mặt cũng đồng dạng khó coi. Thế nhưng bọn họ không phải là bởi vì Hiên Viên Ngạo Thiên khiêu khích, thực sự là bởi vì trước Vương Kỳ quyết định, lại tặng thêm Hiên Viên Ngạo Thiên giờ khắc này mấy câu nói, bọn họ đối với Vương gia tâm đồ lạnh lẽo.

"Hiên Viên Ngạo Thiên, người đến tốt cùng muốn thế nào?" Cẩn rằng, Vương Kỳ cả giận nói.

"Không cái gì như thế nào, thiếu gia là đến Tiêu Viêm ăn ít cơm, nha, phải nói là thiếu gia gia gia muốn mời Viêm thiếu ăn cơm, không được sao?" Nhìn Vương Kỳ, Hiên Viên Ngạo Thiên một mặt xem thường nói rằng. Hấn vốn là đến giúp Đẳng Viêm, trực tiếp mang đi không phải càng tốt hơn, càng an toàn sao.

Hanh....

Hiên Viên Ngao Thiên lạnh rên một tiếng không tiếp tục để ý Vương Kỳ, trực tiếp hướng về Đằng Viêm đi đến.

"Ăn cơm?" Vương Kỳ sững sờ, sắc mặt càng là khó coi đến cực hạn, khoe miệng đỏ ở co giật.

Ăn giòicom!!!

Vương Kỳ trong lòng một trận gào thét, hiện tại nửa đêm canh ba, có ai mời ăn cơm sẽ vào lúc này a?

Khi hán Vương Kỳ là kẻ ngu si à!!!

Nhìn Hiên Viên Ngao Thiên, lại nghĩ đến chính mình mục đích tới nơi này, Vương Kỳ trong lòng triệt để tức giận, Huyền giai võ kỹ hán tình thế bất buộc, nếu như vào lúc này để Hiên Viên Ngao Thiên đem người mang đi, như vậy hán lại nghĩ muốn từ Đằng Viêm trong tay được những kia Huyền giai võ kỹ căn bản là không thể, thậm chí.... Những kia võ kỹ còn có thể rơi xuống Hiên Viên gia tộc trong tay.

Không được.

Tuyệt đối không thể để Hiên Viên Ngao Thiên đem người mang đi.

"Hiên Viên Ngao Thiên, người ngày hôm nay ta nhất định phải mang đi, ngươi như vậy ngăn cản, lẽ nào ngươi muốn cho ta Vương gia cùng ngươi Hiên Viên gia khai chiến không?" Vương Kỳ cắn răng cái kia tràn ngập hung quang ánh mắt nhìn chòng chọc vào Hiên Viên Ngao Thiên, đồng thời tức giận thanh âm vang lên, dưới bóng đêm như đã thủ gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Người muốn chiến ta liền chiến!!

Hiên Viên Ngao Thiên, người ngày hôm nay ta nhất định phải mang đi, ngươi như vậy ngăn cản, lẽ nào ngươi muốn cho ta Vương gia cùng ngươi Hiên Viên gia khai chiến không?

Vương Kỳ cái kia rít gào thanh âm vang lên, cả người hán sắc mặt tức giận cùng trư can sắc. Đằng Viêm đối với Vương gia tầm quan trọng đó là không thể nghi ngờ, vậy cũng là thật nhiều Huyền giai võ kỹ a, nguyên bản chính mình có thể dễ như ăn cháo đem Đằng Viêm mang đi, đến thời điểm đang chăm chậm * hỏi không sợ đối phương không thỏa hiệp. Thế nhưng hiện tại đây, bốc lên một Hiên Viên Ngao Thiên ngăn cản chính mình, nếu như không có mang đi Đằng Viêm, hay hoặc là nói bị Hiên Viên gia tộc mang đi Đằng Viêm, như vậy đối với Vương gia mà nói tuyệt đối là tổn thất không cách nào vẫn hồi.

Tuyệt đối không thể;

Cho dù khai chiến cũng phải kiên trì.

Vương Kỳ gầm lên giận dữ, cái kia hung ác ánh mắt nhìn chòng chọc vào Hiên Viên Ngao Thiên, cả người hán thân thể càng bị tức giận truyền hình trực tiếp run.

Khai chiến?

Nhưng mà Vương Kỳ càng làm cho ở đây tất cả mọi người sững sờ.

Xoạt xoạt xoạt;

Tất cả mọi người cái kia khiếp sợ, ánh mắt khó mà tin nổi toàn bộ rơi vào Vương Kỳ trên người.

Vương gia, Hiên Viên gia đều là Hỗn Loạn chi đồ ba thế lực lớn một trong, lẫn nhau trong lúc đó thế như nước với lửa đồng thời lại là lực lượng ngang nhau. Vì lẽ đó mặc dù là những năm này bất kỳ hai nhà trong lúc đó phát sinh ma sát hoặc là mâu thuẫn đồ sẽ không gọi ra hai nhà trong lúc đó tranh đấu, dù sao bọn họ không phải người ngu, một khi hai phe khai chiến đến thời điểm nhất định tiện nghi phe thứ ba.

Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi đạo lý này ai cũng hiểu.

Thế nhưng hiện tại đây?

Vương Kỳ dĩ nhiên vì một Đảng Viên không tiếc muốn cùng Hiền Viên gia khai chiến.

Hắn là tùy tiện nói một chút hù dọa Hiền Viên Ngao Thiên;

Hay là thật?

Không có ai biết.

Cho tới Đảng Viên?

Lúc này nhìn song phương đối lập đáng vẽ, cái kia thâm thúy con người liếc mắt nhìn Hiền Viên Ngao Thiên, sau đó híp mắt nhắm nghiền, hắn không làm rõ ràng được Hiền Viên gia tộc đây là muốn làm gì. Giúp mình? Có cái kia cần phải sao, bây giờ Đường Tam tu vi đã bại lộ, không đủ để thành vì bọn họ lao lỏi kéo điều kiện của chính mình, nhưng là hiện tại đáng đáp của đối phương rõ ràng là đứng bên mình;

Vì Huyền giai võ kỹ?

Đảng Viên không biết, có điều tình huống bây giờ đối với mình tựa hồ không có cái gì chỗ hỏng, hắn cũng không có mở miệng, chỉ là lẳng lặng nhìn hình ảnh trước mắt.

Chỉ ít Vương gia không dám xằng bậy.

Hiền Viên Ngao Thiên nghe vậy cái kia đến gần Đảng Viên bước chân cũng là trong giây lát một trận đình trệ, lập tức hắn liền trực tiếp xoay người, cái kia ánh mắt sắc bén rơi vào Vương Kỳ trên người, trên mặt cũng đồng dạng mang theo một tia khiếp sợ. Có điều rất nhanh trên mặt hắn cái kia một tia khiếp sợ cũng đã biến mất không thấy hình bóng, thay vào đó chính là một tia xem thường cùng hí ngược "Khai chiến? Người nghĩ ta Hiền Viên gia sợ Vương gia người hay sao?" Hiền Viên Ngao Thiên cái kia sắc bén âm thanh cũng vang lên theo.

"Người...." Vương Kỳ nghe vậy cũng sợ.

"Người muốn chiến ta liền chiến, hừ, thiếu hắn mẹ phí lời, Vương gia, ta Hiền Viên gia còn không sợ người." Sắc bén âm thanh từ Hiền Viên Ngao Thiên trong miệng vang lên, cả người hắn khí thế hoàn toàn áp chế Vương Kỳ, để Vương Kỳ sắc mặt khó coi đến cực hạn, Hiền Viên Ngao Thiên quả thực chính là khắc tinh của hắn.

"Hiền Viên Ngao Thiên, người..." Vương Kỳ nghiêng răng nghiêng lợi.

Khai chiến?

Này không phải hắn Vương Kỳ có thể quyết định.

"Người cái gì người? Con bà nó là con gấu, người Vương Kỳ là cái thá gì, lão tử sợ người a, có bản lĩnh chúng ta làm một võ lớn, người dám không?" Hiền Viên Ngao Thiên chỉ vào Vương Kỳ cái kia khiêu khích thanh âm vang lên, đối với Vương Kỳ hoặc là Vương gia biểu thị * lửa không nhìn.

"Khôn kiếp, giết cho ta." Nghe vậy, Vương Kỳ nộ quát một tiếng, đảng viên hắn là tình thế bất buộc, hoặc là nói những kia Huyền giai võ kỹ hắn là tình thế bất buộc.

Xoạt xoạt xoạt....

Vương gia năm tên võ giả nghe vậy dồn dập xông tới. Tuy rằng bọn họ trước đối với Vương Kỳ quyết định cảm thấy bất mãn vô cùng, thế nhưng bọn họ dù sao cũng là người của Vương gia, giờ khắc này càng là không dám chậm trễ chút nào. Lãng liệt sát ý, cuồng bạo khí thế trong nháy mắt bạo phát mà tới.

Giết!!!

Xoạt xoạt xoạt....

Thấy thế, Hiền Viên gia tộc vài tên võ giả cũng không có chần chờ chút nào, từng cái từng cái trong nháy mắt che ở Hiền Viên Ngao Thiên trước mặt, cái kia cuồng bạo khí thế trong nháy mắt bạo phát, lăng liệt ánh mắt toàn bộ nhìn chòng chọc vào Vương gia võ giả. Chỉ cần đối phương dám lên trước một bước, hoặc là nói Hiền Viên Ngao Thiên ra lệnh một tiếng, bọn họ tuyệt đối sẽ xung phong đi tới cùng Vương gia võ giả chém giết.

Song phương trong nháy mắt rơi vào giằng co!!!

"Ha ha, Vương gia Vương Kỳ? Chỉ bằng người này trư đầu cũng xứng cùng ta tam muội nổi danh? Thiên tài, quân sư? Mày xứng à?" Cảm thụ hình ảnh trước mắt, Hiền Viên Ngao Thiên cái kia xem thường thanh âm vang lên, nhìn Vương Kỳ trước mắt tràn đầy trào phúng cùng xem thường.

"Hiền Viên Ngao Thiên, người có ý gì, người chớ quá mức." Nghe vậy, Vương Kỳ giận dữ.

"Có ý gì? Lẽ nào người còn chưa hiểu tình huống bây giờ sao?" Hiền Viên Ngao Thiên cười lạnh một tiếng.

"Tình huống bây giờ?" Vương Kỳ sững sờ.

"Chúng ta bên này có bảy tên võ giả, hai tên Thiên Nhân cảnh, năm tên Ngưng Thần cảnh; Mà người bên kia.... Ha ha, một tên Thiên Nhân cảnh, bốn tên Ngưng Thần cảnh. Nếu như vào lúc này động thủ người cảm thấy người sẽ là kết cục gì? Người cảm thấy người, hoặc là các người có thể sống rồi đi nơi này sao?" Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia hí ngược âm thanh nhắc nhở Vương Kỳ;

Lòng tốt?

Đương nhiên không phải.

Hiên Viên Ngạo Thiên thực sự là sợ Vương Kỳ cái tên này bị chính mình làm tức giận, sau đó liền cùng mình chém giết một phen.

Bây giờ tình huống mình quả thật có thể giết hắn.

Thế nhưng sau khi đây?

Vương Kỳ làm Vương gia ba đời huyết mạch duy nhất, nếu như giết hắn cái kia Vương gia chẳng khác nào đoạn tử tuyệt tôn, đến thời điểm Vương gia sẽ giảng hoà?

Tuyệt đối sẽ cùng Hiên Viên gia tộc ăn thua đủ.

Đó cũng không là chuyện tốt đẹp gì.

Hả?

Nghe được Hiên Viên Ngạo Thiên nhắc nhở, Vương Kỳ cuối cùng từ phần nộ bên trong khôi phục bình tĩnh, vào lúc này cũng phát hiện song phương sự chênh lệch, cũng bởi như thế sắc mặt hắn trở nên càng thêm khó coi, căn rằng thân thể đều đang run rẩy. Hắn cái kia hung ác, phần nộ ánh mắt nhìn chòng chọc vào Hiên Viên Ngạo Thiên.

Nếu như nói ánh mắt có thể giết chết người, như vậy Hiên Viên ngạo trời đã chết rồi mấy trăm lần.

"Làm sao, còn đánh sao?" Nhìn Vương Kỳ cái kia bị tức đến vặn vẹo vẻ mặt, Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia hí ngược thanh âm vang lên.

"Người...." Vương Kỳ nghiêng răng nghiêng lợi.

"Chúng ta đi." Một giây sau, Vương Kỳ cái kia bắt đầu dĩ thanh âm vang lên, đồng thời hắn đẩy lòng lửa giận cũng đã nhảy lên tới cực hạn. Tình huống trước mắt hắn muốn từ Hiên Viên Ngạo Thiên trước mặt mang đi Đẳng Viêm cái kia vốn là không thể, cũng không hiện thực. Nếu ở lại chỗ này đã không có bất kỳ ý nghĩa gì, vậy còn không như kịp lúc rời đi, hắn nhưng là chịu đủ lắm rồi Hiên Viên Ngạo Thiên.

"Đi thông thả, không tiễn a..." Nhìn Vương Kỳ, Hiên Viên Ngạo Thiên khoát tay áo một cái cái kia hí ngược thanh âm vang lên.

"Khốn kiếp." Nghe Hiên Viên Ngạo Thiên, Vương Kỳ lửa giận trong lòng nhảy lên tới cực hạn, hắn cảm giác mình sắp bạo phát. Trong vòng một ngày, đầu tiên là bị một kẻ tàn phế cho sái, làm chính mình thật giống một con chó như thế. Hiện tại lại là bị Hiên Viên Ngạo Thiên như vậy "Nhục nhã", nếu như có thể, Vương Kỳ thật sự rất muốn giết Hiên Viên Ngạo Thiên, đáng tiếc.... Sự thực không cho phép hắn làm như thế.

"Hiên Viên Ngạo Thiên, ngươi chờ ta." Bước ra vài bước, Vương Kỳ đột nhiên xoay người âm lãnh kia thanh âm vang lên.

"Ta chờ."

"Hanh...." Vương Kỳ lạnh rên một tiếng liền không lại dừng lại.

"Chờ đã!!!" Đột nhiên, Đẳng Viêm cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Hả?

Nghe được Đẳng Viêm, tất cả mọi người không khỏi sững sờ. Chính là Vương Kỳ cái kia bước chân cũng là một trận đình trệ, căn rằng một mặt sắc mặt giận dữ. Có điều hắn vẫn là quay người sang, cái kia ánh mắt sắc bén rơi vào Đẳng Viêm trên người, cái kia trong ánh mắt lộ hung quang.

Xoạt xoạt xoạt....

Thời khắc này, tất cả mọi người cái kia ánh mắt khó hiểu toàn bộ rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Bao quát Hiên Viên Ngạo Thiên.

Chương 75: Người khác không dám động người, ta dám!!

Xoạt xoạt xoạt!!

Tất cả mọi người cái kia ánh mắt kinh ngạc toàn bộ dừng lại ở Đẳng Viêm trên người, mang theo một tia không rõ.

Hắn còn có việc?

Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia ánh mắt kinh ngạc nhìn Đẳng Viêm, không biết Đẳng Viêm vào lúc này gọi lại Vương Kỳ đến tốt cùng muốn làm gì. Dù sao hắn thật vất vả đem Vương Kỳ cho đánh đuổi, nếu như đến thời điểm thật sự làm tức giận Vương Kỳ, Vương Kỳ không tiếc bất cứ giá nào muốn dẫn đi Đẳng Viêm vậy hắn khẳng định không ngăn được, dù sao hắn không thể giết Vương Kỳ, nói như vậy tuyệt đối sẽ gọi ra Vương gia cùng Hiên Viên gia trong lúc đó đại chiến.

Vương Kỳ càng sớm rời đi đối với Đẳng Viêm càng có lợi.

Nhưng mà hiện tại đây?

Đẳng Viêm nhưng là đem đang đứng ở nơi khùng biên giới Vương Kỳ cho gọi lại?

"Tiểu tử thôi, người chờ đấy, ngày hôm nay để người tránh thoát một kiếp, thế nhưng chỉ cần người còn ở này Hỗn Loạn chi đồ, hạnh.... Người sớm muộn sẽ rơi xuống ta Vương gia trong tay." Nhìn Đẳng Viêm, Vương Kỳ âm lãnh kia thanh âm vang lên. Huyền giai võ kỹ, hắn Vương gia là không thể liên như thế từ bỏ.

Đẳng Viêm không hề trả lời hắn, mà là từng bước một hướng về Vương Kỳ đi tới.

Hắn muốn làm gì?

Đẳng Viêm cử động để tất cả mọi người tại chỗ không khỏi sửng sốt, tràn đầy không rõ.

Vương Kỳ cũng là như thế.

"Cái kia Thiên Nhân cảnh rác rưởi Vương gia người còn muốn sao?" Lâm Đẳng Viêm đi tới khoảng cách Vương Kỳ hai mét địa phương thời điểm dừng bước, vừa vặn liền đứng Hiên Viên Ngạo Thiên bên người, đồng thời hắn cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, một mặt bình tĩnh.

"Hả?" Đẳng Viêm để người ở chỗ này không khỏi sửng sốt.

"Người có ý gì?" Vương Kỳ nhú nhú mày hỏi.

"Rất đơn giản, nếu như các người còn muốn muốn, như vậy liền đưa tiền đây thực; Nếu như các người không muốn, cái kia thiếu gia ta giữ lại cũng vô dụng, một hồi đem hắn trực tiếp làm thịt liền xong." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, nhưng là nghe bên cạnh hắn Hiên Viên Ngạo Thiên một trận sồn cả tóc gáy a, Đẳng Viêm chuyện này căn bản là là ở kích thích Vương Kỳ a, lẽ nào hắn liền không sợ Vương Kỳ nổi khùng à.

"Người muốn bao nhiêu tiền?" Vương Kỳ sửng sốt một chút sau khi hỏi, Thiên Nhân cảnh, hắn Vương gia cũng không nhiều a.] "Một triệu, kim tệ." Đẳng Viêm duỗi ra một ngón tay nói.

"Cái gì, một triệu?" Vương Kỳ một tiếng thét kinh hãi vang lên, cả người sắc mặt nhợt nhạt đến cực hạn, "Con mẹ nó người làm sao không đi cướp?"

"Cướp? Thiếu gia ta hiện tại chính là ở cướp, muốn hay là không muốn chính người quyết định."

"Người....."

"Còn có, trước các người còn nợ thiếu gia ta hai mươi vạn, gộp lại tổng cộng là 1 200 ngàn kim tệ." Sau đó, nhìn Vương Kỳ cái kia vận vẹo về mặt, Đẳng Viêm thanh âm lạnh lùng vang lên. Đẳng đại thiếu xưa nay liền không phải thiện nam tín nữ, đối phương không chỉ quýt nợ, còn kém điểm giết Đường Tam, hiện tại lại chạy đến nơi đây đến đánh Huyền giai võ kỹ chủ ý, nếu như không phải Hiên Viên gia người xuất hiện, hiện tại chỉ sợ hắn đã rơi vào Vương gia trong tay;

. Đối với như vậy Vương gia, Đẳng Viêm cùng hắn trong lúc đó nhất định là kẻ địch, nếu là kẻ địch vậy thì không cần khách khí.

"Con mẹ nó người cho lão tử nhớ kỹ." Vương Kỳ giận dữ.

"Chúng ta đi." Lập tức, hân hỉ lạnh một tiếng trực tiếp vang lên. Một triệu kim tệ đổi một Thiên Nhân cảnh? Cái kia xác thực không mắc, thế nhưng hiện tại Vương Kỳ đã ở vào nỗi khủng hoảng biên giới, lại làm sao có khả năng tiếp thu điều kiện như vậy, Thiên Nhân cảnh, hân Ninh cũng không nên.

"Chờ đã." Xem Vương Kỳ phải đi, Đằng Viêm lần nữa mở miệng nói.

"Con mẹ nó ngươi còn có chuyện gì?" Vương Kỳ gầm thét lên.

Đằng Viêm không hề trả lời Vương Kỳ, mà là nhìn về phía một bên Hiên Viên Ngạo Thiên, một mặt nghiêm túc. "Hiên Viên Ngạo Thiên? Ngươi Hiên Viên gia tình thiếu gia ta nhớ rồi. Có điều, hiện tại thiếu gia ta còn hi vọng ngươi giúp thiếu gia ta một chuyện, đương nhiên, thiếu gia ta cũng sẽ không để cho các ngươi Bạch Bang." Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Hả?

Hiên Viên Ngạo Thiên không khỏi sửng sốt.

"Viêm thiếu mời nói." Lập tức, Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, đối với Đằng Viêm cũng tuyệt đối là khách khí, hân có thể không giống Vương Kỳ, Hiên Viên gia tộc cũng không giống Vương gia, trước Hiên Viên Linh Lung đã phân tích quá, đằng viêm người này Hiên Viên gia tộc nhất định phải giao hảo, bây giờ cơ hội tốt như vậy Hiên Viên Ngạo Thiên lại làm sao có khả năng buông tha.

"Hiên Viên gia tộc cùng Vương gia đều là Hỗn Loạn chi đồ ba thế lực lớn một trong, nói vậy giữa các ngươi nên cũng là không chết không thôi tồn tại. Trước, ngươi sở dĩ nhắc nhở tên rác rưởi này tin tưởng hân là không muốn kế hoạch hai nhà mâu thuẫn, hay hoặc là là sợ sệt vì vậy mà gọi ra hai nhà đại chiến, dẫn đến bị Cụ Phong Đoàn ngư ông đắc lợi chứ?" Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Hả?

Hiên Viên Ngạo Thiên sửng sốt, sự thực đúng là như thế, có điều hân không biết Đằng Viêm tại sao muốn làm như thế.

Liếc mắt nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên phản ứng, Đằng Viêm tiếp tục mở miệng nói "Ngươi không thể đối với tên rác rưởi này như thế nào, thế nhưng nếu như nói để ngươi bắt hoặc là ngăn cản cái kia năm tên Vương gia võ giả nên không có vấn đề gì chứ, dù cho là giết bọn họ?"

"Hả?" Hiên Viên Ngạo Thiên sửng sốt, Vương Kỳ cũng là như thế.

"Đương nhiên." Một giây sau, Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia tự tin thanh âm vang lên. Tuy rằng hân không dám đối với Vương Kỳ như thế nào, thế nhưng muốn nói chỉ là chỉ là mấy cái Vương gia võ giả, như vậy mặc dù là giết tin tưởng Vương gia cũng không sẽ nhờ đó mà cùng Hiên Viên gia tộc khai chiến, dù sao những năm này song phương giữa các võ giả chém giết cũng không tính thiếu.

"Rất tốt, giúp thiếu gia ta ngăn cản cái kia năm tên Vương gia võ giả, sau đó thiếu gia ta cho ngươi một bộ Huyền giai võ kỹ." Một giây sau, Đằng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên.

Cái gì?

Đằng Viêm đề tất cả mọi người tại chỗ một tiếng thét kinh hãi.

Ngăn cản Vương gia võ giả liền có thể có được một bộ Huyền giai võ kỹ?

Không chỉ có là Hiên Viên Ngạo Thiên cùng Hiên Viên gia tộc người chấn kinh rồi, chính là Vương Kỳ cùng người của Vương gia cũng là như thế. Một bộ Huyền giai võ kỹ giá trị không thể nghi ngờ. Vương gia hưng sư động chúng đi tới nơi này vì là chính là Huyền giai võ kỹ, nhưng là đối phương căn bản là sẽ không cho bọn họ. Nhưng bây giờ thì sao? Đằng Viêm dĩ nhiên lấy ra Huyền giai võ kỹ, vèn vèn chỉ là vì để cho Hiên Viên gia tộc người ngăn cản người của Vương gia.

Này cùng tặng không khác nhau ở chỗ nào?

Huyền giai võ kỹ a....

Hiên Viên Ngạo Thiên trong lòng trở nên kích động, Vương Kỳ sắc mặt nhưng là khó coi đến cực hạn;

Hân muốn làm gì?

Đồng thời, một nghi vấn lớn ở tất cả mọi người trong lòng bắt đầu sinh mà lên.

Xoạt xoạt xoạt....

Một giây sau, không chờ người của Vương gia làm ra phản ứng, Hiên Viên Ngạo Thiên một cái ánh mắt sau khi, Hiên Viên gia tộc cái kia bảy tên võ giả cũng đã ngăn cản Vương gia chờ người đường đi, đồng thời cái kia khí thế toàn thân toàn diện bạo phát, không có một chút nào bảo lưu. Hiên Viên gia tộc quyết định đã rất rõ ràng, đó chính là bọn họ đáp ứng rồi. Đối với Hiên Viên Ngạo Thiên mà nói, coi như là Đằng Viêm không có lấy ra Huyền giai võ kỹ, việc này hân cũng sẽ giúp, dù sao chỉ là ngăn cản Vương gia vài tên võ giả mà thôi.

"Hiên Viên Ngạo Thiên, con mẹ nó nguoi muốn làm gì?" Thấy thế, Vương Kỳ gầm lên giận dữ vang lên. Đồng thời hấn về mặt cang là phức tạp đến cực hạn.

"Hanh...." Hiên Viên Ngạo Thiên lạnh rên một tiếng, không hề trả lời Vương Kỳ.

"Vương gia Vương Kỳ đúng không?" Vào lúc này, Đẳng Viêm cái kia ánh mắt sắc bén cũng là trong nháy mắt rơi vào Vương Kỳ trên người, cái kia trong ánh mắt cang là né qua một tia lạng liệt hàn ý "Người khác không dám động nguoi, thiếu gia ta dám." Một giây sau, cái kia sắc bén thanh âm vang lên, nương theo mà đến chính là một tia lạng liệt hàn ý.

Hả?

Đẳng Viêm làm cho tất cả mọi người sững sờ.

"Vương gia nguoi không phải là muốn Huyền giai võ kỹ sao? Thiếu gia ta hiện tại cho nguoi cơ hội, đánh thắng thiếu gia ta, Huyền giai võ kỹ Vương gia nguoi muốn bao nhiêu thiếu gia ta cho bao nhiêu." Lập tức, Đẳng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên, nhìn Vương Kỳ ánh mắt ngoại trừ âm lãnh ở ngoài còn tràn ngập xem thường.

Cái gì?

Một mảnh kinh hãi thanh âm vang lên.

Xoạt xoạt xoạt!!

Tất cả mọi người cái kia ánh mắt khó mà tin nổi toàn bộ rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Hắn muốn làm gì?

Hắn điên rồi sao?

Đánh thắng nguoi bao nhiêu Huyền giai võ kỹ đô cho?

Chuyện này.....

Lẽ nào nguoi không biết mình chỉ là một kẻ tàn phế sao?

Lẽ nào nguoi không biết Vương Kỳ là Mạch cảnh sáu đoạn võ giả sao?

Nguoi chuyện này căn bản là là tặng không a.

Ngốc a!!!!

"Viêm thiếu, chuyện này...." Nghe vậy, Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia thanh âm phức tạp vang lên. Hắn không nghĩ ra Đẳng Viêm đến tốt cùng muốn làm gì, này cùng tặng không Vương gia Huyền giai võ kỹ khác nhau ở chỗ nào? Trong lòng hắn được kêu là một gấp a. Thế nhưng hắn lại còn chưa nói hết liền trực tiếp bị Đẳng Viêm ngăn lại.

"Nguoi nói chính là thật sự?" Mà một bên khác, Vương Kỳ sau khi nghe cái kia thanh âm hưng phấn vang lên, cái kia nóng rực ánh mắt nhìn chòng chọc vào Đẳng Viêm. Ai đều có thể nhìn ra trước mắt Đẳng Viêm chỉ có điều là một không thể tu luyện phế nhân, người như vậy không cần nói chính mình là Mạch cảnh sáu đoạn, dù cho chính mình chỉ là Thê cảnh võ giả, cũng có thể xong ngược đối phương. Huống chi còn có Huyền giai võ kỹ làm thê đánh bạc, chuyện tốt như vậy quả thực đốt đèn lồng cũng không tìm tới a;

"Đương nhiên, bản bớt nói xưa nay nói một không hai." Đẳng Viêm lạnh nhạt nói.

"Được." Vương Kỳ thanh âm hưng phấn vang lên.

"Có điều, nguoi nếu như thua cơ chứ?" Đột nhiên, Đẳng Viêm chuyển đề tài hỏi.

Thua?

Ở đây tất cả mọi người sững sờ.

Ha ha ha....

Vương Kỳ cái kia hưng phấn tiếng cười vang lên, nhìn Đẳng Viêm đạo "Thua, cái kia không thể."

"Không có cái gì là không thể, nếu như nguoi thua rồi, thiếu gia ta đem cái kia Thiên Nhân cảnh võ giả còn cho các nguoi Vương gia." Lập tức, Đẳng Viêm cái kia thanh âm lạnh nhạt vang lên.

Cái gì?

Đằng Viêm để ở đây tất cả mọi người lại là cả kinh.

Này này chuyện này....

Cái tên này có phải là đầu để con lừa cho đập?

Thua đưa Huyền giai võ kỹ?

Thắng trả Thiên Nhân cảnh võ giả?

Này mẹ nhà hần quả thực chính là ở cho mình tự tìm phiền phức a, này mặc kệ tính thế nào Đằng Viêm đồ thiệt thòi a.

"Đương nhiên, Vương gia người cũng phải cho thiếu gia ta 5 triệu kim tệ." Ở tất cả mọi người khiếp sợ đồng thời, Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, đồng thời cũng làm cho tất cả mọi người triệt để há hốc mồm, từng cái từng cái nhìn Đằng Viêm mang theo một tia oán khí cùng xem thường.

Một câu nói này chia làm hai lần nói, tất yếu sao?

Một lần nói xong không được sao?

Không nói gì....

Đồng thời tất cả mọi người cũng đều rõ ràng Đằng Viêm ý tứ. Vậy thì là nếu như Đằng Viêm thắng, Vương gia cần thanh toán 5 triệu kim tệ; Đương nhiên nếu như Đằng Viêm nếu như thua, nhất định phải cho Vương gia hết thầy Huyền giai võ kỹ. Có điều mặc dù là như vậy tất cả mọi người đều cho rằng Đằng Viêm thiệt thòi.

5 triệu kim tệ có thể cùng Huyền giai võ kỹ đánh đồng với nhau sao?

Căn bản là không thể.

Quan trọng nhất chính là Đằng Viêm một "Phế nhân" Khiêu chiến Vương Kỳ này Mạch cảnh sáu đoạn võ giả.

Chuyện này căn bản là là tìm ngược.

"Được." Vương Kỳ không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp đáp ứng rồi. Đồng thời tâm tình của hắn cũng là trước nay chưa từng có tốt, trước loại kia không vui cùng toàn bộ đều biến mất không thấy hình bóng. Dưới cái nhìn của hắn, Đằng Viêm chuyện này căn bản là là tìm ngược, còn có tặng không hắn Huyền giai võ kỹ a.

Ngớ ngẩn!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Người không ăn cơm sao?

Ngớ ngẩn!!

Đằng Viêm giờ khắc này ở Vương Kỳ trong mắt chính là ngớ ngẩn, không chỉ có Vương Kỳ, những người khác cũng đều như thế nghĩ.

Chuyện này căn bản là là tìm ngược.

Chuyện này căn bản là là tặng không Huyền giai võ kỹ.

Có thể sự thực đây?

Nếu như Đằng Viêm đúng là tìm ngược cũng không cần trước liền để Hiên Viên Ngạo Thiên hỗ trợ, để Hiên Viên gia tộc võ giả ngăn cản Vương gia võ giả. Như thế làm vốn là lo trước khỏi họa, vì phòng ngừa một hồi Vương gia võ giả phá hoại mình và Vương Kỳ trong lúc đó tranh tài.

Đằng Viêm không phải người ngu!!!

Đằng Viêm đã quyết định chủ ý muốn bạo ngược Vương Kỳ.

Không sai, chính là bạo ngược.

Người khác không biết Đằng Viêm tình huống, cho rằng Đằng Viêm chỉ là một không thể tu luyện phế nhân. Thế nhưng Đằng Viêm nhưng trong lòng là rõ ràng, hần bây giờ tuy rằng một điểm tu vi đô không có, thế nhưng chỉ bằng vào thân thể liền không phải Vương Kỳ có thể chống lại. Mạch cảnh ba đoạn thân thể đã có thể bề * cảnh.

Huyết cảnh khiêu chiến Mạch cảnh sáu đoạn?

Ai tìm ngược?

"Viêm thiếu..." Hiên Viên Ngao Thiên cái kia chần chờ âm thanh không nhận được vang lên, hần thực sự là không muốn Đằng Viêm làm như thế chuyện ngu xuẩn a, hần hiện tại thậm chí đối với chính mình cái kia tam muội thông minh sản sinh hoài nghi, thiếu niên này, cái này ngốc cùng trư như thế thiếu niên thật sự đáng giá Hiên Viên gia tộc giao hảo sao?

"Hiên Viên Ngao Thiên, có con mẹ nó nguoi chuyện gì, cút cho ta." Nghe vậy, Vương Kỳ nộ quát một tiếng, hần nhưng không hi vọng Hiên Viên Ngao Thiên phá hoại chính mình chuyện tốt.

"Con mẹ nó nguoi lão tử cùng nguoi chiến." Hiên Viên Ngao Thiên cả giận nói.

"Hiên Viên Ngao Thiên, nguoi chỉ cần nhớ kỹ vừa nầy thiếu gia ta bàn giao chuyện của nguoi là tốt rồi, cái khác.... Thiếu gia ta chính mình quyết định." Vào lúc này, Đằng Viêm vỗ vỗ Hiên Viên Ngao Thiên vai nói rằng, đồng thời cái kia ánh mắt sắc bén trực tiếp rơi vào Vương Kỳ trên người: "Đến đây đi."

"Hừ, muốn chết." Vương Kỳ lạnh rên một tiếng cũng không chần chừ nữa.

Giết!!!

Trong nháy mắt, Vương Kỳ cũng đã hướng về Đằng Viêm bốn giết mà đến rồi.

Đương nhiên, hần không thể giết Đằng Viêm. Giết Đằng Viêm hần hỏi ai muốn Huyền giai võ kỹ đi a.

Chiến;

!!

Trong nháy mắt, Đằng Viêm cũng không cam lòng yếu thế, cái kia ánh mắt sắc bén lại như một thanh kiếm sắc bình thường khóa chặt Vương Kỳ, đồng thời cả người hướng về Vương Kỳ bốn giết mà đi. Đằng Viêm không chỉ là muốn bạo ngược Vương Kỳ, đồng thời cũng muốn nhìn một chút chính mình hiện tại Mạch cảnh ba đoạn thân thể đến tột cùng mạnh bao nhiêu.

Xoạt....

Thấy cảnh này, Hiên Viên Ngao Thiên trực tiếp nhắm chặt mắt lại, căn bản không đành lòng đến xem Đằng Viêm thảm trạng.

Ầm!!!

Một tiếng nặng nề thanh âm vang lên.

"Cái gì?"

Một mảnh kính hải thanh trong nháy mắt vang lên, Hiên Viên Ngao Thiên cũng bởi vì hiếu kỳ mà trực tiếp mở mắt ra, sau đó nhìn thấy hình ảnh trước mắt thời điểm hần chính há mồm trường đủ để nhét dưới một cái trứng gà, trên mặt càng là một mặt khó mà tin nổi, liền giống với nhìn thấy gì quái vật.

Trong tầm mắt;

Vương Kỳ nắm đấm đã đập đánh vào Đằng Viêm trên người, nhưng là... Cũng không có đem Đằng Viêm đánh bay.

Đằng Viêm ngạo nghễ mà đứng, Vương Kỳ hiện công kích tư thế;

Này xảy ra chuyện gì?

Hiên Viên Ngao Thiên không nhận được xoa xoa hai mắt của chính mình.

Hần coi chính mình nhìn lầm.

Mạch cảnh sáu đoạn võ giả một đòn toàn lực dĩ nhiên không có đánh bay một người bình thường?

Không chỉ có như vậy, Đẳng Viêm thật giống như không có chuyện gì như thế.

Sao có thể có chuyện đó?

Vương Kỳ hạ thủ lưu tình?

Tất cả mọi người tại chỗ, bao quát Hiên Viên Ngạo Thiên đều cho rằng Vương Kỳ hạ thủ lưu tình. Nhưng là, giờ khắc này làm nhân vật chính Vương Kỳ nhưng cũng là một mặt sợ hãi cùng khó mà tin nổi ngẩng đầu nhìn phía Đẳng Viêm, trong lòng càng là chấn động khó có thể phụ gia. Trước cái kia một đòn Vương Kỳ trong lòng rất rõ ràng, hẳn đã ra toàn lực, hẳn chính là muốn một đòn đánh bại Đẳng Viêm. Thế nhưng đợi được hắn công kích được đạt thời điểm, hắn cho rằng Đẳng Viêm sẽ tránh né, nhưng là đối phương không chỉ không có trốn, hơn nữa còn đứng ở trước mặt mình tùy ý công kích mình.

Này còn không phải quan trọng nhất.

Nhất làm cho Vương Kỳ cảm thấy khiếp sợ chính là chính mình cái kia toàn lực một quyền đánh ở trên người của đối phương căn bản cũng không có đối với Đẳng Viêm tạo thành bất kỳ thương tổn, hơn nữa.... Vương Kỳ cảm giác quả đấm của chính mình lại như là tạt đánh vào một khối thiết bản bên trên.

Nắm đấm đau rát;

Phế nhân?

Mạch cảnh sáu đoạn?

Chính mình Mạch cảnh sáu đoạn thực lực dĩ nhiên không làm gì được một kẻ tàn phế?

Sóng to gió lớn.

Ha ha!!

Nhìn trước mặt một mặt kinh hãi Vương Kỳ, Đẳng Viêm trên mặt lộ ra một tia ý cười nhàn nhạt, một tia thỏa mãn ý cười. Trước cái kia một đòn Đẳng Viêm đúng là tùy ý Vương Kỳ công kích, vì là chính là nhìn chính mình hiện nay thân thể cường độ. Đương nhiên, sự thực cũng không có để Đẳng Viêm thất vọng, Vương Kỳ này Mạch cảnh sáu đoạn võ giả một đòn toàn lực căn bản cũng không có đối với mình tạo thành bất kỳ thương tổn;

Hỗn Độn ngự thiên quyết quả nhiên Nghịch Thiên.

"Người không có ăn cơm không?" Mang theo một mặt ý cười, nhìn nắm đấm vẫn khấn sát bên chính mình lồng ngực Vương Kỳ, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Người không có ăn cơm không?

Đẳng Viêm một câu nói, thanh âm không lớn, thế nhưng tất cả mọi người nhưng đều nghe rõ rõ ràng ràng.

Không có ăn cơm?

Này không phải là nói Vương Kỳ một đòn không đủ sức mạnh à.

Chuyện này.....

Một kẻ tàn phế dĩ nhiên trào cười một cái Mạch cảnh sáu đoạn võ giả công kích không đủ sức mạnh.

Điên rồi, điên rồi.

Tất cả mọi người cảm giác hình ảnh trước mắt triệt để lật đổ bọn họ dĩ vãng nhận thức.

Khốn kiếp!!!

Vương Kỳ nhưng là bị Đẳng Viêm khiêu khích, cười nhạt triệt để làm tức giận. Chính mình đường đường Mạch cảnh sáu đoạn võ giả dĩ nhiên không làm gì được một kẻ tàn phế, còn bị đối phương cười nhạt, chuyện này quả thật chính là vô cùng nhục nhã.

Nộ, giận không nhịn nổi.

Hống!!!

Vương Kỳ gầm lên giận dữ vang lên, cuồng bạo một cước trong nháy mắt hướng về Đẳng Viêm bên giết mà đi.

Vương Kỳ công kích trong nháy mắt, Đẳng Viêm cũng không có chần chờ chút nào, một quyền trực tiếp hướng về Vương Kỳ mặt bên giết mà đi.

Thăm dò đã kết thúc, liền không có cần thiết tiếp tục tùy ý Vương Kỳ công kích chính mình.

Đằng Viêm không phải bị tra tấn cuồng.

Àm âm!!

Hai thanh âm không có trước sau vang lên.

Phốc....

Một vệt tinh hồng chất lỏng trực tiếp từ Vương Kỳ trên mặt dâng trào ra.

Àm!!

Đồng thời, Vương Kỳ thân thể trực tiếp bay ngược ở trên mặt đất.

Đằng Viêm vẫn không nhúc nhích!!

Chuyện này.....

Tình cảnh quái quỷ xem tất cả mọi người nhìn thấy mà giật mình, tất cả mọi người thân thể không nhận được run lên.

Phế nhân?

Hắn đây mẹ là phế nhân?

Một kẻ tàn phế có thể như vậy dễ như ăn cháo đánh tan một Mạch cảnh sáu đoạn võ giả? Hơn nữa, song phương công kích vẫn là đồng thời đến, rất rõ ràng Vương Kỳ công kích đối với Đằng Viêm không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng cùng thương tổn.

Ngôn ngang, phát điên.

Ở đây tất cả mọi người cũng cảm giác mình sắp điên rồi;

Này vẫn là phế nhân sao?

Àm!!!

Vương Kỳ thân thể tăng tăng va chạm trên đất, trên mặt truyền đến nỗi đau xé rách tim gan, để hắn khiếp sợ đồng thời có cảm thấy trước nay chưa từng có sự phẫn nộ. Nhưng là còn không chờ đứng lên, Đằng Viêm đã vọt tới trước mặt hắn, ở tất cả mọi người cái kia kinh hãi ánh mắt bên dưới, Đằng Viêm trực tiếp cúi xuống thân thể một quyền hướng về Vương Kỳ bên giết mà đi.

Tốc độ, nhanh đến cực hạn.

Àm!!!

Cuồng bạo một quyền trực tiếp đánh rơi ở Vương Kỳ trên người.

Sấn ngroi bệnh, đòi mạng ngroi;

A....

Một tiếng thê thảm gào thét từ Vương Kỳ trong miệng, theo Đằng Viêm công kích thân thể của hắn càng là trực tiếp vỡ vụn, có thể tưởng tượng được Đằng Viêm cú đấm này sức mạnh tất nhiên không nhỏ.

Àm!!!

Một quyền sau khi, Đằng Viêm không có chần chờ chút nào, lần thứ hai hướng về Vương Kỳ phát động tiến công.

Àm âm âm!!!

Một quyền lại một quyền, Đằng Viêm không ngừng công kích Vương Kỳ, từng tiếng kêu rên, kêu thảm thiết không ngừng vang lên. Vương Kỳ cái này Mạch cảnh sáu đoạn võ giả ở Đằng Viêm trước mặt liên cơ hội phản kháng đồ không có, hoặc là nói Đằng Viêm căn bản là không cho hắn công kích cơ hội, Vương Kỳ chỉ có thể chịu đựng cái kia không phải người bình thường thống khổ, tan nát cõi lòng thống khổ.

Mà Đằng Viêm đây?

Lần lượt cuồng bạo công kích không ngừng hạ xuống.

Đằng Viêm không phải võ giả, cũng không có tu vi, hấn chiến đấu cũng vụn vụn chỉ là dựa vào bây giờ cường hấn thân thể, hấn giờ phút này liền như một con hung mãnh vũ thú bình thường điên cuồng tấn công Vương Kỳ, chỉ bằng mượn thân thể cường hấn công kích.

Ầm ầm ầm!!!

Một quyền lại một quyền.

Phốc phốc phốc!!!

Từng đạo từng đạo tinh hồng chất lỏng từ Vương Kỳ trên người lấp bắp mà ra.

Phát tiết, trả thù!!

Đằng Viêm mỗi một quyền đô thu hoạch lớn lửa giận, gánh chịu cừu hận.

Vương Kỳ khổ không thể tả.

Tĩnh!!

Toàn bộ tiểu viện hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả mọi người nhìn trước mắt máu tanh một màn đồ triệt để đại ra.

Một kẻ tàn phế xong ngược Mạch cảnh võ giả?

Chuyện như vậy bọn họ trước đây thậm chí chưa từng nghe thấy, chớ nói chi là tận mắt nhìn thấy. Thế nhưng sự thực liền bày ở trước mắt, Đằng Viêm một kẻ tàn phế đánh Vương Kỳ không có một chút nào sức đối kháng, giờ khắc này Vương Kỳ càng như là đặng viêm trước mặt đóng cát, phát tiết công cụ.

Từ đầu đến cuối Vương Kỳ cũng chỉ triển khai một lần công kích, từ cái kia sau khi vốn là một phương diện bị tra tấn.

Chuyện này căn bản là không cùng một đẳng cấp người;

Chấn động, kinh ngạc đến ngây người, tất cả mọi người đô há hốc mồm.

Ngớ ngẩn?

Hiện tại tất cả mọi người cảm giác mình mới là ngớ ngẩn.

Đằng Viêm căn bản là không phải tìm ngược, mà là nhân gia căn bản là có tuyệt đối tự tin có thể xong ngược Vương Kỳ này Mạch cảnh sáu đoạn võ giả.

Trước bọn họ lại vẫn cười nhạo hấn?

Buồn cười!!!!

"Thiếu gia..." Rốt cục, bị trước mắt máu tanh một màn khiếp sợ Vương gia võ giả phục hồi tinh thần lại, nhìn hình ảnh trước mắt lúc này một tiếng thét kinh hãi vang lên, đồng thời hướng về Đằng Viêm bên giết mà đi. Bọn họ tuyệt đối không cho phép Vương Kỳ có việc, càng không thể để cho người khác ở ngay trước mặt bọn họ đối xử với mình như thế gia thiếu gia.

"Cẩn bọn họ lại." Thấy thế, Hiên Viên Ngao Thiên cái kia thanh âm lạnh như băng vang lên, đồng thời khóe miệng của hấn hơi co quắp một trận. Hiện tại hấn rốt cuộc biết tại sao trước Đằng Viêm muốn để cho mình hỗ trợ, cảm tình nhân gia đã sớm biết sẽ xuất hiện hiện tại một màn.

Xoạt xoạt xoạt....

Hiên Viên gia võ giả trong nháy mắt ngăn ở Vương gia năm tên võ giả trước mặt.

"Tránh ra!!!"

Vương gia võ giả giận dữ.

Đề?

Hiên Viên gia võ giả làm sao có khả năng thoái nhượng.

Đáng chết!!

Vương gia võ giả từng cái từng cái trong lòng tức giận, lúc này không chần chừ nữa, trong nháy mắt hướng về trước mắt Hiên Viên gia võ giả phát động cuồng bạo thế tiến công. Bọn họ cũng không thể đủ nhìn thiếu gia nhà mình ở bên kia bị tra tấn mà thờ ơ không động lòng a. Vào giờ phút này dù cho là

biết rõ không địch lại cũng phải toàn lực một trận chiến.

Ầm!!

Vương gia năm tên võ giả cùng Hiên Viên gia bảy tên võ giả trong nháy mắt giao chiến cùng nhau.

Ầm ầm ầm!!!

Hiên Viên gia hai tên Thiên Nhân cảnh cao thủ trực tiếp đối đầu Vương gia cái kia một tên Thiên Nhân cảnh. Hai đối với một, lấy ưu thế tuyệt đối nghiền ép Vương gia tên kia Thiên Nhân cảnh cao thủ, đối phương tan tác cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Nặng nề âm thanh, cuồng bạo thể tiến công, bên trong khu nhà nhỏ khắp nơi bừa bộn.

Nhưng mà, đối với tất cả những thứ này Đằng Viêm căn bản không có thời gian để ý.

Ầm ầm ầm!!!

Cuồng bạo công kích lần lượt công kích Vương Kỳ.

Hung mãnh, dâng trào!!!

Chỉ chốc lát sau, Vương Kỳ đã ngã đi, toàn thân hắn càng là dính đầy vết máu, đáng vẻ dữ tợn đến cực hạn. Mà Đằng Viêm cũng đình chỉ công kích, lẳng lặng đứng lên, hắn cái kia hữu quyền một giọt nhỏ tinh hồng chất lỏng không ngừng nhỏ xuống đến, trên đất bắn lên từng cái từng cái bé nhỏ huyết hoa.

Này toàn bộ đều là Vương Kỳ huyết!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Doạ dẫm năm triệu, Đằng Viêm nguy cơ

Dữ tợn, máu tanh hình ảnh;

Vương Kỳ lẳng lặng nằm trên đất, hắn đầy người là huyết; Giờ khắc này mặc dù là hắn đã ngã đi, thân thể của hắn cũng còn ở co giật;

.

Vô cùng thâm trầm!!!

Liếc mắt nhìn Vương Kỳ, Đằng Viêm liền không tiếp tục để ý, mà là đem tầm mắt chuyển đến trước mắt Vương gia cùng Hiên Viên gia hai nhà võ giả trong chiến đấu. Giờ khắc này, tuy rằng chiến đấu mới vừa mới bắt đầu, thế nhưng Vương gia võ giả nhưng là bị Hiên Viên gia võ giả chèn ép không có một chút nào sức đối kháng. Dù sao Hiên Viên gia võ giả nhân số muốn so với Vương gia nhiều hai người, hơn nữa Hiên Viên gia bên này còn có hai cái Thiên Nhân cảnh.

Tan tác chỉ là vấn đề thời gian!!

"Dừng tay." Sắc bén âm thanh từ Đằng Viêm trong miệng vang lên.

Xoạt....

Nguyên bản hỗn loạn chiến đấu trong nháy mắt lắng lại.

Xoạt xoạt xoạt....

Tầm mắt mọi người toàn bộ rơi vào Đằng Viêm trên người. Hiên Viên gia tộc người bao quát Hiên Viên Ngao Thiên từng cái từng cái trong ánh mắt lập loè một tia kinh hãi còn có đề phòng. Mà Vương gia võ giả trong ánh mắt chỉ còn dư lại lửa giận, đặc biệt là nhìn cái kia trên đất đầm máu, không rõ sống chết Vương Kỳ.

Hắn nhất định phải chết.

Nhìn Đẳng Viêm, Vương gia võ giả từng cái từng cái trên người biểu lộ khủng bố sát cơ;

Cộc cộc đất....

Đẳng Viêm chậm chậm bước chân từng bước một hướng về trước mắt mọi người đi tới, mãi đến tận đối mặt Vương gia năm tên võ giả.

Hiên Viên gia võ giả toàn bộ bảo hộ ở Đẳng Viêm bên người.

Vương gia muốn đánh lên?

Căn bản là không cho cơ hội.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết." Đối mặt Đẳng Viêm, Vương gia tên kia Thiên Nhân cảnh tức giận thanh âm vang lên, hắn hai mắt lộ hung quang, hắn lại như là một con bị làm tức giận hung thú. Không chỉ có là hắn, bên cạnh hắn cái kia bốn tên Vương gia võ giả cũng cũng giống như thế.

"Muốn chết? A..." Đẳng Viêm cười lạnh một tiếng, cái kia thâm thúy con ngươi rơi vào cái kia Thiên Nhân cảnh võ giả trên người, một đạo lăng liệt hàn quang trong nháy mắt né qua "Lẽ nào thiếu gia ta không làm như vậy các ngươi Vương gia liền sẽ bỏ qua cho thiếu gia ta sao? Buồn cười. Cút nhanh lên trứng, để cho các ngươi người của Vương gia mang 5 triệu kim tệ đến thực người, không phải vậy... Thiếu gia ta không ngại giết Vương Kỳ."

"Ngươi..." Nghe vậy, Vương gia võ giả sắc mặt chìm xuống.

"Lần, nhớ kỹ, các ngươi chỉ có hai cái canh giờ, hai canh giờ bên trong thiếu gia ta nếu như không thấy được 5 triệu kim tệ, như vậy.... Vương Kỳ còn có cái kia Thiên Nhân cảnh võ giả toàn bộ đều phải chết." Đẳng Viêm thanh âm lạnh lùng vang lên, cái kia trong thanh âm thu hoạch lớn sát cơ. Một câu nói hạ xuống liền không tiếp tục để ý những cái kia Vương gia võ giả, mà là đem tầm mắt rơi vào Hiên Viên Ngạo Thiên trên người. "Phản ân tình này, thiếu gia ta nhớ kỹ, Huyền giai võ kỹ thiếu gia ta sẽ không quên."

"Viêm thiếu khách khí." Hiên Viên Ngạo Thiên lạnh nhạt nói, thế nhưng hắn đáy lòng nhưng là khiếp sợ khó có thể phụ gia, chỉ bằng vào Đẳng Viêm bạo ngược Vương Kỳ một màn cũng đủ để cho hắn cảm thấy khiếp sợ cùng khâm phục. Đều là Mạch cảnh sáu đoạn võ giả, Hiên Viên ngạo trời mới biết coi như là mình muốn đánh bại Vương Kỳ đó không có dễ dàng như vậy, huống chi là xong ngược, hơn nữa Đẳng Viêm còn không phải một võ giả.

Nhìn Đẳng Viêm một chút, Vương gia võ giả sắc mặt âm trầm đến cực điểm "Chúng ta đi."

Vương gia võ giả không chân chừ nữa, xoay người rời đi. Chỉ có điều khi bọn họ đi ra vài bước sau khi, cái kia Thiên Nhân cảnh võ giả xoay người lần nữa, âm lãnh kia ánh mắt khóa chặt Đẳng Viêm "Tiểu tử, ngươi tốt nhất bảo đảm thiếu gia nhà ta vô sự, không phải vậy, chân trời góc biển ta Vương gia cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi;

."

Áp chế, * lỏa áp chế.

Đẳng Viêm không nhìn thẳng, không hề liếc mắt nhìn đối phương một chút.

"Chúng ta đi." Vương gia võ giả thấy thế không lại dừng lại.

Nhìn Vương gia võ giả rời đi, lại nhìn một chút trên đất sống chết không rõ Vương Kỳ, Hiên Viên Ngạo Thiên sắc mặt nghiêm túc, phức tạp, lúc này nhìn Đẳng Viêm đạo "Viêm thiếu, Vương gia chắc chắn sẽ không giảng hoà, đến thời điểm..." Ý của hắn rất rõ ràng, Vương gia chắc chắn sẽ không buông tha Đẳng Viêm.

Đẳng Viêm cười nhạt một tiếng: "Vương gia? Sợ cái gì."

"Ngạch..." Hiên Viên Ngạo Thiên không khỏi sững sờ "Lẽ nào Viêm thiếu có biện pháp gì ứng đối Vương gia trả thù?" Lập tức, Hiên Viên Ngạo Thiên lại không nhìn được hiếu kỳ vừa hỏi.

"Không có." Đẳng Viêm nói.

"Không có?" Nghe vậy, Hiên Viên Ngạo Thiên không khỏi khóe miệng co quắp một trận, cái kia ánh mắt khó mà tin nổi rơi vào Đẳng Viêm trên người. Ngươi không có cách nào ứng đối Vương gia trả thù, ngươi đem Vương Kỳ đánh thành như vậy? Hiên Viên Ngạo Thiên không nói gì, triệt để không nói gì. Hắn không biết mình nên là khâm phục Đẳng Viêm ni vẫn là khinh bỉ Đẳng Viêm.

"Thiếu gia ta không có cách nào, này không còn có các ngươi Hiên Viên gia sao?" Đột nhiên, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên một mặt mỉm cười.

Hiên Viên Ngạo Thiên sững sờ: "Chúng ta Hiên Viên gia?"

"Không sai, đều là Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn, nói vậy các ngươi Hiên Viên gia nên so với Vương gia không kém là bao nhiêu chứ?" Đẳng Viêm hí

ngược thanh âm vang lên.

"Chuyện này...." Hiền Viên Ngạo Thiên nhìn Đẳng Viêm chần chờ một chút. Hiền Viên gia xác thực không sợ Vương gia, thế nhưng cũng không thể là Đẳng Viêm cùng Vương gia trở mặt a, tình huống bây giờ có thể sẽ gọi ra hai đại trong gia tộc đại chiến, đây đối với Hiền Viên gia tộc mà nói không phải là chuyện tốt đẹp gì. Tuy rằng Hiền Viên gia tộc muốn giao hảo Đẳng Viêm, thế nhưng vì Đẳng Viêm cùng Vương gia khai chiến, Hiền Viên Ngạo Thiên làm không được cái này chủ.

"Giúp thiếu gia ta ngăn trở Vương gia trả thù, thiếu gia ta cho Hiền Viên gia đầy đủ chỗ tốt." Nhìn chần chờ Hiền Viên Ngạo Thiên, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Sớm lúc trước động thủ trước Đẳng Viêm cũng đã nghĩ kỹ, Vương gia là mặc kệ như thế nào đó sẽ không bỏ qua cho chính mình, dù cho là chính mình không động thủ cũng không biết. Vì lẽ đó Đẳng Viêm đã quyết định, nếu không cách nào chống lại Vương gia, như vậy liền tìm một có thể cùng Vương gia chống lại tồn tại đến hạn chế Vương gia.

Hiền Viên gia không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Cho tới tự tin?

Đẳng Viêm tin tưởng chỉ cần mình đưa ra đầy đủ chỗ tốt, lấy ra đầy đủ lợi ích, Hiền Viên gia tuyệt đối sẽ không từ chối.

"Đầy đủ chỗ tốt?" Hiền Viên Ngạo Thiên sửng sốt, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người "Không biết Viêm thiếu chỉ chỗ tốt là.... Đương nhiên, không phải ta không tin Viêm thiếu, mà là bởi vì tất cả những thứ này ta căn bản là không làm chủ được, nhất định phải do gia gia quyết định mới được." Lập tức, hắc cái kia chần chờ âm thanh dò hỏi, đồng thời giải thích.

"Để người Hiền Viên gia trở thành Hỗn Loạn chi đồ đệ nhất gia tộc, ngự trị ở Vương gia cùng Cụ Phong Dong Binh Đoàn bên trên." Đẳng Viêm tự tin thanh âm vang lên.

"Cái gì?" Hiền Viên Ngạo Thiên một tiếng thét kinh hãi vang lên, cái kia ánh mắt khó mà tin nổi rơi vào Đẳng Viêm trên người. "Viêm thiếu, người, người, người nói chính là thật sự?"

"Bản bót nói xưa nay nói một không hai;

."

Nghe vậy, Hiền Viên Ngạo Thiên không có chần chờ chút nào, lúc này ở một tên Ngưng Thần cảnh bên tai nói rồi vài câu, sau đó tên kia Ngưng Thần cảnh võ giả liền trực tiếp rời đi. Mà Hiền Viên Ngạo Thiên cái kia ánh mắt phức tạp ở Ngưng Thần cảnh võ giả sau khi rời đi trực tiếp rơi vào Đẳng Viêm trên người, thực sự là bởi vì Đẳng Viêm đưa ra cái điều kiện này thực sự là quá chân động, cũng quá mê hoặc.

Hiền Viên gia tộc không cách nào từ chối.

Đương nhiên, hắc cũng không biết Đẳng Viêm nói có đúng không là thật sự. Có điều những chuyện này không phải hắc có thể quyết định, tất cả những thứ này nhất định phải do Hiền Viên Vô Địch vị này Hiền Viên gia tộc tộc trưởng đương nhiệm mới có thể làm quyết định. Đương nhiên, Hiền Viên Ngạo Thiên càng nhiều chính là tin tưởng.

Tại sao?

Đẳng Viêm lai lịch vốn là quý dị, hơn nữa hắc tam muội Hiền Viên Linh Lung đối với Đẳng Viêm đánh giá phi thường cao.

Quan trọng nhất chính là Đẳng Viêm trong tay có không ít Huyền giai võ kỹ.

Huyền giai võ kỹ a....

Chỉ dựa vào những này Huyền giai võ kỹ cũng đủ để cho Hiền Viên gia tộc về mặt thực lực thăng một cấp độ.

Trị phải tin tưởng;

Đương nhiên, tất cả những thứ này đều phải muốn do Hiền Viên Vô Địch đến quyết định;

Giúp vẫn là không bang.

Vừa lúc đó, Sở Phi đoàn người từ bên ngoài trở về, nhưng là khi bọn họ nhìn thấy khắp nơi bữa bọn tiểu viện, lại nhìn thấy Hiền Viên gia đoàn người thời điểm không khỏi sửng sốt, trong ánh mắt càng là né qua một tia mặt mờ, lúc này chạy đến Đẳng Viêm trước mặt, cẩn thận nói: "Viêm thiếu, chuyện này... Nói này chuyện gì xảy ra?"

"Không có chuyện gì, Vương gia đến đưa tiền mà thôi." Đẳng Viêm cười nhạo một tiếng.

"Vương gia? Đưa tiền?" Sở Phi chờ người sửng sốt, vào lúc này bọn họ cũng nhìn thấy cái kia trên đất ngoại trừ trước cái kia Thiên Nhân cảnh người mặc áo đen ở ngoài còn nhiều hơn một người, hơn nữa người này máu me khắp người, đầm máu còn không biết sinh tử.

"Vương Kỳ!!!" Một tiếng hét kinh hãi vang lên.

Xoạt xoạt xoạt....

Lúc này, Sở Phi chờ người cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đằng Viêm trên người.

Vương Kỳ, Sở Phi chờ người ngày hôm nay ở Hiên Viên thực phủ thời điểm gặp đối phương, vì lẽ đó cũng không xa lạ gì. Đồng thời cũng biết đối phương vẫn là Vương gia Đại thiếu gia, thế nhưng hiện tại đây, Vương Kỳ dĩ nhiên máu me khắp người nằm trên đất, hơn nữa còn không rõ sống chết.

Ai làm?

Không cần nghĩ cũng biết nhất định cùng Đằng Viêm có quan hệ.

Vương gia đến đưa tiền?

Vương Kỳ lại bị đánh?

Sở Phi chờ người cảm giác mình đầu nhanh không đủ dùng, căn bản không làm rõ ràng được đến tốt cùng xảy ra chuyện gì. Thế nhưng bọn họ lại có một loại cảm giác, chuyện này chắc chắn sẽ không liên như thế kết thúc. Dù sao làm Vương gia Đại thiếu gia Vương Kỳ vẫn còn ở nơi này, Vương gia có thể liên như thế quên đi?

Không khỏi, bọn họ vì là Đằng Viêm một trận lo lắng.

Đằng Viêm nhưng chỉ là cười nhạt một tiếng..

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Người làm sao không đi cướp?

Hiên Viên thực phủ trong hậu viện.

Một cái bàn, hai cái ghế bị đặt ở tiểu viện trung gian. Đằng Viêm cùng Hiên Viên Ngao Thiên hai người đối diện mà ngồi, Hiên Viên gia tộc sáu tên võ giả nhưng là lẳng lặng đứng Hiên Viên Ngao Thiên phía sau, Sở Phi chờ người nhưng là bị Đằng Viêm phái đi tới Đường Tam nơi đó.

Trên bàn bày đặt mấy bàn ăn sáng còn có một bình tửu.

Bóng đêm giữa trời, nâng cốc nói chuyện vui vẻ;

Nhìn Đằng Viêm ở trước mặt mình bung chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, Hiên Viên Ngao Thiên khoe miệng không khỏi hơi co quắp một trận. Hắn thực sự là nhìn không thấu Đằng Viêm, hoặc là căn bản liền không biết Đằng Viêm đến tốt cùng đang suy nghĩ gì. Đến lúc này hắn lại vẫn có thể như vậy bình tĩnh, thông dong. Chính là hắn Hiên Viên Ngao Thiên nhìn Đằng Viêm bên người, trên đất cái kia đầm máu Vương Kỳ dô cảm thấy một tia kiêng kỵ.

Lẽ nào hắn liền không sợ vào lúc này người của Vương gia tìm tới cửa?

Không.

Phải nói người của Vương gia khẳng định trở về.

Hắn không sợ?

Vẫn là nói hắn biết mình gia gia nhất định sẽ giúp hắn?

Nhưng là hắn lại dựa vào cái gì tự tin như vậy?

Hiên Viên Ngao Thiên phát hiện mình tâm triệt để ngổn ngang, hắn thậm chí có loại cảm giác sắp phát điên. Hắn xưa nay chưa bao giờ gặp như Đằng Viêm người như vậy. Mặc dù là chính mình Hiên Viên gia tộc đối mặt Vương gia thời điểm cũng không thể làm đến như Đằng Viêm như vậy, thế nhưng

hắn nhưng làm được, hơn nữa còn là như vậy bình tĩnh, thậm chí thật giống đem Vương gia không nhìn thẳng.

Trang?

Không giống!!!

"Viêm thiếu..." Hiên Viên Ngạo Thiên không nhận được mới vừa muốn mở miệng, đột nhiên bên ngoài truyền đến một trận dày đặc mà lại cấp thiết tiếng bước chân, không khỏi để Hiên Viên Ngạo Thiên sửng sốt, không chỉ có là hắn, chính là Hiên Viên gia tộc cái kia sáu tên võ giả về mặt cũng là biến đổi, bọn họ tất cả mọi người cái kia vẻ ngưng trọng toàn bộ hướng về tiểu viện liên tiếp từ lâu cửa nhìn tới.

Đến rồi!!!

Là Vương gia vẫn là Hiên Viên gia?

Vương gia!!

Khi bọn họ nhìn thấy đi đầu Vương Bá Thiên thời điểm, Hiên Viên Ngạo Thiên không khỏi sửng sốt, về mặt biến đổi, cả người chợt đứng lên. Đồng thời Hiên Viên Ngạo Thiên phía sau cái kia sáu tên Hiên Viên gia tộc võ giả cũng đều chăm chú che chở Hiên Viên Ngạo Thiên, rất sợ người của Vương gia động thủ.

Bầu không khí trong nháy mắt vô cùng lo lắng, Hiên Viên Ngạo Thiên không nhận được nhìn Đẳng Viêm một chút.

Chuyện này....

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy Đẳng Viêm thời điểm, hoặc là nói nhìn thấy Đẳng Viêm cử động sau khi, Hiên Viên Ngạo Thiên không nhận được khoe miệng một trận điện cuồng co giật. Giờ khắc này Đẳng Viêm chính cầm bầu rượu lên, hướng về chén rượu của chính mình bên trong rót một chén rượu, sau đó lại là nhẹ nhàng mân một cái, đối với người nhà họ Vương đến phảng phất không nhìn thấy.

Hắn tại sao có thể như thế bình tĩnh!!!

Hiên Viên Ngạo Thiên sắc mặt nhăn nhó đến cực hạn, hắn không nói gì, hắn triệt để không nói gì, thậm chí có loại cảm giác sắp phát điên.

Này đến tột cùng là người nào a??

"Kỳ Nhi." Mà vào lúc này mới vừa tiến vào Vương Bá Thiên một tiếng thét kinh hãi lúc này vang lên, không vì cái gì khác, liền bởi vì hắn nhìn thấy cái bàn kia vùng biên cương cái trước đầm máu bóng người, mà người này không phải người khác, chính là hắn con trai duy nhất. Giờ khắc này nhìn thấy Vương Kỳ trạng thái, Vương Bá Thiên tâm đột nhiên đau xót, đồng thời cái kia trong ánh mắt một tia lửa giận trong nháy mắt hiện lên mà lên.

Xoạt....

Cái kia lạnh lẽo, khát máu ánh mắt trong nháy mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người;

Hả?

Khi hắn nhìn thấy Đẳng Viêm thời điểm cũng cùng Hiên Viên Ngạo Thiên như thế, không khỏi sửng sốt một chút. Vào lúc này tiểu tử này vẫn còn có tâm tình uống rượu? Có điều, Vương Bá Thiên có thể không để ý đến những này, toàn thân sát ý hiện lên, lúc này cả giận nói "Tiểu tử, ngươi muốn chết."

"Đến rồi?" Nghe vậy, Đẳng Viêm ngẩng đầu lên nhìn Vương Bá Thiên, một mặt bình tĩnh nói.

Đến rồi?

Đẳng Viêm đáp lại kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người tại chỗ.

Đến rồi?

Hắn này cái gì ngữ khí, này lại là thái độ gì.

Lẽ nào hắn sẽ không có cảm nhận được Vương Bá Thiên cái kia lửa giận ngập trời, còn có Vương Bá Thiên phía sau cái kia một đám Vương gia võ giả trên người lăng liệt sát cơ.

Hắn tại sao có thể như vậy bình tĩnh, lại như vậy thông dong.

Hiên Viên Ngạo Thiên cảm giác mình sắp điên rồi.

"Hả?" Vương Bá Thiên cũng là bị Đẳng Viêm đáp lại còn có cái kia bình tĩnh đáng vẻ cho làm mờ, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết trả lời như thế nào Đẳng Viêm.

Đẳng Viêm tựa hồ không nhìn thấy ở đây người giống như vậy, không nhìn thẳng bọn họ thần thái cùng ánh mắt, nhẹ nhàng cầm chén rượu lên, đem trong

chén tửu uống một hơi cạn sạch, nhưng mà cái kia thâm thúy con ngươi trực tiếp rơi vào Vương Bá Thiên trên người, một mặt bình tĩnh nói "Tiền mạng tới chưa?"

Tiền?

Tất cả mọi người lần thứ hai sững sờ.

Giờ cái tên này đến tột cùng có phải là người hay không a, hẳn tại sao có thể như vậy bình tĩnh, này đó lúc nào, hẳn lại vẫn nghĩ tiền. Vương Bá Thiên cái kia tức giận biểu hiện hẳn khả năng cho người tiền sao? Hơn nữa làm Vương gia nhân vật như vậy, đối mặt chuyện như vậy bọn họ làm sao có khả năng thỏa hiệp.

Hiên Viên Ngạo Thiên cảm giác mình nhanh "Phong".

Tiền?

Vương Bá Thiên nghe vậy cũng là sững sờ.

Ầm!!!

Một tia lửa giận trực tiếp từ hai con mắt của hắn bên trong đột nhiên bạo phát.

"Tiền, tiền đại gia ngươi, tiểu tử ngươi muốn chết." Khát máu hai con ngươi nhìn chòng chọc vào Đằng Viêm, Lý Bá Thiên cái kia rít gào thanh âm vang lên. Hắn nổi giận, hắn thật sự nổi giận. Vương Kỳ nhưng là chính mình con trai duy nhất, bây giờ lại bị người đánh thành như vậy hẳn có thể không nộ? Hơn nữa đối phương lại vẫn như vậy không có sợ hãi. Nếu như là trước Đường Tam tu vi vẫn không có bại lộ hẳn hay là còn có thể có kiêng kỵ, thế nhưng hiện tại.... Vương Bá Thiên lúc này gầm lên một tiếng lại vang lên "Giết hắn cho ta."

Chuyện này....

Nghe vậy, Hiên Viên Ngạo Thiên chần chờ một chút, cản vẫn là không ngăn cản?

Cản, sợ là không ngăn được.

Không ngăn cản lại....

Giết!!!

Không chờ Hiên Viên Ngạo Thiên suy nghĩ nhiều, Vương gia những kia Vương Bá Thiên mạng đến võ giả đã hướng về Đằng Viêm bốn giết mà đi tới.

Chết;

Nhất định phải chết.

Ầm!!!

Nhưng mà, ở những võ giả này mới vừa bước ra bước thứ nhất thời điểm, xa xa trên bàn rượu Đằng Viêm vẫn lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, chỉ có điều cái kia trong phút chốc, Đằng Viêm đột nhiên giơ chân lên, một cước trực tiếp đạp ở bên cạnh hắn hôn mê bất tỉnh Vương Kỳ trên người, này một cước sức mạnh càng là không nhỏ, thậm chí để Vương Kỳ thân thể một trận run rẩy.

"Chờ đã, vân vân." Thấy cảnh này, Vương Bá Thiên cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, cái kia Vương gia võ giả cũng đều ngừng lại, trước tình cảnh đó bọn họ nhưng là xem rõ ràng ràng.

"Hả? Làm sao ngừng? Đứng a, tiếp tục a, ngươi không phải muốn giết thiếu gia ta sao? Đến a.... Thiếu gia ta chờ." Nghe được Vương Bá Thiên, Đằng Viêm thân nhiên nói, tựa hồ hắn khát vọng Vương Bá Thiên động thủ với hắn. Dứt lời, Đằng Viêm vẻ mặt đột nhiên đột nhiên biến đổi, trước cái kia một mặt bình tĩnh biến mất không thấy hình bóng, thay vào đó chính là một mặt sắc bén cùng âm lãnh "Vương Bá Thiên, ngươi như dám động thủ, thiếu gia ta bảo đảm ngươi này con trai bảo bối tuyệt đối so với thiếu gia ta chết sớm."

"Ngươi..." Nghe vậy, Vương Bá Thiên sắc mặt khó coi đến cực hạn.

"Hừ, một mạng đổi một mạng, ngươi dám không?" Đằng Viêm hừ lạnh một tiếng vang lên.

"Ngươi đến tột cùng muốn thế nào?" Vương Bá Thiên cắn răng nói.

"Năm triệu kim tệ." Đằng Viêm trực tiếp mở miệng nói.

Năm triệu kim tệ?

Người ở chỗ này không khỏi sững sờ, người của Vương gia từng cái từng cái sắc mặt khó coi đến cực hạn, Đằng Viêm đây rõ ràng chính là dọa dẫm a. Mà Hiên Viên gia tộc sáu tên võ giả nhưng là triệt để không nói gì, bất kể nói thế nào, bọn họ đối với Đằng Viêm can đảm đó cảm thấy khâm phục, đó

đến lúc này hấn lại vẫn nghĩ dọa dẫm Vương gia.

Lẽ nào hấn không sợ chết sao?

Cái tên này quả thực chính là đòi tiền không muốn sống.

Cho tới Hiên Viên Ngạo Thiên, giờ khắc này hấn cũng sớm đã há hốc mồm, chấn kinh rồi, kinh ngạc đến ngây người. Đối với Đằng Viêm càng là phục sát đất, đồ đến lúc này hấn lại vẫn có thể như vậy bình tĩnh, lại vẫn nghĩ dọa dẫm Vương gia.

Lại nhìn Vương Bá Thiên cái kia khó coi đến gần như vận vẹo sắc mặt, Hiên Viên Ngạo Thiên trong lòng được kêu là một hưng phấn a.

Đường đường Vương gia Vương Bá Thiên dĩ nhiên kim nén một bụng tức giận không dám bạo phát.

Đó là một ra sao hình ảnh?

Mười mấy tên võ giả tùy tiện một đều có thể thuận sát Đằng Viêm, rồi lại cũng không dám xuất thủ.

Này lại là một bộ ra sao hình ảnh?

Thần tượng a....

Đằng Viêm giờ khắc này quả thực trở thành Hiên Viên Ngạo Thiên thần tượng.

Vương Bá Thiên sắc mặt nhẩn nha đến cực hạn, nghiêng răng nghiêng lợi, ánh mắt kia càng là âm lãnh đến cực hạn. Nếu như ánh mắt có thể giết chết người, Đằng Viêm tuyệt đối đã hài cốt không còn. Đáy lòng vô tận lửa giận không chỗ phát tiết, bảo bối của chính mình nhử tử ngay ở nhân gia trong tay, muốn muốn động thủ nhưng lại không dám động thủ, cái cảm giác này quả thực để Vương Bá Thiên tan vỡ, phát điên. Bị một con giun để kèm hai bên, lúc này Vương Bá Thiên gầm hét lên "Năm triệu? Con mẹ nó ngươi làm sao không đi cướp."

"Cướp?" Đằng Viêm cái kia thâm thúy con ngươi nhìn quét Vương Bá Thiên một chút, biểu hiện ra một bộ vẻ mặt kinh ngạc, lập tức lại nhàn nhạt mở miệng nói "Ngươi đúng là nhắc nhở bản thiếu, này ngược lại là cái ý đồ không tồi;

. Ân, thiếu gia ta đột nhiên thay đổi chủ ý, ngàn vạn kim tệ, muốn ngươi mạng của con trai lập tức liền năm ngàn vạn kim tệ đến."

Cái gì?

Nghe vậy, ở đây tất cả mọi người đáy lòng không nhịn được một tiếng thét kinh hãi, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn Đằng Viêm.

Ngàn vạn?

Ngươi vẫn đúng là dám muốn a.

"Tiểu tử, ngươi liền không sợ có mệnh năm tiền mất mạng dùng tiền sao?" Vương Bá Thiên mặt âm trầm, cái kia bất âm bất dương thanh âm vang lên. Hấn giờ phút này đối với đằng viêm đã tuyên án tử hình, chỉ cần con trai của chính mình thoát ly đối phương kèm hai bên, như vậy hấn nhất định sẽ không chút lưu tình xóa bỏ Đằng Viêm.

"Vậy thì không cần ngươi quan tâm, thiếu gia ta có hay không mệnh dùng tiền đó là thiếu gia ta sự tình, ngươi chỉ cần đem tiền cho thiếu gia ta là được." Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, một mặt bình tĩnh cùng thong dong, căn bản không sợ Vương Bá Thiên cái kia * loa áp chế.

"Hanh...." Vương Bá Thiên lạnh rên một tiếng.

"Các ngươi lập tức trở lại cho hấn năm tiền, ta ngược lại muốn xem xem hấn có hay không mệnh hoa." Lập tức, Vương Bá Thiên quay về bên người hai tên võ giả bàn giao đạo, còn không quên * loa áp chế Đằng Viêm. Hiện tại Vương Kỳ ở Đằng Viêm trong tay, như vậy hấn chỉ có thể thỏa hiệp, có điều một khi đem người chuộc đồ đến, vậy thì không giống nhau.

Đáng tiếc....

Vương Bá Thiên nghĩ tới đến, Đằng Viêm lẽ nào liền không nghĩ tới sao?

Đằng Viêm không ngốc!!

"Ngàn vạn kim tệ, nhớ kỹ một cũng không thể ít, hơn nữa... Thiếu gia ta không muốn trừ thê vàng, toàn bộ đồ muốn kim tệ." Đột nhiên, Đằng Viêm cái kia thanh âm bình tĩnh vang lên, nhưng là để tất cả mọi người tại chỗ không khỏi sửng sò, cái kia hai tên nguyên bản tức sắp rồi đi Vương gia võ giả bước chân cũng là một trận đình trệ.

"Con mẹ nó ngươi sái ta?" Vương Bá Thiên cả giận nói.

"Sái ngươi, có sao?"

"Ngàn vạn kim tệ, ai mẹ nhà hần không có chuyện gì ở nhà thả ngàn vạn kim tệ a. Người không muốn trừ thẻ vàng, ta căn bản là không bỏ ra nổi ngàn vạn kim tệ." Vương Bá Thiên tức giận, phát điên thanh âm vang lên, hần thật sự muốn lập tức đem Đẳng Viêm cho xé thành mảnh vụn.

"Đó là người sự, quan thiếu gia ta đánh rắm." Đẳng Viêm hừ lạnh nói.

"Người..."

"Vẫn là nhanh trù tiền đi, thiếu gia ta đúng là có thể các loại, thế nhưng.... Chà chà, cũng không biết tiểu tử này đến tột cùng có thể chống đỡ bao lâu." Đẳng Viêm ngượng ngùng nói rằng, đồng thời còn không quên đá Vương Kỳ mấy đá. Tình cảnh này xem ở Vương Bá Thiên trong mắt để hần hai mắt phun lửa.

"Vận dụng hết tài nguyên, lập tức gom góp ngàn vạn kim tệ." Lúc này, Vương Bá Thiên tức giận thanh âm vang lên.

"Ha ha, này không là được rồi, ngạo thiên huynh đệ chúng ta tiếp tục uống tửu." Không để ý đến nổi giận bên trong Vương Bá Thiên, Đẳng Viêm quay về một bên Hiên Viên Ngạo Thiên thân nhiên nói, đồng thời cho chén rượu của chính mình bên trong đổ đầy tửu.

Ngàn vạn kim tệ?

Chỉ vì kéo dài thời gian...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Coi thường Vương gia

Ngàn vạn kim tệ nhiều sao?

Không nhiều!!!

Vương gia làm Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong, không chế Hỗn Loạn chi đô đông thành, những năm qua này đã sớm tích lũy lại đến của cải tuyệt đối là một con số kinh khủng. Ngàn vạn đối với bọn hần mà nói tuyệt đối không nhiều, thậm chí chỉ là như muối bỏ bể. Thế nhưng... Nếu để cho Vương gia lập tức lấy ra ngàn vạn kim tệ vậy thì có điểm độ khó, liền như Vương Bá Thiên nói như vậy ai không có chuyện gì sẽ ở nhà thả nhiều kim tệ như vậy a, đại đa số đều là tồn tại Thiên Bảo các bên trong, tồn tại trừ thẻ vàng bên trong;

. Coi như là hiện tại đến Thiên Bảo các đi hỏi đoái cũng cần thời gian, hơn nữa Hỗn Loạn chi đô Thiên Bảo các không hần có thể lập tức lấy ra nhiều kim tệ như vậy.

Vì lẽ đó, Vương gia muốn muốn xuất ra ngàn vạn kim tệ vẫn rất có độ khó.

Thậm chí căn bản là không bỏ ra nổi đến.

Thế nhưng này không trọng yếu.

Đẳng Viêm muốn cũng không phải này ngàn vạn kim tệ, mà là kéo dài thời gian.

Hiên Viên Ngạo Thiên trước đã phái người rời đi, nói vậy vào lúc này Hiên Viên gia tộc bên kia đã chiếm được tin tức, hiện tại làm tộc trưởng Hiên Viên Vô Dịch khẳng định đang suy nghĩ đến tột cùng muốn không nên đáp ứng Đẳng Viêm cầu viện. Này không phải một vấn đề đơn giản, dù sao này rất có thể sẽ gọi ra Vương gia cùng Hiên Viên gia tộc đại chiến.

Cân nhắc cần thời gian.

Vì lẽ đó Đẳng Viêm cần kéo dài thời gian.

Đương nhiên, đối với Hiên Viên gia tộc đến tột cùng sẽ sẽ không tiếp nhận chính mình cầu viện, Đẳng Viêm không một chút nào lo lắng.

Điều kiện của chính mình đối phương là không cách nào từ chối.

Quá mê người!!!

Thời gian từng giây từng phút biến mất.....

Hiên Viên thực phủ trong hậu viện bầu không khí theo thời gian biến mất trở nên càng ngày càng quý dị, tất cả mọi người về mặt đô nghiêm nghị đến cực hạn, đặc biệt là Vương gia một phương, đặc biệt là Vương Bá Thiên. Nhìn con trai của chính mình cái kia thoi thóp đáng vẻ, Vương Bá Thiên có loại cảm giác sắp phát điên, thế nhưng trong lòng hắn rõ ràng tuyệt đối không thể xằng bậy.

Thiên Nhân cảnh hắn thuần sát Đẳng Viêm rất dễ dàng.

Thế nhưng muốn ở Đẳng Viêm đánh giết con trai của chính mình trước thuần sát Đẳng Viêm, cái kia mặc dù là Thiên Nhân cảnh Vương Bá Thiên cũng không có bất kỳ tự tin.

Hắn không đánh cuộc được.

Vì lẽ đó chỉ có thể chờ!!!

To lớn tiểu viện, mười mấy tên Ngưng Thần cảnh trở lên võ giả, thế nhưng tất cả mọi người ánh mắt nhưng đồ khóa chặt ở Đẳng Viêm trên người, hơn nữa toàn bộ bên trong khu nhà nhỏ giờ khắc này cũng chỉ có Đẳng Viêm một người một mặt bình tĩnh cùng thong dong, hắn uống rượu, thỉnh thoảng còn ăn một điểm thức ăn, đáng dấp kia thích ý đến cực hạn.

Bóng đêm di tĩnh;

Bầu không khí quý dị đến mức tận cùng.

Hiên Viên Ngao Thiên nhìn mình trước mặt Đẳng Viêm, khóe miệng của hắn co giật đã mất cảm giác. Còn nói uống rượu? Giờ khắc này hắn nơi nào còn có tâm tình làm những chuyện này a, hắn hiện ở trong lòng nghĩ cũng chỉ có chuyện đến tốt cùng sẽ hướng về phương hướng nào phát triển, đồng thời trong lòng cũng hiếu kỳ gia gia mình đến tốt cùng sẽ làm ra sao quyết định.

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một trận động tĩnh.

Ai tới?

Tất cả mọi người trong lòng một trận hiếu kỳ, đặc biệt là Đẳng Viêm. Đừng xem Đẳng Viêm hiện tại một mặt bình tĩnh đáng vẻ, kỳ thực trong lòng hắn vẫn có những nỗi lo lắng, dù sao Vương gia lửa giận không phải hắn có thể chịu đựng. Theo thời gian trôi đi, tâm tình của hắn cũng biến thành càng thêm trầm trọng.

Rào....

Ở tất cả mọi người trong tầm mắt, một đám người từ bên ngoài đi vào;

. Không chỉ có như vậy, những người này còn hai người một tổ, giờ lên từng khẩu từng khẩu rượu gỗ, hơn nữa nhìn cái kia cái rượu phân lượng tựa hồ còn không nhẹ.

Ngàn vạn Vương gia xoay sở đủ?

Thấy cảnh này, Đẳng Viêm trong lòng không khỏi sửng sờ.

Àm àm àm!!

Ở Đẳng Viêm ánh mắt khiếp sợ bên trong, những người kia đem từng khẩu từng khẩu cái rượu toàn bộ đặt ở bên trong khu nhà nhỏ.

"Vương gia, ngàn vạn kim tệ toàn đều ở nơi này." Vào lúc này, một tên Vương gia võ giả chạy đến Vương Bá Thiên trước mặt thân nhiên nói. Nghe vậy, Vương Bá Thiên cái kia ánh mắt sắc bén trực tiếp rơi vào Đẳng Viêm trên người "Ngàn vạn, toàn bộ đều ở nơi này, hiện tại có thể thả người chứ?"

"Chuyện này...." Đẳng Viêm không khỏi sửng sờ.

Ngàn vạn, ngàn vạn chưa tới một canh giờ Vương gia dĩ nhiên tập hợp? Điểm này hoàn toàn ở Đẳng Viêm bất ngờ. Không thể không nói, Đẳng Viêm coi thường Vương gia. Kỳ thực Đẳng Viêm sai rồi, không phải hắn coi thường Vương gia, mà là coi thường Thiên Bảo các, này ngàn vạn kim tệ Vương gia toàn bộ đều là từ Thiên Bảo các bên trong hối đoái.

"Làm sao, ngươi muốn đổi ý?" Nhìn Đẳng Viêm, Vương Bá Thiên hơi nhướng mày.

"Đổi ý? Hừ, ai biết ngươi trong này đến tốt cùng có phải là kim tệ." Nghe vậy, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, tuy rằng hắn về mặt vẫn bình tĩnh, thế nhưng trong lòng hắn tâm tình nhưng sản sinh một tia gọn sóng. Vào giờ phút này Hiên Viên gia người vẫn không có đến, mà Vương gia cũng đã tập hợp ngàn vạn kim tệ. Đây không khỏi để Đẳng Viêm ban đầu tự tin sản sinh một tia dao động. Hiên Viên gia đến tốt cùng còn có trở về hay không đến?

"Hanh...." Vương Bá Thiên lạnh rên một tiếng.

"Mở ra."

"Vâng." Vương gia vỗ giả nghe vậy không có chần chờ chút nào. Lập tức, từng khẩu từng khẩu cái rương toàn bộ bị mở ra, mỗi một chiếc trong rương một triệu kim tệ, rỗng rã mười thanh cái rương, cái kia vàng rực rỡ ánh sáng khiến người ta cảm thấy một trận chói mắt.

"Hiện tại có thể chứ?"

"Ai biết các ngươi phía dưới này thả món đồ gì? Mới vừa rồi còn nói không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy, hiện tại lại...."

"Ngươi...." Vương Bá Thiên tức đến nổi phổi "Được, ta liền để ngươi xem cái cẩn thận, nhìn rõ ràng." Gầm lên một tiếng vang lên, Vương Bá Thiên không nói gì nữa, mà là đi tới một cái cái rương trước mặt, lập tức một cước trực tiếp đá vào trên cái rương.

Ầm!!!

Cái rương theo tiếng lộn một vòng.

Ào ào ào....

Vô số kim tệ trong nháy mắt rải rác một chỗ.

Ầm ầm ầm!!!

Đá ngã lăn một cái cái rương sau khi Vương Bá Thiên không có chần chờ chút nào, tiếp tục đập lăn mặt khác một cái cái rương.

Một cái, hai cái....

Mười thanh cái rương toàn bộ bị đập lăn, cái kia vàng rực rỡ kim tệ rải rác một chỗ, thậm chí phủ kín mặt đất, thật giống như khu nhà nhỏ này mặt đất là dùng hoàng kim bỏ thành. Không chỉ có như vậy, còn trên đất xây từng cái từng cái tiểu "Kim Sơn". Ngàn vạn kim tệ, giờ khắc này toàn bộ đổ ở trước mắt, xem tất cả mọi người tại chỗ triệt để đại ra.

Ai từng thấy ngàn vạn kim tệ chồng chất cùng nhau tình cảnh a?

Quá chấn động, quá chói mắt;

!!!

Nhưng mà, Đẳng Viêm giờ khắc này nơi nào có tâm tình quan tâm những này kim tệ a, hắn hiện tại nghĩ tất cả đều là Hiên Viên gia tộc người đến tột cùng có đến hay không, đến tại sao còn chưa tới. Nhưng mà Vương Bá Thiên căn bản sẽ không cho Đẳng Viêm chần chờ thời gian "Hiện tại ngàn vạn kim tệ toàn ở đây, ngươi có thể thả người ba?"

"Ngàn vạn, ngươi nói ngàn vạn liền ngàn vạn a, nếu như nơi này chỉ có 999 vạn đây?" Đẳng Viêm bất thành lời nói nói rằng.

"Cái gì?" Nghe vậy, tất cả mọi người sắc mặt đỏ thay đổi.

"Con mẹ nó ngươi sai ta?" Vương Bá Thiên tức giận thanh âm vang lên, ngàn vạn cùng 999 vạn khác nhau ở chỗ nào, hơn nữa nơi này tuyệt đối là ngàn vạn kim tệ, tuyệt đối không thể thiếu một. Thế nhưng, hắn căn bản là không có cách nào chứng minh, lẽ nào từng cái từng cái mấy sao?

"Sái ngươi? Thiếu gia ta chỉ là không muốn Vương gia ngươi thiếu thiếu gia ta một kim tệ mà thôi." Đẳng Viêm nhún nhún vai nói rằng. Đồng thời trong lòng đã bắt đầu suy nghĩ đến tột cùng như thế nào thoát khỏi Vương gia trả thù, dù sao hiện tại Hiên Viên gia tộc người còn chưa tới, hơn nữa đến tột cùng có đến hay không cũng còn không xác định, Đẳng Viêm đã không thể đem toàn bộ hi vọng đổ đặt ở Hiên Viên gia tộc trên người, nhất định phải khác làm dự định.

"Ngươi.... Lẽ nào ngươi còn để ta cho ngươi đếm một khắp cả hay sao?" Vương Bá Thiên phát điên.

"Ngạch, cái này có thể, đúng là cái không sai đề nghị. Vậy các ngươi liền mấy một chút đi, ngàn vạn kim tệ mà thôi, không tốn bao nhiêu thời gian." Nghe vậy, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, lại phát hiện Vương Bá Thiên sắc mặt triệt để thay đổi, âm trầm đến cực hạn, không chỉ có là hắn, tất cả mọi người tại chỗ đều là như vậy. Liền ngay cả Hiên Viên Ngạo Thiên cũng một mặt quái dị nhìn Đẳng Viêm. Đẳng Viêm trước mặt mặt ngoài căn bản cũng không có cùng Vương gia giao dịch đáng vẻ, cũng như là đang đùa Vương gia, hay hoặc là.... Hiên Viên Ngạo Thiên đột nhiên sững sờ, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Hắn đang trì hoãn thời gian?

Hiên Viên Ngạo Thiên nghĩ đến, Vương Bá Thiên cũng nghĩ đến.

"Tiểu tử, ngươi đang trì hoãn thời gian?" Lúc này, Vương Bá Thiên cái kia tức giận thanh âm vang lên, đồng thời cái kia thu hoạch lớn thâm ý ánh mắt rơi vào một bên Hiên Viên Ngạo Thiên trên người. Vào lúc này Vương Bá Thiên mới phát hiện Hiên Viên Ngạo Thiên bên người chỉ còn dư lại sáu tên võ giả, mà trước thủ hạ nói thời điểm rõ ràng chính là bảy cái.

Thiếu một cái.

Tiểu tử này đang đợi Hiên Viên gia tộc người.

Vương Bá Thiên kinh hãi.

Không chờ đợi thêm.

Vương gia cùng Hiên Viên gia tộc lực lượng ngang nhau, nếu như vào lúc này Hiên Viên gia tộc người nhúng tay, như vậy hẳn muốn bắt Đằng Viêm liền có khó khăn; Trừ phi đến thời điểm triệt để cùng Hiên Viên gia tộc trở mặt, nói cách khác cùng Hiên Viên gia tộc khai chiến, hơn nữa vào lúc ấy có Hiên Viên gia tộc người ở, hẳn coi như ôm cùng Hiên Viên gia tộc trở mặt thái độ cũng chưa chắc có thể đánh giết Đằng Viêm. Lúc này Vương Bá Thiên nhìn Đằng Viêm gầm lên giận dữ vang lên "Tiểu tử, con mẹ nó người sai ta."

Nghe vậy, Đằng Viêm hoàn toàn biến sắc.

"Giết hẳn cho ta." Lúc này, Vương Bá Thiên chỉ vào Đằng Viêm gầm lên giận dữ lại vang lên. "Tiểu tử, người nếu như động con trai của ta một hồi, ta dám cam đoan không chỉ người muốn chết, bên cạnh người tất cả mọi người đều phải chết." Đồng thời, Vương Bá Thiên còn không nhịn được nhắc nhở.

Giết!!!

Vương Bá Thiên ra lệnh một tiếng, Vương gia võ giả đã hướng về Đằng Viêm bốn giết mà đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Hiên Viên Ngạo Thiên quyết định!!

Giết!!!

Vương Bá Thiên ra lệnh một tiếng, Vương gia võ giả không chần chừ nữa, dồn dập hướng về Đằng Viêm bốn giết mà đi.

Gay go!!

Thấy cảnh này, Đằng Viêm sắc mặt chìm xuống, cả người bước chân càng là sau một lúc lùi. Mà vào lúc này ở một bên Hiên Viên Ngạo Thiên cũng là không khỏi sửng sốt, cái kia trong ánh mắt né qua một tia phức tạp, nhìn Vương gia võ giả đã động thủ, thế nhưng Hiên Viên gia người vẫn không có đến, Hiên Viên Ngạo Thiên lập tức rơi vào một loại lảm nhảm khó để hoàn cảnh.

Giúp vẫn là không giúp?

Bây giờ đã qua thời gian lâu như vậy, thế nhưng gia tộc bên kia vẫn không có đáp lại, điều này làm cho Hiên Viên Ngạo Thiên trong lòng đánh bất định chủ ý đến tột cùng gia gia sẽ sẽ không tiếp nhận Đằng Viêm cầu viện. Đồng thời lại nghĩ đến Đằng Viêm lấy ra điều kiện, Hiên Viên Ngạo Thiên trong lòng càng là một trận thấp thòm, đây đối với Hiên Viên gia tộc mà nói tuyệt đối là một cơ hội ngàn năm một thuở. Nếu như đến thời điểm nhân vì gia tộc bên kia không kịp đúng lúc làm ra quyết định, hay hoặc là nhân tại sao trì hoãn, như vậy đợi được Đằng Viêm bị Vương gia đánh giết hoặc là tù binh sau khi, hết thảy đều đã chậm.

Hối hận muộn rồi!

Nghĩ, Hiên Viên Ngạo Thiên quyết tâm.

Liều mạng!!!

"Bảo vệ Viêm thiếu." Quyết định chủ ý, Hiên Viên Ngạo Thiên không chần chừ nữa, lúc này cái kia một tiếng sắc bén thanh âm vang lên, cả người càng là một mặt nghiêm túc. Hiên Viên Ngạo Thiên đột nhiên xuất hiện mệnh lệnh để Hiên Viên gia sáu tên võ giả không khỏi sửng sốt, có điều cũng chỉ là trong nháy mắt, rất nhanh bọn họ liền phản ứng lại, sáu tên võ giả trong nháy mắt vây quanh ở Đằng Viêm bên người, đem Đằng Viêm bảo vệ lên.

Hả?

Đột nhiên xuất hiện một màn để Đẳng Viêm sững sờ, hần không nghĩ tới vào lúc này Hiên Viên Ngạo Thiên sẽ làm ra quyết định như vậy, cái kia kinh ngạc con người không nhận được liếc mắt nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên.

Ầm ầm ầm!!!

Vào lúc này Vương gia võ giả đã xông lên, nhưng bởi vì Hiên Viên gia tộc sáu tên võ giả đột nhiên xuất hiện động tác, trong nháy mắt chặn lại rồi sự công kích của bọn họ;

. Mà Vương gia võ giả nhìn thấy Hiên Viên gia tộc người ra tay cũng không có tiếp tục công kích, toàn bộ lui trở lại, đồng thời cái kia hồi dò ánh mắt toàn bộ rơi vào Vương Bá Thiên trên người.

Hiên Viên gia tộc ra tay rồi như vậy sự tình liền không giống nhau.

Nhất định phải do Vương Bá Thiên đến quyết định.

"Hiên Viên Ngạo Thiên." Cảm nhận được biến cố trước mắt, Vương Bá Thiên gầm lên giận dữ vang lên, hần như một con hung thú giống như vậy, cái kia phun lửa hai con người nhìn chòng chọc vào Hiên Viên Ngạo Thiên, hần không nghĩ tới Hiên Viên gia tộc vì một Đẳng Viêm lại dám cùng Vương gia chính diện chống lại, lẽ nào bọn họ liền không sợ vì vậy mà gọi ra hai nhà trong lúc đó đại chiến, lúc này cả giận nói "Người Hiên Viên gia tộc lẽ nào muốn nhúng tay?"

"Viêm thiếu là chúng ta Hiên Viên gia quý khách." Hiên Viên Ngạo Thiên nhàn nhạt một câu nói đã cho thấy hần thái độ.

Hả?

Vương Bá Thiên không khỏi sững sờ, "Hay, hay, hay, hay rất a." Hần cái kia âm trầm thanh âm vang lên.

Hanh....

Lập tức, Vương Bá Thiên lạnh rên một tiếng, cái kia phun lửa hai con người nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên nói: "Người thật sự coi cho rằng ta Vương gia sợ người Hiên Viên gia hay sao?" Âm trầm âm thanh tiết lộ vô tận lửa giận, bây giờ con trai của chính mình ngàn cân treo sợi tóc, Vương Bá Thiên đã cố không được nhiều như vậy, coi như là cùng Hiên Viên gia khai chiến thì lại làm sao?

"Giết!!!" Một chữ thu hoạch lớn sát cơ.

Giết!!!

Có Vương Bá Thiên mệnh lệnh, Vương gia võ giả không chần chừ nữa, trong nháy mắt hướng về Đẳng Viêm bên giết mà đi.

Khí thế như cầu vồng, sát cơ Lãng Nhiên!!!

"Không tiếc bất cứ giá nào bảo vệ Viêm thiếu." Nghe được Vương Bá Thiên quyết định, cảm thụ Vương gia võ giả sát cơ, Hiên Viên Ngạo Thiên không có chần chờ chút nào, cắn răng cái kia sắc bén thanh âm vang lên. Tên đã lấp vào cung không thể không phát, vào giờ phút này làm ra quyết định hần đã không có bất kỳ lựa chọn nào, cũng tuyệt không thối lui.

Chiến!!!

Nghe vậy, Hiên Viên gia tộc sáu tên võ giả khí thế toàn diện bạo phát.

Oanh....

Hai gia tộc lớn, gần hai mươi tên võ giả trong nháy mắt giao chiến cùng nhau.

Ầm ầm ầm!!!

Hung mãnh thế tiến công, cuồng bạo khí thế, trong nháy mắt ở trước mắt này bên trong khu nhà nhỏ toàn diện bạo phát.

Ầm ầm ầm!!!

Vương gia võ giả như tức giận vũ thú bình thường điên cuồng công kích Hiên Viên gia tộc sáu tên võ giả, Hiên Viên gia tộc sáu tên võ giả cũng là đem khí thế nhảy lên tới cực hạn. Vương gia cùng Hiên Viên gia trong lúc đó giao chiến nhiều năm như vậy, song Phương gia tộc cũng sớm đã là không chết không thôi tồn tại, mà dưới tay võ giả lẫn nhau trong lúc đó nhiều như vậy năm cũng tích dưới không ít ân oán.

Thời khắc này, toàn diện bạo phát.

Giết!!!!

Người không chết thì ta phải lia đời;

Song phương võ giả đồ toàn lực đánh ra, hơn nữa ra tay đều là sát chiêu;

. Vào lúc này có chủ tử nhà mình ra lệnh cho bọn họ liền không cần có kiêng dè, cũng không cần có bảo lưu. Vương gia mười tên võ giả, hai tên Thiên Nhân cảnh hai đoạn, tám tên Ngưng Thần cấp cao quay về Hiên Viên gia sáu tên võ giả phát động hung mãnh thế tiến công.

Giết giết giết!!

Ầm ầm ầm!!!

Từng đạo từng đạo bóng người không ngừng đụng vào nhau;

Cát bay đá chạy;

Lăng liệt sát cơ, cuồng bạo chiến ý, đôi mắt Vương gia mười tên võ giả cái kia hung mãnh thế tiến công, Hiên Viên gia tộc sáu tên võ giả tình thế gian nan đến cực hạn, chỉ có thể một mực phòng ngự.

Khó không thể tả!!

Vào lúc này, Hiên Viên Ngao Thiên cùng Đẳng Viêm đã sớm lui sang một bên, Ngưng Thần cảnh chiến đấu, Thiên Nhân cảnh chiến đấu, căn bản là không phải bọn họ có thể chạm đến. Mặc dù là cái kia chiến đấu dư âm cũng làm cho bọn họ khó có thể chịu đựng.

"Viêm thiếu yên tâm, chỉ cần ta Hiên Viên Ngao Thiên bất tử, nhất định bảo đảm ngươi Vô Ưu." Nhìn trước mắt cuồng bạo chiến trường, đột nhiên, Hiên Viên Ngao Thiên cái kia kiên định thanh âm vang lên. Thanh âm này tuy rằng không lớn, lại sâu thâm xúc động Đẳng Viêm tiếng lòng.

Đẳng Viêm tâm đột nhiên run lên, cái kia ánh mắt phức tạp rơi vào Hiên Viên Ngao Thiên cái kia một mặt kiên định cùng quật cường trên mặt.

Hắn, vốn có thể không làm như vậy.

Nhưng mà Hiên Viên Ngao Thiên nhưng lựa chọn việc nghĩa chẳng từ nan bảo toàn chính mình, Đẳng Viêm trong lòng càng là rõ ràng Hiên Viên Ngao Thiên như thế làm hậu quả, dù sao hiện tại Hiên Viên gia bên kia còn không gât đầu. Hơn nữa bây giờ cục diện, một khi tan tác, như vậy Hiên Viên Ngao Thiên tính mạng của chính mình cũng có thể chịu ảnh hưởng. Đẳng Viêm trong lòng trừ khiếp sợ ra còn có cảm động, cảm kích, có điều nhưng cũng không nói gì, vào lúc này nói cái gì đều là dư thừa.

Thế nhưng..

Mặc kệ kết quả làm sao —— phản ân tình này, Đẳng Viêm nhớ rồi!!!

Rầm rầm rầm....

Cuồng bạo chiến đấu, sôi trào chiến ý, Vương gia cùng Hiên Viên gia hai phe chiến đấu đã toàn diện thăng cấp.

Đùng đùng đùng!!

Bên trong khu nhà nhỏ, theo chiến đấu thăng cấp, cái kia nền đá diện trong nháy mắt từng tắc từng tắc đổ nát.

Hiên Viên gia sáu tên võ giả liên tục bại lui.

Đáng chết!!

Nhìn hình ảnh trước mắt, Hiên Viên Ngao Thiên cắn răng song quyền nắm chặt, đáy lòng âm lãnh kia thanh âm vang lên. Tình hình trước mắt hắn biết mình Hiên Viên gia bên này căn bản là chống đỡ không được bao lâu, nếu như đến thời điểm gia gia bên kia còn không phái người đến, như vậy bên mình đem toàn diện tan tác....

"Rác rưởi!!" Nhưng mà, chiến đấu vừa mới bắt đầu có điều chỉ là hai phút, hơn nữa Vương gia võ giả cũng đã chiếm cứ tuyệt xứng đáng phong, Hiên Viên gia sáu tên võ giả tan tác chỉ là vấn đề thời gian. Thế nhưng đối với tình cảnh này một bên Vương Bá Thiên tựa hồ còn cảm thấy bất mãn vô cùng, gầm lên một tiếng vang lên.

Hống!!

Một giây sau, Vương Bá Thiên toàn thân cái kia cuồng bạo khí thế trong nháy mắt bạo phát.

Thiên Nhân cảnh ngũ đoạn;

Khí thế kinh khủng, cao thâm tu vi, Vương Bá Thiên lăng liệt sát cơ chấn động tất cả mọi người;

Chết!!!

Vào lúc này, Vương Bá Thiên không có chần chờ chút nào, âm lãnh kia, khát máu, phần nộ hai con ngươi trong nháy mắt khóa chặt phía trên chiến

trường một tên trong đó Hiên Viên gia tộc Thiên Nhân cảnh cường giả, sát cơ trong nháy mắt bạo phát.

Vèo....

Trong giây lát, Vương Bá Thiên cái kia cuồng bạo thân hình bên tập tiến vào chiến trường.

Hống....

Cuồng bạo khí thế, hung mãnh sát ý, Vương Bá Thiên liền như một con bị triệt để làm tức giận cấp cao vũ thú. Tên kia chính đang ứng đối Vương gia Thiên Nhân cảnh Hiên Viên gia Thiên Nhân cảnh võ giả trong giây lát cảm nhận được một loại cảm giác nghẹn thở, phảng phất bị tử vong mù mịt bao phủ. Thế nhưng, đối mặt Vương gia võ giả liều chết không khí công kích, hấn căn bản không có né tránh cơ hội.

Phong cực điểm —— vẫn giết!!!

Ầm!!

Vương Bá Thiên cái kia cuồng bạo một đòn không có một chút nào sai lệch rơi vào tên kia Hiên Viên gia tộc Thiên Nhân cảnh võ giả trên người.

Phốc....

Một ngụm tinh huyết trong nháy mắt từ tên này Hiên Viên gia tộc Thiên Nhân cảnh võ giả trong miệng dâng trào ra, thân thể của hắn càng là như cái kia điều đứt dây bình thường hướng về một bên bay ngược ra ngoài, tốc độ kia nhanh đến mức cực hạn, một giây sau liền trực tiếp tạt đánh vào tiểu viện trên vách tường.

Oanh....

Mặt tường sụp xuống.

Phốc....

Một ngụm tinh huyết lần thứ hai từ trong miệng hắn phun ra, đá vụn trực tiếp vùi lấp hắn bình thường thân thể.

Không rõ sống chết.

Giết!!

Vương Bá Thiên một kích thành công cũng không có dừng chút nào hiết, trong nháy mắt hướng về một gã khác Hiên Viên gia tộc Thiên Nhân cảnh cao thủ bên giết mà đi. Đồng thời bởi vì Vương Bá Thiên gia nhập, Vương gia bên này trong nháy mắt đạt đến ba tên Thiên Nhân cảnh cao thủ, mà Hiên Viên gia chỉ còn Thiên Nhân cảnh một người. Quan trọng nhất chính là Vương Bá Thiên cái kia khủng bố tu vi.

Không tốt.

Cảm thụ Vương Bá Thiên cái kia khủng bố sát cơ, Hiên Viên gia tộc còn lại một tên Thiên Nhân cảnh kinh hãi.

Phong cực điểm —— vẫn giết!!!

Nhưng mà chẳng kịp chờ hắn làm ra phản ứng, Vương Bá Thiên sát chiêu đã đến.

Oanh....

Không có chút hồi hộp nào, ở ba tên Thiên Nhân cảnh vây công bên dưới, Hiên Viên gia tộc Thiên Nhân cảnh cao thủ căn bản liền cơ hội phản kháng đồ không có, bị Vương Bá Thiên cái kia khủng bố một đòn bắn trúng, thân hình kia như trước tên kia Thiên Nhân cảnh bình thường bị trong nháy mắt đánh bay.

Trọng thương thổ huyết;

Hai cái hô hấp, đánh tan hai tên Thiên Nhân cảnh.

Vương Bá Thiên lật đổ toàn bộ chiến cuộc.

Hiên Viên gia tộc chiến tuyến trong nháy mắt tan vỡ.....

Chương 81: Lão nô bái biệt!

Vương Bá Thiên khủng bố tu vi lật đổ toàn bộ chiến cuộc.

Bại!!!

Đây là đã không cách nào thay đổi sự thực.

Có điều Hiên Viên gia tộc cái kia còn lại hai tên Ngưng Thần cảnh võ giả vẫn như cũ còn ở khổ sở chống đỡ lấy, lần này Vương gia võ giả không có trực tiếp hạ sát thủ, tựa hồ là muốn dẫn vật bọn họ. Mà Vương Bá Thiên cùng cái kia hai tên Thiên Nhân cảnh võ giả đã lui ra chiến đấu, ba người âm lãnh kia ánh mắt rơi vào Đằng Viêm trên người.

Chết!!!

Lăng liệt sát cơ từ Vương Bá Thiên trong mắt bộc phát ra.

Xoạt....

Nhìn thấy gia tộc mình hai tên Thiên Nhân cảnh võ giả tan tác, lại nhìn Vương Bá Thiên cử động, Hiên Viên Ngạo Thiên đột nhiên trực tiếp che ở Đằng Viêm trước mặt, cái kia nghiêm nghị ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bá Thiên, phảng phất ở nói cho hắn muốn động Đằng Viêm liền từ thi thể của hắn trên bước qua đi.

Đằng Viêm sững sờ.

"Hiên Viên gia tiểu tử, ngươi đây là muốn chết." Vương Bá Thiên thấy thế, cái kia tức giận thanh âm vang lên.

"Hừ, muốn động Viêm thiếu, vậy trước tiên giết ta." Nghe vậy, Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia quật cường thanh âm vang lên, cả người trên mặt càng là mang theo một tia kiên định. Kỳ thực thời khắc này trong lòng hắn cũng là ở đánh cược. Đánh cược Vương Bá Thiên không dám giết chính mình. Dù sao tuy rằng hiện tại hai nhà đã giao chiến, thế nhưng chỉ là lẫn nhau gia tộc võ giả chuyện, một khi Vương Bá Thiên động chính mình như vậy hai đại trong gia tộc chiến đấu tất nhiên toàn diện bạo phát;

. Hắn chính là đánh cược Vương Bá Thiên làm không được cái này chủ, cũng không gánh vác được trách nhiệm này.

"Viêm thiếu..." Nghe vậy, Hiên Viên Ngạo Thiên sững sờ.

"Vương Bá Thiên, đây là ngươi và ta chuyện và những người khác không quan hệ." Không để ý đến Hiên Viên Ngạo Thiên, Đằng Viêm âm lãnh kia ánh mắt rơi vào trước mặt Vương Bá Thiên trên người. "Muốn muốn thế nào ngươi cũng chỉ quản phóng ngựa lại đây đem "

Oanh....

Trong nháy mắt, Đằng Viêm toàn thân bùng nổ ra một luồng mãnh liệt khí thế.

Đằng Viêm tuy rằng không phải võ giả, thế nhưng thân thể cũng đã cường hóa đến Mạch cảnh ba đoạn. Vào lúc này đối mặt Vương Bá Thiên, Đằng Viêm trong lòng rõ ràng vốn là trứng gà chạm tảng đá, mặc kệ như thế nào hắn đều không phải Vương Bá Thiên này Thiên Nhân cảnh đối thủ; Thế nhưng Đằng Viêm tuyệt đối sẽ không khuất phục, cho dù chết cũng phải chết trận.

Thà chết một trận chiến;

Hả?

Đằng Viêm biểu hiện để Vương Bá Thiên sững sờ.

A....

Lập tức, Vương Bá Thiên lại là cười lạnh một tiếng, đầy mặt xem thường: "Tiểu tử thú, xem ra là ta đánh giá thấp ngươi, một kẻ tàn phế lại vẫn có thể nắm giữ biểu hiện như vậy, ngươi rất tốt, có điều..." Vương Bá Thiên ngữ khí đột nhiên chìm xuống, trên mặt càng là một mặt âm lãnh, một sắc bén âm thanh cũng vang lên theo: "Ngày hôm nay ngươi nhất định phải chết."

Chiến!!!

Đằng Viêm toàn thân chiến ý sôi trào.

Chết!!!

Vương Bá Thiên sát cơ Lãng Nhiên. Có điều, ở trong mắt hắc Đằng Viêm lại như là một con kiến giống như vậy, giết hẳn dễ như ăn cháo.

Khắc khắc!!

Đột nhiên, từ Đằng Viêm phía sau truyền đến một trận ho nhẹ thanh.

Hả?

Nghe vậy, không chỉ có là Đằng Viêm, chính là Hiên Viên Ngạo Thiên, Vương Bá Thiên chờ người cũng là sững sờ, cái kia ánh mắt hồ nghi hướng về Đằng Viêm phía sau cái thanh âm kia khỏi nguồn phương hướng nhìn tới. Trong tầm mắt, Đường Tam bóng người xuất hiện ở tất cả mọi người trong mắt, có điều giờ khắc này Đường Tam trạng thái cũng không được, cả người hắc đỏ do Sở Tinh đỡ mới có thể miễn cưỡng đứng vững.

Vương Khuê ra tay không nhẹ.

Đường lão?

Thấy thế, Đằng Viêm không khỏi sững sờ, trong lòng không rõ Đường Tam vào lúc này ra tới làm cái gì.

Chiến đấu?

Đường Tam hiện nay trạng thái căn bản là không thích hợp chiến đấu, hơn nữa dù cho là hắc có thể chiến đấu cũng tuyệt đối không phải Vương Bá Thiên này Thiên Nhân cảnh ngũ đoạn đối thủ.

Chết!!

Mà Vương Bá Thiên nhìn thấy Đường Tam một khắc đó, trong ánh mắt lần thứ hai bắn ra một tia lạng liệt sát cơ. Trước chính là ông lão này dọa dẫm tất cả mọi người, lừa bịp tất cả mọi người, điểm này ở Vương Bá Thiên trong lòng chính là khó có thể xóa đi sỉ nhục, ông lão này nhất định phải chết;

Ầm ầm ầm!!

Một trận nặng nề thanh âm vang lên, một bên còn ở chiến đấu bốn tên Hiên Viên gia Ngưng Thần cảnh võ giả vào lúc này cũng bị đánh bại, triệt để mất đi chiến đấu có thể, đem hai nhà chiến đấu về lên một cái viên mãn dấu chấm tròn, Vương gia những võ giả kia cũng đều dồn dập trở lại Vương Bá Thiên phía sau.

Xoạt xoạt xoạt....

Vào lúc này, tầm mắt mọi người toàn bộ rơi vào Đường Tam trên người.

Bầu không khí vô hạn căng thẳng.

Khắc khắc khắc!!!

Bị Sở Tinh đỡ Đường Tam lại là một trận ho nhẹ, thậm chí còn mang theo một tia vết máu. Có điều Đường Tam tựa hồ cũng không để ý những này, cũng không để ý đến tình cảnh trước mắt. Mà là ra hiệu Sở Tinh từng bước từng bước hướng về Đằng Viêm đi tới, cái kia mỗi một bước đều là như vậy vất vả cùng gian nan.

Ông lão này muốn làm gì?

Người của Vương gia trong lòng tràn đầy không rõ, có điều Vương Bá Thiên cũng không có lập tức ra tay, hắc rất muốn nhìn một chút trước cái này lừa dối tất cả mọi người ông lão đến tột cùng muốn làm gì.

Rốt cục, Đường Tam đi tới Đằng Viêm trước mặt.

"Đường lão..." Đằng Viêm cái kia nhọc nhọc thanh âm vang lên, thay thế Sở Tinh một cái đỡ lấy Đường Tam cái kia không đứng thẳng được thân thể, đồng thời cái kia ánh mắt khó hiểu nhìn Đường Tam.

Ha ha....

Nhìn Đằng Viêm, Đường Tam cười nhạt một tiếng, cái kia trên khuôn mặt già nua tràn đầy nếp nhăn nhưng mang theo một tia vui mừng: "Lão nô cảm Tạ thiếu gia vì là lão nô phối chế thanh linh dịch, để lão nô ở phần cuối của sinh mệnh hưởng thụ một phen loại kia không bị kịch độc dẫn vật vui sướng cùng thoải mái, cái cảm giác này lão nô đã rất lâu không có cảm nhận được. Chỉ dựa vào điểm này thiếu gia ngày sau cũng tuyệt đối có thể trở thành một xuất sắc được sư, hơn nữa lão nô cũng tin tưởng thiếu gia tương lai đường sẽ đi rất xa, chỉ tiếc... Lão nô không thể đi theo thiếu gia bước lên huy hoàng, đi tới đỉnh cao."

Hả?

Đằng Viêm không khỏi sững sờ, tâm canng là đột nhiên căng thẳng, "Đường lão, ngài....".

Đằng Viêm cho rằng Đường Tam không xong rồi.

"Thiếu gia nghe lão nô nói hết lời." Nghe vậy, Đường Tam trực tiếp đánh gãy Đằng Viêm "Một hồi mặc kệ xảy ra chuyện gì, thiếu gia, khắc khắc, thiếu gia nhớ kỹ nhất định phải lập tức rời đi này Hỗn Loạn chi đô, nhất định phải ghi nhớ, càng nhanh càng tốt." Đường Tam dặn dò.

Hả?

Đường Tam để Đằng Viêm tâm đột nhiên run lên, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đường Tam trên người.

Lẽ nào một hồi sẽ có chuyện gì phát sinh?

Đằng Viêm như vậy, một bên Hiên Viên Ngạo Thiên cũng là như thế, hần cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đường Tam trên người. Đối với Đường Tam, hần nhưng là biết rõ chính mình tam muội Hiên Viên Linh Lung đối với hần đánh giá, đây là một sâu không lường được ông lão. Mà giờ khắc này Đường Tam càng làm cho Hiên Viên Ngạo Thiên cảm thấy khiếp sợ cùng kinh ngạc, tình huống trước mắt.... Đằng Viêm đừng nói là muốn rời khỏi hỗn loạn chi đô, dù cho là muốn sống sót đều là cái vấn đề. Thế nhưng Đường Tam lại tựa hồ như có ám chỉ gì khác, điều này làm cho hần phi thường không rõ.

Đường Tam tầm mắt đột nhiên rơi vào bên người Sở Tĩnh cùng Sở Phi chờ trên thân thể người.

Hả?

Đằng Viêm chờ người tầm mắt cũng là tùy theo dời đi;

"Nha đầu, nhớ kỹ ta vừa nãy bàn giao sự tình." Đường Tam nhọc nhọc thanh âm vang lên.

Nghe vậy, Sở Tĩnh thân thể đột nhiên run lên: "Đường gia gia...." Nàng cái kia như một vũng thanh tuyến bình thường hai con ngươi trong nháy mắt rơi vào Đường Tam trên mặt, một tia óng ánh chất lỏng cũng trong nháy mắt từ đôi mắt đẹp của nàng bên trong tuột xuống. Sở Phi bảy người nhưng là trực tiếp cúi đầu.

Bàn giao?

Đằng Viêm đột nhiên cả kinh, đầy mặt nghi hoặc.

Đường Tam đến tột cùng muốn làm gì?

"Nha đầu, nhất định phải nhớ kỹ biết không?" Chưa kịp Đằng Viêm hỏi dò, Đường Tam cái kia nhọc nhọc thanh âm cũng đã vang lên, Sở Tĩnh nhìn Đường Tam không nói gì, chỉ là hung hăng gạt đầu, chỉ có điều nàng cái kia viền mắt bên trong nước mắt đã như vỡ đê hồng thủy giống như vậy, không ngừng được chảy xuống.

"Ha ha..." Đường Tam nở nụ cười hóm hờ.

"Không thể đợi thêm, nếu như Hiên Viên gia tộc người đến rồi muốn giết tiểu tử này sẽ không có đơn giản như vậy." Vào lúc này, nguyên bản còn muốn nhìn một chút Đường Tam đến tột cùng muốn làm gì Vương Bá Thiên cái kia cấp thiết âm thanh đột nhiên vang lên. Trong lòng hần biết đã không thể chờ đợi thêm nữa, chậm thì sinh biến.

"Giết hần cho ta." Lúc này, gầm lên giận dữ vang lên.

Hả?

Nghe vậy, Đường Tam đột nhiên quay đầu, cái kia ánh mắt sắc bén trong nháy mắt rơi vào Vương Bá Thiên trên người.

Như một thanh kiếm sắc!!

Ầm!!!

Đột nhiên, Đường Tam tránh thoát Đằng Viêm nâng tay của chính mình, đột nhiên quỳ rạp xuống Đằng Viêm trước mặt.

"Đường lão??" Đột nhiên xuất hiện một màn để Đằng Viêm không nhận được một tiếng thét kinh hãi.

"Thiếu gia, lão nô bái biệt!!" Thanh âm nhàn nhạt vang lên, Đường Tam đột nhiên quay về Đằng Viêm đập đầu một cái đập đầu, đồng thời ở Đằng Viêm kinh hãi dưới con mắt, Đường Tam một cái tay chống đất cái kia chặt vật thân thể vát và đứng lên, Đằng Viêm thậm chí đều có thể cảm nhận được Đường Tam bởi vì trọng thương thân thể kia đều đang run rẩy.

"Đường lão...?" Đằng Viêm kinh hãi thanh âm vang lên.

Xoạt....

Nhưng mà, Đường Tam cũng không còn để ý tới Đẳng Viêm, hấn trong giây lát xoay người, kiên trì chặt vật thân thể, cái kia ánh mắt sắc bén rơi vào trước mắt Vương gia một đám võ giả trên người.

Về mặt nghiêm túc, hai con người lạnh lẽo.

Ánh mắt kia lại như một thanh kiếm sắc giống như vậy, trực * Vương gia một đám võ giả;

Chuyện này.....

Nguyên bản bốn giết mà đến Vương gia võ giả vền vẹn bởi vì Đường Tam một cái ánh mắt, bước chân trong giây lát đình trệ.

Ánh mắt này....

Để bọn họ linh hồn run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Chỉ là giun dế cũng dám ở bản tôn trước mặt làm càn!!!

Thiếu gia, lão nô bái biệt!!

Đường Tam một câu nói để Đẳng Viêm tâm thần đều chiến, đáy lòng một loại không tên thống khổ trong nháy mắt hiện lên mà lên.

Nhưng mà, Đường Tam không tiếp tục để ý Đẳng Viêm.

Xoạt xoạt xoạt;

Vào lúc này, Sở Phi bảy người đột nhiên toàn bộ xuất hiện ở Đẳng Viêm trước mặt, đồng thời không có bất kỳ chần chờ toàn bộ nắm lấy Đẳng Viêm, hơn nữa bọn họ từng cái từng cái trong ánh mắt càng là mang theo một tầng mỏng lung cảm giác, đó là nước mắt thấm vào hai con người, nhưng không có chảy xuống tạo thành.

Bi thương cảm giác, thống khổ xa nhau;

Đẳng Viêm kinh hãi!!

Xoạt....

Cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đường Tam bóng lưng bên trên, một loại linh cảm không lành hiện lên mà đến;

Trước mắt;

Vương gia một đám bốn giết mà đến võ giả nhìn Đường Tam, hoặc là nói cảm thụ Đường Tam cái kia ánh mắt sắc bén, trong nháy mắt linh hồn của bọn họ đổ ở run rẩy, bước chân càng là không tự chủ được ngưng lại, từng cái từng cái thân thể càng là bản năng run rẩy;

Một loại tử vong mù mịt hiện lên mà đến;

Một cái ánh mắt, vền vẹn một cái ánh mắt lại làm cho bọn họ linh hồn run rẩy.

Mặc kệ Ngưng Thần vẫn là Thiên nhân;

Quá khủng bố!!!

"Khốn kiếp, các ngươi còn lo lắng cái gì, giết hắn, chẳng lẽ còn muốn lão tử tự mình động thủ sao?" Nhìn thấy hình ảnh trước mắt, một bên Vương Bá Thiên cái kia tức giận thanh âm vang lên. Hắn không nhìn thấy Đường Tam ánh mắt, tự nhiên cũng không có những kia Vương gia võ giả cảm giác, loại kia cảm giác khủng bố.

Chuyện này....

Nghe vậy, Vương gia một đám võ giả không khỏi sững sờ.

Động thủ?

Bọn họ đối mắt nhìn nhau một chút, lẫn nhau trong lúc đó biểu lộ ánh mắt toàn bộ đều là hoảng sợ. Sau đó cái kia tầm mắt mọi người lần thứ hai rơi vào Đường Tam trên người, muốn muốn động thủ, nhưng phát hiện thân thể của chính mình tựa hồ căn bản không nghe bọn họ chỉ huy giống như vậy, hay hoặc là nói Đường Tam cái ánh mắt kia cho bọn họ mang đến quá nhiều hoảng sợ.

Trên?

Vương gia võ giả chân chờ.

Một màn quý dị này Đẳng Viêm mấy người cũng là phát hiện, không khỏi từng cái từng cái trong ánh mắt né qua một tia kinh hãi cùng mê man.

Xảy ra chuyện gì?

Xảy ra chuyện gì?

Bọn họ không nhìn thấy giờ khắc này Đường Tam ánh mắt, tự nhiên không có những kia Vương gia võ giả cảm giác, tự nhiên cũng liền không biết xảy ra chuyện gì.

"Khốn kiếp, lão tử nói chuyện các ngươi không nghe sao? Giết cho ta!!!" Vương Bá Thiên cái kia rít gào âm thanh lại vang lên, hắn đã triệt để tức giận rồi, thủ hạ của chính mình lại dám không nhìn mệnh lệnh của chính mình, cái này gọi là hắn làm sao khoan dung?

"Hanh..." Đột nhiên, Đường Tam hừ lạnh một tiếng vang lên.

Oanh.....

Một luồng cuồng bạo khí thế trong nháy mắt lấy Đường Tam làm trung tâm hướng về bốn phía điên cuồng khuếch tán.

Oanh....

Cuồng bạo khí thế chuyển biến thành khủng bố.

Không gian ngưng tụ!!!

Chuyện này.....

Thời khắc này, tất cả mọi người đều cảm thấy này một luồng khí thế kinh khủng, tất cả mọi người cái kia kinh hãi ánh mắt toàn bộ đều rơi vào Đường Tam trên người, chính là Vương Bá Thiên cũng không ngoại lệ. Người ở chỗ này từng cái từng cái sắc mặt khiếp sợ đến cực hạn, cái kia tầm mắt toàn bộ rơi vào Đường Tam trên người. Ở tất cả mọi người trong tầm mắt, này một luồng khí thế khủng bố trung tâm, Đường Tam cái kia nguyên bản không thể tả thậm chí không cách nào thẳng tắp thân thể chậm rãi thẳng tắp.

Doạ;

!!!

Vương gia những võ giả kia từng cái từng cái càng là hai chân run rẩy, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Xảy ra chuyện gì?

"Hừ, chỉ là giun dế cũng dám ở bản tôn trước mặt làm càn, muốn chết!!!" Một lạnh lẽo sắc bén âm thanh đột nhiên vang lên, phảng phất vô số lưỡi dao sắc xuyên thấu tất cả mọi người linh hồn. Đường Tam cả người càng là không có trước loại kia trọng thương cảm giác, ngạo nghễ mà đứng, cái kia ánh mắt sắc bén nhìn quét trước mắt Vương gia một đám võ giả.

Oanh....

Một luồng bề ngỗ thiên hạ khí thế tùy theo mà tới.

Thời khắc này Đường Tam hoàn toàn như là biến thành người khác giống như vậy, hắn phảng phất chính là cái kia cao cao tại thượng vương giả;

Khí thôn thiên hạ!!!

Bản tôn??

Chuyện này....

Đột nhiên xuất hiện một màn kinh giác tất cả mọi người.

"Sinh mệnh cấm kỵ, thiêu đốt đi..." Ở tất cả mọi người kinh hãi trong nháy mắt, Đường Tam hai tay mở ra, ngẩng đầu ngưỡng mộ phía chân trời, một đạo sắc bén âm thanh càng là từ trong miệng hắn vang lên, lập tức bên trong thân thể của hắn một luồng cuồng bạo khí thể trong nháy mắt phá thể mà ra, cái kia khí thể kinh khủng tựa hồ phải đem không gian xé rách.

Sinh mệnh cấm kỵ?

Thiêu đốt đi?

Tất cả mọi người run lên, không biết vì lẽ đó!!

Là cái gì?

Oanh.....

Nhưng mà mặc kệ người ở chỗ này làm sao kinh ngạc, Đường Tam quanh thân cái kia khí thể kinh khủng nhưng là đang không ngừng kéo lên, cả người hắn xung quanh cơ thể càng là hình thành một vòng xoáy khủng bố.

Tóc dài, không gió mà bay!!!

Phốc....

Một cái máu đen trực tiếp từ Đường Tam trong miệng phun ra.

Thời khắc này, hắn không lại áp chế trong cơ thể kịch độc, toàn lực bạo phát.

Oanh....

Một luồng khí lưu màu đen trong nháy mắt tràn ngập Đường Tam toàn thân.

Đó là trong cơ thể kịch độc bạo phát;

Chuyện này....

Tình cảnh này, xem tất cả mọi người khiếp sợ không thôi, tất cả mọi người thậm chí có thể cảm nhận được Đường Tam quanh thân cái kia cổ hắc khí cái kia mãnh liệt ăn mòn cảm, phảng phất Thiên Nhân cảnh cũng sẽ bị những hắc khí này nuốt chửng. Đằng Viêm thấy cảnh này hai con người càng là đột nhiên run lên, thân thể đều đang run rẩy. Đường Tam trong cơ thể có kịch độc hắn là rõ ràng, giờ khắc này hắn căn bản liền không biết Đường Tam đến tột cùng đang làm gì, thế nhưng hắn nhưng rõ ràng thời khắc này Đường Tam căn bản là từ bỏ áp chế kịch độc, thậm chí tùy ý kịch độc nuốt chửng thân thể của hắn.

"Đường lão..." Một tiếng thét kinh hãi vang lên, nước mắt từ viền mắt bên trong chảy xuôi mà đến, đồng thời Đằng Viêm muốn xông lên phía trước, nhưng là bị Sở Phi chờ người gắt gao cầm lấy, tựa hồ Đường Tam đã sớm dự liệu được tình cảnh này. "Thả ra ta, thả ra ta..." Đằng Viêm liều mạng giãy dụa, thế nhưng Sở Phi chờ người nhưng là từng cái từng cái cắn chặt răng vốn là không cho Đằng Viêm tránh thoát;

Hống!!!

Kịch độc phá thể, Đường Tam chấn động toàn thân.

Ầm!!!

Một giây sau, hắn cái kia Ngưng Thần bảy đoạn tu vi trong nháy mắt bạo phát mà lên.

Oanh....

Ngưng Thần bảy đoạn —— phá.

Trong nháy mắt, Đường Tam cái kia Ngưng Thần bảy đoạn tu vi trực tiếp tăng lên, bước vào Ngưng Thần tám đoạn.

Nhưng mà, tất cả còn chưa kết thúc.

Ngưng Thần chín đoạn;

Ngưng Thần chín đoạn đỉnh cao —— phá;

Thiên Nhân cảnh một đoạn;

Thiên Nhân cảnh hai đoạn;

....

Thiên Nhân cảnh ngũ đoạn.

Trong nháy mắt, hầu như chỉ là một hô hấp mà thôi, Đường Tam tu vi trong nháy mắt bước vào Thiên Nhân cảnh ngũ đoạn, đã cùng Vương Bá Thiên ngang hàng. Nhưng mà tất cả còn chưa kết thúc, giờ khắc này Đường Tam tu vi còn ở lấy một gần như điên cuồng tốc độ tăng vọt, điên cuồng tăng vọt.

Khủng bố cực điểm;

Chuyện này....

Tình cảnh này, làm cho tất cả mọi người khiếp sợ không thôi.

Vương Bá Thiên cả người chính là triệt để đại ra, sắc mặt động lại đến cực hạn, cặp kia đồng nhìn chòng chọc vào Đường Tam, một luồng khí tức kinh khủng bao phủ hắn, để hắn cảm nhận được một loại mãnh liệt tử vong nguy cơ. Hơn nữa ở hắn này khiếp sợ chốc lát, Đường Tam tu vi đã tăng lên tới Thiên nhân sáu đoạn, đã hoàn toàn vượt qua hắn, thế nhưng là còn đang không ngừng tăng lên.

Trước nay chưa từng có kinh hãi;

Trước nay chưa từng có hoảng sợ;

Khó có thể tin!!!

Chuyện này.....

Đẳng Viêm chờ nhân thân một bên, Hiên Viên Ngao Thiên đôi mắt kia trọn lão đại, miệng đều đủ để nhét dưới một cái trứng gà. Đường Tam tu vi mỗi tăng lên một đẳng cấp, thân thể của hắn sẽ không nhận được một trận run rẩy, đồng thời trong lòng trừ khiếp sợ ra vẫn là kích động.

Hắn tam muội Hiên Viên Linh Lung suy đoán không sai.

Đây là một khủng bố đến khó có thể tưởng tượng, nhưng không có cách trêu chọc ông lão.

Vương gia đã đến chân chính thiết bản;

Oanh.....

Nhưng mà, mặc kệ mọi người làm sao khiếp sợ, làm sao chấn động, thậm chí làm sao hoảng sợ. Đường Tam tu vi kia vẫn còn đang không ngừng kéo lên, lấy một loại gần như điên cuồng tốc độ tăng vọt....

Thiên Nhân cảnh bảy đoạn;

Thiên Nhân cảnh tám đoạn;

Thiên Nhân cảnh chín đoạn;

Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao;

Trong nháy mắt, hai cái hô hấp, Đường Tam tu vi đã nhảy lên tới Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao, này hoàn toàn đã là thế tục đỉnh cao tồn tại.

Vương Bá Thiên thân thể run rẩy không ngừng. Thiên Nhân cảnh chín đoạn, hắn khó có thể tưởng tượng này đến tột cùng là ra sao tồn tại. Vương gia lão gia tử Vương Hùng là toàn bộ Vương gia tu là tối cao, thế nhưng tu vi của hắn cũng có điều vền vẹn chỉ là Thiên Nhân cảnh bảy đoạn mà thôi a, thế nhưng trước mắt Đường Tam giờ khắc này cũng đã đạt đến Thiên Nhân cảnh chín đoạn.

Hơn nữa, còn ở kéo lên....

Vương Bá Thiên thân thể run rẩy không ngừng, trong lòng trừ khiếp sợ ra càng là sợ sệt.

Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao;

Chính mình Vương gia lần này đến tột cùng trêu chọc đến một ra sao nhân vật khủng bố?

Hắn đã không dám nghĩ tới.

Tất cả mọi người triệt để đại ra.....

Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao —— phá;

Mà vào lúc này, Đường Tam tu vi vẫn còn ở kéo lên, tựa hồ ngày hôm nay không khiếp sợ tất cả mọi người hấn thì sẽ không bỏ qua giống như vậy, khủng bố tăng vọt, Đường Tam tu vi trong nháy mắt phá tan Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao, đạt đến một trước không biết lĩnh vực.

Oanh....

Vào lúc này, Đường Tam khí thế trên người lại một lần nữa đột nhiên kéo lên.

Khủng bố đến mức tận cùng.

Oanh.....

Trong phút chốc, cái kia khí thế kinh khủng trong nháy mắt bạo phát, lấy Đường Tam làm trung tâm, hướng về toàn bộ Hỗn Loạn chi đô điên cuồng khuếch tán, chỉ là một hô hấp liền bao phủ toàn bộ Hỗn Loạn chi đô, bao phủ tất cả mọi người.

Xảy ra chuyện gì?

Trong nháy mắt, vô số người bị này khí tức kinh khủng từ trong giấc mộng thức tỉnh, từng cái từng cái trong ánh mắt toát ra một tia thần sắc sợ hãi.

Vương gia, Hiền Viên gia, Cụ Phong Dong Binh Đoàn...

Toàn bộ Hỗn Loạn chi đô hết thảy Thiên Nhân cảnh cao thủ đô toát ra một tia thần sắc kinh khủng, phảng phất giờ khắc này toàn bộ thiên địa sắp muốn đổ nát giống như vậy, loại kia mãnh liệt ngột thở cảm áp bức bọn họ thở không được lên, coi như là cái kia Thiên Nhân cảnh bảy đoạn ba thể lực lớn bá chủ cũng không ngoại lệ.

Sóng to gió lớn.....

Hỗn Loạn chi đô khu vực hạch tâm, một cái hẻm nhỏ sau khi, một tên ăn mày nằm trên đất nhắm hai mắt, đột nhiên này cổ khí tức kinh khủng bao phủ tới, này ăn mày thân thể đột nhiên run lên, lập tức cả người liền trực tiếp đứng lên, cái kia trong ánh mắt càng là toát ra một tia thần sắc kinh hãi.

Này ăn mày chính là trước Hiền Viên thực phủ cái kia tên ăn mày.

Xoạt....

Ăn mày cái kia kinh hãi ánh mắt trong nháy mắt khóa chặt ở Đường Tam vị trí, gió vừa thổi lộ ra hấn tẩm kia góc cạnh rõ ràng mặt, giờ khắc này mang theo mê man cùng khó mà tin nổi, đồng thời cái kia khiếp sợ ní non thanh cũng vang lên theo "Huyền đế khí tức....."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Đường Tam tức giận, giết!!

Oanh.....

Đường Tam phá tan Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao sau khi, hấn cái kia cuồng bạo khí thế đã kinh động toàn bộ Hỗn Loạn chi đô.

Chấn động, mê man, hoảng sợ;

Toàn bộ Hỗn Loạn chi đô chấn chính hỗn loạn tung bùng..

Oanh....

Đột nhiên, sắc trời đột nhiên biến đổi, Đường Tam đỉnh đầu hư không trong nháy mắt đen kịt một màu, cái kia một mảnh Hắc Vân bên trong càng là sấm sét lấp lánh, một luồng hủy thiên diệt địa khí tức cũng thuận theo mà đến, hơi thở kia.... So với Đường Tam trên người thả ra ngoài khí tức không biết

khủng bố hơn bao nhiêu lần.

Thiên đất phảng phất sắp sửa đổ nát.

Chuyện này.....

Vô số người nhìn tình cảnh này tâm thần run rẩy, linh hồn run rẩy.

Không được!!!

Đường Tam cảm nhận được tình cảnh này cũng là đột nhiên cả kinh, cái kia mặt mờ hai con ngươi ngẩng đầu liếc mắt một cái trong hư không lấp loé sấm sét.

Nơi này là thế tục.

Rất nhanh, Đường Tam liền muốn đến một suất chút nữa bị hấn quên vấn đề, một vấn đề lớn nhất. Nơi này là thế tục nơi, nơi này không cho phép xuất hiện vượt qua Thiên Nhân cảnh chín đoạn tồn tại, phủ giả sẽ bị thiên địa này giết chết. Tại sao? Đường Tam chính mình cũng không biết.

Uống!!!

Đường Tam nộ quát một tiếng, trong nháy mắt áp chế hấn cái kia điên cuồng tăng vọt tu vi.

Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao;

Trong nháy mắt, Đường Tam tu vi lần thứ hai áp chế đến Thiên Nhân cảnh chín đoạn.

Phốc....

Đồng thời, áp chế một cách cường ép tu vi, một ngụm tinh huyết từ Đường Tam trong miệng dâng trào ra.

Hô....

Thế nhưng, trong hư không cái kia lấp loé sấm sét trong nháy mắt cũng biến mất theo, cái kia hủy thiên diệt địa khí tức cũng trong nháy mắt tiêu tan, tất cả trong chốc lát khôi phục như lúc ban đầu, phảng phất cái gì đó không có phát sinh giống như vậy, bầu trời lần thứ hai khôi phục lại yên lặng. Có điều vừa nãy tình cảnh đó cho tất cả mọi người mang đến khiếp sợ là không cách nào xóa đi.

Thiên địa biến sắc, siêu thoát Thiên nhân chín đoạn cường giả xuất thế.

Đây là một không cách nào xóa bỏ sự thực.

Hiên Viên thực phủ bên trong khu nhà nhỏ.

Oanh....

Theo Đường Tam áp chế tu vi tiếp tục điên cuồng bắn mạnh, một luồng khí thể kinh khủng cũng là trong nháy mắt hướng về bốn phía bạo phát, trong chốc lát lại khôi phục yên tĩnh. Đường Tam vẫn lẳng lặng đứng ở nơi đó, chỉ có điều trước mắt hết thấy người cũng đã triệt để kinh ngạc đến ngây người, người của Vương gia càng là động cũng không dám động, cái kia sợ hãi ánh mắt nhìn Đường Tam.

Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao.

Đường Tam ở trước mặt bọn họ phảng phất chính là một toà không thể vượt qua như núi lớn.

Khủng bố đến cực điểm.

Ông lão này đến tột cùng mạnh bao nhiêu?

Vương Bá Thiên đám người đã không dám tưởng tượng, Hiên Viên ngạo trời đã triệt để há hốc mồm, Đẳng Viêm một mặt thống khổ, Sở Phi mấy người cũng là một mặt tuyệt vọng, so với những người khác, bọn họ càng là rõ ràng Đường Tam này tình cảnh này sau khi sẽ như thế nào.

Thời khắc này, Đường Tam khủng bố đến cực điểm.

"Hanh...." Ở tất cả mọi người ánh mắt khiếp sợ bên trong, Đường Tam cái kia ánh mắt sắc bén trong nháy mắt quét xuống ở Vương gia những võ giả kia trên người, hừ lạnh một tiếng vang lên, một luồng cuồng bạo sát ý trong nháy mắt từ trong thân thể của hắn bùng hiện ra, phảng phất sắp sửa đem toàn bộ thiên địa Băng Khiết giống như vậy, mùi chết chóc mê man toàn bộ tiêu diệt.

Ầm ầm ầm!!!

Vương gia những võ giả kia sợ đến từng cái từng cái ngồi vào ở trên mặt đất.

Thật đáng sợ.

Vương Bá Thiên cũng là toàn thân run rẩy, run rẩy.

Chạy.....

Một giây sau, Vương Bá Thiên dù muốn hay không, trực tiếp hướng về tiểu viện ở ngoài bên tập mà đi, tốc độ kia nhanh đến cực hạn. Diện với trước mắt Đường Tam, diện với trước mặt Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao, hắc Vương Bá Thiên Thiên Nhân cảnh ngũ đoạn tu lâm căn bản liền cơ hội phản kháng đồ không có, chân chính giun dế, đối phương nếu muốn giết hắc quả thực liền như giết gà.

Chỉ có chạy!!!

Muốn chạy?

Nhìn Vương Bá Thiên điên cuồng hướng về bên ngoài chạy đi, Đường Tam cái kia ánh mắt lạnh như băng trong nháy mắt rơi vào trên người hắc, trên mặt né qua một tia xem thường.

Chết!!

Một đạo mạnh mẽ sóng khí trong nháy mắt hướng về đi ra ngoài Vương Bá Thiên bên tập mà đi.

Ầm!!!

Một đòn trong số mệnh, Vương Bá Thiên thân thể như cái kia điều đứt dây bình thường trực tiếp bay ngược ra ngoài, đồng thời một ngụm tinh huyết đột nhiên từ trong miệng hắc phun ra. Vương Bá Thiên nhưng là không có chần chờ chút nào, trực tiếp từ trên mặt đất bò lên, sau đó điên cuồng hướng về bên ngoài chạy đi.

Giờ khắc này, trong lòng hắc chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là chạy.

Không phải vậy, chắc chắn phải chết.

Đường Tam tự nhiên không thể bỏ mặc Vương Bá Thiên thoát đi, nhưng là vừa định muốn truy sát hắc, thân thể nhưng là trong giây lát run lên, nguyên bản trên người cái kia khủng bố hắc khí lần thứ hai đột nhiên kéo lên, Đường Tam khóe miệng càng là tràn ra một tia vết máu màu đen.

Kịch độc phản phê!!!

Đáng chết!!!

Đường Tam trên mặt né qua một tia không cam lòng về mặt, tuy rằng chỉ là một dừng lại, thể nhưng Vương Bá Thiên cũng đã biến mất ở trong tầm mắt của hắc, muốn truy kích, cuối cùng Đường Tam vẫn là từ bỏ. Có điều, trong nháy mắt hắc cái kia ánh mắt lạnh như băng trực tiếp rơi vào cái kia vài tên doạ co quắp Vương gia võ giả trên người, cái kia một tia sát ý càng là trong nháy mắt bạo phát.

Chết!!!

Nhất định phải chết!!

Hồng;

!!!

Đường Tam không có chần chờ chút nào, dành cho thời gian của hắc không nhiều. Lúc này cái kia cuồng bạo thể tiến công, lăng liệt sát chiêu, mang theo tất phải giết ý, nén giận một đòn trong nháy mắt lạc ở một tên trong đó Vương gia Thiên Nhân cảnh trên người. Không gian chung quanh càng là theo này cuồng bạo thể tiến công một trận vận vẹo.

Ầm!!

Một đòn rơi vào cái kia Thiên Nhân cảnh trên người.

Ầm!!!

Ở tất cả mọi người cái kia kinh hãi dưới con mắt, tên kia Vương gia Thiên Nhân cảnh cao thủ liền cơ hội phản kháng đồ không có, liền giây dựa cơ hội đồ không có, thân thể trong giây lát nổ tung, vô số thịt chưa cùng máu tươi rải rác một chỗ.

Máu tanh đến cực điểm!!

Thuần sát;

Vẫn là hài cốt không còn.

Tê.....

Tình cảnh này, xem Hiên Viên Ngao Thiên chờ đợi ngày người như phỗng, Vương gia những võ giả kia càng là từng cái từng cái sợ hãi đến thân thể trực run rẩy.

Phốc....

Sau một đòn, một cái máu đen từ Đường Tam trong miệng phun ra.

Giết!!!

Nhưng mà, Đường Tam căn bản cũng không có để ý tới tất cả những thứ này, cũng không để ý tới cái kia kịch độc điên cuồng nuốt chửng thân thể của chính mình, gắng gượng đem hân cái kia lạnh lẽo tâm mắt khóa chặt ở một gã khác Thiên Nhân cảnh võ giả trên người. Lãng liệt sát cơ không có một chút nào hạ thấp.

Đại khai sát giới!!

Chạy.

Vương gia tên kia Thiên Nhân cảnh cao thủ cảm nhận được Đường Tam cái kia lãng liệt sát cơ, lúc này trực tiếp từ trên mặt đất bò lên, hốt hoảng hướng về bên ngoài chạy đi. Chỉ tiếc trước đã chạy một Vương Bá Thiên, tương tự sai lầm Đường Tam làm sao có khả năng sẽ phạm lần thứ hai, lúc này hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về cái kia Thiên Nhân cảnh bốn giết mà đi.

Mùi chết chóc đánh tới chớp nhoáng.

Vương gia tên kia Thiên Nhân cảnh võ giả trong nháy mắt bị một thân mồ hôi lạnh thấm thấu toàn thân.

Phốc....

Một cái máu đen phun ra, Đường Tam cũng đã xuất hiện ở cái kia Thiên Nhân cảnh võ giả trước mặt. Một giây sau không có chân chờ chút nào, cuồng bạo một đòn trực tiếp hướng về đối phương bốn giết mà đi, cuồng bạo thể tiên công trong nháy mắt đem cái kia Thiên Nhân cảnh giết chết, có điều nhưng không có như trước cái kia bình thường hài cốt không còn.

Ầm

Thiên Nhân cảnh cường giả ngã xuống đất mà chết.

Giết!!!

Nhưng mà, đánh giết hai tên Thiên Nhân cảnh sau khi, Đường Tam căn bản cũng không có nghĩ tới dừng tay, trong nháy mắt đem hân cái kia tử vong tay đưa về phía còn lại cái kia tám tên Ngưng Thần cảnh võ giả trên người. Giờ khắc này Đường Tam liền như một con khát máu vũ thú giống như vậy, đại khai sát giới, không người có thể cản.

Giết giết giết!!!

Tám tên Ngưng Thần cảnh võ giả trong nháy mắt bị Đường Tam xóa bỏ.

Thủ đoạn, máu tanh đến cực điểm.

Thực lực, khủng bố đến cực điểm;

Trước sau có điều mấy hơi thở mà thôi, Vương gia mười tên võ giả không một may mắn thoát khỏi, toàn bộ chết thảm ở Đường Tam trong tay, trên đất lưu lại chỉ có cái kia từng bộ từng bộ đầm máu thi thể, còn có trước người thứ nhất Thiên Nhân cảnh cường giả cái kia một vùng máu thịt;

. Trong không khí tràn ngập một tia dày đặc mùi máu tanh, Đường Tam một thân hắc khí càng là tràn ngập toàn thân hân. Giờ khắc này Đường Tam hoàn toàn không nhìn thấy hân diện mục chân thật, cả người liền như một khối than đen.

Hí hí hí....

Đường Tam quanh thân hắc khí mang theo mãnh liệt ăn mòn khí tức.

Phốc....

Đánh giết mười tên võ giả sau khi, một cái máu đen lần thứ hai phun ra.

Này đã không biết là Đường Tam này mấy hơi thở lần thứ mấy thở huyết. Sử dụng bí pháp mạnh mẽ tăng cao tu vi, lại từ bỏ áp chế kịch độc, có thể nói Đường Tam giờ khắc này thân thể càng chịu đựng hai loại nuốt chừng, mỗi một loại đều đủ để muốn hấn mệnh.

Thế nhưng hấn nhưng không để ý chút nào.

"Thiếu gia... Nhanh... Đi..." Đánh giết mười tên võ giả, Đẳng Viêm nguy cơ tạm thời giải trừ, thế nhưng đợi được người của Vương gia phản ứng lại sau khi, Đẳng Viêm muốn chạy trốn vậy căn bản liền không chịu có thể. Nhìn Đẳng Viêm, Đường ba bốn tự vất vả nói ra khỏi miệng, lúc nói chuyện hấn hai chân đồ đang run rẩy, hấn đã chống đỡ không được bao lâu, có điều, tức đã là như thế, giờ khắc này Đường Tam trên mặt vẫn là mang theo một nụ cười vui mừng.

Đột nhiên, Đường Tam về mặt biến đổi.

Phốc...

Một cái máu đen từ Đường Tam trong miệng phun ra.

Ầm!!!

Một giây sau, Đường Tam thân thể trực tiếp ngã trên mặt đất.

Roi vào hôn mê.

"Đường lão..." Thấy thế, một tiếng tan nát cõi lòng kinh ngạc thốt lên từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên, hấn cái kia trên mặt đã là một mảnh ướt át. Nếu như không phải Sở Phi chờ người vẫn cường chế cầm lấy hấn, sợ là Đẳng Viêm đã sớm xông lên, giờ khắc này nhìn thấy Đường Tam ngã xuống đất, Đẳng Viêm lần thứ hai điên cuồng giãy dụa, Sở Phi chờ người thấy thế không khỏi quen biết liếc mắt nhìn nhau.

Đi!!!

Một giây sau, bọn họ bảy người không có chần chờ chút nào, căn bản không cho Đẳng Viêm bất kỳ cơ hội nào, bảy người mạnh mẽ lôi kéo Đẳng Viêm đi ra ngoài.

Đây là Đường Tam trước bàn giao!!!

Không đi, Đẳng Viêm chắc chắn phải chết.

Không đi, Đường Tam làm tất cả liền uổng phí.

Đi!!!

"Khốn nạn, thả ra ta..." Thống khổ ánh mắt nhìn trên đất không rõ sống chết Đường Tam, Đẳng Viêm gầm lên giận dữ trực tiếp vang lên, Hỗn Độn ngư thiên quyết điên cuồng vận chuyển lên, toàn thân khí thế trong khoảnh khắc toàn diện bạo phát!!!

Ầm ầm ầm!!!

Sở Phi bảy người đồng thời bị Đẳng Viêm đánh bay.

"Đường lão...." Tránh thoát Sở Phi bảy người ràng buộc, Đẳng Viêm ngay lập tức hướng về Đường Tam nhào tới...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Tới chậm!!

Đường lão!!!

Đẳng Viêm một cái nhào tới ở Đường Tam trước mặt, cả người quỳ trên mặt đất ôm lấy Đường Tam, viên mắt bên trong cái kia nước mắt không ngừng chảy xuôi hạ xuống, cảm thụ Đường Tam cái kia yếu ớt khí tức, cái kia nỗi đau xé rách tim gan càng làm cho Đẳng Viêm đau đến không muốn sống. Sở

Phi chờ người nhìn tình cảnh này mỗi một người đều cúi đầu, cái kia óng ánh chất lỏng cũng không ngừng chảy xuôi hạ xuống.

Hiên Viên Ngạo Thiên cả người một mặt trầm mặc.

Bầu không khí hoàn toàn tĩnh mịch, lại là một mảnh bi thương, trong không khí nhàn nhạt mùi máu tanh tùy ý khuếch tán.....

Cộc cộc đất.

Vào lúc này, bên ngoài một trận cấp thiết tiếng bước chân truyền đến.

Nhưng là không có ai để ý.

Hiên Viên Vô Địch mang theo Hiên Viên gia một đám võ giả xuất hiện ở trước mắt, cảm thụ trước mắt cái kia bi thương bầu không khí, Hiên Viên Vô Địch không khỏi sửng sốt, bước chân càng là một trận đình trệ. Đồng thời lại nhìn thấy trên đất cái kia đầm máu tình cảnh không khỏi sửng sốt.

Xảy ra chuyện gì?

Hiên Viên Vô Địch vẻ mặt khiếp sợ, chau mày. Cảnh tượng trước mắt rõ ràng là trước mới vừa phát sinh một trận đại chiến, thậm chí lấy người của Vương gia tan tác vì là kết cục. Nhưng là hắn không nghĩ ra Đẳng Viêm đoàn người đến tốt cùng là dựa vào cái gì đẩy lùi Vương gia, dù sao Vương gia lần thứ hai đến tuyệt đối không thể cùng lần thứ nhất như thế, tuyệt đối sẽ mang đến không ít cường giả.

Nhưng bây giờ thì sao?

Tầm mắt quét Đẳng Viêm một chút, cuối cùng lại rơi vào một bên Hiên Viên Ngạo Thiên trên người.

Hiên Viên gia một đám võ giả cũng là vẻ mặt đại ra, khiếp sợ.

"Ngạo Thiên, này xảy ra chuyện gì?" Hiên Viên Vô Địch cái kia hỏi dò thanh âm vang lên.

Hả?

Đột nhiên xuất hiện âm thanh để Hiên Viên Ngạo Thiên sửng sốt, vào lúc này hắn mới cái kia bi thương trong không khí phục hồi tinh thần lại.

Gia gia?

Hiên Viên Ngạo Thiên không khỏi sửng sốt, lập tức liền tới đến Hiên Viên Vô Địch trên người.

Nhìn mình Tôn Tử cái kia một mặt do dự, bi thương thậm chí thất thần đáng sợ, Hiên Viên Vô Địch lại là hơi nhướng mày "Đến tốt cùng xảy ra chuyện gì, nơi này phát sinh cái gì?"

"Chuyện này...." Hiên Viên Ngạo Thiên chần chờ một chút, lập tức hắn cái kia thất lạc ánh mắt rơi vào Hiên Viên Vô Địch trên người, "Gia gia, tại sao các người đến hiện tại mới đến?" Sau đó, Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia nhàn nhạt tiếng hỏi thăm vang lên, cái kia trong thanh âm thậm chí còn mang theo một tia Tiểu Tiểu bất mãn.

Chậm, hết thấy đều chậm.

Hiên Viên Ngạo Thiên trong lòng rõ ràng, lần này Hiên Viên gia tộc bỏ qua một cơ hội tuyệt hảo, một cơ hội ngàn năm một thuở. Hồi tưởng trước Đường Tam ngôn ngữ, hành vi; Lại nghĩ đến Đường Tam cái kia khủng bố tu vi tăng vọt, Hiên Viên Ngạo Thiên trong lòng rất rõ ràng, chính mình tam muội suy đoán không hề có một chút nào sai, hầu như vẫn là không hề sai lệch;

Đường Tam là một cao thủ;

Đường Tam là một khủng bố đến cao thủ nghịch thiên.

Nhưng mà.....

Hiện tại hết thấy đều chậm, nếu như Hiên Viên gia người sớm một chút đến, nếu như bọn họ ngăn cản người của Vương gia, như vậy Đường Tam cũng sẽ không làm như thế. Hơn nữa, Đẳng Viêm nhất định sẽ ghi nhớ Hiên Viên gia phần ân tình này, thậm chí còn có lúc trước cái kia phong phú thù lao. Thế nhưng hiện tại... Đường Tam không rõ sống chết, Vương gia võ giả toàn bộ chết thảm, Vương Bá Thiên chặt vật bỏ chạy, Hiên Viên gia tộc người vào lúc này đến căn bản là đã không làm nên chuyện gì.

Hết thấy đều chậm.

"Gia gia, người để Hiên Viên gia bỏ qua một cơ hội ngàn năm một thuở." Một giây sau, Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia thất lạc thanh âm vang lên.

Hả?

Nghe vậy, Hiên Viên Vô Địch tâm đột nhiên run lên.

Cơ hội ngàn năm một thuở?

Hiên Viên Vô Địch cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Hiên Viên Vô Địch trên người, vẻ mặt một mảnh đại ra. Thời khắc này hắn phảng phất không biết mình người cháu này giống như vậy, dĩ vãng Hiên Viên Ngạo Thiên đối với mình vậy tuyệt đối là nói gì nghe vậy, thế nhưng hiện tại đây? Hắn thậm chí cảm nhận được Hiên Viên Ngạo Thiên trong giọng nói cái kia một tia trách cứ khí tức.

Xảy ra chuyện gì?

Xoạt...

Trong nháy mắt, Hiên Viên Vô Địch cái kia sắc bén ánh mắt lạc ở một bên Đẳng Viêm trên người.

Lẽ nào là bởi vì hắn?

"Gia gia, người biết không, tam muội đoán một điểm đó không sai, thậm chí tam muội còn đánh giá thấp Đường lão. Người còn nhớ mấy phút trước cái kia cỗ khí tức kinh khủng sao? Cái kia cỗ vượt qua Thiên Nhân cảnh khí thế khủng bố sao?" Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên. Đồng thời trong đầu của hắn không khỏi lần thứ hai hiện lên trước một khắc đó hình ảnh, vào lúc ấy Đường Tam.

Một khắc đó...

Hắn chính là sự tồn tại vô địch, hắn chính là thế giới này chúa tể, hắn có thể dễ dàng xóa bỏ tất cả.

Luồng khí tức kia??

Hiên Viên Vô Địch nghe vậy thân thể run lên.

Lẽ nào là hắn?

Hiên Viên Vô Địch cái kia kinh hãi tầm mắt rơi vào Đường Tam trên người. Trước luồng khí tức kia bao phủ toàn bộ Hỗn Loạn chi đô, hắn lại làm sao có khả năng không cảm giác được, thiên địa cũng vì đó biến sắc a. Cái kia vốn là bởi vì xuất hiện vượt qua Thiên Nhân cảnh chín đoạn đỉnh cao cường giả, gọi ra này thế tục cấm kỵ mang đến thiên địa uy thế.

Làm Thiên Nhân cảnh bảy đoạn hắn há có thể không biết.

Chấn động, sâu sắc chấn động!!!

Đường Tam là vượt qua Thiên nhân tồn tại??

"Nếu như các ngươi sớm một chút giải quyết tình thì sẽ không biến thành như bây giờ từ. Hai cái hồ hấp, vền vền chỉ là hai cái hồ hấp, Đường lão tu vi từ Ngưng Thần bảy đoạn một đường tiêu thăng đến Thiên nhân chín đoạn đỉnh cao, người biết đó là một ra sao hình ảnh sao? Hơn nữa, nếu như không phải thiên địa này hạn chế, Đường lão tu vi tuyệt đối còn có thể một đường tăng vọt. Bản tôn, này thế tục nơi có người gọi mình làm gốc tôn sao? Tôn giả, đó là cái gì? Đó là chúng ta không biết, cũng không cách nào chạm đến lĩnh vực;

." Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trước một khắc đó Đường Tam xem rõ rõ ràng, cũng là nghe rõ rõ ràng.

Chỉ là giun dế cũng dám ở bản tôn trước mặt làm càn, muốn chết!!!

Thiên Nhân cảnh chỉ là giun dế mà thôi....

Cớ nào thô bạo, cớ nào liều lĩnh!!!

Chuyện này.....

Hiên Viên Vô Địch nghe vậy một mặt cười khổ, trong lòng càng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Chậm sao?

Xác thực là chậm.

Bọn họ sở dĩ đến hiện tại mới đến, hoàn toàn là bởi vì ở tính toán trong lúc này lợi ích được mất. Dù sao một khi Hiên Viên gia tộc tham dự vào, như vậy rất có thể sẽ gọi ra Vương gia cùng Hiên Viên gia trong lúc đó đại chiến, đến thời điểm hai nhà đại chiến bạo phát, đến lợi tất nhiên là phe thứ ba Cụ Phong Dong Bình Đoàn.

Không ở chỗ đó không lo việc đó;

Không ở Hiên Viên Vô Địch vị trí này, Hiên Viên Ngạo Thiên là căn bản là không có cách lý giải Hiên Viên Vô Địch ý nghĩ.

Đương nhiên, Hiên Viên Vô Địch tự mình đến đây đã đại biểu Hiên Viên gia tộc quyết định.

Đáng tiếc.....

Chính như Hiên Viên Ngạo Thiên từng nói, hết thảy đều đã chậm.

Bỏ qua đũa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, cầm sơn thiêm hoa đã không có quá to lớn ý nghĩa, hơn nữa giờ khắc này cái kia Đường Tam tình hình, trước mắt bầu không khí đô báo trước hết thảy đều đã chậm.

"A...." Hiên Viên Vô Địch bất đắc dĩ cười khổ một tiếng.

Tính toán quá nhiều cũng là mất đi càng nhiều.

Hiện tại, hắn rốt cục sâu sắc cảm nhận được cái này lời lẽ chí lý!!!

Xoạt....

Lúc này, hắn cái kia ánh mắt phức tạp rơi vào một bên ôm Đường Tam Đẳng Viêm trên người.

Không có rời đi.

Đẳng Viêm ôm Đường Tam, cảm thụ Đường Tam cái kia càng ngày càng nhiều khí tức, Đẳng Viêm tâm phảng phất bị vô số lưỡi dao sắc cắt chém giống như vậy, tan nát cõi lòng thống. Cùng Đường Tam quen biết không đến bao lâu, thế nhưng hắn cũng biết được Đường Tam đến tốt cùng là một hạng người gì. Đặc biệt là lần này, vì bảo đảm chính mình một mạng, Đường Tam thậm chí vận dụng bí pháp gì mạnh mẽ khôi phục chính mình từng tu vi, đương nhiên mạng đến cho hắn thương tích cũng là không thể nghi ngờ, giờ khắc này Đường Tam cự cách tử vong cũng vẹn vẹn chỉ là cách xa một bước mà thôi.

Dần dần, Đường Tam hắn phải chết;

Loại kia vô lực, loại kia bất đắc dĩ, loại đau khổ này, loại kia tuyệt vọng....

Lần lượt trùng kích Đẳng Viêm trái tim.

Từ nhỏ đến lớn, sinh sống ở Đế đô cái kia đại nhiệm hang bên trong. Tuy rằng nhìn quen vô số người lừa ta gạt, cũng thấy rõ cường giả vì tôn tàn khốc sự thực, đối với thực lực Đẳng Viêm cũng có tuyệt đối khát vọng. Người chết Đẳng Viêm thấy hơn nhiều, thế nhưng.... Chưa từng có trị được bản thân lưu ý người chết ở trước mặt chính mình, hoặc là nói có thể làm cho Đẳng Viêm lưu ý người cũng là như vậy mấy cái.

Bây giờ Đường Tam chính đang dần dần hướng đi tử vong;

Hay là bởi vì chính mình;

Loại đau này....

Loại kia tuyệt vọng....

Đề Đẳng Viêm tâm gần như tan vỡ.

Cái gì là cảm động?

Cái gì lại là mất đi?

Khô cạn nước mắt, vô tận thống....

Mười sáu năm, Đẳng Viêm tâm cảnh lần thứ nhất phát sinh biến hóa tế nhị.

Nam nhi lập thế làm giết người;

Cường giả vì tôn thế giới, thực lực mới là tất cả.

Nhưng là, nếu như nắm giữ thực lực mạnh mẽ nhưng liền người ở bên cạnh đều không thể bảo vệ, cái kia nắm giữ thực lực mạnh mẽ thì lại làm sao?

Thiên tài cũng được, yêu nghiệt cũng được.

Người sống một đời, tổng có yêu cầu thủ hộ đồ vật!!!

Người sống một đời, luôn có nên thủ hộ đồ vật!!!

Oanh.....

Biến hóa của tâm cảnh gọi ra Đẳng Viêm bên trong thân thể Hỗn Độn ngự thiên quyết tự chủ vận chuyển lên, linh khí điên cuồng hướng về Đẳng Viêm hiện lên mà đến;

Mạch cảnh ba đoạn —— phá;

Mạch cảnh bốn đoạn thân thể;

Mạch cảnh ngũ đoạn thân thể;

Đẳng Viêm thân thể trong nháy mắt trực tiếp tăng vọt hai cái cảnh giới nhỏ, trực tiếp tăng lên tới Mạch cảnh ngũ đoạn.

Chuyện này.....

Tình cảnh này, xem tất cả mọi người tại chỗ đô há hốc mồm, mỗi một người đều lộ ra một tia khó mà tin nổi biểu hiện. Bọn họ tuy rằng không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra, thế nhưng là có thể rõ ràng cảm nhận được chung quanh đây thiên địa linh khí điên cuồng phun trào, điên cuồng tràn vào Đẳng Viêm trong cơ thể.

Hiên Viên Vô Địch càng là cảm thụ sâu sắc.

Xảy ra chuyện gì?

Xoạt!!!

Nhưng mà, vào lúc này Đẳng Viêm căn bản cũng không có để ý tới ở đây người phản ứng, hắn đem Đường Tam nhẹ nhàng thả ở trên mặt đất, đồng thời chính mình lại chột đứng lên. Nhìn Đường Tam, Đẳng Viêm trong hai con ngươi mang theo một tia quật cường cùng kiên định, song quyền càng là nắm chặt.

Đường Tam còn chưa có chết;

Chỉ ít giờ khắc này còn chưa chết!!!!

Còn có cơ hội..

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Giao dịch, đóng băng

Đường Tam còn chưa có chết.

Giờ khắc này Đường Tam tuy rằng bởi vì triển khai bí pháp, lại gặp phải kịch độc ăn mòn đã vô hạn kẻ bên tử vong. Thế nhưng, Đường Tam xác thực còn sống sót, chỉ ít còn có một hơi. Chỉ cần còn sống sót liền còn có cơ hội, dù cho chỉ là một tia cơ hội, mặc kệ này một tia cơ hội có cỡ nào xa vời, cỡ nào không thể, Đẳng Viêm đó sẽ không bỏ qua.

Tuyệt không buông tha.

Dược sư!!!

Tiếp xúc được nghề nghiệp này thời gian cũng không lâu, thế nhưng Đẳng Viêm nhưng là rõ ràng, muốn cứu sống Đường Tam hy vọng duy nhất chính là dược sư.

Đáng tiếc, thời gian không nhiều.....

Thậm chí, Đường Tam đã không có thời gian;

"Viêm thiếu...." Nhìn thấy Đẳng Viêm chột đứng lên, Sở Phi chờ người cái kia lo lắng ánh mắt toàn bộ đổ rơi vào Đẳng Viêm trên người. Bọn họ muốn mở miệng, lại muốn khuyên bảo Đẳng Viêm mau chóng rời khỏi Hỗn Loạn chi đô, nhưng là không biết vào giờ phút này nên mở miệng như thế nào.

Đường Tam tình huống để bọn họ đồ cực kỳ bi thương, huống chi là Đẳng Viêm.

Đẳng Viêm không để ý đến Sở Phi chờ người.

Cộc cộc đất....

Đẳng Viêm từng bước một hướng về Hiên Viên Vô Định chờ người đi tới, tình cảnh này làm cho tất cả mọi người sững sờ.

Hắn muốn làm gì?

Tầm mắt mọi người đổ theo Đẳng Viêm bước chân di động, Hiên Viên Vô Định chờ người càng là như vậy. Nhìn Đẳng Viêm từng bước một đi tới, Hiên Viên Vô Định phát hiện mặc dù là chính mình này Thiên Nhân cảnh cường giả giờ khắc này cũng cảm nhận được một luồng không tên áp bức, cái kia trong ánh mắt không khỏi né qua một tia kinh hãi.

Đẳng Viêm, có điều chi là một "Người bình thường" Mà thôi a.

Cái cảm giác này.....

Để hắn cảm thấy sâu sắc khiếp sợ.

Ở tất cả mọi người về khó hiểu dưới, Đẳng Viêm cũng đã xuất hiện ở Hiên Viên Ngạo Thiên trước mặt "Ngạo Thiên huynh đệ, người phản ân tình này thiếu gia ta nhớ rồi." Sau đó, Đẳng Viêm cái kia kiên định thanh âm vang lên. Hiên Viên Ngạo Thiên vừa muốn nói gì, Đẳng Viêm tầm mắt cũng đã chuyển đến bên cạnh hắn Hiên Viên Vô Định trên người.

"Hiên Viên tộc trưởng?" Thanh âm nhàn nhạt từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên.

"Hả?" Hiên Viên Vô Định sững sờ. "Vâng." Thanh âm nhàn nhạt cũng vang lên theo.

"Thiếu gia ta muốn cùng người Hiên Viên gia đàm luận khoản giao dịch." Nghe vậy, Đẳng Viêm cái kia không chần chờ chút nào thanh âm vang lên.

Giao dịch?

Đẳng Viêm để tất cả mọi người tại chỗ không khỏi sững sờ. Đặc biệt là Hiên Viên Vô Định, nhìn thiếu niên ở trước mắt, Hiên Viên Vô Định trong lòng không khỏi cười khò một tiếng. Giao dịch? Vén vén chỉ là giao dịch sao? Nguyên bản bọn họ có thể cùng thiếu niên ở trước mắt hợp tác, thế nhưng hiện tại nhưng vén vén trở thành giao dịch, điều này làm cho Hiên Viên Vô Định trong lòng rất cảm giác khó chịu, có điều hắn cũng không có quá nhiều lưu ý.

Có, dù sao cũng hơn không có thật;

Trả thù!!!

Đồng thời, tất cả mọi người ngay lập tức nghĩ đến chính là Đẳng Viêm muốn trả thù Vương gia.

"Viêm thiếu nói một chút coi." Tuy rằng Hiên Viên Vô Định rất muốn cùng Đẳng Viêm "Hợp tác", thế nhưng hắn tuyệt đối không thể hướng về Đẳng Viêm bài làm ra một bộ ăn nói khép nép dáng vẻ, vậy hắn không làm được. Đương nhiên, trước đã sâu sắc cảm nhận được loại kia tính toán càng nhiều mất đi càng nhiều cảm giác, giờ khắc này Hiên Viên Vô Định tuyệt đối sẽ không phạm lần thứ hai sai lầm như vậy. Đẳng Viêm, bí ẩn này như thế thiếu niên, mặc dù là mất đi Đường Tam hắn cũng đáng giá Hiên Viên gia tộc kết giao. Bỏ qua một lần tuyệt đối không thể bỏ qua lần thứ hai.

"Giúp thiếu gia ta đóng băng Đường lão." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Cái gì??

Nghe vậy, tất cả mọi người tại chỗ không khỏi sững sờ, cái kia kinh hãi ánh mắt toàn bộ rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Hắn muốn làm gì?

Đóng băng Đường Tam?

Hắn điên rồi sao?

Hiên Viên Vô Định cũng là sững sờ, cái kia ánh mắt khó hiểu nhìn Đẳng Viêm;

"Giúp thiếu gia ta việc này, thiếu gia ta cho người Hiên Viên gia tộc một vượt qua Vương gia cùng Cụ Phong Dong Binh Đoàn cơ hội." Không chờ Hiên Viên Vô Định mở miệng, Đẳng Viêm cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trong giọng nói càng là mang theo một tia tuyệt đối tự tin. Đóng băng Đường Tam, đây là Đẳng Viêm hiện tại duy vừa nghĩ tới biện pháp. Bây giờ Đường Tam ngàn cân treo sợi tóc, kịch độc đã bắt đầu điên cuồng nuốt chửng hắn sinh cơ, để cho Đường Tam thời gian đã không còn nhiều. Mà trong thời gian ngắn Đẳng Viêm căn bản là không nghĩ tới giải cứu Đường Tam biện pháp, chỉ có đem Đường Tam đóng băng, đem cái kia kịch độc cũng đóng băng.

Vì là Đường Tam tranh thủ thời gian!!!!

Cũng vì chính mình tranh thủ thời gian!!!

Người phải cứu, cứu phải báo.

Nhưng có phải là hiện tại.

Hiện tại mặc kệ là Đường Tam cũng được, Đẳng Viêm cũng được, đồ cần thời gian. Mà vào lúc này Đẳng Viêm mở ra điều kiện như vậy, mở ra như vậy một đề Hiên Viên gia tộc không cách nào từ chối điều kiện, nhìn như Hiên Viên gia tộc chiếm hết tiện nghi, thế nhưng kì thực đây? Một khi Hiên Viên gia tộc đáp ứng rồi, như vậy Đường Tam trong thời gian ngắn thì sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng, mà Đẳng Viêm cũng có thể thừa dịp khoảng thời gian này tăng lên chính mình được sự ủng hộ, có đầy đủ thời gian tìm kiếm giải cứu Đường Tam biện pháp.

Đương nhiên, đây chỉ là một trong số đó.

Thứ hai, muốn tăng lên Hiên Viên gia tộc thực lực, như vậy liền chỉ có dựa vào những kia Nghịch Thiên đan dược, mà hết thảy này tiền đề nhất định phải muốn Đẳng Viêm đem mình được sự ủng hộ tăng lên lên. Ở trong quá trình này Hiên Viên gia tộc tất nhiên sẽ bảo đảm Đẳng Viêm Vô Ưu, này thì tương đương với Hiên Viên gia tộc miễn phí cho Đẳng Viêm đảm nhiệm ô dù.

Thứ ba, tăng lên thực lực của tự thân.

Thời gian, đây là Đẳng Viêm hiện nay thiếu sót nhất.

Một khi Hiên Viên gia tộc tiếp nhận rồi giao dịch này, như vậy Đẳng Viêm tạm thời liền không cần vì là thời gian vấn đề này mà lo lắng, chỉ cần không ngừng tăng lên được sự ủng hộ, tăng cao thực lực, mở rộng thế lực. Hơn nữa hắn còn không nợ Hiên Viên gia tộc cái gì, dù sao đây chỉ là một vụ giao dịch.

Này tựa hồ là Đẳng Viêm đang lợi dụng Hiên Viên gia tộc.

Thế nhưng, Đẳng Viêm căn bản là không sợ Hiên Viên Vô Địch nhìn thấu điểm này, dù sao này mặc kệ là đối với Đẳng Viêm vẫn là Hiên Viên gia tộc, đồ có lợi ích to lớn.

Đây là một song thắng cục diện.

Thật sự?

Nghe vậy, Hiên Viên Vô Địch cùng Hiên Viên Ngao Thiên hai người cái kia kinh hãi ánh mắt toàn bộ đổ rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Mất mà lại được cơ hội?

Hiên Viên Ngao Thiên cho là như thế, thế nhưng Hiên Viên Vô Địch nhưng sẽ không như thế ngốc, cửu chức vị cao, hắn xem sự tình ánh mắt tuyệt đối không phải ai cũng có thể so với. Hắn xưa nay cũng không tin trên trời sẽ đi đĩa bánh, trước mắt giao dịch nhìn như chính mình Hiên Viên gia chiếm hết tiện nghi, thế nhưng sự thực đây?

Sợ là chỉ có Đẳng Viêm rõ ràng.

"Tại sao?" Một giây sau, Hiên Viên Vô Địch cau mày hỏi.

"Thiếu gia ta cần thời gian;

." Đẳng Viêm nói.

"Thời gian?" Hiên Viên Vô Địch sững sờ.

"Không sai, mặc kệ là muốn cứu Đường Tam vẫn là giúp người Hiên Viên gia tộc, hay hoặc là thiếu gia ta tự thân, đồ cần thời gian, thời gian nhất định." Đẳng Viêm không có một chút nào bảo lưu, trực tiếp giải thích. Dù sao hiện tại ở này Hỗn Loạn chi đồ hắn duy nhất có thể "Hợp tác" cũng chỉ có Hiên Viên gia tộc. Vương gia không thể, Cụ Phong Dong Bình Đoàn Đẳng Viêm căn bản là không quen biết người.

"Thứ lão phu mạo muội, không biết Viêm thiếu dựa vào cái gì để ta Hiên Viên gia tộc vượt qua cái khác hai nhà?" Mặc dù là Đẳng Viêm đưa ra đáp án, Hiên Viên Vô Địch vẫn vẫn là không nhịn được hỏi. Dù sao vượt qua cái khác hai nhà không phải đơn giản như vậy, theo Hiên Viên Vô Địch đặt câu hỏi, Hiên Viên Ngao Thiên mấy người cũng là một mặt hiểu kỳ.

Đẳng Viêm đến tột cùng tại sao tự tin như vậy.

"A...." Đẳng Viêm cười nhạt một tiếng "Không biết Hiên Viên tộc trưởng có chưa từng thử qua trước thiếu gia ta phối chế Thối Thể linh dịch?"

"Thối Thể linh dịch?" Hiên Viên Vô Địch một mặt ngờ vực.

"Đương nhiên, vèn vèn bằng này Thối Thê linh dịch là không thể có cái gì làm. Thế nhưng, này Thối Thê linh dịch chỉ có điều là thiếu gia ta trong tay hiệu quả kém cỏi nhất một loại thuốc, thiếu gia ta có vô số có thể để cho vô gia vì đó điên cuồng thuốc, đan dược. Có thể để cho vô gia lấy thời gian ngắn nhất được to lớn nhất đột phá, nói như vậy Hiên Viên tộc trưởng nên hiểu chưa? Đương nhiên, trong lúc này thiếu gia ta cần thời gian nhất định." Đẳng Viêm một mặt bình tĩnh nói.

"Chuyện này...." Hiên Viên Vô Dịch chờ người nghe vậy sắc mặt triệt để thay đổi.

Chấn động;

Trước nay chưa từng có chấn động.

"Nếu như Hiên Viên tộc trưởng còn không nghe rõ, cái kia thiếu gia ta liền nói càng hiểu rõ một chút, thiếu gia ta là một tên dược sư, một tên vừa thu được truyền thừa dược sư." Đẳng Viêm lần nữa mở miệng nói.

Oanh....

Nghe vậy, Hiên Viên Vô Dịch thân thể đột nhiên run lên.

Dược sư là cái gì?

Tuy rằng Hiên Viên Vô Dịch xưa nay chưa có tiếp xúc qua dược sư, thế nhưng là rõ ràng dược sư là cái gì, cũng biết một tên dược sư đại diện cho cái gì, ý vị như thế nào. Nếu như Đẳng Viêm đúng là một tên dược sư, mặc dù là đối phương chỉ là một vừa thu được truyền thừa dược sư, như vậy đối với Hiên Viên gia tộc trợ giúp cũng tuyệt đối là không tiền khoáng hậu, càng là không thể nghi ngờ.

Vượt qua cái khác hai nhà?

Chỉ cần có đầy đủ thời gian, không có cái gì không thể.

Chấn động, tuyệt đối chấn động!!!

"Từ nay về sau, ta Hiên Viên gia tộc chính là Viêm thiếu trung thật nhất minh hữu, Viêm thiếu có cái gì sai phái xin cứ việc phân phó." Ở tất cả mọi người còn ở mê man người dược sư này đến tột cùng là cái gì thời điểm, Hiên Viên Vô Dịch cái kia kiên định âm thanh cũng đã trước tiên vang lên. Một tên dược sư thực sự là quá trọng yếu, đối với Hiên Viên gia tộc trợ giúp cái kia càng là không thể nghi ngờ. Cơ hội như vậy Hiên Viên Vô Dịch tuyệt đối sẽ không buông tha, hơn nữa Đẳng Viêm bên người còn có một sâu không lường được Đường Tam, tuy rằng hẳn bây giờ ngàn cân treo sợi tóc, thế nhưng ai có thể bảo đảm ngày sau hẳn sẽ không khôi phục.

Dược sư, sâu không lường được cường giả;

Bất luận là điểm nào đều đủ để Hiên Viên gia tộc không tiếc bất cứ giá nào lôi kéo, lấy lòng Đẳng Viêm.

Hướng chỉ hiện tại là "Hợp tác".

"Cái gì?"

Nhưng mà Hiên Viên Vô Dịch quyết định kinh hãi ở đây tất cả mọi người;

Xảy ra chuyện gì?

Bọn họ mỗi một người đều không làm rõ được Hiên Viên Vô Dịch vì sao lại đột nhiên làm ra quyết định như vậy, cái này biến cố thực sự là đến quá mức đột nhiên, cũng quá nhanh.

Lẽ nào chỉ là bởi vì Đẳng Viêm là một tên dược sư?

Chuyện này...

Quá khó mà tin nổi;

Dược sư đến tột cùng là cái gì???

"A...." Nghe được Hiên Viên Vô Dịch cái kia kiên định trả lời, Đẳng Viêm cười nhạt một tiếng. "Vậy thì làm phiền Hiên Viên tộc trưởng mau chóng đem Đường lão đóng băng, Đường lão thời gian không hơn nhiều." Sau đó, Đẳng Viêm không chần chừ nữa, cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, Đường Tam thời gian xác thực không hơn nhiều.

"Được, ta Hiên Viên gia bên trong tòa phủ đệ có một chỗ hầm băng, nơi đó nên thích hợp nhất đóng băng Đường lão." Nghe vậy, Hiên Viên Vô Dịch cái kia thanh âm hưng phấn vang lên.

"Việc này không nên chậm trễ." Đẳng Viêm nói.

"Viêm thiếu, này Vương Kỳ làm sao bây giờ?" Đột nhiên, Hiên Viên Ngao Thiên mở miệng nói.

Vương Kỳ?

Tất cả mọi người sững sờ, vào lúc này mới nhớ tới nơi này còn có một cái sông dờ chết dờ Vương Kỳ.

Xoạt xoạt xoạt....

Mọi người ánh mắt toàn bộ rơi vào Đẳng Viêm trên người.

"Vương gia Vương Kỳ?" Đẳng Viêm cái kia thâm thúy con ngươi lạc ở một bên cái kia sông dờ chết dờ Vương Kỳ trên người, đồng thời trong ánh mắt né qua một tia lảng liệt sát cơ, lập tức, Đẳng Viêm lạnh lùng nói: "Đem hắn đưa về cho Vương gia, còn tên kia Vương gia Thiên Nhân cảnh? Giết!!"

Cái gì?

Thả?

Mọi người cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Vương gia trắng trợn đột kích, càng là dẫn đến Đường Tam mệnh thủy một đường, vào lúc này Đẳng Viêm lại muốn đem Vương Kỳ cho thả? Này nhất quyết định để Hiên Viên Ngao Thiên, Sở Phi chờ người chạy tới phi thường kinh ngạc, lẽ ra nên trực tiếp giết Vương Kỳ tiết hận mới là. Nhưng mà Hiên Viên Vô Định nghe được Đẳng Viêm quyết định không khỏi hiểu ý nở nụ cười, đồng thời lại là đối với Đẳng Viêm cao liếc mắt nhìn.

Giết tên kia Thiên Nhân cảnh có thể suy yếu Vương gia thực lực.

Thế nhưng Vương Kỳ không giống.

Nếu như hiện tại Đẳng Viêm giết Vương Kỳ, như vậy nhất định sẽ triệt để làm tức giận Vương gia, tuy rằng có lúc trước Đường Tam kinh sợ, thế nhưng ai có thể bảo đảm Vương gia có thể hay không lựa chọn ngọc đá cùng vỡ? Vì nhất thời nhanh chóng mà mang đến cho mình không thể chịu đựng phiền phức, làm như vậy hiển nhiên không sáng suốt. Nhưng mà thả Vương Kỳ liền không giống nhau, bởi vì có lúc trước Đường Tam uy hiếp, lại có Hiên Viên gia tộc chỗ dựa, Vương gia tất nhiên sẽ chọn thỏa hiệp, nuốt giận vào bụng, sẽ không mạo muội hành động. Mà vậy thì cho Đẳng Viêm tranh thủ nhiều thời gian hơn.

Thả Vương Kỳ, không thể nghi ngờ là lựa chọn sáng suốt nhất!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Được sư giới kỳ hoa!!

Vương Kỳ tuy rằng bị đuổi về Vương gia, thế nhưng đối với Vương gia mà nói lần này tổn thất nhưng là không cách nào cứu vãn.

Ba tên Thiên Nhân cảnh;

Mặc dù là Vương gia làm Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong tồn tại, tổn thất ba tên Thiên Nhân cảnh cao thủ cũng đã là thương tổn được bọn họ căn bản. Ba thế lực lớn bên trong bây giờ Vương gia thực lực tuyệt đối là yếu nhất. Đương nhiên, Hiên Viên gia hai tên Thiên Nhân cảnh tuy rằng không chết, thế nhưng là cũng bị trọng thương, chỉ ít cần tĩnh dưỡng một quãng thời gian rất dài mới có thể khôi phục.

Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi;

Cụ Phong Dong Bình Đoàn thực lực ở sau trận chiến này tuyệt đối yếu lược vì ngự trị ở mặt khác hai nhà bên trên, cái này cũng là tại sao ba thế lực lớn trong lúc đó tuy rằng tích oán rất sâu, nhưng cũng không có phát sinh toàn diện tính đại chiến nguyên nhân chủ yếu, dù sao ai cũng không muốn bị phe thứ ba đến lợi, thậm chí cho bên mình mang đến tổn thất không cách nào vãn hồi.

Vương gia Vương Bá Thiên chạy sau khi trở về liền trực tiếp tìm tới Vương Hùng, hai người mật đàm rất lâu, nhưng không có ai biết bọn họ đến tột cùng đàm luận cái gì. Đường Tam cái kia khủng bố bạo phát để Vương Bá Thiên cảm thấy vô tận hoảng sợ, chuyện này tự nhiên cũng nói cho Vương Hùng, bất quá bọn hắn nhưng sẽ không nói cho những người khác, chuyện này trực tiếp trở thành hai người bọn họ đáy lòng bí mật lớn nhất.

Đồng thời, Vương Kỳ bị đưa sau khi trở về bọn họ trực tiếp lựa chọn trầm mặc.

Trả thù?

Đương nhiên muốn a.

Nhưng là, Đường Tam khủng bố Vương Bá Thiên đã từng gặp qua, nếu như vào lúc này tiếp tục suy nghĩ trả thù cái kia tất nhiên sẽ cho Vương gia mang đến tổn thất không cách nào挽 hồi, đương nhiên, bọn họ căn bản không biết bây giờ Đường Tam tình hình. Hơn nữa, lần này hướng về gia tổn thất ba tên Thiên Nhân cảnh, trong thời gian ngắn Vương gia tuyệt đối sẽ thu hồi trước đây loại kia ngang ngược ngông cuồng tư thái, trong bóng tối tích trữ thực lực. Không phải vậy, tuyệt đối sẽ bị từ Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn xóa tên....

Đặng Viêm đoàn người trực tiếp đi tới Hiên Viên gia, đồng thời do Hiên Viên Vô Dịch vị này Thiên Nhân cảnh bảy đoạn võ giả tự mình đóng băng Đường Tam. Nhìn Đường Tam cái kia gần đất xa trời bình thường thân thể bị từng tắc từng tắc băng cứng bao trùm, Đặng Viêm tâm cũng biến thành trước nay chưa từng có kiên định.

Nhất định phải cứu sống Đường Tam

Nhất định phải mau chóng tăng lên được sư đẳng cấp;

Nhất định phải;

Làm hết bận tất cả thời điểm đã trời đã sáng, mà vào lúc này Đặng Viêm chờ người cũng không có ở Hiên Viên gia tộc dừng lại, mà là trực tiếp trở lại Hiên Viên thực phủ. Đối với Đặng Viêm quyết định Hiên Viên Vô Dịch không có quyền phản đối, thế nhưng xuất phát từ đối với Đặng Viêm an toàn cân nhắc, Hiên Viên Vô Dịch vẫn là phải ra bốn tên Ngưng Thần cảnh võ giả canh giữ ở Hiên Viên thực phủ, bảo vệ Đặng Viêm an toàn.

Bốn tên Ngưng Thần cảnh thiếu sao?

Không một chút nào thiếu.

Tuy rằng Vương gia cùng Hiên Viên gia lần này đột phát động rồi Thiên Nhân cảnh võ giả, thế nhưng hai trong đại gia tộc Thiên Nhân cảnh cường giả cũng không nhiều. Liền năm Hiên Viên gia tộc tới nói, Hiên Viên Vô Dịch, Hiên Viên vũ, Hiên Viên Văn, bao quát ba người bọn họ ở bên trong, toàn bộ Hiên Viên gia tộc cũng chỉ có năm tên Thiên Nhân cảnh, mà cái kia trừ bọn họ ra ba người ở ngoài hai tên Thiên Nhân cảnh võ giả lúc này chính đang dưỡng thương, căn bản là không cách nào dùng để bảo vệ Đặng Viêm an toàn, nếu như có thể, Hiên Viên Vô Dịch nhất định sẽ lựa chọn phái hai tên Thiên Nhân cảnh võ giả bảo vệ Đặng Viêm.

Một tên được sư, quá trọng yếu.

Cho tới Vương gia?

T♥ry ecauN e

Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn nắm giữ Thiên Nhân cảnh võ giả số lượng là gần như, Vương gia ngoại trừ Vương Hùng cùng Vương Bá Thiên ở ngoài còn có bốn tên Thiên Nhân cảnh võ giả, chỉ có điều lần này Vương gia lập tức tổn thất ba tên Thiên Nhân cảnh võ giả, hiện tại cũng chỉ còn sót lại ba tên, cho nên đối với Vương gia mà nói lần này đã kích tuyệt đối không nhỏ.

Trộm gà không xong còn mất nắm gạo;

Vương gia chính là như vậy.

Trở lại Hiên Viên thực phủ sau khi, Đặng Viêm liền trực tiếp một người trở lại phòng của mình. Đối với tình cảnh này, Sở Phi chờ người không hề nói gì, chỉ có điều đô chi là một tiếng thở dài, bọn họ tự nhiên biết Đặng Viêm là vì là Đường Tam tình huống lo lắng. Thế nhưng, lần này bọn họ nhưng chỉ đoán đúng phân nửa. Đặng Viêm tuy rằng lo lắng Đường Tam, thế nhưng là cũng không có quá mức lưu ý, dù sao chỉ là lo lắng là không có bất kỳ ý nghĩa gì, chỉ có mau chóng để cho mình trở thành một tên được sư, đồng thời tăng lên được sư đẳng cấp mới là chủ yếu nhất.

Trở về phòng sau khi Đặng Viêm trực tiếp ở trên giường ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu thu dọn trong đầu liên quan với cái kia một đoạn được sư truyền thừa.

Được sư.

Chính như Đường Tam lúc trước từng nói, muốn trở thành một tên được sư nhất định phải thỏa mãn ba cái điều kiện: Số một, được sư truyền thừa; Thứ hai, thuần hóa vũ mạch; Thứ ba, tuyệt đối của cái. Đây ba cái điều kiện bên trong đệ nhất đệ nhị cái nếu như không cách nào thỏa mãn như vậy đem không cách nào trở thành một tên được sư. Còn điều thứ ba, không có tuyệt đối của cái chỉ là không cách nào lên cấp trở thành cấp cao được sư mà thôi.

Được sư truyền thừa cũng vô cùng trọng yếu, hần trình độ nhất định quyết định một tên được sư tương lai thành tựu.

Được sư cũng xưng là Đan sư;

Được sư luyện đan chia làm bốn cái bước đi: Bước thứ nhất lấy tài liệu, đem chính mình cần luyện chế đan dược dược liệu, linh thảo cấp tốc chọn lựa ra; Bước thứ hai nhóm lửa, đem tự thân hệ "lửa" linh lực thả ra ngoài, quay về lò luyện đan dưới đáy đụn nóng sản sinh nhiệt độ cao, cái này cũng là tại sao muốn trở thành một tên dược sư nhất định phải nắm giữ thuần hóa vũ mạch nguyên nhân, trừ thuần hóa vũ mạch người ở ngoài, những người khác linh lực là không cách nào làm được dễ dàng thiêu đốt. Linh lực thiêu đốt sau khi chỉ cần không ngừng hướng về lò luyện đan dưới đáy truyền vào linh lực kéo dài thiêu đốt là được; Bước thứ ba dưới lò, đem chọn xong dược liệu theo: Đề trình tự đề vào trong lò luyện đan; Bước thứ tư tinh luyện, lợi dụng nhiệt độ cao đem dược liệu cùng linh thảo tinh hoa tinh luyện ra; Bước thứ năm Ngưng Đan, cái này cũng là một bước mấu chốt nhất, lợi dụng thần thức khống chế bên trong lò luyện đan tinh luyện ra tinh hoa nước thuốc đem bọn họ cô đọng thành đan, đương nhiên nếu như khống chế không tốt sẽ dẫn đến nổ lò, cũng chính là luyện đan thất bại. Bước thứ sáu, cũng là bước cuối cùng, Ngưng Đan thành hình, sau đó phân ra một ít linh lực tiến vào lò bên trong, đem luyện chế ra đến đan dược dẫn dắt đi ra, liền có thể luyện chế.

Toàn bộ quá trình luyện đan không hòa năng lực cùng thần thức khống chế rất là trọng yếu;

Không hòa năng lực quyết định tinh luyện dược liệu tinh hoa bao nhiêu, thần thức khống chế quyết định cuối cùng Ngưng Đan thành công cùng thất bại.

Được sư đẳng cấp cũng quyết định bởi với không hòa năng lực cùng thần thức khống chế, càng là cấp cao dược sư bọn họ không hòa năng lực cùng thần thức khống chế cũng là càng mạnh. Đương nhiên ngoại trừ hai điểm này ở ngoài trong cơ thể linh lực bao nhiêu cũng quyết định được sư đẳng cấp, dù sao càng là cấp cao dược liệu cùng linh thảo muốn lấy ra tinh hoa liền càng khó, tinh luyện quá trình cũng là càng dài. Trong quá trình này nếu như không có hùng hậu linh lực thiêu đốt duy trì bên trong lò luyện đan nhiệt độ cao, đó là căn bản là không có cách đem tinh hoa của dược liệu tinh luyện ra.

Không hòa năng lực, thần thức khống chế, linh khí bao nhiêu này ba điểm: Ba giờ trực tiếp quyết định một dược sư đẳng cấp.

Được sư chia làm thấp phẩm;

Nhất phẩm dược sư có thể luyện chế nhất phẩm đan dược; Nhị phẩm dược sư có thể luyện chế nhị phẩm đan dược.....

Cứ thế mà suy ra.

Càng là cấp cao dược sư tự nhiên cũng là có thể luyện chế càng thêm giá cao đan dược.

Đồng thời, muốn tăng lên dược sư đẳng cấp cũng chỉ có một loại biện pháp, vậy thì là không ngừng luyện đan, không ngừng tăng lên không hòa năng lực cùng thần thức năng lực quản lý; Đây là một quá trình dài đằng đẵng, mà trong lúc này tiêu hao dược liệu cùng linh thảo tự nhiên cũng là không thể nghĩ ngờ, cái này cũng là tại sao nếu như không có không lồ tài lực chống đỡ căn bản là không cách nào trở thành một tên cấp cao dược sư.

Đương nhiên, tu vi tăng lên cũng ắt không thể thiếu, dù sao tu vi càng cao trong cơ thể linh lực mới sẽ càng đầy đủ.

"Đây là dược sư?" Chính lý xong những này liên quan với dược sư phương thức tu luyện ký ức sau khi, Đằng Viêm lông mày không khỏi cau lên đến, bởi vì này với hắn thu được cái kia đoạn dược sư truyền thừa phương thức tu luyện căn bản là tuyệt nhiên không giống, hoặc là nói là hoàn toàn hai cái khái niệm bất đồng.

Không hòa năng lực?

Thần thức khống chế?

Đó là cái gì?

Những dược sư này tin tức tuy rằng cũng là đến từ cái kia đoạn dược sư truyền thừa, thế nhưng cái kia đoạn dược sư truyền thừa bản thân phương thức tu luyện nhưng căn bản cùng này tuyệt nhiên không giống. Mà ở Đằng Viêm xem ra này đại chúng hoá dược sư mới là bình thường, chuyện đương nhiên. So với mà nói, hắn thu được cái kia đoạn dược sư truyền thừa, hoặc là nói loại kia phương thức tu luyện vốn là khác loại, kỳ hoa.

Tại sao?

Đằng Viêm đoạn này dược sư trong truyền thừa, cái kia luyện đan toàn bộ quá trình căn bản cũng không cần thiêu đốt linh lực tăng nhiệt độ, cũng không cần thần thức khống chế, càng thêm không cần mạnh mẽ không hòa năng lực, nhất là cho Đằng Viêm cảm thấy không nói gì chính là đoạn này dược sư trong truyền thừa luyện đan thậm chí ngay cả lò luyện đan đều không cần.

Không có lò luyện đan làm sao luyện đan?

Đằng Viêm cảm giác mình sắp tan vỡ, khóe miệng càng là một trận đột nhiên co giật.

Tuyệt đối khác loại;

Tuyệt đối kỳ hoa.

Có điều, Đằng Viêm lại không lựa chọn, bởi vì hắn thu được dược sư truyền thừa chính là như vậy, hơn nữa hắn cũng không có cái khác dược sư truyền thừa, muốn trở thành một tên dược sư liền chỉ có thể dựa theo hắn đoạn này truyền thừa phương thức đi tu luyện. Bất đắc dĩ chỉ có thể tiếp tục thu dọn chính mình thu được đoạn này dược sư truyền thừa.

Linh hồn lực!!!

Làm Đẳng Viêm chính lý xong trong trí nhớ mình thu được đoạn này được sư truyền thừa sau khi, hán đến ra một cái kết luận, đó chính là hán đoạn này được sư trong truyền thừa muốn trở thành một tên được sư, hoặc là nói muốn muốn tăng cao được sư đẳng cấp duy nhất cần chính là linh hồn lực;

Linh hồn lực càng mạnh, hán được sư đẳng cấp cũng là càng cao.

Đương nhiên, luyện đan phương thức cũng có rất lớn không giống. Dựa theo Đẳng Viêm đoạn này truyền thừa giải thích, muốn luyện đan bước thứ nhất vẫn là lựa chọn được liệu cùng linh thảo. Bước thứ hai, lợi dụng linh hồn hóa điểm không chế được liệu cùng linh thảo, đồng thời tinh luyện được liệu bên trong tinh hoa bộ phận; Bước thứ ba chính là lợi dụng lực lượng linh hồn đem được liệu tinh hoa cô đọng thành đan.

Bước đi đơn giản rất nhiều, nhưng càng thêm khó khăn.

Mọi người đều biết, người linh hồn là yếu ớt nhất, hiện đang lợi dụng lực lượng linh hồn đến luyện đan có thể tưởng tượng được này đem cỡ nào gian nan. Quan trọng nhất chính là linh hồn không giống người tu vi, muốn muốn trở nên mạnh hơn cũng sẽ phi thường gian nan, dựa theo phương thức này cũng là dẫn đến tăng lên được sư đẳng cấp cũng là càng gian nan.

Chỗ hỏng không ít, chỗ tốt tự nhiên cũng có.

Linh hồn, tương đương với nhân loại đệ nhị phân thân, quản lý lại tự nhiên càng thêm dễ dàng cùng đơn giản, căn bản không cần như phổ thông luyện đan như vậy còn phải không ngừng tăng cao không hóa năng lực cùng thần thức không chế, chỉ cần linh hồn lực không ngừng tăng cường, như vậy Đẳng Viêm được sư đẳng cấp cũng là có thể không trở ngại lên cấp xuống.

Điểm này, tuyệt đối Nghịch Thiên.

Đương nhiên, mặc kệ loại này luyện đan phương thức làm sao, là tốt hay xấu, Đẳng Viêm muốn trở thành như vậy một tên được sư còn cần làm một cái chuyện quan trọng nhất, cũng là ắt không thể thiếu sự tinh, vậy thì là cô đọng linh hồn hóa điểm, chỉ có ngưng luyện ra linh hồn hóa điểm, Đẳng Viêm mới có thể chân chính trở thành như vậy một tên được sư.

Không phải vậy, hết thảy đều là vô nghĩa.

Nghĩ đến không có lò luyện đan luyện đan, Đẳng Viêm trong đầu thậm chí đã xuất hiện như vậy một bộ hình ảnh: Ở Đẳng Viêm trước mặt giữa không trung, trôi nổi một đồng lớn được liệu, sau đó những này tinh hoa của được liệu bộ phận không hiểu ra sao từ được liệu mặt trên chia lìa đi ra, cuối cùng chậm rãi ngưng kết thành từng viên một đan được.

Khung cảnh này.

Có thể nói quý dị.

Nếu như không ai nhìn thấy cũng còn tốt, nếu như có người nhìn thấy đây?

"Giời ạ, chuyện này quả thật chính là được sư giới kỳ hoa a." Nghĩ, Đẳng Viêm khoe miệng không khỏi co quắp một trận. Có điều hán rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, mặc kệ như thế nào này chỉ ít có thể làm cho chính mình trở thành một tên được sư, hơn nữa loại này quý dị luyện đan phương thức để Đẳng Viêm rất nhanh liền muốn đến Hỗn Độn ngưng thiên quyết tu hồn thiên, loại này được sư tồn tại vốn là vì là Hỗn Độn ngưng thiên quyết tu hồn thiên chuẩn bị a.

Tưởng tượng một chút;

Một dựa vào linh hồn lực luyện đan được sư gấp gờ một bộ hàng đầu tu hồn vũ quyết.

Đó là ra sao hình ảnh?

Từ nay về sau, linh hồn lực không ngừng tăng vọt, được sư đẳng cấp một đường tăng lên không hề cản trở, tiền đồ xán lạn, cấp cao được sư ngay trong tầm tay;

Đây là muốn nghịch thiên a....

Nghĩ tới đây, Đẳng Viêm không nhịn được trở nên hưng phấn, lúc này liền đem hết thảy tinh lực toàn bộ đều tập trung vào Hỗn Độn ngưng thiên quyết tu hồn thiên bên trên.

Chương 87: Đáng sợ tu hồn thiên

Hồn Động ngự thiên quyết tu hồn thiên!!

Đây là Đẳng Viêm được bộ thứ nhất vũ quyết, thậm chí so với tu võ thiên còn muốn sớm như vậy một điểm.

Thế nhưng từ được tu hồn thiên đến nay, Đẳng Viêm căn bản cũng không có cẩn thận quan tâm quá này Hồn Động ngự thiên quyết tu hồn thiên. Thực sự là bởi vì Đẳng Viêm trước đối với vũ lực quá mức khát vọng, toàn bộ tinh lực đổ đặt ở Hồn Động ngự thiên quyết tu võ thiên mặt trên, căn bản cũng không có thời gian đi lý Hồn Động ngự thiên quyết tu hồn thiên. Đương nhiên, tu võ thiên cho Đẳng Viêm mang đến đúng lúc nơi cũng là không thể nghi ngờ, Mạch cảnh ngũ đoạn thân thể có điều chỉ là mấy ngày mà thôi.

Có điều hiện tại, Đẳng Viêm không thể không bắt đầu tu luyện tu hồn thiên.

Coi như không vì mình, chỉ là vì Đường Tam Đẳng Viêm cũng nhất định phải để cho mình mau chóng tu luyện này tu hồn thiên. Dù sao linh hồn cường độ đại biểu được sư đẳng cấp, mà muốn giải Đường Tam trên người kịch độc nhất định phải muốn trở thành một tên cấp cao được sư, ít nhất cũng phải là tứ phẩm được sư;

. Hồn Động ngự thiên quyết tu hồn thiên một cách tự nhiên trở thành cực kì trọng yếu tồn tại.

Tu hồn thiên!!

Lúc này, Đẳng Viêm không chán chừ nữa, bắt đầu thu dọn trong đầu tu hồn thiên.

Võ tu thân, hồn tu thần.

Tu võ thiên tu luyện chính là thân thể cùng võ giả tu vi, mà này tu hồn thiên tu luyện nhưng là người linh hồn.

Ngưng hồn, phê hồn, tóa hồn, không hồn!!!

Làm Đẳng Viêm đại thể nhìn một chút tu hồn thiên giới thiệu sau khi trong nháy mắt liền kinh ngạc đến ngây người, hoặc là nói bị cái kia tám chữ sâu sắc hấp dẫn lấy, càng xem càng hoảng sợ, càng xem càng chấn động. Ngưng hồn, phê hồn, tóa hồn, không hồn này bốn loại skill thì tương đương với là võ giả võ kỹ giống như vậy, đều là đối với lực lượng linh hồn vận dụng, hoàn toàn có thể xưng là hồn kỹ.

Ngưng hồn;

Cái này cũng là tu luyện tu hồn thiên bước thứ nhất —— cô đọng linh hồn.

Trước, tiếp nhận rồi cái kia đoạn được sư truyền thừa cùng được sư phương thức tu luyện sau khi, Đẳng Viêm còn đang lo lắng làm sao ngưng tụ linh hồn hóa diễm, thế nhưng bây giờ nhìn đến này tu hồn thiên Đẳng Viêm hoàn toàn thoải mái, căn bản cũng không cần lo lắng làm sao mới có thể ngưng tụ linh hồn hóa diễm, bởi vì này tu hồn thiên đã rõ ràng nói cho Đẳng Viêm nên làm như thế nào.

Phê hồn;

Cái này hồn kỹ càng thêm khủng bố,

Cái gọi là phê hồn, chính là nuốt chửng những khác thể linh hồn hoặc là những sinh vật khác lực lượng linh hồn đến lớn mạnh linh hồn của chính mình lực.

Tương tượng một chút đó là một ra sao khái niệm?

Tu hồn thiên bản thân liền là tu luyện linh hồn hàng đầu vũ quyết, hiện tại càng là có thêm một tầng lên linh hồn lực hồn kỹ, đây tuyệt đối có thể làm cho Tu Luyện Giả linh hồn tăng lên đạt đến một loại tốc độ đáng sợ, chỉ cần có đầy đủ linh hồn lực cung Tu Luyện Giả nuốt chửng, như vậy linh hồn lực liền có thể vô hạn tiếp tục tăng lên.

Giết người!!

Nhìn thấy cái này hồn kỹ, Đẳng Viêm nghĩ đến loại thứ nhất phương thức chính là giết người.

Giết càng nhiều, linh hồn liền càng mạnh;

Hơn nữa, này phê hồn đối với Tu Luyện Giả mà nói càng là một khủng bố sát chiêu. Đánh so sánh, hai cái võ giả giao chiến thời điểm có một phương đột nhiên triển khai phê hồn nào sẽ là một ra sao tình huống? Linh hồn là nhân loại yếu ớt nhất tồn tại, linh hồn gặp phải công kích vậy tuyệt đối thân thể ảnh hưởng tuyệt đối là không thể nghi ngờ. Nếu như người công kích linh hồn lực mạnh hơn đối thủ rất nhiều, thậm chí trực tiếp liền có thể mạnh mẽ nuốt chửng đối phương linh hồn, linh hồn bị thôn phệ, người còn có thể tiếp tục sống tiếp sao? Còn có thể tiếp tục chiến đấu sao?

Mặt khác, dù cho là hai phe thực lực tương đương, bất thành linh công kích linh hồn cũng tất nhiên làm cho đối phương rơi vào trong phút chốc thất thần.

Cao thủ đối chiến, một tức liền có thể quyết phân thắng thua.

Này phê hồn tuyệt đối là khủng bố sát chiêu;

Khó lòng phòng bị!!

Tòa hồn;

So với phê hồn mà nói liền đơn giản nhiều hơn nhiều, hẳn có thể cảm cố đối thủ linh hồn, nói trắng ra chính là làm cho đối phương từ nay về sau trở thành một ngớ ngẩn. Đương nhiên, cùng phê hồn như thế, nếu như ở trong chiến đấu sử dụng tuyệt đối còn có thể có không tương tượng nổi hiệu quả;

Linh hồn võ kỹ, có thể nói khủng bố.

Nhưng mà, so với phía trước này ba loại hồn kỹ, loại thứ tư không hồn mới thật sự là khủng bố.

Không hồn;

Tên như ý nghĩa chính là không chế đối phương linh hồn, làm cho đối phương thành vì là con rối của mình, nô lệ.

Nắm giữ cái này hồn kỹ, hoàn toàn có thể * không vô số cường giả là chính mình bán mạng, hơn nữa những người này không có chính mình tự chủ ý thức, hoàn toàn mặc cho * không giả mệnh lệnh, hoàn toàn có thể xưng là tử sĩ, dù cho là để bọn họ đi chết bọn họ cũng sẽ không chút nào cân nhắc lựa chọn tự sát.

Cái này hồn kỹ có chút tàn nhẫn, thế nhưng là tuyệt đối đáng sợ.

Đằng Viêm thậm chí đồ có loại ý nghĩ điên cuồng, vậy thì là * không đến hàng mấy chục ngàn võ giả thành vì là con rối của mình, hơn nữa những con rối này đối với với mình tuyệt đối là chết trung, căn bản là không cần lo lắng bọn họ sẽ phản bội chính mình. Đến hàng mấy chục ngàn Khôi Lỗi đó là khái niệm gì? Vậy tuyệt đối sẽ trở thành Đằng Viêm mạnh mẽ mà lại khủng bố trợ lực.

Ngưng hồn, phê hồn, tòa hồn, không hồn!!

Cảm thụ này bốn cái hồn kỹ mạnh mẽ và khủng bố, Đằng Viêm thân thể đều đang run rẩy, run cầm cập. Nắm giữ này tứ đại hồn kỹ, Đằng Viêm coi như không có thể trở thành một tên võ giả, cũng tuyệt đối có thể trở thành một nhân vật đáng sợ, nhân vật khủng bố, đặc biệt là này công kích linh hồn còn khiến người ta khó lòng phòng bị.

Hồ....

Nghĩ, Đằng Viêm không nhịn được thở dài một cái.

Đồng thời, Đằng Viêm cũng hiểu rõ đến này bốn cái hồn kỹ tuy rằng khủng bố, thế nhưng là cũng không phải ai đều có thể sử dụng, nhất định phải linh hồn tu vi đạt đến mức độ nhất định mới có thể triển khai. Linh hồn đẳng cấp chia làm thần, tinh, nguyệt, nhật, hoang, hồng, địa, thiên, trụ, vũ cấp mười.

Ngưng hồn Đằng Viêm hiện tại là có thể, không có đẳng cấp hạn chế;

Phê hồn cần linh hồn đẳng cấp đạt đến nguyệt cấp mới có thể triển khai, còn nguyệt cấp linh hồn là ra sao tồn tại Đằng Viêm không rõ ràng, có điều dựa theo tu hồn thiên giới thiệu chỉ ít cũng là Thiên Nhân cảnh linh hồn cường độ, chuyện này căn bản là không phải hiện tại Đằng Viêm có thể làm được. Đồng thời cũng làm cho Đằng Viêm cảm thấy một tia sâu sắc chấn động. Nguyệt cấp linh hồn là có thể sánh ngang Thiên Nhân cảnh, cái kia cao cấp nhất vũ cấp linh hồn lại là ra sao tồn tại?

Không dám tưởng tượng.

Có điều Đằng Viêm cũng không thêm để ý những này, chỉ ít hiện nay mà nói những này đô không phải là mình có thể chạm đến.

Tòa hồn cũng đồng dạng cần linh hồn đẳng cấp đạt đến nguyệt cấp;

Cho tới không hồn?

Nhìn thấy không hồn cần thiết linh hồn đẳng cấp Đằng Viêm không khỏi không còn gì để nói cùng thất lạc. Không hồn cần linh hồn đẳng cấp đạt đến hoang cấp mới có thể triển khai, hơn nữa đối với nắm giữ hoang cấp linh hồn cường độ người triển khai chỉ có ba phần mười tỷ lệ thành công, đối với hồng cấp linh hồn cường giả triển khai chỉ có một thành tỷ lệ thành công, đối với vượt qua cấp hai Địa cấp linh hồn cường giả triển khai càng là trực tiếp vô hiệu. Điểm này để Đằng Viêm cảm thấy một trận bất đắc dĩ, chế tạo một nhánh Khôi Lỗi chiến đội ý nghĩ tạm thời căn bản là không cách nào thực thi.

Có điều, mặc dù là như vậy tu hồn thiên cho Đằng Viêm mang đến chấn động cũng là khó có thể dùng lời diễn tả được.

Hồn được sư (sau đó đối với lợi dụng linh hồn lực luyện đan được sư gọi chung vì là hồn được sư), tu hồn thiên, Đằng Viêm thậm chí có loại cảm giác, này hồn được sư xuất hiện vốn là bởi vì này Hồn Độn ngư thiên quyết tu hồn thiên mà dựng dục ra đến, hoặc là nói này tu hồn mạnh vốn là vì là này hồn

được sư phục vụ.

Nắm giữ tu hồn thiên, Đằng Viêm tự tin mình tuyệt đối có thể trở thành một đáng sợ hồn được sư;

Tu luyện!!!

Hiểu rõ hồn được sư, lại hiểu rõ tu hồn thiên, Đằng Viêm không chán chừ nữa, lẳng lặng ngồi xếp bằng trên giường, bắt đầu dựa theo tu hồn thiên giới thiệu cô đọng linh hồn. Mặc kệ là vì trở thành một tên được sư vẫn là cứu Đường Tam, Đằng Viêm dù vô cùng cần thiết trở thành một tên được sư. Hơn nữa, nắm giữ tu hồn thiên tồn tại, tu luyện lực lượng linh hồn sắp trở thành Đằng Viêm ngày sau một tấm tuyệt đối lá bài tẩy cùng sát chiêu.

Sau một canh giờ;

Đằng Viêm vẫn lẳng lặng ngồi xếp bằng trên giường, chỉ bất quá hần trên trán vẫn là thấm thấu ra một giọt nhỏ mồ hôi hột, trên mặt còn mang theo một tia thần sắc thống khổ.

Hai canh giờ;

Ba canh giờ....

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Đằng Viêm đã ngồi yên ở đó ròng rã năm cái canh giờ, một thân vật càng là đã bị ướt đầm mồ hôi, sắc mặt càng là hơi có chút trắng xám. Nếu như không phải Đằng Viêm trước bàn giao Sở Phi chờ người không muốn tới quấy rầy mình, vào lúc này sợ là Sở Phi bọn họ cũng sớm đã xông tới, dù sao Đằng Viêm đã ròng rã năm cái canh giờ không có động tĩnh.

Sau bảy canh giờ.

Oanh....

Đằng Viêm thân thể đột nhiên đột nhiên run lên, có điều hần cái kia trên mặt tái nhợt nhưng là lộ ra vẻ vui mừng. Ở Đằng Viêm trong đan điền, nhưng là đã phát sinh biến hóa nghiêng trời, một tia như có như không ngọn lửa màu nhũ bạch lẳng lặng trôi nổi ở trong đan điền, ở đây một tia ngọn lửa màu nhũ bạch chu vi càng là bao vây vô số linh lực, những thứ này đều là trước Đằng Viêm rèn luyện thân thể sau đó tự chủ tiến vào đan điền linh khí. Giờ khắc này ở đây từng tia một tinh khiết linh lực tắm bồ dưới, cái kia một tia ngọn lửa nhàn nhạt cũng đang phát sinh yếu ớt biến hóa.

Bản mệnh hồn hóa;

Đây chính là Đằng Viêm ròng rã bảy cái canh giờ đôi lấy thành quả, trong lúc này chịu đựng bao lớn thống khổ cùng dẫn vật cũng chỉ có Đằng Viêm chính mình rõ ràng, toàn bộ quá trình căn bản là không phải người thường có thể chịu đựng. Đương nhiên, so với hiện tại thu hoạch mà nói tất cả những thứ này căn bản là không tính là gì.

Một giây sau, Đằng Viêm đột nhiên mở hai mắt ra, vẫn duy trì chính mình ngồi xếp bằng tư thế, chỉ có điều nhưng là duỗi ra tay phải của chính mình.

Oanh....

Trong giây lát, một tia mắt thường hầu như không nhìn thấy linh hồn hóa điểm xuất hiện ở Đằng Viêm trong lòng bàn tay.

"Như thế tiểu?" Nhìn mình lòng bàn tay chỗ cái kia một tia hầu như không nhìn thấy hồn hóa, Đằng Viêm thanh âm kinh ngạc vang lên, đương nhiên tất cả những thứ này đều là hần dựa theo tu hồn thiên cùng được sư truyền thừa giới thiệu để hoàn thành. Muốn lợi dụng linh hồn hóa điểm luyện chế đan được nhất định phải phải đem hồn hóa bên ngoài. Chỉ có điều giờ khắc này nhìn trước mắt này mắt thường hầu như không thể nhận ra hồn hóa, Đằng Viêm trong lòng không khỏi một trận bất đắc dĩ, chỉ bằng vào này một tia Tiểu Tiểu linh hồn ngọn lửa đã nghĩ luyện đan cái kia vốn là không thể, cũng không hiện thực, hiện tại duy nhất có thể làm chính là tăng lên linh hồn tu vi.

Có điều, chỉ ít Đằng Viêm đã thành công bước thứ nhất.

Thần cấp linh hồn;

Đây là Đằng Viêm mục tiêu trước mắt, chỉ có đặt chân này cấp thấp nhất thần cấp, Đằng Viêm mới có thể chân chính bắt đầu luyện đan, trở thành một phẩm được sư.

Tu hồn!!!

Sau đó, Đằng Viêm liền trực tiếp nhắm mắt lại bắt đầu dựa theo tu hồn thiên tu luyện linh hồn của chính mình.

Chương 88: Ăn mày lại tới nữa rồi...

Ồ???

Đằng Viêm dựa theo dựa theo tu hồn thiên tu luyện sau một canh giờ lỏng mày không khỏi vừa nhú. Một canh giờ tu luyện để trong đan điền bản mệnh hồn hóa lớn mạnh hơn không ít, đồng thời Đằng Viêm còn phát hiện một vấn đề. Tu luyện tu hồn thiên có thể lớn mạnh bản mệnh hồn hóa, đồng thời trong đan điền lúc trước tích trữ cái kia một tia tinh khiết linh lực cũng đang không ngừng tầm bổ cùng lớn mạnh bản mệnh hồn hóa, sự phát hiện này để Đằng Viêm kinh hi vạn phần;

Linh lực cũng có thể lớn mạnh bản mệnh hồn hóa?

Đằng Viêm cảm thấy kinh ngạc cùng khiếp sợ, thế nhưng rất nhanh liền thoải mái. Dù sao mặc kệ là tu hồn thiên vẫn là tu võ thiên vốn là đồ thuộc về Hỗn Độn ngự thiên quyết, hai người hỗ trợ lẫn nhau cũng không có cái gì có thể kỳ quái. Hơn nữa điều này cũng làm cho Đằng Viêm bản mệnh hồn hóa tu luyện càng thêm cấp tốc, cấp tốc.

Rất nhanh Đằng Viêm liền đã quyết định.

Hồn vũ cùng tu;

Mặc kệ là tu võ thiên vẫn là tu hồn thiên cũng không có thể hạ xuống, đặc biệt là giống như bây giờ tu luyện tu võ thiên cũng có thể lớn mạnh bản mệnh hồn hóa, vậy thì để Đằng Viêm càng thêm kiên định loại tu luyện này phương thức. Càng là hiểu thêm một bậc đến Hỗn Độn ngự thiên quyết bất phạm

Tu luyện.

Được loại này nghiệm chứng, Đằng Viêm liền không chần chừ nữa. Bây giờ đối với chính mình mà nói thực lực chính là tất cả, không có thực lực tuyệt đối căn bản là không có cách ở cái này Hỗn Loạn chi đồ đặt chân, cũng không cách nào cứu trợ Đường Tam. Hơn nữa ngày sau muốn trở lại Đế đô cũng nhất định phải nắm giữ thực lực tuyệt đối.

Liễu Chân, Thiên Huyền Tông;

Người này cùng cái này tông môn điều động Đằng Viêm không thể không làm bản thân lớn mạnh.

Tùng tùng tùng!!!

Ngay ở Đằng Viêm đang chuẩn bị lần thứ hai tu luyện Hỗn Độn ngự thiên quyết thời điểm, một trận tiếng gõ cửa nhẹ đột nhiên truyền đến.

"Ai?" Đằng Viêm hỏi.

"Viêm thiếu, là ta, cái kia tên ăn mày đã đến rồi." Sở Phi thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Ăn mày đến rồi?

Đằng Viêm sững sờ, trên mặt lập tức liền né qua một tia kinh hi, hần mua lại này Hiên Viên thực phủ vì là không phải là cái kia tên ăn mày sao? Trước hần đã thông báo Sở Phi không muốn tới quấy rầy mình, đương nhiên cũng nói cho Sở Phi một khi này ăn mày đến rồi nhất định phải ngay lập tức thông báo chính mình.

Giờ khắc này ăn mày đã đến rồi, Đằng Viêm liền đình chỉ tiếp tục tu luyện, trực tiếp đi ra khỏi phòng.

"Viêm thiếu, ngươi không sao chứ?" Nhìn Đằng Viêm, Sở Phi cái kia giọng quan thiết vang lên, dù sao ai cũng biết Đường Tam sự tình cho Đằng Viêm mang đến không ít ảnh hưởng, dưới cái nhìn của bọn họ giờ khắc này Đằng Viêm tất nhiên chìm đắm ở trong thống khổ, vì lẽ đó mặc dù là Đằng Viêm ở bên trong phòng ở lại. Sững sờ bảy, tám cái canh giờ bọn họ cũng không có tới quấy rầy.

"Không có chuyện gì." Đằng Viêm thân nhiên nói, sau đó cái kia tầm mắt rơi vào Sở Phi trên người "Đồ ăn bài xong?"

"Ăn bài xong, cái kia ăn mày đã bắt đầu ăn." Sở Phi nói rằng.

"Như vậy cũng tốt." Đằng Viêm nghe vậy cười nhạt một tiếng, trên mặt càng là lộ ra một tia tà mị, tình cảnh này để Sở Phi nhìn không khỏi một trận kinh ngạc, căn bản liền không biết Đằng Viêm đến tột cùng muốn làm gì, không chờ hần hỏi nhiều, Đằng Viêm liền lần nữa mở miệng nói: "Đi, chúng ta đi nhìn." Một câu nói hạ xuống, Đằng Viêm hai người liền trực tiếp hướng về bên ngoài thực phủ phòng khách đi đến.

Hiên Viên thực phủ phòng khách.

Trên một cái bàn bày ra đủ loại thức ăn mỹ vị, mà giờ khắc này một tên ăn mày đang lảng lảng đứng ở nơi đó, hẩn tay trái cầm lấy một cái đùi gà, tay phải cầm một bình tửu, cắn một cái đùi gà uống một bình tửu, đáng đáp kia rất thích ý. Đồng thời ở này thực phủ bên trong cang là đứng đầy người, những người này tầm mắt toàn bộ đồ khóa chặt ăn mày.

"Người ta tấp nập", nhưng không có người quấy rối ăn mày;

Tĩnh!!

Toàn bộ thực phủ hoàn toàn yên tĩnh;

Rắc rắc;

Tất cả mọi người thậm chí đều có thể rõ ràng nghe được ăn mày cái kia nhai: Nghiền ngấm đồ ăn âm thanh.

Ừng ục ừng ục...

Còn có ăn mày cái kia uống từng ngụm lớn tửu âm thanh.

Nhìn ăn mày cái kia ăn sậy sưa ngon lành đáng vẽ, tất cả mọi người không nhịn được nuốt nước bọt.

Ăn mày, muốn người chú ý.

Từ khi lần trước ăn mày bùng nổ ra thực lực khủng bố, trình diễn thuần sát Thiên Nhân cảnh một màn sau khi, khoảng thời gian này ăn mày tuyệt đối thành toàn bộ Hỗn Loạn chi đô được hoan nghênh nhất, cũng tới bị người quan tâm tồn tại. Mặc kệ ăn mày đi tới chỗ nào phía sau hẩn đều sẽ theo một đám người. Đương nhiên, những người này tuyệt đối không phải vì chơi vui, mà là chờ đợi cơ hội muốn thu được một phần ăn mày ân tình.

Thuần sát Thiên Nhân cảnh cường giả ân tình a....

Điểm này đủ khiến vô số người vì đó động lòng càng là mê;

Hiên Viên thực phủ.

Rất nhiều người còn nhớ rõ lúc trước Đẳng Viêm chính là ở đây thu được ăn mày ân tình, cuối cùng ăn mày giúp Đẳng Viêm giải quyết một Thiên Nhân cảnh hai đoạn cao thủ phiền phức. Lần này, làm ăn mày lần thứ hai đi vào Hiên Viên thực phủ thời điểm, những kia vẫn theo ăn mày người đều kích di chuyển, hưng phấn.

Tại sao?

Liên bởi vì bọn họ cùng này ăn mày đã rất lâu, thế nhưng vẫn cũng không tìm tới cơ hội. Thế nhưng hiện tại không giống nhau, nhìn ăn mày cái kia ăn uống thỏa thuê đáng vẽ, này không phải là cơ hội của bọn họ sao? Bọn họ phải giúp ăn mày trả nợ, muốn thu được ăn mày ân tình.

Lúc trước, Đẳng Viêm không phải là như vậy.

Theo thời gian trôi đi, thức ăn trên bàn cũng bị ăn mày ăn thất thất bát bát. Mà vào lúc này trước mắt người vây xem cũng bắt đầu sản sinh một tia Tiểu Tiểu gây rối, nguyên bản lảng lảng đứng ở nơi đó người đều từng bước một tiến lên, đồng thời còn lẫn nhau chen chúc, quan trọng nhất chính là mỗi một người đều bày làm ra một bộ nỗ lực đáng vẽ. Bọn họ muốn ở ăn mày cơm nước xong đệ thời khắc này xông lên vì là ăn mày trả nợ, dù sao phần này ân tình có thể thu được người cũng chỉ có một mà thôi, ai cũng không muốn mất đi một cái cơ hội như vậy.

Roi vào nhà nào?

Không có ai biết, vì lẽ đó chỉ có thể cướp!!!

Rắc rắc!!

Nhưng mà đối với tất cả những thứ này ăn mày nhưng là chẳng quan tâm, vẫn tiêu hao thức ăn trên bàn, những người trước mắt này muốn làm gì ăn mày trong lòng rất rõ ràng.

Tư Mã Chiêu chỉ tâm người qua đường đều biết;

Chuyện này.....

Làm Đẳng Viêm đến đến đại sảnh thời điểm, đầu tiên nhìn nhìn thấy không phải ăn mày, mà là ăn mày bên người cái kia vây quanh một đám đông người, phản ứng đầu tiên chính là sững sờ, sau đó Đẳng Viêm trên mặt liền lại lộ ra một tia ý cười nhàn nhạt, những người này muốn làm gì Đẳng Viêm trong lòng rõ rõ ràng ràng. Chỉ có điều ở Đẳng Viêm xem ra những người này vốn là ở làm chuyện vô ích;

Ân tình?

Ăn mày ân tình là tốt như vậy thu được?

Hắn là ăn mày không phải người ngu.

Lúc trước Đằng Viêm mặc dù có thể thu được ăn mày ân tình cái kia hoàn toàn là nhân vì chính mình không có mục đích hỗ trợ, thế nhưng những người trước mắt này liền không giống nhau, bọn họ ôm mục đích gì, đánh ý định gì, Đằng Viêm rõ ràng, tin tưởng ăn mày cũng rõ ràng. Dưới tình huống như vậy ăn mày là tuyệt đối sẽ không tiếp thu bọn họ "Trợ giúp", hơn nữa Đằng Viêm cũng sẽ không cho bọn họ cơ hội như vậy.

Chuyện cười, mua lại Hiên Viên thực phủ là vì cái gì?

Đằng Viêm không phải là người lương thiện;

Đằng Viêm càng sẽ không vì người khác làm gà y;

Xoạt....

Ngay sau đó, Đằng Viêm liền không tiếp tục để ý ở đây những người khác, cái kia thâm thúy con người trong nháy mắt rơi vào ăn mày trên người.

Cách!!

Ăn mày đánh một ợ no nê, sau đó liền trực tiếp cầm trong tay xương gà rất lưu loát bỏ vào trên bàn, đồng thời một cái tay khác cái kia đã bị hắn uống không bầu rượu cũng là đặt ở trên bàn, quan trọng nhất chính là ăn mày còn không quên vỗ vỗ hắn cái kia trướng phình cái bụng.

Ăn xong?

Ăn mày này một động tác làm cho tất cả mọi người vui vẻ.

"Ông chủ, trả nợ." Một sắc bén âm thanh trước tiên vang lên.

Oanh.....

Theo này thanh âm đầu tiên vang lên, những người khác cũng đều an nại không được. Đồng thời cái kia từng đôi ánh mắt oán độc toàn bộ đổ rơi vào cái kia cái thứ nhất mở miệng nhân thân trên.

Đê tiện, vô liêm sỉ, thấp hèn....

"Mẹ kiếp, ta trả nợ."

"Các người cướp cái gì cướp, trả nợ người là ta."

", đồ cho lão tử ăn, không phải vậy lão tử diệt các người."

"Thảo, người tính là thứ gì."

Tiếp theo một lại một sắc bén thanh âm vang lên, trước mắt trong nháy mắt loạn tung từng phèo, mấy chục nhân thủ bên trong đồ cầm kim tệ muốn cho ăn mày trả nợ, chỉ thiếu chút nữa đánh tới đến rồi. Vào lúc này tất cả mọi người đổ vọt tới quầy hàng tiền, lại phát hiện một phi thường vấn đề nghiêm trọng.

Lão bản đâu?

Trong quầy hàng trống tuếch, liền cá nhân đồ không có.

Không có ai làm sao trả tiền?

Lần này tất cả mọi người đô há hốc mồm, người xem ta, ta xem người, muốn giúp ăn mày trả nợ nhưng lại không biết đem tiền cho ai. Quan trọng nhất chính là ở trước mắt tình huống như vậy bên dưới, tất cả mọi người trong lòng được kêu là một gấp a, dù sao chỉ cần một người giúp ăn mày trả nợ là được, hơn nữa ăn mày người xin mời cũng chỉ có một phần.

"Ông chủ, chết đi đâu rồi, tiền không muốn rồi? Trả nợ a...."

Nhưng mà, đối với tất cả những thứ này Đằng Viêm vốn là chẳng quan tâm, cái kia thâm thúy con người vẫn nhìn chòng chọc vào ăn mày, những kia cái vĩ người ở Đằng Viêm trong mắt chính là người A qua đường, trực tiếp đem bọn họ triệt để không nhìn;

. Đằng Viêm như vậy, ăn mày cũng là như thế.

Ầm!!!

Giống nhau thường ngày, ăn mày cả người trực tiếp nằm ở trên mặt đất.

Chờ bị đánh.

Ha ha.

Thấy cảnh này, Đảng Viên cười nhạt một tiếng.

Sau đó, Đảng Viên liền trực tiếp hướng về ăn mày đi đến, rất nhanh liền tới đến ăn mày trước mặt, nhìn trên đất cái kia lẳng lặng nằm thẳng ăn mày, Đảng Viên không có chân chờ chút nào, trực tiếp tha quá một cái ghế ở ăn mày bên người ngồi xuống "Vị đại ca này, ngày hôm nay không ai đánh ngươi." Thanh âm nhân nhật cũng thuận theo mà lên.

Hả?

Nghe vậy, ăn mày thân thể sững sờ, sau đó ngẩng đầu nhìn Đảng Viên một chút.

Không nhìn!!!

Ăn mày không nhìn thẳng Đảng Viên, sau khi liền vẫn lẳng lặng nằm thẳng ở trên mặt đất, chờ đợi ông chủ đến đánh hắn.

Đệt!!

Mà vào lúc này những kẻ cướp cho ăn mày trả nợ người cũng đều phát hiện Đảng Viên tồn tại, làm cái kẻ tiếp cái trong ánh mắt né qua một tia vẻ không vui, như ong vỡ tổ xông tới. Bọn họ nhưng là rõ ràng lần trước Đảng Viên ngay ở nơi này thu được ăn mày một phần ân tình, hơn nữa còn bởi vậy lượm một cái mạng. Hiện tại Đảng Viên lại xuất hiện ở nơi này, làm sao có khả năng để những này theo ăn mày hơn mười canh giờ người không phần nợ đây?

Này tiểu tử thái muốn ăn một mình.

Không cừa!!!

Nhưng mà, đối với chung quanh những người này phản ứng Đảng Viên căn bản là không có thời gian để ý, vẫn lẳng lặng nhìn ăn mày, mang theo một tia nụ cười nhân nhật "Từ lâu này thiếu gia ta đã mua lại, bữa này coi như là thiếu gia ta xin ngươi, ngươi đứng lên đi." Sau đó, Đảng Viên thanh âm nhân nhật vang lên.

Oanh....

Đảng Viên để tất cả mọi người tại chỗ không khỏi sững sờ.

Xoạt xoạt xoạt;

Cái kia vô số song kinh ngạc ánh mắt trong nháy mắt toàn bộ rơi vào Đảng Viên trên người.

Từ lâu này hắn mua?

Đệt!!!

Đê tiện, vô liêm sỉ, hạ lưu....

Tiểu tử này quá đáng ghét.

Một giây sau, tất cả mọi người đẩy lòng cái kia chửi bới thanh âm vang lên. Đồng thời từng cái từng cái trong lòng hối hận không thôi, bọn họ làm sao cũng không có nghĩ tới đem từ lâu này mua lại a. Chỉ tiếc, hiện đang nghĩ đến đã không có bất kỳ ý nghĩa gì, đã bị người nhanh chân đến trước.

Đáng ghét!!!

Tất cả mọi người như vậy, cái kia nằm trên đất ăn mày thân thể cũng là run lên;

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Ăn mày thế giới người không hiểu

Từ lâu bị người khác mua?

Đằng Viêm để ăn mày không khỏi sững sờ, kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn Đằng Viêm một chút;

. Giờ khắc này ăn mày nhìn thấy Đằng Viêm chính một mặt mỉm cười nhìn mình, dung mạo của hắn vẫn bị cái kia rối tung tóc che đậy, chỉ có thể nhìn thấy hắn cái kia một đôi thâm thúy hai con mắt, đồng thời vào đúng lúc này ăn mày trong hai con người né qua về mặt phức tạp.

Àm!!

Một giây sau, ăn mày không nhìn thẳng Đằng Viêm tiếp tục bình nằm trên đất.

Chờ bị đánh!!!

Chuyện này....

Ăn mày phản ứng làm cho tất cả mọi người sững sờ, lập tức tất cả mọi người đẩy lòng lại là vui vẻ, ánh mắt khinh bỉ kia nhìn Đằng Viêm, tựa hồ đang nói cho Đằng Viêm nhân gia cũng không linh người tình, dù cho là người mua xuống từ lâu cũng vô dụng. Hừ, theo chúng ta cướp, hiện đang hối hận đi.

Người chính là như vậy, chính mình không chiếm được cũng không hy vọng người khác được.

Ha ha!!!

Nhưng mà, đối mặt tình cảnh này Đằng Viêm chỉ là cười nhạt một tiếng.

"Thiếu gia ta đã nói, từ lâu này hiện tại là thiếu gia ta, bất cứ lúc nào hoan nghênh người đến. Người muốn ăn cái gì liền ăn cái gì, muốn uống gì liền uống gì, tùy tiện. Đương nhiên.... Thiếu gia ta không cần người bất kỳ báo lại, người cũng không nợ thiếu gia ta, ân cứu mạng không lấy báo lại, muốn nói nợ cũng chỉ có thiếu gia ta nợ người." Thanh âm nhàn nhạt từ Đằng Viêm trong miệng vang lên.

Thiệt....

Đằng Viêm nhưng là rước lấy một trận sâu sắc khinh bỉ.

Không cần báo lại?

Ai tin a!!!

Nhưng mà ăn mày nghe vậy thân thể nhưng là run lên, có điều vẫn như cũ không có phản ứng chút nào.

Ha ha.

Tình cảnh này, Đằng Viêm toàn bộ đặt ở trong mắt nhưng chỉ là cười nhạt một tiếng.

Bầu không khí, trở nên khá là quái dị.

Ăn mày nằm trên đất chờ bị đánh, Đằng Viêm lẳng lặng tọa ở một bên không nói một lời. Còn những kia người vây xem nhưng là một mặt kinh ngạc nhìn hình ảnh trước mắt. Đằng Viêm cùng ăn mày trong lúc đó tựa hồ rơi vào một loại cương cục, hoặc là nói đây là hai người một loại không hề có một tiếng động "Tranh tài".

Thời gian thoáng qua rồi biến mất.

Sau một canh giờ, ăn mày vẫn nằm trên đất.

Hai canh giờ....

Ba canh giờ.....

Thiên dần dần đen.

Giờ khắc này ăn mày vẫn lẳng lặng nằm trên đất chờ đợi bị đánh, mà Đằng Viêm cũng vẫn ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích. Mà chu vi những kia người vây xem cũng đã có chút thiếu kiên nhẫn. Mặc kệ là ăn mày vẫn là Đằng Viêm ở trong mắt bọn họ vậy thì là trong hẻm cầu tăng đá có thịt lại vừa cứng.

Ăn mày vẫn kêu ngao;

Ăn mày hẳn vẫn có hẳn thù vừng;

Người không đánh ta, ta liền không đi;

Ăn thua đủ;

!!

Đối với ăn mày, người vây xem đô cảm thấy sâu sắc khâm phục, thế nhưng này cổ quật cường tính khí liền không phải ai đều có thể làm được. Những người khác như vậy, Đẳng Viêm cũng không ngoại lệ. Có điều, nhìn ăn mày Đẳng Viêm cũng không hề nói gì, liền như vậy lẳng lặng ngồi, trên mặt từ đầu đến cuối đô duy trì một tia nhàn nhạt mỉm cười.

Đây là một có cô sự nam nhân.

Muốn tiếp cận hắn, tới gần hắn, hiểu rõ hắn, như vậy nhất định phải muốn trước tiên được hắn tán đồng, đi vào thế giới của hắn.

Lại quá một canh giờ.

Bóng đêm lặng yên đến, kéo dài mấy cái canh giờ giằng co, những kia người vây xem rất nhiều cũng đã có chút thiếu kiên nhẫn, thậm chí có chút đã bắt đầu ngủ gà ngủ gật. Sau đó, đã bắt đầu có người rời đi, thế nhưng ăn mày vẫn như cũ vẫn không nhúc nhích, nếu như không người biết còn tưởng rằng hắn đã chết rồi.

Lại một canh giờ.

Xoạt;

Cái kia vẫn nằm trên đất ăn mày trong giây lát đứng lên.

Không nhìn được?

Cảm thụ ăn mày động tác, tất cả mọi người đô tinh thần tỉnh táo, lập tức cái kia ánh mắt mong đợi toàn bộ rơi vào ăn mày trên người.

Hắn sẽ làm thế nào?

Không nhìn người chung quanh biểu hiện, ăn mày cái kia thâm thúy con ngươi lộ ra rồi tung tóe nhìn chòng chọc vào Đẳng Viêm. Đối với này, Đẳng Viêm trên mặt vẫn mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt, tựa hồ đang nói cho ăn mày người muốn đi bất cứ lúc nào cũng có thể đi. Mà những kia người vây xem biểu hiện cũng bắt đầu sốt sắng lên đến rồi, tựa hồ bọn họ cũng không hy vọng Đẳng Viêm "Quý khách" Đạt thành.

Đi?

Vào lúc này nếu như ăn mày đi rồi, cái kia không thể nghi ngờ chẳng khác nào lại thiếu nợ Đẳng Viêm một phần tình.

Đây là ăn mày ý nghĩ.

Đương nhiên, tất cả mọi người cũng đều là như thế cho rằng.

Ăn mày sở dĩ kiên trì lâu như vậy, vẫn luôn không hề rời đi, không phải là không muốn nợ Đẳng Viêm một phần ân tình à.

Dù sao nợ thì dễ dàng, còn thì khó;

Hắn sẽ không đi.

Xoạt....

Vào lúc này, ở tất cả mọi người cho rằng ăn mày sẽ không lúc đi, ăn mày nhưng không để ý đến Đẳng Viêm mà là nhanh chân hướng về bên ngoài đi đến. Bất thành linh một màn làm cho tất cả mọi người không khỏi sửng sò, trên mặt càng là né qua một tia kinh hãi biểu hiện. Ăn mày liền như thế thỏa hiệp? Này thật là làm cho người ta khó có thể tiếp nhận rồi, nguyên bản bọn họ còn muốn nhìn một chút ăn mày đến tốt cùng sẽ kiên trì bao lâu.

Đáng tiếc....

Thất vọng a!!!!

Rất nhanh, ăn mày cũng đã đi ra Hiên Viên thực phủ cửa lớn, từ đầu đến cuối Đẳng Viêm đô không có ngăn cản cũng không có mở miệng.

Đi rồi?

Liền như thế đi rồi?

Kiên trì mấy cái canh giờ liền như thế thỏa hiệp?

Chuyện này...

Ăn mày hành vi làm cho tất cả mọi người cảm thấy một trận sâu sắc sự bất đắc dĩ cùng không nói gì;

. Tuy rằng hiện tại ăn mày không nói một lời đi rồi, thế nhưng trong con mắt của mọi người ăn mày trong lòng khẳng định đã nhận định thiếu nợ Đẳng Viêm một phần tình, không phải vậy hẳn là sẽ không đi, hơn nữa ăn mày tuyệt đối không ăn trắng thực. Đồng thời đối với Đẳng Viêm bọn họ lại là một trận ước ao cùng khâm phục, hơn nữa còn có một tia sâu sắc oán giận.

Đi thôi.

Ăn mày đi rồi, bọn họ tiếp tục ở lại chỗ này cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Thật xú!!

Ngay ở tất cả mọi người chuẩn bị lúc rời đi, đột nhiên Hiên Viên thực phủ bên ngoài truyền đến một luồng Thao Thiên tanh tươi, làm cho tất cả mọi người không nhìn được nhũ mày, đồng thời bước chân càng là không nhìn được một trận đình trệ, cái kia từng cái từng cái trong ánh mắt lại né qua một tia kinh hãi cùng mê man.

Ăn mày lại trở về?

Những người khác như vậy, Đẳng Viêm cũng là không khỏi sửng sốt, cái kia ánh mắt kinh ngạc chuyển hướng cửa.

Thật trở về.

Rất nhanh, tất cả mọi người đều nhìn thấy cái kia ăn mày đi mà quay lại, lại một lần nữa xuất hiện ở Hiên Viên thực phủ cửa, sau đó không có dừng lại đi vào. Bất thành hình một màn làm cho tất cả mọi người không khỏi một trận kinh ngạc. Đây ăn mày đến tột cùng muốn làm gì, hẳn không phải đi rồi chưa, tại sao lại trở về?

Ấu!!

Ăn mày vừa đi vào đến, tất cả mọi người liền nghe đến một luồng Thao Thiên tanh tươi.

Ấu ầu ầu!!

Rất nhiều người không nhìn được bắt đầu nôn mửa lên.

Xú;

Quá thối.

Này ăn mày đến tột cùng đi ra ngoài đã làm gì, làm sao biến như thế xú?

Đẳng Viêm nhìn ăn mày lông mày cũng là vừa nhũ.

Thế nhưng, làm ăn mày tiến vào thực phủ thời điểm, trải qua khi có người, tất cả mọi người không khỏi sửng sốt, cái kia ánh mắt kinh ngạc toàn bộ rơi vào ăn mày trên người. Cái kia cổ tanh tươi không phải này ăn mày trên người, trên người hẳn vẫn là trước mùi vị. Nhưng là.... Hiện tại này cổ tanh tươi là từ nơi nào truyền đến?

Oanh.....

Rất nhanh, đáp án liền đặt tại mắt của mọi người trước.

Oanh.....

Theo ăn mày đi vào Hiên Viên thực phủ, không quá mấy giây, một đại ba ăn mày một mạch vọt vào, toàn bộ vọt vào Hiên Viên thực phủ. Có điều thời gian một cái nháy mắt, Hiên Viên thực bên trong phủ liền có thêm hơn một trăm tên ăn mày. Hơn một trăm tên ăn mày, này Hỗn Loạn chỉ đồ lúc nào có nhiều như vậy ăn mày? Thế nhưng này không trọng yếu, theo này quân ăn mày tràn vào, trên người bọn họ cái kia từng luồng từng luồng tanh tươi trong nháy mắt vung phát ra, trong nháy mắt liền tràn ngập toàn bộ Hiên Viên thực phủ, làm cho cả thực bên trong phủ không khí trong nháy mắt trở nên xú cực kỳ.

Thực bên trong phủ, xú khí huân thiên!!!

Chuyện này....

Tất cả mọi người không khỏi sửng sốt, cái kia kinh hãi ánh mắt toàn bộ rơi vào tên kia ăn mày trên người;

Ăn mày đi rồi.

Ăn mày lại trở về, còn mang đến một đại ba ăn mày.

Đây là tình huống thế nào?

Này ăn mày muốn làm gì?

Ấu ấu ấu;

Không thể kìm được người ở chỗ này suy nghĩ nhiều, cái kia Thao Thiên tanh tươi để bọn họ từng cái từng cái vị trong bụng sôi trào mãnh liệt, cái kia ngày hôm qua ăn đi đồ vật đồ có loại sắp sửa phun ra cảm giác. Lúc này những người này không lại dừng lại, từng cái từng cái điên cuồng chạy ra Hiên Viên thực phủ.

Xú;

Quá thối;

Những người này thậm chí cũng không dám tưởng tượng nếu như bọn họ tiếp tục ở lại bên trong có thể hay không bị cái kia mùi hôi hun chết.

Hô....

Tất cả mọi người chạy ra Hiên Viên thực phủ, từng ngum từng ngum hô hấp mới mẻ không khí, bọn họ phảng phất có loại giành lấy cuộc sống mới cảm giác. Thế nhưng là không có một người rời đi, toàn bộ đồ ở lại thực phủ bên ngoài, cái kia ánh mắt kinh ngạc nhìn thực trong phủ, bọn họ rất tò mò cái kia ăn mày đến tột cùng muốn làm gì.

Hiên Viên thực bên trong phủ.

Ăn mày mang về một đại ba ăn mày, rất nhanh cái kia một đại ba ăn mày ở tên kia ăn mày ra hiệu dưới toàn bộ đồ tìm vị trí ngồi xuống.

Hả?

Nếu như tình cảnh quái quỷ Đăng Viêm vẫn luôn nhìn ở trong mắt, từ đầu đến cuối cái kia thâm thúy con người đồ khóa chặt lúc trước tên kia ăn mày trên người, không hiểu nổi hẳn đến tột cùng muốn làm gì. Giờ khắc này, cái kia Thao Thiên tanh tươi để Đăng Viêm cũng có loại cảm giác muốn nôn mửa, thế nhưng hẳn nhưng cố nén.

"Mang món ăn, ngày hôm nay ta mời khách." Đột nhiên, ăn mày cái kia rất xa hoa thanh âm vang lên.

Rầm rầm rầm!!!

Thực phủ bên ngoài, những kia vẫn không có rời đi người vây xem từng cái từng cái nghe xong ăn mày sau khi toàn bộ cười ngất.

Người mời khách?

Chuyện này.....

Từng cái từng cái từ dưới đất bò dậy đến, khoe miệng điên cuồng co giật.

Đăng Viêm cũng là sửng sốt, nhìn ăn mày lập tức liền cười nhạt một tiếng "Sở Phi, để nhà bếp chuẩn bị một chút, mang món ăn." Một giây sau, Đăng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên, cũng sớm đã trốn rất xa Sở Phi nghe vậy cũng không có chần chờ chút nào, trong nháy mắt hướng về nhà bếp chạy đi, hơn nửa giờ khắc này rời đi đối với Sở Phi mà nói quả thực chính là một loại giải thoát.

Quá thối.

Hắn cũng không biết Đăng Viêm làm sao có thể chịu được loại này xú khí huân thiên cảm giác.

Rất nhanh món ăn lên.

Chỉ có điều, cái kia từng cái từng cái đưa món ăn người phục vụ toàn bộ đều là ninh mồi.

Quá thối.

Oanh.....

Nhìn trên bàn cái kia từng đạo từng đạo mỹ vị món ngon, cái kia một đại ba ăn mày không có chần chờ chút nào, từng cái từng cái điên cuồng cướp thực lên;

. Còn cái kia cái gì mùi hôi đối với bọn hắn mà nói căn bản là không ảnh hưởng muốn ăn, mà chiếc đĩa thứ này bọn họ càng là trực tiếp quên, từng cái

tùng cái dùng tay cầm lấy thức ăn trên bàn hướng về trong miệng đưa.

Hơn một trăm cái ăn mà cướp thực đó là một ra sao hình ảnh.

Nhanh như hổ đói vô mồi?

Này đã không đủ để hình dung.

Nhưng mà, cái kia điên cuồng cướp thực tựa hồ đã không cách nào thỏa mãn đám ăn mày này. Bọn họ từng cái từng cái bung lên mâm, mâm bên trong đồ ăn rất nhanh liền bị bọn họ tiêu diệt không còn một mống. Đáng tiếc bọn họ tựa hồ còn có loại chưa hết thòm thèm cảm giác, từng cái từng cái đem trên mâm nước ấm đỏ liếm sạch sành sanh, cái mâm kia so với tây quá còn muốn sạch sẽ.

Quá triệt để.

Đằng Viên không để ý đến những tên khát cái kia, mà là lẳng lặng nhìn mình trước mặt tên ăn mày, đôi phương cái kia thâm thúy con người cũng nhìn kỹ Đằng Viên.

Bốn mắt nhìn nhau, trăm tên ăn mày cướp thực.

Hiên Viên thực phủ bầu không khí trong nháy mắt quý dị đến cực hạn.

Cách cách cách!!!

Sau nửa canh giờ, Hiên Viên thực bên trong phủ từng tiếng ợ no vang lên, hơn một trăm tên ăn mày toàn bộ đồ ăn uống no đủ.

Xoạt.

Lúc này, Đằng Viên trước mặt này đầu lĩnh ăn mày trong nháy mắt đứng lên, đồng thời tay giương lên, rất nhanh liền dẫn cái kia hơn một trăm tên ăn mày lần thứ hai đi ra Hiên Viên thực phủ. Bên ngoài những kia người vây xem nhìn thấy ăn mày đồ đi ra, còn có trong không khí cái kia Thao Thiên tanh trời từng cái từng cái không nhìn được nhượng bộ lui binh.

"Ngày mai, vẫn là nơi này, ta còn mời mọi người ăn cơm." Đột nhiên, ăn mày cái kia sắc bén âm thanh lại vang lên.

Gào gào gào!!!

Hơn một trăm tên ăn mày trong nháy mắt phát sinh hưng phấn tiếng hoan hô.

Chuyện này.....

Người chung quanh nghe vậy sắc mặt nhưng là vận vẹo đến cực hạn.

Ngày mai trả lại?

Vẫn là này hơn một trăm tên ăn mày?

Đây là cái gì tiết tấu?

Trả thù sao?

Không có ai biết này ăn mày đáy lòng đến tội cùng đang suy nghĩ gì, có điều tất cả mọi người cái kia ánh mắt đồng tình toàn bộ đồ chuyển hướng Hiên Viên thực phủ, hoặc là nói là đối với Đằng Viên biểu thị sâu sắc đồng tình. Hơn một trăm tên ăn mày ngày mai trả lại? Này Hiên Viên thực phủ sau đó cũng đừng nghĩ làm ăn. Đương nhiên, bọn họ không biết Đằng Viên căn bản cũng không có dự định óng ánh này thực phủ.

Đi!!!

Rất nhanh, cái kia hơn một trăm tên ăn mày liền biến mất ở trong tầm mắt của mọi người, biến mất ở cái kia chậm rãi dưới bóng đêm.

Một đại ba ăn mày đi rồi.

Lưu lại người nhưng là từng cái từng cái rơi vào trầm tư.

Này tên ăn mày quá quái dị!!!

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Đường lão

Một đại ba ăn mây đi rồi.

Chu vi người vây xem cũng đều rất nhanh tản đi.

Đằng Viêm lẳng lặng đứng Hiên Viên thực phủ cửa, nhìn cái kia một đám ăn mây rời đi, trên mặt nhưng là mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt. Nếu như vào lúc này có người nhìn thấy tất nhiên sẽ cho rằng Đằng Viêm là một kẻ ngu si, không phải người ngu cũng là bệnh thần kinh. Dưới tình huống này hẳn lại vẫn cười được, phải biết ngày mai đám kia ăn mây trả lại a.

Hiên Viên thực bên trong phủ;

Mặc dù là này quần ăn mây đi rồi trong không khí vẫn tràn ngập một trận tanh tươi.

Xú khí huân thiên!!

Hồ....

Nhìn đám kia ăn mây rốt cục đi rồi, Sở Phi không nhịn được từ hậu viện đi ra thở ra một hơi thật dài, có điều cái kia trong không khí hấp hối tanh tươi vẫn vẫn để cho hắn trừu khí lông mày, có điều so với đám kia ăn mây ở thời điểm ấy phải tốt hơn nhiều có thêm "Rốt cục đi rồi." Không nhịn được, Sở Phi vỗ bộ ngực nói một câu.

"Viêm thiếu." Lập tức, Sở Phi liền chạy đến Đằng Viêm bên người.

"Vào đi thôi." Đằng Viêm nhàn nhạt nói một câu liền trực tiếp đi vào Hiên Viên thực phủ, chỉ có điều nghe thực phủ cái kia một luồng tanh tươi Đằng Viêm lông mày cũng là không khỏi vừa nhíu, sau đó liền lộ ra một tia tràn ngập thâm ý nụ cười. Nghĩ đến ngày mai đám kia ăn mây trả lại, Đằng Viêm lại là vui vẻ.

"Viêm thiếu, người... Không có sao chứ?" Nhìn Đằng Viêm nhìn trong đại sảnh cái kia từng cái từng cái khắp nơi bữa bọn bàn ăn cười khúc khích đáng vẻ, Sở Phi không nhịn được vừa hỏi, đồng thời trên mặt càng là mang theo một tia vẻ mặt ăn cần, hẳn thực sự là vì là Đằng Viêm lo lắng a.

"Có việc? Có thể có chuyện gì a?" Đằng Viêm liếc mắt nhìn Sở Phi nói.

"Ngày mai tiếp tục, chuẩn bị kỹ càng com nước chờ này quần ăn mây đến." Sau đó, Đằng Viêm lại bổ sung một câu.

"A?" Nghe vậy, Sở Phi biến sắc, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đằng Viêm trên người "Ngày mai bọn họ trả lại a?"

"Đến tốt, không đến thiếu gia ta còn không cao hứng đây." Đằng Viêm mang theo một mặt ý cười nói rằng.

"..." Sở Phi ngẩn ngang.

Hiên Viên thực phủ hậu viện;

Đằng Viêm cùng Sở Phi bảy người ngồi cùng một chỗ, Sở Phi bảy người cái kia lo lắng vẻ mặt nhìn Đằng Viêm

"Viêm thiếu, người không sao chứ? Đường lão hẳn..." Sau đó, Sở Phi cái kia chân chờ thanh âm vang lên, bọn họ thực sự là lo lắng Đằng Viêm, dù sao hiện tại Đường Tam tình huống không thể lạc quan, cũng bởi như thế bọn họ trước đó không có quấy rầy Đằng Viêm.

Hả?

Nghe vậy, Đằng Viêm vẻ mặt chìm xuống.

Đường Tam, hiện tại tuyệt đối đã trở thành Đằng Viêm trong lòng một phần lo lắng.

Ha ha.

Rất nhanh Đằng Viêm chính là cười nhạt một tiếng, cái kia thâm thúy con người rơi vào Sở Phi chờ người trên người "Ta không có chuyện gì, ta có thể có chuyện gì? Không chỉ có thiếu gia ta không có chuyện gì, Đường lão cũng sẽ không có chuyện gì, các người liền không cần lo lắng." Lúc này, Đằng Viêm cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trong lòng hẳn tự tin mình tuyệt đối có thể cứu sống Đường Tam.

Hồ.....

Nghe vậy, Sở Phi chờ người thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Ha ha.

Tất cả những thứ này, Đẳng Viêm đã đặt ở trong mắt. Đối với một từ nhỏ sinh sống ở Đệ độ, mưa dầm thấm đất loại kia người lừa ta gạt người tới nói, Sở Phi chờ người để Đẳng Viêm có một loại rất chân thực cảm giác, cái cảm giác này để hẳn cảm thấy ung dung, đồng thời cũng cảm thấy tất cả những thứ này đáng giá quý trọng.

Đừng đừng!!

Đột nhiên, Sở Phi lấy ra hai khối thẻ ngọc đặt ở Đẳng Viêm trước mặt trên bàn.

Đẳng Viêm nhìn trước mặt hai khối thẻ ngọc không khỏi sửng sốt, sau đó cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào Sở Phi trên người hỏi "Đây là cái gì?"

"Viêm thiếu, đây là..." Sở Phi nói chậm chờ một chút, "Đây là Đường lão trước để chúng ta giao đưa cho người, Đường lão nói trên người hẳn không có thứ gì đáng tiền, cũng chỉ có này hai bộ vũ quyết, coi như để cho Viêm thiếu làm cái kỷ niệm, cũng hi vọng ngày sau có thể đến giúp Viêm thiếu." Sở Phi thanh âm nhàn nhạt vang lên, hẳn cùng còn lại sáu người viên mất bên trong cũng không khỏi né qua một tia ướt át.

Liều mình hộ chủ!!

Đường Tam cái này chấp tới lão nhân để bọn họ cảm thấy kính nể cùng cảm động.

Nghe vậy, Đẳng Viêm thân thể đột nhiên run lên.

"Đường lão..." Cái kia thanh âm run rẩy vang lên, Đẳng Viêm tầm mắt rơi vào cái kia hai khối thẻ ngọc bên trên, viên mất bên trong cũng là một mảnh ướt át. Đối với Đẳng Viêm mà nói ngọc giản gì, võ công gì quyết độ không trọng yếu, dù sao hẳn có Hỗn Độn ngự thiên quyết này đỉnh cấp vũ quyết, hẳn lưu ý chính là Đường Tam phần này tâm ý.

Đẳng Viêm tin tưởng, ở Đường Tam đem này hai khối thẻ ngọc giao cho Sở Phi chờ người thời điểm hẳn cũng đã chuẩn bị kỹ càng để đón nhận cái chết.

Một khắc đó, hẳn nhưng còn muốn chính mình.

Đẳng Viêm tâm đột nhiên vừa kéo, ngoại trừ cảm động vẫn là cảm động.

Đường Tam,

Này đã trở thành Đẳng Viêm trong lòng một phần không cách nào xóa đi lo lắng.

"Đường lão yên tâm, thiếu gia ta nhất định sẽ mau chóng tăng lên được sư đẳng cấp, còn ngài tân sinh." Trong nháy mắt, Đẳng Viêm đáy lòng cái kia kiên định thanh âm vang lên, đây là không hề có một tiếng động hứa hẹn, càng là đáy lòng lời thề;

. Một giây sau, Đẳng Viêm cái kia tay run rẩy đưa về phía cái kia hai khối thẻ ngọc.

Thẻ ngọc rất nhẹ, nắm ở Đẳng Viêm trong tay rồi lại nặng như thiên kim;

Thẻ ngọc!!

Thứ này ở thế tục nơi cũng không nhiều, hẳn là chuyên môn dùng để gánh chịu vũ quyết hoặc là võ kỹ. Mỗi một khối trong ngọc giản đều sẽ bị chạm trở vũ quyết hoặc là võ kỹ, đây là để cho tiện truyền thừa. Đẳng Viêm trước đây ở Đệ độ thời điểm cũng đã gặp thẻ ngọc, thẻ nhưng là cùng trước mắt Đường Tam lưu lại này hai khối có chỗ bất đồng.

Đường Tam này hai khối thẻ ngọc óng ánh long lanh, màu nhũ bạch xanh ngọc bên trong càng là mang theo một vệt màu xanh biếc.

Thẻ ngọc sử dụng rất đơn giản, chỉ cần đem một tia thần thức rót vào thẻ ngọc liền có thể nhìn thấy trong ngọc giản ghi chép vũ quyết hoặc là võ kỹ, bất luận người nào cũng có thể. Đương nhiên, một ít đặc thù thẻ ngọc chạm trở giả sẽ làm đặc thù xử lý, cần nhất định thủ đoạn mới có thể giải thích nội dung bên trong.

Đường Tam thẻ ngọc này tất nhiên không có trải qua đặc thù xử lý.

Dù sao hẳn là để cho Đẳng Viêm.

Vù!!!

Theo Đẳng Viêm thần thức xâm lấn, trong ngọc giản chạm trở vũ quyết liền xuất hiện ở Đẳng Viêm trong đầu.

"Cuồng Long Chiến quyết"

Bốn chữ lớn xuất hiện ở Đẳng Viêm trong đầu.

Tề....

Nhìn trong ngọc giản ghi chép, Đẳng Viêm thân thể đột nhiên run lên, trong ánh mắt càng là né qua một tia thần sắc kinh hãi.

Nhân cấp thượng phẩm vũ quyết!!!

Này "Cuồng Long Chiến quyết" Dĩ nhiên là nhân cấp thượng phẩm vũ quyết, điều này làm cho Đẳng Viêm cảm thấy một tia khó có thể tin. Phải biết vũ quyết không luận võ kỹ, vũ quyết trình độ hiếm hoi tuyệt đối là võ kỹ gấp mười lần, thậm chí là gấp mấy chục lần, dù sao một bộ vũ quyết đại biểu Tu Luyện Giả tương lai đường cứu có thể đi bao xa. Ở thế tục nơi vũ quyết vật này càng là quý giá cực kỳ, dù cho chỉ là một bộ phẩm giai vũ quyết đều có khả năng trở thành vô số người tranh đoạt mục tiêu.

Sinh sống ở Đế đô, lại là phù tướng quân thiếu chủ, Đẳng Viêm trước đây tự nhiên gặp qua không ít võ kỹ cùng vũ quyết.

Nhân cấp võ kỹ Đẳng Viêm thấy hơn nhiều, thế nhưng người này giai vũ quyết, hơn nữa còn là nhân cấp thượng phẩm Đẳng Viêm còn thật chưa từng thấy. Đương nhiên, này không có nghĩa là Đế đô không có ai giai thượng phẩm vũ quyết, thậm chí càng phẩm cấp cao đô có. Thế nhưng vũ quyết vật này đại biểu chính là truyền thừa, coi như là có cũng sẽ không lấy ra dễ dàng gặp người.

Thất phu vô tội mang ngọc mắc tội.

Nhưng mà, giờ khắc này một bộ nhân cấp thượng phẩm vũ quyết liền đặt ở Đẳng Viêm trước mặt.

Giá trị của hấn?

Đẳng Viêm không dám tưởng tượng, coi như là Huyền giai thượng phẩm võ kỹ cũng không cách nào cùng hấn đánh đồng với nhau.

Vũ quyết quá hi hữu;

Một bên, Sở Phi chờ người nhìn Đẳng Viêm cái kia ánh mắt khiếp sợ từng cái từng cái trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc, đồng thời đối với Đường Tam lưu lại hai bộ vũ quyết càng là cảm thấy dị thường hiếu kỳ cùng chờ mong. Đến tốt cùng là ra sao vũ quyết sẽ làm Đẳng Viêm như vậy.

Phẩm giai thượng phẩm?

Vẫn là nhân cấp hạ phẩm?

Nhưng mà Đẳng Viêm không có để ý Sở Phi chờ người, mà là chuyển hướng một bộ khác vũ quyết;

Bộ thứ nhất chính là nhân cấp thượng phẩm.

Cái kia đệ nhị bộ đây?

Có thể hay không vẫn là nhân cấp thượng phẩm vũ quyết?

Đẳng Viêm dị thường chờ mong.

Oanh....

Nhưng mà, làm Đẳng Viêm nhìn thấy đệ nhị bộ vũ quyết bên trong nội dung thời điểm, hấn cảm thấy ngọc hai tay đều đang run rẩy, thân thể cũng là như thế, trên mặt vẻ mặt càng bị chấn động sâu sắc bao phủ.

"Phong Ma (điên đại) chiến kính"

Huyền giai hạ phẩm vũ quyết!!!

Bốn chữ, để Đẳng Viêm chấn động khó có thể dùng lời diễn tả được.

Huyền giai hạ phẩm vũ quyết, điều này đại biểu cái gì?

Đẳng Viêm đô không dám tưởng tượng. Phải biết trước Vương gia cái này làm Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong tồn tại, vẹn vẹn vì Huyền giai võ kỹ liền đồng ý không tiếc đánh đổi phái ra hai tên Thiên Nhân cảnh cường giả, có thể tưởng tượng được đối với Huyền giai võ kỹ thêm nhỏ dãi đạt đến mức độ như thế nào.

Mà giờ khắc này Đẳng Viêm trước mặt đồng dạng là Huyền giai, thế nhưng là là vũ quyết.

Huyền giai hạ phẩm vũ quyết?

Giá trị của hấn chính là Huyền giai thượng phẩm võ kỹ, dù cho là Địa cấp võ kỹ cũng không cách nào cùng sánh vai.

Địa giai võ kỹ?

Thế tục nơi có sao?

Đằng Viêm không biết.

Thế nhưng Đằng Viêm nhưng là rõ ràng trong tay hấn bộ này vũ quyết tuyệt đối có thể sánh ngang Địa giai võ kỹ.

Đồng thời Đằng Viêm cũng không dám tưởng tượng nếu như trong tay hấn nắm giữ Huyền giai hạ phẩm vũ quyết sự tình truyền đi đến tột cùng sẽ xảy ra chuyện gì. Thế nhưng hấn có thể khẳng định, hấn nhất định sẽ trở thành toàn bộ Hỗn Loạn chi đô tất cả mọi người "Con mồi", trở thành tất cả mọi người cướp giết mục tiêu.

Dù cho là Hiên Viên gia....

Ở cái này tuyệt đại đa số người đô chỉ là tu luyện phạm giai hạ phẩm vũ quyết thế tục nơi, Huyền giai vũ quyết tuyệt đối có thể gây nên một hồi gió tanh mưa máu, làm cho tất cả mọi người cũng vì đó điên cuồng. Hiện tại Đằng Viêm rốt cuộc biết tại sao Đường Tam muốn để cho mình mau chóng rời khỏi hỗn loạn chi đô.

Khả năng thoát thân là một cái nguyên nhân, thế nhưng này Huyền giai vũ quyết cũng tuyệt đối là cái nguyên nhân thứ hai.

Huyền giai hạ phẩm vũ quyết;

Đường Tam phần này lễ thực sự là quá chấn động, cũng quá quý trọng.

Đằng Viêm giờ khắc này song tay đang run rẩy;

Đằng Viêm giờ khắc này tâm càng là ở run rẩy;

Tâm thần đều kinh!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Tương lai dự định

Xây ra chuyện gì?

Sở Phi chờ người nhìn Đằng Viêm cái kia "Quái dị" phản ứng, lúc này từng cái từng cái vẽ mặt một mảnh kinh ngạc.

"Viêm thiếu..." Rốt cục, Sở Phi không nhịn được kêu to Đằng Viêm một tiếng.

A?

Đằng Viêm trong nháy mắt bị từ trong khiếp sợ hoán quá thần đến.

Hả?

Sở Phi chờ người nhìn Đằng Viêm không khỏi sững sờ, một trận lo lắng "Viêm thiếu, ngươi.... Không có sao chứ?"

Hồ....

Nhìn lướt qua Sở Phi chờ người, Đằng Viêm không nhịn được thở dài một cái, thực sự là bởi vì Đường Tam lưu lại hai bộ vũ quyết cho Đằng Viêm mang đến quá to lớn chấn động cùng khiếp sợ. Sau đó liền khôi phục yên tĩnh, đồng thời cái kia ánh mắt sắc bén rơi vào Sở Phi chờ người trên người, để Sở Phi chờ người không khỏi sững sờ, ánh mắt kinh ngạc nhìn Đằng Viêm một trận không rõ.

"Viêm thiếu..." Sở Phi chần chờ thanh âm vang lên.

"Sở Phi huynh đệ, thiếu gia ta có thể tương tin các ngươi sao?" Sau đó, Đẳng Viêm không nhìn được vừa hỏi. Mặc dù đối với Sở Phi chờ người nhân phẩm Đẳng Viêm tuyệt đối tin tưởng, thế nhưng ở Huyền giai võ kỹ trước mặt Đẳng Viêm vẫn là không nhìn được vừa hỏi, hơn nữa bắt được Đường Tam hai ngày nay võ kỹ sau khi Đẳng Viêm trong lòng đã có tân dự định.

Mặc kệ là Hỗn Loạn chi đô Vương gia, vẫn là Đế đô Liễu Chân hay hoặc là Thiên Huyền Tông.

Những này, đô không phải Đẳng Viêm một người có thể chống đỡ.

Mà không thể nghi ngờ Sở Phi chờ người hiện nay chính là lựa chọn tốt nhất. Tuy rằng thực lực bọn hắn còn không mạnh, thế nhưng bọn họ nhưng đáng tin cậy. Hơn nữa Đẳng Viêm tin tưởng có này hai bộ vũ quyết, sau đó chính mình lại sắp thành làm một tên được sư, Sở Phi chờ người tu vi tất nhiên có thể tăng nhanh như gió.

A?

Đẳng Viêm hỏi dò để Sở Phi chờ người cả kinh.

Xoạt xoạt xoạt;

Sở Phi bảy người cái kia kinh ngạc, mê mẩn ánh mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Không biết vì lẽ đó.

"Viêm thiếu, ta Sở Phi đã nói sau đó ta Sở Phi cái mạng này chính là Viêm thiếu, dù cho Viêm thiếu để ta đi chết." Có điều, Sở Phi vẫn là từ trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại, đồng thời một mặt kiên định đáp lại Đẳng Viêm. Tuy rằng Đẳng Viêm cho sự giúp đỡ của bọn họ không lớn, thế nhưng... Nếu như không có Đẳng Viêm, Sở Phi chờ người sợ là cũng sớm đã chết ở Thiết Nam cái kia một nhóm giặc cướp tay bên trong. Hơn nữa không có bọn họ, Sở Phi càng là không biết em gái của chính mình Sở Tĩnh sẽ rơi vào một ra sao kết cục.

Bị bán vào kỹ viện?

Rất có thể.

Tri ân báo đáp, đạo lý này Sở Phi hiểu.

Àm âm âm!!

Một giây sau, Hàn Tiểu Lục sáu người trong nháy mắt quỳ rạp xuống Đẳng Viêm trước mặt, cái kia ánh mắt kiên định nhìn Đẳng Viêm "Chúng ta cũng là, thế chết theo Viêm thiếu." Cái kia kiên định thanh âm vang lên. Bọn họ từng cái từng cái trên mặt càng là mang theo một tia quật cường, sinh sống ở Hỗn Loạn chi đô, tuy rằng chỉ có chừng hai mươi tuổi, thế nhưng bọn họ cũng sớm đã xem quen rồi loại kia nhục nhọc cường thực hiện thực. Đồng thời bọn họ cùng Sở Phi như thế trong lòng đô rõ ràng, nếu như không có đẳng viêm, bọn họ cũng sớm đã chết rồi.

Tích thủy chi ân lúc này lấy dũng tuyến báo đáp!!

Huống chi là ân cứu mạng.

Có mấy người có thể sẽ ân đền oán trả, thế nhưng có mấy người nhưng sẽ bởi vì một điểm Tiểu Tiểu ân huệ mà thôi tính mạng tương thác.

Sở Phi bảy người chính là như vậy.

"Đều đứng lên đi, thiếu gia ta tương tin các ngươi, từ nay về sau chúng ta chính là sinh tử không khí huynh đệ." Nhìn trước mắt Sở Phi bảy người, Đẳng Viêm thanh âm nhân nhạ vang lên, đây đối với Đẳng Viêm mà nói cũng tuyệt đối là một loại lời thề. Nghe Đẳng Viêm, Hàn Tiểu Lục sáu người cũng không có chần chờ chút nào, trực tiếp đứng lên.

"Các vị, nếu như sẽ có một ngày thiếu gia ta muốn cùng thiên hạ là địch, các ngươi sợ sao?" Đột nhiên, Đẳng Viêm cái kia thanh âm nhân nhạ vang lên, cả người trên người càng là toát ra một luồng sắc bén khí thế, cái kia thâm thúy con ngươi càng là chăm chú nhìn chăm chăm Sở Phi bảy người. Từ nhỏ Đẳng Viêm cùng Tần Phi Nguyệt nói cũng không phải tùy tiện nói một chút, Đẳng Viêm đã tâm vẫn luôn không nhỏ. Chỉ là trước đây không có cách nào, hiện tại có Hỗn Độn ngự thiên quyết hết thảy đều đã không là vấn đề, hơn nữa có Đường Tam này hai bộ vũ quyết, hắn cũng có thể bắt đầu phát triển thế lực của chính mình.

Kiểm chi thiên hạ.

Sớm muộn cũng sẽ có một ngày như vậy;

Thiên hạ là địch?

Đẳng Viêm để Sở Phi chờ người không khỏi sửng sờ.

Xoạt xoạt xoạt;

Cái kia kinh hãi ánh mắt toàn bộ khóa chặt ở Đẳng Viêm trên người.

"Không sợ." Bảy người, bảy cái kiên định âm thanh đồng thời vang lên.

"Được." Đẳng Viêm nói.

"Sở Phi huynh đệ, sau đó các ngươi bảy người liền tu luyện bộ này Đường lão lưu lại vũ quyết đi, nhớ kỹ... Tuyệt đối không nên để trừ các ngươi bảy người ở ngoài bất kỳ người nào khác biết." Đẳng Viêm thanh âm nghiêm túc vang lên, đem cái kia một bộ "Phong Ma (điền đại) chiến kính" Huyền giai hạ phẩm vũ quyết giao cho Sở Phi trong tay, đồng thời không quên nhắc nhở;

. Đẳng Viêm tin tưởng, có này Huyền giai hạ phẩm vũ quyết, Sở Phi chờ người tu vi sẽ tăng nhanh như gió, dù sao này không phải là bọn họ tu luyện phạm giai vũ quyết có thể ngang hàng.

Hả?

Đẳng Viêm để bảy người sững sờ.

Xoạt xoạt xoạt.

Lập tức, Sở Phi bảy người cái kia kinh ngạc tầm mắt toàn bộ rơi vào Sở Phi trong tay bộ kia vũ quyết mặt trên.

Cấp bậc gì?

Trong lòng bọn họ mặc dù hiếu kỳ, thế nhưng là cũng rõ ràng mặc kệ là cái gì vũ quyết nếu so với bọn họ hiện đang tu luyện phạm giai hạ phẩm vũ phải cường đại nhiều hơn nhiều, dù sao bọn họ tu luyện vũ quyết chỉ là ở bên ngoài mua được, nói trắng ra chính là quán vỉa hè hàng, ai cũng có thể mua được, ai cũng có thể tu luyện.

Vũ quyết;

Đối với một tên võ giả mà nói tuyệt đối có không cách nào chống lại mê hoặc.

Vù!!!

Sở Phi không có chần chờ chút nào, một tia thần thức trong nháy mắt tràn vào cái kia trong ngọc giản. Đối với thực lực, Sở Phi cũng có tuyệt đối khát vọng, dù sao những năm này vẫn luôn sinh sống ở xã hội tầng thấp nhất, loại cảm giác đó ai đó không cách nào nhịn được. Một bộ cấp cao vũ quyết đối với bọn hắn mà nói cũng tuyệt đối chờ mong.

Ầm!!!

Nhưng mà, làm Sở Phi thần thức tiến vào thẻ ngọc sau khi, trong nháy mắt đó thân thể của hắn đột nhiên run lên.

Làm sao?

Nhìn Sở Phi phản ứng, Hàn Tiểu Lục sáu người không nhịn được nhú nhú mày.

"Viêm thiếu, này, này, này quá quý trọng, chúng ta không thể muốn." Một giây sau, Sở Phi trực tiếp cầm trong tay thẻ ngọc đặt ở đẳng viêm trước mặt, đồng thời cái kia cấp thiết thanh âm vang lên. Huyền giai vũ quyết a, Sở Phi muốn đồ không dám nghĩ tới, hắn vốn cho là bộ này vũ quyết chỉ là phạm giai thượng phẩm hoặc là nhân cấp hạ phẩm cũng đã vô cùng tốt, thế nhưng không nghĩ tới sẽ là Huyền giai hạ phẩm vũ quyết.

Không thể tiếp thu.

Hả?

Sở Phi phản ứng để Hàn Tiểu Lục sáu người đều là sững sờ.

Đến tốt cùng là cấp bậc gì vũ quyết?

Tầm mắt của bọn họ toàn bộ đổ rơi vào khối này thẻ ngọc bên trên, đồ rất tò mò đến tốt cùng là cấp bậc gì vũ quyết dĩ nhiên để Sở Phi biểu hiện khiếp sợ như vậy cùng hoảng loạn.

"Ha ha, vật này đối bản thiếu không có bất kỳ tác dụng gì, giữ lại cũng là lãng phí. Hơn nữa, chỉ có thực lực các ngươi tăng lên mới có thể giúp thiếu gia ta, không phải sao? Nhận lấy đi, sau đó các ngươi liền tu luyện này" Phong Ma (điền đại) chiến kính", thế nhưng phải nhớ kỹ tuyệt đối không thể để những người khác người biết." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Chuyện này...." Sở Phi chần chờ một chút.

"Sở đại ca, này đến tốt cùng là cái gì cấp bậc vũ quyết a." Ở Sở Phi chần chờ thời điểm, Hàn Tiểu Lục tốt lắm kỳ thanh âm vang lên, còn lại năm người cũng là đem tầm mắt rơi vào Sở Phi trên người.

"Huyền giai hạ phẩm" Sở Phi nhược nhược thanh âm vang lên.

"Cái gì?" Sáu cái khiếp sợ âm thanh đồng thời vang lên, Hàn Tiểu Lục sáu người sắc mặt so với Sở Phi còn muốn khuếch đại nhiều hơn nhiều. Dù sao đối với bọn hắn mà nói một bộ nhân cấp vũ quyết cũng đã là một loại hy vọng xa vời, huống chi là một bộ Huyền giai hạ phẩm vũ quyết a, vật như vậy chỉ sợ là Hỗn Loạn chi đô ba thể lực lớn đô không có chứ?

"Không nên để cho trừ bọn ngươi ra bảy người ở ngoài bất luận người nào biết;

."

Thời khắc này, bọn họ cũng rốt cục rõ ràng tại sao Đẳng Viêm muốn như thế bàn giao. Thực sự là này vũ quyết quá trọng yếu, này nếu như truyền đi tất nhiên đưa tới một hồi gió tanh mưa máu, mà bọn họ thậm chí ngay cả chết như thế nào cũng không biết.

"Được rồi, các ngươi liền nhận lấy đi, đêm nay liền bắt đầu tu luyện, hơn nữa tương lai trong một khoảng thời gian các ngươi cũng không muốn làm những chuyện khác, tu luyện chính là, cần phải trong thời gian ngắn nhất đạt đến Huyết cảnh." Sau đó, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Bây giờ đối với Đẳng Viêm mà nói thực lực mới là trọng yếu nhất, muốn ở Hỗn Loạn chi đô đặt chân, chỉ là có Hiên Viên gia cấm kỵ là xa xa không được, mấy người bọn họ thực lực cũng nhất định phải mau chóng tăng lên lên, như vậy Đẳng Viêm mới thật tiến hành bước kế tiếp hành động.

"Viêm thiếu... Ta cái gì cũng không nói, phần ân tình này ta Sở Phi nhớ rồi, sau đó huynh đệ chúng ta bảy người tuyệt đối lấy Viêm thiếu như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, thề chết theo, vĩnh viễn không bao giờ phản bội." Lúc này, Sở Phi vẫn là tiếp nhận thề ngọc, đồng thời cái kia kiên định thanh âm vang lên.

Đây là lời thề, một nam nhi nhiệt huyết lời thề.

"Thề chết theo!!"

Hàn Tiểu Lục sáu người kia cũng là như thế. Đẳng Viêm liền Huyền giai hạ phẩm vũ quyết đô lấy ra, bọn họ còn dùng bảo lưu sao?

"Được rồi, đô nói rồi chúng ta là anh em, nói những thứ này nữa liền vô vị, nói nhiều rồi trái lại lập dị." Đẳng Viêm thân nhiên nói, Sở Phi mấy người cũng là cười nhạt một tiếng. Tuy rằng Đẳng Viêm nói coi bọn họ là huynh đệ xem, thế nhưng Sở Phi bảy trong lòng người nhưng không nghĩ như thế, ở thế giới cường giả vì tôn này bọn họ vẫn là biết tôn ti phân chia, bọn họ tất cả mọi thứ ở hiện tại đều là Đẳng Viêm cho, sau đó Đẳng Viêm chính là bọn họ thiếu chủ, liền như Đường Tam.

"Các ngươi mau chóng nắm giữ này" Phong Ma (điền đại) chiến kính ", sau đó liền bắt đầu tu luyện đi." Đẳng Viêm lại nói.

"Viêm thiếu, chúng ta rõ ràng."

"Ừm." Đẳng Viêm nói liền đem tầm mắt rơi vào một bộ khác vũ quyết mặt trên, bộ này nhân cấp thượng phẩm vũ quyết mặc dù không cách nào cùng Sở Phi bọn họ bộ kia Huyền giai hạ phẩm vũ quyết so với, thế nhưng ở thế tục nơi cũng là phi thường hi hữu tồn tại, đối với bộ này nhân cấp thượng phẩm vũ quyết Đẳng Viêm cũng là có tính toán khác.

Tặng người?

Bán ra?

Đương nhiên không phải.

Làm như vậy quả thực chính là quá lãng phí.

Ở Đẳng Viêm tương lai kế hoạch lớn bên trong, hẳn tất nhiên sẽ ở Hỗn Loạn chi đô thành lập một thể lực, mời chào không ít võ giả. Mà người này giai thượng phẩm vũ quyết đến thời điểm sẽ trở thành những người này chuyên môn tu luyện vũ quyết. Một đám tu luyện nhân cấp thượng phẩm vũ quyết võ giả, sức chiến đấu tất nhiên kinh người.

Cho tới ứng cử viên?

Hỗn Loạn chi đô không thiếu du tẩu võ giả;

Đương nhiên, này tạm thời chỉ là ý nghĩ.

Lấy Đẳng Viêm thực lực trước mắt còn chưa đủ lấy thành lập thể lực của chính mình. Đặc biệt là ở này thể lực hằng nhật khắp nơi Hỗn Loạn chi đô, muốn thành lập một luồng tân thể lực to lớn càng là khó càng thêm khó, tất nhiên sẽ gặp đến cái khác thể lực chen ép, đặc biệt là ba thể lực lớn. Đó chẳng khác nào dẫn hỏa tự thiêu.

Thời cơ còn chưa thành thực.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Sở Phi, đại gia người

Đường Tam lưu lại hai bộ vũ quyết cho Đẳng Viêm mang đến khiếp sợ là không thể nghi ngờ, đồng thời cho Đẳng Viêm mang đến trợ giúp cũng không nhỏ, chỉ ít liên hệ nay mà nói Đẳng Viêm không cần vì là vũ quyết mà cảm thấy khổ não. Đương nhiên, Đẳng Viêm hiện tại còn thiếu một bộ thuần bằng vũ quyết. Chỉ tiếc loại này vũ quyết thực sự là quá thiếu, dù cho là Hiên Viên gia tộc như vậy Hồn Loạn chỉ đồ tam đại bá chủ một trong cũng không có, có điều Hiên Viên Vô Dịch đã đáp ứng Đẳng Viêm giúp hắn tìm kiếm.

Băng Hệ vũ quyết;

Dù cho là phạm giai hạ phẩm cũng được.

Dù sao, này vũ quyết đối với Sở Tinh mà nói là cứu mạng đồ vật.

"Phong Ma (điên đại) chiến kính", "Cuồng Long Chiến quyết".

Đường Tam lưu lại hai bộ vũ quyết ở đây thế tục nơi tuyệt đối có thể nói Nghịch Thiên, đương nhiên này hai bộ vũ quyết Đẳng Viêm rất nhanh liền làm sắp xếp. Mà bây giờ đối với Đẳng Viêm mà nói cần cần phải làm là tăng cao thực lực, chỉ có thực lực tăng lên mới có thể làm những chuyện khác, không có thực lực hết thảy đều là phí công.

Tu luyện!!!

Giải quyết hai bộ vũ quyết thuộc về vấn đề, Đẳng Viêm liền để Sở Phi chờ người rời đi.

Hoặc tu luyện, hoặc ngủ.

Đương nhiên, đêm nay đối với Sở Phi bảy người mà nói tuyệt đối là một không ngủ buổi tối. Để bọn họ ngủ là không thể, dù sao được một bộ Huyền giai hạ phẩm vũ quyết đủ khiến bọn họ mất ngủ, hơn nữa tin tưởng bọn họ đêm nay cũng sẽ chìm đắm ở này Huyền giai hạ phẩm vũ quyết bên trong.

"Viêm thiếu, vậy chúng ta cáo lui trước." Nắm trong tay Huyền giai hạ phẩm vũ quyết, Sở Phi thanh âm nhàn nhạt vang lên. Trên mặt hắn nhưng là mang theo một tia ức chế không được kích động cùng hưng phấn, trong lòng hắn càng là đã không thể chờ đợi được nữa muốn trải nghiệm một hồi này Huyền giai hạ phẩm vũ quyết hiệu quả.

Sở Phi như vậy, Hàn Tiểu Lục sáu người cũng không ngoại lệ.

"Sở Phi, đại gia người.... Người cái phụ lòng Hân đi ra cho ta, đi ra a....." Ngay ở Sở Phi chờ người xoay người sắp sửa vào nhà thời điểm, bên ngoài lại truyền tới một thanh âm huyền ảo. Âm thanh này làm cho người ta một loại ai oán, bị thương cảm giác.

Oanh....

Nghe vậy, Sở Phi bước chân đột nhiên ngừng lại, thân thể càng là đột nhiên run lên.

Xoạt....

Trong nháy mắt, Sở Phi trên mặt về phía trước cái kia hưng phấn cùng kích động về mặt trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng, thay vào đó chính là một mặt quái dị. Khuôn mặt của hắn bắp thịt trong nháy mắt căng thẳng đến cùng một chỗ, khóe miệng càng là hơi vừa kéo, nghiêng đầu qua chỗ khác cái kia kiên ky, phức tạp, bắt mắt ánh mắt cùng là hướng về âm thanh khởi nguồn phương hướng nhìn tới.

Bầu không khí hoàn toàn tĩnh mịch;

Sở Phi như vậy, Hàn Tiểu Lục sáu nhân tình huống cũng chẳng tốt đẹp gì, nghe được âm thanh này trong nháy mắt sắc mặt của bọn họ cũng đều triệt để thay đổi, hơn nữa từng cái từng cái khóe miệng đỏ ở hơi co rúm, đồng thời cái kia tầm mắt đỏ cùng Sở Phi như thể chuyển hướng thanh âm kia khởi nguồn phương hướng.

Một mặt sự bắt mắt đi;

Mặt cười khổ;

Sở Phi bảy người giờ khắc này về mặt lại như là thấy "Quý" Bình thường;

Hả?

Sở Phi bảy người phản ứng Đằng Viêm đỏ nhìn ở trong mắt, không khỏi hơi nhướn mày.

Phụ lòng Hán?

Hồi tưởng cái thanh âm kia, lại nhìn Sở Phi bảy người giờ khắc này phản ứng cùng về mặt, Đằng Viêm không khỏi sửng sốt, cái kia ánh mắt kinh ngạc cũng rơi vào Sở Phi trên người.

Phụ lòng Hán?

Này không phải nữ nhân chỉ trích không có lương tâm nam nhân xưng hô à.

Nhưng là hiện tại....

Chủ nhân của thanh âm kia rõ ràng chính là nam nhân.

Lẽ nào....

Đằng Viêm trong lòng đột nhiên run lên, cái kia ánh mắt quái dị nhìn Sở Phi.

Lẽ nào Sở Phi còn có cái gì đặc thù mê?

Lẽ nào Sở Phi vứt bỏ nhân gia bây giờ người ta tìm tới cửa?

Có thể....

"Viêm thiếu, sự tình không phải như ngươi nghĩ." Nguyên bản một mặt bất đắc dĩ Sở Phi nhìn thấy Đằng Viêm cái kia ánh mắt quái dị, lúc này vung vung tay giải thích. Không cần phải nói hắn đều biết giờ khắc này Đằng Viêm khẳng định là hiểu lầm, dù sao đối phương danh xưng kia thực sự là.... Nếu như hắn không phải nhận thức cái kia người nói chuyện, Sở Phi chính mình nghe xong sợ là cũng sẽ hiểu lầm.

Một người đàn ông xưng hô một người đàn ông khác vì là phụ lòng Hán?

Này có thể nói rõ cái gì?

"Không phải thiếu gia ta nghĩ tới như vậy?" Đằng Viêm ánh mắt quái dị nhìn Sở Phi nói.

"Không phải, tuyệt đối không phải. Cái tên này, ta...." Sở Phi cái kia bất đắc dĩ thanh âm vang lên, khoe miệng càng là không nhịn được vừa kéo, hắn cũng không biết nói cái gì.

Sở Phi ngón ngang, thậm chí phát điên.

Hàn Tiểu Lục sáu người cũng là như thế.

Rất rõ ràng Sở Phi nhận thức cái kia người nói chuyện, hơn nữa tựa hồ vẫn là rất quen đáng về.

Hả?

Nhìn Sở Phi bảy người đáng về, Đằng Viêm không khỏi hơi nhướn mày.

"Đi, đi xem xem."

Đằng Viêm để lại một câu nói lúc này liền hướng về bên ngoài đi đến, Sở Phi mấy người cũng không có chần chờ chút nào dồn dập đi theo.

Hiên Viên thực phủ.

Giờ khắc này đã là lúc đêm khuya, vào lúc này lẽ ra đã đóng cửa ngừng kinh doanh. Thế nhưng giờ khắc này, Hiên Viên thực phủ cửa lớn nhưng là mở rộng, hơn nữa Hiên Viên gia tộc cái kia bốn tên Ngưng Thần cảnh võ giả che ở cửa, ở trước mặt của bọn họ còn có mấy người thiếu niên, nếu như không phải Hiên Viên gia này bốn tên võ giả ngăn sợ là mấy tên thiếu niên đó đã xông tới.

"Ta x, Phi ca ngươi quả nhiên ở đây;

." Nhìn thấy Sở Phi, cầm đầu một người thiếu niên một mặt hưng phấn.

"Phi ca, Phi ca ca, người có biết hay không huynh đệ tìm người thật là khó a, chúng ta đồ đem toàn bộ Hỗn Loạn chi đồ hang chuột đồ cho tìm khắp cả. Người xem ta này hải đồ đi phá, hiện tại chân chưa đau chân đối bụng, nếu như lại không tìm được người, huynh đệ ta liền muốn đi gặp trở ngại." Sau đó, thiếu niên kia về mặt càng là đột nhiên biến đổi, một cái nước mũi một cái lệ nói, phảng phất hẳn chịu bao lớn oan ức giống như vậy, lại thật giống hẳn tìm Sở Phi có cái gì hết sức khẩn cấp sự tình.

Thiếu niên cùng Sở Phi tuổi gần như, chừng hai mươi tuổi đáng vẻ, chỉ có điều so với Sở Phi ròn rã ải một cái đầu, da dẻ ngăm đen, cả khuôn mặt không có cái gì chỗ đặc thù, chỉ có đôi mắt kia khá là có đặc sắc, nhưng là làm cho người ta một loại gian xảo cảm giác.

"Có điều cũng còn tốt, nhìn thấy Phi ca huynh đệ người môn liền biết chúng ta rốt cuộc tìm được tổ chức, Thương Thiên a.... Lão gia ngài rốt cục mở mắt." Thiếu niên cái kia vui mừng thanh âm vang lên, cả người suýt chút nữa sẽ không có quỷ trên mặt đất bái thiên cảm tạ, đồng thời thân thể của hắn cũng lại một lần nữa hướng về Hiên Viên thực trong phủ chen, "Các vị đại ca đề đề, này đều biết, người quen, thật sự, so với hoàng kim vẫn đúng là."

Người quen?

Bốn tên Hiên Viên gia võ giả không để ý đến thiếu niên, mà là đem tầm mắt rơi vào Đằng Viêm trên người.

Bọn họ có chút không tin.

Xoạt xoạt xoạt;

Nhìn thiếu niên, Sở Phi bảy người không nhận được bất đắc dĩ miết quá đầu, tựa hồ đang nói cho Đằng Viêm —— chúng ta không quen biết hẳn.

Ngạch?

Thiếu niên thấy thể sắc mặt lập tức liền thay đổi.

"Sở Phi đại gia người, người xảo trá, thấy sắc quên hữu, bỏ vợ bỏ con, chính mình phát tài liền mặc kệ các anh em chết sống đúng hay không? Làm bộ không quen biết? Có biết hay không các anh em vì cho Tinh nhi muội muội trừ tiền chữa bệnh đã mười ngày mười đêm đồ không có ăn cơm, người lương tâm để cầu ăn a, cẩn thận sinh nhi tử không *, cưới lão bà không..." Lúc này, thiếu niên nổi trận lôi đình, chỉ vào Sở Phi mắng.

Đằng Viêm: "....."

Hiên Viên gia võ giả: "..."

Trước một giây thiếu niên nhìn thấy Sở Phi thật giống như thấy Chúa cứu thế giống như vậy, thế nhưng giờ khắc này....

Thiếu niên trước sau thái độ biến hóa thực sự là quá nhanh, bốn câu thoại hẳn chỉ ít thay đổi bốn loại vẻ mặt, không thể kìm được Đằng Viêm năm người cảm thấy không nói gì cũng khiếp sợ. Có điều, không chờ Đằng Viêm năm người phản ứng lại, thiếu niên sắc mặt lần thứ hai biến đổi, cả người trực tiếp tồn ở trên mặt đất, hai tay không ngừng vỗ mặt đất.

"Ông trời a, người làm sao bắt nhất cái lời đem cái tên này cho đánh chết a, lẽ nào lão gia ngài thật sự mắt bị mù sao? Ta thiện lương như vậy, hẳn như thể đáng ghê tởm. Ta nhanh chết đi, hẳn nhưng ở nơi đó ăn ngon uống say, Thiên Lý ở đâu a....."

Đằng Viêm: "....."

Hiên Viên gia võ giả: "..."

Tình cảnh này;

Đằng Viêm cùng Hiên Viên gia bốn tên võ giả khóe miệng không nhận được co quắp một trận.

Xảo trá?

Cái này còn có thể;

Thấy sắc quên hữu?

Đằng Viêm nhưng là cái đường hoàng ra dáng nam nhân;

Bỏ vợ bỏ con?

Chuyện này..... Sở Phi liền lão bà đồ không, từ đâu tới nhi tử vứt bỏ a?

Phía trước còn nói nhân gia bỏ vợ bỏ con;

Mặt sau còn nói nhân gia tìm lão bà không....?

Lời mở đầu không đúng sau ngữ;

Cái tên này vốn là ở nói hươu nói vượn.

Hiện tại Đàng Viêm rất cuộc để ý giải Sở Phi chờ người tại sao nghe được cái tên này âm thanh sẽ là như vậy phản ứng. Đồng thời Đàng Viêm cũng tin tưởng trước Sở Phi nói, cái gì phụ lòng Hán? Cái tên này vốn là một không giữ mồm giữ miệng chủ, nghĩ đến cái gì nói cái gì, không e dè.

Khả năng, hán chính mình cũng không biết nói chính là cái gì.

Đàng Viêm cái kia "Đồng tình" ánh mắt lúc này liền rơi vào Sở Phi bảy trên thân thể người, hiện tại hán rất cuộc biết tại sao Sở Phi bảy người nghe được thiếu niên này âm thanh liền chẳng khác nào gặp ma. Giờ khắc này, Sở Phi bảy người về mặt so với trước đẹp đẽ hơn nhiều, chỉ bất quá bọn hán mỗi một người đều nghiêng đầu, tựa hồ căn bản không có phát hiện thiếu niên tồn tại.

Àm!!!

Đột nhiên, cửa truyền đến một trận nặng nề âm thanh.

Lại làm sao?

Đàng Viêm không khỏi sững sờ, hướng về cửa nhìn lại.

Một khắc đó, Đàng Viêm ở lại: Sững sờ.

"Đánh người rồi, đánh người rồi, đại gia mau đến xem xem a, đánh chết người rồi." Chỉ thấy thiếu niên cả người đã ngã trên mặt đất, lăn lộn đầy đất, vừa đường viên còn gọi hoán. Chỉ tiếc... Bóng đêm từ từ, trước mắt trừ bọn họ ra mấy cái ở ngoài căn bản cũng không có những người khác, cũng không biết hán là nói cho ai nghe, làm cho ai xem.

Đây là cái gì tiết tấu?

Chơi xấu?

Đàng Viêm triệt để không nói gì, cái tên này quả thực chính là một cực phẩm.

Cho tới Sở Phi bảy người?

Bọn họ về mặt hồ hững, tựa hồ cũng sớm đã không cảm thấy kinh ngạc.

"Đề bọn họ vào đi." Nhìn tình cảnh này, Đàng Viêm bất đắc dĩ thanh âm vang lên, bốn tên Hiên Viên gia võ giả nghe vậy cũng cho thiếu niên kia tránh ra nói.

Vào.....

Trước một giây thiếu niên còn ở lăn lộn đầy đất, này một giây thân thể hán như lợi kiếm bình thường trực tiếp vọt vào.

Tốc độ kia....

Đề Đàng Viêm hít khóí!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Ngộ lại

Ào ào.....

Thiếu niên chạy sau khi đi vào liền từng ngum từng ngum thờ hồn hển, đồng thời hán cũng dẫn dắt ánh mắt của mọi người.

Hiên Viên gia bốn tên võ giả lúc này lui sang một bên.

Đặng Viêm cái kia ánh mắt sắc bén rơi vào thiếu niên trên người, lông mày càng là vừa nhíu, trên dưới quan sát tỉ mỉ thiếu niên ở trước mắt;

. Đặng Viêm trong lòng càng là hiếu kỳ cái tên này đến tột cùng là làm gì, cùng Sở Phi chờ người lại là tại sao biết, này nửa đêm canh ba chạy tới nơi này lại muốn làm gì.

Quá nhiều nghi vấn.

Có điều Đặng Viêm nhưng không có mở miệng hỏi dò, chỉ là nhìn thiếu niên.

Sở Phi báy người cách thiếu niên rất xa.

Hồ....

Chỉ chớp lát sau, thiếu niên thở ra một hơi thật dài, đồng thời cái kia gian xảo con mắt càng là nhìn chung quanh một phen, cùng cái tặc không có quá to lớn khác nhau. Cuối cùng tầm mắt của hắn vẫn là rơi vào Sở Phi trên người "Phi ca, Tinh nhi muội muội đây? Làm sao không thấy a?" Nói chuyện đồng thời hắn còn không quên bốn phía tìm tòi một phen.

Muội muội người muội!!

Nghe vậy, Sở Phi trong lòng một trận chửi bới, đồng thời còn trừng thiếu niên một chút.

Ba cái nửa đêm Tinh nhi ngủ sớm giấc.

"Ta x, Phi ca người này ánh mắt gì a? Ta thật giống không nợ người tiền chứ?" Nhìn Sở Phi ánh mắt, thiếu niên trực tiếp tròn tròn mắt. Sau đó lại mở miệng nói "Phi ca, thật sự, Tinh nhi đây? Ta đã lâu đô không thấy Tinh nhi, người liền để ta liếc mắt nhìn đi, liền một chút."

"Tinh nhi ngủ." Sở Phi lạnh lùng nói một câu.

"Ngủ? Người không gạt ta?" Thiếu niên cái kia nghi vấn ánh mắt nhìn Sở Phi hỏi.

"Đại gia người, người cho rằng ai cũng giống như người ăn no rừng mỡ không có chuyện làm a? Người cũng không nhìn một chút mấy giờ rồi." Sở Phi thực sự là không chịu được cái tên này, không nhịn được cả giận nói.

"Ngủ liền ngủ sao, làm gì như thế hung." Thiếu niên nghe vậy nhọc nhọc lẩm bẩm một câu.

Hả?

Nghe Sở Phi cùng thiếu niên đối thoại, Đặng Viêm không khỏi sửng sò, khóe miệng càng là hơi vừa kéo.

Đặng Viêm kinh ngạc tầm mắt quét thiếu niên một chút.

Cái tên này nửa đêm canh ba chạy tới nơi này liền vì xem Sở Tinh một chút?

Chuyện này.....

Đây cũng quá kỳ hoa chứ?

Ban ngày không được sao?

Đối với với thiếu niên ở trước mắt, Đặng Viêm chân tâm cảm thấy không nói gì, chẳng trách Sở Phi chờ người nghe được tiếng nói của hắn sẽ là như vậy. Sau đó, Đặng Viêm tầm mắt lạc ở một bên Hàn Tiểu Lục trên người, vài bước nhẹ nhàng đi tới Hàn Tiểu Lục bên người, tốt lắm kỳ ánh mắt nhưng là vẫn nhìn chăm chăm thiếu niên "Tiểu Lục, cái tên này xảy ra chuyện gì?"

"Viêm thiếu, có phải là cảm thấy cái tên này có chút.... Không bình thường?" Nghĩ đến thiếu niên trước ở cửa cử động, Hàn Tiểu Lục cười khổ hỏi.

Đặng Viêm gật gật đầu.

"Hắn gọi Ngô Lại, tuy rằng làm cho người ta cảm giác có chút quái quái, có điều người kỳ thực còn rất tốt đẹp." Hàn Tiểu Lục khản tiếp theo nói một câu.

Vô lại?

Đặng Viêm ánh mắt khiếp sợ nhìn Hàn Tiểu Lục;

"Không phải cái kia vô lại, là Ngô Lại." Hàn Tiểu Lục giải thích.

"Ồ.... Nói tiếp."

"Kỳ thực Ngô Lai người rất tốt, ở Hỗn Loạn chi đô thành Bắc người khác duyên cũng rất tốt. Hơn nữa đừng xem hấn tu vì còn không bằng Sở đại ca, thế nhưng bình thường Huyệt cảnh võ giả cũng không dám đi chọc giận hấn, thậm chí Ngưng Thần cảnh người nhìn thấy hấn cũng có lựa chọn đi đường vòng đi." Hàn Tiểu Lục nhìn Ngô Lai nhàn nhạt nói.

Tu vì còn không bằng Sở Phi?

Thế nhưng Ngưng Thần cảnh cao thủ thấy hấn đồ đi đường vòng đi?

Đằng Viêm không khỏi sững sờ, cái kia ánh mắt kinh ngạc nhìn Hàn Tiểu Lục: "Tại sao? Lễ nào cái tên này còn có cái gì mạnh mẽ bối cảnh?"

"Hấn nào có cái gì bối cảnh a, Ngô Lai giống như chúng ta đều là cô nhi. Còn những kia Ngưng Thần cảnh cao thủ tại sao thấy hấn sẽ đi đường vòng, cái kia kỳ thực rất đơn giản. Viêm thiếu, người biết cái tên này am hiểu nhất chính là cái gì không?" Nhìn Đằng Viêm, Hàn Tiểu Lục hỏi.

"Cái gì?" Đằng Viêm một mặt kinh ngạc.

"Ám côn, ám hại, đánh lén, hạ độc, ngược lại những kia sau lưng hại người sự tình hấn cũng có." Hàn Tiểu Lục gương mặt nói, lúc nói chuyện khoe miệng hấn còn không nhận được quát một cái.

"....." Đằng Viêm không nói gì.

"Phàm là chọc Ngô Lai người vậy thì nhất định phải bị kịch. Bởi vì người không biết hấn sẽ lúc nào đi ra trả thù người, khả năng hấn sẽ ở người không chú ý thời điểm cho người đến trên một cái ám côn, cũng khả năng hấn sẽ ở người không chú ý thời điểm ở người đồ ăn hoặc là trong nước hạ độc, thậm chí càng có thể hấn sẽ thừa dịp người không ở nhà đem người nhà đốt. Nói chung, chọc Ngô Lai cái kia không chết cũng đến đi lớp da."

"....." Đằng Viêm ngẩn ngang, này cũng thật là một không thể nhạ chúa ơi.

"Không đúng vậy, hấn chỉ có điều là Mạch cảnh mà thôi, những kia Ngưng Thần cảnh muốn muốn thu thập hấn không phải dễ như ăn cháo sao?" Lập tức, Đằng Viêm không nhận được kinh ngạc hỏi.

"Viêm thiếu người đã quên, này Hỗn Loạn chi đô không thể giết người." Hàn Tiểu Lục nghe vậy nói một câu.

"Ngạch?" Đằng Viêm sững sờ.

"Ngưng Thần cảnh có thể thế nào? Người không thể giết Ngô Lai, nếu người không giết được hấn, vậy hấn liền có cơ hội trả thù người. Nhớ tới có một lần Ngô Lai bị một tên Huyệt cảnh võ giả đánh gần chết, nằm trên giường đầy đủ hai tháng. Nhưng là vậy lại như thế nào? Ngô Lai được rồi sau khi liền nhìn chăm chăm tên kia Huyệt cảnh võ giả, Viêm thiếu người đoán cái kia Huyệt cảnh võ giả cuối cùng làm sao?" Hàn Tiểu Lục nói hỏi.

"Làm sao?"

"Điên rồi, bị Ngô Lai cho * điên rồi."

"..."

Mạch cảnh võ giả đem Huyệt cảnh võ giả mạnh mẽ * điên rồi?

Này vẫn đúng là không phải ai đều có thể làm được.

"Từ lần kia sau khi lại càng không có người dám trêu chọc Ngô Lai. Hơn nữa, những năm này thành Bắc những kia du côn lưu manh, lưu manh vô lại toàn bộ đô theo Ngô Lai, hiện tại hấn dưới tay đã có mấy trăm người, những người này tu vi tuy rằng yếu, thế nhưng từng cái từng cái làm lên loại kia đánh lén hại người sự tình vậy vậy tuyệt đối là một thuận buồm xuôi gió, hơn nữa dám xuống tay ác độc lại không sợ chết. Một Ngô Lai đô không ai dám chọc, huống chi hiện ở tại bọn hấn mấy trăm người, nếu như bị bọn họ nhìn chăm chăm? Ha ha.... Mỗi thời mỗi khắc đô phải đề phòng bọn họ ám hại, ai được a;

. Đến cuối cùng coi như không chết cũng đến phong."

Hấn đây mẹ thực sự là một nhân tài a!!

Nghe Hàn Tiểu Lục miêu tả, Đằng Viêm trong lòng không khỏi đối với Ngô Lai một trận khâm phục. Không có thực lực mạnh mẽ lại có thể để thực lực mạnh hơn người người đều sợ sệt người, này bản thân liền là một loại năng lực.

Hại người?

Vậy cũng là cần bản lĩnh.

"Đương nhiên, Ngô Lai bọn họ tuy rằng yêu thích làm những kia sau lưng hại người sự tình, bất quá bọn hấn ở thành Bắc nhưng là xưa nay đô không chủ động bắt nạt người, hơn nữa còn thường xuyên trợ giúp những kia bị bắt nạt người, vì lẽ đó ở thành Bắc muốn nói nhân khí, Ngô Lai tuyệt đối là cao nhất."

"Lẽ nào hần vẫn là chính nghĩa hóa thân hay sao?" Đàng Viêm bất thành linh nói một câu.

"Gần như." Hàn Tiểu Lục nói.

"Không đúng vậy, nếu ngươi đem hần nói tốt như vậy, vậy các ngươi thấy hần làm sao như là như là gặp ma?" Đột nhiên, nghĩ đến Sở Phi chờ người nghe được Ngô Lại âm thanh thời điểm loại kia phản ứng cùng về mặt, Đàng Viêm không nhịn được vừa hỏi, cái kia ánh mắt kinh ngạc cũng rơi vào Hàn Tiểu Lục trên người.

"Kỳ thực chúng ta cũng không phải sợ thấy hần, chỉ là không tình nguyện lắm thấy hần." Hàn Tiểu Lục nói.

"Đây có khác nhau sao?"

"Đương nhiên là có. Nhìn thấy hần cũng không sợ, dù sao Ngô Lại đối với chúng ta không có ác ý, thậm chí còn rất tốt, hơn nữa cũng đã giúp chúng ta rất nhiều. Then chốt là.... Cái tên này yêu thích Tinh nhi, có thể Tinh nhi một mực không thích hần, hần mỗi lần tới cũng đều là dính chặt lấy, Tinh nhi thân thể không được, Sở đại ca không hy vọng Tinh nhi trong lòng không thoải mái càng thêm ảnh hưởng thân thể, vì lẽ đó Sở đại ca phi thường không muốn gặp lại hần." Hàn Tiểu Lục giải thích đến.

Thì ra là như vậy.

Nghe Hàn Tiểu Lục, Đàng Viêm cũng đại khái rõ ràng này đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì.

"Bất quá hôm nay rất kỳ quái, cái tên này cho tới nay đồ sẽ không buổi tối tới tìm Tinh nhi, ngày hôm nay nhưng...." Sau đó, Hàn Tiểu Lục cái kia kinh ngạc thanh âm vang lên, hần cái kia ánh mắt khó hiểu cũng chuyển đến Ngô Lại trên người. Đàng Viêm vào lúc này cũng đem tâm mắt rơi vào Ngô Lại trên người.

Này cũng thật là một người thú vị.

Nhìn Ngô Lại, Đàng Viêm cười nhạt một tiếng.

"Ngô Lại, ngươi đến tốt cùng muốn làm gì? Có chuyện gì ngươi cũng sắp nói, ngươi không ngủ chúng ta còn buồn ngủ đây, không có chuyện gì liền mau mau...." Vào lúc này, Sở Phi một mặt thiếu kiên nhẫn nhìn Ngô Lại, cái kia sắc bén âm thanh cũng vang lên theo.

Ngạch?

Nhưng là, Sở Phi lời còn chưa nói hết liền dừng lại, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn Ngô Lại.

Ngô Lại?

Giờ khắc này Ngô Lại chính hướng về Đàng Viêm từng bước từng bước đi đến.

Hần muốn làm gì?

Nhìn Ngô Lại cử động, Sở Phi không khỏi sửng sốt.

Hả?

Đàng Viêm nhìn Ngô Lại hướng mình đi tới cũng là một trận hiếu kỳ, lông mày không khỏi nhíu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Người muốn theo ta?

Đối với Ngô Lại, Đàng Viêm cũng không quen biết, thậm chí bây giờ đối với cho hần chỉ có một điểm nhận thức đều là từ Hàn Tiểu Lục trong miệng được, hai người có thể nói là tổ không quen biết. Mà giờ khắc này, Ngô Lại nhưng là từng bước một hướng về Đàng Viêm đi tới, hơn nữa Đàng Viêm có thể thấy rõ ràng Ngô Lại ánh mắt từ đầu đến cuối đều dừng lại ở trên người chính mình.

Hần là hướng về phía chính mình đến?

Nhìn Ngô Lại hành vi, Đằng Viêm trong lòng dị thường hiếu kỳ.

Lông mày không nhin được vừa nhú;

Nhưng mà Đằng Viêm hiếu kỳ, Sở Phi mấy người cũng đồ dị thường hiếu kỳ, từng cái từng cái kia ánh mắt kinh ngạc nhìn Ngô Lại, bọn họ không nghĩ ra Ngô Lại đến tốt cùng muốn làm gì. Hơn nữa, giờ khắc này Ngô Lại càng là cho bọn họ một loại không giống bình thường cảm giác, hoặc là nói trước mắt Ngô Lại căn bản là không phải bọn họ nhận thức Ngô Lại.

Hắn không có bất cần đời;

Hắn không lại lưu manh dùng mảnh lối;

Cả người hắn làm cho người ta một loại nghiêm túc cảm giác;

Xây ra chuyện gì?

Sở Phi bảy người từng cái từng cái trong lòng dị thường hiếu kỳ, nhìn Ngô Lại càng là lòng tràn đầy nghi hoặc. Sở Phi thậm chí có loại cảm giác, này Ngô Lại nửa đêm canh ba đi tới nơi này cũng không phải tới tìm chính mình, cũng không phải tìm đến Sở Tĩnh, mà là tìm đến Đằng Viêm.

Vì cái gì?

Không chờ Sở Phi suy nghĩ nhiều, Ngô Lại đã đứng lại ở Đằng Viêm trước mặt;

Bốn mắt nhìn nhau;

Đằng Viêm cùng Ngô Lại hai người cách xa nhau không đủ 1 mét, đồng thời lẫn nhau nhìn đối phương, Đằng Viêm trong lòng tuy rằng nghi hoặc, hiếu kỳ, thế nhưng giờ khắc này nhìn Ngô Lại nhưng là mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt, tựa hồ nụ cười này là từ lúc sinh ra đã mang theo giống như vậy, càng là đang đợi Ngô Lại mở miệng.

Đối mặt Đằng Viêm, Ngô Lại một mặt nghiêm túc, cùng với trước hắn hoàn toàn như hai người khác nhau.

Không cao vóc người, da tay ngăm đen, lạnh lùng khuôn mặt.

Hắn vẫn là hắn.

Duy vừa phát sinh thay đổi chính là hắn cái kia một đôi gian xảo hai mắt, giờ khắc này tuy rằng còn có cái cảm giác này, thế nhưng cái kia trong ánh mắt nhưng có thêm một ít đồ.

Kiên định, sắc bén;

"Viêm thiếu?" Đột nhiên, Ngô Lại cái kia hỏi dò thanh âm vang lên.

"Hừm, có việc?" Đằng Viêm cười nhạt một tiếng, rất bình tĩnh hỏi. Hai người càng là như hai cái quen biết đã lâu bằng hữu giống như vậy, cái kia trong giọng nói tràn ngập khách khí. Tình cảnh này xem Sở Phi chờ người càng là nghi hoặc không ngớt, không làm rõ ràng được Ngô Lại đến tốt cùng phải làm gì.

Hắn thật giống không quen biết Đằng Viêm chứ?

Tuy rằng Sở Phi chờ người kinh ngạc, thế nhưng là cũng không có tiến lên ngăn cản.

"Chúng ta muốn cùng ngươi hỗn." Một giây sau, Ngô Lại cái kia kiên định thanh âm vang lên, nhìn Đằng Viêm hai mắt cũng là né qua một tia nóng rực.

Hả?

Ngô Lại trả lời, biến cố đột nhiên xuất hiện, để Đằng Viêm không khỏi sửng sốt, cái kia trên mặt mỉm cười trong nháy mắt động lại, cái kia kinh ngạc ánh mắt rơi vào Ngô Lại trên người, đồng thời lông mày càng là không nhin được nhú một hồi. Không khỏi lần thứ hai quay về Ngô Lại trên dưới một phen đánh giá.

Ngô Lại trả lời thực sự vượt qua Đằng Viêm dự liệu.

Cùng chính mình hỗn?

Điểm này Đằng Viêm thật là có nghĩ tới, dù sao Hàn Tiểu Lục nói Ngô Lại thủ hạ cũng có mấy trăm người, mà chính mình hiện tại đang cần nhân thủ, Ngô Lại chờ người vừa vặn có thể gia nhập vào. Nhưng là, cái này cũng là trước Đằng Viêm ngẫm lại mà thôi, không nghĩ tới Ngô Lại dĩ nhiên chính mình nói ra.

Tất cả những thứ này đến quá mức đột nhiên, để Đằng Viêm có loại thân ở mộng cảnh cảm giác.

Quá không chân thực;

Lẽ nào liền ông trời đô muốn giúp mình?

Đặng Viêm có thể không cho là như vậy.

"Người muốn theo ta hử?" Sau đó, Đặng Viêm không nhận được hồi.

"Không phải ta, là ta cùng các huynh đệ của ta." Nghe vậy, Ngô Lại cái kia thanh âm nghiêm túc vang lên, hử cái kia ánh mắt sắc bén vẫn chăm chú nhìn Đặng Viêm.

"Tại sao?" Đặng Viêm hỏi.

Không có lửa mà lại có khói nhất định lại nhân;

Một người đột nhiên chạy đến trước mặt mình, cùng tự mình nói hử sau đó muốn theo chính mình hử, chuyện như vậy bản thân liền khá là quái dị, muốn nói tới trong lúc đó không có nguyên nhân Đặng Viêm làm sao đô sẽ không tin tưởng. Lại như là Sở Phi chờ người, bọn họ đi theo chính mình là bởi vì trước chính mình cứu bọn họ một mạng, đương nhiên này tuy rằng không phải toàn bộ nguyên nhân, thế nhưng cũng chiếm cứ chủ đạo tính tác dụng;

Nhưng là Ngô Lại đây?

Đặng Viêm cùng hử căn bản là không quen biết.

Hử hiện ở đây sao làm liền có vẻ càng thêm quái dị.

"Vi sinh tồn." Thanh âm nhàn nhạt từ Ngô Lại trong miệng vang lên.

"Vi sinh tồn?" Nghe vậy, Đặng Viêm thân thể đột nhiên run lên, cỡ nào quen thuộc bốn chữ a, lúc trước Đặng Viêm rời đi Đế đô đêm ấy, hử cùng Tần Phi Nguyệt cũng đồng dạng đã nói bốn chữ này. Vi sinh tồn mà nguy trang chính mình, vi sinh tồn mà lừa dối thiên hạ. Giờ khắc này, Ngô Lại trong miệng cũng đồng dạng nói ra bốn chữ này, điều này làm cho Đặng Viêm có loại đồng bệnh tương liên cảm giác, có điều Đặng Viêm rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, cái kia thâm thúy ánh mắt sắc bén nhìn Ngô Lại, ánh mắt kia như một thanh lưỡi dao sắc bình thường sắc bén.

"Tựa hồ... Người còn chưa tới trình độ đó chứ?" Thanh âm nhàn nhạt từ Đặng Viêm trong miệng vang lên, ánh mắt sắc bén quan tâm Ngô Lại khuôn mặt mỗi một tia biến hóa "Cư thiếu gia ta biết, người cùng người dám kia huynh đệ ở thành Bắc lẫn lộn cũng không tệ lắm, căn bản cũng không có người dám chiêu chọc giận các người, các người làm sao cần làm sinh tồn lo lắng?"

"A..." Nghe vậy, Ngô Lại cười khỏ một tiếng.

"Không ai dám nhạ? Đó là người khác nhìn thấy, chúng ta một đám người tu là tối cao cũng chỉ có Mạch cảnh sáu đoạn mà thôi, ở cái này nhược nhục cường thực thế giới làm sao sẽ không người trêu chọc?" Ngô Lại cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia vẻ bất đắc dĩ.

"Hả, tỷ như đây?"

"Vương gia." Nhàn nhạt hai chữ từ Ngô Lại trong miệng vang lên, trong nháy mắt Ngô Lại thân thể nhưng là một trận căng thẳng, Đặng Viêm thậm chí có thể nhìn thấy một khắc đó Ngô Lại trong ánh mắt né qua một chút tức giận cùng cừ hận.

"Vương gia?" Đặng Viêm sững sờ, cái kia ánh mắt hồ nghi nhìn Ngô Lại.

"Được, coi như là như vậy, toàn bộ Hỗn Loạn chi đô thế lực nhiều hơn nhiều, thực lực cường hãn cũng không ít. Các người tại sao muốn tuyển chọn thiếu gia ta? Phải biết thiếu gia ta chỉ có điều là một không thể tu luyện phế nhân mà thôi." Đặng Viêm ánh mắt sắc bén nhìn Ngô Lại nói rằng.

"Bởi vì không ai dám nhạ Vương gia, mà người dám." Ngô Lại không chần chờ chút nào trả lời.

"Liền bởi vì này?" Đặng Viêm hơi nhướng mày, đồng thời trong lòng hử cũng đã cảm giác được, Ngô Lại sở dĩ tìm tới chính mình sợ cũng là bởi vì mình và Vương gia trong lúc đó chuyện đã xảy ra chứ? Dù sao làm Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong tồn tại, Vương gia vậy căn bản là không người chạy đi trêu chọc tồn tại, mặc dù là Hiên Viên gia cùng Cụ Phong Dong Binh Đoàn cũng sẽ không dễ dàng cùng Vương gia phát sinh mâu thuẫn.

"Là cũng không phải. Ta Ngô Lại tiện mệnh một cái, như thế nào cũng không đáng kể. Thế nhưng các huynh đệ của ta không giống, ta hi vọng bọn họ có thể có một tốt tương lai, mà ta tin tưởng tất cả những thứ này người có thể cho bọn họ." Một giây sau, Ngô Lại cái kia kiên định thanh âm vang lên, trong ánh mắt mang theo một tia chấp nhất.

Hả?

Nghe Ngô Lại, Đặng Viêm không nhận được liếc mắt nhìn hử.

Cái tên này vẫn thật có tình có nghĩa?

Đương nhiên, Đằng Viêm không thể chỉ bằng đối phương mấy câu nói liền tin tưởng hẳn.

"Muốn cùng ta, có thể." Thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Thật sự?" Ngô Lại vui vẻ.

"Đương nhiên, bản bớt nói xưa nay giữ lời;

. Có điều..." Đằng Viêm nói chân chờ một chút.

Có điều?

Ngô Lại nguyên bản thần sắc mừng rỡ trong nháy mắt một trận động lại, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn Đằng Viêm "Tuy nhiên làm sao?"

"Có điều ngươi muốn trước tiên giúp thiếu gia ta làm một việc."

"Chuyện gì?"

"Rất đơn giản, hiện nay thiếu gia ta còn không dự định thành lập thế lực, thế nhưng có thể bắt đầu từ bị. Nếu ngươi ở thành Bắc nhân duyên rất tốt, như vậy thiếu gia ta hi vọng ngươi đi giúp thiếu gia ta mời chào nhân thủ, những người này trước tiên do ngươi tới quản lý. Thế nhưng có một chút những người này nhân phẩm nhất định phải được, ít nhất phải trung tâm. Còn tu vi, không trọng yếu..." Đằng Viêm một mặt nghiêm túc nói rằng. Hồn Loạn chỉ đồ thành lập thế lực đó là chuyện sớm hay muộn, trước cũng ở Đằng Viêm trong kế hoạch, hiện tại vừa vặn có Ngô Lại ở, như vậy vừa vặn có thể đem chuyện này giao cho hắn, bí mật tiến hành.

"Liên này?" Ngô Lại kinh ngạc ánh mắt nhìn Đằng Viêm.

"Liên này."

"Được, ta đáp ứng rồi, hơn nữa ta bảo đảm tuyệt đối sẽ không để Viêm thiếu thất vọng." Ngô Lại kiên định thanh âm vang lên.

"Rất tốt, có điều ngươi phải nhớ kỹ tất cả những thứ này đồ muốn bí mật tiến hành, ngoại trừ chúng ta ở ngoài không thể để bất luận người nào biết, thậm chí không thể để người ta biết ngươi trong bóng tối kết bè kết đảng." Lập tức, Đằng Viêm nhắc nhở, nếu như Ngô Lại giọng trống khua chiêng chiêu thu nhân thủ, thế tất sẽ đưa tới những người khác chú ý, đây tuyệt đối không phải một chuyện tốt, có thể sẽ đưa tới phiền phức không tốt yếu.

"Rõ ràng."

"Sở Phi, cho Ngô Lại 10 ngàn kim tệ." Sau đó, Đằng Viêm lại nói.

"10 ngàn kim tệ?" Ngô Lại nghe vậy cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào Đằng Viêm trên người. 10 ngàn kim tệ đối với bọn hắn mà nói tuyệt đối là một con số trên trời a. Tuy rằng bọn họ trong ngày thường ở thành Bắc căn bản là không ai dám trêu chọc, thế nhưng Ngô Lại chính mình cũng nói rồi, trong bọn họ tu là tối cao cũng có điều Mạch cảnh sáu đoạn mà thôi, thu vào có hạn, chi tiêu rồi lại rất lớn, vì lẽ đó cuộc sống của bọn họ kỳ thực so với trước Sở Phi chờ người không khá hơn bao nhiêu.

"Đây là ngươi nên được, xài hết có thể tiếp tục tìm Sở Phi muốn." Đằng Viêm bổ sung một câu.

"Chuyện này....." Ngô Lại kinh ngạc đến ngây người.

Rất nhanh, Sở Phi liền đem một túi kim tệ giao cho Ngô Lại, rỗng rã 10 ngàn. Đương nhiên đây đối với hiện tại Đằng Viêm mà nói vốn là không đáng nhắc tới, phải biết trước hắn từ Vương gia nơi đó dọa dẫm rỗng rã ngàn vạn kim tệ, sau đó Vương Bá Thiên chạy, này ngàn vạn kim tệ tự nhiên cũng không có lấy về, cũng là quy Đằng Viêm hết thảy.

"Được rồi, ngươi hiện tại có thể đi rồi, nhớ kỹ nếu như không có tất muốn chúng ta tốt nhất không muốn gặp mặt." Đằng Viêm thản nhiên nói.

"Vâng, Viêm thiếu."

Ngô Lại đi rồi, Đằng Viêm cái kia ánh mắt sắc bén nhưng là chăm chú nhìn bóng lưng của hắn. Tuy rằng Đằng Viêm hiện tại cần phát triển thế lực, thế nhưng nhưng tuyệt đối sẽ không mạo tùy tiện lựa chọn người, thà thiếu không ầu đạo lý này Đằng Viêm vẫn là hiểu, 10 ngàn kim tệ ở Đằng Viêm xem ra cũng chỉ là thăm dò Ngô Lại mà thôi, bằng không hắn liền trực tiếp đem người giai thượng phẩm võ kỹ "Cuồng Long Chiến kỹ" Cho Ngô Lại.

"Ngô Lại? Người này tin được không?" Nhìn Ngô Lại rồi đi phương hướng, Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Nên... Có thể tin đi." Sở Phi thản nhiên nói, chính hắn cũng không xác định Ngô Lại đến tốt cùng có tin được hay không, chỉ ít cho tới nay Ngô Lại vẫn là một đáng tin cậy người.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Hồn vũ cùng tu!!

Ngô Lại đi rồi, Đẳng Viêm mấy người cũng đô trở về hậu viện.

Thực lực!!

Đây là hiện nay Đẳng Viêm hy vọng nhất cũng khát vọng nhất, muốn ở Hỗn Loạn chi đô đặt chân, muốn ở này trong thế giới trần tục đặt chân, không có thực lực tuyệt đối là không được. Ngô Lại đối với Đẳng Viêm mà nói tạm thời chỉ là một khách qua đường mà thôi, căn bản không thể đem quá nhiều tinh lực đặt ở trên người hắn, hết thấy đều còn phải xem Ngô Lại biểu hiện.

Trở lại hậu viện sau khi Sở Phi bảy người bắt đầu tu luyện "Phong Ma (điền đại) chiến kính", mà Đẳng Viêm cũng trở về đến phòng của mình.

Suy nghĩ một chút Đẳng Viêm liền quyết định tu luyện tu hồn thiên;

Đường Tam, Đẳng Viêm sẽ không bỏ qua.

Hỗn Động ngự thiên quyết tu hồn thiên là chuyên môn dùng để tăng lên lực lượng linh hồn, mà Đẳng Viêm muốn trở thành một tên được sư cũng nhất định phải để linh hồn của chính mình đạt đến thần cấp, chỉ có thần cấp linh hồn cường độ mới có thể điều động bản mệnh hồn hỏa luyện đan. Mặc kệ là vì cứu Đường Tam, vẫn là tăng lên thực lực của bản thân chính mình, tu luyện tu hồn thiên đối với Đẳng Viêm mà nói đô là phi thường bức thiết.

Cho tới tu võ thiên;

Tuy rằng Đẳng Viêm sẽ không bỏ qua, thế nhưng hiện nay tuyệt đối sẽ không đem hắn đặt ở chủ yếu vị trí.

Tu hồn làm chủ, tu võ vì là thứ.

Chỉ ít ở cứu tinh Đường Tam trước là như vậy.

Tu luyện!!!

Làm ra sau khi quyết định Đẳng Viêm liền không chần chừ nữa, nhắm mắt lại bắt đầu vận chuyển tu hồn thiên.

Oanh....

Trong đan điền vậy vừa nảy ngưng tụ thành hình bản mệnh hồn hỏa nguyên bản chỉ là được bên trong đan điền cái kia một tia tinh khiết linh khí tâm bồ, thế nhưng theo Đẳng Viêm bắt đầu vận chuyển tu hồn thiên, cái kia bản mệnh hồn hỏa nhưng là bắt đầu điên cuồng hấp thu cái kia một tia tinh khiết linh lực, đồng thời không ngừng lớn mạnh tự thân;

Bản mệnh hồn hỏa, hiện tại chính là Đẳng Viêm linh hồn.

Bản mệnh hồn hỏa lớn mạnh liền mang ý nghĩa Đẳng Viêm hồn lực tăng lên.

Từng tia một linh lực không ngừng lớn mạnh linh hồn;

Ồ?

Cảm thụ trong đan điền bản mệnh hồn hỏa biến hóa, Đẳng Viêm không khỏi hơi nhướn mày, trong đầu cũng là sản sinh một cực kỳ to gan ý nghĩ. Trong đan điền cái kia một tia tinh khiết linh lực là bởi vì tu luyện tu võ thiên mà dừng dục ra đến, mà mặc kệ là tu hồn thiên vẫn là tu võ thiên, lấy tình huống trước mắt đến xem căn bản là đều là thuộc về Hỗn Động ngự thiên quyết một phần, hoặc là nói bọn họ vốn là một thể, như vậy có phải là đại diện cho bọn họ có thể đồng thời tu luyện?

Oanh.

Có ý nghĩ này Đẳng Viêm thân thể chấn động mạnh.

Thử xem.

Ý nghĩ này ở Đẳng Viêm trong đầu hình thành sau khi liền lái đi không được, căn rằng Đẳng Viêm quyết định thử một lần.

Tu hồn, tu võ hai loại vũ quyết đồng thời vận chuyển.

Àm!!!

Ở cái kia một giây, Đằng Viêm thân thể đột nhiên run lên, cái kia tu võ thiên cùng tu hồn thiên đồng thời vận chuyển, chu vi bằng bạc linh khí cũng bắt đầu hướng về Đằng Viêm hiện lên mà đến, cái kia thân thể từng tia một lớn mạnh, đồng thời... Cái kia nguyên bản sẽ đang tu luyện tu võ thiên thời điểm để lại ở thân thể bên trong linh khí giờ khắc này nhưng là dồn dập tràn vào trong đan điền, lớn mạnh trong đan điền cái kia một tia như sợi tóc bình thường tinh khiết linh lực. Mà vào lúc này, theo trong đan điền cái kia một tia linh lực lớn mạnh, hoặc là nói theo những kia linh khí tràn vào đan điền, bản mệnh hồn hỏa hấp thu tốc độ cũng là đột nhiên tăng lên.

Có thể!!!

Lúc này, Đằng Viêm trong lòng chính là vui vẻ.

Tu hồn thiên cùng tu võ thiên không chỉ có thể đồng thời tu luyện, hơn nữa hai người đồng thời tu luyện mang đến đúng lúc nơi tuyệt đối không phải đan tu luyện trong đó tùy ý một loại có thể so sánh với. Cảm thụ thân thể tăng cường đồng thời bản mệnh hồn hỏa cũng đang nhanh chóng hiểu thấu, Đằng Viêm trong lòng bay lên một loại ức chế không được kinh hi.

Cái kia tốc độ tu luyện tuyệt đối không phải lúc trước đan một lúc tu luyện có thể so bì.

Đặc biệt là bản mệnh hồn hỏa tu luyện.

Giờ khắc này, trong đan điền bản mệnh hồn hỏa lại như là một tham ăn hải tử giống như vậy, điên cuồng nuốt chửng cái kia từng tia một tràn vào đan điền linh khí, như cái kia nhanh như hổ đói vô mồi; Mà vào lúc này, bên trong đan điền cái kia một tia nguyên bản tâm bồ bản mệnh hồn hỏa tinh khiết linh lực giờ khắc này tựa hồ cảm nhận được bất mãn giống như vậy, cũng bắt đầu điên cuồng hấp thu cái kia ngoại giới tràn vào linh khí.

Rầm rầm rầm...

Trong đan điền, bản mệnh hồn hỏa cùng cái kia tinh khiết linh khí bắt đầu điên cuồng tranh đoạt ngoại giới tràn vào linh khí.

Tốc độ kia có thể nói khủng bố.

Trong phút chốc, hai người tốc độ hấp thu liền vượt qua linh khí hiện lên mà đến tốc độ.

Biến cố bất thành linh thể Đằng Viêm sắc mặt đột nhiên chìm xuống.

Oanh....

Nhưng mà, ở Đằng Viêm không biết làm sao thời điểm, tu võ thiên vận chuyển tốc độ trong giây lát tăng lên, hấp thu ngoại giới linh khí tốc độ cũng so với trước không biết tăng trưởng bao nhiêu lần;

. Cái kia vô tận linh khí tràn vào Đằng Viêm thân thể rèn luyện thân thể, đồng thời tinh hoa nhất một phần nhưng là nhanh chóng tràn vào trong đan điền, cung cấp cái kia một tia tinh khiết linh lực cùng bản mệnh hồn hỏa hấp thu.

Rầm rầm rầm....

Linh khí điên cuồng vọt tới lại bị điên cuồng hấp thu;

Hấp thu, tiêu hao;

Này ở Đằng Viêm trong cơ thể đã trở thành một tốt tuần hoàn, mà theo không ngừng tu luyện, thân thể ở lấy một loại mất thường tốc độ rõ rệt tăng lên, đồng thời trong đan điền cái kia bản mệnh hồn hỏa cùng tinh túy linh lực cũng đang nhanh chóng lớn mạnh.

Bây giờ, Đằng Viêm thân thể đã đạt đến Mạch cảnh ngũ đoạn, hơn nữa vừa đột phá không lâu, thể nhưng hiện tại cũng đã lại có đột phá dấu hiệu.

Tốc độ kia tuyệt đối có thể nói khủng bố.

Đặc biệt là hiện tại tu võ cùng tu hồn đồng thời tiến hành sau khi, tốc độ kia căn bản không phải trước có thể so sánh với.

Đồng thời, bản mệnh hồn hỏa tăng lên tốc độ cũng làm cho Đằng Viêm kích động không thôi.

Linh hồn, đại diện cho được sự đẳng cấp.

Hiện tại, Đằng Viêm đối với linh hồn cường độ so với đối với thân thể cường độ, thực lực mạnh yếu càng thêm khát vọng.

Rầm rầm rầm...

Bản mệnh hỗn hỏa không ngừng lớn mạnh.

Cảm thụ tình cảnh này, Đẳng Viêm tin tưởng linh hồn của hắn đạt đến thần cấp tuyệt đối không cần thời gian bao lâu.

Nhiều nhất ba ngày.

Kết quả này là Đẳng Viêm hoàn toàn không nghĩ tới, thế nhưng là để hắn cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Hỗn Độn ngự thiên quyết quả nhiên khủng bố.

Được kết quả này, Đẳng Viêm đối với tu luyện Hỗn Độn ngự thiên quyết rơi vào một loại mê trạng thái. Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Đẳng Viêm toàn thể thực lực đều đang tăng trưởng, đồng thời giờ khắc này ở Đẳng Viêm xung quanh cơ thể càng là đầy rẫy bằng bạc linh khí. Cái kia linh khí lại như là một kén lớn bình thường đem Đẳng Viêm chăm chú bao vây.

Lần thứ nhất tu luyện Hỗn Độn ngự thiên quyết chính là như vậy.

Nếu như vào giờ phút này có người thấy cảnh này tuyệt đối sẽ cảm thấy sâu sắc khiếp sợ, không, là chấn động. Phải biết làm Đường Tam nhân vật như vậy, lúc trước nhìn thấy Đẳng Viêm hấp thu linh khí tốc độ đồ cảm thấy khiếp sợ không thôi. Huống chi hiện tại Đẳng Viêm hấp thu linh khí tốc độ là khi đó vài lần.

Như vậy khủng bố!!!

Dưới bóng đêm, Đẳng Viêm hoàn toàn chìm đắm ở Hỗn Độn ngự thiên quyết tu luyện, nhưng mà ở Sở Phi chờ người bên trong căn phòng cũng là trình diễn tương đồng một màn.

Bên trong gian phòng, Sở Phi sáu người ngồi vây chung một chỗ nhưng không có đang tu luyện. Chỉ có điều, bọn họ bảy người trên mặt đồ mang theo một tia sâu sắc chấn động, từng cái từng cái miệng đồ trương đủ để nuốt dưới một cái trứng gà.

"Sở đại ca, này, đây chính là Huyền giai vũ quyết sao?" Hàn Tiểu Lục cái kia khiếp sợ đến thanh âm run rẩy vang lên.

Cho tới nay bọn họ đều là tu luyện phạm giai hạ phẩm vũ quyết. Mười năm như một ngày, loại kia như con kiến bò bình thường tốc độ tu luyện bọn họ sớm liền đã quen. Thế nhưng mới vừa vừa tu luyện "Phong Ma (điên đại) chiến kính" Bọn họ liền đồ phát hiện cái kia linh khí như hung mãnh hồng thủy bình thường tràn vào thân thể của bọn họ, tu vi càng là lấy một loại mất thường tốc độ rõ rệt tăng lên;

Khủng bố như vậy;

Chấn động vừa vui mừng;

Đây mới thực sự là tu luyện!!!!

Nhưng mà, nếu để cho bọn họ biết Đẳng Viêm tình huống không biết bọn họ sẽ có cảm tưởng thế nào.

Hàn Tiểu Lục như vậy, còn lại năm người cũng không ngoại lệ.

Sở Phi sắc mặt thâm trầm

"Được rồi, các người đã đều biết này Huyền giai vũ quyết khủng bố, vậy thì càng phải nhớ kỹ ngàn vạn không thể đem chuyện này tiết lộ ra ngoài. Còn có, mau chóng tăng cao tu vi, chỉ có như vậy chúng ta mới sẽ không phụ lòng Viêm thiếu, mới có thể càng tốt hơn phụ tá Viêm thiếu, hiểu chưa?" Một giây sau, Sở Phi cái kia thanh âm nghiêm túc vang lên. Đồng thời trong lòng hắn làm sao thường bất hòa Hàn Tiểu Lục sáu người như thế đây, Huyền giai vũ quyết mang đến cho hắn chấn động là không thể nghĩ ngờ, hơn nữa Sở Phi cũng tin tưởng có bộ này vũ quyết việc tu luyện của bọn họ tốc độ nhất định sẽ tiến triển cực nhanh.

Thiên Nhân cảnh không còn là mộng!!!

Thế nhưng hắn nhưng càng thêm rõ ràng cũng nhớ kỹ, tất cả những thứ này đều là Đẳng Viêm cho bọn họ.

Tích thủy chi ân lúc này lấy dũng tuyến báo đáp!!

"Chúng ta rõ ràng." Hàn Tiểu Lục sáu người cái kia kiên định thanh âm vang lên, bọn hắn còn trẻ giờ khắc này trên mặt mang theo vẻ kiên nghị. Bọn họ làm sao thường không biết tất cả những thứ này đều là Đẳng Viêm cho bọn họ, hoặc là nói là Đẳng Viêm thay đổi vận mệnh của bọn họ, từ nay về sau bọn họ không cần quá loại kia tầng thấp nhất kéo dài hơi tàn sinh hoạt.

"Được rồi, bắt đầu tu luyện đi." Sở Phi nói.

"Vâng." Hàn Tiểu Lục sáu người lên tiếng trả lời, liền trực tiếp nhắm chặt mắt lại bắt đầu tu luyện "Phong Ma (điên đại) chiến kính"

Nhìn Hàn Tiểu Lục sáu người bắt đầu tu luyện, Sở Phi nhàn nhạt nở nụ cười "Phong Ma (điên đại) chiến kính, không hổ là Huyền giai vũ quyết, chỉ có điều....." Sở Phi ni non đột nhiên chần chờ một chút, tầm mắt lạc ở trong tay thẻ ngọc bên trên "Có điều, như bây giờ căn bản là không phải Phong Ma

(điền đại) chiến kính nên có phương thức tu luyện, người hoàn toàn có thể càng thêm khủng bố, càng thêm Nghịch Thiên."

Không phải nên có phương thức tu luyện?

Đúng thế.

Ở Sở Phi xem ra bây giờ bọn họ bảy người như vậy căn bản là không phải tu luyện "Phong Ma (điền đại) chiến kính" Phương pháp chính xác, như vậy cùng cái khác vũ quyết bình thường tinh tọa tu luyện vốn là bồi nhộ bộ này Huyền giai hạ phẩm vũ quyết. Đương nhiên, đây chỉ là Sở Phi trong lòng chỉ suy đoán mà thôi.

Xoạt....

Một giây sau, Sở Phi cái kia sắc bén tầm mắt chuyển hướng ngoài phòng.

Ngoài phòng đen kịt một mảnh;

Tu luyện!!

Sau đó, Sở Phi cũng nhắm hai mắt lại bắt đầu tu luyện "Phong Ma (điền đại) chiến kính", chỉ có điều Sở Phi tuyệt đối sẽ không từ bỏ thí nghiệm chính mình ý nghĩ trong lòng.

Bóng đêm đã sâu, chỉ có chờ đến ngày mai lại nghiệm chứng ý nghĩ của chính mình.

Đêm đó nhất định là một khó ngủ đêm.

Đặng Viêm cũng được, Sở Phi mấy người cũng thôi, đô chìm đắm đang tu luyện vui vẻ bên trong...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Phong Ma Chiến Kính, chiến!!

Một đêm lặng yên rồi biến mất;

Sáng sớm.

Đặng Viêm vẫn ngồi xếp bằng ở gian phòng của mình trên giường, chìm đắm ở loại kia tu luyện vui vẻ. Một đêm tu luyện tuy rằng không có để Đặng Viêm đột phá, thế nhưng là cũng làm cho hân phát sinh tính thực chất biến hóa.

Đầu tiên tự nhiên là thân thể.

Ngày hôm trước thời điểm Đặng Viêm mới vừa từ Mạch cảnh ba đoạn thân thể đột phá đến Mạch cảnh ngũ đoạn. Tuy rằng lần đó đột phá liền Đặng Viêm chính mình cũng không nghĩ tới, thế nhưng cái kia dù sao vẫn là đột phá, đây là bất biến sự thực. Mà trải qua ngày hôm qua một đêm tu luyện, hiện tại cơ thể hân cường độ đã vô hạn tiếp cận Mạch cảnh sáu đoạn, đột phá bất cứ lúc nào cũng có thể.

Trong vòng một ngày tăng lên một đẳng cấp?

Tuy rằng này còn chỉ là Mạch cảnh mà thôi, tu luyện lên tự nhiên khá là đơn giản, thế nhưng cũng không có Đặng Viêm khuếch đại như vậy, khủng bố như vậy. Người nào Mạch cảnh vô giả không phải tiêu tốn mấy tháng mới có thể thật vất vả đột phá một lần, thậm chí có người tiêu tốn mấy năm đều có khả năng.

Khó có thể tin;

Đặng Viêm tình huống nếu như truyền đi tất nhiên kinh tuyệt thiên hạ;

Đương nhiên, Đặng Viêm không thể ngốc đến khắp nơi đi tuyên truyền, cái kia không thể nghi ngờ chính là muốn chết.

Thứ yếu chính là bản mệnh hồn phát hỏa.

Bản mệnh hồn hòa đối với Đẳng Viêm tầm quan trọng đó là không thể nghi ngờ, này vốn là linh hồn của hấn ngưng tụ mà thành, nói trắng ra chính là Đẳng Viêm linh hồn. Bản mệnh hồn hòa mạnh mẽ đại diện cho Đẳng Viêm linh hồn mạnh mẽ, mà tối ngày hôm qua lần thứ hai tu luyện linh hồn, còn vẹn vẹn chỉ là một đêm tu luyện liền để Đẳng Viêm bản mệnh hồn hòa lớn mạnh không ít.

Hắn hôm nay cả người cảm thấy một trận tinh thần thoải mái.

Hơn nữa, một đêm tu luyện, linh hồn lớn mạnh, để Đẳng Viêm có tuyệt đối tự tin trong vòng ba ngày linh hồn lên cấp thần cấp.

Thần cấp linh hồn?

Mặc dù là linh hồn đẳng cấp bên trong yếu nhất, thậm chí còn chỉ là bước vào linh hồn tu luyện ngưỡng cửa. Thế nhưng đối với Đẳng Viêm mà nói, một khi linh hồn lên cấp trở thành thần cấp, vậy thì đại diện cho hấn là có thể chính thức thử nghiệm luyện đan, đối với đẳng viêm mà nói tuyệt đối là cực kì trọng yếu tồn tại.

Cuối cùng chính là bên trong đan điền cái kia một tia tinh khiết linh lực.

Mãi đến tận hiện tại Đẳng Viêm cũng không biết này một tia linh khí tồn tại đối với mình mà nói đến tốt cùng là chuyện tốt hay là chuyện xấu. Dù sao hấn hiện tại gân mạch vẫn không có chữa trị, còn chưa thể trở thành một tên chân chính võ giả. Mà bên trong đan điền xuất hiện linh lực ít nhất cũng phải là Ngưng Thần cảnh cường giả mới có thể làm được.

Thế nhưng Đẳng Viêm tình huống đây?

Không phải võ giả bên trong đan điền nhưng xuất hiện linh lực, tình huống như vậy tuyệt đối là trước nay chưa từng có tồn tại. Không có tiền lệ Đẳng Viêm tự nhiên không biết đến tốt cùng là chuyện tốt hay là chuyện xấu. Thế nhưng Đẳng Viêm nhưng cũng không có cách nào, dù sao hấn không thể từ bỏ tu luyện Hỗn Độn ngự thiên quyết, không buông tha tu luyện liền đại diện cho hấn bên trong đan điền linh lực còn sẽ không ngừng tăng cường.

Sau đó sẽ như thế nào?

Không có ai sẽ biết, Đẳng Viêm cũng không biết, chỉ có thể yên lặng xem biến đổi;

Àm! Âm âm! Âm!!

Đột nhiên, ngoài phòng truyền đến một trận nặng nề âm thanh, trong nháy mắt liền đem nơi ở trong tu luyện Đẳng Viêm cho thức tỉnh, đột nhiên mở hai mắt ra, Đẳng Viêm cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn về phía ngoài phòng phương hướng âm thanh truyền tới, thân thể càng là bản năng một trận đề phòng.

"Xảy ra chuyện gì?" Thanh âm nhàn nhạt từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên, trên mặt mang theo một tia nghiêm nghị. Thanh âm kia rõ ràng là có người ở chiến đấu, một buổi sáng sớm vẫn là ở chính mình trên địa bàn xảy ra chiến đấu, vậy nói rõ cái gì? Tất nhiên là có chuyện phát sinh.

Lúc này Đẳng Viêm liền không có chần chờ chút nào hướng về ngoài phòng chạy đi.

Sẽ là ai?

Vương gia?

Đẳng Viêm tâm tình một mảnh trầm trọng.

Àm! Âm âm! Âm!!!

Nặng nề âm thanh lần lượt vang lên, lũ lượt kéo đến, càng là không có dừng chút nào hiết.

Thậm chí càng ngày càng dày đặc;

Chuyện này.....

Nhưng mà, làm Đẳng Viêm đi ra khỏi phòng, nhìn thấy sân tình huống bên trong thời điểm, Đẳng Viêm bước chân một trận đình trệ, cả người càng là một trận đại ra cùng kinh ngạc, cái kia trong ánh mắt càng là một mảnh kinh ngạc, ngo ngoà nhìn hình ảnh trước mắt.

Trong viện, xác thực có người ở chiến đấu.

Hơn nữa người không ít.

Thế nhưng, chiến đấu người cũng không phải, mà là Sở Phi bảy người.

Không sai, chính là Sở Phi bảy người.

Àm! Âm âm âm! Âm âm!

Giờ khắc này, ở Đẳng Viêm trong tầm mắt Sở Phi bảy người tranh đấu cùng nhau, bảy người lẫn nhau không ngừng công kích người ở bên cạnh, một lần lại một lần, cái kia từng cái từng cái như từng con dã thú hung mãnh. Hơn nữa, sự công kích của bọn họ càng là không có một chút nào bảo lưu, chiến lùi, lui chiến, tựa hồ dốc hết sức phải đem đối thủ đánh bại.

Huỳnh đệ?

Chuyện này căn bản là là kẻ thù;

Càng quái dị chính là bọn họ không có sáng tỏ mục tiêu công kích, từng người vì là chiến.

Bảy người lẫn nhau đều là từng người đối thủ.

Àm âm âm!! Âm!!

Cuồng bạo thể tiến công, chiến ý mười phần.

Nhưng mà, nhất làm cho Đẳng Viêm cảm thấy khiếp sợ cùng kinh ngạc chính là Sở Tĩnh.

Sở Tĩnh thuần băng vũ mạch không phát tác thời điểm cùng bình thường không hề khác gì nhau, hơn nữa ở Đẳng Viêm trong lòng Sở Tĩnh cho tới nay đều là ngoan ngoãn lạnh lợi tồn tại. Thế nhưng hiện tại đây? Giờ khắc này đây? Sở Tĩnh lặng lẽ đứng ở một bên, cái kia một đôi linh động hai mắt nhìn Sở Phi bảy người tranh đấu, nàng không chỉ không có hơn nữa ngăn cản, thậm chí nhìn hình ảnh trước mắt trên mặt còn mang theo một tia mỉm cười ngọt ngào.

Đây là cái gì tiết tấu?

Quá quái dị;

Đến tột cùng chuyện gì xảy ra?

Đẳng Viêm chau mày, trên mặt càng là mang theo một tia không thích biểu hiện.

Àm!!!

Vào lúc này, trên chiến trường truyền tới một nặng nề âm thanh, một bóng người trực tiếp bị đánh bay xuất chiến tràng.

Triệu Long!!

Nhìn thấy cái kia bị đánh bay người, Đẳng Viêm đột nhiên sửng sờ.

Triệu Long, hắn là Sở Phi trong bảy người tuổi tác ít nhất, chỉ có hai mươi tuổi. Đồng thời tu vi của hắn cũng là yếu nhất, ở Đẳng Viêm lần thứ nhất gặp phải hắn thời điểm hắn chỉ có điều chỉ có Thể cảnh bảy đoạn mà thôi, là Sở Phi trong bảy người duy nhất một không có đạt đến Mạch cảnh võ giả. Trải qua lần trước ngâm Thối Thể linh dịch, Triệu Long tu vi trực tiếp đột phá vào giai trở thành thể tiến vào tám đoạn. Ngày hôm qua tu luyện một buổi tối "Phong Ma Chiến Kinh", hắn giờ khắc này tu vi càng là đã vô hạn tiếp cận tám đoạn đỉnh cao, bất cứ lúc nào đó có thể đột phá lên cấp trở thành Thể cảnh chín đoạn.

Thế nhưng mặc kệ như thế nào, Triệu Long ở Sở Phi trong bảy người tu vi vẫn là yếu nhất, duy nhất một không có lên cấp Mạch cảnh võ giả.

Thể cảnh cùng Mạch cảnh giao chiến?

Cái kia không thể nghi ngờ chính là tìm ngược, dù sao Triệu Long không phải Đẳng Viêm, không cách nào làm được vượt cấp chiến đấu.

"Chiến!!!"

Nhưng mà, vừa bị đánh lui Triệu Long nhưng là không có chần chờ chút nào, trong ánh mắt lập loè một tia quật cường, gầm lên một tiếng sau khi lần thứ hai vọt vào bảy người chiến đấu.

Chiến ý mười phần!!!

Diễn rồi, những người này diễn rồi.

Thấy cảnh này, Đẳng Viêm khóe miệng hơi co quắp một trận, mặt trong nháy mắt lộ ra vẻ tức giận "Dừng tay." Lúc này, gầm lên một tiếng từ Đẳng Viêm trong miệng vang lên, Đẳng Viêm thực sự là không nhìn nổi. Phải biết hắn lúc trước xem trọng Sở Phi chờ người nguyên nhân lớn nhất cũng là bởi vì bọn họ cái kia phân chí tử không khí tình nghĩa huynh đệ.

Hiện tại đây?

Huỳnh đệ tương tàn!!!

Điểm này để Đảng Viên tức giận.

Xoạt.....

Đảng Viên đột nhiên xuất hiện âm thanh để phía trên chiến trường Sở Phi bảy người không khỏi sững sờ, sau đó liền đình chỉ tiếp tục công kích lẫn nhau, từng cái từng cái lẳng lặng đứng ở đó trước kia chính mình chiến đấu vị trí, cái kia hưng phấn, kinh hi ánh mắt toàn bộ rơi vào Đảng Viên trên người, đồng thời bọn họ từng cái từng cái trên mặt còn mang theo một tia không cách nào ức chế nụ cười.

Nhìn thấy Sở Phi chờ người biểu hiện, Đảng Viên không khỏi sững sờ.

Xảy ra chuyện gì?

Vào lúc này Sở Phi chờ người lại vẫn cười được?

Đảng Viên chau mày.

"Đảng Viên ca ca." Sở Tình vào lúc này cũng chạy đến Đảng Viên bên người, ở trong mắt nàng Đảng Viên rồi cùng Sở Phi như thế, là ca ca của hắn. Hơn nữa giờ khắc này nhìn Đảng Viên Sở Tình trên mặt vẫn mang theo trước cái kia một tia nụ cười ngọt ngào. Nhưng là càng như vậy Đảng Viên liền cảm thấy càng là quái dị;

Có điểm không đúng a.

"Viêm thiếu..." Ở Đảng Viên thời điểm mê mang, Sở Phi bảy người cũng là đi tới.

"Xảy ra chuyện gì? Các người vừa nãy đang làm gì?" Cảm thụ trước mắt quái dị bầu không khí, tuy rằng Đảng Viên lửa giận trong lòng tiêu tán không ít, thế nhưng vẫn là không nhịn được tò mò hỏi.

Xảy ra chuyện gì?

Sở Phi bảy người đầu tiên là sững sờ, sau đó nhìn Đảng Viên chính là nở nụ cười.

"Viêm thiếu, người còn không biết chứ?" Đột nhiên Hàn Tiểu Lục mở miệng nói.

"Biết cái gì?" Đảng Viên một trận không rõ.

"Chính là cái kia Phong Ma Chiến Kinh a."

"Phong Ma Chiến Kinh? Phong Ma Chiến Kinh làm sao?" Đảng Viên càng thêm mê man.

"Tối ngày hôm qua chúng ta tu luyện một buổi tối Phong Ma Chiến Kinh, tu vi đô tăng lên không ít. Thế nhưng sáng sớm hôm nay Sở đại ca theo chúng ta nói dựa theo công pháp miêu tả, chúng ta như vậy tĩnh tọa phương thức tu luyện không phải chính xác nhất phương thức tu luyện, chân chính Phong Ma Chiến Kinh hẳn là thông qua chiến đấu đến tu luyện. Bằng vào chúng ta liền thử một hồi, kết quả Viêm thiếu người đoán làm sao?" Hàn Tiểu Lục cái kia thanh âm hưng phấn vang lên, Sở Phi sáu người cũng đều là trên mặt mang theo hưng phấn.

"Làm sao?" Đảng Viên không nhịn được vừa hỏi.

"Ở trong chiến đấu tu luyện Phong Ma Chiến Kinh tốc độ là bình thường tu luyện hai lần."

"Cái gì?" Nghe vậy, Đảng Viên cả kinh.

"Bằng vào chúng ta liền dứt khoát đánh lên." Hàn Tiểu Lục vỗ vỗ sau não ngược ngừng nói rằng, một mặt lúng túng nhìn Đảng Viên. Bọn họ không giống Sở Tình, tự nhiên cảm thụ được trước Đảng Viên trong giọng nói cái kia một tia tức giận, hiện ở đây sao nói cũng coi như là một loại biến tướng giải thích.

"Thật sự?" Đảng Viên cái kia ánh mắt hồ nghi rơi vào sở bay người lên.

"Viêm thiếu, này đều là thật sự." Sở Phi gật gật đầu.

"....." Đảng Viên không nói gì. Tuy rằng hắn đã làm rõ Sở Phi chờ người cũng không phải là bởi vì mâu thuẫn mà chiến đấu, thế nhưng hiện khi chiếm được đáp án vẫn như cũ để Đảng Viên khiếp sợ không thôi. Ở trong chiến đấu tu luyện "Phong Ma Chiến Kinh" Là bình thường tu luyện dưới hai lần, này chẳng phải là mang ý nghĩa sau đó Sở Phi bảy người có thể thông qua điên cuồng chiến đấu đến tăng cao tu vi?

Hai lần tốc độ, đó là khái niệm gì?

Phải biết "Phong Ma Chiến Kinh" Vốn là Huyền giai hạ phẩm vũ quyết, căn bản không phải phạm giai cùng nhân cấp vũ quyết có thể so bì, hiện tại càng là tăng lên hai lần tốc độ tu luyện, đây chẳng phải là nói này "Phong Ma Chiến Kinh" Cũng đã gần có thể sánh ngang Huyền giai trung phẩm vũ quyết?

Huyền giai trung phẩm vũ quyết a...

Đặng Viêm chấn động.

Chờ chút!!

Đột nhiên Đặng Viêm tựa hồ nghĩ tới điều gì, thân thể chấn động mạnh, cái kia ánh mắt sắc bén rơi vào Sở Phi bảy trên thân thể người.

"Vậy thì đánh đi, các ngươi bảy cái đồng thời công kích thiếu gia ta, không muốn lưu tình." Một giây sau, Đặng Viêm sắc bén thanh âm vang lên, Sở Phi chờ người không khỏi sững sờ, vẫn không có chờ bọn hắn phản ứng lại Đặng Viêm cũng đã hướng về Sở Phi bảy người đánh tới chớp nhoáng.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Đánh đánh liên đột phá

Àm âm âm!

Hiên Viên thực phủ trong hậu viện, Sở Phi bảy người vẫn điên cuồng chiến đấu cùng nhau.

Cho tới Đặng Viêm?

Giờ khắc này Đặng Viêm chính một mặt ước ao nhìn Sở Phi chờ người tiến hành cái kia điên cuồng chiến đấu;

. Trước Đặng Viêm sở dĩ để Sở Phi bảy người cùng công kích chính mình, vì là chính là thí nghiệm một hồi "Hỗn Độn ngự thiên quyết" Có thể hay không cùng "Phong Ma Chiến Kinh" Bình thường thông qua chiến đấu gia tốc tốc độ tu luyện. Dù sao Đặng Viêm hiện tại tốc độ tu luyện đã có thể nói khủng bố, nếu như lại tăng lên gấp đôi, Đặng Viêm tự tin tốc độ tu luyện của mình tuyệt đối có thể tiến triển cực nhanh, hơn nữa bản mệnh hồn hóa lên cấp trở thành thần cấp cũng có thể rút ngắn đến một ngày rưỡi.

Chi tiếc.....

Đặng Viêm thất bại.

Đương nhiên, thất bại không phải là bởi vì "Hỗn Độn ngự thiên quyết" Không cách nào cùng "Phong Ma Chiến Kinh" Như thế thông qua chiến đấu đến tăng lên tốc độ tu luyện. Thực sự là bởi vì Đặng Viêm cùng Sở Phi chờ người thực lực trong lúc đó có chênh lệch nhất định, không thể thông qua cùng Sở Phi chờ người chiến đấu đến tu luyện "Hỗn Độn ngự thiên quyết".

Dựa vào chiến đấu tăng lên võ công quyết tốc độ tu luyện, ít nhất phải ở sức chiến đấu tương đương tình huống mới hữu hiệu.

Vượt cấp chiến đấu tự nhiên càng tốt hơn.

Đương nhiên, nếu như hai người thực lực cách biệt quá lớn, vậy thì không phải chiến đấu, cái kia vốn là bị tra tấn, một đòn thuần sát thì đã có sao thông qua chiến đấu đến tăng lên vũ quyết tốc độ tu luyện.

Mà hiện tại Đặng Viêm tình huống chính là như vậy.

Đặng Viêm bây giờ Mạch cảnh ngũ đoạn thân thể nhưng có thể có thể so với Huyết cảnh võ giả, Sở Phi trong bảy người tu là tối cao cũng chỉ có Sở Phi cái này Mạch cảnh sáu đoạn. Phải biết võ giả đang không có tiến vào Ngưng Thần cảnh thời điểm là không cách nào lợi dụng bên trong thân thể tích trữ linh lực, nói trắng ra chính là đơn thuần dựa vào thân thể chiến đấu. Dưới tình huống như vậy Sở Phi chờ người mặc dù là võ giả, thế nhưng đối mặt Đặng Viêm nhưng không có bất kỳ ưu thế.

Đương nhiên, Sở Phi chờ người có thể thông qua võ kỹ tăng cường lực công kích của bọn họ, hơn nữa càng là cấp cao võ kỹ tăng cường cũng là càng nhiều.

Nhưng là, Sở Phi chờ người chỉ có một loại phạm giai võ kỹ.

Tác dụng không lớn.

Huyết cảnh đối chiến Mạch cảnh?

Ở tình huống như vậy Sở Phi chờ người đối mặt Đẳng Viêm cái kia vốn là bị tra tấn, cũng là không thể nói là thông qua chiến đấu có thể hay không tăng lên vũ quyết tốc độ tu luyện, cái kia vốn là một phương diện bị tra tấn. Trừ phi Đẳng Viêm đứng ở nơi đó tùy ý Sở Phi chờ người công kích, nhưng là như vậy còn có ý nghĩa gì? Căn bản cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

Vì lẽ đó, Đẳng Viêm thất bại.

Lấy Đẳng Viêm thực lực bây giờ, muốn nghiệm chứng chính mình "Hỗn Động ngưng thiên quyết" Đến tột cùng có thể hay không thông qua chiến đấu đến tăng lên tốc độ tu luyện, nhất định phải tìm Huyết cảnh võ giả, ít nhất cũng phải là Huyết cảnh một đoạn. Nhưng là Huyết cảnh võ giả Đẳng Viêm bên người căn bản không có, nếu như Đường Tam ở còn có thể để Đường Tam áp chế tu vi và chính mình chiến đấu, đáng tiếc Đường Tam hiện có ở hay không.

Tìm Hiên Viên gia?

Đẳng Viêm có nghĩ tới, thế nhưng vẫn là từ bỏ.

Tuy rằng trước giải quyết Vương Kỳ thời điểm Đẳng Viêm bày ra quá thực lực của chính mình, thế nhưng ở trong mắt người ngoài hẳn vẫn là một không thể tu luyện phế nhân, Đẳng Viêm cũng không muốn bại lộ tự thân quá nhiều thực lực. Nếu như vào lúc này tìm Hiên Viên gia tộc muốn một tên Huyết cảnh võ giả đến giúp mình, như vậy tất nhiên sẽ bại lộ chính mình thực lực bây giờ, hơn nữa sau đó muốn thông qua chiến đấu đến gia tốc tu luyện cũng nhất định phải cái kia Huyết cảnh võ giả hỗ trợ, vậy thì rất khả năng dẫn đến Đẳng Viêm thực lực mỗi một lần tăng lên đều bị người ngoài biết.

Này không phải Đẳng Viêm kết quả mong muốn.

Biết điều mới là vương đạo.

Chỉ có thể tạm thời từ bỏ;

Ầm ầm ầm!!!

Sở Phi chờ người vẫn ở bên kia điên cuồng chiến đấu, bọn họ triệt để chìm đắm ở loại này chiến đấu vui vẻ bên trong, hoặc là nói chìm đắm ở loại kia tu luyện vui vẻ bên trong. Tất cả những thứ này xem ở Đẳng Viêm trong mắt cái kia cũng chỉ còn sót lại ước ao. Đương nhiên, cái này cũng là Đẳng Viêm không biết đủ, dù sao hẳn Hỗn Động ngưng thiên quyết căn bản là không phải Phong Ma Chiến Kinh có thể so với.

"Mịa nó, các ngươi đây là đang làm gì?" Đột nhiên, một thanh âm kinh ngạc ở Đẳng Viêm vang lên bên tai.

Hả?

Đẳng Viêm không khỏi sửng sốt, hướng về âm thanh khởi nguồn phương hướng nhìn tới.

Hiên Viên Ngao Thiên.

Nhìn trong tầm mắt Hiên Viên Ngao Thiên, Đẳng Viêm không khỏi sửng sốt, sau đó liền trực tiếp thoải mái. Còn Sở Phi chờ người tựa hồ liền không nghe thấy Hiên Viên Ngao Thiên âm thanh như thế, vẫn chìm đắm ở cái kia điên cuồng trong chiến đấu, cái kia từng cái từng cái liền như Hồng Hoang hung thú, toàn thân chiến ý sôi trào.

"Viêm thiếu, bọn họ đây là?" Đi tới Đẳng Viêm bên người, nhìn Sở Phi chờ người chiến đấu, Hiên Viên Ngao Thiên không nhịn được hỏi.

"Bọn họ ăn no bụng mỡ không có chuyện làm, phái giết thời gian." Đẳng Viêm nhàn nhạt giải thích. Mặc dù đối với Hiên Viên Ngao Thiên Đẳng Viêm là tuyệt đối cảm kích, hơn nữa cũng cho rằng hẳn là một đáng giá kết giao người, thế nhưng dù sao hẳn cũng là Hiên Viên gia tộc người, liền hiện nay mà nói Đẳng Viêm không muốn để hẳn biết quá nhiều, đặc biệt là Sở Phi chờ người tu luyện vẫn là có thể sánh ngang Huyền giai trung phẩm Huyền giai hạ phẩm vũ quyết, vật như vậy khả năng Hiên Viên gia tộc đô không có.

Ngạch....

Nghe vậy, Hiên Viên Ngao Thiên thân thể chấn động, khóe miệng càng là hơi co quắp một trận "Ăn no không có chuyện làm? Phái giết thời gian?" Thanh âm kinh ngạc vang lên, Hiên Viên Ngao Thiên xin thế hẳn bị Sở Phi chờ người cho triệt để đánh bại, đương nhiên đây cũng là bởi vì hẳn đối với Đẳng Viêm không có bất kỳ hoài nghi tạo thành.

Đọc truyện tại <http://truyencuatui.Net/>

"Đúng rồi, ngươi làm sao đến rồi?" Đột nhiên, Đẳng Viêm hỏi.

"Há, ta cho Viêm thiếu đưa vũ thú đến rồi, ba đầu thiên hỏa lang." Hiên Viên Ngao Thiên phục hồi tinh thần lại đáp lại nói. Đồng thời trong lòng không khỏi không còn gì để nói, tựa hồ đang Đẳng Viêm người ở bên cạnh đều là quái nhân. Sở Phi chờ người ăn no không có chuyện gì ở đây đánh nhau, Đẳng Viêm đây? Không có chuyện gì thích ăn Thiên Hỏa lang, hơn nữa một ngày còn ăn ba con, cái kia mê, cái kia sức ăn đủ khiến vô số người phát điên.

"Cảm tạ." Đẳng Viêm nói.

"Không có chuyện gì, liền mấy con vũ thú mà thôi." Hiên Viên Ngạo Thiên ngược ngược nói rằng, hiện tại Hiên Viên gia cùng Đẳng Viêm là minh hữu quan hệ, chỉ là mấy con vũ thú căn bản là không tính là gì. Hơn nữa Hiên Viên Ngạo Thiên trong lòng rất rõ ràng một khi Đẳng Viêm chính thức trở thành được sư, như vậy bọn họ Hiên Viên gia tộc thực lực cũng đem nhanh chóng tăng lên.

"Kỳ thực chuyện như vậy người trực tiếp để thù hạ làm là được." Đẳng Viêm nói bổ sung.

"Không có chuyện gì, ngược lại ta cũng là nhàn rồi."

"Người không cần tu luyện sao?"

"Tu luyện? Chuyện này quá khô khan, nếu không là gia gia * ta mới lại tu luyện đây." Hiên Viên Ngạo Thiên bĩu môi nói rằng, hán hiện tại này Mạch cảnh sáu đoạn tu vi vậy cũng đều là Hiên Viên Vô Địch * đi ra, bằng không dựa theo tính tình của hán khả năng hiện tại liền Mạch cảnh tu vi đồ không có.

"....." Đẳng Viêm không khỏi không còn gì để nói, không nhịn được liếc mắt nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên.

Kỳ thực đối với Hiên Viên Ngạo Thiên Đẳng Viêm cảm thấy hán vẫn là rất không sai, chỉ ít lần trước đang đối mặt Vương gia thời điểm, Hiên Viên gia tộc vẫn không có quyết định hán liền mình làm chủ giúp mình, phải biết khả năng này sẽ gọi ra Vương gia cùng Hiên Viên gia tộc đại chiến, thậm chí còn khả năng nguy hiểm cho đến hán tự thân sinh mệnh an toàn;

Chỉ bằng vào điểm này Hiên Viên Ngạo Thiên đã đáng giá kết giao.

Vũ quyết, Đẳng Viêm có nghĩ tới cho Hiên Viên Ngạo Thiên, thế nhưng hiện nay thời cơ còn chưa thành thực, ít nhất phải chờ mình có năng lực tự vệ nhất định mới được. Lúc này Đẳng Viêm tâm mắt rơi vào Hiên Viên Ngạo Thiên trên người hỏi "Các người Hiên Viên gia có nhị chuyển vũ thú sao?"

Xoay một cái vũ thú bây giờ đối với Đẳng Viêm thân thể đã không có quá to lớn trợ giúp. Vì lẽ đó Đẳng Viêm dự định đổi nhị chuyển vũ thú. Đương nhiên, nếu như vẫn cùng trước như thế hữu hiệu, Đẳng Viêm tuyệt đối sẽ ăn được Thiên Hòa lang bộ tộc diệt tộc. Dù sao lúc trước ở Thần Hoang sơn mạch tao ngộ đã để Đẳng Viêm đối với Thiên Hòa lang bộ tộc hận đến mức tận cùng.

Đẳng đại ác nhân là phi thường thù dai.

"Hai...."

Àm!!!

Hiên Viên Ngạo Thiên vừa muốn nói gì, xa xa Sở Phi chờ người phía trên chiến trường lại đột nhiên phát sinh một tiếng nổ vang rền.

Xảy ra chuyện gì?

Lúc này, Đẳng Viêm cùng Hiên Viên Ngạo Thiên sững sờ, cái kia kinh ngạc ánh mắt toàn bộ đồ hướng về chiến trường nhìn tới. Mà lúc này phía trên chiến trường Sở Phi mấy người cũng đã đình chỉ tiếp tục chiến đấu, chỉ bất quá bọn họ mỗi một người đều đem tầm mắt rơi vào Triệu Long trên người.

Đột phá.

Không sai, chính là Triệu Long đột phá.

Hán từ Thể cảnh tám đoạn chính thức lên cấp trở thành Thể cảnh chín đoạn.

Ha ha.

Nhìn tình cảnh này Đẳng Viêm không khỏi cười khò một tiếng, vừa là vì là Triệu Long cảm thấy hài lòng lại là đối với mình cảm thấy bất đắc dĩ. Hán tự nhiên biết Triệu Long tại sao vào lúc này đột phá, dù sao bọn họ có thể không giống Đẳng Viêm nói như vậy ăn no không có chuyện làm mới ở nơi đó đánh nhau, bọn họ vậy cũng là đang tu luyện a. "Phong Ma Chiến Kinh" Có thể so với Huyền giai trung phẩm vũ quyết, mà Triệu Long vốn là Thể cảnh tám đoạn đỉnh cao, vào lúc này đột phá đến chín đoạn cũng không phải chuyện ly kỳ gì.

Thế nhưng Đẳng Viêm như thế nghĩ, Hiên Viên Ngạo Thiên liền không giống nhau.

"Ta thảo, chuyện này... Cái tên này lại đột phá? Thế này thì quá mức rồi." Nhìn tình cảnh đó, Hiên Viên Ngạo Thiên một mặt chấn động, cái kia thanh âm kinh ngạc không nhịn được vang lên. Hán nhưng là biết Triệu Long lần trước ngâm Thối Thể linh dịch vừa đột phá quá một lần, nhưng là lúc này mới mấy ngày a, vậy thì lại đột phá, điều này có thể để hán không cảm thấy chấn động à.

"Viêm thiếu, cái tên này gần nhất ăn cái gì?" Sau đó, Hiên Viên Ngạo Thiên một mặt đại ra nhìn Triệu Long hỏi. Đương nhiên, hán không phải hoài nghi Đẳng Viêm cho Triệu Long ăn cái gì mạnh mẽ thuốc, đây chỉ là hán bởi vì quá mức khiếp sợ còn đối với Triệu Long một loại hình dung, nói trắng ra chính là nói Triệu Long quá biến thái.

"Ha ha, đánh đánh liền đột phá." Đẳng Viêm nhàn nhạt nói một câu.

"....." Hiên Viên Ngạo Thiên nghe vậy triệt để không nói gì, tan vỡ. Cái gì gọi là đánh đánh liền đột phá? Này giời nếu như vậy hán sau đó cũng mỗi

ngày đánh nhau, đừng xem hấn không thích tu luyện, thế nhưng đánh đánh nhau liền có thể đột phá chuyển tốt như vậy ai không muốn làm a.

"Đúng rồi, người vẫn chưa trả lời thiếu gia ta các người Hiên Viên gia có hay không nhị chuyển vũ thú đây." Nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia khuếch đại đáng về, Đẳng Viêm lúc này hỏi, hấn nhưng không hi vọng Hiên Viên Ngạo Thiên ở vấn đề này xoắn xuyết quá lâu, nếu như bị hấn nhìn ra kẻ hở nhưng là không tốt.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Thu mua linh thảo

Đánh đánh liền đột phá!!

Sự thực này để Hiên Viên Ngạo Thiên triệt để ngón ngang, hấn thật muốn xông tới cùng Sở Phi bọn họ đánh nhau một trận, không làm được chính mình cũng đột phá. Có điều nghe được Đẳng Viêm hấn rất nhanh sẽ phục hồi tinh thần lại, cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào Đẳng Viêm trên người "Nhị chuyển vũ thú?"

"Chính là nhị chuyển vũ thú."

"Nhị chuyển vũ thú đương nhiên là có, Viêm thiếu muốn?"

"Ha ha, xoay một cái vũ thú ăn chán, thay đổi khẩu vị."

"A? Viêm thiếu người không ăn Thiên Hỏa lang?" Nghe vậy, Hiên Viên Ngạo Thiên không nhận được một tiếng thét kinh hãi vang lên, cái kia kinh ngạc ánh mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người, dưới cái nhìn của hấn Đẳng Viêm chính là một thích ăn Thiên Hỏa lang quái nhân, không nghĩ tới bây giờ lại đổi khẩu vị. Có điều hấn rất nhanh sẽ khôi phục bình thường "Viêm thiếu muốn ăn nhị chuyển vũ thú đương nhiên là có rồi."

"Vậy thì tốt, sau đó ngày này Hỏa Lang liền không muốn."

"Một ngày vẫn là ba con?" Hiên Viên Ngạo Thiên không nhận được hỏi;

"Ừm."

"....." Đẳng Viêm một mặt bình tĩnh, thế nhưng Hiên Viên Ngạo Thiên nhưng triệt để không nói gì. Đẳng Viêm ở trong mắt hấn chính là một quái thai, không sai, chính là quái thai, một thích ăn vũ thú quái thai, hơn nữa còn là một kẻ tham ăn.

Một ngày ba con vũ thú a, người bình thường ai ăn dưới.

Đương nhiên, Đẳng Viêm này xa xỉ sinh hoạt cũng không phải ai đều có thể so với, phải biết một con nhị chuyển vũ thú giá thu mua chính là năm cái kim tệ, một ngày ba con vậy thì là mười lăm kim tệ, vẫn đúng là không phải ai đều có thể ăn. Có điều, đối với chút tiền này Hiên Viên gia tộc căn bản không để ý.

Hiên Viên Ngạo Thiên càng là không để ý.

"Người như thế nhìn thiếu gia ta làm cái gì?" Nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia ánh mắt quái dị, Đẳng Viêm không nhận được hỏi.

"Viêm thiếu, ta có thể hỏi người cái vấn đề sao?"

"Cái gì?"

"Người tại sao như thế thích ăn vũ thú a? Hơn nữa còn một ngày ăn ba con."

"Nếu như thiếu gia ta nói cho người ăn vũ thú năng tăng cường thân thể người tin sao?" Đẳng Viêm mang theo một mặt ý cười nói rằng.

"..." Hiên Viên Ngạo Thiên không nói gì.

Ăn vũ thú đối với võ giả mới có lợi điểm này đại gia ai cũng biết, thế nhưng hiệu quả kia sẽ không rất rõ ràng, hơn nữa ăn tới trình độ nhất định sẽ không có bất kỳ tác dụng gì, nhiều lắm chỉ có thể nói là vũ thú thịt khá là mỹ vị mà thôi. Nếu như ăn vũ thú năng đủ không ngừng tăng cường chính mình, cái kia

hết thầy võ giả còn không mỗi ngày đồ ăn vũ thú, ai còn tu luyện a.

Đánh nhau có thể đột phá?

Ăn vũ thú năng trở nên mạnh mẽ?

Khả năng sao?

Đối với Đẳng Viêm những thuyết pháp này Hiên Viên Ngạo Thiên căn bản cũng không tin, chỉ cho là Đẳng Viêm cùng chính mình đang nói đùa.

Ha ha.

Nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia không nói gì về mặt, Đẳng Viêm bắt đầu dĩ lắc lắc đầu. Hiên Viên Ngạo Thiên phản ứng tất nhiên là bởi vì hoàn toàn không tin mình giải thích cho nên mới như vậy, Đẳng Viêm rất muốn biết nếu để cho cái tên này biết tất cả những thứ này đều là thật sự không biết hẳn sẽ có cảm tưởng thế nào, đương nhiên Đẳng Viêm cũng chỉ là muốn muốn mà thôi.

"Đúng rồi, Vương gia gần nhất có động tác gì?" Đột nhiên, Đẳng Viêm không nhịn được hỏi một câu. Tuy rằng khoảng cách chuyện lần trước quá khứ vẫn chưa tới hai ngày, tất cả cũng đều gió êm sóng lặng, thế nhưng Đẳng Viêm nhưng sẽ không quên Vương gia tồn tại.

Cẩn thận sử đến vạn năm thuyền;

Ai biết cái này kẻ địch có thể hay không ở chính mình không chú ý thời điểm cho mình đến trên một đòn trí mạng.

"Vương gia hiện tại cả ngày đồ vội vàng kiếm tiền đây, mịa nó, Viêm thiếu người không biết Vương Bá Thiên cái kia gia súc có bao nhiêu hắc, liền người cái kia Thối Thê linh dịch bọn họ một phần liền bán năm cái kim tệ, ghê tởm nhất chính là vẫn còn có người muốn cướp, thậm chí còn không mua được." Hiên Viên Ngạo Thiên một mặt bất nạt nói, thế nhưng trên mặt hắn cái kia một tia thần sắc hàm mộ nhưng là chạy không thoát Đẳng Viêm con mắt.

Năm cái kim tệ quý sao?

Ở Đẳng Viêm xem ra này Thối Thê linh dịch bán năm cái kim tệ một kỳ thực căn bản là không mắc. Phải biết một phần dược liệu liền cần 25 kim tệ, hơn nữa dược liệu này giá cả vẫn là lúc sớm nhất, hiện tại theo Thối Thê linh dịch xuất hiện, những dược liệu này tất nhiên đều sẽ có tăng giá, hiện tại thành phẩm tuyệt đối ở 35 cái kim tệ khoảng chừng: Trái phải;

Một phần dược liệu phối chế thập phần thuốc.

Vương gia một phần bán năm cái kim tệ, một phần dược liệu cũng là kiếm lời 15 cái kim tệ.

Thật sự không nhiều.

Đương nhiên, tiền đề là Vương gia không giống Đẳng Viêm như vậy một phần dược liệu chia làm hai mươi phần thuốc, thậm chí nhiều hơn.

"Làm sao, nhìn người khác kiếm tiền người động lòng?" Nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia phó ước ao đáng vẽ, Đẳng Viêm cười nói.

"Muốn nói không động lòng đó là không thể, ta liền không nghĩ ra, Viêm thiếu làm sao liền bày đặt tiền này không kiếm lời đây? Vậy cũng là vàng rực rỡ kim tệ a...." Nhìn Đẳng Viêm, Hiên Viên Ngạo Thiên một mặt bất đắc dĩ nói. Kỳ thực trước Hiên Viên Vô Địch cũng cùng Đẳng Viêm đề cập tới chuyện này, chỉ tiếc bị Đẳng Viêm lấy lợi nhuận quá ít từ chối, hơn nữa Đẳng Viêm cũng khuyên Hiên Viên gia tộc đừng đi làm. Lúc này mới dẫn đến hiện tại Vương gia một nhà độc hưởng Thối Thê linh dịch thị trường cục diện.

"Ha ha, không nên bị trước mắt lợi ích che đậy, đừng quên người Hiên Viên gia mục tiêu là cái gì." Đẳng Viêm thần nhiên nói.

"Mục tiêu cuối cùng?" Hiên Viên Ngạo Thiên một mặt mê mẩn.

"Lẽ nào người Hiên Viên gia tộc không muốn một nhà độc đại, khống chế toàn bộ Hỗn Loạn chi đô sao?" Đẳng Viêm hỏi một câu lại nói "Người còn nhớ thiếu gia ta trước bán ra này Thối Thê linh dịch thời điểm là bao nhiêu tiền một phần sao? 2 cái kim tệ, đừng xem hiện tại Vương gia bán 5 cái kim tệ kiếm lời rất nhiều tiền, kỳ thực bọn họ vẫn luôn ở thiệt thòi."

"Thiệt thòi? Làm sao có khả năng."

"Ha ha, bọn họ kiếm lời tiền, nhưng thiệt thòi lòng người. Bọn họ Thối Thê linh dịch so với thiếu gia ta giá cả rỗng rã quý giá 3 cái kim tệ, nếu như người là những kia mua người người sẽ nghĩ như thế nào? Người là bởi vì nhu cầu, là bất đắc dĩ mới đi mua, thế nhưng người mua sau khi không chỉ sẽ không cảm tạ Vương gia hơn nữa còn sẽ ghi hận Vương gia."

"Chuyện này...." Hiên Viên Ngạo Thiên một mặt khiếp sợ, sự thực không phải là như vậy sao?

"Hỗn Loạn chi đô có thể không chỉ có các người ba thế lực lớn, đặc nhân tâm giả được thiên hạ, chớ bị trước mắt lợi ích che đậy hai mắt. Huống chi... Vương gia xác thực cũng không kiếm lời bao nhiêu tiền." Đẳng Viêm vỗ vỗ Hiên Viên Ngạo Thiên vai thần nhiên nói. Vương gia kỳ thực thật sự không kiếm lời bao nhiêu tiền, dù sao Thối Thê linh dịch thành phẩm thả ở nơi đó. Hơn nữa, Vương gia vừa bị Đẳng Viêm hãm hại rỗng rã ngàn vạn, như vậy tính ra kỳ thực bọn họ hiện tại vẫn luôn ở lỗ vốn.

"Có điều, các người Hiên Viên gia tộc có thể bắt đầu thu mua linh thảo." Hiên Viên Ngạo Thiên còn muốn nói điều gì, Đằng Viêm nhưng mở miệng trước.

"Thu mua linh thảo?" Hiên Viên Ngạo Thiên sững sờ, theo mặc dù là đại hi "Ta thảo, Viêm thiếu người chiêu này đủ tàn nhẫn a, ta làm sao liền không nghĩ tới đây? Mẹ, chúng ta không bán thuốc có thể bán linh thảo a, đem hết thảo linh thảo thu sạch mua trở về, đến thời điểm Vương gia coi như là muốn bán Thối Thể linh dịch cũng bán không được, nếu như bọn họ còn muốn tiếp tục phối chế Thối Thể linh dịch, vậy chúng ta là có thể mạnh mẽ tề hấn một bút. Ha ha ha.... Cao, Viêm thiếu chiêu này thực sự là cao a."

"....." Đằng Viêm bất đắc dĩ trắng Hiên Viên Ngạo Thiên một chút.

"Không được, ta đến lập tức đi cùng gia gia nói, lần này nhất định phải mạnh mẽ tề Vương gia một bút, để bọn họ làm người xấu còn muốn thương tiền." Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia thanh âm hưng phấn vang lên, lúc này liền muốn đi ra ngoài. Đối với Vương gia căm thù, làm Hiên Viên gia tộc người tuyệt đối sẽ không so với Đằng Viêm ít hơn bao nhiêu.

"Đứng lại." Đằng Viêm không nhịn được gọi lại Hiên Viên Ngạo Thiên.

"Ngạch, Viêm thiếu còn có cái gì muốn bàn giao?" Hiên Viên Ngạo Thiên xoay người, nhìn Đằng Viêm không hiểu hỏi;

"Thiếu gia ta lúc nào cho người đi tề Vương gia?" Đằng Viêm không nói gì nói.

"Ngạch, không làm thịt Vương gia thu mua linh thảo làm gì?" Hiên Viên Ngạo Thiên không rõ.

"Thiếu gia ta để người Hiên Viên gia thu mua linh thảo là bởi vì thiếu gia ta lập tức liền có thể luyện chế nhất phẩm đan dược, luyện đan không cần linh thảo sao? Hơn nữa mùi này đan dược cũng cần thanh thể hoa cùng tôi cốt thảo, thiếu gia ta là sợ hiện tại nếu như không nhanh chóng thu mua đến thời điểm liền không mua được." Nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên, Đằng Viêm lúc này giải thích.

Dựa theo hiện nay tốc độ tu luyện, Đằng Viêm nhanh nhất chỉ cần hai ngày nhiều thời giờ là có thể luyện đan.

Dược sư trong truyền thừa nhất phẩm đan dược phương pháp luyện đan vô số, thế nhưng Đằng Viêm nhưng chỉ có lựa chọn một mực Thối Thể đan. Không phải là bởi vì đan dược này so với những đan dược khác dễ dàng luyện chế, mà là bởi vì này Thối Thể đan liền hiện nay mà nói tới có giá trị thực dụng. Nó hiệu quả cùng Thối Thể linh dịch tương tự, chỉ có điều hiệu quả cũng không phải Thối Thể linh dịch có thể ngang hàng, dù sao đan dược cùng thuốc vẫn có khác nhau, so sánh với đó này Thối Thể đan tuyệt đối có thể nói khủng bố.

Thậm chí Nghịch Thiên;

Đương nhiên, luyện chế Thối Thể đan ngoại trừ Thanh Thể Thảo cùng tôi cốt hoa ở ngoài còn cần cái khác mấy vị linh thảo, hơn nữa cũng không phải có thể trăm phần trăm luyện chế thành công.

Cho tới Thối Thể đan hiệu quả?

Dùng sau khi để vỡ giả trực tiếp đột phá một lần, đương nhiên, không phải hết thủy vỡ giả dùng sau khi đồ hữu hiệu.

Thể cảnh vỡ giả có thể dùng hai lần, hai lần dùng thời gian nhất định phải cách xa nhau 7 ngày, dùng một lần đột phá một cấp, nói cách khác này Thối Thể đan có thể để cho Thể cảnh vỡ giả đột phá hai lần. Mạch cảnh vỡ giả cũng có thể dùng, chỉ có điều chỉ có Mạch cảnh ngũ đoạn trở xuống vỡ giả hữu dụng, hơn nữa chỉ có thể dùng một lần, ăn nhiều cũng vô dụng, cho tới hiệu quả cũng đồng dạng là đột phá một cấp.

Trăm phần trăm đột phá đan dược, mặc dù chỉ có Mạch cảnh ngũ đoạn trở xuống vỡ giả hữu hiệu, điều này cũng tuyệt đối là có thể làm cho vô số người điên cuồng đồ vật. Cái này cũng là tại sao lúc trước Đằng Viêm lần thứ nhất nhìn thấy những này phương pháp luyện đan thời điểm sẽ như vậy khiếp sợ nguyên nhân.

Đan dược, vốn là Nghịch Thiên đồ vật.

"Viêm thiếu có thể luyện đan?" Nghe được đằng viêm, Hiên Viên Ngạo Thiên đầu tiên là sững sờ, sau đó trên mặt chính là lộ ra một tia không cách nào ức chế kinh hi, hấn nhưng là rõ ràng Đằng Viêm có thể bắt đầu luyện đan sau khi đối với Hiên Viên gia tộc mà nói ý vị như thế nào.

Nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên, Đằng Viêm gật gật đầu.

Được xác nhận, Hiên Viên Ngạo Thiên càng thêm hưng phấn "Viêm thiếu cần muốn cái gì dược liệu cùng linh thảo, ta lập tức thông báo gia gia chuẩn bị."

Nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia hưng phấn hầu gấp địa đáng vẻ, Đằng Viêm cười nhạt một tiếng, cũng không chần chờ, trực tiếp đem luyện chế Thối Thể đan bảy loại nhất phẩm linh thảo viết đi "Chỉ cần này bảy loại linh thảo, càng nhiều càng tốt." Đằng Viêm bàn giao đạo, lập tức liền trực tiếp đem phương pháp luyện đan giao cho Hiên Viên Ngạo Thiên trong tay.

Luyện đan đã không cần dược liệu, chỉ cần linh thảo.

Phương pháp luyện đan?

Nắm trong tay Đăng Viêm viết phương pháp luyện đan, Hiên Viên Ngạo Thiên tay đồ kích động đang run rẩy. Tuy rằng hắn không biết đan dược đến tột cùng là món đồ gì, cũng không biết bọn họ có ích lợi gì. Thế nhưng hắn lại nghe Đăng Viêm đã nói đan dược hiệu quả, đồng thời cũng biết chuyện này đối với Hiên Viên gia tộc tầm quan trọng.

Có thể không kích động à.....

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Ba chuyển vũ thú, còn muốn hoạt?

Nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia kích động đáng về Đăng Viêm trực tiếp đem hắn không nhìn.

Thu mua linh thảo cái này cũng là bắt buộc phải làm sự tình, dù sao hiện tại Đăng Viêm không cần ba ngày bản mệnh hồn hỏa liền có thể đạt đến thần cấp, khi đó là có thể chính thức luyện đan. Đăng Viêm cùng những khác được sự không giống, bọn họ cần thông thạo khổng hỏa năng lực còn có thần thức khổng chế, thế nhưng Đăng Viêm chỉ cần tăng cường linh hồn lực liền có thể. Đương nhiên, tiền kỳ vẫn là cần luyện tay nghề một chút, dù sao Đăng Viêm cũng không có luyện quá đan.

Cho tới tiêu hao?

Đăng Viêm hoàn toàn không cần lo lắng, toàn bộ giao cho Hiên Viên gia tộc là được.

Thu mua linh thảo sự tình giao cho Hiên Viên gia tộc, Đăng Viêm cũng là có thể yên tâm, hiện tại chỉ cần tiếp tục tăng lên linh hồn đẳng cấp là được. Lập tức không tiếp tục để ý một bên còn nơi trong sự hưng phấn Hiên Viên Ngạo Thiên trên người, mà là đem tâm mắt rơi vào Sở Phi chờ người trên người.

Àm âm âm!

Triệu Long đã đột phá, chính thức trở thành Thê cảnh chín đoạn võ giả, khoảng cách Mạch cảnh cũng phi thường gần rồi. Nhìn thấy Triệu Long đột phá, Sở Phi bọn họ từng cái từng cái càng thêm hưng phấn, càng thêm tích cực. Cái kia chiến đấu hoàn toàn đã rơi vào một loại điên cuồng trình độ, bảy người không ngừng va chạm, không ngừng giao chiến.

Lui tái chiến, chiến lui nữa;

Nếu như không quen biết Sở Phi bảy người người, hoặc là nói không biết Sở Phi bảy người quan hệ người, giờ khắc này thấy cảnh này nhất định sẽ cho rằng bảy người này lẫn nhau trong lúc đó có không chết không thôi cừ hận, thời khắc này chính đang lấy cái chết liều mạng.

Àm âm âm!!

Cuồng bạo chiến đấu, Sở Phi bảy người lại như là bảy người điên.

Phong Ma Chiến Kinh, đây tuyệt đối là một bộ khiến người ta mê vũ quyết, mặc dù là một người bình thường đang tu luyện như vậy vũ quyết sau khi cũng sẽ biến thành một chiến đấu cuồng.

Chiến đấu gia tốc tu luyện a.

Ai có thể chịu đựng được hấp dẫn như vậy.

Nhìn hình ảnh trước mắt, nhìn Sở Phi chờ người cái kia điên cuồng chiến đấu, Đăng Viêm trên mặt biểu lộ một tia thần sắc hâm mộ. Hiên Viên Ngạo Thiên không biết, thế nhưng Đăng Viêm nhưng là rất rõ ràng a, Sở Phi chờ người ở này điên cuồng chiến đấu bên trong tốc độ tu luyện nhưng là ở tình huống bình thường hai lần a.

Hai lần, đó là khái niệm gì?

Đáng tiếc, Đăng Viêm chỉ có thể ước ao.

Hồn Động ngự thiên quyết đến tột cùng có hay không như vậy hiệu quả, đến tột cùng có thể hay không thông qua chiến đấu đến tăng lên tốc độ tu luyện Đăng Viêm căn bản liền không biết, dù sao không có thí nghiệm qua. Giờ khắc này liền có thể ước ao Sở Phi chờ người, chỉ ít ở Đăng Viêm nghiệm chứng trước sẽ vẫn ước ao Sở Phi chờ người.

Huyệt cảnh võ giả, bên người không có a;

Chờ chút.

Đột nhiên, Đẳng Viêm nhìn Sở Phi chờ người cái kia cuồng nhiệt chiến đấu trong lòng không khỏi sửng sò, cái kia kinh hỉ ánh mắt rơi vào một bên vẫn không có rời đi Hiên Viên Ngạo Thiên trên người. Tuy rằng hắn không thể hướng về Hiên Viên gia tộc mượn dùng võ giả, thế nhưng.... Vũ thú không cũng có thể không? Ba chuyển vũ thú không thì tương đương với là Huyệt cảnh võ giả sao?

Không thể không nói, Đẳng Viêm là người điên.

Thế nhưng, mặc kệ như thế nào, có loại ý nghĩ này sau khi Đẳng Viêm kiềm nén không được nữa, mặc kệ như thế nào đô muốn thử một lần.

"Ngạo Thiên." Lúc này, Đẳng Viêm lần thứ hai nhìn về phía Hiên Viên Ngạo Thiên.

"A?" Nguyên bản nơi trong sự hưng phấn Hiên Viên Ngạo Thiên đột nhiên phục hồi tinh thần lại, cái kia nóng rực ánh mắt rơi vào Đẳng Viêm trên người "Viêm thiếu, ta lập tức đi ngay thông báo gia gia, tin tưởng rất nhanh gia gia liền sẽ an bài thu mua linh thảo sự tình, ta hiện tại liền đi." Lúc này, Hiên Viên Ngạo Thiên kiên định thanh âm vang lên. Hắn cho rằng là đẳng viêm thúc chính mình mau mau đi thu mua linh thảo, này mới nói như vậy.

"Chờ đã." Nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên phải đi, Đẳng Viêm lập tức gọi hắn lại.

"Viêm thiếu, còn có chuyện gì?"

"Các người Hiên Viên gia có hay không ba chuyển vũ thú?" Đẳng Viêm mong đợi hỏi. Đồng thời Đẳng Viêm trong lòng còn không nhận được mong đợi đến, có, nhất định có, nhất định phải có.

"Ba chuyển vũ thú?" Hiên Viên Ngạo Thiên hơi nhướng mày.

"Đúng, chính là ba chuyển vũ thú."

"Có là có, có điều nên không nhiều, nếu như Viêm thiếu muốn một ngày ăn ba con sọ là.... Có chút độ khó." Hiên Viên Ngạo Thiên nhọc nhọc thanh âm vang lên. Thực sự có phải là hắn hay không hẹp hòi, không muốn cho đẳng viêm cung cấp ba chuyển vũ thú, dù sao cái kia một con ba chuyển vũ thú cũng chỉ cần 100 kim tệ mà thôi, 100 kim tệ đối với Hiên Viên gia tộc mà nói vốn là như muối bỏ bể, bọn họ có thể không giống lúc trước Sở Phi bảy người.

Hắn sở dĩ một mặt khổ não cái kia hoàn toàn là bởi vì Đẳng Viêm sức ăn a

Một ngày ba con?

Một tháng chính là chín mươi đầu.

Nhiều sao?

Không nhiều.

Có thể then chốt là một tháng tuy rằng không nhiều, thế nhưng sau một quãng thời gian đây? Hai tháng, ba tháng.... Coi như là Hiên Viên gia tộc muốn cho Đẳng Viêm vô hạn lượng cung cấp, thế nhưng đi nơi nào làm nhiều như vậy ba chuyển vũ thú a, dù sao này không phải xoay một cái vũ thú, ai cũng có thể giết chết.

"Đại gia người, ai muốn ăn?" Đẳng Viêm không nói gì.

"A? Không ăn, cái kia Viêm thiếu muốn ba chuyển vũ thú làm cái gì?" Hiên Viên Ngạo Thiên một trận không rõ, cái kia tràn ngập ánh mắt nhìn Đẳng Viêm hỏi.

"Người chó xía vào, người chỉ cần cho thiếu gia ta làm một con đến là được." Đẳng Viêm nói.

"Há, một con cũng không có vấn đề." Hiên Viên Ngạo Thiên nhọc nhọc nói rằng.

"Vậy là được. Nhớ kỹ, càng tinh thần càng tốt, càng thêm cường tráng càng tốt." Đồng thời, Đẳng Viêm không nhận được nói bổ sung. Dù sao này ba chuyển vũ thú là hắn dùng để thí nghiệm chính mình Hỗn Động ngự thiên quyết đến tốt cùng có thể hay không ở trong chiến đấu tăng lên tốc độ tu luyện, nếu như vô dụng cái kia cũng coi như;

. Nếu như hữu dụng, vậy sau này Đẳng Viêm nhưng là phải lấy nó làm đối thủ, đương nhiên cường tráng hơn một điểm.

Nhưng là...

Hiên Viên Ngạo Thiên vừa nghe sắc mặt nhưng trong nháy mắt thay đổi, một mặt đại ra nhìn Đẳng Viêm.

"Làm sao, có vấn đề gì?" Nhìn Hiên Viên Ngao Thiên thần sắc quái dị, Đằng Viêm hỏi.

"Tinh thần một điểm? Cường tráng một điểm?"

"Đúng, không sai, càng tinh thần càng tốt, càng thêm cường tráng càng tốt. Ân.... Tốt nhất hưng mãnh hơn nữa một điểm."

"Viêm... Viêm thiếu, nguoi... Nguoi... Nguoi muốn chính là hoạt?" Rất cục, Hiên Viên Ngao Thiên cái kia thanh âm kinh ngạc không nhận được vang lên, cả người hắn càng là như xem quái vật nhìn Đằng Viêm, hắn cũng rất cục có thể xác định Đằng Viêm chính là muốn một con hoạt vũ thú, hơn nữa còn là ba chuyển.

"Đương nhiên là hoạt."

"Ta.... Ta.... Ta....." Hiên Viên Ngao Thiên không biết nói thế nào.

"Làm sao, có vấn đề?" Đằng Viêm thấy thế hơi nhướn mày.

"Viêm thiếu, này không phải có vấn đề, chuyện này căn bản là là phi thường có vấn đề. Nhà chúng ta có ba chuyển vũ thú, thậm chí bốn chuyển cũng có. Thế nhưng... Cái kia đều là thu mua đến a, đều là chết. Hoạt vũ thú đừng nói là ba xoay chuyển, dù cho là xoay một cái nhị chuyển đô không có a." Hiên Viên Ngao Thiên không nói gì, căn bản liền không biết Đằng Viêm muốn một con hoạt vũ thú làm cái gì. Nếu như nếu không phải là bởi vì đối phương là Đằng Viêm, Hiên Viên Ngao Thiên sợ là cũng sớm đã nể đối phương bệnh thần kinh.

"Không có hoạt?"

"Chỉ có chết."

"Nhà các nguoi không có người khác luôn có chứ? Lớn như vậy một Hỗn Loạn chi đô còn sợ không lấy được một con hoạt ba chuyển vũ thú?" Đằng Viêm một mặt xem thường nói rằng. Hiện tại hắn một lòng một dạ đã nghĩ làm một con ba chuyển vũ thú đến cho mình luyện tập, nơi nào quản nhiều như vậy.

"....." Hiên Viên Ngao Thiên khoe miệng co quắp một trận.

"Viêm thiếu, không cần hỏi, khẳng định không có." Sau đó, Hiên Viên Ngao Thiên cái kia kiên định thanh âm vang lên.

"Nguoi không có hỏi làm sao biết không có?"

"Viêm thiếu, này ai không có chuyện gì làm đầu hoạt vũ thú trở về a?" Hiên Viên Ngao Thiên phát điên.

Võ giả đi tới Thần Hoang sơn mạch săn giết vũ thú vì là chính là đổi lấy tiền tài, thế nhưng ai không có chuyện gì sẽ trao một con hoạt trở về a, công việc này vũ thú cũng sẽ không quý một điểm, hơn nữa coi như quý cũng không thể quý đi nơi nào. Lại nói bất sống cùng giết vốn là hai cái mức độ.

Giết một con vũ thú có thể sẽ không quá khó.

Thế nhưng muốn phải bắt sống?

Cái kia vốn là hai chuyện khác nhau. Muốn phải bắt sống một con vũ thú tuyệt đối muốn so với trực tiếp giết một con vũ thú muốn khó nhiều hơn nhiều, hơn nữa trả giá cũng phải so với trực tiếp giết khốc liệt nhiều lắm. Ai không có chuyện gì sẽ đi làm loại này vất vả không có kết quả tốt sự tình.

Trừ phi là kẻ ngu si.

Huống chi hiện tại Đằng Viêm muốn vẫn là một con hoạt ba chuyển vũ thú.

Ba chuyển vũ thú là cái gì?

Ba chuyển vũ thú thì tương đương với nhân loại Huyết cảnh giới cường giả, hơn nữa bởi vì vũ thú đặc thù, ở thân thể trên chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, bình thường muốn giết một con ba chuyển vũ thú trừ phi là Huyết cảnh cường giả, hơn nữa còn nhất định phải là quần ẩu;

. Nếu như đơn đả độc đấu? Cái kia Huyết cảnh võ giả đối đầu ba chuyển vũ thú chuyện này quả là chính là muốn chết.

Cho tới bất sống?

Hiên Viên Ngao Thiên đô không dám nghĩ tới. Sợ là Ngưng Thần cảnh cường giả muốn phải bắt sống một con ba chuyển vũ thú đô muốn đánh đổi khá nhiều đi, hơn nữa còn không phải ở một chọi một tình huống, là ở một đám Ngưng Thần cảnh võ giả quần ẩu một con vũ thú tình huống.

Chỉ ít bảy, tám cái Ngưng Thần cảnh cường giả.

Bất sống?

Ai nhàn rồi không chuyện gì đầu "bì" làm loại chuyện này a.

"Thật không có?" Đẳng Viêm cái kia ánh mắt hồ nghi nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên hỏi.

"Khẳng định không có." Hiên Viên Ngạo Thiên lắc đầu kiên định nói rằng.

"Nếu hiện đang không có, vậy hãy để cho người đi bắt." Lập tức, Đẳng Viêm cái kia kiên định thanh âm vang lên, Đẳng Viêm đã quyết định chủ ý muốn làm một con ba chuyển vũ thú đến nghiệm chứng Hỗn Độn ngự thiên quyết, vừa nhưng đã có ý nghĩ này, Đẳng Viêm liền sẽ không bỏ qua.

Cái gì?

Một tiếng thét kinh hãi từ Hiên Viên Ngạo Thiên trong miệng vang lên, hắn cái kia ánh mắt khiếp sợ nhìn Đẳng Viêm, khóe miệng hơi co gập "Trảo?"

"Không sai, chính là trảo." Đẳng Viêm một mặt kiên định.

Nghe Đẳng Viêm trả lời, Hiên Viên Ngạo Thiên khóe miệng điên cuồng co gập, hai mắt nhìn Đẳng Viêm đỏ mang theo một tia kiêng kỵ. Giờ khắc này Đẳng Viêm ở Hiên Viên Ngạo Thiên trong mắt tuyệt đối là một mười phần kẻ điên, bệnh thần kinh, ai không có chuyện gì làm một con hoạt ba chuyển vũ thú a, chơi vui a.

"Người một hồi liền giúp thiếu gia ta đem tin tức này truyền đi, chỉ cần là ai có thể trảo một con hoạt ba chuyển vũ thú trở về, bất kể là ai thiếu gia ta cho hấn một triệu kim tệ. Đương nhiên, đánh chết đánh cho tàn phế chỉ còn một hơi loại kia không muốn, thiếu gia ta muốn chính là loại kia sinh long hoạt hổ." Đẳng Viêm trực tiếp mở miệng nói. Tiên, hiện tại Đẳng Viêm không thiếu, tự nhiên cũng không sợ đau lòng.

"....." Hiên Viên Ngạo Thiên tan vỡ.

Một con ba chuyển vũ thú một triệu kim tệ?

Kẻ điên!!!

Phải biết Hiên Viên gia tộc thu mua vũ thú thời điểm chỉ cần một trăm kim tệ, hơn nữa đây là giá thị trường, hiện tại Đẳng Viêm nhưng rỗng rã phiên gấp một vạn lần; Mặc dù là hoạt, thế nhưng cũng không đến nỗi quý như thế thái quá đi. Cho tới nay Hiên Viên Ngạo Thiên cảm giác mình đã rất phá sản, thế nhưng bây giờ cùng Đẳng Viêm so sánh chuyện này quả là chính là đại vu thấy tiểu vu.

Viêm thiếu, quá phá sản...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Đi thần hoang, trảo vũ thú

Một triệu kim tệ mua một con hoạt ba chuyển vũ thú?

Vào giờ phút này, Hiên Viên Ngạo Thiên thật sự mở mang hiểu biết, hắn rốt cuộc biết cái gì mới nghiêm túc chính phá sản, cùng Đẳng Viêm so sánh, chính mình ngay cả rẽ mao đỏ không phải. Đồng thời hắn cũng đối với Đẳng Viêm biểu thị sâu sắc không nói gì, càng thêm không biết Đẳng Viêm tiêu tốn lớn như vậy đánh đổi trảo một con hoạt ba chuyển vũ thú đến tột cùng muốn làm gì.

Chết cùng hoạt có khác nhau sao?

Không có.

Muốn nói có, vậy cũng chỉ có thể là hoạt vũ thú ăn thời điểm bởi vì mới vừa giết vì lẽ đó khá là mới mẻ một điểm, thế nhưng cũng không cách nào thay đổi bọn họ bị ăn đi vận mệnh. Đương nhiên điều này là bởi vì Hiên Viên Ngạo Thiên không biết Đẳng Viêm muốn bắt công việc này vũ thú làm gì mới cho là như vậy, dù sao ở thế tục nơi vũ thú duy nhất tác dụng chính là ăn.

Vũ thú còn có cái khác tác dụng sao?

Có.

Nhưng có phải là ở đây thế tục.

Hiên Viên Ngao Thiên không biết, Đằng Viêm cũng không biết, Đằng Viêm chỉ là muốn dùng một con hoạt ba chuyển vũ thú làm thí nghiệm mà thôi.

Một triệu kim tệ.

Nghĩ đến Đằng Viêm lại muốn dùng một triệu mua một con hoạt ba chuyển vũ thú, Hiên Viên Ngao Thiên triệt để không nói gì. Đồng thời, Hiên Viên Ngao Thiên trong lòng càng thêm rõ ràng, một khi tin tức này truyền đi, toàn bộ Hỗn Loạn chi đô đô tất nhiên sẽ rơi vào chấn động bên trong, tất cả mọi người đều sẽ vì đó điên cuồng.

Một triệu kim tệ a.

Phải biết này Hỗn Loạn chi đô sinh sống mấy triệu người, những người này tuy rằng đều là võ giả, thế nhưng đại đa số đều là cảnh giới không cao võ giả. Thể cảnh, Mạch cảnh dĩ nhiên là không cần nói, nhiều vô số kể. Huyết cảnh, Ngưng Thần cấp thấp cũng không ít. Mà những võ giả này ngoại trừ đã gia nhập ba thể lực lớn ở ngoài, bọn họ đại đa số muốn vì là cuộc sống của chính mình mà trả giá, mà nỗ lực, nói trắng ra chính là muốn kiếm tiền.

Một triệu kim tệ đối với những người này mà nói ý vị như thế nào?

Một đêm phát nhanh.

Chỉ cần thu được này một triệu kim tệ, như vậy người đoạt giải từ nay về sau đem không cần làm sinh tồn mà lo lắng.

Từ đây vinh hoa phú quý!!!

Dưới tình huống như vậy, tất cả mọi người, đúng, tất cả mọi người. Dù cho là những gia cấp thấp võ giả cũng tuyệt đối sẽ không buông tha như vậy cơ hội ngàn năm một thuở. Phải biết bình thường một con cấp ba vũ thú giá trị chỉ trị giá một trăm kim tệ, hiện tại phiên gấp một vạn lần, mặc dù là hoạt, thể nhưng tuyệt đối không có ai sẽ đi lưu ý những này, tất cả mọi người lưu ý mới cũng chỉ có này một triệu kim tệ.

Một triệu kim tệ giá trị tuyệt đối đến tất cả mọi người đi mạo hiểm.

Dù cho là Thể cảnh võ giả,

Hiên Viên Ngao Thiên thậm chí có thể nhìn thấy tin tức này truyền sau khi đi ra ngoài cảnh tượng. Hỗn Loạn chi đô bên trong, Thể cảnh, Mạch cảnh, Huyết cảnh, thậm chí là Ngưng Thần cảnh võ giả đô kết bè kết lũ đi tới Thần Hoang sơn mạch, tất cả mọi người mục tiêu cũng chỉ có một, vậy thì là bắt sống một con ba chuyển vũ thú, nắm cái kia một triệu kim tệ.

Tranh đoạt, chém giết tất nhiên cũng đem trình diễn.

"Viêm thiếu, thật muốn làm như vậy a?" Nghĩ, Hiên Viên Ngao Thiên cái kia kinh ngạc, ánh mắt phức tạp nhìn Đằng Viêm hỏi.

"Đương nhiên, người xem thiếu gia ta là đang nói đùa sao?" Đằng Viêm ngượng ngùng nói rằng.

"Được rồi."

Đằng Viêm không phải người ngu, càng thêm không phải nhà tử thiện.

"...." Hiên Viên Ngao Thiên không nói gì bên trong.

"Suýt chút nữa đem quan trọng nhất quên đi." Đột nhiên, không nhìn Hiên Viên Ngao Thiên cái kia một mặt không nói gì đáng vẻ, Đằng Viêm vỗ vỗ trán của chính mình nói rằng "Đối với vũ thú bản thân thiếu gia ta cũng có một yêu cầu, vậy thì là nhất định phải là lực lượng hình vũ thú, hình thể không thể quá nhỏ, cũng không thể quá lớn, tốt nhất... Ân, hãy cùng người trưởng thành gần như hình thể là được." Đằng Viêm nói bổ sung, sở dĩ nói như vậy hoàn toàn là bởi vì Đằng Viêm nghĩ đến trước Sở Phi bọn họ mang về cửu vĩ Ngân Hồ, như loại này vũ thú coi như làm ra cũng vô dụng.

"Ta rõ ràng, Viêm thiếu còn có yêu cầu khác sao?" Hiên Viên Ngao Thiên cái kia bất đắc dĩ thanh âm vang lên, hẳn thật sự cảm giác mình sắp tan vỡ. Đương nhiên, dưới cái nhìn của hắn Đằng Viêm sở dĩ không muốn loại kia hình thể quá nhỏ hoàn toàn là bởi vì những này vũ thú quá nhỏ, thật thiếu a.

"Không có, liền hai điểm này."

"Vậy ta đi tới?"

"Đi thôi."

Hiên Viên Ngao Thiên không có dừng lại rồi đi.

Oanh....

Hiên Viên Ngao Thiên rồi đi không bao lâu, một cái tin liền truyền khắp toàn bộ Hỗn Loạn chi đô, tin tức này như một trận cuồng phong bao phủ giống

như vậy, làm cho cả Hỗn Loạn chi đô trong nháy mắt rơi vào triệt để điên cuồng.

Một con hoạt ba chuyển vũ thú giá trị 1 triệu kim tệ?

Bệnh thần kinh;

Rất nhiều người lên vừa nghe thấy tin tức này thời điểm căn bản cũng không tin, dù sao chuyện như vậy ở bất cứ người nào xem ra đều là không thể. Một con chết ba chuyển vũ thú chỉ cần một trăm kim tệ, hiện tại một con hoạt liên trị một triệu, ròng rã phiên gấp một vạn lần?

Ai tin a.

Trừ phi là kẻ ngu si, không phải vậy ai không có chuyện gì hoa tiền này.

Khởi đầu hết thảy nghe được tin tức này người đều không tin, nhưng là dần dần có người tin.

Tại sao?

Hiên Viên gia tộc phủ đệ trước mặt;

Vào giờ phút này Hiên Viên Ngạo Thiên đang lẳng lặng đứng ở đó trước đại môn diện, mà ở trước mặt của hắn tụ tập vô số võ giả, những người này từng cái từng cái cái kia ánh mắt khiếp sợ toàn bộ đổ khóa chặt Hiên Viên Ngạo Thiên, đồng thời cái kia trong ánh mắt biểu lộ một tia ức chế không được hưng phấn cùng kích động. Mà bọn họ sở dĩ sẽ xuất hiện ở đây hoàn toàn là bởi vì bọn họ cũng được cái kia tin tức, hơn nữa biết cái này tán bộ tin tức người chính là trước mắt thiếu chủ nhà họ Hiên Viên Hiên Viên Ngạo Thiên.

Bọn họ tới nơi này là đến xác nhận tin tức này thật giả.

Trước mắt, bầu không khí hoàn toàn tĩnh mịch.

Ầm ầm ầm!!

Tĩnh có thể rõ ràng nghe được ở đây tim của mỗi người khiêu thanh.

"Hiện tại đại gia còn có nghi vấn gì không?" Hiên Viên Ngạo Thiên nhìn tất cả mọi người hỏi.

"Hiên Viên thiếu chủ, ngươi xác định bất kể là ai, chỉ cần có thể trao một con hoạt ba chuyển vũ thú cho ngươi, ngươi liền cho hắn một triệu kim tệ? Là một triệu, không phải 10 ngàn?" Một tên Huyết cảnh ba đoạn người đàn ông trung niên nhìn Hiên Viên Ngạo Thiên, một mặt nghiêm túc hỏi.

"Không sai, một con hoạt ba chuyển vũ thú, lực lượng hình, hình thể nhất định phải cùng người trưởng thành không xê xích bao nhiêu, thỏa mãn những yêu cầu, chỉ cần chộp tới giao cho ta, vậy ta liền cho hắn một triệu kim tệ. Thế nhưng..." Hiên Viên Ngạo Thiên nói dừng lại một chút "Các vị nhớ rõ, ta chỉ cần một đầu. Nói cách khác chỉ cần có người theo ta hoàn thành giao dịch, như vậy người phía sau nắm về ba chuyển vũ thú ta cũng không muốn, dù cho ngươi là thứ hai."

Rào.....

Hiên Viên Ngạo Thiên trong nháy mắt gây nên trước mắt một mảnh ồn ào.

Đặc biệt là những gia sau đó đến người.

"Yên lặng một chút, đô yên lặng một chút." Đột nhiên một sắc bén thanh âm vang lên, tất cả mọi người trong nháy mắt yên tĩnh lại, hơn nữa cũng đều phát hiện cái này người nói chuyện là một tên Ngưng Thần cảnh võ giả, tuy rằng không phải cấp cao, thế nhưng cũng là một tên Ngưng Thần bốn đoạn võ giả. Nghe được tất cả mọi người đổ lắng xuống, này Ngưng Thần cảnh võ giả sắc bén tầm mắt cũng trong nháy mắt rơi vào Hiên Viên Ngạo Thiên trên người "Hiên Viên thiếu chủ, nếu như ngươi đến thời điểm đổi ý làm sao bây giờ? Dù sao một con ba chuyển vũ thú căn bản là không đáng 1 triệu kim tệ."

Xoạt xoạt xoạt....

Theo tên này Ngưng Thần cảnh cao thủ, tầm mắt mọi người đổ rơi vào Hiên Viên Ngạo Thiên trên người.

Đây mới là bọn họ quan tâm nhất vấn đề.

Một triệu kim tệ mua một con ba chuyển vũ thú?

Chuyện này căn bản là là kẻ ngu si việc làm, nếu như đến thời điểm Hiên Viên Ngạo Thiên chơi xấu, vậy bọn họ chẳng phải chính là phí công.

"A...." Nghe vậy, Hiên Viên Ngạo Thiên cười nhạt một tiếng, lập tức tầm mắt rơi vào tên kia Ngưng Thần cảnh võ giả trên người "Vị huynh đệ này hỏi thật hay, nếu như ta đổi ý làm sao bây giờ đây? Ha ha, ngày hôm nay nơi này nhiều như vậy người nhìn, nghe, nếu như đến thời điểm ta thật sự đổi ý các ngươi sẽ bỏ qua cho ta sao? Ta nghĩ ta Hiên Viên Ngạo Thiên sẽ không như thế ngốc, nhân rồi không chuyện gì chạy đến nơi đây đến sai các vị, sau đó cho Hiên Viên gia tộc mang đến khó có thể cứu vãn nguy cơ chứ? Trừ phi ta đầu để con lừa đá."

Ha ha ha....

Nghe Hiên Viên Ngạo Thiên đáp lại, tất cả mọi người đô nở nụ cười, bao quát tên kia vấn đề Ngưng Thần cảnh võ giả.

Đúng đấy, Hiên Viên Ngạo Thiên là kẻ ngu si sao?

Rõ ràng không phải;

Nếu không phải hắn sẽ ngốc đến làm một cái uy hiếp đến Hiên Viên gia tộc sự tình sao?

Tự nhiên cũng không biết.

"Ta lại nói một lần chớp, chỉ nếu là có người bắt được một con lực lượng hình vũ thú, hình thể cùng thành nhân một kích cỡ tương đương, giao cho ta, ta sẽ cho hắn một triệu kim tệ, nhớ kỹ, là một triệu; Đương nhiên, ta chỉ cần một đầu, chỉ phải hoàn thành một lần giao dịch, như vậy mặt sau những kia ta cũng không muốn, vì lẽ đó các vị muốn dành thời gian, cơ hội chỉ có một lần." Hiên Viên Ngạo Thiên cái kia kiên định âm thanh vang vọng khắp nơi tràn mỗi người trong đầu.

Oanh.....

Hiên Viên Ngạo Thiên vừa mới dứt lời, trước mặt hắn cái kia mấy trăm tên võ giả cũng đã biến mất không thấy hình bóng.

Tại sao?

Dành thời gian tìm người đi bắt ba chuyển vũ thú a.

Phải biết, tuy rằng này một con ba chuyển vũ thú giá trị một triệu kim tệ, thế nhưng nhân gia chỉ cần một con a.

Cơ hội chỉ có một lần, ai cũng không muốn buông tha.

Rầm rầm rầm...

Mấy phút sau, từng cái từng cái võ giả kết bè kết lũ rời đi Hỗn Loạn chi đô. Trong những người này có Ngưng Thần cảnh võ giả mang đội, cũng có Huyết cảnh võ giả mang đội, thậm chí còn có toàn bộ đều là Mạch cảnh võ giả tạo thành đội ngũ. Đội ngũ to nhỏ càng là bất nhất, có mấy trăm người, có hơn một trăm người, cũng có mấy chục người.

Từng cái từng cái đội ngũ rời đi Hỗn Loạn chi đô.

Nơi bọn họ cần đến chỉ có một —— Thần Hoang sơn mạch;

Mục đích của bọn họ cũng chỉ có một —— bắt sống ba chuyển vũ thú.

Một triệu kim tệ;

Hấp dẫn Hỗn Loạn chi đô vô số người, mặc kệ là Ngưng Thần cảnh cường giả vẫn là Huyết cảnh, Mạch cảnh võ giả, dù cho là Thể cảnh võ giả cũng đều tham dự vào, dù sao này một triệu mang đến sức mê hoặc thực sự là quá lớn. Vào lúc này đã không có ai đi lưu ý cái gì sinh tử, bọn họ lưu ý chỉ có tiền, rất nhiều rất nhiều tiền, đủ để bọn họ tiêu xài một đời tiền.

Người chết vì tiền chìm chết vì ăn.

Đây là tuyên cổ bất biến đạo lý.

Một triệu;

Đáng giá bất luận người nào đi mạo hiểm như vậy!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Bắt cóc Tần Phi Nguyệt?

Ba chuyển vũ thú?

1 triệu kim tệ?

Đằng Viêm nghe này vì là, hoặc là nói Hiên Viên Ngao Thiên nghe này vì là ở toàn bộ Hỗn Loạn chi đô gọi ra một hồi "Kinh thiên biến gấm". Vô số võ giả kết bè kết lũ rồi đi Hỗn Loạn chi đô lao tới Thần Hoang sơn mạch, dẫn đến nguyên bản phồn hoa Hỗn Loạn chi đô lập tức có vẻ có chút thê lương, trên đường phố chỉ còn dư lại như vậy lè loi tán tán mấy người.

Ngưng Thần, Huyết cảnh, Mạch cảnh, Thể cảnh.

Tất cả mọi người đô chạy ba chuyển vũ thú mà đi, tất cả mọi người đô chạy cái kia trăm vạn kim tệ mà đi. Rất nhiều người nhưng quên một sự thật, ba chuyển vũ thú đó là có thể so với nhân loại Huyết cảnh cường giả, hơn nữa vũ thú đặc thù nhất định bình thường cấp thấp Huyết cảnh võ giả đô không phải là đối thủ của bọn họ, thậm chí có thể so với Ngưng Thần cảnh nhân loại cường giả.

Bất sống?

Chuyện này quả là còn khó hơn lên trời.

Đặc biệt là những kia Thể cảnh, Mạch cảnh võ giả. Muốn phải bất sống ba chuyển vũ thú quả thực chính là nói chuyện viễn vông, vốn là muốn chết.

Đáng tiếc... Hết thấy người cũng đã bị lợi ích làm choáng váng đầu óc.

Người vì là tài tử.....

Hỗn Loạn chi đô Cụ Phong Dong Binh Đoàn.

"Ba chuyển vũ thú? Một triệu kim tệ? Người nghe ai nói?" Cụ Phong Đoàn đoàn trưởng kinh Vô Mệnh mang theo một mặt ý cười nhìn trước mặt hắn một tên Ngưng Thần cảnh đoàn viên hỏi, về mặt của hắn đã đầy đủ nói rõ hắn đối với chuyện này cái nhìn chính là cảm thấy buồn cười.

Làm Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong tồn tại, Cụ Phong Dong Binh Đoàn cùng Vương gia còn có Hiên Viên gia không giống, bọn họ thu vào kho nguồn nhiều vô số. Cơ bản chia làm bốn loại: Số một, kỹ viện; Thứ hai, buôn bán nô lệ; Đệ tam, tiếp thu một ít đền từ tam đại đế quốc các thế lực lớn nhiệm vụ; Đệ tứ, chính là săn giết vũ thú bán ra cho Vương gia hoặc là Hiên Viên gia.

Vũ thú giá trị đối với Cụ Phong Dong Binh Đoàn mà nói là không thể quen thuộc hơn được.

Một triệu đổi một con ba chuyển vũ thú, khả năng này sao?

Trừ phi đối phương là kẻ ngu si.

"Đoàn trưởng, này đều là thật sự, thuộc hạ đã chứng thực, hơn nữa đã có rất nhiều người bắt đầu đi tới Thần Hoang sơn mạch đi bắt giữ ba chuyển vũ thú." Cái kia Ngưng Thần cảnh võ giả kiên định thanh âm vang lên, nếu như Hiên Viên Ngao Thiên ở đây nhất định sẽ một chút liền nhận ra lúc đó cái kia hướng về hắn vấn đề Ngưng Thần cảnh võ giả chính là trước mắt người này.

"Hả?" Kinh Vô Mệnh lông mày không khỏi nhú một cái.

"Người chắc chắn chứ?" Một giây sau, hắn cái kia sắc bén con ngươi lạc ở tên này Ngưng Thần cảnh võ giả trên người. Cụ Phong Dong Binh Đoàn làm Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong, thậm chí còn là ba bên bên trong có tiền nhất tồn tại, một triệu đổi với bọn hắn mà nói xác thực không nhiều, thế nhưng cũng không ít a;

. Thế giới này không có ai sẽ hiềm tiền ít, hơn nữa này một triệu ở vị đoàn trưởng này xem ra vốn là tự nhiên kiếm được.

"Xác định, là Hiên Viên Ngao Thiên ngay ở trước mặt mấy trăm người chính mồm nói." Ngưng Thần cảnh võ giả nói.

"Hiên Viên Ngao Thiên?" Kinh Vô Mệnh không khỏi sửng sốt.

"Ha ha ha...." Lập tức, một tiếng vui sướng ý cười từ kinh Vô Mệnh trong miệng vang lên, trước hắn cái kia vẻ mặt nghiêm túc trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng "Ta tưởng là ai chứ, hóa ra là tiểu tử này, vậy thì chẳng trách. Ha ha, Hiên Viên lão thất phu người người cháu này tốt, cực kì tốt, ha ha ha...."

Đối mặt đoàn trưởng phản ứng, Ngưng Thần cảnh võ giả cũng là cười nhạt một tiếng.

"Đoàn trưởng, vậy chúng ta có muốn hay không...."

"Phí lời, nhân gia Hiên Viên Ngao Thiên phá sản, chúng ta lẽ nào cũng theo hắn phá sản sao? Huống chi... Hiên Viên gia tiền không kiếm lời bạch không kiếm lời. Ha ha, không biết Hiên Viên Vô Định lão thất phu này biết sau chuyện này hắn sẽ khí thành ra sao, ta thật sự rất muốn nhìn một chút hắn khi đó

về mặt a." Kinh Vô Mệnh cái kia hí ngược thanh âm vang lên, trên mặt càng là mang theo một mặt chờ mong "Người hiện tại liền triệu tập nhân thủ lập tức đi tới Thần Hoang sơn mạch, nhớ kỹ, lần này Ngưng Thần cảnh trở xuống huynh đệ liền không muốn đi tới, người điều đi hai mươi tên Ngưng Thần cảnh, lại thêm một tên Thiên Nhân cảnh, nói vậy phải bắt sống một con ba chuyển vũ thú nên không có vấn đề gì."

"Vâng, đoàn trưởng"

"Ha ha, ba chuyển vũ thú một triệu? Thú vị, thật biết điều." Nhìn tên kia Ngưng Thần cảnh thủ hạ rời đi, kinh Vô Mệnh thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia vui sướng ý cười, đột nhiên hắc sắc mặt lại là biến đổi "Lão nhị, nếu đến rồi làm gì trốn trốn tránh tránh, người này bệnh cũ làm sao liền cái không được."

Vào....

Một bóng người đột nhiên xuất hiện ở kinh Vô Mệnh trước mặt.

"Đại ca, trước đây làm tặc làm quen thuộc, chuyện này.... Trong lúc nhất thời vẫn đúng là cái không được." Tới là một cái vóc người thon gầy người đàn ông trung niên, tuổi cùng kinh Vô Mệnh gần như. Giờ khắc này nhìn kinh Vô Mệnh một mặt bất đắc dĩ nói.

"Người a...."

"Đúng rồi, sự tình làm thế nào rồi?" Lập tức, kinh Vô Mệnh hỏi.

"Chuyện này...." Người đến chân chờ một chút.

"Làm sao, gặp phải phiền phức?" Kinh Vô Mệnh hơi nhướn mày hỏi.

"Có một chút."

"Nói một chút."

"Nguyên bản ta nghĩ lén lút lén vào Đằng gia đem tin tức thông báo cho Đằng lão gia, nhưng là ta mới vừa gia nhập Đằng gia liền bị một đạo thần niệm cho khóa chặt, có thể khẳng định đối phương tuyệt đối là một Thiên Nhân cảnh cường giả, hơn nữa cấp độ không thấp, thậm chí có thể cùng đại ca người ngang hàng. Đại ca gọi ta không muốn kinh động trừ Đằng lão gia ở ngoài những người khác, vì lẽ đó ta liền lui trở về...." Người đàn ông trung niên cái kia chân chờ thanh âm vang lên.

"Địa vị cao Thiên Nhân cảnh?" Kinh Vô Mệnh hơi nhướn mày.

"Không sai được."

"Hơn nữa ta đã hỏi thăm được, Đằng lão gia hiện tại đang lúc bế quan, muốn gặp hắn không dễ như vậy, vì lẽ đó ta sẽ trở lại."

"Bế quan?" Kinh Vô Mệnh sững sờ "Quên đi, nếu người nói Đằng gia trừ Đằng lão gia ở ngoài còn có một địa vị cao Thiên Nhân cảnh, chúng ta bên này ở hơi hơi qua loa một hồi đối phương cái kia sẽ không có vấn đề quá lớn;

. Đúng rồi, người phụ nữ kia để chúng ta bắt cóc đối tượng là thân phận gì đã điều tra rõ chưa? Có phải là Đằng lão gia tôn nữ?" Lập tức, kinh Vô Mệnh lại là vừa hỏi, cái kia sắc bén ánh mắt rơi vào thon gầy nam tử trên người.

"Không vâng"

"Không phải?"

"Hừm, ta hiểu rõ quá, Đằng lão gia căn bản cũng không có tôn nữ, hắn chỉ có một Tôn Tử. Nữ nhân này là Đằng Viêm lão gia cháu dâu, nàng gọi Tần Phi Nguyệt, là Tử Vân đế quốc Tần gia người. Hiện tại càng là chủ nhà họ Đằng." Thon gầy nam tử nói.

"Khốn kiếp, tiện nhân kia dĩ nhiên để chúng ta bắt cóc Đằng lão gia cháu dâu, nàng muốn làm gì?" Kinh Vô Mệnh nghe vậy lúc này gầm lên một tiếng, hắc sắc ánh mắt sắc bén bên trong trong nháy mắt né qua một tia hàn quang cùng sát ý, cả người trên người càng là tràn ngập một tia ức chế không được lửa giận.

"Chờ đã." Đột nhiên, kinh Vô Mệnh lại là sững sờ.

"Người mới vừa nói cái gì? Nữ nhân này hiện tại là chủ nhà họ Đằng?"

"Chuyện này.... Thật giống đúng thế."

"Nói láo, nàng một họ khác người vợ làm sao có khả năng trở thành chủ nhà họ Đằng, có phải là Đằng gia chuyện gì xảy ra?" Nghe vậy, kinh Vô Mệnh cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, cả người hắc sắc là biểu hiện ra một bộ phi thường đáng đáp lo lắng.

"Chuyện này... Đại ca, Đằng gia xác thực không có xảy ra chuyện gì, nữ nhân này sợ dĩ sẽ trở thành chủ nhà họ Đằng, cái kia hoàn toàn là bởi vì Đằng lão gia tử Tôn Tử làm ra đến, là hắn đem tướng quân khiến giao cho nữ nhân này, hơn nữa còn là ngay ở trước mặt Đế đô Đằng gia mặt của mọi người

tuyên bố."

"Đằng lão gia Tôn Từ?" Kinh Vô Mệnh sững sờ.

"Khốn kiếp, lại là một phá gia chi tử." Lúc này, kinh Vô Mệnh gầm lên một tiếng vang lên, được đáp án này hấn lập tức liền vang lên Hiên Viên Ngạo Thiên, cái này hoa một triệu kim tệ mua một con ba chuyển vũ thú phá gia chi tử. Đương nhiên, nếu như cho hấn biết hoa này một triệu mua một con ba chuyển vũ thú phá gia chi tử chính là trong miệng hấn cái kia phá gia chi tử không biết hấn sẽ có cảm tưởng thế nào.

Hồ.....

Một giây sau, kinh Vô Mệnh hít một hơi dài, bình phục chính mình kích động tâm tình "Quên đi, tin tưởng có Đằng lão gia ở hấn là sẽ không xảy ra vấn đề gì. Đúng rồi, con tiện nhân kia để chúng ta bắt cóc Tần Phi Nguyệt mục đích người đánh tra rõ ràng không có? Hoặc là hoà giải Từ Vân đế quốc hoàng thất có quan hệ hay không?"

"Cái này... Không rõ ràng."

"Có điều...." Người trung niên nói lại chần chờ nói.

"Tuy nhiên làm sao?"

"Đằng thiếu gia ở đại hôn buổi tối hôm đó liền rời đi Đế đô, ngoại giới đồn đại này thật giống chính là tiện nhân kia cho *." Người đàn ông trung niên nói bổ sung.

"Cái gì?" Kinh Vô Mệnh sững sờ.

"Khốn kiếp, tiện nhân kia.... Bắt cóc Đằng lão gia cháu dâu, lại đánh đuổi Đằng lão gia Tôn Từ, nàng muốn làm gì? Mb, người cho ta nghĩ biện pháp tìm người làm thịt nàng, người như vậy không lưu lại được." Lúc này, kinh Vô Mệnh cái kia nổi giận thanh âm vang lên. Tuy rằng Đằng Viêm ở trong mắt hấn đã là một mối phiền phá gia chi tử, thế nhưng cái kia không trọng yếu, trọng yếu chính là hấn là Đằng gia người, là Đằng lão gia tử Tôn Từ, vậy thì không phải ai đều có thể "Bắt nạt".

"Đại ca, vậy chúng ta cùng nàng trong lúc đó chuyện làm ăn làm sao bây giờ?"

"Chớ má chuyện làm ăn;

." Kinh Vô Mệnh khinh thường nói.

"Lão nhị, người đừng quên chúng ta này hai cái mạng đều là Đằng lão gia cứu, nếu là không có Đằng lão gia mười tám năm trước chúng ta sẽ chết, còn có thể có người bây giờ ta, còn có thể có hiện tại Cụ Phong Dong Binh Đoàn? Người muốn hiểu tri ân báo đáp, hưởng chỉ là ân cứu mạng. Cùng đằng gia là địch chính là cùng ta Cụ Phong Dong Binh Đoàn là địch, bất kể là ai, coi như là ta Cụ Phong Dong Binh Đoàn từ đây hủy hoại trong một ngày cũng sẽ không bỏ qua hấn, sẽ không tiếc!!!" Kinh Vô Mệnh kiên định thanh âm vang lên.

"Ta rõ ràng."

"Không Quá đại ca.... Nếu muốn giết nữ nhân này sợ là không có dễ dàng như vậy, nàng vẫn luôn ngốc ở trong hoàng cung, chúng ta muốn giết nàng...."

"Hừ, đều sẽ có cơ hội." Kinh Vô Mệnh lạnh rên một tiếng.

"Còn có, ở nữ nhân này không trước khi chết để lão tam cùng lão tứ đi Từ Vân đế quốc Đế đô, bảo vệ Tần Phi Nguyệt." Sau đó, kinh Vô Mệnh cái kia sắc bén âm thanh lại vang lên.

"Đại ca, chuyện này...." Nam tử không khỏi sững sờ, "Đại ca, chúng ta Cụ Phong Đoàn tổng cộng chỉ có năm tên Thiên Nhân cảnh, nếu như lão tam cùng lão tứ đi tới Đế đô, vậy chúng ta.... Nếu như đến thời điểm Hỗn Loạn chi đô bên này phát sinh biến cố gì, chỉ sợ...."

"Quản không được nhiều như vậy, nói cho lão tam cùng lão tứ, Đằng lão gia là ta kinh Vô Mệnh ân nhân cứu mạng, coi như là bọn họ đánh bạc tính mạng cũng phải bảo đảm Đằng lão gia cháu dâu Vô Ưu." Kinh Vô Mệnh cái kia kiên định thanh âm vang lên, không có do dự chút nào cùng chần chờ.

"Vâng."

"Còn có, Đằng lão gia Tôn Từ tên gì?"

"Đằng Viêm, đây là chân dung của hấn." Lão nhị nói từ trên người lấy ra một tờ chân dung giao cho kinh Vô Mệnh trong tay nói rằng. Cũng không biết này lão nhị là từ nơi nào tìm tới đây bức tranh như, cái kia người ở phía trên..... Thực sự là không giống Đằng Viêm, thân cao, hình thể đồ còn tạm được. Thế nhưng cái kia dung mạo, miệng đại đủ để nhét dưới một cái trứng gà, mũi toàn bộ đều sắp ao hăm đi vào, con mắt tiểu nhân: Nhỏ bé thành một cái tuyến, hơn nữa trên mặt còn mọc đầy mặt rỗ —— xấu cực kỳ.

Đây là Đằng Viêm?

Tuyệt đối không phải!!!

"Hà?" Xem trong tay chân dung, kinh Vô Mệnh lông mày không khỏi nhú một cái, sau đó cái kia tầm mắt rơi vào lão nhị trên người "Người xác định đây là Đẳng lão gia Tôn Tử?" Kinh Vô Mệnh cái kia nghi vấn thanh âm vang lên, Đẳng gia lão gia tử, đại gia, nhị gia, tam gia hẳn đều gặp, người nào không phải trường anh tuấn tiêu sái, thế nhưng này Đẳng Viêm hình dạng thực tại để hấn hoài nghi.

Chuyện này căn bản là là một xấu xí!!

"Đại ca, đây là ta để Đế đô ưu tú nhất họa sĩ họa, tuyệt đối không sai được." Lão nhị cái kia kiên định thanh âm vang lên. Này xác thực là xuất từ Đế đô đệ nhất họa sĩ tay, nhưng là hẳn không biết Đẳng Viêm ở Đế đô thời điểm đó là đại danh鼎鼎 thiếu niên hư, Đẳng Viêm hình tượng liền càng không cần phải nói. Mà vị họa sĩ này họa căn bản liền không phải Đẳng Viêm bên ngoài, mà là Đẳng Viêm hình tượng, cho nên mới trở thành này xấu cực kỳ tồn tại.

Đây chính là họa sĩ trong lòng đẳng đại ác nhân.

"...." Kinh Vô Mệnh nghe vậy khóe miệng vừa kéo.

"Quên đi, mặc kệ nhiều như vậy. Để người của chúng ta khoảng thời gian này có thể không tiếp nhiệm vụ liền không tiếp, tận lực hay đi Tử Vân đế quốc, nhìn có thể hay không tìm tới hắn. Tuy rằng tiểu tử này là cái phá gia chi tử, thế nhưng mặc kệ như thế nào hẳn đều là Đẳng lão gia Tôn Tử, đi thôi." Kinh Vô Mệnh liếc mắt nhìn chân dung nói rằng.

"Ta rõ ràng..." Người đàn ông trung niên xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Thần cấp linh hồn!!

Bắt cóc Tần Phi Nguyệt?

Kinh Vô Mệnh trong miệng con tiện nhân kia ngoại trừ Liễu Chân còn có thể là ai, chỉ tiếc Đẳng Viêm không biết tất cả những thứ này.

Vương gia.

Hiên Viên Ngao Thiên ra giá một triệu mua một con hoạt ba chuyển vũ thú tin tức này hầu như truyền khắp toàn bộ Hỗn Loạn chi đô, làm Hỗn Loạn chi đô tam đại bá chủ một trong tồn tại, Vương gia lại làm sao có khả năng không biết đây? Vương gia làm ra quyết định tự nhiên là đỡ lấy này khoản buôn bán. Dù sao một triệu tuy rằng không nhiều, thế nhưng đối với vừa tồn thất ngàn vạn Vương gia mà nói cũng có thể hơi hơi cứu vãn một điểm tồn thất. Hơn nữa, cùng Cụ Phong Dong Binh Đoàn như thế ý nghĩ, làm làm đối thủ, Hiên Viên gia tiền không kiếm lời bạch không kiếm lời.

Đương nhiên, mặc kệ là Vương gia vẫn là Cụ Phong Dong Binh Đoàn, muốn biết nhất vẫn là giờ khắc này Hiên Viên Vô Dịch về mặt.

Tất nhiên "Đặc sắc" Vạn phần;

Ai kêu Hiên Viên gia ra như vậy một cực phẩm phá gia chi tử đây.

Chỉ tiếc....

Hiên Viên gia tộc bên trong tòa phủ đệ, Hiên Viên Vô Dịch căn bản cũng không có trách tội Hiên Viên Ngao Thiên, không chỉ như thế, giờ khắc này Hiên Viên Vô Dịch vẫn là một mặt kích động cùng hưng phấn, rồi cùng ngay lúc đó Hiên Viên Ngao Thiên như thế. Đẳng Viêm có thể luyện chế đan dược, chuyện này đối với Hiên Viên gia tộc mà nói tuyệt đối là to lớn trợ giúp, lúc này Hiên Viên Vô Dịch cũng không chán chờ, bắt đầu khiến người ta thu mua Đẳng Viêm cần cái kia bảy loại linh thảo.

Có bao nhiêu muốn bao nhiêu.

Hỗn Loạn chi đô tuyệt đại đa số người đều vì một triệu mà lao tới Thần Hoang sơn mạch, Hiên Viên gia nhưng là trắng trợn thu mua bảy loại linh thảo.

Cho tới Đẳng Viêm?

Giờ khắc này ở Hiên Viên thực phủ trong hậu viện, Sở Phi chờ người còn đang điên cuồng chiến đấu, căn bản không có bất kỳ uể oải đáng về. Mà Đẳng

Viêm cũng tiến vào phòng của mình bắt đầu tu luyện Hồn Động ngự thiên quyết, đối với Đăng Viêm mà nói thực lực bây giờ chính là tất cả.

Tu luyện, tu luyện.

Hai ngày thời gian chớp mắt mà qua;

Hai ngày nay toàn bộ Hồn Loạn chi đô dĩ thường bình tĩnh, tuyệt đại đa số người cũng đã đi tới Thần Hoang sơn mạch bắt giữ ba chuyển vũ thú. Duy một chuyện đã xảy ra chính là Vương gia cùng Hiên Viên gia đối với linh thảo cạnh tranh. Vương gia phối chế Thối Thể linh dịch cần Thanh Thể Thảo cùng tột cốt hoa, Hiên Viên gia tộc thu mua bảy loại linh thảo bên trong cũng có Thanh Thể Thảo cùng tột cốt hoa. Vậy thì tạo thành hai gia tộc lớn điên cuồng tranh mua này hai loại linh thảo, giá cả tự nhiên cũng là tăng vọt lên.

5 kim tệ.

10 kim tệ.

15 kim tệ.

Giá cả một đường tăng vọt, trực tiếp từ mới bắt đầu 5 kim tệ một cây cao lên tới 15 kim tệ, hai đại trong gia tộc cạnh tranh để Hồn Loạn chi đô người đều điên cuồng. Mà lúc này giá cả nhảy lên tới 15 kim tệ thời điểm, Vương gia thu mua cường độ cũng giảm xuống không ít, thậm chí đã từ bỏ thu mua.

Nhất phẩm linh thảo 15 kim tệ?

Wương gia phối chế Thối Thể linh dịch cần hai cây linh thảo cùng nhất định dược liệu, mỗi một phần vật liệu gộp lại giá vốn chính là 45 kim tệ, chia làm thập phần thuốc thành phẩm liền đạt đến 4. 5 cái kim tệ, mà vào lúc này nếu như tiếp tục bán 5 cái kim tệ đã không có cái gì lợi nhuận;

Trừ phi đem thụ giới tăng lên.

Nhưng là, 5 cái kim tệ đã rất ít người mua, tiếp tục trường còn sẽ có người mua sao?

Vì lẽ đó, Vương gia trực tiếp từ bỏ.

Cho tới Hiên Viên gia?

Mặc dù là lúc này Thanh Thể Thảo cùng tột cốt hoa giá cả đã tiêu thăng đến 15 kim tệ một cây, bọn họ cũng không hề từ bỏ thu mua, mà là tiếp tục điên cuồng thu mua, nói chung có bao nhiêu thu bao nhiêu. Hiên Viên gia tộc cử động khác thường làm cho cả Hồn Loạn chi đô người đều rơi vào sâu sắc không rõ.

Đầu tiên là một triệu mua một con ba chuyển vũ thú.

Hiện tại lại là trắng trợn giá cao thu mua nhất phẩm linh thảo.

Này tính là gì?

Chuyện này căn bản là là ở phá sản a.

Hiên Viên Ngạo Thiên như vậy cũng coi như, lẽ nào Hiên Viên Vô Dịch cũng điên rồi sao?

Tất cả mọi người đổ ở xem kịch vui.

Có thể sự thực đây?

Hiên Viên gia tộc người thật sự đều là kẻ ngu si sao?

Đương nhiên không phải.

Hai ngày nay bởi vì cùng Vương gia cạnh tranh dẫn đến linh thảo giá cả một đường tăng vọt, Hiên Viên Vô Dịch cũng tự mình đi Hiên Viên thực phủ hỏi dò Đăng Viêm đến tột cùng còn muốn tiếp tục hay không thu mua. Lúc đó Đăng Viêm cũng không có cho Hiên Viên Vô Dịch chính diện trả lời, chỉ là đem bảy loại linh thảo luyện chế ra đến Thối Thể đan hiệu quả nói cho Hiên Viên Vô Dịch.

Mạch cảnh ngũ đoạn trở xuống trăm phần trăm đột phá?

Hiên Viên Vô Dịch được đáp án này sau khi cả người triệt để chấn kinh rồi. Dược sư, làm Thiên Nhân cảnh hán cũng từng nghe nói qua, thế nhưng đan dược hán nhưng xưa nay đô chưa từng thấy a, bây giờ nghe Đăng Viêm nói vền vẹn chỉ là nhất phẩm đan dược liền như vậy Nghịch Thiên, Hiên Viên Vô Dịch còn có cái gì tốt do dự đây.

Thu mua.

Trắng trợn thu mua.

Tuy rằng Thối Thê đan đối với Hiên Viên gia tộc thực lực tổng hợp không có quá to lớn trợ giúp, thậm chí đối với Hiên Viên gia tộc tuyệt đại đa số võ giả cũng không có tác dụng. Thế nhưng một khi luyện chế sau khi đi ra hoàn toàn có thể bán ra đi ra ngoài a, nghịch thiên như vậy đan dược, trăm phần trăm đột phá đan dược sẽ không có ai mua?

Đánh chết Hiên Viên Vô Định đô không tin.

Đương nhiên, này không phải nguyên nhân chủ yếu, dù sao linh thảo giá cả bấp bênh ở nơi đó, muốn dựa vào này Thối Thê đan thu hồi thành phẩm vốn là không thể, cũng không hiện thực. Hiên Viên Vô Định lưu ý chính là sau đó, Đăng Viêm nhưng là nói rồi, hắn cần phải không ngừng luyện chế nhất phẩm đan dược đến xung kích nhị phẩm đan dược sư.

Nhị phẩm đan dược sư là cái gì?

Nhị phẩm đan dược sư liền đại diện cho có thể luyện chế nhị phẩm đan dược.

Nhất phẩm đan dược cũng như này nghịch thiên rồi.

Cái kia nhị phẩm đan dược đây?

Hiên Viên Vô Định đã không dám tưởng tượng, vì lẽ đó hắn hoàn toàn liễu lĩnh thu mua Thanh Thê Thảo cùng tột cốt hoa;

. Đừng nói là 15 kim tệ một cây, dù cho là 20 kim tệ một cây hắn cũng như thường thu mua, có bao nhiêu thu bao nhiêu. Đây đối với Hiên Viên Vô Định tới nói chính là đầu tư.

Hai ngày thời gian, đối với ngoại giới tất cả Đăng Viêm chẳng quan tâm.

Giờ khắc này, Hiên Viên thực phủ hậu viện.

Ầm ầm ầm!!!

Sở Phi chờ người chính ở chỗ này không ngừng mà chiến đấu, hai ngày thời gian tuy rằng bọn họ không có ai lần thứ hai đột phá, thế nhưng mỗi một người bọn họ đều có thể rõ ràng cảm nhận được chính mình tu vi tăng lên. Điều này cũng đạo đưa bọn họ đối với chiến đấu càng ngày càng khát vọng. Có thể nói kết thúc mỗi ngày trừ ăn cơm ngủ thời gian bọn họ đồ ở chiến đấu, triệt để thành chiến đấu cuồng.

Cho tới Đăng Viêm?

Giờ khắc này, một mình hắn lặng lẽ ngồi xếp bằng ở gian phòng trên giường, ở Đăng Viêm xung quanh cơ thể vẫn tràn ngập một tầng dày đặc linh khí, cái kia từng tia một linh khí không ngừng tràn vào Đăng Viêm thân thể, theo Hỗn Độn ngự thiên quyết vận chuyển, một phần cường hóa Đăng Viêm thân thể, một phần nhưng là tiến vào đan điền lớn mạnh bản mệnh hồn hỏa cùng cái kia một tia tinh khiết linh khí.

Hai ngày thời gian, Đăng Viêm thân thể đã đột phá trở thành Mạch cảnh sáu đoạn.

Đương nhiên, này không phải Đăng Viêm đề ý nhất.

Giờ khắc này, Đăng Viêm đề ý nhất chính là hắn trong đan điền bản mệnh hồn hỏa. Hai ngày tu luyện, Đăng Viêm bên trong đan điền bản mệnh hồn hỏa đã lớn mạnh rất nhiều, trở nên càng thêm ngưng tụ, càng thêm tinh khiết. Mà hiện tại theo Đăng Viêm không ngừng tu luyện, cái kia từng tia một linh khí vẫn còn đang điên cuồng lớn mạnh bản mệnh hồn hỏa.

Tốc độ kia, mắt trần có thể thấy.

Oanh....

Đột nhiên, Đăng Viêm thân thể chấn động mạnh, vào lúc này Đăng Viêm thân thể hấp thu linh khí tốc độ trong giây lát tăng lên dữ dội!!

Ầm ầm ầm....

Từng tia một linh khí như hung mãnh hồng thủy bình thường tràn vào Đăng Viêm thân thể người.

Ầm!!

Tu vô thiên trong giây lát tự chủ đình trệ, cái kia từng tia một linh khí không lại rèn luyện thân thể, mà là trực tiếp tràn vào trong đan điền. Đồng thời, bên trong đan điền cái kia một tia tinh khiết linh khí giờ khắc này cũng đình chỉ tiếp tục hấp thu những linh khí này, lặng lẽ xoay quanh ở trong đan điền.

Phảng phất này hết thảy linh khí đều là cái kia bản mệnh hồn hỏa chuẩn bị.

Ầm ầm ầm!!!

Bản mệnh hồn hỏa điên cuồng hấp thu những này ngoại giới hiện lên mà đến linh khí.

Nó lại như một ăn không đủ no hài tử.

Ào ào ào....

Từng tia một linh khí bị bản mệnh hồn hỏa nuốt chửng, đồng thời bản mệnh hồn hỏa cũng không ngừng lớn mạnh, hơn nữa những kia hiện lên mà đến linh khí tựa hồ đã không cách nào thỏa mãn bản mệnh hồn nói hấp thu. Vào lúc này, nguyên bản cái kia lăng lăng xoay quanh ở trong đan điền cái kia một tia tinh khiết linh lực cũng bắt đầu phóng thích linh lực cung cấp cho bản mệnh hồn hỏa hấp thu.

Ào ào ào....

Linh khí, linh lực;

Giờ khắc này, Đẳng Viêm thân thể hoàn toàn lấy bản mệnh hồn hỏa làm chủ đạo, hết thấy linh khí cùng linh khí đô không ngừng cung cấp nó hấp thu, để nó không ngừng lớn mạnh, không ngừng cường hóa;

Oanh....

Mấy hơi thở sau khi, trong đan điền bản mệnh hồn hỏa lần thứ hai có biến hóa, cái kia từng sợi từng sợi linh hồn hỏa điểm trở nên càng thêm ngưng tụ, đồng thời ở cái kia bản mệnh hồn hỏa vị trí trung tâm, một so với bản mệnh hồn hỏa còn nhỏ hơn tới gấp mười lần vòng xoáy chậm rãi hình thành, cái kia trong nước xoáy ngưng tụ tinh khiết nhất lực lượng linh hồn, đồng thời không ngừng đem bản mệnh hồn hỏa cái kia từng tia một tinh khiết lực lượng linh hồn tụ tập lại một chỗ.

Bản nguyên linh hồn!!

"Muốn lên cấp sao?" Cảm thụ bên trong đan điền bản mệnh hồn hỏa biến hóa, Đẳng Viêm trên mặt lộ ra vẻ vui mừng. Cái kia vòng xoáy đẳng viêm tự nhiên rõ ràng là cái gì, dựa theo tu hồn thiên giới thiệu, vậy thì là bản nguyên linh hồn, Đẳng Viêm linh hồn căn bản tồn tại. Mà ngưng tụ ra này một tia bản nguyên linh hồn cũng là mang ý nghĩa chính thức đặt chân thân cấp, tu luyện về sau đô lấy này bản nguyên linh hồn làm chủ, đợi được linh hồn đẳng cấp đạt tới trình độ nhất định này bản nguyên linh hồn thậm chí sẽ động lại thành nhân hình.

Đương nhiên, hiện tại vẫn không có thành hình.

Chờ đến vòng xoáy này biến thành hạt tròn, triệt để ngưng tụ, đó mới mang ý nghĩa chân chính thành công.

Oanh....

Ở cái kia bản nguyên linh hồn sắp hình thành trong nháy mắt, Đẳng Viêm hấp thu linh khí tốc độ lại là đột nhiên một trận kéo lên.

Xảy ra chuyện gì?

Nguyên bản ở trong hậu viện chiến đấu Sở Phi chờ người đột nhiên cảm nhận được một luồng cuồng bạo linh khí dâng tới Đẳng Viêm vị trí gian phòng, không khỏi đình chỉ chiến đấu, từng cái từng cái cái kia kinh ngạc ánh mắt toàn bộ rơi vào Đẳng Viêm vị trí gian phòng bên trên.

Về mặt kinh ngạc.

Oanh....

Nhưng mà Đẳng Viêm đối với ngoại giới tất cả căn bản là không biết chuyện, giờ khắc này hắn cũng cảm giác được tự thân hấp thu linh khí tốc độ so với trước rõ ràng tăng lên gấp ba. Mặc dù là như vậy, cái kia điên cuồng hiện lên mà đến linh khí đều không thể thỏa mãn bản nguyên linh hồn hấp thu, vào lúc này nếu như không có bên trong đan điền cái kia một tia tinh khiết linh lực trợ giúp, Đẳng Viêm không hoài nghi chút nào chính mình lần này ngưng tụ bản nguyên linh hồn sẽ trực tiếp dẫn đến thất bại.

Tinh khiết linh lực.

Đối với hắn, Đẳng Viêm tràn ngập vô hạn hiếu kỳ.

Ào ào ào....

Cuồng bạo linh khí tràn vào, cái kia bản mệnh hồn hỏa bên trong tiểu vòng xoáy xoay quanh tốc độ càng thêm nhanh hơn, hấp thu cũng càng thêm điên cuồng, đồng thời nó còn đang không ngừng lớn mạnh. Chậm rãi, một viên bé nhỏ hạt tròn ở Đẳng Viêm bản mệnh hồn hỏa bên trong hình thành, cùng bản mệnh hồn hỏa so với rõ ràng nhỏ mấy chục lần.

Thế nhưng này đô không trọng yếu, Đẳng Viêm rõ ràng thời khắc này linh hồn hắn đã chân chính lên cấp trở thành thân cấp.

Bản nguyên linh hồn đã ngưng tụ.

Oanh....

Trong phút chốc, Đăng Viêm thân thể chấn động, cuồng bạo linh khí trong nháy mắt tiêu tan.

Tu luyện, tự chủ đỉnh chỉ.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Thiếu gia ta bị sái!!

Kết thúc?

Đăng Viêm bên ngoài phòng, Sở Phi chờ người cảm nhận được cái kia linh khí gọn sóng đột nhiên biến mất rồi lúc này sững sờ, lập tức lại là cười khổ một cái liền không tiếp tục để ý, mà là tiếp tục bắt đầu rồi điên cuồng chiến đấu. Đăng Viêm, ở trong mắt bọn họ chính là một điều bí ẩn bình thường tồn tại, bọn họ rất rõ ràng Đăng Viêm căn bản thì sẽ không thể tu luyện, thế nhưng cái kia làm ra đến động tĩnh so với chi bọn họ những võ giả này còn muốn lớn hơn nhiều hơn nhiều, lần trước là như vậy, lần này lại là như vậy. Dưới cái nhìn của bọn họ Đăng Viêm chính là một quái thai.

Không chỉ có như vậy, hắn còn một ngày ăn ba con vũ thú.

Đương nhiên, đối với ở trong lòng mê man và hiếu kỳ, Sở Phi mấy người cũng sẽ không đi hỏi, dù sao mỗi người đô có thuộc về bí mật của hắn.

Đăng Viêm cũng không ngoại lệ.

Bên trong gian phòng.

Đăng Viêm đã đình chỉ tu luyện, lẳng lặng ngồi xếp bằng ở chỗ kia, quan tâm trong đan điền cái kia một viên ngưng tụ linh hồn hạt tròn "Đây chính là bản nguyên linh hồn?" Thanh âm kinh ngạc từ Đăng Viêm trong miệng vang lên, trên mặt của hắn càng là mang theo một tia kinh ngạc, có điều rất nhanh liền lại đã biến thành vẻ vui mừng.

Bản nguyên linh hồn đã thành, linh hồn lực chính thức bước vào thần cấp;

Điều này đại biểu cái gì?

Đại biểu Đăng Viêm đã có thể bắt đầu lợi dụng bản mệnh hồn hỏa luyện đan.

Nỗ lực như thế liền vì là không phải là này à.

Luyện đan!!

Đăng Viêm cái kia ánh mắt hưng phấn liền rơi vào một bên cái kia một đồng lớn linh thảo mặt trên.

Này một đồng lớn linh thảo tối thiểu có hơn một nghìn cây, những thứ này đều là Hiên Viên gia tộc khoảng thời gian này thu mua đến, trước Đăng Viêm cảm giác được linh hồn của chính mình sắp lên cấp, cho nên liền để Hiên Viên Ngạo Thiên đem những linh thảo này dẫn theo lại đây, thuận tiện hắn lên cấp sau khi trực tiếp bắt đầu luyện đan.

Giờ khắc này, một loại ức chế không được cảm giác xông lên đầu, Đăng Viêm đã không nhận được thử một lần.

Động lòng không bằng hành động, lúc này Đăng Viêm liền trực tiếp từ này một đồng lớn linh thảo bên trong tìm ra luyện chế Thái Thể đan bảy cây linh thảo. Đương nhiên, này một đồng lớn linh thảo đều là này bảy loại linh thảo, không có cái khác. Nắm trong tay bảy cây linh thảo, Đăng Viêm trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết phải làm sao.

Luyện đan?

Tuy rằng Đăng Viêm tràn ngập chờ mong, thế nhưng dù sao hắn xưa nay đô chưa từng thử qua.

Làm sao luyện?

Vào đúng lúc này thành Đẳng Viêm trong lòng vấn đề lớn nhất;

Phổ thông được sự luyện đan là trước tiên chuẩn bị kỹ càng luyện đan cần thiết vật liệu, sau đó đun nóng lò luyện đan, đợi được lò luyện đan nhiệt độ đạt tới trình độ nhất định sau khi đem vật liệu dựa theo trình tự từng cái bỏ vào lò luyện đan, sau đó đang lợi dụng lò luyện đan nhiệt độ để luyện ra vật liệu tinh hoa, cuối cùng ở dùng thần thức đem những này tinh hoa ngưng tụ thành đan, lại dùng linh lực lấy ra luyện chế thành công đan được là được.

Rất đơn giản, cũng rất dễ hiểu.

Nhưng là....

Đẳng Viêm được sự truyền thừa cùng cái khác không giống, hắn là dựa vào linh hồn hóa điểm luyện đan, vậy thì để Đẳng Viêm trong lúc nhất thời không biết làm sao ra tay.

Đưa tay phải ra.

Oanh....

Một thốc linh hồn hóa điểm trong nháy mắt xuất hiện ở Đẳng Viêm lòng bàn tay phải, cái kia gần như hư vô linh hồn hóa điểm, nếu như không phải nhìn kỹ căn bản là không cách nào nhìn thấy sự tồn tại của nó. Lúc này đã lên cấp thần cấp linh hồn, ở Đẳng Viêm lòng bàn tay ngưng tụ linh hồn hóa điểm đã so với trước lớn hơn vô số lần, chỉ ít cũng có lớn như hai quả trứng.

Tay phải phóng thích linh hồn hóa điểm;

Tay trái cầm bảy cây linh thảo.

"....." Đẳng Viêm khoe miệng không khỏi hơi co quắp một trận. Không cần nói để những khác được sự nhìn thấy chính mình bộ này dáng vẻ sẽ cảm thấy khó hiểu, chính là Đẳng Viêm chính mình nhìn mình dáng vẻ hiện tại đồ cảm giác là lạ, tựa hồ nơi nào có điểm không đúng.

Làm sao * làm?

Thử xem.

Một giây sau, Đẳng Viêm không chân chừ nữa, tuy rằng cảm giác là lạ, thế nhưng chung quy phải bước ra bước thứ nhất, hơn nữa chỉ có thử nghiệm mới biết có được hay không. Lúc này, Đẳng Viêm đem tay trái cầm bảy cây linh thảo đặt ở tay phải nơi lòng bàn tay. Nhưng là vấn đề đến rồi, linh hồn hóa điểm cũng chỉ có lớn như hai quả trứng, căn bản là không cách nào đem bảy cây linh thảo triệt để bao trùm.

Kỳ hoa!!!

Một méo cổ, Đẳng Viêm nhìn mình tay phải tình cảnh thâm nghĩ trong lòng.

Một thốc linh hồn hóa điểm ở lòng bàn tay phải thiêu đốt, bảy cây linh thảo đặt ở bàn tay của chính mình bên trên.

Đây là ra sao hình ảnh?

Quái;

Phi thường quái;

Tương đương quái.

Thế nhưng, Đẳng Viêm nhưng không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể thử một chút.

Chờ đi....

Liên như vậy, Đẳng Viêm ngây ngốc nhìn bàn tay phải của chính mình tâm, chờ mong cái kia linh thảo tinh hoa bộ phận bị tinh luyện ra.

Một phút, không có thay đổi;

Năm phút đồng hồ, không có thay đổi;

Mười phút, không có thay đổi;

Nửa giờ, vẫn không có biến hóa;

Một canh giờ, vẫn là mẹ nhà hắn không có thay đổi;

Rất cực, sau một canh giờ Đẳng Viêm rất cực tan vỡ;

Đặng Viêm thu hồi lòng bàn tay linh hồn hòa diễm, đồng thời cảm lấy cái kia bảy cây linh thảo tỉ mỉ đánh giá một phen. Kết quả, một đề Đặng Viêm càng thêm tán vờ đáp án sản sinh. Một canh giờ, rỗng rã một canh giờ, đừng nói là đêm này bảy cây linh thảo tinh hoa bộ phận tinh luyện ra, này bảy cây linh thảo cùng một canh giờ trước căn bản cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

"Ta thảo, này truyền thừa sẽ không là dao động người chứ?" Rất cục, Đặng Viêm không nhận được nghi vấn nói.

Một canh giờ, lẽ ra mặc kệ như thế nào đều có thể đem linh thảo được lực tinh hoa tinh luyện ra a.

Nhưng bây giờ thì sao?

Một điểm biến hóa đồ không có.

Này không phải dao động người đâu sao.

"Linh hồn luyện đan? Giời ạ, thiếu gia ta bị sai." Lúc này, Đặng Viêm cái kia xem thường thanh âm vang lên. Rất rõ ràng, hiện tại sự thực đã nói rõ tất cả, linh hồn lực luyện đan cái kia vốn là không thể, cũng không hiện thực, dù sao liền linh thảo tinh hoa đều không thể tinh luyện ra, làm sao đàm luận luyện đan?

Làm sao bây giờ?

Nỗ lực lâu như vậy, vốn cho là chính mình linh hồn rốt cục đạt đến thần cấp, có thể chân chính trở thành một tên dược sư, nhưng là nhưng là đối lấy một kết quả như vậy, thực sự là đề đặng viêm có chút khó có thể tiếp thu.

Oanh....

Đột nhiên, Đặng Viêm thân thể đột nhiên run lên.

Oanh....

Đại não nơi sâu xa, một luồng không lồ tin tức trong giây lát hiện lên mà tới.

Xảy ra chuyện gì?

Cảm nhận được biến cố bất thành linh, Đặng Viêm cả người vẻ mặt trong nháy mắt vô cùng lo lắng, tình huống như vậy lần trước chính mình ở Thần Hoàng sơn mạch thu được truyền thừa thời điểm liền đã xảy ra. Chỉ có điều lần đó đề Đặng Viêm chịu đựng một loại vô cùng thể thảm thống khổ, mà hiện tại, Đặng Viêm căn bản là không cảm giác được thống khổ, chỉ cảm thấy vô số tin tức điên cuồng tràn vào đầu óc của chính mình bên trong, chạm trở ở trí nhớ của chính mình bên trong.

Thật giống, những ký ức này bản thân liền là thuộc về mình.

Oanh....

Đột nhiên, Đặng Viêm cả người đột nhiên sững sờ, cái kia trong ánh mắt né qua một tia kinh hãi.

Hắn nghĩ tới rồi trước ở Thần Hoàng sơn mạch đạo kia khủng bố thần niệm.

Lẽ nào....

Đặng Viêm giờ khắc này còn nhớ rõ, đối phương xưng chính mình vì là lão đầu, lúc đó Đặng Viêm bởi vì thu được có thể công pháp tu luyện mà chìm đắm ở tuyệt đối hưng phấn cùng vui sướng bên trong, căn bản cũng không có đối với đạo kia thần niệm nói tới quá mức lưu ý. Thế nhưng bây giờ nghĩ lại..... Ý của đối phương không phải là nói mình thuộc về linh hồn chuyển thế sống lại sao? Mà những này cái gọi là truyền thừa vốn là chính mình trí nhớ của kiếp trước.

Chuyện này.....

Hồi tưởng tất cả những thứ này, Đặng Viêm kinh ngạc trong lòng không ngớt.

Oanh....

Nhưng mà, giờ khắc này Đặng Viêm trong đầu cái kia vô số tin tức còn đang điên cuồng hiện lên mà đến;

Hồn dược sư;

Đặng Viêm rất nhanh liền phát hiện những tin tức này đều là tự nói với mình làm sao lợi dụng linh hồn hòa diễm luyện đan.

Thần cấp linh hồn.

Đột nhiên, Đặng Viêm ý thức được một vấn đề. Lẽ nào tất cả những thứ này đều là nhân vì là linh hồn của chính mình đạt đến thần cấp mới phát sinh?

Hồi tưởng lần trước là chính mình thành nhân thời điểm, mà lần này là linh hồn của chính mình đạt đến thần cấp thời điểm. Chẳng lẽ nói.... Linh hồn của chính mình mỗi tăng lên một đẳng cấp, ký ức cũng sẽ thức tỉnh một phần?

Chuyện này.....

Đặng Viêm chán kinh rồi, càng là chán động.

Sao có thể có chuyện đó?

Ta là ai?

Lúc này, Đặng Viêm trong lòng không nhịn được xuất hiện một nghi vấn lớn.

Chuyện thể sống lại? Đạt xác? Vẫn là....

Đặng Viêm chính mình cũng không biết.

Quá phức tạp!!

"Quên đi, thuyền đến đầu cầu tự nhiên trục, quản nhiều như vậy làm gì." Sau đó, Đặng Viêm áp chế đáy lòng khiếp sợ, cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên. Mà vào lúc này cái kia đoạn tin tức đã toàn bộ chạm trở ở Đặng Viêm trong đầu, Đặng Viêm có thể biết rõ tất cả những thứ này.

Linh hồn hóa điểm luyện đan.

Thời khắc này, Đặng Viêm rốt cục hiểu rõ, cái gọi là linh hồn hóa điểm luyện đan căn bản là cùng phổ thông luyện đan không giống. Linh hồn hóa điểm, chuyện này căn bản là không phải chân chính hóa điểm, chỉ ít hần không có phổ thông hóa điểm loại kia nhiệt độ, muốn lợi dụng nhiệt độ cao nhắc tới luyện linh thảo được lực cùng tinh hoa tự nhiên không thể, cái này cũng là tại sao Đặng Viêm trước rờn rã một canh giờ đều không thể tinh luyện linh thảo tinh hoa nguyên nhân.

Linh hồn hóa điểm nói trắng ra chính là người sử dụng linh hồn.

Lợi dụng linh hồn hóa điểm luyện đan kỳ thực chính là đơn thuần dựa vào lực lượng linh hồn. Đầu tiên là dùng lực lượng linh hồn tinh luyện linh thảo được lực cùng tinh hoa, làm tinh hoa bộ phận bị tinh luyện ra sau khi liên tiếp tục lợi dụng lực lượng linh hồn khống chế những này tinh hoa đem ngưng kết thành đan, nói trắng ra toàn bộ quá trình dựa vào chính là linh hồn lực, không phải hóa điểm nhiệt độ.

Mà Đặng Viêm cần cần phải làm là * không lực lượng linh hồn, sử dụng lực lượng linh hồn.

Thời khắc này, Đặng Viêm rốt cục rõ ràng tại sao trước quá rờn rã một canh giờ những kia linh thảo đồ không có bất kỳ biến hóa nào. Lúc đó hần chỉ là phóng thích linh hồn hóa điểm, đồng thời đem linh thảo đặt ở linh hồn hóa điểm bên trên, căn bản cũng không có chân chính sử dụng lực lượng linh hồn, này lại làm sao có khả năng đề luyện ra linh thảo được lực cùng tinh hoa đây.

Như vậy cũng tốt so với....

Linh thảo là một khối dính thủy khăn mặt, mà những này thủy chính là linh thảo tinh hoa bộ phận, còn linh hồn hóa điểm chính là một đôi tay.

Tay chỉ là cầm khăn mặt làm sao có khả năng đem thủy bỏ ra đến?

Chỉ có hai tay dùng sức mới có thể đè ép khăn mặt, đem khăn mặt bên trong thủy cho bỏ ra đến.

Thì ra là như vậy!!

Thời khắc này, Đặng Viêm hiểu ra.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Luyện đan, cũng là tu luyện?

Linh hồn luyện đan, kỳ thực chính là lợi dụng lực lượng linh hồn tinh luyện linh thảo, đồng thời ngưng tụ được lực tinh hoa quá trình.

Thử xem.

Được đáp án, Đằng Viêm cũng không chán chừ nữa, bắt đầu rồi từ lúc sinh ra tới nay lần thứ hai luyện đan.

Đằng Viêm vẫn là cùng trước như thế lấy ra luyện chế Thái Thái đan cần thiết bảy cây linh thảo, đồng thời phóng thích linh hồn hòa diễm, đồng thời đem bảy cây linh thảo đặt ở linh hồn hòa diễm vị trí trên lòng bàn tay, tất cả vẫn là cùng trước như thế, có điều duy nhất không giống chính là thời khắc này bắt đầu Đằng Viêm muốn bắt đầu lợi dụng lực lượng linh hồn tinh luyện bảy cây linh thảo.

Linh hồn.

Này vốn là thân thể một phần, chỉ có điều đang không có ngưng tụ thành hình trước hần là một mờ tồn tại, căn bản là không có cách bị lợi dụng. Mà hiện tại Đằng Viêm đã đem ngưng tụ thành hình, hiện tại lực lượng linh hồn rồi cùng với giả linh lực trong cơ thể như thế, có thể tùy ý Đằng Viêm * không.

Hồn lực so với linh lực còn có một chỗ tốt;

Linh hồn vốn là thân thể một phần, lực lượng linh hồn tự nhiên cũng có thể nói là nhân loại "Bản năng". Mà linh lực không giống, linh khí là thông qua hấp thu thiên địa linh khí cuối cùng ngưng tụ mà thành, có thể nói linh lực là người ngoại lai, cần người bản thân đi điều động nó có khả năng sử dụng. Lực lượng linh hồn làm một loại "Bản năng" Có thể dựa vào thân thể tự chủ ý thức tùy ý * không, so với mà nói càng thêm đơn giản, càng thêm ung dung.

Một ý thức là có thể * không lực lượng linh hồn.

Đằng Viêm lực lượng linh hồn chính là cái kia linh hồn hòa diễm.

Oanh....

Theo Đằng Viêm ý thức * không, trên tay phải diện linh hồn hòa diễm bắt đầu chậm rãi đem bảy cây linh thảo gói lại, sau đó từng tia một linh hồn hòa diễm không ngừng "Đè ép" Bảy cây linh thảo, trong quá trình này Đằng Viêm có thể nhìn thấy từng tia một tinh hoa từ bảy cây linh thảo bên trong chia lìa đi ra, cuối cùng hình thành bảy cái tinh hoa cầu, mà theo lực lượng linh hồn không ngừng gây, này bảy cái tinh hoa cầu không ngừng lớn mạnh, mà cái kia bảy cây linh thảo nhưng là chậm rãi khô quắt xuống.

Tinh hoa bị không ngừng tinh luyện mà ra.

Ào ào ào....

Trong quá trình này, Đằng Viêm linh hồn hòa diễm kéo dài sử dụng, dẫn đến trong đan điền bản mệnh hồn hòa bên trong bản nguyên linh hồn thả ra từng tia một tinh khiết năng lượng cung cấp linh hồn hòa diễm tiêu hao. Đồng thời, cái kia trong đan điền cái kia một tia tinh khiết linh lực cũng bắt đầu không ngừng bổ sung bản nguyên linh hồn tiêu hao, hơn nữa còn đang không ngừng mà lớn mạnh bản nguyên linh hồn.

Linh hồn hòa diễm không ngừng tiêu hao, bản nguyên linh hồn không ngừng cung cấp năng lượng, tinh khiết linh lực không ngừng trợ giúp bản nguyên linh hồn.

Tiêu hao, bổ sung, trợ giúp.

Đây là một tuần hoàn, đồng thời cũng làm cho bản nguyên linh hồn phát sinh thay đổi, không ngừng lớn mạnh.

Chuyện này căn bản là là đang tu luyện.

Cảm nhận được điểm này, Đằng Viêm trong lòng bị chấn động khó có thể dùng lời diễn tả được.

Luyện đan;

Cũng là tu luyện linh hồn một loại phương thức?

Đây tuyệt đối là niềm vui bất ngờ.

Đương nhiên, Đằng Viêm cũng rất rõ ràng, tất cả những thứ này then chốt chính là trong đan điền cái kia một tia tinh khiết linh lực, một khi này một tia linh lực tiêu hao hầu như không còn, như vậy.... Bản nguyên linh hồn đem không cách nào được cung cấp, đến thời điểm chỉ có tiêu hao mà không cách nào được bổ sung, như vậy bản nguyên linh hồn cũng đem dần dần khô cạn, đây tuyệt đối không phải một chuyện tốt đẹp gì.

Cứ như vậy, tinh khiết linh lực lớn mạnh cũng thành không thể quên vấn đề.

Thời khắc này, Đằng Viêm đối với Hỗn Độn ngự thiên quyết tu luyện cũng có một cái nhận thức mới.

Đọc tRuyện ở <http://truyenCuatui.Net/>

Mặc kệ là tu võ thiên vẫn là tu hồn thiên, mục đích của bọn họ đều là giống nhau, vậy thì là hấp thu thiên địa linh khí. Mà tu võ thiên là dùng linh khí đến

rèn luyện thân thể, đồng thời một phần khác linh khí sẽ hội tụ đến trong đan điền. Tu hồn thiên cũng là hấp thu thiên địa linh khí, thế nhưng là trực tiếp hội tụ bên trong đan điền.

Mặc kệ là tu võ thiên vẫn là tu hồn thiên, cuối cùng đều là đem linh khí hội tụ trong đan điền.

Mà vào lúc này những hội tụ bên trong đan điền linh khí một phần sẽ bị bản mệnh hồn hỏa trực tiếp hấp thu, dùng để lớn mạnh bản nguyên linh hồn. Mà mặt khác một phần nhưng là trực tiếp chuyển hóa thành linh lực, chứa đựng ở bên trong đan điền, ở bản nguyên linh hồn tiêu hao thời điểm trợ giúp bản nguyên linh hồn tiêu hao.

Kỳ thực, đây chính là vận dụng linh lực;

Ngưng Thần cảnh võ giả có thể lợi dụng linh lực công kích, phòng ngự cũng là đạo lý này.

Đằng Viêm trong cơ thể tinh khiết linh lực cùng Ngưng Thần cảnh võ giả không có bất kỳ khác biệt gì. Khác biệt duy nhất chính là Đằng Viêm còn không phải võ giả, cũng đã trước thời gian nắm giữ linh lực mà thôi. Đồng thời còn không cách nào như Ngưng Thần cảnh võ giả như thế sử dụng, chỉ có thể dùng để hiệp trợ bản nguyên linh hồn.

Đương nhiên, đợi được Đằng Viêm kinh mạch chữa trị, chân chính trở thành một tên võ giả thời điểm, Đằng Viêm bên trong đan điền linh lực cũng không đem vụn vặt chỉ là hiệp trợ bản nguyên linh hồn, mà là có thể như những võ giả khác như thế sử dụng. Đương nhiên, vào lúc ấy kinh mạch chữa trị, Đằng Viêm hấp thu linh khí tốc độ cũng sẽ so với hiện tại nhanh hơn không ít, bên trong thân thể có thể chứa đựng linh lực cũng sẽ tăng lên dữ dội.

Lần thứ nhất luyện đan, cho Đằng Viêm mang đến không tương tượng nổi chỗ tốt.

Ào ào ào...

Vào lúc này, hắc tử trong vui mừng phục hồi tinh thần lại, sự chú ý toàn bộ đổ tập trung ở trong tay linh thảo bên trên.

Dù sao đây là lần đầu tiên luyện đan, thành công hay không còn chưa chắc chắn.

Lúc này, cái kia bảy cây linh thảo đã triệt để khô quắt, theo linh hồn hỏa diễm không ngừng vận dụng, cái kia bảy cây linh thảo rất nhanh liền trực tiếp đã biến thành bột phấn, biến mất ở Đằng Viêm trong tay. Mà giờ khắc này còn lại cũng chỉ có cái kia bảy viên linh thảo tinh hoa ngưng tụ mà thành tiểu cầu.

Hiện tại, Đằng Viêm cần phải làm là đem bảy viên tiểu cầu ngưng tụ tập cùng một chỗ.

Hồ....

Thở ra một hơi thật dài, lần đầu tiên luyện đan cũng là lần đầu tiên đối với linh hồn lực vận dụng, để Đằng Viêm cảm thấy tự tin ảm đạm. Dù sao đối với linh hồn lực vận dụng còn không thuần thục, hơn nữa mới vừa mới tiến cấp vì là thân cấp linh hồn cường độ cũng không phải rất lớn, mức tiêu hao này có thể nói là một loại cực hạn tiêu hao, giờ khắc này hắc tử trên trán đã thấm thấu ra một giọt nhỏ mồ hôi lạnh. Thế nhưng mặc dù là như vậy, Đằng Viêm cũng đang nhắc nhở chính mình nhất định phải kiên trì, không phải vậy này lần đầu tiên luyện đan tuyệt đối sẽ thất bại.

Oanh....

Theo Đằng Viêm điều động, bảy viên tinh hoa ngưng tụ mà thành được châu bắt đầu chậm rãi lẫn nhau tới gần. Chỉ bất quá bọn hắc tử tựa hồ bài xích lẫn nhau giống như vậy, căn bản là không có cách dễ dàng dung hợp, ở Đằng Viêm linh hồn hỏa diễm không ngừng điều động, bọn họ chậm rãi dung hợp, tốc độ kia.... So với ốc sên bò sát không biết chậm hơn trên bao nhiêu lần.

Oanh....

Rốt cục, bảy viên được châu ở Đằng Viêm nỗ lực chậm rãi dung hợp, vào lúc này chu vi thiên địa linh khí đột nhiên đột nhiên hướng về này tâm ngưng tụ mà thành được châu hiện lên mà tới. Mà vào lúc này cái kia một viên do bảy cái được châu ngưng tụ mà thành hoàn toàn mới được châu bắt đầu cấp tốc xoay tròn lên, theo nó xoay tròn cái kia vô số linh khí cũng bị điên cuồng hấp thu.

Tốc độ kia.... So với Đằng Viêm tu luyện Hỗn Độn ngự thiên quyết còn kinh khủng hơn.

"Muốn thành đan?" Nhìn hình ảnh trước mắt, Đằng Viêm trên mặt vui vẻ, sau đó lại là sững sờ, bởi vì hắc tử tới rồi cái kia đoạn được sư trong truyền thừa một đoạn văn, vào lúc này có thể mang này sắp thành hình đan được bắt đầu chia cách, chia lìa số lần càng nhiều, như vậy cuối cùng luyện chế mà thành đan được cũng là càng nhiều, được hiệu vẫn là như thế.

Phân!!!

Lúc này, Đằng Viêm không có chần chờ chút nào, bắt đầu điều động linh hồn hỏa diễm chia lìa này chỉ có một viên được châu.

Chỉ là....

Này chia lìa quá trình so với trước tinh luyện tinh hoa thời điểm còn phải gian nan nhiều hơn nhiều;

Giờ khắc này, Đằng Viêm toàn thân đã bị ướt đầm mồ hôi.

Hô....

Lần thứ nhất đem thuốc này châu chia lìa sau khi thành công Đẳng Viêm liền trực tiếp từ bỏ. Hắn bây giờ đã đạt đến cực hạn, nếu như muốn tiếp tục chia lìa, như vậy đến cuối cùng có thể sẽ dẫn đến luyện đan thất bại. Ham nhiều tước không nát, vì lẽ đó Đẳng Viêm chỉ có thể coi như thôi.

Vù vù....

Hai viên dược châu ở Đẳng Viêm linh hồn hòa diễm bao vây điên cuồng hấp thu chu vi thiên địa linh khí.

Vù vù....

Hai viên dược châu không ngừng hấp thu thiên địa linh khí, cũng đang phát sinh biến hóa. Nguyên bản bọn họ chỉ là chất lỏng dược châu, thế nhưng giờ khắc này đã chậm rãi ngưng tụ thành thực chất.

Oanh....

Rốt cục, mấy phút sau cái kia linh khí trong nháy mắt tiêu tan, mà hai viên dược châu cũng đình chỉ tiếp tục hấp thu linh khí, lẳng lặng nằm ở Đẳng Viêm lòng bàn tay. Lúc này đã không thể xem như là dược châu, mà là chân chính đan dược, hai viên màu nhũ bạch đan dược, chỉ có điều cái kia về ngoài... Liền Đẳng Viêm chính mình cũng không dám khen tặng.

Có điều cũng không sai, dù sao đây là Đẳng Viêm lần thứ nhất luyện đan.

Oanh....

Ngay ở Đẳng Viêm lấy vì là hết thảy đều đã lúc kết thúc, cái kia linh hồn hòa diễm trong gói hàng hai viên đan dược bên trên đột nhiên truyền đến một luồng ôn hòa khí tức, trong nháy mắt thông qua linh hồn hòa diễm chảy vào trong đan điền bản nguyên linh hồn bên trong, trong nháy mắt để bản nguyên linh hồn lớn mạnh một phần.

"Này cũng có thể?" Tình cảnh này, để Đẳng Viêm kinh hãi.

Hô....

Tất cả bình tĩnh lại, Đẳng Viêm cũng thu hồi linh hồn hòa diễm.

"Đây chính là đan dược?" Nhìn trong tay mình hai viên màu nhũ bạch đan dược, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Mà giờ khắc này Đẳng Viêm cả người cảm thấy dị thường uể oải, đầu càng là một loại hỗn loạn cảm giác, Đẳng Viêm biết này đã là hắn cực hạn, nếu như muốn tiếp tục luyện đan vậy căn bản liền không thể, coi như là luyện đan cũng tuyệt đối sẽ cuối cùng đều là thất bại.

Vẫn là linh hồn không đủ mạnh a.

"Giờ à, này luyện đan còn thật không phải là người làm ra sự tình." Cảm thụ chính mình hiện tại tình trạng cơ thể, Đẳng Viêm không nhịn được oán giận một câu. Có điều... Cũng còn tốt Đường Tam hiện ở không ở nơi này, nếu như nếu như Đường Tam ở đây nhất định sẽ bị Đẳng Viêm khiếp sợ khó có thể dùng lời diễn tả được.

Lần thứ nhất luyện đan liền thành công?

Vẫn là hai viên?

Thiên tài? Yêu nghiệt? Kỳ hoa?

Đường Tam nhưng là rất rõ ràng, ở trong sự nhận thức của hắn, người nào dược sư vừa mới bắt đầu luyện đan thời điểm không phải thất bại mấy trăm lần thậm chí mấy ngàn thứ. Coi như là những kia nắm giữ mạnh mẽ thiên phú dược sư mấy chục lần liền có thể thành công, thế nhưng cũng chỉ có thể luyện ra một viên đan dược mà thôi a.

Đẳng Viêm đây?

Một lần thành công, hai viên đan dược, hắn lại vẫn không vừa lòng.

Chương 105: Tu di không gian

Lòng tham không đáy;

Lên cấp nhất phẩm dược sư;

Giờ khắc này, Đẳng Viêm quả thật có chút không biết đủ.

Có điều điều này cũng không trách Đẳng Viêm, dù sao hắn đối với dược sư nhận thức chỉ giới hạn ở chính mình đoạt được đoạn này truyền thừa, cái khác dược sư như thế nào hắn căn bản không rõ ràng, càng không cần phải nói cái khác dược sư vừa mới bắt đầu luyện đan cần thử nghiệm mấy chục mấy trăm lần mới có thể thành công.

Đương nhiên, này cùng dược sư truyền thừa cũng có quan hệ rất lớn.

Hô....

Hít một hơi dài, Đẳng Viêm đem cái kia hai viên vừa luyện chế ra đến đan dược dùng đã sớm chuẩn bị kỹ càng bình ngọc trang lên, đồng thời cảm thụ một hồi vừa nãy luyện đan toàn bộ quá trình, cũng coi như là một loại củng cố đi. Mấy phút sau Đẳng Viêm bắt đầu ngồi xếp bằng xuống khôi phục trước tiêu hao, đặc biệt là cái kia bên trong đan điền tinh khiết linh lực bổ sung, Đẳng Viêm nhưng không hi vọng này thật vất vả ngưng tụ mà thành linh lực bởi vì luyện đan mà khô cạn, hắn hiện tại rất rõ ràng này một tia tinh khiết linh lực tác dụng.

Hồn Độn ngự thiên quyết vận chuyển, hồn vũ cùng tu!!

Khôi phục một chút trước tiêu hao sau khi Đẳng Viêm lại một lần bắt đầu rồi luyện đan.

Một lần, hai lần, ba lần....

Vòng đi vòng lại, theo Đẳng Viêm không ngừng luyện đan, hắn đối với luyện đan cũng dần dần quen thuộc, đồng thời cũng nắm lấy nhất định bí quyết, so với lần thứ nhất luyện đan thời điểm ắt phải tốt hơn nhiều nhiều lắm, chỉ ít sẽ không cảm thấy như vậy uể oải, đồng thời bên trong đan điền bản nguyên linh hồn cũng đang chậm chậm lớn mạnh, tuy rằng nhỏ bé không đáng kể, thế nhưng vẫn là đang tăng cường.

Hai viên...

Ba viên....

Bốn viên....

Một lần có thể luyện ra bốn viên đan dược sau khi, cũng đến Đẳng Viêm hiện nay cực hạn. Muốn đem một phần linh thảo luyện chế thành càng nhiều đan dược đã không thể, vào lúc này Đẳng Viêm bắt đầu luyện tập chính mình luyện đan kéo dài thời gian, từ vừa mới bắt đầu chỉ có thể liên tục luyện chế một lần đến hiện tại có thể liên tục luyện chế hai lần, đây tuyệt đối là biến hóa về chất.

Không thể không nói, Đẳng Viêm luyện đan thiên phú có thể nói khủng bố.

Bình thường dược sư căn bản không có cách nào làm được làm được như Đẳng Viêm như vậy. Trước tiên không nói là đệ nhất thứ luyện đan liền có thể thành công đi, chỉ cần là Đẳng Viêm như vậy nhanh như vậy liền có thể một lần luyện chế bốn viên đan dược cũng đã có thể nói nghịch thiên rồi, bình thường nhất phẩm dược sư căn bản thì sẽ không thể làm được. Nhất phẩm dược sư một lần luyện chế hai viên đan dược đã là cực hạn; Tuyệt đại đa số nhị phẩm dược sư cũng chỉ có thể một lần luyện chế hai viên đan dược, một lần luyện chế ba viên vậy tuyệt đối thuộc về thiên tài cấp bậc nhân vật; Một lần luyện chế ba viên đan dược tuyệt đối là tam phẩm dược sư độc quyền.

Nhưng là Đẳng Viêm đây?

Vèn vèn là một mới tiến cấp nhất phẩm dược sư nhưng làm được tam phẩm dược sư mới có thể làm được sự tình.

Thiên phú tuyệt đối khủng bố;

Đương nhiên, cùng cấp bậc dược sư muốn nhận biết mạnh yếu ngoại trừ một lần luyện chế đan dược số lượng ở ngoài, đan dược phẩm chất cũng rất trọng yếu. Mà đối với chính mình luyện chế ra đến đan dược đến tốt cùng thuộc về cái gì cấp bậc Đẳng Viêm không rõ ràng.

Dù sao ở thế tục nơi dược sư vốn là hiếm thấy, đan dược tuyệt đại đa số người càng là chưa từng nghe thấy;

Đồng thời, ở toàn bộ quá trình luyện đan bên trong Đẳng Viêm còn phát hiện một cái phi thường chuyện kỳ quái. Luyện đan, đối với Đẳng Viêm mà nói thật giống không phải học tập, mà là ở ôn tập. Tựa hồ luyện đan chính là một loại từ lúc sinh ra đã mang theo bản năng giống như vậy, hiện tại chính mình luyện đan chỉ có điều là tìm về từng một loại bản năng, cái này cũng là Đẳng Viêm luyện đan tiến bộ như vậy thần tốc nguyên nhân chủ yếu một trong.

Đương nhiên, Đẳng Viêm mặc dù hiểu kỳ nhưng cũng không đi nghĩ nhiều như thế.

Luyện đan, luyện đan;

Đẳng Viêm hoàn toàn chìm đắm ở loại kia luyện đan vui vẻ bên trong, từng cây linh thảo không ngừng bị luyện chế thành đan dược, đồng thời Đẳng Viêm bản nguyên linh hồn cũng đang không ngừng tăng lên, tuy rằng cái tốc độ này rất chậm, thế nhưng đối với Đẳng Viêm mà nói đây tuyệt đối là một loại niềm vui bất ngờ.

Thời gian, cũng ở trong quá trình này lặng yên rồi biến mất....

.....

Hồ.....

Rất cực, không biết quá bao lâu, Đẳng Viêm thu hồi trong tay vừa luyện chế ra đến bốn viên đan dược sau khi thở ra một hơi thật dài. Lúc này Hiên Viên gia tộc thu mua linh thảo đã bị Đẳng Viêm toàn bộ luyện chế thành Thối Thể đan, ròng rã 3102 viên, số lượng này tuyệt đối không nhỏ.

"Thu hoạch không nhỏ a." Nhìn mình trước mặt cái kia từng cái từng cái chứa đầy đan dược bình ngọc, Đẳng Viêm thỏa mãn thanh âm vang lên, trên mặt càng là mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt. Phải biết này Thối Thể đan nhưng là có thể làm cho Thể cảnh võ giả trăm phần trăm đột phá a, 3102 viên thì tương đương với có thể để cho hơn ba ngàn tên Thể cảnh võ giả tập thể đột phá một lần, thậm chí có thể để cho Ngưng Thần ngũ đoạn trở xuống võ giả tập thể đột phá một lần a, đây là điên cuồng cỡ nào sự tình;

. Một khi truyền đi tất nhiên ở toàn bộ Hỗn Loạn chi đô gây nên một hồi sóng lớn mãnh mẽ.

Đương nhiên, Đẳng Viêm thu hoạch không chỉ là đan dược.

Bản nguyên linh hồn;

Lần này thời gian dài luyện đan cũng làm cho Đẳng Viêm ý thức được linh hồn đẳng cấp tầm quan trọng. Linh hồn đẳng cấp càng cao, linh hồn lực liền càng sung túc, đối với hắn luyện đan trợ giúp cũng lại càng lớn.

Lần thứ nhất luyện đan thời điểm Đẳng Viêm bản nguyên linh hồn mới vừa mới tiến cấp thần cấp, tuyệt đối là yếu nhất tồn tại. Nhưng mà luyện chế xong này hơn ba ngàn viên đan dược sau khi, Đẳng Viêm bản nguyên linh hồn cũng tăng lên không ít, bây giờ đã đạt đến thần cấp nhất phẩm đẳng cấp.

Thần cấp nhất phẩm có thể để cho Đẳng Viêm kéo dài hai lần luyện đan.

Linh hồn cùng võ giả tu vi như thế, mỗi một đẳng cấp cũng chia làm cửu phẩm.

Hồ.....

Thở dài một cái, nhìn mình trước mặt hơn ba ngàn viên đan dược Đẳng Viêm không khỏi một trận khổ não, hơn ba mươi bình ngọc làm sao thu hồi đến đây? Hơn nữa sau đó chính mình luyện đan trên người lúc nào cũng có thể mang tới không ít linh thảo cùng đan dược, này mang theo lên liền thành vấn đề lớn nhất.

Tu di không gian.

Nghĩ tới đây, Đẳng Viêm liền lại nghĩ đến tu di không gian.

Tu di không gian chỉ là một Quảng Nghĩa lời giải thích, hắn bao quát tu di giới, tu di vòng tay, tu di dây chuyền các loại. Ở những này đồ trang sức bên trong có một không gian riêng biệt, không gian này bị thế tục nơi người coi là tu di không gian, mà này độc lập không gian có thể dùng đến gửi item, đương nhiên vật còn sống ngoại trừ.

Những này đồ trang sức làm sao xuất hiện Đẳng Viêm không biết.

Thế nhưng Đẳng Viêm trước đây ở Đế đô thời điểm nhưng cũng nghe qua càng từng thấy; Toàn bộ Đế đô cũng chỉ có ba cái, đương nhiên đây chỉ là Đẳng Viêm gặp, còn có hay không càng nhiều Đẳng Viêm liền không biết. Một cái ở đế quốc hoàng thất nơi đó, hiện tại ở Từ Thiên Hào trên tay, một cái ở gia gia của chính mình trên tay, còn có một cái.... Ở Túy Hương lâu.

Gia gia mình tu di giới cũng là đến từ hoàng thất.

Cho tới hoàng thất làm sao làm đến?

Lúc trước Đẳng Viêm nghe chính mình cái kia dừng mảnh gia gia đã nói, này đều là hoàng thất từ Thiên Huyền Tông mua. Tại sao chỉ có hai viên? Thực sự là bởi vì giá cả kia đắt kinh khủng, một viên tu di giới Thiên Huyền Tông bán cho hoàng thất giá cả là 1 triệu từ kim tệ, tương đương với một ức kim tệ;

Một ức kim tệ là khái niệm gì?

Cho tới Túy Hương lâu cái kia một viên, Đẳng Viêm đến hiện tại cũng không biết bọn họ là từ nơi nào làm ra.

Khả năng là từ Thiên Huyền Tông cái kia mua.

Cũng khả năng...

Nói chung, ở Đẳng Viêm trong mắt, toàn bộ Đế đồ này Túy Hương lâu tuyệt đối là thần bí nhất tồn tại, đặc biệt là người phụ nữ kia. Đẳng Viêm những kia mê hồn hương, thúc tỉnh tán chính là từ nữ nhân này trong tay mua. Đương nhiên, Đẳng Viêm từng mỗi ngày hướng về này Túy Hương lâu chạy ngoại trừ mê hoặc tất cả mọi người ở ngoài, nguyên nhân lớn nhất hay là bởi vì này Túy Hương lâu thần bí.

Tu đi không gian cần nhận chủ sau khi có khả năng sử dụng.

Một khi nhận chủ thành công, như vậy mặc kệ là tu đi giới, tu đi dây chuyền vẫn là tu đi vòng tay đồ sắp trở thành có chủ đồ vật, những người khác coi như là thu được cũng không cách nào mở ra này tu đi không gian, càng không thể thu được này tu đi trong không gian item;

Đương nhiên, nếu như chủ nhân vừa chết, như vậy này tu đi không gian liền thành vật vô chủ. Bất luận người nào cũng có thể thu được này tu đi trong không gian item, cũng có thể một lần nữa nhận chủ đem này tu đi không gian biến thành chính mình món đồ riêng tư.

"Một ức kim tệ? Xem ra tạm thời là không cái gì hi vọng." Nghĩ đến tu đi không gian quý giá trình độ, Đẳng Viêm bắt đầu dĩ lắc lắc đầu, tạm thời chỉ có thể lựa chọn từ bỏ. Một ức kim tệ không phải hiện tại Đẳng Viêm có thể lấy ra, hơn nữa vật này coi như là có tiền cũng chưa chắc mua được, ở Đẳng Viêm hiện nay trong ký ức vật này chỉ có Thiên Huyền Tông có. Đương nhiên, cũng không bảo đảm những người khác có hay không, chỉ ít Đẳng Viêm hiện tại còn không nhìn thấy.

Đường lão?

Vào lúc này, Đẳng Viêm đột nhiên nghĩ đến Đường Tam trên tay mang cái kia một viên giới tử.

Khả năng này chính là tu đi giới chứ?

Ngẫm lại cũng là, làm Đường Tam cường giả như vậy, làm sao có khả năng liền thứ này cũng không có chứ. Đối với tu đi không gian ý nghĩ cũng chỉ là ở Đẳng Viêm trong đầu chợt lóe lên, sau đó hắn trực tiếp hướng về môn đi ra ngoài.

Chi....

Theo Đẳng Viêm đẩy cửa ra, một trận cuồng bạo âm thanh liền tùy theo mà tới.

Ầm! Ầm ầm! Ầm!!!

Bên trong khu nhà nhỏ, từng cái từng cái bóng người không ngừng va chạm, không ngừng giao chiến.

Còn ở đánh?

Thấy cảnh này, Đẳng Viêm bắt đầu dĩ, Sở Phi chờ người hiện tại thật sự đã triệt triệt để để trở thành chiến đấu điên, mỗi ngày trừ ăn cơm ngủ chính là ở đây "Đánh nhau". Có điều điều này cũng rất bình thường, dù sao Phong Ma Chiến Kinh dựa vào tu luyện dựa vào chính là chiến đấu.

Xoạt...

Nhưng mà, theo Đẳng Viêm xuất hiện, Sở Phi chờ người lập tức liền đình chỉ tiếp tục chiến đấu, cái kia từng cái từng cái kinh ngạc ánh mắt toàn bộ đổ rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Vèo vèo vèo....

Trong nháy mắt, Sở Phi bảy người liền xuất hiện ở Đẳng Viêm trước mặt.

"Viêm thiếu, ngươi có thể coi là đi ra." Lúc này, Sở Phi cái kia lo lắng thanh âm vang lên.

Đẳng Viêm không khỏi sững sờ "Làm sao?"

"Viêm thiếu, ngươi biết ngươi ở bên trong phòng ở lại: Sững sờ bao lâu sao?" Sở Phi hỏi.

"Bao lâu?"

"Ba ngày, Viêm thiếu ngươi ở bên trong phòng đầy đủ ở lại ba ngày, nếu như không phải trước ngươi giao thay chúng ta không nên quấy rầy ngươi, chúng ta đã sớm vọt vào. Hơn nữa những ngày qua nếu không là nghe được phòng ngươi bên trong còn có động tĩnh, chúng ta đã sớm vọt vào, còn tưởng rằng ngươi xảy ra vấn đề rồi đây." Sở Phi bắt đầu dĩ nói.

"Ba ngày?" Đẳng Viêm há hốc mồm.

Ừng ục ừng ục....

Vào lúc này, Đẳng Viêm cái bụng cũng bắt đầu khởi xương kháng nghị.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Vương gia trở về, Liệt Diễm ma viên

"....."

Cái tên này đúng là người sao?

Hiên Viên thực bên trong phủ, Sở Phi bảy người nhìn trước mặt Đẳng Viêm từng cái từng cái khoe miệng co giật, ánh mắt kia càng như là như nhìn quái vật. Đồng thời Hàn Tiểu Lục cùng Tần Vinh hai người càng là thỉnh thoảng nuốt nước bọt, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm Đẳng Viêm.

Bầu không khí một mảnh vắng lặng;

Bảy con, rờn rã bảy con vũ thú.

Sở Phi chờ người rõ rõ ràng ràng nhìn thấy Đẳng Viêm một hơi ăn đi bảy con vũ thú, ở Đẳng Viêm trước mặt bày một đồng lớn xương thú, hơn nữa giờ khắc này hắn vẫn không có ăn no như thế, vẫn còn tiếp tục gặm trong tay cái kia một con to mộng vũ thú bắp đùi. Phảng phất Đẳng Viêm đem ba ngày tích lũy lại đến sức ăn toàn bộ đặt ở thời khắc này.

Từng miếng từng miếng lại một cái;

Hắn đến tột cùng muốn ăn bao nhiêu?

Xoạt xoạt xoạt.....

Sở Phi chờ người không nhịn được cái kia kinh ngạc ánh mắt toàn bộ rơi vào Đẳng Viêm trên bụng.

Hắn này cái bụng có thể chứa đựng nhiều như vậy đồ vật sao?

Đáp án là không.

Nhưng là, Đẳng Viêm chính là như thế mạnh mẽ ăn đi, hơn nữa hắn cái bụng càng là không có bất kỳ nhô ra dấu hiệu. Tình cảnh này để Sở Phi chờ người không thể không đi hoài nghi Đẳng Viêm đến tột cùng có phải là người hay không, này bảy con vũ thú a, coi như là chân chính vũ thú cũng ăn không vô nhiều như vậy đi.

Kẻ tham ăn? Vẫn là quái vật?

"Cách...." Rốt cục, Đẳng Viêm đang tiêu diệt con thứ tám vũ thú thời điểm rất thỏa mãn đánh một ợ no nê. Mà vào lúc này Sở Phi đám người đã triệt để há hốc mồm, tan vỡ. Đẳng Viêm tuyệt đối sáng tạo một đáng sợ ghi lại —— -- -- đốn ăn đi tám con nhị chuyển vũ thú.

Một con nhị chuyển vũ thú 5 kim tệ;

Tám con?

Vậy thì là 40 cái kim tệ.

Quý sao?

Không mắc.

Nhưng là.... Đây chính là tám con vũ thú a, ngoại trừ bị xương, nội tạng nói thế nào cũng có gần nghìn cân đi, Đẳng Viêm một lần ăn một ngàn cân thịt, đây tuyệt đối là điên cuồng mà lại chuyện kinh khủng, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, Sở Phi chờ người căn bản là sẽ không tin tưởng, cũng tuyệt đối sẽ không có người tin.

Quái vật, tuyệt đối quái vật;

Cách... Cách.....

Đằng Viêm còn đang thỏa mãn đánh ợ nó.

.....

Hỗn Loạn chi đô cửa thành.

Nguyên bản, này Hỗn Loạn chi đô cực kỳ phồn hoa, người đến người đi qua lại không dứt; Nhưng mà hiện ở cửa thành nhưng chỉ có thể rộn rộn ràng ràng nhìn thấy mấy người, hai cái tay đều có thể thấy lại đây, nếu như không biết tình huống người còn tưởng rằng Hỗn Loạn chi đô là một tòa thành chết.

Thế nhưng sự thực đây?

Trên thực tế là toàn bộ Hỗn Loạn chi đô vượt qua tám phần mười trở lên người đều đi tới Thần Hoang sơn mạch, vì một triệu kim tệ đi bắt giữ ba chuyển vũ thú đi tới. Bây giờ tuy nhiên đã qua ròng rã năm ngày, thế nhưng là vẫn chưa có người nào trở về. Dù sao từ Hỗn Loạn chi đô đến Thần Hoang sơn mạch vừa đến vừa đi đều cần hai ngày nhiều thời giờ, hơn nữa tìm kiếm ba chuyển vũ thú, bắt giữ ba chuyển vũ thú tự nhiên cũng phải hao phí thời gian nhất định.

Năm ngày, thật sự không nhiều.

Hỗn Loạn chi đô một mảnh Lãnh Thanh, mà Thần Hoang sơn mạch những ngày qua nhưng là hỗn loạn tung bùng.

Toàn bộ Hỗn Loạn chi đô tám phần mười trở lên võ giả đô đi tới Thần Hoang sơn mạch, tám phần mười là khái niệm gì? Toàn bộ Hỗn Loạn chi đô một triệu người, tám phần mười ít nói cũng có tám chín trăm ngàn người, tám mươi, chín mươi vạn võ giả cũng trong lúc đó tiến vào Hỗn Loạn chi đô đó là ra sao tình cảnh?

Vậy tuyệt đối là vũ thú ác mộng.

Hống!!!

Đột nhiên, Hỗn Loạn chi đô cửa thành xa xa địa phương truyền đến một tiếng khàn cả giọng gào thét. Thanh âm kia dài lâu, thâm thúy, phá vỡ Trường Không, chấn động thiên địa; Cái kia trong thanh âm tràn ngập lửa giận cùng cừ hận, để nguyên bản Lãnh Thanh Hỗn Loạn chi đô cửa thành trong nháy mắt hỗn loạn tung bùng.

Vũ thú gầm rú?

Đúng, vậy tuyệt đối là vũ thú gầm rú, không sai được.

Hống hống hống!!!

Tựa hồ vì nghiệm chứng những kia dừng lại ở Hỗn Loạn chi đô cửa thành người ý nghĩ trong lòng giống như vậy, cái kia phần nô thú hống lần thứ hai bao phủ tới.

Càng ngày càng gần...

"Xảy ra chuyện gì? Tại sao có thể có vũ thú gầm rú?"

"Vũ thú? Lễ nào là vũ thú công thành?"

"..."

Từng cái từng cái kinh ngạc lại hoảng loạn thanh âm vang lên, thực sự là tất cả đến quá mức đột nhiên, hơn nữa tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được cái kia một tiếng vũ thú gào thét bên trong lửa giận, cừ hận, còn có vô tận sát cơ, không thể kìm được những người này như thế suy nghĩ. Sợ quy sợ, thế nhưng những này dừng lại ở Hỗn Loạn chi đô cửa thành người vẫn là không nhận được đem tầm mắt chuyển đến cái kia vũ thú gào thét khỏi nguồn phương hướng.

Hồ.....

Nhưng mà, khi bọn họ nhìn thấy xa xa xuất hiện không phải một đám vũ thú mà là một đám người thời điểm cũng không nhận được thờ dài một cái.

Vẫn còn may không phải là vũ thú công thành;

Chờ chút;

Đột nhiên, theo cái kia xa xa đội ngũ không ngừng * gần Hỗn Loạn chi đô, tất cả mọi người đô thấy rõ ràng ở cái kia không lồ trong đội ngũ một to lớn lồng sắt bị một chiếc xe ngựa chuyển chở, mà ở cái kia to lớn thiết trong lồng càng là có một bóng người màu đỏ;

Hống hống hống!!

Cuồng bạo gào thét chính là cái này màu đỏ âm thanh phát sinh.

Ầm ầm ầm!!

Đồng thời, tất cả mọi người đô còn có thể thấy rõ ràng cái kia thiết trong lồng màu đỏ âm thanh không ngừng va chạm cái kia không gì phá nổi kim loại lồng sắt, tựa hồ hấn liễu mạng muốn tránh thoát ràng buộc. Nhưng là... Cái kia lớn bằng cánh tay kim loại Trụ Từ (cây cột) chế tạo lồng sắt căn bản không phải nó có thể tránh thoát.

Vũ thú!!!

Rất cực, Hỗn Loạn chi đô cửa thành người xác nhận này thiết trong lồng bóng người màu đỏ là một con vũ thú.

Ba chuyển vũ thú!!!

Đồng thời, tất cả mọi người rất nhanh đều nghĩ tới quãng thời gian trước Hiên Viên gia tộc thiếu chủ Hiên Viên Ngạo Thiên bỏ ra nhiều tiền thu mua ba chuyển vũ thú sự tình. Nhìn trước mắt tù trong lồng cái kia triệt để nổi giận vũ thú, tất cả mọi người ngay lập tức liền nhận định đây tuyệt đối là một con ba chuyển vũ thú.

Nếu như không phải, bắt sống về tới làm cái gì?

Tê.....

Nghĩ đến đó là một con ba chuyển vũ thú, tất cả mọi người không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Rất cực, ở cửa thành người ở vào tuyệt đối khiếp sợ thời điểm, cái kia mệnh mông cuộn cuộn đội ngũ cũng xuất hiện ở cửa thành. Cái kia cầm đầu một đám người toàn bộ đều là cùng một màu Ngưng Thần cảnh võ giả, trong đó càng là có một tên Thiên Nhân cảnh cường giả. Mà những võ giả này mặc trên người quần áo nơi ngực trái càng là thêu một màu vàng "Vương" Tự.

Người của Vương gia!!!

Không sai, những võ giả này xác thực đều là người của Vương gia, hơn nữa nhân số cũng không nhiều, liền ba mươi người cũng chưa tới, thế nhưng mỗi một cái đều là Ngưng Thần cảnh cường giả. Mà ở này hơn hai mươi người phía sau càng là theo mấy vạn người, tới om om một mảnh một chút đồ nhìn không thấy bờ.

Này mấy vạn người đều là trước Hỗn Loạn chi đô đi tới Thần Hoang sơn mạch bắt giữ ba chuyển vũ thú người, sở dĩ sẽ xuất hiện ở Vương gia đội ngũ mặt sau cái kia hoàn toàn là bởi vì ở thần hoang bên trong dãy núi gặp phải. Vương gia bắt lấy ba chuyển vũ thú sau khi liền rời đi, mà đang trên đường trở về tự nhiên sẽ gặp phải rất nhiều người, những người này nhìn thấy Vương gia đã bắt lấy ba chuyển vũ thú, như vậy bọn họ tiếp tục ở lại Thần Hoang sơn mạch cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, vì lẽ đó bọn họ liền thẳng thắn theo Vương gia đồng thời trở về.

Cho tới nói cướp?

Vương gia làm Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong tồn tại, hơn nữa đối phương lại toàn bộ đều là Ngưng Thần cảnh cao thủ, còn có một tên Thiên Nhân cảnh cường giả, ai dám cướp a.

Cái kia vốn là muốn chết.

Tê.....

Theo Vương gia đội ngũ xuất hiện ở cửa thành, cửa thành những người kia cũng rất cực nhìn rõ ràng cái kia thiết trong lồng ba chuyển vũ thú diện mục chân thật.

Đây là một con viên, một con hình thể 1 mét bảy khoảng chừng; Trái phải viên, toàn thân nó càng là mọc đầy màu đỏ Trường Mao. Trước ngực hai khối nhô lên bắp thịt càng như là hai khối thiết bản như thế, phổ thông võ giả nếu như một đòn toàn lực đánh ở phía trên tuyệt đối sẽ không đối với hấn sản sinh bất kỳ thương tổn; Hơn nữa toàn thân nó cái kia mọi chỗ nhô ra bắp thịt càng là tràn ngập sức mạnh tuyệt đối, tin tưởng Huyết cảnh trở xuống võ giả nếu như ai nó một đòn tuyệt đối có thể trực tiếp bị thuẫn sát;

Đây là một con vũ thú;

Đây là một con lực lượng hình vũ thú;

Này càng là một con khát máu hung thú.

Hồng hồng hồng!!!

Giờ khắc này, nó bị cứng rần không thể phá vỡ lồng sắt ràng buộc, phát sinh cái kia từng tiếng Chấn Thiên gào thét, phần nộ gào thét. Nó cái kia một đôi tràn ngập vô cùng sức mạnh hai tay càng là chăm chú cầm lấy hai cái lớn bằng cánh tay Thiết Trụ, cái kia Thiết Trụ theo lửa giận của nó thậm chí cũng bị bẻ gãy giống như vậy, nó thậm chí có loại bất cứ lúc nào tránh thoát ra lao tù cảm giác.

Hồng hồng hồng!!!

Phần nộ gầm rú;

Nó cái kia khát máu hai con người tràn ngập một tia dã tính hung quang, nhìn quét tất cả xung quanh.

Khát máu, hung mãnh;

Liệt Diễm ma viên!!!!

Tất cả mọi người rất nhanh liền nhận ra con này vũ thú thân phận, ba chuyển vũ thú Liệt Diễm ma viên.

Vương gia thành công?

Ở cửa thành những người kia khiếp sợ thời điểm, Vương gia tên kia Thiên Nhân cảnh cường giả đã đi tới một người trong đó trước mặt, cái kia ánh mắt sắc bén quét xuống ở trên người của đối phương. Bị Vương gia Thiên Nhân cảnh cường giả khóa chặt người có điều chỉ là một Thể cảnh võ giả, cảm nhận được đối phương khí thế trên người còn có cái kia ánh mắt sắc bén, cả người hắn cũng sớm đã từ Liệt Diễm ma viên chấn động bên trong phục hồi tinh thần lại, cái kia kính nể, run rẩy hai con người rơi vào trước mặt tên này Thiên Nhân cảnh cường giả trên người.

Không dám lộn xộn;

"Gần nhất có người hay không bắt được ba chuyển vũ thú?" Đột nhiên, Vương gia Thiên Nhân cảnh cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"A?" Thể cảnh võ giả không khỏi sững sờ.

"Không, không có..." Lập tức, cái kia thanh âm run rẩy vang lên.

"Vậy thì tốt, hô...." Thiên Nhân cảnh võ giả nghe vậy không nhìn được thở phào nhẹ nhõm, hắn như trút được gánh nặng. Tuy rằng bọn họ đã bắt lấy ba chuyển vũ thú, thế nhưng Hiên Viên ngạo trời đã nói rồi, hắn chỉ cần một đầu, hơn nữa hiện tại đã qua ròng rã năm ngày, ai có thể bảo đảm trong vòng năm ngày này có phải là đã có người hoàn thành giao dịch. Một khi có người hoàn thành giao dịch, như vậy liền đại diện cho Vương gia phí công một chuyến, giờ khắc này biết được vẫn chưa có người nào hoàn thành giao dịch, này Thiên Nhân cảnh cường giả tự nhiên không nhìn được thở phào nhẹ nhõm.

Một triệu, là Vương gia.

"Đi, vào thành đi Hiên Viên gia." Lúc này, tên này Thiên Nhân cảnh cường giả ra lệnh một tiếng liền dẫn đầu đi vào Hỗn Loạn chi đô, phía sau hắn cái kia khổng lồ đội ngũ cũng là theo sát phía sau.

Hồng hồng hồng!!

Lưu lại chỉ có cái kia Liệt Diễm ma viên khàn cả giọng gào thét.

Chấn Thiên động địa.....

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Nhất định nại đánh!!

Hống! Hống hồng! Hống!!!

Vương gia đoàn người mang theo Liệt Diễm ma viên tiến vào Hỗn Loạn chi đô, Liệt Diễm ma viên cái kia Chấn Thiên gầm rú, phần nộ rít gào, cùng nhau

đi tới đã kinh động không ít người, để Vương gia đoàn người phía sau tụ tập càng nhiều người. Giờ khắc này, tối om om một mảnh chiếm cứ Hỗn Loạn chỉ đồ con đường chính, một đám người theo người của Vương gia hướng về Hiên Viên gia đi đến.

Thanh thế hùng vĩ!!

Mấy vạn người đi tới Hiên Viên gia, này bên trong phần lớn đều là trước đi tới Thần Hoang sơn mạch bắt giữ ba chuyển vũ thú. Lúc này bọn họ theo Vương gia đi Hiên Viên gia tự nhiên không chỉ chỉ là vì nhìn đơn giản như vậy, bọn họ còn muốn muốn xác nhận đến tột cùng Hiên Viên gia tộc có thể hay không đổi tiền mặt: Thực hiện trước hứa hẹn.

Ba chuyển vũ thú, trăm vạn kim tệ.

Dù sao, một con ba chuyển vũ thú căn bản không đáng nhiều tiền như vậy.

Hiên Viên gia thật sự sẽ đổi tiền mặt: Thực hiện sao?

Quan trọng nhất chính là, cái này đem phải hoàn thành giao dịch vẫn là Vương gia.

Vương gia là cái gì?

Làm Hỗn Loạn chi đồ ba thế lực lớn, tất cả mọi người trong lòng đồ rất rõ ràng, Vương gia cùng Hiên Viên gia trong lúc đó vậy tuyệt đối là từ địch bình thường tồn tại. Mà vào lúc này Vương gia mang theo một con ba chuyển vũ thú đi Hiên Viên gia hoàn thành vụ giao dịch này, như vậy chẳng khác nào là Hiên Viên gia tặng không Vương gia một triệu kim tệ.

Này không phải tư địch sao?

Hiên Viên gia nếu như không chấp nhận giao dịch, cái kia Vương gia sẽ làm thế nào.

Vương gia sẽ giảng hoà?

Tuyệt đối không thể.

Như vậy.... Đến thời điểm tuyệt đối có thể kích phát hai đại trong gia tộc mâu thuẫn, thậm chí còn khả năng trực tiếp gọi ra hai đại trong gia tộc giao chiến. Đối với tình cảnh này tất cả mọi người đồ chờ mong, dù sao mọi người có xem trò vui quen thuộc, những này Hỗn Loạn chi đồ du tán thế lực ước gì ba thế lực lớn đánh tới đến.

Bọn họ thậm chí có cơ hội đục nước béo cò.

"Thanh âm gì?" Hiên Viên thực bên trong phủ vừa ăn no Đẳng Viêm cũng bị cái kia Liệt Diễm ma viên cho đã kinh động, không chỉ có là hắn, chính là Sở Phi bảy người cũng không ngoại lệ, cái kia từng cái từng cái kinh ngạc ánh mắt toàn bộ đồ nhìn phía ngoài cửa, nhìn phía thanh âm kia khởi nguồn phương hướng.

"Chuyện này.... Hắn là vũ thú rút gào." Sở Phi nghiêm nghị thanh âm vang lên.

"Vũ thú?" Đẳng Viêm sững sờ. "Ta x, thiếu gia ta làm sao đem chuyện này quên đi?" Lúc này, Đẳng Viêm cái kia thanh âm hưng phấn vang lên. Chính mình trước không phải bỏ ra một triệu kim tệ muốn bắt giữ một con ba chuyển vũ thú sao? Giờ phút này Hỗn Loạn chi đồ bên trong có vũ thú rút gào, cái kia có phải là nói đã có người bắt được ba chuyển vũ thú.

Ba chuyển vũ thú a.

Đẳng Viêm đối với nó nhưng là tràn ngập chờ mong, dù sao có ba chuyển vũ thú hắn là có thể chính thức kiểm tra Hỗn Động ngự thiên quyết đến tột cùng có phải là cùng Phong Ma Chiến Kinh như thế thông qua chiến đấu đến tăng lên tốc độ tu luyện. Lúc này, Đẳng Viêm cả người liền trực tiếp đứng lên, tầm mắt rơi vào cái kia thú hồng khởi nguồn phương hướng.

Tầm mắt một mảnh nóng rực;

Đến tột cùng sẽ là ra sao ba chuyển vũ thú đây?

Đẳng Viêm đã có chút không thể chờ đợi được nữa;

"Đi, đi xem xem." Để lại một câu nói, Đẳng Viêm liền trực tiếp hướng về Liệt Diễm ma viên âm thanh khởi nguồn phương hướng chạy đi, Sở Phi chờ người thấy thế cũng đều đi theo.

Hống hống hống!!!

Liệt Diễm ma viên một đường rút gào, tựa hồ là đang giúp Vương gia chúc mừng. Rất nhanh Vương gia đoàn người mang theo Liệt Diễm ma viên liền tới đến Hiên Viên gia tộc phủ đệ trước mặt, đương nhiên đi theo còn có cái kia mấy vạn người vây xem, giờ khắc này Hiên Viên gia trước phủ đệ tuyệt đối là người ta tập nập.

Xảy ra chuyện gì?

Hiên Viên gia cửa bốn tên hộ vệ thấy cảnh này không khỏi nhìn lẫn nhau một chút, sau đó một người trong đó trực tiếp chạy vào Hiên Viên gia, ba người còn lại cũng là một mặt đề phòng cùng kiêng kỵ nhìn cảnh tượng trước mắt, dù sao nơi này là hết mấy vạn người a.

"Hiên Viên Ngao Thiên, đi ra." Không có chần chờ chút nào, Vương gia Thiên Nhân cảnh cường giả cái kia sắc bén thanh âm vang lên.

"Hiên Viên Ngao Thiên, đi ra!" Theo Vương gia tên này Thiên Nhân cảnh cường giả kêu to, cái kia mấy vạn người cũng đều rất phối hợp giúp đỡ hấn kêu gào, dù sao tất cả những thứ này đều là Hiên Viên Ngao Thiên gây ra, bọn họ hiện tại liền muốn nhìn một chút Hiên Viên Ngao Thiên kết thúc như thế nào, đến tốt cùng là hoàn thành giao dịch ni vẫn là chơi xấu.

Hiên Viên Ngao Thiên đi ra!!

Hiên Viên Ngao Thiên đi ra!!

Chính tề âm thanh liền thành một vùng, như cái kia cửu thiên sấm sét bình thường vang vọng ở toàn bộ Hiên Viên gia tộc bên trong tòa phủ đệ. Động tĩnh khổng lồ gây nên toàn bộ Hiên Viên gia tộc khiếp sợ, đặc biệt là còn có thủ hạ đến báo cáo, rất nhanh lấy Hiên Viên Vô Địch cầm đầu một đám người liền chạy ra, xuất hiện ở cửa lớn bậc thang bên trên.

Hiên Viên Ngao Thiên tự nhiên cũng ở trong đó.

Chuyện này.....

Nhìn thấy hình ảnh trước mắt, nhìn thấy trước mắt người ta tấp nập cảnh tượng, Hiên Viên Vô Địch chờ người lông mày không khỏi vừa nhíu. Rất nhanh, Hiên Viên Vô Địch cái kia sắc bén ánh mắt liền khóa chặt lại tên kia Vương gia Thiên Nhân cảnh cường giả trên người, lúc này trên mặt của hắn toát ra một vẻ tức giận "Vương Dịch, Vương gia ngươi muốn làm gì?"

Gầm lên một tiếng lúc này vang lên.

Vương Dịch, tự nhiên chính là tên kia đầu lĩnh Vương gia Thiên Nhân cảnh cường giả.

Xoạt xoạt xoạt....

Hiên Viên gia tộc những người khác sắc mặt cũng khó coi đến cực hạn, cái kia phần nộ ánh mắt toàn bộ rơi vào Vương Dịch trên người.

"A...." Vương Dịch nghe vậy cười lạnh một tiếng "Hiên Viên Vô Địch, ngươi đây là ý gì? Ta muốn làm gì, hẳn là ta hỏi ngươi Hiên Viên gia tộc muốn làm gì chứ? Ta không phải là đến gây sự, ta là tới tìm Hiên Viên Ngao Thiên." Lúc này, Vương Dịch cái kia hí ngược ánh mắt rơi vào một bên Hiên Viên Ngao Thiên trên người.

"Tìm ta?" Hiên Viên Ngao Thiên sững sờ.

Xoạt xoạt xoạt....

Hiên Viên Vô Địch chờ người ánh mắt kinh ngạc cũng rơi vào Hiên Viên Ngao Thiên trên người.

"Tìm ta có chuyện gì?" Lúc này, Hiên Viên Ngao Thiên nói.

"Chuyện gì? Trước ngươi nói lẽ nào quên? Vẫn là ngươi Hiên Viên gia tộc muốn chơi xấu, đem mọi người chúng ta cũng làm thành hầu đến sai?" Nghe vậy, Vương Dịch cái kia hí ngược thanh âm vang lên, ánh mắt càng là một mảnh âm trầm, đồng thời còn không quên gây xích mích người chung quanh lửa giận;

. Nếu như Hiên Viên gia tộc từ chối giao dịch, đối kia với Vương gia mà nói tuyệt đối là một chuyện tốt, dù sao như vậy sẽ khiến cho ở đây tất cả mọi người sự phẫn nộ, này không phải Hiên Viên gia tộc có thể chịu đựng lên. Đến thời điểm Vương gia còn có thể mượn cơ hội lôi kéo những người này.

Rào....

Quả nhiên, theo Vương Dịch mấy câu nói, người chung quanh toàn bộ lộ ra một vẻ tức giận.

Hống!!!

Đột nhiên, cái kia nguyên bản kêu to một đường cảm thấy ử oái Liệt Diễm ma viên lại là phát sinh gầm lên giận dữ, thanh âm kia trong nháy mắt truyền tới Hiên Viên gia tộc trong tai người, đề Hiên Viên Vô Địch chờ người không khỏi sững sờ, bọn họ tất cả mọi người ánh mắt toàn bộ đổ chuyển hướng thanh âm kia khỏi nguồn phương hướng.

Liệt Diễm ma viên!!

Hiên Viên Vô Địch chờ người đột nhiên cả kinh.

Lúc này, Hiên Viên Vô Dịch hơi nhướn mày cái kia ánh mắt sắc bén rơi vào Vương Dịch trên người "Người là đến giao dịch ba chuyển vũ thú?"

"Ồ? Nguyên lai người Hiên Viên Vô Dịch cũng biết chuyện này a, ta còn tưởng rằng các người Hiên Viên gia muốn chơi xấu đây. Vậy thì dễ làm rồi, nếu người cũng biết chuyện này... Vậy chúng ta liền giao dịch đi, ba chuyển vũ thú Vương gia chúng ta đã mang đến, một triệu kim tệ đem ra." Lúc này, Vương Dịch cũng không có chân chờ chút nào, cái kia sắc bén thanh âm vang lên.

Nguyên bản Vương Dịch còn muốn tiếp tục kích động những người khác đối với Hiên Viên gia tộc lửa giận, thế nhưng bây giờ nhìn đến Hiên Viên Vô Dịch phản ứng hẳn biết đã không thể, vì lẽ đó hắn chỉ có thể lựa chọn thấy đời thôi, dù sao ở đây những người này cũng đều không phải người ngu.

"Chuyện này...." Hiên Viên Vô Dịch sửng sốt, tuy rằng hắn thừa nhận vụ giao dịch này, hơn nữa cũng tiếp thu vụ giao dịch này, thế nhưng.... Giao dịch người là Vương gia vậy thì để hắn có chút chân chờ, dù sao một triệu kim tệ tuy rằng không nhiều, thế nhưng cũng không ít, hắn tuyệt đối không tình nguyện tặng không Vương gia như thế một khoản tiền.

"Làm sao, người muốn đổi ý?" Vương gia thấy thế lập tức mở miệng nói.

"Đề đề, đề đề, cũng làm cho đề..." Vào lúc này, ở đoàn người mặt sau truyền tới một thanh âm nhàn nhạt, đồng thời mấy người càng là liêu mạng hướng về trong đám người chen. Rất nhanh liền chen vào đoàn người, xuất hiện ở cái kia giam giữ Liệt Diễm ma viên lao tù trước mặt.

Mấy người này tự nhiên là Đẳng Viêm cùng Sở Phi bảy người.

"Ta x, không sai, không sai, vô cùng tốt." Đẳng Viêm nhìn tù trong lồng Liệt Diễm ma viên một mặt hài lòng nói, trong ánh mắt càng là toát ra một tia nóng rực vẻ mặt. Đồng thời cả người còn vòng quanh lồng sắt quay một vòng, tựa hồ muốn toàn phương vị quan sát một phen Liệt Diễm ma viên.

Hống hống hống!!!

Cảm nhận được Đẳng Viêm cử động, Liệt Diễm ma viên cái kia phần nộ gào thét càng thêm cuồng bạo.

Kẻ nhân loại này quả thực chính là đang gây hấn với nó.

Ầm ầm ầm!!

Liệt Diễm ma viên không ngừng va chạm này lồng sắt, hắn hết sức khát vọng tránh thoát ràng buộc.

"Không sai, không sai, tính lực rất dồi dào a. Nhìn này hình thể, chà chà... Cờ nào cường tráng, nhất định rất nài đánh." Nghe được Liệt Diễm ma viên gào thét, đặc biệt là cái kia một đôi tràn ngập dã tính hung quang hai con ngươi nhìn chòng chọc vào chính mình, Đẳng Viêm không chỉ không có sợ sệt, ngược lại còn cảm thấy một tia hưng phấn;

Nại đánh?

Sở Phi chờ người nghe xong Đẳng Viêm nhưng là từng cái từng cái khóe miệng co giật.

Xoạt xoạt xoạt.

Đồng thời, bọn họ bảy người cái kia kinh ngạc ánh mắt toàn bộ đổ rơi vào Đẳng Viêm trên người. Đây ba chuyển vũ thú là Đẳng Viêm hoa một triệu kim tệ mua bọn họ là biết đến, thế nhưng bây giờ nghe Đẳng Viêm bọn họ nhưng cảm thấy một trận quái dị. Cái tên này xài nhiều tiền như vậy mua như thế một gia hỏa sẽ không chính là vì đến đánh nó chứ?

Nại đánh?

Thật muốn đánh lên đến tột cùng ai đánh ai còn chưa chắc chắn đây.

Đây chính là ba chuyển vũ thú a.

Sở Phi chờ người không lời, lồng sắt người chung quanh giờ khắc này đối với Đẳng Viêm biểu hiện cũng đều cảm thấy phi thường khiếp sợ, từng cái từng cái một mặt khâm phục nhìn Đẳng Viêm. Phải biết cái kia thiết trong lồng nhưng là ba chuyển vũ thú a, mà Đẳng Viêm rất rõ ràng chỉ là một người bình thường, một người bình thường dám như thế tiếp cận ba chuyển vũ thú, dù cho đối phương đã bị giam lên, thế nhưng phần này can đảm cũng đáng giá bất luận người nào kính nể.

Xoạt xoạt....

Đồng thời, nguyên bản đang đứng ở "Giảng cỏ" Trạng thái Hiên Viên Vô Dịch cùng Vương Dịch mấy người cũng nghe được Đẳng Viêm, lúc này từng cái từng cái bản năng đem tầm mắt chuyển đến đẳng viêm trên người. Nhìn thấy Đẳng Viêm trong nháy mắt Hiên Viên Vô Dịch chờ người không khỏi sửng sốt.

"Viêm thiếu..." Hiên Viên Ngạo Thiên trực tiếp chạy đi tới.

"Ngạo Thiên huynh đệ, này vũ thú không sai, chính là nó, một triệu, trị!!" Nhìn thấy Hiên Viên Ngạo Thiên đi tới trước mặt mình, Đẳng Viêm cái kia thanh âm hưng phấn vang lên, đợi năm ngày cuối cùng đem ba chuyển vũ thú chờ đến rồi, Đẳng Viêm tâm tình vào giờ khắc này được kêu là một kích động a.

Đằng Viêm còn kém không đi tới ôm Liệt Diễm mà viên hôn môi một phen.

Hả?

Nhưng là, Đằng Viêm nhưng là làm cho tất cả mọi người sửng sờ.

Này vũ thú là hấn muốn mua?

Không phải Hiên Viên gia sao?

Tất cả mọi người như vậy, Vương Dịch cũng không ngoại lệ, hấn cái kia sắc bén ánh mắt trong nháy mắt rơi vào Đằng Viêm trên người.

Đằng Viêm?

Đối với Đằng Viêm người của Vương gia tự nhiên nhận thức, nhìn Đằng Viêm một tia lửa giận ức chế không được từ Vương Dịch trong ánh mắt bạo phát mà lên. Nếu như không phải hấn khắc chế lực được, sợ là hấn đã sớm xông lên giết Đằng Viêm, trước cái kia đánh lên Đường Tam, cuối cùng bị giết Vương Khuê là ca ca hấn, thân ca ca.

Nghe vậy, Hiên Viên Ngạo Thiên ở Đằng Viêm bên tai nói rồi vài câu.

Hả?

Trong nháy mắt, Đằng Viêm sắc mặt liền thay đổi.

Xoạt....

Đằng Viêm híp mắt, ánh mắt sắc bén trong nháy mắt rơi vào Vương Dịch trên người.

Gào....

Vừa lúc đó, một tiếng phần nộ sói tru vang vọng khắp nơi tràn mỗi người trong đầu...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Thiết bối Ngân Lang, thiếu gia ta muốn

Gào.....

Một tiếng sói tru Chấn Thiên mà lên, tất cả mọi người về mặt trong nháy mắt biến đổi, cái kia kinh ngạc ánh mắt dồn dập hướng về sói tru truyền lại đến phương hướng nhìn tới. Đằng Viêm, Vương Dịch, Hiên Viên Ngạo Thiên mấy người cũng không có một chút nào ngoại lệ, từng cái từng cái cái kia kinh ngạc ánh mắt hướng về sói tru khởi nguồn phương hướng nhìn tới, Vương Dịch càng là chau mày.

Cụ Phong Dong Binh Đoàn?

Một đám uy phong lẫm lẫm võ giả chính đâm đầu đi tới, tất cả mọi người không khỏi sửng sờ.

Cụ Phong Dong Binh Đoàn làm Hỗn Loạn chi đồ ba thế lực lớn một trong tồn tại, tất cả mọi người tự nhiên có thể một chút liền nhận ra là bọn họ. Giờ khắc này Cụ Phong Dong Binh Đoàn cùng lúc đó Vương gia tình huống gần như, cũng là mấy vạn người cùng ở phía sau bọn họ, mà ở Cụ Phong Dong Binh Đoàn trong đội ngũ cũng có một kiên cố lồng sắt, cái kia thiết trong lồng giam giữ một con to lớn Ngân Lang.

Gào gào ngao....

Àm! Âm!! Âm!!

Phần nộ sói tru, mãnh liệt va chạm.

Giờ khắc này, con này Ngân Lang toàn thân màu bạc lông sói từng chiếc dựng thẳng lên, biểu lộ ra sự phẫn nộ của nó; Nó đem hết toàn lực muốn tránh thoát cái kia lông sắt ràng buộc, chỉ tiếc hết thấy đều chỉ là phí công. Lần lượt va chạm, lần lượt sự phẫn nộ, để Ngân Lang lửa giận cũng nhảy lên tới cực hạn.

Ngao....

Nó cái kia một đôi đã tính trong hai con người càng là hàn quang lấp lánh.

Hung quang lạng liệt!!

Gào gào gào.....

Phẫn nộ gào thét, khát máu hai con người.

Thiết bối Ngân Lang;Nhìn cái kia thiết trong lòng sự phẫn nộ rít gào, liều chết giãy dụa con sóng lớn màu bạc, người ở chỗ này cũng không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh. Thiết bối Ngân Lang, tương tự cũng là ba chuyển vũ thú. Không có ai nghĩ đến Cụ Phong Dong Binh Đoàn người cũng thành công, hơn nữa còn là vào lúc này đem thiết bối Ngân Lang dẫn theo trở về.

Xoạt....

Tầm mắt mọi người toàn bộ rơi vào Vương gia trên người.

Cụ Phong Dong Binh Đoàn, Vương gia, đều là Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn một trong. Giờ khắc này bọn họ càng là đụng vào nhau, đến tột cùng sẽ xảy ra chuyện gì? Đặc biệt là hiện tại song phương một trước một sau hoàn thành cái kia một triệu kim tệ nhiệm vụ, có thể nói.... Vào lúc này có khả năng nhất trực tiếp kế hoạch hai nhà trong lúc đó mâu thuẫn.

Xoạt....

Tầm mắt mọi người cuối cùng rơi vào Hiên Viên Vô Địch trên người.

Vương gia, Hiên Viên gia, Cụ Phong Dong Binh Đoàn.

Giờ khắc này, Hỗn Loạn chi đô ba thế lực lớn toàn bộ đổ đến đông đủ, hơn nữa đều là bởi vì cái kia một triệu giao dịch. Hiện tại, đặt tại Hiên Viên gia tộc trước mặt chính là hai cái lựa chọn, hai con vũ thú. Hiên Viên gia tộc trước đã nói rồi, bọn họ chỉ cần một đầu, hơn nữa là trước hết hoàn thành giao dịch một đầu. Rất rõ ràng, nếu như dựa theo trước ước định như vậy hoàn thành vụ giao dịch này tự nhiên là Vương gia Liệt Diễm ma viên.

Nhưng là.....

Cụ Phong Dong Binh Đoàn làm sao bây giờ?

Nếu như Hiên Viên gia cùng Vương gia hoàn thành giao dịch, như vậy Cụ Phong Dong Binh Đoàn chẳng khác nào phí công một hồi.

Cụ Phong Dong Binh Đoàn sẽ đáp ứng?

Gian nan lựa chọn;

Bầu không khí, lập tức trở nên hơi trùng xuống muộn, cũng khá là quái dị.

Vào lúc này, Cụ Phong Dong Binh Đoàn người đã đi tới người của Vương gia bên người, Cụ Phong Dong Binh Đoàn đi đầu Thiên Nhân cảnh võ giả giờ khắc này sắc mặt cũng là không dễ nhìn. Bọn họ vào thành thời điểm tự nhiên cũng đã biết rồi Vương gia trước tiên bọn họ một bước mang về ba chuyển vũ thú, điều này làm cho Cụ Phong Dong Binh Đoàn người phi thường không thích, không cam lòng. Bất quá bọn họ vẫn không có từ bỏ, vẫn là đi tới Hiên Viên gia.

Trăm vạn kim tệ, hươu chết vào tay ai còn chưa chắc chắn đây.

Hừ!!

Cụ Phong Dong Binh Đoàn cầm đầu Thiên Nhân cảnh cường giả nhìn quét một chút Vương Dịch, sau đó hắn cái kia sắc bén tầm mắt liền rơi vào Hiên Viên Vô Địch trên người.

Hừ!!

Vương Dịch thấy thế cũng là lạnh rên một tiếng, liền trực tiếp nhìn về phía Hiên Viên Vô Địch.

Song phương vừa thấy mặt đã tràn ngập mùi thuốc súng, ai cũng có thể cảm nhận được hai phe trong lúc đó loại kia thế như nước với lửa quan hệ, ai cũng có thể tưởng tượng một khi Hiên Viên gia tộc giải quyết không tốt vấn đề này, như vậy rất có thể sẽ dẫn đến ba bên trong lúc đó hỗn loạn. Bầu không khí trong nháy mắt yên tĩnh lại, có vẻ như vậy quý dị, đồng thời tầm mắt mọi người đổ rơi vào Hiên Viên Vô Địch trên người.

Đây tuyệt đối là một lựa chọn khó khăn.

Hắn sẽ làm thế nào?

Không có ai sẽ biết Hiên Viên Vô Địch làm thế nào, giờ khắc này Hiên Viên Vô Địch cũng là một mặt nghiêm nghị. Nguyên bản chỉ là một chuyện rất nhỏ nhặt, thế nhưng hiện tại Vương gia cùng Cụ Phong Dong Bình Đoàn đụng vào nhau, như vậy sự tình liền không dễ xử lý;

. Mặc kệ Hiên Viên Vô Địch lựa chọn thế nào, đều sẽ triệt để đắc tội một phe khác. Tuy rằng chỉ là một bút đơn giản giao dịch, thế nhưng trước mặt nhiều người như vậy "Thua" một phương tất nhiên sẽ cảm thấy rất không còn mặt mũi.

Làm Hồn Loạn chi đô chúa tể một phương, có lúc mặt mũi lớn hơn tất cả.

Bất đắc dĩ, Hiên Viên Vô Địch chỉ có thể nhìn hướng về phía Đằng Viêm.

Lang?

Vẫn là một con màu bạc lang?

Giờ khắc này Đằng Viêm căn bản cũng không có lưu ý người chung quanh phản ứng cùng bầu không khí. Hắn cái kia một đôi ánh mắt sắc bén nhìn chòng chọc vào Cụ Phong Dong Bình Đoàn chộp tới đầu kia thiết bối Ngân Lang trên người, trong nháy mắt Đằng Viêm trong đầu liền hiện lên lúc trước ở Hồn Loạn chi đô bị một đám Thiên Hòa lang vây công cảnh tượng.

Bị một đám súc sinh vây công, vậy tuyệt đối là vô cùng nhục nhã.

Oanh....

Đằng Viêm trong hai con ngươi trong nháy mắt bùng nổ ra một con lửa giận, lửa giận ngập trời.

Lang?

Đằng Viêm đối với chủng tộc này có không cách nào xóa đi cừu hận.

Mặc kệ là Thiên Hòa lang vẫn là trước mắt thiết bối Ngân Lang, không quản bọn họ là xoay một cái vũ thú vẫn là ba chuyển vũ thú, bọn họ chung quy vẫn là lang.

Đằng Viêm từng xin thề muốn tiêu diệt nó toàn tộc.

Tuyệt đối không phải trò đùa!!

Ầm!!

Ở trước mắt cái kia vắng lặng, quỹ dị bầu không khí bên dưới, Đằng Viêm trực tiếp một cước đá vào cái kia kiên cố lồng sắt bên trên, phát sinh một tiếng sắc bén âm thanh, trong nháy mắt liền hấp dẫn tầm mắt mọi người. Mà thiết trong lồng thiết bối Ngân Lang cũng bị Đằng Viêm triệt để làm tức giận, cái kia thu hoạch lớn hung quang hai con ngươi nhìn chòng chọc vào Đằng Viêm, đồng thời lần lượt hướng về Đằng Viêm vồ giết mà đến, chỉ tiếc bị lồng sắt vững vàng ràng buộc.

Gào gào gào....

Phần nộ sói tru lần lượt vang lên.

Hống hống hống!!!

Một bên, cái kia Liệt Diễm ma viên cũng không cam lòng yếu thế gầm thét lên.

Hống hống hống!!

Trước mắt, chỉ còn dư lại hai con ba chuyển vũ thú cái kia phần nộ rít gào, khàn cả giọng rít gào.

"Muội, bị giam còn dám lớn lối như vậy, làm sao, còn muốn cần thiếu gia ta? Đến a." Đằng Viêm nhìn trước mắt tàn phá rít gào thiết bối Ngân Lang khiêu khích nói, sau đó lại là một cước đột nhiên đá vào lồng sắt bên trên.

Ầm!!

Một tiếng sắc bén thanh âm vang lên, lồng sắt đột nhiên một trận rung động.

Ngao...

Thiết bối Ngân Lang triệt để nổi giận!!

"Ngươi muội, xem thiếu gia ta làm sao trừng trị ngươi." Đằng Viêm cả giận nói, trực tiếp lấy ra một cái kim tệ, sau đó dụng hết toàn lực hướng về thiết bối Ngân Lang mạnh mẽ ném tới.

Ầm ầm ầm,

!!!

Từng viên từng viên kim tệ đều không ngoại lệ toàn bộ nện ở thiết bối Ngân Lang trên người, kim tệ tuy nhỏ, thế nhưng thiết bối Ngân Lang nhưng là bị triệt để làm tức giận. Cái kia hung mãnh hai con ngươi gắt gao khóa chặt Đằng Viêm, cái kia cuồng bạo xung kích lần lượt va chạm lồng sắt, nó tựa hồ đem muốn xông ra lao tù, đánh về phía Đằng Viêm.

Chuyện này....

Nhưng mà, người trước mắt nhưng là bị Đằng Viêm hành vi cho kinh ngạc đến ngây người.

Đây là cái gì tiết tấu?

Nắm tiền tạp lang?

Này nên lớn bao nhiêu cừu hận a.

"..." Vô số người thấy cảnh này khóe miệng không khỏi co quắp một trận.

"Hanh... Hiên Viên Vô Dịch, Liệt Diễm ma viên ta Vương gia đã mang đến, hơn nữa còn là cái thứ nhất, mau mau giao dịch đi." Đột nhiên, Vương Dịch cái kia sắc bén thanh âm vang lên, hần không lại đi để ý tới Đằng Viêm, mà là đem tầm mắt rơi vào Hiên Viên Vô Dịch trên người. Cụ Phong Dong Binh Đoàn Thiên Nhân cảnh cường giả cái kia sắc bén tầm mắt cũng rơi vào Hiên Viên Vô Dịch trên người, chỉ là hần không nói gì, lẳng lặng chờ Hiên Viên Vô Dịch quyết định cùng lựa chọn.

"Ô cái gì gọi, Vương gia ghé thăm a, này ba chuyển vũ thú là thiếu gia ta muốn mua, quan Hiên Viên gia chuyện gì?" Vào lúc này, Đằng Viêm cái kia sắc bén âm thanh đột nhiên vang lên, hơn nữa hần cũng đã đình chỉ tiếp tục khiêu khích thiết bối Ngân Lang, cái kia sắc bén tầm mắt rơi vào Vương Dịch trên người.

Ngươi?

Nghe vậy, tầm mắt mọi người toàn bộ đổ rơi vào Đằng Viêm trên người.

"Này thiết bối Ngân Lang thiếu gia ta muốn, Sở Phi, trả thù lao." Lập tức, Đằng Viêm cái kia sắc bén âm thanh trực tiếp vang lên.

Cái gì?

Tất cả mọi người không khỏi sửng sốt, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn chăm chăm Đằng Viêm.

Thiết bối Ngân Lang?

Không phải Liệt Diễm ma viên sao?

Tất cả mọi người về mặt sửng sốt, nhìn Đằng Viêm một trận không rõ. Rõ ràng là Vương gia tới trước, làm sao hiện tại nhưng cùng Cụ Phong Dong Binh Đoàn giao dịch? Tất cả mọi người không rõ, Cụ Phong Dong Binh Đoàn người cũng là như thế. Trong lòng bọn họ cũng là rõ ràng là Vương gia tới trước, dựa theo trước lời giải thích hần là cùng Vương gia giao dịch mới được, bọn họ đi tới nơi này cũng là bởi vì không muốn liên như thế chịu thua, hơn nữa cũng nắm lấy Hiên Viên Vô Dịch sẽ không tùy ý lựa chọn một nhà trong đó tâm thái tới nơi này thử xem.

Thế nhưng hiện tại đây?

Hoa một triệu mua ba chuyển vũ thú người không phải Hiên Viên gia tộc, mà là thiếu niên ở trước mắt, như vậy liền không tồn tại kiêng kỵ nói chuyện. Nhưng là.... Dưới tình huống như vậy Đằng Viêm vẫn là không chút do dự lựa chọn cùng Cụ Phong Dong Binh Đoàn giao dịch, điểm này Cụ Phong Dong Binh Đoàn người làm sao đô không nghĩ ra.

Khốn kiếp!!

Cụ Phong Dong Binh Đoàn người không rõ, mà vào lúc này người của Vương gia nhưng là nổi giận. Rõ ràng là bọn họ tới trước, tại sao hiện tại nhưng cùng người khác giao dịch?

Đây là muốn chơi xấu sao?

"Tiểu tử, ngươi có ý gì." Lúc này, Vương Dịch mặt âm trầm, cái kia thanh âm phần nộ vang lên. Đối với Đằng Viêm, hần chỉ có cừu hận không có hảo cảm, tất cả ca ca của chính mình chính là chết ở trong tay của đối phương. Hơn nữa dưới cái nhìn của hần Đằng Viêm sở dĩ lựa chọn Cụ Phong Dong Binh Đoàn, hoàn toàn là bởi vì cùng Vương gia quan hệ thù địch. Đương nhiên, sự thực cũng cùng hần suy nghĩ như vậy, Đằng Viêm trong lòng xác thực

cũng là như thế nghĩ tới;

Trước là bởi vì chỉ có Vương gia hẳn không có lựa chọn nào khác, thế nhưng hiện tại có Cụ Phong Dong Binh Đoàn liền không giống nhau.

Tuy rằng hẳn khá là yêu thích Liệt Diễm ma viên.

"Không có ý gì, này Liệt Diễm ma viên cùng thiếu gia ta yêu cầu không hợp." Đẳng Viêm nhàn nhạt nói một câu.

"Nói láo." Vương Dịch lúc này giận dữ hét. "Người hoà giải điều kiện của người không hợp, nơi nào không hợp? Ba chuyển vũ thú, lực lượng hình, hình thể cùng người trưởng thành gần như, mặc kệ là điểm nào đó thỏa mãn yêu cầu của người, hơn nữa Vương gia chúng ta cũng là cái thứ nhất đem vũ thú mang về. Tiểu tử, ngày hôm nay người nếu như không cho lời giải thích, hạnh.... Đừng trách ta Vương gia không khách khí."

"Chờ đã, ai nói là người cái thứ nhất đem vũ thú mang về?" Đột nhiên, Đẳng Viêm mở miệng nói.

"Người ma túy, nhiều như vậy mọi người nhìn thấy, người muốn chơi xấu hay sao?" Vương Dịch triệt để sự phẫn nộ, Đẳng Viêm chuyện này căn bản là là trọn tròn mắt nói mò. Còn những người khác, mặc kệ là Cụ Phong Dong Binh Đoàn, vẫn là Hiên Viên gia tộc, hay hoặc là là những kia vậy xem, tất cả mọi người đều duy trì trầm mặc.

"Chơi xấu? Thiếu gia ta cũng không có. Thiếu gia ta hỏi người, này vũ thú là bán cho ai?" Đẳng Viêm ngượng ngùng nói rằng.

"Phí lời, đương nhiên là người."

"Cái kia thiếu gia ta hỏi lại người, có phải là ai trước tiên đưa đến thiếu gia ta trước mặt chính là ai có thể giao dịch trước?"

"Phí lời."

"Cái kia không là được, Cụ Phong Dong Binh Đoàn trước liền đem này thiết bối Ngân Lang cho thiếu gia ta xem qua, người nói đúng không là Cụ Phong Dong Binh Đoàn trước tiên, Vương gia người sau?" Đẳng Viêm bĩu môi một cái nói.

Cái gì?

Nghe vậy, tất cả mọi người sững sờ.

"Tiểu tử, người nghĩ ta ngốc b a? Trước người rồi cùng Cụ Phong Đoàn người gặp? Vậy sao người nhìn thấy thiết bối Ngân Lang thời điểm còn kích động như vậy? Tại sao các người trước không giao dịch, còn muốn chạy đến nơi đây đến làm nhiều chuyện như vậy? Người vốn là cái chày cái cối, căn bản là không muốn cùng ta Vương gia giao dịch." Vương Dịch tức giận thanh âm vang lên. Chu vi những người khác hầu như cũng là cùng Vương Dịch ý tưởng giống nhau, dù sao Đẳng Viêm nhìn thấy thiết bối Ngân Lang thời điểm phản ứng đã nói rõ tất cả.

"Bệnh thần kinh, nếu như thiếu gia ta không trước mặt nhiều người như vậy giao dịch, nếu như sau khi có người nói thiếu gia ta chơi xấu làm sao bây giờ? Thật giống như Vương gia người, nếu như thiếu gia ta trước liền giao dịch, vậy các người này Liệt Diễm ma viên làm sao bây giờ? Lẽ nào thiếu gia ta lại giao dịch lần thứ hai a? Thiếu gia ta cũng không có ngu như vậy." Đẳng Viêm nhúc nhúc nói rằng.

"Người....."

"Lại nói, đại gia có thể đó nhìn thấy thiếu gia ta có cỡ nào yêu thích này Liệt Diễm ma viên, lại có bao nhiêu sao chán ghét này thiết bối Ngân Lang. Nếu như không phải bản bớt nói giữ lời, thiếu gia ta sẽ cùng Cụ Phong Dong Binh Đoàn giao dịch? Thiếu gia ta không sẽ chọn mình thích? Nếu như là người, người sẽ như vậy sao? Ngốc b." Đẳng Viêm nói xong không quên khinh bỉ nói.

"Người... Tiểu tử người."

"Được rồi, coi như là thiếu gia ta nói mò, vậy các người có thể hỏi Cụ Phong Dong Binh Đoàn người a, người hỏi bọn họ một chút có phải là hướng về thiếu gia ta nói như vậy?" Nhìn Vương Dịch vẻ mặt, Đẳng Viêm nhún vai một cái ngượng ngùng nói rằng. Một mặt người không tin có thể hỏi Cụ Phong Đoàn người.

Xoạt xoạt xoạt....

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt toàn bộ rơi vào Cụ Phong Dong Binh Đoàn nhân thân trên.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Khí

Xoạt xoạt xoạt....

Theo Đằng Viêm, tầm mắt mọi người toàn bộ đổ rơi vào Cụ Phong Đoàn nhân thân trên.

Chúng ta trước liền gặp?

Mà lúc này Cụ Phong Dong Binh Đoàn những võ giả kia nhưng là một mặt kinh ngạc cùng mê mẩn. Bọn họ tiến vào Hỗn Loạn chi đô sau khi liền đi thẳng tới nơi này, dọc theo đường đi căn bản cũng không có gặp Đằng Viêm, càng không cần phải nói trước cũng đã thỏa thuận muốn giao dịch, lập tức, những võ giả kia ánh mắt nghi hoặc toàn bộ rơi vào cái kia cầm đầu Thiên Nhân cảnh võ giả trên người.

A....

Thiên Nhân cảnh võ giả nhìn Đằng Viêm cười nhạt một tiếng.

Cụ Phong Dong Binh Đoàn xác thực không có cùng Đằng Viêm từng thấy, hơn nữa bọn họ cũng xác thực là chậm Vương gia một bước. Thế nhưng này đô không trọng yếu, làm Thiên Nhân cảnh cường giả, hẳn làm sao có khả năng không biết Đằng Viêm ý tứ, này nói rõ chính là không muốn cùng Vương gia giao dịch, tiện nghi chính mình Cụ Phong Dong Binh Đoàn.

Chuyện tốt như vậy há có thể buông tha?

Cụ Phong Dong Binh Đoàn Thiên Nhân cảnh trong lòng một mảnh Thanh Minh, hẳn đương nhiên sẽ không dễ dàng buông tha. Còn Vương gia? Vậy thì cùng hẳn Cụ Phong Dong Binh Đoàn không có quan hệ gì, đại gia đều là Hỗn Loạn chi đô bá chủ, hơn nữa lẫn nhau trong lúc đó cũng đều là thế như nước với lửa tồn tại, không có nói là đắc tội cùng không đắc tội nói chuyện.

Coi như là thật sự đắc tội rồi, Cụ Phong Dong Binh Đoàn sẽ sợ hãi Vương gia sao?

A....

"Không sai, chúng ta trước xác thực đã gặp, hơn nữa cũng là vì không xuất hiện chuyện ngoài ý muốn này mới đi tới nơi này, trước mặt nhiều người như vậy giao dịch. Chỉ tiếc gặp gỡ Vương Dịch người, có điều mặc kệ như thế nào, sự thực chính là ta Cụ Phong Dong Binh Đoàn so với Vương gia người tới trước." Lập tức, Cụ Phong Dong Binh Đoàn Thiên Nhân cảnh võ giả thần nhiên nói.

"..." Nhưng mà, theo tên này Thiên Nhân cảnh võ giả dứt lời dưới, cái kia theo Cụ Phong Dong Binh Đoàn cùng vào thành người từng cái từng cái triệt để không nói gì. Này nói rõ chính là mờ mắt nói mờ sao, bọn họ nhưng là từ Thần Hoang sơn mạch một đường theo Cụ Phong Dong Binh Đoàn người đi tới hỗn loạn chi đô. Căn bản cũng không có Đằng Viêm nói loại chuyện kia phát sinh.

Đương nhiên, bọn họ cũng sẽ không đứng ra nói cái gì.

Trừ phi muốn chết.

"Khôn kiếp, người lừa gạt quý đây?" Vương Dịch cả giận nói, cả người hấn sắc mặt khó coi đến cực hạn, song quyền càng là chăm chú nắm, cái kia nhìn Đằng Viêm hai con người càng là một màn hàn quang, sát cơ Lãng Nhiên. "Người Cụ Phong Dong Binh Đoàn tự nhiên sẽ nói như vậy, nếu như không nói như vậy các người liền phí công."

"Vương Dịch, người có ý gì? Người là nói ta Cụ Phong Dong Binh Đoàn nói dối hay sao?" Cụ Phong Dong Binh Đoàn Thiên Nhân cảnh cường giả cả giận nói;

"Hừ, chẳng lẽ không đúng đây?" Vương Dịch lạnh rên một tiếng, không tiếp tục đề ý Cụ Phong Đoàn Thiên Nhân cảnh cường giả, mà là cái kia oán hận ánh mắt rơi vào Đằng Viêm trên người "Tiểu tử, người chó quá mức, tuy rằng một triệu ta Vương gia không thèm để ý, thế nhưng... Ta Vương gia cũng không phải người có thể trêu chọc, người tốt nhất nghĩ rõ ràng."

Đây là * lóa áp chế a.

Người ở chỗ này nghe được Vương Dịch sau khi trong lòng không khỏi nghĩ đến.

Xoạt xoạt xoạt....

Lập tức, tầm mắt mọi người toàn bộ rơi vào Đằng Viêm trên người.

"A...." Đằng Viêm nhìn Vương Dịch cười lạnh một tiếng.

"Này xem như là áp chế sao?"

"Người nói là liên vãng."

"Chà chà, Vương gia thật lớn quyết đoán a. Áp chế? Nếu như thiếu gia ta nhớ không lầm.... Đây đã không phải các người Vương gia lần thứ nhất như thế làm chứ? Thiếu gia ta còn giống như nhớ tới Vương gia vừa chết rồi ba cái Thiên Nhân cảnh, không biết Vương gia người còn có bao nhiêu Thiên Nhân cảnh đây?" Đằng Viêm một mặt hí ngược nói rằng

Oanh....

Vương Dịch nghe vậy thân thể đột nhiên run lên.

"Người...." Vương Dịch đẩy lồng lửa giận càng sâu, đáng đáp kia thật giống muốn ăn Đằng Viêm

"Ta cái gì? Thiếu gia ta hiện tại nhưng là Hiên Viên gia quý khách a. Nếu như người muốn động thiếu gia ta, chà chà.... Tin tưởng Hiên Viên gia tộc là tuyệt đối sẽ không làm việc mặc kệ, đến thời điểm.... Chính là không biết Vương gia người còn có bao nhiêu cái Thiên Nhân cảnh có thể chết nha?" Đằng Viêm một mặt hí ngược nhìn Vương Dịch, tuy rằng ngữ khí bình thản, thế nhưng cái kia trong giọng nói nhưng là tràn ngập khiêu khích mùi vị.

"Người...."

"Vương Dịch, người thật sự coi cho rằng ta Hiên Viên gia sợ Vương gia người sao?" Vào lúc này, Hiên Viên Vô Dịch rốt cục đứng dậy, hấn trong nhảy mất đi tới Đằng Viêm bên người, cái kia ánh mắt khinh bỉ nhìn Vương Dịch mở miệng nói. Bây giờ Hiên Viên gia nhưng là không sợ Vương gia, nếu như không phải kiêng kỵ Cụ Phong Dong Binh Đoàn trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, Hiên Viên gia tuyệt đối sẽ mượn cơ hội diệt Vương gia.

Dù sao Vương gia chết rồi ba cái Thiên Nhân cảnh, hiện tại Nguyên Khí đại thương.

"Người...." Vương Dịch thấy thế sắc mặt khó coi đến cực hạn.

"Còn có ta Cụ Phong Dong Binh Đoàn, sớm liền muốn gặp gỡ một lần Vương gia." Vào lúc này, Cụ Phong Dong Binh Đoàn cái kia Thiên Nhân cảnh cường giả đột nhiên chen miệng nói, hấn cái kia hí ngược ánh mắt cũng là rơi vào Vương Dịch trên người. Đánh kẻ sa cơ chuyện như vậy ai cũng sẽ không bỏ qua.

"Các người...." Vương Dịch nhìn hình ảnh trước mắt sắc mặt âm trầm đến cực hạn.

"Chuyện ngày hôm nay ta Vương gia nhớ kỹ, chúng ta đi nhìn." Vương Dịch mặt âm trầm nói rằng, nếu như tiếp tục ở lại chỗ này không thể nghỉ ngơi chỉ có thể bị Hiên Viên gia cùng Cụ Phong Dong Binh Đoàn người nhục nhã "Hừ, chúng ta đi...." Lúc này đề lại một câu nói liền muốn rời khỏi.

"Chờ đã." Đột nhiên, Đằng Viêm mở miệng nói.

"Tiểu tử, người còn muốn thế nào?"

"Không có gì, thiếu gia ta liền muốn hỏi một chút người này Liệt Diễm ma viên còn có bán hay không?" Đằng Viêm ngược ngừng nói rằng;

"Người có ý gì?" Vương Dịch không khỏi sững sờ, cái kia oán hận lại ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chăm Đằng Viêm. Những người khác cũng đều là như vậy, bị Đằng Viêm bất thành hình cử động cho làm mờ, từng cái từng cái ánh mắt kinh ngạc nhìn Đằng Viêm.

Cái tên này lương tâm phát hiện?

"Oan gia nên cời không nên buộc, kỳ thực thiếu gia ta cũng không muốn cùng Vương gia người đối nghịch. Như vậy đi, tuy rằng thiếu gia ta đã đối với ba chuyện vũ thú không có cái gì nhu cầu, thế nhưng thiếu gia ta vẫn là đồng ý hoa mười vạn kim tệ mua lại các người con này Liệt Diễm ma viên, thế nào? Tổng không đến nỗi để các anh em phí công một hồi đi." Đằng Viêm ngược ngừng nói rằng.

Doạ?

Đằng Viêm mấy câu nói nhất thời kinh ngã vô số người.

Này tính là gì?

Yếu thế sao?

Trước còn cùng người của Vương gia tranh đấu đối lập, hiện tại nhưng đến rồi một 360 độ đại chuyển biến, thật giống như là muốn lấy lòng Vương gia đáng về.

Đây là cái gì tiết tấu?

Tất cả mọi người đô bị Đằng Viêm làm mờ.

Sở Phi bảy người, Hiên Viên gia người, Cụ Phong Dong Binh Đoàn người, tất cả mọi người tại chỗ đô một mặt kinh ngạc nhìn Đằng Viêm. Chính là Vương Dịch cùng Vương gia võ giả cũng đều là như vậy, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn Đằng Viêm.

100 ngàn nhiều sao?

Không nhiều.

Thế nhưng một con ba chuyễn vũ thú giá trị nhưng xa xa không đáng nhiều như vậy, hơn nữa nếu như Đàng Viêm thật sự hoa mười vạn mua lại này Liệt Diễm ma viên, như vậy chính như hắn nói tới Vương gia võ giả sẽ không phí công một chuyễn, dù sao vì bắt giữ con này Liệt Diễm ma viên, Vương gia cũng trả giá cái giá không nhỏ.

Tiểu tử này thật sự có tốt bụng như vậy?

Vương Dịch cái kia ánh mắt hồ nghi nhìn Đàng Viêm, trong lòng mang theo một tia chán chờ.

"Như thế nào, bán vẫn là không bán a?" Đàng Viêm thúc giục.

"Người nói thật chứ?" Vương Dịch ánh mắt hồ nghi nhìn Đàng Viêm xác nhận nói.

"Đương nhiên, bản bớt nói xưa nay đều là nói một không hai."

"Được, mười vạn liền mười vạn, chúng ta bán." Vương Dịch cấp thiết thanh âm vang lên, tựa hồ sợ Đàng Viêm đổi ý. Hơn nữa trong lòng hắn tuy rằng mang theo nghi vấn cùng mê man, thế nhưng đối với Đàng Viêm nhưng là sản sinh từng tia một hảo cảm. Đương nhiên, này vẹn vẹn chỉ là một tí tẹo như thế, không đủ để trung hoà hắn đối với Đàng Viêm cừu hận.

"Thành giao, Ngạo Thiên trả thù lao." Đàng Viêm rất thoải mái nói.

Hiên Viên ngạo trời mặc dù trong lòng phi thường không rõ, thế nhưng vẫn là lập tức để Hiên Viên gia người chuẩn bị mười vạn kim tệ đưa đến Vương Dịch trong tay. Mà giờ khắc này, Vương Dịch tuy rằng bắt được mười vạn kim tệ, thế nhưng hắn vẫn có một có loại cảm giác không thật.

Giao dịch hoàn thành?

Nhìn hình ảnh trước mắt, tất cả mọi người đô dị thường khó hiểu.

"Chúng ta đi." Vương Dịch bắt được mười vạn kim tệ sau khi cũng không có chán chờ chút nào, lúc này mang theo Vương gia võ giả trực tiếp rời đi.

"Chà chà, một đám ngốc b;

. Lẽ nào bọn họ không có phát hiện thiếu gia ta có cơ nào yêu thích con này Liệt Diễm ma viên sao? Đừng nói là mười vạn, coi như là một triệu thiếu gia ta cũng sẽ mua. Vương gia? Đây mẹ nhà hắn cùng một đám ăn mày khác nhau ở chỗ nào a, một điểm nguyên tắc đô không có....." Ngay ở Vương Dịch chờ người đi ra không tới 100 mét thời điểm, Đàng Viêm cái kia nhược nhược âm thanh đột nhiên vang lên.

Âm thanh tuy nhỏ, nhưng hầu như mỗi người đều có thể nghe rõ rõ ràng ràng.

Oanh....

Trong nháy mắt, bầu không khí trước mắt hoàn toàn tĩnh mịch.

Xoạt xoạt xoạt....

Tầm mắt mọi người toàn bộ đô rơi vào Vương Dịch chờ người trên người.

Oanh....

Một sát na kia, Vương Dịch bước chân cũng là đột nhiên một trận đình trệ, Vương gia võ giả cũng là như thế. Đồng thời, Vương Dịch cái kia gian nan bước chân chậm rãi xoay người, cái kia ánh mắt sắc bén thu hoạch lớn vô tận cừu hận nhìn chòng chọc vào Đàng Viêm, một thân sát ý càng là trong giây lát bạo phát: "Tiểu tử, ngươi sai ta?"

"Sái người? Thiếu gia ta liền sái người làm sao? Người cần ta a?" Đàng Viêm một mặt khiêu khích nhìn Vương Dịch nói.

"Người...." Vương Dịch sắc mặt thuận biến.

Phốc!!!

Một ngụm tinh huyết trong nháy mắt từ Vương Dịch trong miệng phun ra.

Đây là bị tức giận.

Tình cảnh này, kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người.

Thấy thế, Vương gia võ giả lập tức liền đỡ lấy Vương Dịch, đáng tiếc trực tiếp bị Vương Dịch cho đẩy ra "Cút ngay, ta còn không chết được." Vương

Dịch cái kia thanh âm phần nộ vang lên, cả người hần nào hung thành nộ, âm lãnh kia ánh mắt thu hoạch lớn cừu hận nhìn chòng chọc vào Đổng Viêm "Tiểu tử, phần này" Tình "Ta Vương Dịch nhớ kỹ, ngươi tốt nhất không muốn rơi xuống trong tay ta, không phải vậy.... Ta cần phải ngươi sống không bằng chết."

"Bất cứ lúc nào hoan nghênh."

"Chúng ta đi." Vương Dịch lạnh rên một tiếng không lại dừng lại....

Tê....

Nhìn tình cảnh này, nhìn người của Vương gia rời đi, ở đây tất cả mọi người cái kia khâm phục ánh mắt toàn bộ rơi vào Đổng Viêm trên người.

Không khâm phục không được a.

Đổng Viêm không chỉ đem người của Vương gia tỏ ra xoay quanh, càng là đem Vương gia tên kia Thiên Nhân cảnh đô tức giận thổ huyết. Phải biết vậy cũng là Thiên Nhân cảnh cường giả a, có thể thấy được Đổng Viêm là cỡ nào trâu bò tồn tại!!!

"Liệt Diễm ma viên, ngươi là thiếu gia ta, không sai, không sai, vô cùng tốt." Không để ý đến Vương Dịch chờ người, càng là không để ý đến ở đây những người khác, Đổng Viêm đi tới cái kia lồng sắt trước, nhìn cái kia thiết trong lồng Liệt Diễm ma viên một mặt hài lòng nói.

Từ đầu đến cuối, Đổng Viêm muốn đều là này Liệt Diễm ma viên.....

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Tới gần thành chủ tranh bá tái

Khi đi rồi Vương Dịch, lại cùng Cụ Phong Dong Binh Đoàn người cũng hoàn thành giao dịch, trăm vạn kim tệ hối đoái ba chuyển vũ thú sự tình cũng rất cục có một kết thúc, chỉ tiếc từ đầu đến cuối cũng không có ai biết Đổng Viêm muốn một con hoạt ba chuyển vũ thú đến tốt cùng phải làm gì. Hoàn thành giao dịch sau khi, Đổng Viêm liền để Hiên Viên gia tộc người đem hai con ba chuyển vũ thú mang về Hiên Viên thực phủ.

Hiên Viên thực phủ;

"Viêm thiếu, chuyện này.... Thật sự có thể để Mạch cảnh ngũ đoạn trở xuống võ giả trăm phần trăm đột phá?" Nắm trong tay Thối Thể đan, Hiên Viên Vô Dịch cái kia thanh âm run rẩy vang lên. Phải biết đây chính là có thể trăm phần trăm đột phá đan dược a, đây là cỡ nào nhân vật nghịch thiên; Nếu như truyền đi, đừng nói là Hỗn Loạn chi đô muốn gây nên một trận rung chuyển, dù cho là toàn bộ thế tục cũng chắc chắn vì đó điên cuồng.

Hiên Viên Vô Dịch như vậy, Hiên Viên Ngao Thiên, Sở Phi chờ người cũng không ngoại lệ, từng cái từng cái cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn Đổng Viêm Đặc biệt là Sở Phi mấy người, hiện ở tại bọn hắn rất cuộc biết Đổng Viêm ba ngày nay thời gian trốn ở trong phòng đến tốt cùng đang làm gì.

Đầu tiên là Thối Thể linh dịch, lại là Thối Thể đan;

Lần này so với một lần chấn động, một lần so với một lần nghịch thiên a.

"Đương nhiên, Hiên Viên tộc trưởng nếu như không tin cứ việc có thể thử xem." Đổng Viêm mang theo một mặt ý cười thần nhiên nói.

"Không cần, không cần, ta tuyệt đối tin tưởng Viêm thiếu." Hiên Viên Vô Dịch cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, sau đó về mặt lại là biến đổi hỏi "Không biết Viêm thiếu luyện chế bao nhiêu Thối Thể đan? Lại dự định đem này Thối Thể đan định giá vì là bao nhiêu tiền một viên đây?"

"Bán?" Đổng Viêm kinh ngạc ánh mắt nhìn Hiên Viên Vô Dịch.

"Lẽ nào Viêm thiếu không dự định bán ra Thối Thể đan?" Hiên Viên Vô Dịch cũng là sững sờ.

"Đương nhiên không bán, thứ tốt tự nhiên là lưu cho mình. Huống chi.... Hiện tại vật này nếu như truyền đi tất nhiên sẽ khiến cho rất lớn phản ứng, đến thời điểm có thể sẽ cho người ta mang đến một ít phiền phức không tất yếu. Vì lẽ đó, này Thối Thể đan tạm thời không đối ngoại bán ra, đương nhiên nơi này hai ngàn viên Thối Thể Đan Hiên viên tộc trưởng có thể cho các người Hiên Viên gia tộc người dùng, hiện nay tăng cao thực lực của tự thân mới là vương đạo." Đổng Viêm thần nhiên nói, hơn ba ngàn viên Thối Thể đan cho Hiên Viên Vô Dịch hai ngàn viên, còn lại hơn một ngàn viên Đổng Viêm đương nhiên phải giữ lại cho mình ngày sau mới chào thủ hạ dùng.

"Ngạch...." Hiền Viên Vô Dịch đầu tiên là sững sờ, lập tức liền rõ ràng Đẳng Viêm ý tứ.

Hiện tại Hỗn Loạn chi đô hiện ra ba thế to lớn cục diện, nếu như Hiền Viên gia tộc muốn trở thành ngự trị ở hai phe còn lại tồn tại, như vậy tất nhiên muốn tăng lên thực lực của tự thân. Cường giả số lượng tự nhiên là một phương diện, thế nhưng cấp thấp võ giả cũng không thể quên, tin tưởng có này hai ngàn viên đan dược, Hiền Viên gia tộc cấp thấp võ giả liền có thể tập thể đột phá một lần, đặc biệt là Thế cảnh võ giả có thể đột phá hai lần, hai ngàn viên đan dược vậy thì là hai ngàn thứ đột phá a, đây đối với Hiền Viên gia tộc mà nói tuyệt đối là biến hóa về chất.

Ngâm lại cũng làm cho người điên cuồng.

"Ta rõ ràng." Lập tức, Hiền Viên Vô Dịch cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, cả người hắn trên người càng là mang theo một tia ức chế không được vui sướng, lúc trước cùng Đẳng Viêm kết minh quả nhiên là hắn đời này làm ra lựa chọn sáng suốt nhất, phải biết này vẫn là cấp thấp nhất đan dược a, ngâm lại những kia cấp cao đan dược, Hiền Viên gia tộc coi như không muốn quật khởi cũng không thể.

"Đúng rồi Viêm thiếu, còn có hai ngày này Hỗn Loạn chi đô thành chủ tranh bá tái liền muốn bắt đầu rồi, không biết Viêm thiếu có ý kiến gì không có?" Thu hồi hai ngàn viên đan dược, Hiền Viên Vô Dịch nhìn Đẳng Viêm hỏi.

Thành chủ tranh bá tái?

Sở Phi chờ người nghe vậy không khỏi sững sờ, vào lúc này bọn họ cũng rất cục nhỏ tới đến cái kia năm năm một lần thành chủ tranh bá tái sắp bắt đầu rồi. Lúc này cái kia ánh mắt phức tạp rơi vào Đẳng Viêm trên người, bọn họ cũng đều biết trước Đẳng Viêm đối với người thành chủ này tranh bá tái hoặc là nói cái kia chức thành chủ cực có hứng thú.

Thế nhưng hiện tại....

Thành chủ tranh bá tái, cái kia đại diện cho Hỗn Loạn chi đô chức thành chủ tranh cướp.

Tất nhiên là long tranh hổ đấu,

Bây giờ không có Đường Tam, dựa vào Đẳng Viêm cùng Sở Phi chờ người thực lực muốn đi tranh cướp cái kia chức thành chủ vốn là nói chuyện viễn vông.

Đẳng Viêm cái kia kinh ngạc ánh mắt cũng là rơi vào Hiền Viên Vô Dịch trên người "Hiền Viên tộc trưởng cảm thấy lấy thiếu gia ta năng lực có tư cách đi tranh cướp này chức thành chủ sao?" Lập tức, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Trước hắn xác thực nghĩ tới tranh cướp chức thành chủ, dù sao khi đó có Đường Tam ở, hơn nữa người thành chủ này chương quản toàn bộ Hỗn Loạn chi đô thu thuế, đây tuyệt đối là một bút không nhỏ của cái. Nhưng là bây giờ, Đường Tam không ở, Đẳng Viêm cũng không thiếu tiền, đối với này chức thành chủ tự nhiên cũng sẽ không là như vậy lưu ý.

Đương nhiên, nếu như thật sự có thể trở thành Hỗn Loạn chi đô thành chủ, như vậy Đẳng Viêm là có thể bắt đầu mượn cơ hội thành lập thực lực của chính mình.

Đáng tiếc, lấy cái gì đi tranh?

"Viêm thiếu nếu như muốn giành giật một hồi, ta Hiền Viên gia có thể toàn lực giúp Viêm thiếu giành giật một hồi." Hiền Viên Vô Dịch nghe vậy nhìn Đẳng Viêm một mặt ý cười nói rằng.

"Ồ?" Đẳng Viêm cái kia kinh ngạc ánh mắt cũng là rơi vào Hiền Viên Vô Dịch trên người. "Hiền Viên tộc trưởng ý tứ là ngại Hiền Viên gia giúp thiếu gia ta tranh cướp chức thành chủ?"

"Không sai."

"Ha ha, Hiền Viên tộc trưởng hảo ý thiếu gia ta chân thành ghi nhớ, có điều.... Thiếu gia ta tạm thời đối với này chức thành chủ không ý tưởng gì." Đẳng Viêm rất nhanh liền từ chối rơi mất. Hiền Viên Vô Dịch đánh ý định gì Đẳng Viêm trong lòng rất rõ ràng. Một khi Hiền Viên gia tộc thật sự giúp Đẳng Viêm đoạt được này chức thành chủ, như vậy không thể nghi ngờ Đẳng Viêm liền thiếu nợ Hiền Viên gia một phần ân tình, ân tình này không phải là tùy tiện có thể nợ, đặc biệt là giống như bây giờ song phương nằm ở một loại quan hệ hợp tác bên dưới.

"Được rồi." Hiền Viên Vô Dịch bất đắc dĩ thanh âm vang lên, trên mặt cũng là né qua thần sắc thất vọng. Sự thực cũng đúng như Đẳng Viêm suy nghĩ như vậy, hắn xác thực muốn mượn cơ hội tiến một bước lôi kéo Đẳng Viêm, tuy rằng hiện tại song phương nằm ở quan hệ hợp tác, thế nhưng dù sao chỉ là hợp tác, Đẳng Viêm hoàn toàn có thể và những người khác hợp tác.

"Tộc trưởng, chuẩn bị xong." Vào lúc này, một tên Hiền Viên gia tộc Thiên Nhân cảnh cường giả đi tới Hiền Viên Vô Dịch trước mặt nói rằng.

"Được rồi?" Hiền Viên Vô Dịch nhìn trước mắt tên này Thiên Nhân cảnh hỏi.

"Đúng thế."

Theo tên này Thiên Nhân cảnh cường giả đáp lại, Đẳng Viêm bọn người đi vào trong hậu viện. Giờ khắc này, một đám Hiền Viên gia võ giả tụ tập ở đây, từng cái từng cái tu vi chỉ ít cũng là Ngưng Thần cảnh cường giả, hơn nữa ngoại trừ trước cái kia Thiên Nhân cảnh cường giả ở ngoài còn có một Thiên Nhân cảnh. Mà ở này bên trong khu nhà nhỏ giờ khắc này hai con ba chuyên vũ thú phần nộ gầm thét lên giãy giụa. Giờ khắc này ràng buộc bọn họ lỏng

sắt đã không gặp, còn lại chỉ là hai điều lớn bằng cánh tay xích sắt chắm chú thuyên ở hai chân của bọn họ bên trên, xích sắt một đầu khác nhưng là thuyên ở một cái vừa đánh xuống mặt đất ba mét thâm trên cột sắt diện, để chúng nó có thể hành động nhưng không cách nào tránh thoát.

Đây đương nhiên là Đẳng Viêm ý tứ.

Đẳng Viêm muốn này hai con ba chuyển vũ thú vì là chính là bởi chính mình đối với đánh, thí nghiệm Hỗn Động ngự thiên quyết đến tột cùng có hay không cùng Phong Ma Chiến Kinh như thế hiệu quả. Nếu như đưa chúng nó tiếp tục nhốt tại thiết trong lồng tự nhiên không thể hoàn thành cái này thí nghiệm, cho nên mới để Hiên Viên gia tộc người hỗ trợ, chỉ là buộc lại hai con ba chuyển vũ thú chân, để chúng nó có thể hành động, nhưng không cách nào chạy trốn.

Hống hống hống!!

Gào gào gào!!!

Lúc này, thiết bối Ngân Lang cùng Liệt Diễm ma viên đang điên cuồng gầm thét lên, giấy giụa.

Coong coong coong;

!!!

Cái kia lớn bằng cánh tay xích sắt phát sinh từng tiếng lạnh lạnh kim loại tiếng va chạm.

Hống hống hống!!

Giờ khắc này, thiết bối Ngân Lang cũng được, Liệt Diễm ma viên cũng được, bọn họ tuyệt đối đã ở vào triệt để nổi giận chi bên trong. Phải biết bọn họ làm ba chuyển vũ thú, từng ở Thần Hoang sơn mạch có thể hưởng thụ cuộc sống tự do tự tại. Hiện tại, tự do không có, hơn nữa còn bị một nhóm nhân loại lần lượt "Khiêu khích", này gọi bọn họ làm sao không nổi.

Thú, cũng có thú tôn nghiêm;

Hống hống hống!!

Nộ, giận không nhịn nổi!!!

Nhìn trước mắt hai con ba chuyển vũ thú cái kia khàn cả giọng gào thét, còn có liễu mạng gãy dựa, Hiên Viên Vô Địch khóe miệng không khỏi co quắp một trận, hẳn thực sự là không làm rõ được Đẳng Viêm làm như vậy hai con ba chuyển vũ thú đến tột cùng muốn làm gì, này nói rõ chính là tìm phiền toái cho mình sao. Một khi này hai con vũ thú tránh thoát, Đẳng Viêm chờ người chắc chắn phải chết.

Đương nhiên, Hiên Viên Vô Địch sẽ không hỏi nhiều, dù sao mỗi người đô có bí mật của chính mình.

Hiên Viên Vô Địch như vậy, Sở Phi chờ người càng là từng cái từng cái lui sang một bên, cái kia kinh ngạc ánh mắt nhìn trước mắt hai con rít gào vũ thú, trong ánh mắt càng là mang theo một tia sâu sắc kiêng kỵ. Đây chính là ba chuyển vũ thú a, có thể ngang hàng nhân loại Huyết cảnh cường giả tồn tại, hơn nữa vũ thú đặc thù nhất định chúng nó muốn so với bình thường Huyết cảnh cường giả mạnh hơn mấy phần.

Tuyệt đối có thể thuận sát bọn họ;

Bọn họ thực sự là không hiểu Đẳng Viêm đến tột cùng muốn làm gì.

"Viêm thiếu, không biết như vậy có thể sao?" Lập tức, Hiên Viên Vô Địch nhìn Đẳng Viêm hỏi. Trong nháy mắt đó, Hiên Viên Vô Địch khóe miệng không khỏi hơi vừa kéo, bởi vì giờ khắc này Đẳng Viêm nhìn cái kia hai con ba chuyển vũ thú, hẳn cái kia thâm thúy trong hai con người mang theo một tia nóng rực, hưng phấn, khát vọng.

Chuyện này.....

Hiên Viên Vô Địch cũng sờ.

Cái tên này sẽ không là có cái gì cổ quái chứ?

"Có thể, phi thường có thể. Nếu như Hiên Viên tộc trưởng không có chuyện gì, cái kia thiếu gia ta liền không để lại các ngươi." Lúc này, Đẳng Viêm cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, hẳn cái kia nóng rực ánh mắt nhưng từ đầu đến cuối đô dừng lại ở hai con ba chuyển vũ thú trên người, nếu như không phải Hiên Viên gia tộc người ở, Đẳng Viêm tuyệt đối sẽ lập tức xông lên cùng hai con vũ thú một trận chiến.

Chờ lâu như vậy, Đẳng Viêm đã sớm không thể chờ đợi được nữa.

Ngạch??

Đẳng Viêm để Hiên Viên Vô Địch lần thứ hai cũng sờ.

Hạ lệnh trực khách?

Hiên Viên Vô Định không khỏi cười khỏ một tiếng, sau đó cùng Đằng Viêm đánh một tiếng bắt chuyện liền trực tiếp mang theo Hiên Viên gia tộc người rời đi...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Thống, cũng vui sướng

Hiên Viên thực phủ hậu viện.

Hiên Viên Vô Định chờ người đi rồi cũng chỉ còn sót lại Đằng Viêm cùng Sở Phi chờ người, đương nhiên còn có cái kia hai con nằm ở triệt để nỗi khủng bên trong ba chuyển vũ thú. Thiết bối Ngân Lang cùng Liệt Diễm ma viên cái kia đã tính hai con người gánh chịu lắng liệt hàn quang nhìn chòng chọc vào Đằng Viêm chờ người, lộ ra cái kia dữ tợn răng nanh, đồng thời quay về Đằng Viêm chờ người không ngừng gầy gù, gặm thét lên.

Hống hống hống....

Gào gào gào.....

Cái kia từng tiếng gào thét để Sở Phi chờ lòng người mãnh liệt nhảy lên, nhìn này hai con hung mãnh ba chuyển vũ thú trong ánh mắt càng là tuyệt đối kiêng kỵ. Sở Phi cái kia vẻ phức tạp rơi vào Đằng Viêm trên người "Viêm.. Ít, này hai con....." Nhưng là, Sở Phi lời còn chưa nói hết, Đằng Viêm cũng đã hướng về Liệt Diễm ma viên bên tập mà đi tới.

Chiến!!!

Trong nháy mắt, Đằng Viêm toàn thân chiến ý sôi trào.

Chuyện này.....

Đột nhiên xuất hiện một màn để Sở Phi chờ người cả kinh.

"Viêm thiếu..." Bầy cái kinh ngạc lại cấp thiết thanh âm vang lên, ở trong nháy mắt đó Sở Phi bảy người tâm đột nhiên run lên. Nhưng là... Bọn họ muốn ngăn cản đã không kịp, vào lúc này Đằng Viêm đã đánh về phía Liệt Diễm ma viên, trong nháy mắt Sở Phi bảy lòng người căng thẳng đến cực hạn.

Xong, xong, lần này xong.

Viêm thiếu đây là muốn chết a!!

Xoạt....

Sở Phi bảy người không nhận được nhắm hai mắt lại, không dám nhìn cái kia sắp lên diễn máu tanh hình ảnh.

Hống....

Đằng Viêm đánh về phía Liệt Diễm ma viên, mà giờ khắc này đã ở vào trạng thái nỗi khủng Liệt Diễm ma viên nơi nào sẽ buông tha Đằng Viêm, phải biết thời gian dài như vậy hẳn cũng sớm đã đối với nhân loại cấm hận đến cực hạn, lúc này cơ hội tốt như vậy tự nhiên không thể buông tha, gặm lên giận dữ trực tiếp đánh về phía Đằng Viêm.

Coong coong coong.

Cái kia lớn bằng cánh tay xích sắt phát sinh từng tiếng âm thanh lạnh lạnh. Tuy rằng thiết bối Ngân Lang cùng Liệt Diễm ma viên đã bị xích sắt ràng buộc, thế nhưng là có đầy đủ di động không gian, vào lúc này tự nhiên cũng ràng buộc không được Liệt Diễm ma viên công kích Đằng Viêm.

Hô....

Liệt Diễm ma viên cái kia đồng cát lớn bằng nắm đấm trong nháy mắt vùng hướng về Đằng Viêm.

Chiến!!

Đổi mặt Liệt Diễm ma viên cái kia hung mãnh thế tiến công, Đẳng Viêm không có một chút nào ý muốn lui bước, sức mạnh toàn thân trong nháy mắt hội tụ ở song quyền bên trên, đồng thời Hỗn Độn ngự thiên quyết cũng đồng thời vận lên. Cùng ba chuyển vũ thú chiến đấu Đẳng Viêm vì là không phải là thí nghiệm Hỗn Độn ngự thiên quyết có thể hay không dựa vào chiến đấu đến tăng lên tốc độ tu luyện sao.

Trong phút chốc, Đẳng Viêm cùng Liệt Diễm ma viên công kích lẫn va chạm đầu tiên cùng nhau.

Tê....

Trong nháy mắt đó, Đẳng Viêm cảm nhận được nắm đấm bên trên truyền đến một trận đau đớn, chính cánh tay đỏ trong nháy mắt mất cảm giác, không nhìn được Đẳng Viêm thân thể đột nhiên cũng lùi lại mấy bước, hít vào một ngụm khí lạnh;

. Đẳng Viêm cái kia kinh ngạc ánh mắt rơi vào Liệt Diễm ma viên trên người, thâm thúy trong hai con ngươi mang theo sâu sắc chấn động.

Ba chuyển vũ thú quả nhiên không tầm thường, nếu như không phải Đẳng Viêm cho tới nay tu luyện đều là thân thể, chỉ bằng vào lần này tuyệt đối sẽ trực tiếp bị Liệt Diễm ma viên đánh tan, không từ thủ cánh tay cũng phải tàn phế.

Chuyện này....

Cũng trong lúc đó, Đẳng Viêm cùng Liệt Diễm ma viên một đòn vang lên sau khi, Sở Phi chờ người không nhìn được mở hai mắt ra, nhưng là nhìn thấy hình ảnh trước mắt bọn họ nhưng triệt để há hốc mồm. Đẳng Viêm cùng ba chuyển vũ thú Liệt Diễm ma viên một đòn toàn lực bên dưới dĩ nhiên không có bị chấn sát, hơn nữa còn bình yên vô sự?

Này hoàn toàn vượt qua Sở Phi chờ người tưởng tượng.

Này vẫn là người sao?

Rào.....

Thế nhưng, tùy theo mà đến chính là vui sướng, hưng phấn, cùng hoan hô!!!

Hống!!!

Nhưng mà, cảm thụ Đẳng Viêm bình yên vô sự đứng lại ở chính mình hơn hai mét, lại nhìn Sở Phi chờ người cái kia hoan hô nhảy nhót đáng vẻ, Liệt Diễm ma viên cái kia không cam lòng, tức giận thanh âm vang lên. Trong nháy mắt hướng về Đẳng Viêm vồ giết mà đến, nó thế phải đem Đẳng Viêm giết chết, đáng tiếc nó nhưng quên hai chân của chính mình còn bị xích sắt ràng buộc.

Ầm!!!

Thổ không kịp đề phòng dưới, Liệt Diễm ma viên cả người một con ngã chổng vó trên mặt đất, phát sinh một tiếng nặng nề âm thanh, toàn bộ mặt đất đỏ vì thế mà chấn động.

"Ha ha ha...." Nhìn thấy Liệt Diễm ma viên ngã xuống đất một màn, Sở Phi chờ người không nhìn được nở nụ cười, từng cái từng cái đang ôm bụng suốt chút nữa sẽ không có cười đánh. Đẳng Viêm thấy cảnh này khóe miệng cũng là hiện lên một vết quai dị ý cười.

Hống!!

Liệt Diễm ma viên càng thêm tức giận, từ trên mặt đất bò lên. Có điều lần này nó cũng học ngoan, không có tiếp tục hướng về Đẳng Viêm vồ giết mà tới. Mà là hung mãnh, khát máu hai con ngươi gắt gao khóa chặt Đẳng Viêm, không ngừng rít gào, không ngừng khiêu khích.

Gào gào gào....

Một bên, thiết bối Ngân Lang cái kia sắc bén sói tru cũng vang lên theo.

Tựa hồ... Nó đang vì Liệt Diễm ma viên trợ uy;

Chiến!!!

Nhìn trước mắt Liệt Diễm ma viên, Đẳng Viêm một thân chiến ý lần thứ hai thiêu đốt. Vừa nãy cái kia một đòn hấn đã đã được kiến thức Liệt Diễm ma viên sức mạnh, không hổ là ba chuyển vũ thú, có điều muốn thuần sát Đẳng Viêm rõ ràng không thể, điều này cũng làm cho để Đẳng Viêm càng thêm yên tâm. Còn cái kia thiết bối Ngân Lang nhưng là bị Đẳng Viêm không nhìn thẳng. Dù sao lang cùng viên không giống, lang công kích chủ yếu dựa vào hàm răng, một khi bị nó cắn bị thương một cái, cái kia Đẳng Viêm không chết cũng đến tàn, Đẳng Viêm vẫn không có ngóc đến trình độ như thế này.

Chiến!!

Lần thứ hai vọt một cái hướng về Liệt Diễm ma viên.

Hống!!

Liệt Diễm ma viên nhìn Đẳng Viêm lần thứ hai xung phong mà đến, nó một tiếng hung phấn gào thét vang lên, nhưng không có lập tức vô giết mà đến, mà là lẳng lặng chờ Đẳng Viêm. Đợi được Đẳng Viêm vọt tới trước mặt mình thời điểm, Liệt Diễm ma viên cũng không còn chần chờ, trong nháy mắt hướng về Đẳng Viêm phát động công kích.

Không thể không nói, ba chuyển vũ thú đã có trí khôn nhất định;

Ầm ầm!!

Hai cái nặng nề thanh âm vang lên, Đẳng Viêm cùng Liệt Diễm ma viên công kích đánh rơi ở lẫn nhau trên người.

Tê....

Cảm thụ trên thân thể truyền đến đau đớn, Đẳng Viêm không nhận được hít vào một ngụm khí lạnh, thế nhưng lần này nhưng không có lùi bước, mà là cắn răng tiếp tục kiên trì tiếp tục công kích Liệt Diễm ma viên. Còn Liệt Diễm ma viên? Đã trúng Đẳng Viêm một đòn căn bản cũng không có bất kỳ ảnh hưởng, Đẳng Viêm công kích thật giống như ở cho nó nạo dương.

Ầm ầm ầm!!

Đẳng Viêm cùng Liệt Diễm ma viên cái kia cuồng bạo thế tiến công lần thứ hai triển khai.

Ầm ầm ầm!!

Giữa hai người tuyệt đối là thuần túy sức mạnh đụng nhau, đánh ta một quyền, ta ai ngơoi một đòn. Cái kia cuồng bạo hình ảnh xem Sở Phi chờ người từng cái từng cái trợn mắt ngoác mồm, thậm chí không nhận được xoa xoa hai mắt của chính mình coi chính mình nhìn lầm. Vậy cũng là sức mạnh giao chiến a. Đẳng Viêm là một người nhân loại dĩ nhiên dùng phương thức này cùng một con ba chuyển vũ thú chiến đấu? Chuyện này thực sự là quá khó mà tin nổi, thực sự khó có thể tưởng tượng Đẳng Viêm thân thể đến tốt cùng cường hãn đến ra sao trình độ, phải biết mặc dù là Huyết cảnh võ giả cũng không thể nào làm được Đẳng Viêm như vậy.

Điên rồi, tuyệt đối là điên rồi.

Nhưng mà, Sở Phi chờ người căn bản liền không biết Đẳng Viêm giờ khắc này tình hình. Đừng xem Đẳng Viêm cùng Liệt Diễm ma viên giao chiến tựa hồ không có rơi xuống hạ phong, thế nhưng sự thực đây? Mỗi chịu đựng Liệt Diễm ma viên một đòn, Đẳng Viêm trên người đều sẽ truyền đến một trận nổi đau xé rách tim gan, loại cảm giác đó liên phảng phát nội tạng đều phải bị đánh nát giống như vậy, chuyện này căn bản là là thuần túy tìm ngược.

Có điều....

Cùng Liệt Diễm ma viên chiến đấu cũng rốt cục để Đẳng Viêm được hấn muốn đáp án, hỗn loạn ngự thiên quyết cũng đồng dạng có thể thông qua chiến đấu đến tăng lên tốc độ tu luyện, hơn nữa so với Phong Ma Chiến Kinh càng thêm biến thái. Đẳng Viêm thậm chí có thể rõ ràng cảm nhận được cái kia từng tia một linh khí theo chiến đấu đang điên cuồng tràn vào thân thể của chính mình, vậy tuyệt đối là bình thường tu luyện thời điểm hai lần không thôi. Đặc biệt là ở chịu đến Liệt Diễm ma viên công kích kia trong nháy mắt, tốc độ kia càng là bình thường bốn lần.

Bốn lần, đó là một khái niệm gì?

Tuy rằng vẹn vẹn chỉ là trong nháy mắt, thế nhưng vậy cũng là chân chân chính chính bốn lần a. Đây cũng làm cho Đẳng Viêm có loại từ bỏ phản kháng, trực tiếp để Liệt Diễm ma viên tùy ý công kích ý nghĩ của chính mình. Chỉ tiếc loại ý nghĩ này rất rõ ràng phi thường không sáng suốt, cũng không thể thành công.

Chỉ có ở trong chiến đấu chịu đến công kích mới sẽ hữu hiệu.

Chiến!!!

Được đáp án này, Đẳng Viêm đáy lòng liền bay lên một luồng ức chế không được chiến đấu.

Chiến chiến chiến!!!

Ầm ầm ầm!!

Đẳng Viêm cùng Liệt Diễm ma viên điên cuồng va chạm.

Thống, cũng vui sướng;

Lần lượt giao chiến, lần lượt va chạm. Đẳng Viêm hưởng thụ loại kia tu luyện Hỗn Độn ngự thiên quyết mang tới khoái cảm, mà Liệt Diễm ma viên nhưng là đã tiếp cận tan vỡ. Tuy rằng nhân loại trước mắt không thương tổn tới chính mình, thế nhưng... Đối phương cũng giống như chính mình, như là một đánh không chết Tiểu Cường giống như vậy, chính mình căn bản là giết chết không được đối phương.

Cái cảm giác này để Liệt Diễm ma viên phi thường sự bất đắc dĩ cũng càng thêm sự phẫn nộ;

Nó thú ư chịu đến khiêu khích.

Hồng hồng hồng.

Tiếp cận cực hạn sự phẫn nộ, Liệt Diễm ma viên thể tiến công trở nên càng thêm cuồng bạo, hung mãnh.

Chuyện này.....

Nhưng mà một bên, Sở Phi chờ người nhìn hình ảnh trước mắt đã triệt để ở lại: Sững sờ, đặc biệt là nhìn thấy Đẳng Viêm cùng Liệt Diễm ma viên ước chiến càng hăng đáng vẻ, bọn họ càng bị khiếp sợ khó có thể phụ gia. Có thể cùng một con ba chuyển vũ thú chiến đấu lâu như vậy này đã là phi thường chuyện khó mà tin nổi, hơn nữa bọn họ càng là rõ ràng Đẳng Viêm vẫn là một không cách nào tu luyện người bình thường.

Người bình thường đều có thể như vậy.

Vậy bọn họ những võ giả này đây?

Thời khắc này, Sở Phi chờ nhân tài biết được Đẳng Viêm chân chính khủng bố, chỉ dựa vào thân thể liền có thể cùng ba chuyển vũ thú chiến đấu, đây tuyệt đối không phải ai đều có thể làm được, tin tưởng coi như là cấp thấp Huyết cảnh võ giả cũng không cách nào làm được, chớ nói chi là kéo dài lâu như vậy rồi.

Àm!!!

Lại một lần đấu, Đẳng Viêm thân hình đột nhiên lui trở về.

Hồng!!!

Liệt Diễm ma viên quay về Đẳng Viêm phát sinh một tiếng tức giận gào thét.

"Đừng kêu, ngày hôm nay liền tới đây." Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên, nghe Sở Phi chờ người từng cái từng cái triệt để há hốc mồm, miệng trương đều đủ để nhét dưới một cái trứng gà, cái gì gọi là ngày hôm nay liền tới đây, lẽ nào ngày mai còn phải tiếp tục? Cái kia kinh ngạc ánh mắt toàn bộ rơi vào Đẳng Viêm trên người.

Àm!!

Đẳng Viêm nhưng là không để ý đến Sở Phi chờ người, cả người trực tiếp nằm ở trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở hổn hển. Giờ khắc này Đẳng Viêm toàn thân đã bị ướt đầm mồ hôi, hơn nữa đây chỉ là mặt ngoài nhìn thấy dấu hiệu, thực tế là Đẳng Viêm hiện tại cảm giác toàn thân mỗi một tác da thịt đều truyền đến từng trận đau rát.

Loại đau này, phảng phất huyết nhục bị xé rách.

Có điều, mặc dù là cảm thụ này từng tác từng tác nỗi đau xé rách tim gan, Đẳng Viêm trên mặt vẫn mang theo một tia hưng phấn cùng vui sướng nụ cười. Bởi vì mặc dù là hiện tại vẫn còn đang tu luyện Hỗn Động ngưng thiên quyết, hơn nữa tốc độ kia tuyệt đối không phải bình thường tu luyện có thể so bì. Quan trọng nhất chính là Đẳng Viêm có thể cảm nhận được theo Hỗn Động ngưng thiên quyết vận chuyển, cái kia linh khí từng tia một tràn vào thân thể của chính mình, cái kia từng tia một đau đớn đều đang chậm chậm tiêu tan, đồng thời thân thể càng là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tăng lên.

Loại cảm giác đó.... Vui sướng.

Àm!!

Đột nhiên, Đẳng Viêm nguyên bản cũng sớm đã đạt đến Mạch cảnh sáu đoạn thân thể bình cảnh trong nháy mắt đột phá.

Mạch cảnh bảy đoạn thân thể;

Ha ha....

Cảm nhận được chính mình thân thể đột phá, Đẳng Viêm nụ cười trên mặt càng sâu.

Chiến đấu??

Đẳng Viêm mừng rỡ như điên!!!

Chương 112: Lang, còn muốn ăn thịt?

Hồ....

Sau nửa canh giờ, Đằng Viêm thở dài một cái, đồng thời cả người đứng lên, toàn thân một loại cảm giác thư thân trong nháy mắt hiện lên mà đến, hơn nữa trước loại kia nỗi đau xé rách tim gan giờ khắc này đã biến mất không thấy hình bóng. Không chỉ có như vậy, Đằng Viêm có thể rõ ràng cảm nhận được cơ thể chính mình không ngừng đột phá, hơn nữa còn có tăng lên rất nhiều.

Mạch cảnh tám đoạn ngay trong tầm tay!!

"Viêm thiếu, người... Không có sao chứ?" Từ vừa nãy Đằng Viêm cùng Liệt Diễm ma viên chiến đấu kết thúc Sở Phi chờ người cũng vẫn xem Đằng Viêm, từ đầu đến cuối đô không hề rời đi, giờ khắc này nhìn thấy Đằng Viêm rốt cục có phản ứng, Sở Phi không nhận được ân cần hỏi han.

"Có thể có chuyện gì?" Đằng Viêm cười nhạt một tiếng, có thể có chuyện gì a, không chỉ không có chuyện gì trạng thái còn rất tốt. Hơn nữa Đằng Viêm trong lòng còn không nhận được một trận cười trộm, trước hán nhưng là ước ao Sở Phi chờ người "Phong Ma Chiến Kinh" Ước ao không được, thế nhưng hiện tại Đằng Viêm đã không cần tiếp tục đi ước ao Sở Phi chờ người.

Hả?

Đằng Viêm đáp lại để Sở Phi chờ người một trận không rõ.

Nở nụ cười?

Cái kia đến tột cùng là có việc vẫn là không có chuyện gì?

Có điều, không chờ Sở Phi chờ người biết rõ, Đằng Viêm tầm mắt đã chuyển đến Sở Phi trên người "Đây là Thối Thể đan, Mạch cảnh ngũ đoạn trở xuống dùng có thể đột phá một lần." Nói Đằng Viêm đem bảy viên cũng sớm đã chuẩn bị kỹ càng Thối Thể đan giao cho Sở Phi trong tay.

Thối Thể đan a....

Sở Phi chờ người không khỏi sửng sò, lập tức từng cái từng cái trên mặt lộ ra một vẻ vui mừng cùng thần sắc hưng phấn. Trước Đằng Viêm cho Hiên Viên Vô Định thời điểm bọn họ cũng đã biết đan dược này được hiệu, giờ khắc này nhìn Đằng Viêm cho bọn họ này bảy viên đan dược, bọn họ từng cái từng cái tự nhiên hưng phấn dị thường.

Đây chính là có thể trăm phần trăm đột phá đồ vật a;

Đương nhiên, Sở Phi trên mặt ngoại trừ hưng phấn ở ngoài còn mang theo một tia ước ao cùng bất đắc dĩ, hán hiện tại đã là Mạch cảnh sáu đoạn, rất rõ ràng này Thối Thể đan đối với hán không có bất kỳ tác dụng gì cùng hiệu quả. Có điều hán vẫn là vì là Hàn Tiểu Lục sáu người cảm thấy cao hứng, chỉ ít có thể làm cho huynh đệ của chính mình đột phá một lần không phải.

"Có điều các người nhớ kỹ, này Thối Thể đan chỉ có thể để cho các người đột phá một lần, tốt nhất đợi được Mạch cảnh bốn đoạn thời điểm lại dùng, dù sao tu vi càng cao, đột phá cũng là càng khó." Nhìn Sở Phi chờ người cái kia hưng phấn đáng về Đằng Viêm không nhận được nhắc nhở.

"Chúng ta rõ ràng." Hàn Tiểu Lục chờ người đáp lại nói.

"Có điều Triệu Long người hiện tại là có thể dùng một viên, như vậy lập tức là có thể đột phá vào giai Mạch cảnh, hơn nữa Mạch cảnh thời điểm còn có thể dùng một lần." Đằng Viêm lại bổ sung một câu, Triệu Long hiện tại là Thể cảnh chín đoạn, dùng sau khi vừa vặn có thể đột phá vào giai Mạch cảnh. Đến thời điểm còn có thể dùng một lần.

Dứt lời, Đằng Viêm không tiếp tục để ý Sở Phi bảy người, đem tầm mắt trực tiếp chuyển đến Liệt Diễm ma viên trên người.

Giờ khắc này Liệt Diễm ma viên cũng được, thiết bố Ngân Lang cũng được, đô bé ngoan nằm trên mặt đất không nói một tiếng, cũng không lại tiếp tục phản kháng. Khả năng là nhân vì chúng nó đã sâu sắc cảm nhận được phản kháng là vô hiệu, cũng khả năng là thời gian dài như vậy dần vật chúng nó đã mệt mỏi, không có tinh lực tiếp tục gây dục.

Nhìn Liệt Diễm ma viên, Đằng Viêm thâm thúy trong hai con ngươi lập tức hiện ra một tia hưng phấn cùng vui sướng vẻ mặt, không hề có chút che giấu nào. Cái tên này bây giờ đối với Đằng Viêm mà nói chính là bảo bối, là Đằng Viêm "Tim ngược" giúp đỡ, có thể để cho Đằng Viêm tu luyện càng thêm cấp tốc, Đằng Viêm tự nhiên yêu thích.

Cho tới thiết búi Ngân Lang?

Đặng Viêm đối với lang loại này vũ thú ngoại trừ hận hay là hận.

Xoạt...

Đặng Viêm mới vừa đi tới Liệt Diễm ma viên 1 mét có hơn địa phương, nguyên bản một bộ uể oải dạng Liệt Diễm ma viên trực tiếp thẳng người lên, cái kia tràn ngập hung quang hai con người nhìn chòng chọc vào Đặng Viêm, đồng thời lộ ra nó cái kia dữ tợn răng nhọn, phảng phất đang cảnh cáo Đặng Viêm không muốn tiếp cận nó.

Ha ha.

Nhìn Liệt Diễm ma viên đáng đáp kia Đặng Viêm chỉ là cười nhạt một tiếng.

Ừng ục ừng ục....

Vào lúc này, một quái dị thanh âm vang lên.

Hả?

Đặng Viêm cũng được, Sở Phi mấy người cũng thôi, lập tức không khỏi sững sờ. Sở Phi bảy người cái kia ánh mắt kinh ngạc càng là trực tiếp rơi vào Đặng Viêm trên người, thanh âm kia rất rõ ràng là đối bụng dấu hiệu, nhưng là Đặng Viêm vừa mới giải quyết tám con vũ thú a, sẽ không như thế nhanh lại đối bụng không? Rất nhanh bọn họ liền phát hiện thanh âm này không phải Đặng Viêm phát sinh, mà là Đặng Viêm trước mặt Liệt Diễm ma viên.

Đối bụng?

Đặng Viêm tám người cái kia ánh mắt kinh ngạc nhìn trước mặt Liệt Diễm ma viên không khỏi sững sờ, theo mặc dù là cười to.

Xác thực, Liệt Diễm ma viên trước bị Cụ Phong Dong Binh Đoàn người cho bắt sống, mà Cụ Phong Dong Binh Đoàn người tự nhiên không thể cho nó cho ăn. Từ Thần Hoang sơn mạch đến Hỗn Loạn chi đô vậy cũng là hơn một ngày lộ trình a, hơn nữa một đường đến gần dựa tiêu hao, vào lúc này đối bụng cũng là rất bình thường.

Chẳng trách này hai con ba chuyển vũ thú giờ khắc này yên tĩnh như vậy.

"Sở Phi, đi kiểm mấy con vũ thú lại đây." Nhìn Liệt Diễm ma viên, Đặng Viêm cười nhạt một tiếng:

. Đây hiện tại nhưng là Đặng Viêm giúp đỡ, Đặng Viêm tự nhiên không thể để hắn bị đối. Sở Phi chờ người nghe vậy cũng không có chần chờ chút nào, xoay người liền đi nhà bếp. Hiên Viên thực bên trong phủ vốn là có Hiên Viên gia tộc đưa tới vũ thú, đương nhiên những thứ này đều là cho Đặng Viêm ăn, giờ khắc này tự nhiên không cần đi những nơi khác tìm.

Rất nhanh, Sở Phi bảy người liền giờ lên hai con nhị chuyển vũ thú đi tới Đặng Viêm trước mặt.

Xoạt xoạt....

Nhìn thấy hai con vũ thú, Liệt Diễm ma viên cũng được, thiết búi Ngân Lang cũng được, trong nháy mắt liền trạm lên, cái kia nóng rực ánh mắt trong nháy mắt khóa chặt ở hai con vũ thú trên người. Đặng Viêm bảy người thậm chí cũng có thể thấy rõ ràng này hai con vũ thú liền ngậm nước đỏ chảy ra.

Cỡ nào nhân tính hóa.

Ừng ục ừng ục.....

Vào lúc này, một bên thiết búi Ngân Lang cái bụng cũng phát sinh kháng nghị.

Gào gào gào....

Thiết búi Ngân Lang lúc này phát sinh một tiếng sói tru.

"Kêu là cái gì, có người chuyện gì?" Đặng Viêm trừng một chút thiết búi Ngân Lang, liền trực tiếp đem hai con vũ thú toàn bộ đỏ đẩy lên Liệt Diễm ma viên trước mặt, còn thiết búi Ngân Lang nhưng là trực tiếp bị Đặng Viêm không nhìn.

Lang còn muốn ăn thịt?

Quả thực chính là nằm mơ!!

"Bảo búi, ăn đi, này đều là người." Đem hai con vũ thú toàn bộ đỏ phóng tới Liệt Diễm ma viên trước mặt, Đặng Viêm mang theo một mặt ý cười ngượng ngùng nói rằng. Mà vào lúc này Liệt Diễm ma viên tự nhiên cũng nhìn thấy Đặng Viêm cử động, lúc này cái kia đã tính hai con người rơi vào Đặng Viêm trên người, càng là mang theo một chút đề phòng cùng mê man.

Vào....

Một giây sau, Liệt Diễm ma viên đột nhiên đem một con vũ thú cho duệ đến trước mặt chính mình.

Tốc độ quá nhanh.

Xoạt....

Đồng thời, Liệt Diễm ma viên cái kia đã tính hai con người lần thứ hai rơi vào Đẳng Viêm trên người, liếc mắt nhìn Đẳng Viêm, vừa liếc nhìn trước mặt mình vũ thú, sau đó không chần chừ nữa, một cái liền ôm lấy đầu kia vũ thú thi thể, đồng thời cả người nó cũng là đặt mông ngồi dưới đất, sau đó một cái cắn ở vũ thú mặt trên.

Phốc!!!

Liệt Diễm ma viên một cái liền trực tiếp cắn xuống một tảng lớn thịt, cái kia từng tia một tinh hồng chất lỏng rất nhanh từ vũ thú trên thân thể lưu chảy ra ngoài. Phải biết này vẫn không có trải qua bất kỳ gia công vũ thú a, lúc này một màn tuyệt đối là nguyên thủy nhất săn bắn, cũng là máu tanh nhất hình ảnh.

Phốc phốc phốc....

Liệt Diễm ma viên từng miếng từng miếng cắn xé vũ thú, một tảng lớn một tảng lớn thịt bị cắn nuốt vào cái bụng, tốc độ kia... Tuyệt đối cùng Đẳng Viêm có so sánh. Mà Sở Phi chờ người nhưng là xem nhìn thấy mà giật mình, bọn họ lại là lần đầu tiên xem vũ thú "Ăn cơm" A, hình ảnh kia thực sự là quá máu tanh.

Gào gào gào.... Ngạo.....

Vào lúc này, một bên thiết bối Ngân Lang nhìn Liệt Diễm ma viên ăn say sưa ngon lành, nó cái kia bắt mắt tiếng sói tru trong nháy mắt vang lên.

Gào gừ, gào gừ....

Xoạt xoạt xoạt....

Sở Phi bảy người ánh mắt trong nháy mắt rơi vào thiết bối Ngân Lang trên người, rất rõ ràng nó cũng đói bụng.

Gào gừ, gào gừ, gào gừ ô....

Thiết bối Ngân Lang nhìn Đẳng Viêm một nhóm người, nó cái kia đã tính trong hai con người đã không có hung quang, chỉ còn dư lại khát vọng. Cái kia thể lương tiếng sói tru không ngừng vang lên. Tựa hồ... Hẳn là lại nói cho mọi người nó cũng đói bụng giống như vậy, đồng thời còn đang nhắc nhở nó cũng phải ăn, đáng đáp kia.... Quả thực đáng thương về đến nhà.

Thấy thế, Hàn Tiểu Lục lập tức tha lên một đầu khác vũ thú hướng về thiết bối Ngân Lang đi đến.

Xoạt...

Nhìn thấy Hàn Tiểu Lục cử động, thiết bối Ngân Lang trong nháy mắt phản chấn lên.

Ha, ha, ha...

Thiết bối Ngân Lang đầu lưỡi trực tiếp đưa ra ngoài, chiếc kia thủy như hồng thủy bình thường hướng ra phía ngoài chảy xuôi.

Chuyện này....

Thấy cảnh này, Sở Phi chờ người triệt để há hốc mồm, từng cái từng cái khóe miệng càng là vừa kéo. Đây vẫn là cái kia hung mãnh ba chuyển vũ thú sao? Đây vẫn là cái kia uy phong lẫm lẫm thiết bối Ngân Lang sao? Chuyện này căn bản là là một con chó a, đáng đáp kia xem Sở Phi chờ người thực sự là không nói gì.

"Tiểu Lục, người làm gì?" Đột nhiên, Đẳng Viêm mở miệng nói.

"A?" Hàn Tiểu Lục đột nhiên xoay người, cái kia ánh mắt kinh ngạc rơi vào Đẳng Viêm trên người "Viêm thiếu, nó thật giống cũng đói bụng."

"Đói bụng liền đói bụng chứ. Một con sói còn muốn ăn thịt? Đừng động nó, trước tiên đói bụng ba ngày lại nói." Đẳng Viêm ngượng ngùng nói rằng, căn bản là không để ý tới thiết bối Ngân Lang, mà là lẳng lặng nhìn Liệt Diễm ma viên đồ ăn. Nhưng là, Đẳng Viêm nhưng là để Sở Phi bảy người triệt để há hốc mồm.

Lang còn muốn ăn thịt?

Lẽ nào lang liền không thể ăn thịt sao? Hơn nữa lang vốn là ăn thịt a.

Chờ chút;

Đột nhiên, Sở Phi bảy người không khỏi sững sờ, cái kia ánh mắt quái dị rơi vào Đằng Viêm trên người. Bọn họ còn nhớ rõ Đằng Viêm trước chuyên môn liền ăn xoay một cái Thiên Hỏa lang, hơn nữa dù cho là trước đôi ăn nhự chuyển vũ thú thời điểm Đằng Viêm vẫn là lựa chọn lang tính vũ thú, đáng tiếc không có. Suy nghĩ thêm trước Đằng Viêm nhìn thấy thiết bối Ngân Lang thời điểm cái kia vô hạn cừu thị cử động.

Viêm thiếu sẽ không là.... Cùng lang có cừu oán chứ?

Sở Phi bảy trong lòng người kinh ngạc nghĩ đến, liếc mắt nhìn Đằng Viêm, Hàn Tiểu Lục cũng trực tiếp kéo đầu kia vũ thú đi trở về.

Gào gừ, gào gừ....

Nhưng là, thiết bối Ngân Lang không làm, nhìn nguyên bản sắp đến miệng thịt lại chạy, lúc này nó cái kia thê thảm tiếng ngẹn ngào trong nháy mắt vang lên.

Gào gừ...

Gào gừ, gào gừ ô.....

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Cùng ăn mày cá cược!!

Gào gừ, gào gừ...

Thê thảm sói tru nghe Sở Phi chờ trong lòng người được kêu là một đồng tình a. Đường đường ba chuyển vũ thú, thế nhưng hiện tại liền vì ăn một miếng thịt làm cùng tên ăn mày tự, đó là cỡ nào chán nản, bi thảm hình ảnh a. Sở Phi chờ người thật sự rất muốn đem một đầu khác vũ thú cho thiết bối Ngân Lang ăn, đáng tiếc Đằng Viêm nói rồi muốn đói bụng nó ba ngày, bọn họ cũng không có cách nào.

Chỉ có thể bị đói;

Gào, gào, gào gừ.....

Thiết bối Ngân Lang chỉ có thể ở nơi đó thê thảm gào thét, nhưng là nhất định không có ai để ý.

Gào, gào, gào gừ.....

Thê thảm sói tru không chỉ để Sở Phi chờ người chạy tới đồng tình, chính là những kia đi ngang qua Hiên Viên thực phủ người cũng không nhận được đem tầm mắt chuyển hướng Đằng Viêm chờ người vị trí tiểu viện. Tất cả mọi người có thể đều là rõ ràng Đằng Viêm vừa mua hai con ba chuyển vũ thú, trong đó có một con chính là thiết bối Ngân Lang. Mà lúc này cái kia thê thảm sói tru không phải là thiết bối Ngân Lang phát sinh à.

Tên kia đến tột cùng đem nó làm sao?

Cảm thụ cái kia sói tru bên trong thê lương, vô lực, hết thảy nghe được này tiếng sói tru lòng người bên trong không khỏi nghĩ đến;

. Đồng thời, từng cái từng cái thân thể bản năng run lên, vốn là Đằng Viêm hoa một triệu mua một con ba chuyển vũ thú sự tình cũng làm người ta cảm thấy dị thường kỳ quái, căn bản cũng không có người biết Đằng Viêm đến tột cùng muốn làm gì. Giờ khắc này, nghe cái kia thê thảm sói tru, tất cả mọi người lập tức liền cho rằng Đằng Viêm đây là ở ngược đãi một con vũ thú.

Không sai, chính là ngược đãi.

Cái tên này là cái ngược đãi cuồng!!!

Đương nhiên, đối với những người qua đường này ý nghĩ Đằng Viêm tự nhiên không biết, cũng sẽ không đi lưu ý, mà trên thực tế hẳn cũng xác thực là ở ngược đãi thiết bối Ngân Lang. Ba ngày không cho cơm ăn, này không phải ngược đãi là cái gì? Không tiếp tục để ý hai con vũ thú, Sở Phi chờ người tiếp tục bắt đầu rồi mỗi ngày đều chuyện cần làm—— chiến đấu.

Cho tới Đàng Viên,

Hiện tại thời gian đã gần như, cái kia ăn mây nên muốn tới. Mỗi ngày nay ăn mây mỗi ngày đều sẽ mang theo một đám ăn mây đến Hiên Viên thực phủ, hơn nữa mỗi ngày đều rất đúng giờ, hết thầy người đồ đã quen, trước mắt này Hiên Viên thực phủ vốn là vì là ăn mây miễn phí để cung cấp ăn uống địa phương.

Ngày hôm nay, Đàng Viên dự định gấp gờ một lần này ăn mây.

Quả nhiên...

Đàng Viên mới vừa đi tới thực phủ phòng khách, cái kia ăn mây cũng vừa hay mang theo một đám ăn mây đi vào. Ăn mây vừa liếc mắt liền thấy Đàng Viên, thế nhưng vèn vèn chỉ là liếc mắt nhìn, bước chân nhưng là không có dừng chút nào dừng, trực tiếp đi vào, phía sau hân đám kia ăn mây cũng là một ủng mà vào.

Mùi hôi, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ thực phủ.

Ầm ầm ầm!!!

Cái kia một đám ăn mây đi sau khi đi vào trực tiếp tìm hàng đơn vị trí ngồi xuống, không có một chút nào lúng túng, phảng phất bọn họ sớm liền đã quen bình thường. Còn cái kia cầm đầu tên kia ăn mây hân vẫn vẫn là một người lẳng lẳng ngồi ở trong góc một vị trí, đối với với tất cả xung quanh chẳng quan tâm.

"Ông chủ, mang món ăn." Vào lúc này, một tên ăn mây cái kia sắc bén âm thanh vang lên theo.

"Mang món ăn, mang món ăn, nhanh hơn món ăn." Cái khác từng cái từng cái ăn mây cũng đều đáp lại, tựa hồ bọn họ đã có chút thiếu kiên nhẫn, từng cái từng cái trong tay cầm lấy chiếc đĩa không ngừng gõ bàn. Đối với tất cả những thứ này Đàng Viên nhưng là chẳng quan tâm, phảng phất những người trước mắt này căn bản là không tồn tại giống như vậy, cái kia thâm thúy con người thẳng tắp nhìn chăm chăm xa xa ngồi một mình ăn mây.

Rất nhanh, Hiên Viên thực bên trong phủ đồng nghiệp liền bưng một bàn thức ăn từ phòng bếp đi ra. Đối với tất cả những thứ này bọn họ sớm liền đã quen, mỗi ngày vào lúc này nhóm này ăn mây đều sẽ tới nơi này, hơn nữa tuyệt đối là đúng giờ đúng giờ, vì lẽ đó bọn họ hoàn toàn có thể sớm đem cơm nước chuẩn bị kỹ càng.

Đương nhiên, đối với Đàng Viên người ông chủ này bọn họ cũng là cảm thấy phi thường sự bất đắc dĩ cùng khó hiểu, khỏe mạnh một quán rượu hiện tại đều sắp thành một tên ăn mây oa, chính là bọn họ những này đồng nghiệp cũng đều thành đến hầu hạ một đám ăn mây, đặc biệt là này quán ăn mây trên người loại kia mùi vị, thực sự là quá khó nghe, người bình thường căn bản là không chịu được.

Này không phải làm công a, chuyện này căn bản là là chịu tội.

Cũng còn tốt Đàng Viên cho thù lao phong phú;

Nếu như không phải vì tiền, ai muốn ý hầu hạ một đám ăn mây a, bọn họ đã sớm rời đi.

Món ăn rất nhanh trên đủ, ăn mây môn lại là một trận cuồng quét;

Ha ha.

Nhìn tình cảnh này, Đàng Viên không khỏi cười khổ một tiếng, cái kia tầm mắt vẫn nhìn kỹ cái kia một thân một mình ngồi ở chỗ đó ăn mây, giờ khắc này đối phương tay trái cầm một bình tửu, tay phải cầm lấy một miếng thịt, vừa ăn một bên uống, vẫn là cùng Đàng Viên lần thứ nhất gặp mặt thời điểm như vậy thích ý;

Một giây sau, Đàng Viên liền trực tiếp hướng về hân đi tới.

"Tâm sự?" Đàng Viên ở ăn mây trước mặt ngồi xuống, nhìn đối phương mỉm cười nói rằng.

"Người buông tha đi." Ăn mây dùng một chút đáp lại nói, nhưng từ đầu đến cuối đồ không có xem Đàng Viên một chút, tiếp theo sau đó tự mình tự ăn uống.

"Từ bỏ? Từ bỏ cái gì?" Đàng Viên thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Lẽ nào người không phải muốn mời chào ta sao?" Ăn mây hỏi, vẫn không có ngừng đầu.

"Mời chào? Ha ha, người cả nghĩ quá rồi." Đàng Viên cười nhạt một tiếng.

"Hà?" Ăn mây không khỏi sững sờ, ngừng đầu lên nhìn Đàng Viên một chút, cái kia trong ánh mắt né qua một tia ngờ vực "Người không phải muốn mời chào ta? Vậy người lại vì sao phải làm gì làm? Ta chỉ là một tên ăn mây, ngoại trừ một thân man lực ở ngoài tựa hồ không có cái gì đáng giá người ghi nhớ chứ?"

"Thiếu gia ta chỉ là muốn giúp người." Đằng Viêm thân nhiên nói.

"Hả?" Ăn mày sững sờ, cái kia trong ánh mắt né qua vẻ mặt phức tạp.

"Giúp ta?"

"Không sai, chính là giúp người."

"Ta tựa hồ không có nhu cầu gì người hỗ trợ chứ? Ta hiện tại quá rất tốt."

"Rất tốt? A... Lừa mình dối người mà thôi."

"Người không tin ta cũng không có cách nào"

"Người chân là làm sao đoạn?"

"Hả?" Ăn mày nghe vậy thân thể đột nhiên sững sờ, cái kia kinh ngạc ánh mắt trong nháy mắt rơi vào Đằng Viêm trên người. "Ta ăn no, cảm tạ người khoản đãi." Sau đó, ăn mày nói một câu liền thả rơi xuống rượu trong tay ẩm cùng thịt, sau đó cả người trực tiếp trạm lên, xoay người rồi đi.

"Người đây là đang trốn tránh sao?" Nhìn ăn mày đem muốn rời khỏi đáng vẻ, Đằng Viêm không có nhìn hấn chỉ là thân nhiên nói.

Xoạt...

Ăn mày bước chân đột nhiên một trận đình trệ.

"Người đến tột cùng muốn thế nào?" Sau đó, ăn mày lần thứ hai đi trở về, đứng vị trí ban đầu nhưng là không có tà dưới, mà là nhìn Đằng Viêm hỏi.

"Thiếu gia ta nói rồi, chỉ là muốn giúp người." Đằng Viêm một mặt lạnh nhạt nói.

"Giúp ta? A.... Người dựa vào cái gì?" Ăn mày xem thường thanh âm vang lên.

"Đúng đấy, ta dựa vào cái gì?" Đằng Viêm trầm nghĩ trong lòng.

"Người chỉ biết là ta đứt đoạn mất một chân, thế nhưng người biết trên người ta đến tột cùng chuyện gì xảy ra sao? Chỉ là như vậy người liền nói phải giúp ta, người có phải là có chút tự đại? Một không đủ tư cách được sự hơn nữa một trứng độc sinh từ chưa biết huyền đế? A.... Có thể dưới cái nhìn của người người rất xuất sắc. Xác thực, ở này thế tục nơi người xác thực rất xuất sắc. Thế nhưng... Ta có thể nói cho người, người cái kia vốn là vô tri tự đại." Ăn mày cái kia thanh âm nhân nhạt vang lên, cái kia trong thanh âm nhưng là mang theo bất đắc dĩ cùng không cam lòng.

Hả?

Nghe vậy, Đằng Viêm không khỏi sững sờ, cái kia kinh hãi ánh mắt rơi vào ăn mày trên người.

Dược sư.

Ăn mày dĩ nhiên biết mình là một tên dược sư? Phải biết, hiện nay biết Đằng Viêm là dược sư người cũng là như vậy mấy cái, hơn nữa này thế tục nơi biết dược sư nghề nghiệp này người cũng là đã ít lại càng ít. Thế nhưng ăn mày lại biết, hơn nữa rất rõ ràng không có bất kỳ người nào nói cho hấn.

Điểm này đủ để Đằng Viêm khiếp sợ.

Chờ chút;

Huyền đế?

Cái gì huyền đế?

Lẽ nào hấn nói chính là Đường Tam?

Đằng Viêm cái kia kinh hãi ánh mắt nhìn chòng chọc vào ăn mày, tựa hồ hấn đối với mình hết thấy đều rõ như lòng bàn tay, hơn nữa đối với Đường Tam cũng là như thế.

"Có thể người là chân tâm muốn giúp ta, thế nhưng ta không thể không nhắc nhở người mọi việc đồ muốn làm theo khả năng, mù quáng tự đại không phải một chuyện tốt. Hơn nữa người cũng không có cần thiết vì ta như vậy một người đi đường như vậy làm, không đáng, người cũng không có cái kia năng lực." Ở Đằng Viêm khiếp sợ thời điểm ăn mày đã mở miệng lần nữa.

"Còn trẻ vốn nên ngông cuồng." Đột nhiên, Đằng Viêm nhìn ăn mày nói rằng.

"Ngạch." Ăn mày sững sờ. "A... Đúng đấy, còn trẻ vốn nên ngông cuồng, từng ta cũng như thế nghĩ. Nhưng là.... Trước thực lực tuyệt đối tất cả những thứ này đều là phù vân, cho dù người là thiên tử con cung thì lại làm sao? Ở người khác xem ra có điều chỉ là một chuyện cười, một chuyện cười lớn. Cái

gọi là nông cuồng có điều chính là tự đại..." Ăn mày cô đơn âm thanh tùy theo mà tới.

"Người là đang nói người sao?" Đặng Viêm hỏi.

"Có trọng yếu không?"

"Trọng yếu."

"Dưới cái nhìn của ta không trọng yếu, có một số việc là mãi mãi cũng không cách nào thay đổi."

"Vậy người tại sao còn sống sót?"

"Hả?" Ăn mày nghe vậy không khỏi sững sờ, cái kia kinh ngạc ánh mắt rơi vào Đặng Viêm trên người.

"Người luôn miệng nói có một số việc không cách nào thay đổi. Nhưng là nếu như người không phải không cam lòng, người tại sao còn sống sót? Người sống sót không phải đại diện cho người không cam lòng, người đầy lòng còn có một tia lưu luyến sao? Tuy rằng thiếu gia ta không biết người lưu luyến chính là cái gì, thế nhưng thiếu gia ta nhưng là rõ ràng... Nếu không cam lòng cái kia thì không nên từ bỏ, vậy thì nên nỗ lực đi tranh thủ. Dù cho là thất bại, dù cho là cuối cùng chết rồi, cũng hầu như so với như bây giờ kéo dài hơi tàn sống sót thân thiết chứ? Chỉ ít sẽ không có tiếc nuối." Đặng Viêm nhìn ăn mày một mặt kiên nghị nói.

Xoạt...

Nghe vậy, ăn mày thân thể đột nhiên run lên, cái kia vẻ phức tạp rơi vào Đặng Viêm trên người.

Ăn mày một mặt trầm mặc.

"Có phải là chính người đồ cảm thấy thiếu gia ta nói rất có lý?" Đặng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Ta từng thử." Hồi lâu sau, ăn mày kiên nghị thanh âm vang lên.

"Nhưng là người thất bại?"

"Là;

."

"Sau đó người từ bỏ?"

Ăn mày lại một lần rơi vào trầm mặc, hồi lâu sau mở miệng lần nữa "Vâng."

"A...." Đặng Viêm cười nhạt một tiếng.

"Người cười cái gì?"

"Thiếu gia ta là cười nguyên lai thiếu gia ta nhìn lầm người, thất bại lần trước dĩ nhiên liền từ bỏ. Người biết không, thiếu gia ta từ nhỏ đã bị người đập vỡ tan kinh mạch, chính là một kẻ tàn phế. Thế nhưng thiếu gia ta xưa nay liền không hề từ bỏ quá, vẫn luôn đang cố gắng, vẫn luôn đang thay đổi, mặc dù là lần lượt thất bại thiếu gia ta đồ không hề từ bỏ, thiếu gia ta tin tưởng sớm muộn cũng có một ngày thiếu gia ta sẽ thành công. Đương nhiên, dù cho là đến chết đồ chưa thành công, thiếu gia ta cũng sẽ không có bất kỳ tiếc nuối, chỉ ít thiếu gia ta từng nỗ lực quá."

"Người đây? Một lần thất bại liền từ bỏ? A.... Người không cảm thấy buồn cười không?"

"Ta..." Ăn mày thân thể chấn động mạnh, cái kia ánh mắt phức tạp rơi vào Đặng Viêm trên người, lập tức ánh mắt kia liền lần thứ hai tràn ngập lên một tia thất lạc cùng bất đắc dĩ "Ta cùng tình huống của người không giống nhau. Có một số việc khả năng có thể thay đổi, thế nhưng có một số việc.... Mặc dù là người lại cố gắng thế nào cũng đều không thể thay đổi."

"Sự ở người làm."

"Vậy ta không lời nào để nói."

"Ha ha, không bằng chúng ta đánh cược làm sao?" Đặng Viêm đột nhiên nói rằng.

"Đánh cược?"

"Không sai, người nói một chuyện, dưới cái nhìn của người thiếu gia ta căn bản là không cách nào làm được sự tình. Nếu như thiếu gia ta làm được, người cùng thiếu gia ta nói một chút chuyện xưa của người làm sao?" Đặng Viêm nhìn ăn mày cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt càng là mang theo vẻ kiên nghị tự tin.

"Hả?" Ăn mày nhìn Đặng Viêm như thế.

"Được, ta đáp ứng ngươi vụ cá cược này, cho ngươi một cơ hội, cũng nên là cho ta một cơ hội." Một giây sau, ăn mày cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Nói đi, muốn thiếu gia ta làm cái gì?"

"Hai ngày sau, Hỗn Loạn chi đô chức thành chủ." Ăn mày nói xong không có dừng chút nào lưu, xoay người liền hướng về bên ngoài đi đến. Mà Đăng Viêm cả người nhưng là triệt để đại ra, Hỗn Loạn chi đô chức thành chủ? Lấy hấn hiện tại Mạch cảnh bảy đoạn thân thể đi tranh?

Đây quả thật là là không cách nào hoàn thành nhiệm vụ!!!

Đăng Viêm trong lòng một trận bất đắc dĩ, trên mặt càng là một phen cay đắng, ăn mày vốn là cho hấn rơi xuống một căn bản không thể hoàn thành nhiệm vụ, đợi được Đăng Viêm phục hồi tinh thần lại thời điểm, ăn mày đã đi tới thực cửa phủ, lúc này Đăng Viêm liền lần nữa mở miệng nói "Thiếu gia ta nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng."

"Hi vọng vâng."

"Còn không biết ngươi tên gì?"

"Tư Đồ Vô Thanh..."

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Tranh bá tái mở ra, Sở Tình không gặp

Chức thành chủ?

Nhìn ăn mày rời đi, Đăng Viêm không khỏi cười khổ một cái.

Trước còn từ chối Hiên Viên Vô Địch "Hảo ý", hiện tại ngược lại tốt, còn phải đi tìm Hiên Viên gia tộc. Dù sao nếu như không có Hiên Viên gia tộc hỗ trợ, Đăng Viêm muốn tranh cướp chức thành chủ vốn là nói chuyện viễn vông, phần này ân tình vẫn phải là nợ a, đương nhiên tiền đề là Hiên Viên gia tộc có thể giúp Đăng Viêm bắt này chức thành chủ.

Bị coi thường!!

Nghĩ đến còn phải đi tìm Hiên Viên gia tộc hỗ trợ, Đăng Viêm trong lòng chính là một trận bất đắc dĩ.

Này không phải bị coi thường là cái gì?

Lúc này Đăng Viêm liền rời khỏi Hiên Viên thực phủ, trực tiếp đi tới Hiên Viên gia tộc, đồng thời nói rõ chính mình ý đồ đến. Hiên Viên Vô Địch đối với Đăng Viêm trước sau nhanh như vậy chuyển biến cảm thấy vô cùng kinh ngạc và hiếu kỳ, thế nhưng là cũng không có hỏi nhiều, càng là không có từ chối, mà là trực tiếp đáp ứng rồi, dù sao này vốn là trước hấn nghĩ kỹ sự tình. Hết thảy đều cùng Hiên Viên Vô Địch trước đó nghĩ kỹ phương hướng phát triển, hiện tại hấn liền chỉ cần bắt chức thành chủ, như vậy thì có thể làm cho Đăng Viêm nợ hấn Hiên Viên gia một phần ân tình. Đương nhiên, Hiên Viên Vô Địch lưu ý không phải phần này ân tình, mà là cùng Đăng Viêm trong lúc đó quan hệ.

Đăng Viêm cùng Hiên Viên Vô Địch thỏa thuận sau khi liền trực tiếp rời đi.

Hai ngày sau, Đăng Viêm giống như trước đây, ngoại trừ tu luyện vẫn là tu luyện. Đương nhiên phương thức tu luyện cũng phát sinh thay đổi. Ban ngày thời điểm cùng Liệt Diễm ma viên đối với đánh, buổi tối tu luyện bản nguyên linh hồn, có thể nói Đăng Viêm một giây đồ không có lãng phí. Còn chức thành chủ tranh cướp Đăng Viêm tuy rằng lưu ý nhưng cũng không có cách nào, tất cả chỉ có thể dựa vào Hiên Viên gia tộc, hoặc là nói dựa vào Hiên Viên Vô Địch cái này Thiên Nhân cảnh bảy đoạn cường giả.

Đăng Viêm vội vàng tu luyện, Sở Phi mấy người cũng đô mỗi ngày điên cuồng chiến đấu.

Tu luyện, hầu như đã trở thành Hiên Viên thực bên trong phủ mọi người duy nhất có thể việc làm. Có điều tất cả mọi người nhưng không có bởi vì từ sáng đến tối tu luyện mà cảm thấy khổ não, ngược lại mỗi một người đều bởi vì thực lực tăng lên mà cảm thấy hưng phấn cùng vui sướng.

Có người vui mừng tự nhiên có người sầu.

Không.

Phải nói là có thú sầu;

Hai ngày thời gian, thiết bối Ngân Lang một điểm đồ ăn đồ không có ăn được. Không chỉ có như vậy, nó còn muốn mỗi ngày chịu đựng nhìn Liệt Diễm mà viên hường thụ ăn thịt dày vò; Hai ngày hạ xuống, nó cũng không kêu, chỉ là nằm trên mặt đất phát sinh ô ô tiếng ngen ngào, đã tính hai con người cũng không có hung quang, chỉ có cái kia sạch sẽ có thể người thê lương, đáng đáp kia nhìn liên làm cho đau lòng người cùng đồng tình. Hơn nữa nó nằm trên mặt đất đã mấy cái canh giờ cũng không có nhúc nhích, không phải hẳn không muốn động, mà là thực sự không khí lực động a.

Này đều là bị đói bụng;

Như vậy dĩ vãng xuống, này thiết bối Ngân Lang tuyệt đối sẽ trở thành từ trước tới nay con thứ nhất bị tươi sống chết đói ba chuyển vũ thú.

Khổ không thể tả.

Đương nhiên, tất cả mọi người tuy rằng đồ đồng tình nó, đặc biệt là Sở Tĩnh, chỉ tiếc Đằng Viêm đã nói rồi nhất định phải đói bụng trên nó ba ngày, mọi người cũng chỉ có thể bất đắc dĩ, có lòng không đủ lực, căn bản là giúp không được thiết bối Ngân Lang. Đồng thời cũng sâu sắc ý thức được Đằng Viêm đối với lang loại này vũ thú cừu thị.

Hai ngày thời gian, ăn mỳ cũng không còn đến Hiên Viên thực bên trong phủ. Từ khi một ngày kia cùng Đằng Viêm định ra rồi cái kia cá cược sau khi ăn mỳ thật giống như bốc hơi khỏi thể gian. Đương nhiên Đằng Viêm không lo lắng ăn mỳ sẽ nhân vì là vụ cá cược này mà rời đi Hỗn Loạn chi đô, ở Đằng Viêm xem ra trước ăn mỳ hành vi đô chỉ có điều là đang thăm dò mình và thử thách chính mình mà thôi.

Đằng Viêm tin tưởng, ăn mỳ còn sẽ xuất hiện.

Đùng!!!!

Theo Hỗn Loạn chi đô một tiếng du dương tiếng trống vang lên, năm năm một lần thành chủ tranh bá tái cũng chính thức bắt đầu rồi.

Thành chủ tranh bá tái.

Đây đối với toàn bộ Hỗn Loạn chi đô mà nói tuyệt đối là đặc thù nhất một ngày, cũng là một đặc thù tháng ngày, hơn nữa còn là năm năm một lần. Cái kia không khí náo nhiệt tuyệt đối không thua với Đế đô quan hệ thời điểm. Ngày đó có thể nói là muôn người chú ý, đồng thời hầu như hết thấy Hỗn Loạn chi đô người đều sẽ tới tràng, những kia Thể cảnh võ giả cũng không ngoại lệ.

Không một vắng chỗ;

Dù cho là trước vì một triệu mà đi tới Thần Hoang sơn mạch bắt giữ ba chuyển vũ thú người cũng đều ở một ngày trước toàn bộ trở về.

Thành chủ tranh bá tái;

Tuyệt đối là năm năm một lần thịnh hội.

Thành Long thành trùng liên xem ngày hôm nay.

Chức thành chủ tuy rằng không phải tất cả mọi người đồ lưu ý, thế nhưng cái kia ngòi trên chức thành chủ mang đến lợi ích nhưng là tất cả mọi người đều không thể lơ là. Dù sao thành chủ khống chế toàn bộ Hỗn Loạn chi đô thu thuế, mỗi tháng hạ xuống vậy tuyệt đối là một phi thường con số kinh khủng, hơn nữa này một ống chính là năm năm.

Năm năm, đó là một khái niệm gì?

Năm năm, lại đại diện cho bao nhiêu của cải?

Không có cụ thể con số, tất cả mọi người chỉ biết là vậy tuyệt đối là một phần bọn họ không tưởng tượng nổi của cải.

Một Nhâm thành chủ, một đời phú quý;

Đây chính là Hỗn Loạn chi đô tất cả mọi người đối với chức thành chủ định nghĩa. Đương nhiên, muốn thu được này chức thành chủ nhất định phải nắm giữ thực lực tuyệt đối mới được, chỉ có lực ép quần hùng, đoạt được này tranh bá tái đệ nhất mới có thể chân chính trở thành thành chủ.

Một triệu người chỉ lấy một người, đó là cỡ nào xa vời cơ hội a.

Đương nhiên, Hỗn Loạn chi đô mỗi người trong lòng đồ rất rõ ràng, cái gọi là thành chủ tranh bá tái có điều chỉ là một hình thức mà thôi, kỳ thực chính là ba thể lực lớn ba vị bá chủ thực lực so đấu. Dù sao tam đại bá chủ đều là Thiên Nhân cảnh bảy đoạn tồn tại, ai có thể cùng Thiên Nhân cảnh bảy đoạn cường giả chống lại? Có điều này cũng không cách nào ức chế Hỗn Loạn chi đô những người khác nhiệt tình, mỗi lần thành chủ tranh bá tái đều sẽ có Thiên Nhân cảnh võ giả, thậm chí là Ngưng Thần cảnh võ giả sẽ trên võ đài thử một lần, mặc dù là biết thua cũng sẽ lên đài thử một lần.

Thực sự là này chức thành chủ quá mê người.

Ngoại trừ Thiên Nhân cảnh, Ngưng Thần cảnh cường giả, cái khác những kia Huyết cảnh, Mạch cảnh, Thể cảnh võ giả ngày đó cũng đồng dạng sẽ không vắng chỗ, dù sao năm năm một lần thịnh hội ai muốn ý bỏ qua, hơn nữa còn có thể nhìn thấy chân chính cường giả trong lúc đó giao chiến, ai lại sẽ bỏ qua;

Ngày đó, Hỗn Loạn chi đô phồn hoa siêu nhiên;

Ngày đó, Hỗn Loạn chi đô người ta tấp nập.

Hỗn Loạn chi đô khu vực trung tâm, phủ thành chủ trước cửa bên trái đất trống có một to lớn võ đài, đây là chuyên môn vì là thành chủ tranh bá tái chuẩn bị, nơi này lập tức sắp sửa triển khai từng cuộc một chiến đấu kịch liệt. Đồng thời, ở này to lớn võ đài bắc chếch giờ khắc này đã tụ đầy người, mặc dù là hiện tại tranh bá tái còn chưa có bắt đầu, cũng không cách nào ức chế tất cả mọi người đối với tranh bá tái nhiệt tình.

Ở võ đài Đông Nam tây ba chếch giờ khắc này nhưng là một mảnh Lãnh Thanh, mặc dù là bắc chếch đã bu đầy người, ở này ba mặt vẫn như cũ không nhìn thấy một bóng người. Nơi này, là ba thế lực lớn địa phương, Đông Nam tây đại diện cho đông thành, Nam Thành, tây thành cũng chính là ba thế lực lớn, những người khác tự nhiên không dám chiếm cứ ba thế lực lớn địa bàn.

Ba thế lực lớn, bọn họ mới là ngày hôm nay nhân vật chính.

Chỉ là, nhân vật chính giờ khắc này còn chưa tới tràng.

Hiên Viên thực phủ.

"Viêm thiếu, người nói Hiên Viên gia có thể đoạt được này một đời chức thành chủ sao?" Sở Phi nhìn Đằng Viêm hỏi. Đối với Đằng Viêm cùng ăn mày cá cược Sở Phi chờ người đã biết rồi, tự nhiên cũng biết Hiên Viên Vô Dịch sẽ giúp Đằng Viêm tranh cướp này chức thành chủ.

"Không có kết thúc, ai cũng không biết đáp án." Đằng Viêm thanh âm bình tĩnh vang lên. Thế nhưng trong lòng của hắn là không một chút nào bình tĩnh, dù sao đây là ăn mày mò ra điều kiện, nếu như không làm được, như vậy sau đó Đằng Viêm cũng đừng muốn đánh ăn mày chủ ý, muốn nói Đằng Viêm trong lòng không sốt sáng đó là không thể.

"Chuyện này...." Sở Phi cũng sờ.

"Sở đại ca, không tốt...." Vào lúc này, Hàn Tiểu Lục vội vội vàng vàng chạy ra, bên cạnh hắn còn theo Tần Vinh mấy người, bọn họ từng cái từng cái sắc mặt đỏ mang theo một tia nghiêm nghị cùng lo lắng.

"Chuyện gì? Hoang mang hoảng loạn." Sở Phi hơi nhướn mày hỏi.

"Sở đại ca, tình.... Tình nhi không gặp." Hàn Tiểu Lục cái kia cấp thiết thanh âm vang lên, nguyên bản bọn họ cũng đang định đi tới phủ thành chủ quan sát khóa này thành chủ tranh bá tái, mà hắn phụ trách đi gọi Sở Tình. Nhưng là đi vào Sở Tình gian phòng thời điểm hắn mới phát hiện nơi nào có Sở Tình bóng dáng a, không chỉ có như vậy, Sở Tình giường đều là lạnh, nói rõ Sở Tình tối hôm qua trên căn bản là không có ở phòng ngủ. Xảy ra chuyện như vậy, hắn đương nhiên ngay lập tức chạy đến tìm Sở Phi.

"Tình nhi khỏe mạnh làm sao sẽ không gặp?" Sở Phi hơi nhướn mày, có chút không tin.

"Không phải, Sở đại ca, Tình nhi giường đều là lạnh, nàng tối ngày hôm qua căn bản là không có ở phòng ngủ." Hàn Tiểu Lục cấp thiết thanh âm vang lên, trên mặt căng là một mặt sốt ruột. Những năm này, bọn họ đã sớm đem Sở Tình xem là em gái của chính mình đối xử, hiện tại Sở Tình đột nhiên không gặp, bọn họ làm sao có khả năng không vội vã.

"Cái gì?" Nghe vậy, một tiếng thét kinh hãi từ Sở Phi trong miệng vang lên.

Trong nháy mắt, Sở Phi cả người sắc mặt đỏ thay đổi, Sở Tình nhưng là hắn ở trên thế giới này thân nhân duy nhất a. Không chỉ có là Sở Phi, chính là Đằng Viêm giờ khắc này cũng là như thế, lông mày chăm chú nhăn.

Không có lửa mà lại có khói nhất định lại nhân;

Sở Tình không thể không hiểu ra sao biến mất...

Chương 115: Súc sinh này ăn Tinh nhi?

Biến cố đột nhiên xuất hiện để bầu không khí trước mắt trong nháy mắt trở nên hơi trùng xuống muộn, Đằng Viêm, Sở Phi chờ người từng cái từng cái chau mày, trên mặt mang theo một tia sốt ruột cùng lo lắng; Đặc biệt là Sở Phi, Sở Tinh làm hắn ở trên thế giới này thân nhân duy nhất, Sở Tinh đột nhiên mất tích hẳn tự nhiên là lo lắng nhất người. Thế nhưng đối mặt bất thành linh tinh hướng hắn lập tức liền mờ, cả người ngơ ngác đứng ở nơi đó không biết làm sao.

"Không được, ta phải đến tìm Tinh nhi." Đột nhiên, Sở Phi nói một câu liền hướng ra phía ngoài chạy đi, nhưng là bị Đằng Viêm kéo lại.

"Người đi đâu vậy tìm?" Nhìn Sở Phi, Đằng Viêm sắc bén thanh âm vang lên.

"Ta....." Sở Phi không khỏi sững sờ.

Đúng đấy, đi nơi nào tìm?

"Có thể là Tinh nhi chính mình đi ra ngoài đây, nói không chắc một hồi sẽ trở lại." Nhìn vẻ mặt lo lắng Sở Phi, Đằng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Sở Phi bảy người cũng là sững sờ, cái kia kinh hi ánh mắt trong nháy mắt rơi vào Đằng Viêm trên người. Đúng đấy, tuy rằng hiện tại Tinh nhi đột nhiên không gặp, thế nhưng ai có thể bảo đảm rằng không phải là mình đi ra ngoài đây.

"Đi hỏi một chút cái kia bốn tên thủ vệ."

Nhìn Sở Phi bảy người, Đằng Viêm không có chần chờ chút nào, lúc này đi tới Hiên Viên thực phủ cửa, Sở Phi bảy người cũng là theo lại đây. Ở đây, có Hiên Viên gia tộc bốn tên Ngưng Thần cảnh cao thủ thủ vệ, bọn họ nhất định biết Tinh nhi là lúc nào rời đi, hoặc là nói với bọn hắn từng có bàn giao;

Nhưng là.....

Đọc truyện♥cùng <http://trUyencuatui.Net>

Đằng Viêm bọn họ được đáp án nhưng là bốn người này căn bản cũng không có nhìn thấy Sở Tinh rời đi.

Không nhìn thấy?

Làm sao có khả năng, lẽ nào Sở Tinh liền như thế không hiểu ra sao biến mất rồi?

"Về phía sau viện tìm một chút." Lúc này, Đằng Viêm cái kia sắc bén thanh âm vang lên, giờ khắc này hắn càng là chau mày. Sở Phi bảy người càng là không có chần chờ chút nào, mỗi một người đều chạy đến hậu viện. Bọn họ tự nhiên biết Đằng Viêm ý tứ, nếu cái kia bốn tên thủ vệ không nhìn thấy Sở Tinh rời đi, cái kia Sở Tinh tất nhiên còn ở Hiên Viên thực phủ.

Này bốn tên Ngưng Thần cảnh thủ vệ nhưng là xưa nay đô không hề rời đi quá.

Nhưng là.....

Sau nửa canh giờ, Đằng Viêm tám người đem toàn bộ Hiên Viên thực phủ triệt để phiên là xong cũng không có tìm được Sở Tinh.

Mất tích.

Thật sự liền như thế không hiểu ra sao mất tích.

Hiên Viên thực phủ trong hậu viện, Đằng Viêm tám người tụ tập cùng một chỗ, Sở Phi bảy người ngơ ngác xem ta, ta xem người, mỗi một người đều một mặt lo lắng, không biết làm sao. Mà Đằng Viêm cũng là chau mày, tay phải nâng cằm, trên mặt mang theo một tia nghiêm nghị suy nghĩ, cái kia ánh mắt sắc bén không ngừng đánh giá trước mắt tiểu viện.

Tiểu viện ba mặt đều là cao to tường vây, có tới ba, bốn mét độ cao, một mặt khác chính là Hiên Viên thực phủ.

Một người muốn từ nơi này rời đi vốn là không hiện thực, hoặc là nói vốn là không thể. Trừ phi là Ngưng Thần cảnh trở lên võ giả, thế nhưng Sở Tinh chỉ là một người bình thường, năng căn bản không thể từ nơi này rời đi, hơn nữa năng tại sao muốn lên lút rời đi, không cùng Sở Phi lên tiếng chào hỏi, năng không sợ Sở Phi lo lắng sao?

Vì lẽ đó, khả năng này hầu như là số không.

Sở Tinh không thể là từ này bên trong khu nhà nhỏ chính mình rời đi, cái kia cửa bốn tên Ngưng Thần võ giả cũng không có thấy Sở Tinh từ chính diện rời đi.

Nhưng là hiện tại Sở Tinh xác thực không gặp;

Quá quý dị;

Bắt cóc?

Đột nhiên, Đằng Viêm thân thể chấn động mạnh, thâm thúy trong con ngươi né qua một tia hết sạch.

Lẽ nào Sở Tinh là bị người bắt cóc?

Nhưng là, coi như Sở Tinh thật sự bị người bắt cóc, vậy đối phương tại sao muốn bắt cóc Sở Tinh? Phải biết có thể từ nơi này thân không biết quý không hay mang đi một cái người vậy tuyệt đối không phải một chuyện đơn giản, ít nhất cũng phải là Ngưng Thần cảnh cấp cao trở lên võ giả mới có thể làm được.

Ngưng Thần cảnh bắt cóc một Sở Tinh?

Này quá không bình thường.

"Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, Tinh nhi không gặp, ta...." Vào lúc này, Sở Phi cả người ngồi chồm hổm trên mặt đất, hai tay cầm lấy tóc của chính mình, cái kia thống khổ thanh âm tuyệt vọng vang lên. Sở Tinh làm hắn ở trên thế giới này thân nhân duy nhất, đủ thấy Sở Phi đối với Sở Tinh là cỡ nào lưu ý, điểm này chỉ bằng vào lần trước Sở Phi liều mạng thủ hộ cửu vĩ Ngân Hồ liền có thể thấy được.

"Sở đại ca...." Bên người, Hàn Tiểu Lục sáu người cũng là một mặt thống khổ nhìn Sở Phi, nhưng là không biết phải an ủi như thế nào Sở Phi;

"Tiểu Lục, người lập tức đi nói cho cửa cái kia bốn tên Ngưng Thần cảnh, để bọn họ thông báo Hiên Viên gia tộc người, không tiếc bất cứ giá nào tìm Tinh nhi tẩm tích, nếu như không tìm được.... Thiếu gia ta cùng bọn họ kết minh liền như vậy kết thúc." Nhìn Sở Phi chờ người cái kia tuyệt vọng đáng vẽ, Đằng Viêm cái kia sắc bén âm thanh lúc này vang lên.

Mặc kệ Sở Tinh là chính mình rồi đi vẫn bị người bắt cóc, Đằng Viêm tin tưởng nàng nhất định còn ở Hỗn Loạn chi đô. Chỉ cần ở Hỗn Loạn chi đô, Đằng Viêm liền không sợ không tìm được nàng, hơn nữa tin tưởng dựa vào Hiên Viên gia tộc năng lực, cũng tuyệt đối có thể tìm tới Sở Tinh.

Đương nhiên, nếu như Hiên Viên gia tộc chỉ là qua loa cho xong tự nhiên không thể tìm tới Sở Tinh, vì lẽ đó Đằng Viêm mới nói nếu như Hiên Viên gia tộc không tìm được Sở Tinh, liền như vậy kết thúc cùng Hiên Viên gia tộc kết minh, cứ như vậy, Hiên Viên gia tộc tất nhiên sẽ dốc toàn lực tìm kiếm Sở Tinh.

Ngạch??

Đằng Viêm để Sở Phi bảy người sững sờ, cái kia kinh hãi ánh mắt toàn bộ rơi vào Đằng Viêm trên người.

Từ bỏ kết minh?

Sở Phi bảy người nhưng là rõ ràng cùng Hiên Viên gia tộc kết minh đối với Đằng Viêm, đối với bọn họ mà nói ý vị như thế nào. Một khi từ bỏ cùng Hiên Viên gia tộc kết minh, vậy thì mang ý nghĩa bọn họ không có dựa dẫm, đến thời điểm... Khó có thể tưởng tượng. Thế nhưng Đằng Viêm bây giờ làm Sở Tinh dĩ nhiên đồng ý từ bỏ cùng Hiên Viên gia tộc kết minh. Không khỏi để Sở Phi bảy trong lòng người âm áp, đặc biệt là Sở Phi.

Hoạn nạn thấy chân tình!!!

"Còn có, thông báo Ngô Lại, để hắn phát động trên tay người cùng tìm kiếm Tinh nhi, thiếu gia ta liền không tin, người vẫn đúng là có thể liền như thế bóc hơi khỏi thế gian." Đằng Viêm sắc bén thanh âm vang lên, trong ánh mắt càng là mang theo một tia làm người ta sợ hãi hàn mang. Cùng Sở Phi chờ người ở chung khoảng thời gian này, Đằng Viêm cũng sớm đã đem Sở Tinh cho rằng mọi người mình đối xử giống nhau, bây giờ Sở Tinh quý dị như thế mất tích, để Đằng Viêm làm sao không gấp.

"Vâng." Hàn Tiểu Lục mấy người cũng không có chần chờ chút nào.

Gào gừ.....

Ngay ở Hàn Tiểu Lục, Tần Vinh hai người tức khắc rời đi, một tiếng sói tru đột nhiên vang lên.

Vù ~~~~~

Đằng Viêm tám người trong nháy mắt thân thể bản năng run lên, đặc biệt là Sở Phi.

Xoạt xoạt xoạt.....

Trong nháy mắt, tám người tám con mắt toàn bộ đều chuyển hướng âm thanh khởi nguồn phương hướng.

Thiết bối Ngân Lang??

Tám người tám mắt toàn bộ đều rơi vào thiết bối Ngân Lang trên người. Trước bọn họ vẫn đều ở nơi này tìm Sở Tinh tẩm tích, căn bản cũng không có lưu

ý này hai con ba chuyển vũ thú. Nhưng mà.... Giờ khắc này nhìn trước mắt thiết bối Ngân Lang tám người thân thể đồng thời chấn động, trong ánh mắt càng là né qua về mặt phức tạp.

Thiết bối Ngân Lang đã đối bụng hai ngày, chuyện này ai cũng biết.

Hai ngày thời gian, thiết bối Ngân Lang vẫn luôn duy trì ở một loại hết sức vô lực trạng thái, liền ngay cả cái kia cái bụng cũng đã khô quắt xuống, đừng nói là phát sinh sói tru, chính là đứng lên đến cũng thành vấn đề.

Thế nhưng hiện tại đây?

Bọn họ nhìn thấy chính là một con tinh thần sáng láng thiết bối Ngân Lang, đáng đáp kia căn bản là không giống như là bị đối bụng rỗng rã hai ngày trạng thái, quan trọng nhất chính là nó cái kia khô quắt cái bụng lúc này phình, rất rõ ràng nó trước ăn no nê một trận;

Oanh....

Thấy cảnh này, Đằng Viêm tám thân thể người chấn động mạnh.

Vù~~~~

Một luồng bố ý nghĩ trong nháy mắt ở Đằng Viêm tám người trong đầu bắt đầu sinh mà lên.

Lẽ nào....

Súc sinh này ăn Tinh nhĩ?

Oanh....

Có ý nghĩ này, Đằng Viêm tám người thân thể càng là không ngừng run rẩy, cái kia trong ánh mắt càng là bay lên một loại phức tạp tâm tình, có khiếp sợ, có phẫn nộ, có cừ hận, thế nhưng càng nhiều vẫn là tuyệt vọng, nếu như Sở Tinh thật sự bị súc sinh này ăn, cái kia....

Sở Phi cả người càng là run rẩy không ngừng.

"Là huyết, Sở đại ca nơi đó có huyết." Vào lúc này, Hàn Tiểu Lục cái kia sắc bén thanh âm vang lên.

Xoạt xoạt xoạt....

Tầm mắt của mọi người đổ hướng về Hàn Tiểu Lục chỉ phương hướng nhìn tới.

Huyết, đầy đất vết máu;

Còn chưa khô cạn!!

Vù! ~~~~~

Nhìn thấy cái kia một vùng máu, tất cả mọi người ánh mắt đều đang run rẩy, thân thể đều đang run rẩy. Cái kia phẫn nộ hai con người nhìn chòng chọc vào thiết bối Ngân Lang, cái kia lăng liệt sát cơ càng là không cách nào ức chế lưu lộ ra.

Không có vết máu khô;

Chắc bụng thiết bối Ngân Lang.

Tất cả những thứ này nói rõ cái gì?

Súc sinh này thật sự ăn Tinh nhĩ!!!

Tuyệt vọng;

Vô hạn tuyệt vọng....

Nộ;

Thao Thiên con giận!!!

Gào gừ....

Mà vào lúc này, thiết bối Ngân Lang nhìn mọi người còn phát sinh một tiếng thỏa mãn sói tru.

Oanh....

Lừa gạt, triệt để bạo phát.

"A, ta giết ngươi..." Sở Phi rít lên một tiếng, cái kia tuyệt vọng, đau đớn âm thanh lúc này vang lên, cả người hắn càng là không có chần chờ chút nào, trực tiếp hướng về thiết bối Ngân Lang vô giết mà đi.

Báo thù!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Tiểu lang thật biết điều!!

Thiết bối Ngân Lang ăn Tinh nhĩ?

Sự thực này không cần nói Sở Phi không thể tiếp thu, chính là Đằng Viêm mấy người cũng không thể nào tiếp thu được.

"Ngăn cản hắn." Nhìn thấy Sở Phi muốn nhắm phía thiết bối Ngân Lang, Đằng Viêm cái kia sắc bén âm thanh lúc này vang lên. Hàn Tiểu Lục sáu người không khỏi sửng sốt, cái kia ánh mắt kinh ngạc liếc mắt nhìn Đằng Viêm, bọn họ làm sao có khả năng đi can, đừng nói là Sở Phi muốn giết thiết bối Ngân Lang, chính là bọn họ cũng muốn "Lẽ nào các ngươi muốn Sở Phi chết sao? Đó là ba chuyện vũ thú." Nhìn thấy Hàn Tiểu Lục sáu người phản ứng, Đằng Viêm cái kia sắc bén âm thanh trong nháy mắt vang lên.

Oanh....

Hàn Tiểu Lục sáu thân thể người đột nhiên run lên.

Đúng đây, đó là ba chuyện vũ thú;

Xoạt xoạt xoạt....

Lúc này, Hàn Tiểu Lục sáu người không có chần chờ chút nào, trực tiếp kéo lại Sở Phi;

"Thả ra ta, các ngươi thả ra ta, ta muốn làm thịt nó, làm thịt nó." Bị Hàn Tiểu Lục từ phía sau ôm lấy, Sở Phi cái kia sắc bén thanh âm vang lên, cái kia trong thanh âm càng là thu hoạch lớn cừu hận cùng tuyệt vọng, còn có thống khổ. Đồng thời thân thể của hắn càng là không ngừng giãy giụa, nhưng là căn bản là vô lực tránh thoát, cuối cùng Sở Phi thân thể kia càng là vô lực co quắp mềm nhũn ra, nếu như không phải Hàn Tiểu Lục ôm hắn, hắn tuyệt đối sẽ trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất "Tinh nhĩ, ca ca không có chăm sóc thật tốt ngươi, ca ca có lỗi với ngươi..."

Nức nở âm thanh, tự trách âm thanh không ngừng vang lên.

Xoạt xoạt.....

Hàn Tiểu Lục sáu người nhìn Sở Phi đáng vẻ từng cái từng cái không nhìn được cúi đầu, bọn họ mỗi một cái đều chìm đắm ở trong thống khổ. Nhìn tình cảnh này, Đằng Viêm đáy lòng càng là vô tận tự trách, nếu như không phải hắn lấy này hai con vũ thú trở về, nếu như không phải hắn đối bụng thiết bối Ngân Lang hai ngày, khả năng.... Sự tình cũng sẽ không phát triển đến hiện tại bước đi này.

Đáng tiếc, hối hận muộn rồi.

Chết!!!

Nhìn thiết bối Ngân Lang, Đằng Viêm trong hai con ngươi bùng nổ ra lạng lết sát cơ.

Chết!!

Một giây sau, Đằng Viêm từng bước một hướng về thiết bối Ngân Lang đi đến.

"Ca ca..." Vừa lúc đó, từ Hiên Viên thực phủ phương hướng truyền đến một giọng nói ngọt ngào.

Vù~~~~~

Sở Phi bày thân thể người đột nhiên run lên, liền ngay cả Đẳng Viêm cũng dừng bước.

Xoạt xoạt xoạt....

Tất cả mọi người đồ xoay người hướng về phía sau nhìn tới.

Tĩnh nhi?

Trong tầm mắt, một thanh xuân đáng yêu thiếu nữ xuất hiện ở tất cả mọi người trong mắt, nàng mang theo một tia cười ngọt ngào ý, cả người phảng phất một Thiên Sư giống như vậy, giờ khắc này chính một mặt kinh ngạc nhìn Sở Phi chờ người. Nhiên mà hết thấy này đối với Sở Phi chờ người mà nói càng như là mộng cảnh.

Đây là thật sự?

"Tĩnh nhi..." Sở Phi không có chần chờ chút nào, cả người trong nháy mắt xông lên trên, một cái ôm thật chặt ở Sở Tĩnh "Tĩnh nhi ngươi dọa chết ta rồi, ca ca còn tưởng rằng ngươi..." Sở Phi cái kia mức nở thành âm vang lên, vừa nãy một khắc đó, hẳn thật sự liền chết tâm đồ có.

"Ca ca, xin lỗi, ta...." Cảm thụ Sở Phi phản ứng, Sở Tĩnh nhọc nhọc thanh âm vang lên, cả người càng là không nhịn được cúi đầu.

"Không sao, không liên quan, chỉ cần ngươi không có chuyện gì là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi."

Hồ.....

Nhìn thấy Sở Tĩnh bình yên vô sự xuất hiện ở trước mắt, tất cả mọi người cũng không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

Chờ chút;

Đột nhiên, ngoại trừ Sở Phi ở ngoài, Đẳng Viêm bày thân thể người càng là đột nhiên sững sờ, cái kia kinh ngạc ánh mắt toàn bộ rơi vào thiết bối Ngân Lang trên người;

. Tĩnh nhi không có chuyện gì, nói cách khác nàng không có bị thiết bối Ngân Lang ăn đi. Nhưng là.... Nếu là như vậy, cái kia thiết bối Ngân Lang cái kia phình cái bụng là xảy ra chuyện gì, cái kia một bãi không có vết máu khô lại là xảy ra chuyện gì?

Xoạt....

Đẳng Viêm cái kia ánh mắt hồ nghi lại là rơi vào Sở Tĩnh trên người.

Còn có, Sở Tĩnh là làm sao rồi đi?

Bất cóc?

Nếu như là bất cóc nàng tại sao lại trở về.

Quá quý dị.

Tất cả đáp án tin tưởng chỉ có Sở Tĩnh tự mình biết.

"Tĩnh nhi, đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Ngươi vừa nãy đi nơi nào?" Vào lúc này, Đẳng Viêm không có chần chờ chút nào, trực tiếp đi tới Sở Tĩnh trước mặt hỏi. Sở Phi vừa nghe, cả người cũng là sững sờ, trong nháy mắt buông ra Sở Tĩnh, cái kia ánh mắt khó hiểu cũng là nhìn Sở Tĩnh "Đúng vậy Tĩnh nhi, ngươi vừa nãy đi nơi nào?"

"Còn có, ngươi làm sao từ nơi này rồi đi?" Lập tức, Đẳng Viêm lại hỏi một câu.

"Ta...." Nghe vậy, Sở Tĩnh chần chờ một chút.

Hả?

Nhìn Sở Tĩnh phản ứng, Đẳng Viêm không khỏi hơi nhúng mày. Rất rõ ràng, Sở Tĩnh không muốn trả lời vấn đề này, thậm chí Đẳng Viêm có thể thấy rõ ràng Sở Tĩnh trong nháy mắt đó trong hai con ngươi né qua vẻ mặt phức tạp, có mất mát, là thống khổ, có... Có điều, nếu Sở Tĩnh không muốn nói, Đẳng Viêm cũng sẽ không * nàng, chắc chắn chờ đến nàng muốn nói thời điểm nàng sẽ nói cho đại gia "Quên đi, nếu Tĩnh nhi đã trở về vậy thì tốt, không có chuyện gì là tốt rồi." Lập tức, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Đúng, đúng đúng, không có chuyện gì là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi. Tĩnh nhi ngươi dọa chết ta rồi, ngươi có biết hay không ca ca vừa nãy có bao nhiêu lo lắng a. Lần sau nhớ kỹ nếu như muốn muốn đi ra ngoài nói cho ca ca một tiếng biết không?" Sở Phi vuốt Sở Tĩnh đầu thân thiết nói rằng.

"Ca ca, ta biết rồi." Sở Tinh nhọc nhọc đáp một tiếng.

"Không đúng vậy, hiện tại Tinh nhi không có chuyện gì, vậy này thiết bối Ngân Lang xảy ra chuyện gì? Vững máu kia lại là xảy ra chuyện gì?" Vào lúc này, Hàn Tiểu Lục nhìn thiết bối Ngân Lang cái kia mê man thanh âm vang lên, mà vào lúc này cái kia thiết bối Ngân Lang càng là hướng về phía mọi người lắc đầu lắc đầu, đáng đáp kia cái nào có một con vũ thú đáng vẽ, vốn là chính mình dưỡng một cái sủng vật.

Xoạt xoạt xoạt.....

Theo Hàn Tiểu Lục hỏi dò, Đăng Viêm chờ người tầm mắt cũng rơi vào thiết bối Ngân Lang trên người.

Đúng vậy, này thiết bối Ngân Lang lại là xảy ra chuyện gì?

Quá quý dị;

"Đăng Viêm ca ca, ta...." Vào lúc này, Sở Tinh cúi đầu cái kia nhọc nhọc thanh âm vang lên.

"Tinh nhi làm sao?" Đăng Viêm kinh ngạc hỏi.

"Đăng Viêm ca ca, ta... Là ta xem tiểu lang quá đáng thương, vì lẽ đó.... Tối ngày hôm qua ta lén lút từ phòng bếp lấy một con vũ thú cho tiểu lang ăn. Đăng Viêm ca ca ngươi không nên trách Tinh nhi a, tiểu lang thật sự thật đáng thương...." Sở Tinh cái kia nước long lanh con mắt nhìn Đăng Viêm nhọc nhọc nói rằng, cả người đầu càng là bán hạ thấp xuống, một bộ làm hồng việc đáng vẽ.

Ngạch?

Đăng Viêm làm cho tất cả mọi người không khỏi sửng sò;

Thì ra là như vậy.

Vào lúc này mọi người cũng rốt cục làm rõ, tại sao này thiết bối Ngân Lang cái bụng sẽ là phình, trên đất tại sao lại sẽ có một bãi không có vết máu khô. Hóa ra là Sở Tinh cho nó lấy một con vũ thú ăn, chẳng trách hiện tại này thiết bối Ngân Lang cùng con chó tự, cảm tình nó không phải trùng nhóm người mình, mà là cảm tạ Tinh nhi.

Mọi người không còn gì để nói.

Đồng thời cũng không khỏi không khâm phục Tinh nhi, phải biết một con vũ thú ít nhất mấy chục cân, lấy Tinh nhi năng lực muốn đem hần từ phòng bếp làm tới đây tuyệt đối không phải một chuyện đơn giản. Sau đó lại là cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ nhìn Sở Tinh một chút, vừa nãy bọn họ còn đang lo lắng Tinh nhi bị này thiết bối Ngân Lang ăn đây.

Ha ha.

Đăng Viêm cũng là cười nhạt một tiếng "Đăng Viêm ca ca làm sao có khả năng quai Tinh nhi đây." Sờ sờ Sở Tinh đầu, Đăng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Tuy rằng Đăng Viêm chỉ có mười sáu tuổi, thể nhưng Sở Tinh so với hần còn nhỏ hơn tới một tuổi, đối với cô em gái này Đăng Viêm đương nhiên sẽ không trách hần. Huống chi không cho thiết bối Ngân Lang ăn cơm, Đăng Viêm cũng chỉ là nhất thời hưng khởi mà thôi.

"Thật sự?" Sở Tinh ngẩng đầu lên cái kia mừng rỡ ánh mắt rơi vào Đăng Viêm trên người hỏi.

"Đương nhiên là thật sự."

"Hi hi, Tinh nhi liền biết Đăng Viêm ca ca là tốt tốt đẹp." Sở Tinh nói ôm chặt lấy Đăng Viêm, sau khi lại rất nhanh buông ra Đăng Viêm, sau đó ở mọi người còn chưa kịp phản ứng lại thời điểm, Sở Tinh đã hướng về thiết bối Ngân Lang chạy tới.

"Tinh nhi, ngươi làm gì, nhanh...." Sở Phi cấp thiết, lo lắng thanh âm vang lên, nhưng là nói rằng bình thường thời điểm liền đình chỉ. Cái kia kinh ngạc ánh mắt khó mà tin nổi nhìn hình ảnh trước mắt, không chỉ có là hần, chính là Đăng Viêm mấy người cũng triệt để há hốc mồm, ngơ ngác nhìn hình ảnh trước mắt.

Chuyện này....

Sao có thể có chuyện đó?

Trong tầm mắt, Sở Tinh đã chạy đến thiết bối Ngân Lang trước mặt. Chỉ có điều mọi người tưởng tượng sự tình căn bản cũng không có phát sinh. Cái kia thiết bối Ngân Lang không chỉ không có công kích Sở Tinh, hơn nữa còn tùy ý Sở Tinh ôm nó cái kia to mọng đầu, đồng thời nó đầu lưỡi kia còn không ngừng liếm Sở Tinh mặt.

Một bộ thân mật đáng vẽ;

"Đăng Viêm ca ca, kỳ thực tiểu lang thật biết điều, ngươi sau đó không muốn đối bụng nó có được hay không?" Sở Tinh ôm thiết bối Ngân Lang, vậy còn không quên xoa xoa thiết bối Ngân Lang đầu, nhọc nhọc âm thanh cũng vang lên theo, cái kia nước long lanh con mắt nhìn Đăng Viêm càng là mang theo một tia cầu xin.

Gào gừ gào gừ....

Thiết bối Ngân Lang không khỏi phát sinh vài tiếng sói tru;

Rung đùi đắc ý!!

"Đằng Viêm ca ca, không tin ngươi xem." Tựa hồ sợ sệt Đằng Viêm không tin giống như vậy, Sở Tinh trực tiếp buông ra thiết bối Ngân Lang trạm lên, mà thiết bối Ngân Lang chính là lè lưỡi đứng Sở Tinh bên người, ngẩng đầu lộ nhìn Sở Tinh, ngoắt ngoắt cái đuôi đầu còn ở hướng về Sở Tinh trên người sụt. "Tiểu lang, tọa." Một giây sau, Sở Tinh cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Xoạt...

Thiết bối Ngân Lang trong nháy mắt liền ngồi trên mặt đất nhìn Sở Tinh;

"Tiểu lang, lăn lộn;

."

Xoạt....

Thiết bối Ngân Lang lập tức lăn lộn đầy đất;

Chuyện này.....

Đằng Viêm chờ người từng cái từng cái há to miệng một mặt khó mà tin nổi.

Này tình huống thế nào?

Này thiết bối Ngân Lang nhưng là ba chuyển vũ thú a, hung tính khó sửa đổi.

Nhưng bây giờ thì sao?

Chuyện này làm sao xem cũng giống như là Sở Tinh dường một cái sùng vật a, quá nghe lời..

Có điều, Đằng Viêm rất nhanh sẽ thoát mái. Ngắm lại trước thiết bối Ngân Lang đều sắp bị chết đói, mà Sở Tinh đồng tình cứ chỉ càng là cứu nó một mạng, nó tự nhiên cảm kích Sở Tinh. Vũ thú vốn là có linh tính, hơn nữa thiết bối Ngân Lang vẫn là ba chuyển vũ thú, trên căn bản đã có nhân loại năm, sáu tuổi hài tử tâm trí. Đằng Viêm không khỏi liếc mắt nhìn một bên Liệt Diễm ma viên, những ngày qua Liệt Diễm ma viên cũng không kêu, không gây dựa, hơn nữa Đằng Viêm thậm chí có thể cảm giác được mỗi lần cùng nó giao chiến thời điểm Liệt Diễm ma viên cũng không lại giống như lần thứ nhất như vậy ra tay nặng.

Lẽ nào....

Nghĩ tới đây, Đằng Viêm thân thể đột nhiên run lên.

Lẽ nào nhân loại có thể dùng phương thức này thuần phục vũ thú?

Oanh....

Có ý nghĩ này Đằng Viêm liền triệt để hưng phấn, tuy rằng hấn nắm giữ tu hồn thiên bên trong khổng hồn, ngày sau tất nhiên có thể * không rất nhiều vũ thú. Thế nhưng đó là rất lâu chuyện sau đó, nếu như có thể dựa vào phương thức này thuần phục vũ thú, vậy tuyệt đối là một kinh thiên phát hiện, hơn nữa đối với mình cũng tuyệt đối là có không tưởng tượng nổi chỗ tốt, thí nghĩ một hồi, nếu như sẽ có một ngày mang theo một đám vũ thú ra ngoài.

Cái kia.....

Đằng Viêm đã không dám tưởng tượng.

"Ha ha, sau đó không đói bụng nó." Áp chế hưng phấn trong lòng, Đằng Viêm tầm mắt lần thứ hai rơi vào Sở Tinh trên người, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Àu vậy, tiểu lang ngươi đã nghe chưa, sau đó ngươi có thể không đói bụng." Nghe vậy Sở Tinh ôm chặt lấy thiết bối Ngân Lang hưng phấn nói, mà thiết bối Ngân Lang càng như là có thể nghe hiểu giống như vậy, không nhịn được phát sinh vài tiếng sói tru. Tất cả những thứ này, xem Sở Phi chờ người ngây người như phỗng.

"Viêm thiếu, nếu hiện tại Tinh nhi đã không sao rồi, vậy chúng ta hay là đi phủ thành chủ đi, tranh bá tái cũng nhanh muốn bắt đầu rồi." Lập tức, Sở Phi cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên, Đằng Viêm cũng là gật gật đầu, mọi người thu thập một hồi liền rất mau ra cửa. Nhưng không có người phát hiện ở Sở Phi nhắc tới thành chủ tranh bá tái trong nháy mắt đó, Sở Tinh trong ánh mắt cái kia chột lóc lên cô đơn.

Sở Tinh đến tột cùng là làm sao rồi đi tiểu viện.

Sở Tinh trước lại đi nơi nào.

Này, cũng thành Đẳng Viêm trong lòng to lớn nhất nghi hoặc....

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117: Năm phần mười năm, giun để chiến

Thành chủ tranh bá tái!!!

Đẳng Viêm chín người đi tới phủ thành chủ trước võ đài thời điểm, nơi này đã tụ đầy người, cái kia tình cảnh tuyệt đối là một người ta tập nập. Mà trước cái kia Đông Nam tây ba chéch giờ khắc này cũng đã tụ đầy người, đương nhiên cùng bắc chéch so với người nơi này liền thiếu nhiều hơn nhiều. Nơi này đều là ba thể lực lớn người, mỗi một phe nhân số cũng là ở 500 người khoảng chừng. Trái phải, ở từng người trận doanh trước mặt tam đại bá chủ lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, ánh mắt sắc bén nhìn trước mắt cái kia to lớn võ đài.

Ầm ầm ầm!!!

Trên võ đài, hai bóng người không ngừng va chạm, không ngừng giao chiến.

Ngưng Thần bảy đoạn đối với Ngưng Thần sáu đoạn;

Chiến đấu vừa mới bắt đầu mà thôi.

"Oa, thật là nhiều người a." Nhìn trước mắt huyền ảo tình cảnh, Sở Tinh cái kia thanh âm hưng phấn vang lên. Nhưng là Đẳng Viêm chờ người nhưng là không còn gì để nói, trước mắt người ta tập nập tình cảnh bọn họ căn bản là không chen vào được, chớ nói chi là nhìn thấy trên võ đài tình huống.

Làm sao bây giờ?

"Viêm thiếu." Vào lúc này, một thanh âm nhàn nhạt ở Đẳng Viêm vang lên bên tai.

"Hả?" Đẳng Viêm chờ người hiểu kỳ xoay người, tầm mắt rơi vào trước mắt một Ngưng Thần cảnh võ giả trên người, đối phương là một cái vóc người thon gầy người đàn ông trung niên, giờ khắc này chính mang theo một mặt ý cười nhìn Đẳng Viêm chờ người, Đẳng Viêm hơi nhướng mày không nhịn được hỏi "Chúng ta quen biết?"

"Viêm thiếu, thuộc hạ là Hiên Viên gia tộc người, tộc trưởng để thuộc hạ ở chỗ này chờ hậu Viêm thiếu, đồng thời đem Viêm thiếu mang tới gia tộc chúng ta bên kia, dù sao người ở đây quá hơn nhiều." Người đến thân nhiên nói.

"Ồ?" Đẳng Viêm dừng sờ, "Vậy thì đa tạ, dẫn đường đi."

"Viêm thiếu khách khí." Người đến không có chân chờ chút nào, lập tức liền dẫn Đẳng Viêm đoàn người nhiều qua đám người hướng về võ đài phía nam đi đến.

Võ đài phía nam, nơi này là Hiên Viên gia tộc vị trí.

Giờ khắc này, nơi này chỉ có chỉ là bốn, năm trăm người, so với cái kia bắc chéch đến hàng mấy chục ngàn người nơi này có vẻ có chút trống trải cùng Lạnh Thanh; Đương nhiên, này mấy trăm người đều là Hiên Viên gia tộc dòng chính sức mạnh, hơn nữa đều là Huyết cảnh trở lên võ giả. Ngoại trừ những này Hiên Viên gia tộc dòng chính ở ngoài, Hiên Viên Vô Dịch người tộc trưởng này tự nhiên cũng ở trong đó, hơn nữa còn có Hiên Viên Văn, Hiên Viên vũ, Hiên Viên Ngạo Thiên.... Chờ Hiên Viên gia tộc ba đời người cùng toàn bộ trình diện;

Hiên Viên gia tộc bên này như vậy, Vương gia cùng Cụ Phong Dong Binh Đoàn cũng không ngoại lệ.

Ba thể lực lớn chiếm cứ ba cái phương vị, bọn họ mang người tuy rằng chỉ có chỉ là mấy trăm người, thế nhưng là đều là Huyết cảnh trở lên võ giả. Tranh bá tái có thể nói vốn là ba thể lực lớn giao chiến, bây giờ tụ tập ba thể lực lớn hết thấy sức mạnh, tự nhiên cũng là một loại trong bóng tối tranh tài, góc gác so đầu.

Ba thế lực lớn, thế như nước với lửa.

Rất nhanh, Đàng Viêm đoàn người liền tới đến Hiên Viên gia tộc vị trí phía nam.

"Tộc trưởng, Viêm thiếu đến rồi." Dẫn đường nam tử quay về ngồi ngay ngắn ở đó Hiên Viên Vô Địch nói rằng.

"Hừm, người đi xuống đi." Hiên Viên Vô Địch nói chuyện đồng thời tầm mắt cũng rơi vào Đàng Viêm trên người "Viêm thiếu mời ngồi." Lập tức chỉ vào bên người cái ghế đối với Đàng Viêm nói rằng. Đàng Viêm cũng không có chần chờ chút nào, trực tiếp liền ở Hiên Viên Vô Địch chỗ bên cạnh trên ngồi xuống, Sở Phi chờ người nhưng là không có để ý những này, mà là tầm mắt chăm chú nhìn chăm chăm trên lời đài.

Thành chủ tranh bá tái.

Cho tới nay, Sở Phi chờ người ở Hỗn Loạn chi đô căn bản là không thực lực, lại không thể lực. Vì lẽ đó mặc dù là bọn họ muốn quan tâm này trên võ đài thi đấu cũng căn bản là không nhìn thấy, lại như vừa nãy như vậy, toàn bộ bắc chếch đều là người, chen đô không chen vào được. Thế nhưng ngày hôm nay không giống nhau, đứng Hiên Viên gia tộc vị trí nơi này, trên võ đài tất cả xem rõ rõ ràng ràng.

Hung phấn đã sớm đã quên những chuyện khác.

Nhưng mà, Hiên Viên gia tộc bên này người tầm mắt nhưng là toàn bộ rơi vào Đàng Viêm trên người.

Hiên Viên Ngạo Thiên nhìn thấy Đàng Viêm nguyên bản hần muốn tới chào hỏi, thế nhưng liếc mắt nhìn tình huống trước mắt hần liền từ bỏ. Giờ khắc này toàn bộ Hiên Viên gia tộc trận doanh bên này cũng chỉ có Hiên Viên Vô Địch cùng Đàng Viêm hai người ngồi ở chỗ đó, những người khác thì lại đều là đứng, Hiên Viên Ngạo Thiên cũng không ngoại lệ.

Hiên Viên Ngạo Thiên như vậy, còn lại Hiên Viên gia tộc người tầm mắt cũng đều rơi vào Đàng Viêm trên người.

Hiên Viên Văn, Hiên Viên Vũ, Hiên Viên Văn Thiên, Hiên Viên Linh Lung;

Tuy rằng bọn họ cũng đều biết Hiên Viên gia tộc cùng Đàng Viêm là kết minh quan hệ hợp tác, thế nhưng bốn người bọn họ cũng là lần thứ nhất nhìn thấy Đàng Viêm. Đặc biệt là giờ khắc này Hiên Viên Linh Lung, nàng cái kia linh động hai mắt cũng rơi vào Đàng Viêm trên người trên dưới quan sát tỉ mỉ, lông mày càng là nhíu chặt.

Quá bình thường...

Đàng Viêm cho nàng cảm giác đầu tiên thực sự là quá bình thường.

Có điều Hiên Viên Linh Lung rất nhanh liền buông ra nhíu chặt lông mày, trên mặt đối một tia suy nghĩ sâu sắc ý cười. Mặc kệ Đàng Viêm làm cho người ta ấn tượng đầu tiên làm sao, đều không thể thay đổi trong lòng nàng đối với Đàng Viêm định vị, thiếu niên này tuyệt đối không có ở bề ngoài biểu hiện đơn giản như vậy, dù cho hần chỉ là một "Phế nhân".

Hiên Viên Linh Lung càng thêm tin tưởng, loại này nhìn qua càng người bình thường liền càng là nguy hiểm.

Chính như Đàng Viêm;

Người như thế, thường thường sẽ ở trong lúc lơ đãng cho đối thủ một đòn trí mạng, để đối thủ khó lòng phòng bị.

Thời khắc này, Hiên Viên Linh Lung Tâm đề bay lên một tia tâm tình bất an.

Nhất định phải nhắc nhở gia gia đề phòng hần!;

Lúc này, Hiên Viên Linh Lung Tâm bên trong vang lên một kiên định âm thanh, cái kia ánh mắt sắc bén nhìn quét một chút Đàng Viêm liền chuyển đến trên võ đài. Đàng Viêm cùng Hiên Viên gia tộc tuy rằng hiện tại nằm ở quan hệ hợp tác, thế nhưng ai có thể bảo đảm sau đó không phát sinh biến cố, vì lẽ đó dưới cái nhìn của nàng Hiên Viên gia tộc tất yếu phòng bị Đàng Viêm, đặc biệt là ở nhìn thấy Đàng Viêm sau khi.

Lòng hại người không thể có, nhưng phòng người chỉ tâm nhưng không thể không!!

Ầm ầm!!!

Trên võ đài cuồng bạo giao chiến vẫn còn tiếp tục.

Hai tên Ngưng Thần cảnh võ giả tuy rằng chỉ là cách biệt một cấp độ, thế nhưng hai phe thực lực nhưng là lực lượng ngang nhau, trong lúc nhất thời chiến khó khăn chia lìa. Nhưng mà bọn họ càng như vậy liền càng là gây nên chu vi những kia người vây xem đầy lòng nhiệt tình, từng trận tiếng hoan hô không ngừng vang lên.

Hiên Viên gia, Vương gia, Cụ Phong Dong Binh Đoàn nhưng là coi như không gặp.

Lúc này mới chỉ là bắt đầu.

Đăng nhập♥<http://truyencuatui.Net/> để đọc truyện♥ Đối với ba thể lực lớn mà nói, như vậy cái gọi là giao chiến có điều vèn vèn chỉ là một hồi mở màn hí mà thôi, căn bản là không đáng bọn họ lưu ý, trận này tranh bá tái đến cuối cùng vẫn là ba thể lực lớn trong lúc đó giao chiến. Đương nhiên... Làm sao chiến còn phải xem ba thể lực lớn từng người sắp xếp như thế nào, hơn nữa cái này sắp xếp cũng phi thường trọng yếu.

Thiên Nhân cảnh bảy đoạn.

Tam đại bá chủ đều là Thiên Nhân cảnh bảy đoạn, lẫn nhau trong lúc đó thực lực lực lượng ngang nhau, muốn thắng được vậy cũng chỉ có không ngừng suy yếu mặt khác hai phe. Mà vậy thì mang ý nghĩa chính bọn hắn một phương người ra trận thời gian liền trở nên phi thường trọng yếu, chỉ có dùng bên mình người tận trình độ lớn nhất tiêu hao đối phương Thiên Nhân cảnh bảy đoạn, như vậy bọn họ phần thắng cũng là to lớn nhất.

Năm năm trước, Vương gia chính là như vậy.

Năm đó, Vương gia Vương Hùng kiên trì đến cuối cùng mới ra trận. Mà vào lúc ấy Hiên Viên Vô Dịch đã thua với kinh Vô Mệnh, kinh Vô Mệnh tuy rằng chiến thắng Hiên Viên Vô Dịch, thế nhưng tự thân tiêu hao cũng lớn vô cùng, dù sao hai người là cùng cấp võ giả. Vào lúc này Vương Hùng cũng không có lập tức ra trận, mà là phái Vương Bá Thiên ra trận, tiếp tục tiêu hao kinh Vô Mệnh, đợi được Vương Bá Thiên thua trận thời điểm hắn mới lên tràng, vào lúc ấy kinh Vô Mệnh trong cơ thể linh lực cũng sớm đã tiêu hao gần đủ rồi, như thế nào cùng thời điểm toàn thịnh Vương Hùng đánh một trận?

Vì lẽ đó, năm năm trước Vương gia không có chút hồi hộp nào thắng được.

Thế nhưng, năm năm sau ngày hôm nay, mặc kệ là Hiên Viên gia vẫn là Cụ Phong Dong Binh Đoàn đô sẽ không để cho chuyện như vậy lần thứ hai phát sinh. Vì lẽ đó cũng nhất định khóa này thành chủ tranh bá tái bọn họ cũng sẽ không dễ dàng ra tay, bọn họ tuyệt đối sẽ kiên trì đến cuối cùng.

Chờ!!!

Ba thể lực lớn người giờ khắc này đô đang đợi.

Ầm ầm ầm!!!

Trên võ đài, hai tên Ngưng Thần cảnh võ giả chiến khí thế hùng hực.

"Hiên Viên tộc trưởng, không biết ngươi có mấy phần chắc chắn đoạt được này chức thành chủ?" Liếc mắt nhìn trên võ đài đối chiến, Đằng Viêm liền đem tầm mắt thu lại rồi rơi vào bên người Hiên Viên Vô Dịch trên người, đồng thời cái kia hồi dò thanh âm vang lên.

"Chuyện này...." Hiên Viên Vô Dịch chân chờ một chút.

"Năm phần mười." Suy tư một phen, Hiên Viên Vô Dịch cái kia không kiên định thanh âm vang lên.

Xoạt xoạt xoạt....

Mà vào lúc này, theo Đằng Viêm hỏi dò, Hiên Viên gia tộc người tầm mắt cũng đều rơi vào Đằng Viêm trên người;

"Chỉ có năm phần mười sao?" Đằng Viêm lông mày không khỏi vừa nhíu, cái kia thất lạc ánh mắt nhìn Hiên Viên Vô Dịch "Không biết Hiên Viên tộc trưởng có biện pháp gì có thể tăng cường phần thắng? Này chức thành chủ đối bản thiếu rất trọng yếu, thiếu gia ta nhất định phải được." Sau đó, Đằng Viêm cái kia sắc bén âm thanh lại vang lên.

Nếu như không chiếm được chức thành chủ, như vậy hắn cùng ăn mày trong lúc đó cá cược liền thua.

"Chuyện này...." Hiên Viên Vô Dịch chân chờ một chút.

"Viêm thiếu, cái này ta thật sự không có cách nào." Hiên Viên Vô Dịch vẻ bất đắc dĩ nhìn Đằng Viêm nói rằng, này năm phần mười năm hắn đã có chút khuyếch đại, dù sao thực lực bãi ở nơi đó, Vương Hùng cùng kinh Vô Mệnh cũng không phải ngồi không, hắn cũng là có lòng không đủ lực. Thành chủ tranh bá tái so với vốn là thực lực, trước thực lực tuyệt đối tất cả "Âm mưu quỷ kế" đều là phù vân, đương nhiên... Như năm đó Vương gia như vậy biện pháp tự nhiên cũng hữu hiệu, nhưng là đã từng xuất hiện một lần, như vậy tất nhiên cũng chẳng khác nào mất đi hiệu lực.

Nhìn Đằng Viêm cái kia vẻ thất vọng, Hiên Viên Vô Dịch cắn răng một cái "Có điều Viêm thiếu cứ việc yên tâm, coi như ta Hiên Viên Vô Dịch đánh bạc cái mạng này cũng nhất định giúp Viêm thiếu đoạt được này chức thành chủ." Cái kia kiên định âm thanh từ Hiên Viên Vô Dịch trong miệng vang lên, nhưng là ở đây Hiên Viên gia tộc người đều không khỏi sửng sò, cái kia kinh hãi ánh mắt toàn bộ rơi vào Hiên Viên Vô Dịch trên người.

Tộc trưởng điên rồi sao?

Vì một chức thành chủ hắn dĩ nhiên đồng ý đánh bạc tính mạng!!

"Phụ thân..." Hiên Viên Văn cái kia cấp thiết âm thanh lúc này vang lên, những người khác cũng đều mang theo một vẻ lo âu vẻ mặt, đồng thời nhìn về phía Đằng Viêm ánh mắt cũng né qua một tia tức giận. Tất cả những thứ này đương nhiên không có tránh được Đằng Viêm hai mắt, lúc này nhìn Hiên Viên Vô Dịch cười nhạt một tiếng.

"Hiên Viên tộc trưởng hảo ý thiếu gia ta chân thành ghi nhớ, tuy rằng này chức thành chủ đối bản thiếu rất trọng yếu, thế nhưng có hay không kỳ thực cũng không đáng kể, nếu như muốn cho Hiên Viên tộc trưởng nắm tính mạng đi binh vậy thì thật sự không đáng, vì lẽ đó Hiên Viên tộc trưởng ý nghĩ này

tốt nhất vẫn là nhanh chóng từ bỏ, thiếu gia ta còn hy vọng có thể cùng Hiền Viên tộc trưởng tiếp tục hợp tác xuống đây."

"Chuyện này...." Hiền Viên Vô Dịch không khỏi sửng sốt.

"Thuận theo tự nhiên đi." Sau đó, Đẳng Viêm nhân nhát nói một câu liền đem tầm mắt chuyển đến trên lôi đài.

Ầm!!!

Trên võ đài, Ngưng Thần sáu đoạn võ giả do xoay sở không kịp đã trúng Ngưng Thần bảy đoạn võ giả một đòn toàn lực.

Phốc....

Ngưng Thần sáu đoạn võ giả trong nháy mắt bay ngược ra võ đài.

Bại!!!

"Cái kế tiếp, ai tới?" Không để ý đến cái kia bị chính mình đánh bại Ngưng Thần sáu đoạn võ giả, cái kia Ngưng Thần bảy đoạn võ giả mang theo một mặt chiến ý nhìn người trước mặt quần gằm hét lên, cả người hân hưng phấn dị thường, phảng phất bất bại nhìn quan sát chúng sinh. Đáng tiếc... Hắn giờ phút này tiêu hao đã gần đủ rồi, liên hô hấp cũng đã có chút hỗn loạn, muốn phải tiếp tục thắng lợi căn bản đã không hiện thực.

"Giun dế chiến đấu, a.... Ta đến thử xem." Vào lúc này, một du dương âm thanh đột nhiên ở bắc chếch đám người mặt sau vang lên, chỉ có điều âm thanh này bên trong mang theo tuyệt đối miệt thị cùng xem thường, làm cho tất cả mọi người tâm không khỏi cả kinh.

Xoạt xoạt xoạt....

Tầm mắt mọi người toàn bộ đều muốn âm thanh khởi nguồn phương hướng nhìn tới.

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Đột biến, cao thủ hiện!!

Giun dế chiến đấu, a..... Ta đến thử xem!!!

Đột nhiên xuất hiện âm thanh tuy rằng còn như tiếng trời, thế nhưng cái kia trong thanh âm miệt thị cùng xem thường nhưng là không hề có chút che giấu nào. Vang vọng khắp nơi tràn mỗi người trong đấu đô làm cho tất cả mọi người bản năng sửng sốt, sau đó một luồng không thích tâm tình trong nháy mắt hiện lên mà tới.

Quá kiêu ngạo;

Quá ngông cuồng;

Giun dế chiến đấu?

Quả thực chính là không coi ai ra gì!!!

Nàng cho rằng nàng là ai?

Hỗn Loạn chi đô năm năm một lần thành chủ tranh bá tái lại bị người nói thành là giun dế chiến đấu, cái này gọi là người làm sao khoan dung? Người ở chỗ này mỗi một cái đều là sinh sống ở Hỗn Loạn chi đô, đối với bọn hắn mà nói Hỗn Loạn chi đô chính là nhà của bọn họ, tuy rằng bọn họ không có thực lực tham dự trên võ đài chiến đấu, thế nhưng không thể kim được những người khác đến chửi bới;

Tất cả mọi người như vậy, ba thế lực lớn mọi người cũng là hơi nhượng mảy.

"Lai giả bất thiện" thiện giả không đến!!

Vù~~~~~

Bầu không khí lập tức biến đến mức dị thường tĩnh mịch, trong không khí càng là tràn ngập một luồng sâu sắc tức giận.

Nộ!!!

Mà giờ khắc này trên võ đài cái kia Ngưng Thần bảy đoạn võ giả càng là triệt để tức giận rồi, hắn vừa thắng lợi, bây giờ lại bị người nói thành là giun dế, cái này gọi là hấn làm sao có thể nhịn được? Cái kia ánh mắt sắc bén bên trong né qua một tia hung quang, lộ ra một tia lửa giận, mang theo trước nay chưa từng có sự phẫn nộ trực * âm thanh khỏi nguồn phương hướng nhìn tới.

"Ai hấn mẹ ở nơi nào kêu loạn, giun dế? Đến tốt cùng ai là giun dế? Mẹ nhà hấn có loại lên đài, xem lão tử không xé ra người."

Phẫn nộ rít gào tùy theo mà tới....

Xoạt xoạt xoạt;

Theo trên võ đài cái kia Ngưng Thần bảy đoạn võ giả gào thét, bắc chéch đám người trong nháy mắt dồn dập tránh ra một con đường, tầm mắt của mọi người cũng đều tùy theo hướng về thanh âm kia khỏi nguồn phương hướng nhìn tới, mãi đến tận cuối cùng mới nhìn thấy ở bắc chéch đoàn người phía sau cùng đứng một đám người.

Đúng, không phải một, mà là một đám.

Hơn nữa....

Nhóm người này còn toàn bộ đều là nữ tử, đây là một đám thiếu nữ mặc áo trắng.

Chuyện này.....

Nhìn thấy hình ảnh trước mắt, tất cả mọi người tại chỗ không khỏi sửng sò, cái kia đầy lòng không thích cũng trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng, thay vào đó chính là một mảnh đại ra. Không chỉ là bởi vì nhóm người này đều là thanh xuân thiếu nữ, hơn nữa này một đám thiếu nữ sắc đẹp tuyệt đối phải kể tới thượng hạng, chỉ ít khắp nơi tròng người xem ra các nàng mỗi một cái đều là Khuynh Thành giai nhân.

Hơn nữa còn đều là chừng hai mươi tuổi;

Bình thường một cũng khó khăn thấy, bây giờ.... Rõ ràng tám cái;

Tình cảnh này, như thơ như họa.

Tất cả mọi người đồ phảng phất có một loại thân ở trong mộng cảnh cảm giác.

Quá không chân thực;

Da dẻ như tuyết, bạch mờ ảo;

Chuyện này căn bản là là Thiên nữ hạ phàm a!!!

Tê....

Chỉ chớp lát sau, tất cả mọi người không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Quá đẹp!!

Lời mới vừa nói người là các nàng?

Không có bất kỳ trả lời, cũng không để ý đến người chung quanh phản ứng, trước mắt này tám tên thiếu nữ tầm mắt nhìn chăm chăm phía trước võ đài, từng bước từng bước đi tới. Các nàng mỗi đi một bước, trước mắt người vây xem tâm đều sẽ đột nhiên một trận rung động, tình cảnh này thực sự là quá đẹp, hơn nữa theo này tám tên thiếu nữ đi qua, đều sẽ lưu lại một luồng nhàn nhạt mùi thơm ngát, cái kia trận mùi thơm ngát khiến người ta tiêu hồn, khiến người ta sa đọa.

Cầm đầu người thiếu nữ kia càng làm cho vô số người si mê;

Một sợi cuộn sóng giống như tóc đen theo gió bay lượn, như nguyệt mây liễu, một đôi mắt sáng như sao câu hồn nhiếp phách, duyên dáng mũi ngọc, hương quai hàm hàm sần, kiều điểm ướt át môi, hoàn mỹ không một tí vết mặt trái xoan đỏ ửng từng mảnh từng mảnh, nhân nhụy không mang theo chút nào tỳ vết da thịt Như Sương như tuyết, đầy đủ vóc người thêm vào một thân lụa mỏng bạch y;

Nàng, mỹ đến không dính khói bụi trần gian.

Ngạch....

Rất nhiều người nhìn nàng cũng không nhịn được nuốt nước bọt;

Những này là người nào?

Nhưng mà, bên loi đài trên, ba thể lực lớn người nhìn trước mắt tám tên thiếu nữ cũng là chau mày, đặc biệt là Vương Hùng, Hiên Viên Vô Địch, kinh Vô Mệnh này tam đại bá chủ. Làm Thiên Nhân cảnh bảy đoạn cao thủ, làm Hỗn Loạn chi đô đỉnh cao tồn tại, thế nhưng.... Bọn họ dĩ nhiên từ này tám tên thiếu nữ trên người cảm thấy một tia khí tức nguy hiểm.

Không phải một, mà là mỗi người như vậy.

Tề....

Tam đại bá chủ trong lòng không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, vẻ mặt càng là trước nay chưa từng có nghiêm nghị.

Tám người này đến tột cùng lai lịch ra sao?

Tám người này đến tột cùng muốn làm gì?

Nhưng mà, tam đại bá chủ cảm nhận được kiêng kỵ nhưng cũng chỉ có chính bọn hắn trong lòng rõ ràng, người ngoài căn bản là không có cách cùng bọn họ chia sẻ. Vào lúc này, Đằng Viêm cũng nhìn này tám tên thiếu nữ nhưng là chau mày. Đằng Viêm không có cảm nhận được này tám tên nữ tử mang đến cảm giác nguy hiểm, nhưng thấy rõ ràng tam đại bá chủ cái kia trong phút chốc vẻ mặt biến hóa.

Kiêng kỵ.

Đó là sâu sắc kiêng kỵ;

Có thể làm cho Thiên Nhân cảnh bảy đoạn cao thủ đô cảm thấy kiêng kỵ người có thể đơn giản?

Những này là người nào?

Đằng Viêm trong lòng cũng hiếu kỳ vô cùng.

Sở Phi chờ người nhưng là không có nghĩ nhiều như thế, thời khắc này bọn họ cùng ở đây những người khác như thế, đô bị này tám tên thiếu nữ cái kia nghiêng nước nghiêng thành sắc đẹp cho chấn kinh rồi, hấp dẫn. Nhưng không có phát hiện bên người Sở Tĩnh nhìn thấy này tám tên nữ tử sau khi về mặt biến hóa, đó là kiêng kỵ, là do dự, là không muốn, lại là..... Nói chung, một khắc đó Sở Tĩnh thần sắc phức tạp đến cực hạn.

Xoạt....

Ở tất cả mọi người khiếp sợ đồng thời, tám tên thiếu nữ đã đi tới võ đài trước mặt.

"Ngạch...."

Nhưng mà, diện với trước mắt tám tên thiếu nữ, trên võ đài trước còn kêu gào phải đem người nói chuyện xé thành mảnh vỡ Ngưng Thần cảnh bảy đoạn võ giả nhưng là há hốc mồm, cả người hấn một mặt đại ra, nhìn trước mắt tám nữ càng là mang theo một tia si mê.

Xé xác bọn họ?

Nói láo;

Ngưng Thần cảnh bảy đoạn võ giả trong lòng chửi bới chính mình một tiếng. Nhân vật như vậy mỹ nữ thương tiếc còn đến không kịp, chính mình lại vẫn tuyên bố muốn xé xác các nàng. Ngưng Thần cảnh võ giả trong lòng được kêu là một hối hận a. Đáng tiếc... Còn không chờ hắn mở miệng, tám tên nữ tử bên trong cầm đầu nữ tử thâm thúy con ngươi đã rơi vào tên này Ngưng Thần cảnh võ giả trên người;

Tề....

Cái ánh mắt kia, để Ngưng Thần cảnh võ giả không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

"Là ngươi chính mình lăn xuống đến, vẫn là ta xin ngươi hạ xuống?" Thiếu nữ nhìn Ngưng Thần cảnh bảy đoạn võ giả, cái kia du dương âm thanh lại vang lên. Chỉ có điều trong thanh âm của nàng vẫn mang theo hung hăng, mang theo ngông cuồng, mang theo tuyệt đối miệt thị cùng xem thường.

Oanh....

Thiếu nữ đột nhiên xuất hiện âm thanh làm cho tất cả mọi người từ "Mộng cảnh" Bên trong phục hồi tinh thần lại.

Quá kiêu ngạo;

Vừa nãy chính là nàng nói đây là giun để cuộc chiến?

Xoạt xoạt xoạt....

Tất cả mọi người tầm mắt rơi vào này tám tên trên người cô gái, trong ánh mắt né qua một tia không thích.

Mặc dù là đây là tám cái nghiêng nước nghiêng thành mỹ nữ, thế nhưng bọn họ loại kia cao cao tại thượng đáng vẻ nhưng là để mỗi người đồ cảm thấy hết sức không thoải mái, thậm chí là phẫn nộ. Trên võ đài cái kia Ngưng Thần bảy đoạn võ giả cái kia si mê về mặt càng là đột nhiên biến đổi, nhìn cái kia cầm đầu thiếu nữ trong ánh mắt né qua một tia hàn quang.

"Hanh..." Ngưng Thần bảy đoạn võ giả lạnh rên một tiếng.

"Người là nữ nhân ta không so đo với người, nếu như người tiếp tục như vậy không coi ai ra gì, vậy cũng chó quái ta đối với người không khách khí." Lập tức, Ngưng Thần cảnh bảy đoạn võ giả âm lãnh kia thanh âm vang lên, vậy cũng là là đối với thiếu nữ một loại nhắc nhở cùng cảnh cáo.

"A...." Thiếu nữ nhìn Ngưng Thần cảnh bảy đoạn võ giả cười lạnh một tiếng.

Cái kia nở nụ cười, nhưng là nghiêng nước nghiêng thành;

Vào....

Một giây sau, còn không chờ Ngưng Thần cảnh bảy đoạn võ giả làm rõ đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì, cái kia cầm đầu thiếu nữ cũng đã xuất hiện ở trên võ đài, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Chuyện này.....

Đột nhiên xuất hiện một màn làm cho tất cả mọi người sửng sò.

Xảy ra chuyện gì?

Nàng làm sao đi tới?

Tất cả mọi người đồ mang theo một mặt khó có thể tin, thậm chí có mấy người không nhận được xoa xoa hai mắt của chính mình, coi chính mình nhìn lầm. Tam đại bá chủ nhìn tình cảnh này về mặt càng là đột nhiên biến đổi, thiếu nữ tốc độ quá nhanh, nhanh những người khác căn bản là không nhìn thấy đối phương là làm sao đi tới, thế nhưng làm Thiên Nhân cảnh bảy đoạn cường giả, bọn họ nhưng là xem rõ rõ ràng ràng.

Nữ nhân này tuyệt đối không đơn giản.

Đằng Viêm nhìn trên võ đài thiếu nữ cũng là hơi nhượng mảy "Hiên Viên tộc trưởng, nữ nhân này rất lợi hại?"

"Viêm thiếu, nữ nhân này.... Ta.... Dĩ nhiên không nhìn ra nàng sâu cạn, hơn nữa ta từ trên người nàng cảm nhận được một loại khí tức nguy hiểm. Không... Không chỉ có là trên võ đài nữ nhân này, mặt khác bảy cái cũng đều là như vậy, nếu như ta không có đoán sai, các nàng tu vi tuyệt đối ở Thiên Nhân cảnh tám đoạn trở lên, thậm chí các nàng tám cái đều là Thiên Nhân cảnh chín đoạn." Nghe vậy, Hiên Viên Vô Dịch cái kia kiên kỵ thanh âm vang lên, về mặt càng là đã vận vẹo, này biến cố đến quá mức đột nhiên, cũng quá mức chấn động.

"Cái gì?"

Tất cả mọi người nhìn Hiên Viên Vô Dịch tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi vang lên, sau đó cái kia kinh hãi tầm mắt toàn bộ chuyển đến trên lôi đài;

Tám cái Thiên Nhân cảnh chín đoạn thiếu nữ?

Chuyện này...

Này tám cái thiếu nữ tuổi cũng có điều chừng hai mươi tuổi, các nàng đều là Thiên Nhân cảnh chín đoạn tồn tại?

Các nàng là làm sao tu luyện?

Yêu nghiệt sao?

Yêu nghiệt cũng không có như thế biến thái đi.

Chấn động, tuyệt đối chấn động!!

Này một giây, Hiên Viên Vô Dịch bên người tất cả mọi người về mặt đồ triệt để thay đổi.

Tám cái Thiên Nhân cảnh chín đoạn?

Nhưng mà, Đằng Viêm cũng đồng dạng chau mày, đồng thời nhìn trên võ đài thiếu nữ thần sắc càng là mang theo một tia suy tư.

"Hỏi lại người một lần, người là lựa chọn chính mình lăn xuống đi vẫn là.... Chết?" Ở Đằng Viêm chờ người khiếp sợ thời điểm, trên võ đài thiếu nữ nhìn trước mặt Ngưng Thần cảnh bảy đoạn võ giả cái kia du dương thanh âm vang lên, có điều, tất cả những thứ này tất cả mọi người đồ cảm nhận được

nàng trong thanh âm cái kia một luồng lạng liệt sát cơ.

Chuyện này....

Tất cả mọi người sững sờ.

Xoạt xoạt xoạt....

Tầm mắt toàn bộ rơi vào cái kia trên võ đài Ngung Thần bảy đoạn võ giả trên người.

Trên võ đài, Ngung Thần bảy đoạn võ giả nhìn trước mặt nghiêng nước nghiêng thành, như Thiên nữ bình thường thiếu nữ, đặc biệt là nghe được lời của đối phương sau khi khoe miệng của hắn càng là hơi vừa kéo, trên mặt càng là mang theo vẻ tức giận "Tiểu cô nương, nếu ngươi muốn chết, vậy thì không oán ta được, ra chiêu đi."

Àm!!!

Ngung Thần cảnh bảy đoạn võ giả vừa dứt lời, một nặng nề âm thanh đột nhiên vang lên.

Vèo.....

Ở tất cả mọi người kinh hãi dưới con mắt, tên kia Ngung Thần cảnh bảy đoạn võ giả thân thể liền như điều đứt dây bình thường trong nháy mắt bay ngược ra ngoài, sau đó lại nặng nề đập đánh vào hai mươi mét có hơn phủ thành chủ mặt tường bên trên, mãnh liệt va chạm bên dưới, cái kia Ngung Thần cảnh bảy đoạn võ giả thân thể trực tiếp va mặc vào (đâm qua) mặt tường, ở mặt tường bên trên lưu lại một cái hình người dấu ấn, mà cái kia Ngung Thần cảnh bảy đoạn võ giả nhưng là té rớt ở phủ thành chủ bên trong, mà cả người hắn cũng không còn đứng lên đến.

Chết rồi?

Thấy cảnh này, tất cả mọi người không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Xoạt xoạt xoạt.....

Cái kia trước kinh hãi ánh mắt toàn bộ rơi vào võ đài thiếu nữ trên người, giờ khắc này chỉ còn dư lại vô tận hoảng sợ.

Thuần sát Ngung Thần bảy đoạn?

Đáng sợ nhất chính là bọn họ đều đang không nhìn thấy cô gái kia là làm sao ra tay.....

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Chức thành chủ ta muốn!

Thuần sát Ngung Thần cảnh bảy đoạn?

Thiếu nữ thực lực chấn động tất cả mọi người, nhất là làm cho người hoảng sợ chính là dĩ nhiên không có ai nhìn thấy nàng là làm sao ra tay.

Chấn động, đại ra, hoảng sợ!!

Bầu không khí trước mắt trong nháy mắt tĩnh mịch đến cực hạn, cũng quý dị đến cực hạn. Tất cả mọi người nhìn trên võ đài thiếu nữ đều cảm thấy một tia phát ra từ đáy lòng, đến từ linh hồn hoảng sợ, rất nhiều người càng là không nhịn được nuốt ngụm nước miếng, ánh mắt run rẩy, thân thể bản năng run cầm cập.

Thiếu nữ này, thật đáng sợ.

Xoạt xoạt xoạt...

Một sát na kia, ba thế lực lớn tam đại bá chủ cũng lại không kiềm chế nổi trong lòng chấn động, ba người chợt đứng lên, cái kia kinh hãi ánh mắt toàn bộ quét xuống ở cái kia trên võ đài thiếu nữ trên người. Thần sắc của bọn họ bên trong mang theo một tia không cách nào ức chế chấn động, trước ba

người bọn họ đổ ở suy đoán thiếu nữ này khả năng là Thiên Nhân cảnh chín đoạn cường giả, thế nhưng vừa nãy tình cảnh đó nhưng là để bọn họ hoàn toàn có thể khẳng định, thiếu nữ này tuyệt đối là Thiên Nhân cảnh chín đoạn cường giả.

Không có ngoại lệ.

Thiên Nhân cảnh chín đoạn đó là khái niệm gì?

Thế tục đỉnh cao tồn tại;

Nhưng mà, trước mắt nhưng xuất hiện một Thiên Nhân cảnh chín đoạn thiếu nữ, nhìn đối phương tuổi càng là có điều chừng hai mươi tuổi. Sự thực này quá chấn động, sự thực này thật đáng sợ, sự thực này thật là làm cho người ta khó có thể tiếp nhận rồi. Thế nhưng sự thực chính là sự thực, không cách nào thay đổi.

Nàng là ai?

Tam đại bá chủ trong lòng bị khiếp sợ khó có thể phụ gia, rồi lại không nhận được đồng thời nghĩ đến.

Xoạt...

Nhưng mà, thiếu nữ nhưng phảng phất làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể giống như vậy, không để ý đến cái kia bị nàng thuần sát Ngưng Thần bảy đoạn võ giả, càng là không có để ý ở đây bất cứ người nào phản ứng. Nàng cái kia thâm thúy linh động hai con ngươi nhìn quét tất cả mọi người tại chỗ "Này chức thành chủ ta muốn." Thanh âm nhàn nhạt vang lên, nhưng là mang theo tuyệt đối tự tin, phảng phất này chức thành chủ đã là nàng vật trong túi, giờ khắc này hẳn không phải đang trưng cầu bất cứ người nào ý kiến, mà là ở tuyên bố một chuyện.

Oanh....

Một thạch nhắc lên kinh thiên lãng;

Xoạt xoạt xoạt...

Tất cả mọi người cái kia ánh mắt phức tạp toàn bộ đổ rơi vào thiếu nữ trên người, mang theo một tia khiếp sợ cùng chấn động.

Chức thành chủ là người?

Hung hăng sao?

Ngông cuồng sao?

Không coi ai ra gì sao?

Đúng, thiếu nữ này tuyệt đối hung hăng, tuyệt đối ngông cuồng, cũng tuyệt đối không coi ai ra gì. Thế nhưng, đối phương nhưng là có thực lực như vậy, có thể thuần sát Ngưng Thần bảy đoạn võ giả, thiếu nữ này chỉ ít cũng là Thiên Nhân cảnh cấp cao tồn tại, không phải ai cũng có thể chống lại, ai cũng có thể trêu chọc.

Có điều...

Có người không dám trêu chọc, không có nghĩa là tất cả mọi người không dám trêu chọc;

Chức thành chủ là cái gì?

Cái kia không phải quyền lợi, cái kia nhưng là tuyệt đối của cái, năm năm thu thuế tuyệt đối là một con số trên trời. Nhưng mà những năm này chức thành chủ vẫn luôn là ba thế lực lớn vật trong túi, là bọn họ thu vào chủ yếu khởi nguồn một trong, người khác có thể dễ dàng từ bỏ, ba thế lực lớn sẽ liền như vậy bỏ qua?

Không thể;

Tuyệt đối không thể;

Xoạt xoạt xoạt...

Lúc này, ở đây tầm mắt mọi người toàn bộ đổ rơi vào ba thế lực lớn trên người.

Giờ khắc này, không chỉ có là tất cả mọi người tại chỗ đối với lời của thiếu nữ cảm thấy khiếp sợ, ba thế lực lớn tất cả mọi người cũng đều như vậy, ba thế lực lớn thành viên tầm mắt càng là rơi vào tam đại bá chủ trên người. Ngày hôm nay tất cả đến quá mức đột nhiên cũng quá mức quý dị, mọi người căn bản liền cơ hội phản ứng do không có.

Đối mặt này sâu không lường được thiếu nữ, tất cả mọi người do cảm thấy một trận vô lực.

Nàng, tựa hồ không thể chiến thắng!!!

Đáng chết!!

Nhưng mà, giờ khắc này muôn người chú ý tam đại bá chủ một so với một sắc mặt càng khó coi hơn, đáy lòng của bọn họ đã triệt để mà phát điên, chức thành chủ nguyên bản là ba thế lực lớn trong lúc đó cạnh tranh, mặc kệ thắng thua làm sao bọn họ đồ có một phần ba cơ hội.

Thế nhưng hiện tại đây?

Đột nhiên nửa đường giết ra cái cao thủ thần bí, điều này làm cho bọn họ vừa là bất đắc dĩ lại là không cam lòng.

Lẽ nào liền từ bỏ như vậy?

"Viêm thiếu, chuyện này...." Nhìn trên võ đài thiếu nữ, Hiên Viên Vô Địch tầm mắt cuối cùng rơi vào Đẳng Viêm trên người. Vào giờ phút này, hắn đã hoàn toàn có thể khẳng định đối phương tuyệt đối là một Thiên Nhân cảnh chín đoạn cao thủ, đối mặt một Thiên Nhân cảnh chín đoạn, coi như là hắn lấy mệnh vật lộn với nhau cũng không thể chiến thắng đối phương, nói cách khác này chức thành chủ hắn đã không cần nghĩ.

Có lòng không đủ lực!!!

"Buông tha đi." Nhìn trên đài thiếu nữ, nghe Hiên Viên Vô Địch, Đẳng Viêm thanh âm nhàn nhạt vang lên. Tình cảnh này, hắn tự nhiên biết muốn để Hiên Viên Vô Địch đi chiến thắng cô gái kia là căn bản chuyện không thể nào, coi như là lấy mệnh vật lộn với nhau cũng chỉ là muốn chết mà thôi. Vừa nhưng đã nhất định chấm dứt cục, cái kia liền không có cần thiết tiếp tục nữa.

Giờ khắc này Đẳng Viêm nghĩ tới cũng không phải thắng thua, mà là thiếu nữ này lai lịch.

Nàng đến tốt cùng là ai?

Hai mươi tuổi liền đạt đến Thiên Nhân cảnh chín đoạn đây tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được.

Nàng thì tại sao muốn tranh cướp chức thành chủ?

Dựa theo tình thế trước mắt đến xem, này tám tên thiếu nữ căn bản là không phải Hỗn Loạn chi đô người, nếu không phải người nơi này, thì tại sao muốn tranh cướp này chức thành chủ.

Vì tiền?

Thiên Nhân cảnh chín đoạn cường giả sẽ thiếu tiền?

Đẳng Viêm phi thường nghi hoặc;

Đối mặt Đẳng Viêm trả lời, Hiên Viên Vô Địch chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng, đồng thời lại sẽ tầm mắt chuyển đến trên võ đài thiếu nữ trên người.

"Còn có ai trên đi tìm cái chết?" Vào lúc này, thiếu nữ cái kia thanh âm nhàn nhạt nhưng lại vang lên, rồi lại là làm cho tất cả mọi người tâm đột nhiên run lên, cái kia ánh mắt khó mà tin nổi mang theo sâu sắc kiêng kỵ cùng hoảng sợ rơi vào này thần bí thiếu nữ.

Ai trên đi tìm cái chết?

Lời của thiếu nữ đã nói rất rõ ràng, ai muốn là đi tới chính là chết.

Nàng sẽ trực tiếp hạ sát thủ;

Nếu như là trước, nếu như không còn từng trải qua thiếu nữ dũng mãnh thực lực trước, tuyệt đối sẽ không có ai đem lời của thiếu nữ coi là chuyện to tát. Thế nhưng hiện tại không giống nhau, đối phương ra tay liền trực tiếp thuần sát Ngưng Thần bảy đoạn võ giả, hơn nữa không có chần chờ chút nào. Đây không chỉ có nói rõ thực lực đối phương mạnh mẽ, đồng thời ra tay cũng không chút lưu tình.

Ra tay, tất là giết người;

Ai sẽ đi chịu chết?

Ngốc a!!!

Tĩnh;

Toàn bộ chung quanh lôi đài tuy rằng tụ tập mấy vạn người, thậm chí là hơn mười vạn người, thế nhưng giờ khắc này nhưng còn như yên tĩnh một cách chết chóc. Không có người nói chuyện, cũng không có ai mở miệng, thậm chí mỗi người liền hô hấp đồ áp chế. Liền như vậy mấy vạn người nhìn trên võ đài thiếu nữ duy trì trầm mặc.

Thời khắc này, nàng là không cách nào chiến thắng;

Thời khắc này, nàng là tuyệt đối nhìn;

Thời khắc này, nàng bề ngễ thiên hạ!!!

"Cô nương..." Rốt cục, chốc lát tĩnh mịch sau khi, một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Xoạt xoạt xoạt....

Tầm mắt mọi người toàn bộ đổ hướng về thanh âm kia khởi nguồn phương hướng nhìn tới, bao quát trên võ đài thiếu nữ cũng không ngoại lệ.

Vương gia Vương Hùng!!

Giờ khắc này người nói chuyện chính là Vương gia làm đôi gia chủ Vương Hùng, Thiên Nhân cảnh bảy đoạn cường giả. Giờ khắc này, Vương Hùng cái kia âm trầm ánh mắt nhìn thiếu nữ mang theo một tia không cam lòng về mặt "Cô nương, người tựa hồ không phải này Hồn Loạn chi đô người chứ?" Lập tức, Vương Hùng thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Này có trọng yếu không?" Thiếu nữ lạnh lùng nói.

Đúng đấy, này có trọng yếu không?

Tất cả mọi người nghe lời của thiếu nữ không khỏi xem thường liếc mắt nhìn Vương Hùng.

Cho tới nay Hồn Loạn chi đô thành chủ tranh bá tái là đối với toàn bộ thế tục mở ra, nói cách khác chỉ cần người muốn tham gia là có thể tham gia, chẳng cần biết người là ai. Thế nhưng hiện tại Vương Hùng đột nhiên nói ra lời nói này ý tứ tất cả mọi người đều rất rõ ràng, vậy thì là thiếu nữ thực lực quá mạnh, mà Vương gia lại không muốn từ bỏ chức thành chủ khối này đại thịt mỡ, cho nên muốn dùng phương thức như thế để thiếu nữ từ bỏ.

Từ bỏ?

Buồn cười!!

Dựa vào cái gì?

Cho tới nay người ba thế lực lớn chiếm cứ chức thành chủ thời điểm sẽ không có cái gì hạn chế;

. Hiện tại được rồi, chức thành chủ lập tức sẽ trở thành đồ của người khác, người liền có nhiều như vậy lý do cùng cố?

Làm tất cả mọi người đều là kẻ ngu si sao?

Hồn Loạn chi đô cái kia khách xù tiền thuê nhà cũng sớm đã ép tới tất cả mọi người không thở nổi, đối với ba thế lực lớn càng là đã bắt mất đến cực hạn. Đặc biệt là Vương gia, quãng thời gian trước cái kia Thối Thế linh dịch càng làm cho tuyệt đại đa số người đô hận thấu Vương gia, dưới cái nhìn của bọn họ Vương gia chính là ở vô tình bóc lột bọn họ, lúc này đối mặt tình huống như vậy bọn họ đương nhiên phải quở trách Vương gia một phen, đồng thời cũng tuyệt đối đứng thiếu nữ.

Dù sao, thiếu nữ thực lực mạnh mẽ.

Nếu như nàng trở thành Hồn Loạn chi đô thành chủ sau khi giảm thấp thu thuế đây?

Vậy tuyệt đối là một chuyện tốt.

Nghe được thiếu nữ trả lời, lại nhìn người chung quanh cái kia ánh mắt bắt nạt, Vương Hùng khoe miệng hơi vừa kéo, trên mặt càng là né qua một chút tức giận cùng không cam lòng về mặt. Nguyên bản... Khóa này chức thành chủ hẳn Vương gia tình thế bất buộc. Thế nhưng hiện tại được rồi, đột nhiên giết ra cô gái này để hẳn cảm thấy sâu sắc sự bất đắc dĩ, nếu như liền như thế từ bỏ chức thành chủ, hẳn Vương Hùng tuyệt đối không cam lòng.

Xoạt.....

Lúc này, Vương Hùng cái kia ánh mắt sắc bén rơi vào phía tây Cụ Phong Dong Binh Đoàn đoàn trưởng kinh Vô Mệnh trên người.

Xoạt....

Đồng thời, Vương Hùng vừa liếc nhìn mặt nam Hiền Viên Vô Địch.

Tuyệt đối không thể từ bỏ.

Ở tất cả mọi người ánh mắt khinh bỉ dưới, Vương Hùng trực tiếp hướng về Cụ Phong Dong Binh Đoàn đi đến. Vương Hùng cử động làm cho tất cả mọi người một trận kinh ngạc, nhưng là trên võ đài thiếu nữ nhưng thật giống như hoàn toàn không nhìn thấy. Nhìn Vương Hùng hướng về phía bên mình đi tới, kinh Vô Mệnh trên mặt cũng là né qua một tia ngờ vực về mặt.

Vương Hùng muốn làm gì?

Mặt nam Hiên Viên gia tộc trong trận doanh, Hiên Viên Vô Dịch cùng Đẳng Viêm chờ người nhìn thấy Vương Hùng cử động cũng là chau mày.

Rốt cục, Vương Hùng đứng kinh Vô Mệnh trước mặt.

"Kinh Vô Mệnh, có chuyện muốn thương lượng với ngươi." Lập tức, Vương Hùng không có bất kỳ chần chừ, nhìn kinh Vô Mệnh trực tiếp mở miệng nói rằng.

"Ồ?" Nhìn Vương Hùng, kinh Vô Mệnh hơi nhướng mày, cái kia trong ánh mắt mang theo một tia mỉa mai phòng bị nhìn Vương Hùng "Không biết chủ nhà họ Vương có chuyện gì muốn thương lượng với ta đây? Chúng ta... Tựa hồ vẫn luôn bất hòa chứ?" Kinh Vô Mệnh thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Một hồi ngươi liền biết rồi, có điều, ngươi trước tiên phái người đem Hiên Viên Vô Dịch lão thất phu kia mời đi theo." Nhìn kinh Vô Mệnh, Vương Hùng ngượng ngùng nói rằng.

Hả?

Vương Hùng cử động để kinh Vô Mệnh không khỏi sững sờ.

Này Vương Hùng đến tột cùng muốn làm gì?

Kinh Vô Mệnh thâm nghĩ không hiểu, thế nhưng vẫn không có chần chừ, trực tiếp để một tên thủ hạ chạy hướng về phía Hiên Viên gia tộc trận doanh...

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Vương Hùng đề nghị, không biết xấu hổ!!

Thành chủ tranh bá tái!

Năm rồi thành chủ tranh bá tái tuyệt đối là toàn bộ Hỗn Loạn chi đô náo nhiệt nhất một ngày;

. Thế nhưng ngày hôm nay, bởi vì cái kia cô gái bí ẩn xuất hiện, toàn bộ thành chủ tranh bá tái đô tràn ngập một tia quý dị bầu không khí; Toàn bộ chung quanh lời đài tuy rằng có mấy vạn người, nhưng là bình tĩnh như nước, tĩnh mạch bầu không khí đều có thể nghe được mỗi người cái kia yếu ớt tiếng hít thở cùng tiếng tim đập;

Tĩnh;

Giống như chết tĩnh;

Trên võ đài, cô gái mặc áo trắng ngạo nghễ mà đứng.

Nàng bạch mờ ảo, nghiêng nước nghiêng thành;

Nàng rồi lại như vương giả bình thường khinh thường quần hùng. Thâm thúy linh động con ngươi mang theo một tia hàn quang sắc bén nhìn quét quần hùng, bề ngạo thiên hạ khí thế làm cho tất cả mọi người kiêng kỵ vạn phần;

Ai dám đánh một trận?

Toàn bộ Hỗn Loạn chi đô, đến hàng mấy chục ngàn võ giả nhưng không người nào dám trên võ đài đánh với nàng một trận.

Chức thành chủ, tình thế bất buộc!!!

Võ đài phía tây, Cụ Phong Dong Binh Đoàn trong trận doanh.

Giờ khắc này, Vương Hùng, kinh Vô Mệnh, Hiên Viên Vô Dịch, Hỗn Loạn chi đô tam đại bá chủ toàn bộ tập hợp, bọn họ tập hợp cùng nhau. Tam đại bá chủ cái kia kiêng kỵ ánh mắt càng là thỉnh thoảng liếc nhìn trên võ đài cô gái mặc áo trắng; Vương Hùng âm lãnh kia trong con ngươi càng là mang

theo một tia sâu sắc không cam lòng, Hiên Viên Vô Định cùng kinh Vô Mệnh cũng là bởi vì hấn mới tập hợp cùng nhau.

Không có ai biết Vương Hùng muốn làm gì.

"Vương Hùng, ngươi tìm ta đến tột cùng muốn làm gì?" Hiên Viên Vô Định cái kia ánh mắt sắc bén nhìn Vương Hùng cái kia thâm trầm thanh âm vang lên. Đối với Vương Hùng hấn không có bất kỳ hảo cảm, hơn nữa cũng tuyệt đối sẽ tại mọi thời khắc phòng bị hấn.

Theo Hiên Viên Vô Định chất vấn, kinh Vô Mệnh cái kia thâm thúy con ngươi cũng rơi vào Vương Hùng trên người.

"Hai vị, tuy rằng ba nhà chúng ta cho tới nay ai cũng không phục ai, thậm chí ai cũng muốn chiếm đoạt đối phương, nhưng là mặc kệ như thế nào chúng ta đều là Hỗn Loạn chỉ đồ người. Thế nhưng... Nữ nhân này không rõ lai lịch, nếu để cho nàng đoạt đi chức thành chủ, lẽ nào các ngươi liền cam tâm sao?" Vương Hùng thâm thúy con ngươi nhìn quét trước mắt Hiên Viên Vô Định hai người, cái kia không cam lòng thanh âm vang lên.

Cam tâm sao?

Đương nhiên không cam lòng!!

Nhưng là vậy thì thế nào?

Hiên Viên Vô Định cùng kinh Vô Mệnh hai người sắc mặt chìm xuống;

Thiên Nhân cảnh chín đoạn?

Cô gái mặc áo trắng không phải bọn họ có thể chống lại, không cam lòng cũng không có cách nào.

Xoạt xoạt....

Hiên Viên Vô Định cùng kinh Vô Mệnh lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, sau đó tầm mắt lần thứ hai rơi vào Vương Hùng trên người.

"Vương Hùng, vậy ngươi muốn thế nào?" Lập tức, kinh Vô Mệnh cái kia đề phòng ánh mắt nhìn Vương Hùng hỏi, Hiên Viên Vô Định cũng đồng dạng nhìn kỹ Vương Hùng.

"Thế nào?" Vương Hùng sắc mặt chìm xuống, âm lãnh kia, oán độc tầm mắt nhìn lướt qua trên võ đài cô gái mặc áo trắng "Tuy rằng nàng là Thiên Nhân cảnh chín đoạn, thế nhưng nếu như ba người chúng ta liên thủ, hấn không hấn là đối thủ của chúng ta." Lập tức, Vương Hùng âm lãnh kia thanh âm vang lên.

Ba người liên thủ?

Hiên Viên Vô Định cùng kinh Vô Mệnh nghe vậy sững sờ;

Xoạt xoạt....

Hai người kinh hãi ánh mắt nhìn lẫn nhau một chút, sau đó lại rơi vào Vương Hùng trên người.

Nguyên lai hấn đánh chính là ý đồ này.

"Vương Hùng, ngươi không cảm thấy ngươi đề nghị này có chút buồn cười không? Trước tiên không nói người thành chủ này tranh bá tái xưa nay chưa từng xuất hiện ba đối với một; Chính là có, ngươi cho rằng cô gái mặc áo trắng kia sẽ đồng ý sao? Đừng quên bên người nàng cái kia mặt khác bảy người rất có thể cùng là Thiên Nhân cảnh chín đoạn, tám cái Thiên Nhân cảnh chín đoạn, ngươi làm như vậy không cảm thấy có chút ngu xuẩn sao? Nếu như làm tức giận đối phương, sợ là chúng ta đó khó thoát khỏi cái chết...." Trong nháy mắt, Hiên Viên Vô Định cái kia xem thường âm thanh lúc này vang lên.

"Hơn nữa, coi như là chúng ta thật sự đẩy lùi cô gái mặc áo trắng này, cái kia này chức thành chủ quy ai?" Kinh Vô Mệnh cái kia sắc bén âm thanh cũng vang lên theo.

"Ha ha..." Nghe vậy, Vương Hùng cười nhạt một tiếng.

"Các ngươi nghĩ đến những vấn đề này ta đã sớm nghĩ đến. Số một, các ngươi nói cô gái mặc áo trắng kia có thể đáp ứng hay không ba người chúng ta đối kháng nàng một, điểm này căn bản là không cần lo lắng. Kỳ thực các ngươi cũng nhìn thấy, cô gái mặc áo trắng này nàng từ đầu đến cuối đó mang theo tuyệt đối tự tin cùng kiêu ngạo, tương tin ba người chúng ta nhân gia căn bản cũng không có đề ở trong mắt, cho nên nàng hấn là sẽ không từ chối." Vương Hùng thanh âm nhàn nhạt vang lên "Còn có chính là này chức thành chủ, đó là đương nhiên là chờ chúng ta đánh tan cô gái mặc áo trắng kia sau khi ở một lần nữa tranh tài, lớn như vậy gia đó không thiệt thòi, không phải sao?"

Hả?

Vương Hùng dứt lời, Hiên Viên Vô Định cùng kinh Vô Mệnh nhưng là nhú mày.

Không đúng;

Phi thường không đúng;

Vương Hùng đề nghị để bọn họ cảm thấy một loại phi thường cảm giác quái dị, thậm chí có một loại âm mưu cảm giác. Nhưng là, hai người nhìn Vương Hùng căn bản cũng không có xem ra bất kỳ cái gì kể hồ, hoặc là bất kỳ không bình thường địa phương.

Đồng thời, chức thành chủ mê hoặc quá to lớn;

Để kinh Vô Mệnh cùng Hiên Viên Vô Dịch đồ không muốn dễ dàng buông tha;

Lập tức, kinh Vô Mệnh cái kia chân chờ ánh mắt rơi vào Hiên Viên Vô Dịch trên người "Hiên Viên Vô Dịch, ngươi thấy thế nào?"

Xoạt....

Nghe vậy, Hiên Viên Vô Dịch không có trực tiếp trả lời kinh Vô Mệnh, mà là cái kia ánh mắt sắc bén chuyển hướng xa xa Hiên Viên gia tộc trong trận doanh Đẳng Viêm trên người. Chức thành chủ nguyên bản nhưng là hẳn chuẩn bị bán cho Đẳng Viêm một ân tình, nếu như hiện tại liền như thế lùi bước, như vậy nhân tình này cũng chẳng khác nào không có cơ hội nắm giữ. Thế nhưng, nếu như đồng ý Vương Hùng đề nghị, như vậy một khi bọn họ đẩy lùi cô gái mặc áo trắng, này chức thành chủ khả năng còn có một chút hi vọng.

Tranh!!

Nhất định phải tranh!!!

Tầm mắt từ Đẳng Viêm trên người thu hồi lại, Hiên Viên Vô Dịch một mặt kiên định "Ta đồng ý Vương Hùng đề nghị, có điều có một chút..."

"Cái gì?" Vương Hùng nghe vậy vui vẻ, hỏi.

"Chúng ta liên thủ có thể, thế nhưng một hồi thời điểm chiến đấu chúng ta cũng không có thể có bảo lưu, toàn lực mà vì là, nếu như ai đến thời điểm nếu là có bảo lưu, như vậy.... Coi như là chúng ta chiến thắng cô gái mặc áo trắng này, hẳn cũng đem mất đi tiếp tục tranh cướp chức thành chủ tư cách, làm sao?" Hiên Viên Vô Dịch cái kia sắc bén thanh âm vang lên, đồng thời không nhận được liếc mắt nhìn Vương Hùng cùng kinh Vô Mệnh;

. Ý của hắn rất rõ ràng, vậy thì là sợ đến thời điểm thời điểm chiến đấu có người bảo lưu, đợi được tranh cướp chức thành chủ thời điểm lần thứ hai bạo phát, đánh tan còn lại hai phe.

"Ta đương nhiên không ý kiến." Vương Hùng không hề nghĩ ngợi phải trả lời nói.

Xoạt xoạt....

Lúc này, Hiên Viên Vô Dịch cùng Vương Hùng tầm mắt đổ rơi vào kinh Vô Mệnh trên người.

Bây giờ, còn kém kinh Vô Mệnh gạt đầu.

"Ta cũng không có ý kiến. Có điều.... Vương Hùng, ngươi tựa hồ quên một vấn đề lớn nhất, ba người chúng ta liên thủ đối phó cô gái mặc áo trắng, nàng có thể đáp ứng hay không đây? Nếu như nàng không đáp ứng, cái kia tất cả chúng ta nói rồi nhiều như vậy đều là vô nghĩa." Kinh Vô Mệnh liếc mắt nhìn Vương Hùng nói rằng.

"Không sai, nàng sẽ đáp ứng không?" Hiên Viên Vô Dịch cũng nhìn về phía Vương Hùng.

"Điểm này các ngươi yên tâm, giao cho ta được rồi." Vương Hùng nói không có chần chờ chút nào, trực tiếp hướng đi cái kia vô đài cô gái mặc áo trắng. Mà Hiên Viên Vô Dịch cùng kinh Vô Mệnh cái kia một nháy mắt cũng là rơi vào trên lôi đài cô gái mặc áo trắng trên người.

Nàng như đáp ứng vậy còn dễ làm;

Nếu như nàng nếu như không đáp ứng, như vậy bọn họ ba trận chiến một ý nghĩ chính là không tương.

Rào!!!!

Theo Vương Hùng động tác, ở đây tất cả mọi người đều sẽ tầm mắt rơi vào Vương Hùng trên người, đồng thời phát sinh một mảnh tiếng ồn ào.

Vương Hùng muốn làm gì?

Trước, tất cả mọi người nhưng là đổ tận mắt đến Hỗn Loạn chi đô tam đại bá chủ ở nơi nào tựa hồ thương lượng chuyện gì. Rất rõ ràng, hiện tại đã có đáp án, mà vào lúc này Vương Hùng đi tới vô đài có phải là đại diện cho hắn muốn ứng chiến đây?

Không có đáp án, tất cả mọi người chỉ có lặng lẽ nhìn.

Hả?

Cô gái mặc áo trắng cũng đem tầm mắt rơi vào Vương Hùng trên người.

"Người muốn ứng chiến?"

"Ha ha, ta Vương Hùng tuy rằng tự tin, thế nhưng còn chưa tới tự đại mức độ, ta tự nhận là không phải là đối thủ của người." Nhìn cô gái mặc áo trắng, Vương Hùng mang theo một mặt ý cười cái kia thanh âm nhàn nhạt vang lên. Đồng thời ở đây người vây xem cũng là không còn gì để nói, người không ứng chiến, người trên võ đài làm cái gì?

Đằng Viêm cũng là hơi nhướng mày.

"Nếu không phải ứng chiến, vậy người liền rút xuống đi." Cô gái mặc áo trắng nghe vậy cái kia xem thường thanh âm vang lên.

Ngạch?

Vương Hùng sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, sau đó lại khôi phục trước một mặt ý cười, nhìn cô gái mặc áo trắng đạo "Tuy rằng ta Vương Hùng tự nhận không phải là đối thủ của người. Có điều... Ta có một đề nghị, không biết người có dám hay không đáp ứng?"

Nha?

Cô gái mặc áo trắng nghe vậy, hơi có hứng thú liếc mắt nhìn Vương Hùng "Đề nghị gì?"

"Rất đơn giản, ba người chúng ta chiến người một người, làm sao?" Vương Hùng không chần chờ chút nào thanh âm vang lên;

Oanh...

Vương Hùng làm cho cả chung quanh lời đài bầu không khí hoàn toàn tĩnh mịch.

Oanh....

Lập tức, tất cả mọi người đô triệt để bạo phát.

"Ta thảo, Vương Hùng người có xấu hổ hay không? Ba đánh một, thiết thòi người nói ra được đến."

"Cái gì chó má ba thể lực lớn, ba nam nhân đánh một người phụ nữ, nếu như ta là các người liền trực tiếp gấp trở ngại đi tới."

"Lăn xuống đây đi..."

"Vương Hùng, đừng ở nơi đó mất mặt xấu hổ."

"Cút đi..."

"Chó má ba thể lực lớn."

.....

Từng cái từng cái xem thường thanh, từng cái từng cái tiếng chửi rủa liên tiếp vang lên, trước mắt tình cảnh hỗn loạn lạ thường, tất cả mọi người đối với ba thể lực lớn hành vi đô cảm thấy phi thường khinh thường cùng phẫn nộ. Đồng thời, ba thể lực lớn trong trận doanh, ba thể lực lớn từng người võ giả nghe được Vương Hùng sau khi cũng đều cúi đầu.

Xấu hổ a!!!

Bọn họ không nghĩ tới chủ nhà bọn họ sẽ làm ra quyết định như vậy.

Ba đối với một?

Chuyện này quả thật chính là bất nạt người.

"..." Một bên, Hiên Viên Vô Dịch cùng kinh Vô Mệnh cũng là khóe miệng hơi co quắp một trận, nghe chu vi cái kia các loại chửi rủa thanh bọn họ thật sự muốn đào tìm cái lỗ chui xuống, thực sự là quá mất mặt. Mà xa xa Hiên Viên gia tộc trong trận doanh Đằng Viêm nghe được Vương Hùng sau khi cũng là sửng sờ.

Tam đại bá chủ thương lượng lâu như vậy, liền thương lượng ra như vậy một biện pháp?

Thực sự là.....

Có điều, Đằng Viêm cũng không nói thêm gì, mà là đem tầm mắt chuyển đến trên võ đài cô gái mặc áo trắng.

Nàng sẽ lựa chọn như thế nào?

Chiến vẫn là.....

"Thế nào? Có dám hay không ứng chiến?" Trên võ đài, Vương Hùng không chút nào để ý tới chu vi cái kia các loại chửi rửa thanh, mà là nhìn cô gái mặc áo trắng hồi tới, trong giọng nói càng là mang theo tuyệt đối khiêu khích. Ở Vương Hùng xem ra điểm ấy nhục mạ tính là cái gì, chỉ cần hắn có thể trở thành Hỗn Loạn chi đô thành chủ, như vậy hết thảy đều đáng giá.

Hon nữa....

Những này nhục mạ mình người ngày sau thế tất sẽ trả giá thật lớn.

Đánh đôi nặng nề!!!!

Bạn đang đọc truyện *Chi Tôn Ký Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.